

॥ श्रीजिनायनमः ॥

॥ श्रीशत्रुंजयमाहात्म्यं ॥

ठपावी प्रसिद्ध करनार.

पंढित श्रावक हीरालाल हंसराज.

(जामनगरवाला.)

संवत्—१९६५.

सने १९०८.

किं रु.—१९—०—०

જામનગર જૈનજ્ઞાસ્કરોદય ગ્રાપખાનામાં ગ્રાપ્યું.

शत्रुंजय

॥ १ ॥

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ अथ श्रीशत्रुंजयमाहात्म्यं प्रारभ्यते ॥

॥ श्लोकबद्धं ॥

(कर्त्ता श्रीधनेश्वरसूरिः)

ॐ नमो विश्वनाथाय । विश्वस्थितिविधायिने ॥

अर्हते व्यक्तरूपाय । युगादीशाय योगिने ॥ १ ॥

अर्हच्चक्रिप्रियः स्वामी । चामीकरसमप्रज्ञः ॥ स्तुत्यः सत्कृत्यलाभाय । श्रीशान्तिः
 शुभ्रतोतिकृत् ॥ २ ॥ देवांदोलितदैत्यारि—जरासंधप्रतापहृत् ॥ स्मरणीयं स्मरं कुर्वन् ।
 श्रीमान्नेमिः पुनातु वः ॥ ३ ॥ यस्य दृष्टिसुधावृष्टि—दानादहिरहीश्वरः ॥ जातस्तापत्रयान्मु-
 क्तः । स श्रीपार्श्वो मुदेऽस्तु वः ॥ ४ ॥ सुरादिं सुरनाथस्य । संशयापनयाय यः ॥ अकंप-

माहा

॥ १ ॥

शत्रुंजय

॥ २ ॥

यन्निधा वीरः । श्रीवीरः श्रेयसेऽस्तु सः ॥ ५ ॥ श्रेयःश्रियः पुंरुरीकं । पुंरुरीकं शिवश्रियः ॥
 पुंरुरीकशिरोरत्नं । पुंरुरीकं नमामि तर्तम् ॥ ६ ॥ जिनानादीश्वरमुखान् । पुंरुरीकमुखान्
 मुनीन् ॥ ध्यात्वा शासनदेवीं च । कुर्वे सच्चरितोद्यमम् ॥ ७ ॥ श्रीयुगादिजिनादेशात् । पुंरु-
 रीको गणाधिपः ॥ सपादलक्षप्रमिते ॥ नानाश्चर्यकरं वितर्तम् ॥ ८ ॥ श्री शत्रुंजयमाहात्म्यं ।
 सर्वतत्त्वसमन्वितम् ॥ चकार पूर्वं विश्वैक—हिताय महितं सुरैः ॥ ९ ॥ ~~कुर्वन्~~ वर्द्धमान-
 नियोगेन । सुधर्मा गणनृत्ततः ॥ ह्रस्वायुष्कान् नरान् जानन् । तस्मात्संक्षिप्य तद्व्यधात्
 ॥ १० ॥ चतुर्विंशतिसहस्रात् । तस्मादालोढ्य सारतः ॥ स्याद्वादवादवशतः । कुर्वन् बौद्धान्
 गलन्मदान् ॥ ११ ॥ सर्वांगयोगनिपुणो । जोगाजोगेऽपि निःस्पृहः ॥ नानालब्धिप्रबुद्धात्मा ।
 राजगन्धैकमन्दनम् ॥ १२ ॥ सञ्चारित्रपवित्रांगो । वैराग्यरससागरः ॥ श्रीमान् धनेश्वरः सूरिः ।
 सर्वविद्याविशारदः ॥ १३ ॥ शत्रुंजयोद्धारकर्तु—रष्टादशनृपेशितुः ॥ वलज्यां श्रीसुराष्टेश—शि-
 लादित्यस्य चाग्रहात् ॥ १४ ॥ तत्प्रतिश्रुतितुल्यं तत् । माहात्म्यं सुखबोधकत् ॥ वक्ति श-
 त्रुंजयस्यादे—र्नक्त्या शृणुत हे जनाः ॥ १५ ॥ पञ्चनि—कुलकं ॥ किं तपोभिर्जपैः किं वा ।

माहा०

॥ २ ॥

शत्रुंजय

॥ ३ ॥

किं दानैः सत्फलैरपि ॥ शत्रुंजयस्य माहात्म्य-मेकवेले निशम्यताम् ॥ १६ ॥ बंध्रम्यते कथं
 धर्म-वांछया सर्वदिङ्मुखम् ॥ गायपि पुंरुरीकादेः । स्पृश्यतामितरैरलेम् ॥ १७ ॥ आसाद्य
 मानवं जन्म । श्रुत्वा शास्त्राण्यनेकशः ॥ सफलीक्रियतां सर्वं । शत्रुंजयकथाश्रुतेः ॥ १८ ॥
 जिज्ञासा यदि तत्त्वेषु । धर्मे धीर्यदि वास्ति वः ॥ त्यक्त्वा तदान्यत्सकल-ममुं श्रयत सज्जि-
 र्णिम् ॥ १९ ॥ नास्त्यतः परमं तीर्थं । धर्मो नातः परो वरः ॥ शत्रुंजये जिनध्यानं । यज्जग-
 त्सौख्यकारणम् ॥ २० ॥ त्रिधार्जितं कुलेश्याजिनः । पापमापत्प्रदं जनाः ॥ स्मृत्यापि पुंरुरी-
 कादेः । ह्रिपंत्यपि सुदारुणम् ॥ २१ ॥ सिंहव्याघ्रादिशबर-पक्षिणोऽन्येऽपि पापिनः ॥ दृष्ट्वा
 शत्रुंजयेऽर्हंतं, जवंति स्वर्गजाजिनः ॥ २२ ॥ सुरासुरमनुष्यादि-ज्वेष्वालोकितो न यैः ॥
 शत्रुंजयस्ते पशवो । न शिवोदयजाजिनः ॥ २३ ॥ अन्यतीर्थेषु सद्भ्यान-शीलदानार्चनादि-
 ज्ञिः ॥ यत्फलं स्यात्तदधिकं । शत्रुंजयकथाश्रुतेः ॥ २४ ॥ तत् श्रुण्वंतु महाजक्त्या । मा-
 हात्म्यं गिरिजूपतेः ॥ यस्य श्रवणमात्रेण । संपदः स्युर्निरापदः ॥ २५ ॥
 वृतो वृंदारकैर्वर्द्ध-मानोऽन्येद्युः सङ्घटतः ॥ शत्रुंजयं द्विधा शत्रुं-जयं पर्वतमागमत् ॥

माहा

॥ ३ ॥

शत्रुंजय

॥ R ॥

॥ २६ ॥ ततो विततसंरंज-मकंपंत विमौजसां ॥ आसनानि जिनान्नंतुं । त्वरयंतीव तानलंम
 ॥ २७ ॥ विंशतिर्जवनस्थेडा । चात्रिंशद्व्यंतराधिपाः ॥ द्वौ ज्योतिरिंशौ दश चा-प्यूध्वलो-
 कनिवासिनः ॥ २८ ॥ चतुःषष्टिमिता एव-मिता देवैर्वृता घनैः ॥ शत्रुंजयं जगन्नाथ-नूषितं
 पाकशासनाः ॥ २९ ॥ सुवर्णम् ॥ आलोकयालोक्य लोकैका-लोक्यं कौतुकतो गिरिम् ॥ मूर्धनं
 दुधुवुर्देवाः । सेवकांश्चैतदुज्जगुः ॥ ३० ॥ अहो महोदितैरत्नै-र्निःसपत्नैर्मरीचिभिः ॥ पवित्र-
 श्वित्रितो ज्ञाति । सर्वस्फातिषुतो गिरिः ॥ ३१ ॥ सुवर्णशिखरैः शोभन्ना-संनृतः शिखरी सु-
 राः ॥ सर्वपर्वतनाथत्वा-न्मुकटैरिव मंमितः ॥ ३२ ॥ सुवर्णरूप्यरत्नावै- ॥ शृंगैः कर्बुरितांव-
 रैः ॥ पुनानोऽयं समं द्यावा-नूभ्यावधरोऽन्नवत् ॥ ३३ ॥ स्वर्णगिरिब्रह्मगिर्यु-दयार्बुदमुखै-
 र्वरैः ॥ अष्टोत्तरशतेनोच्चै-र्ज्ञाति शृंगैरयं गिरिः ॥ ३४ ॥ सर्वतः सिञ्चयतनै-रर्द्धद्वेष्टमविनू-
 षितः ॥ यद्वाजयैर्लक्षितोऽसौ । सिञ्च्यैलो विज्ञासते ॥ ३५ ॥ यद्वाकिन्नरगंधर्व-विद्याधरसुर-
 ब्रजैः ॥ अप्सरोभिः सदा स्नेह्यो । ज्ञाति शत्रुंजयो गिरिः ॥ ३६ ॥ सुमुहूर्तवो योगिनोऽत्र ।
 विद्याधरनरोगाः ॥ कंदरासु पवित्रासु । ध्यायंत्यर्हन्मयं महः ॥ ३७ ॥ रसकूपीरत्ननिधि-

माहा

ठयेः

॥ ४ ॥

शत्रुंजय

॥ ५ ॥

दिव्यौषधित्रिरन्वितः ॥ सदा शत्रुंजयोऽस्त्येष । सर्वपर्वतगर्वजित् ॥ ३७ ॥ कस्तूरीमृगयूथै-
 श्व । मयूरैर्मत्तकुंजरैः ॥ संचरच्चमरीकुंदैः । सर्वतो ज्ञात्ययं गिरिः ॥ ३८ ॥ मंदारपारिजातक-
 -संतानहरिचंदनैः ॥ विचित्रश्वंपकाशोक-सत्त्वकीकुलसंकुलः ॥ ४० ॥ केतकीकुसुमामोद-
 -सुरज्जीकृतदिङ्मुखः ॥ ऊरन्निर्जरिणीवारि-ऊंकारमुखरः सदा ॥ ४० ॥ मालतीपाटलाका-
 -रा-गुरुचूतमुखैर्दुमैः ॥ शत्रुंजयो राजतेऽयं । सदापुष्पः सदाफलः ॥ ४१ ॥ जिनिर्विशेषक-
 ॥ कल्पवृक्षधनञ्जाया-सीनाः किन्नरनायिकाः ॥ गायंत्यो जिननाथस्य । गुणान् पापं क्षिपं-
 -त्यमूः ॥ ४२ ॥ गिरिर्ऊरन्निर्जरांबु-शीकरैरेष तत्प्रियः ॥ मुक्तिसीमंतिनीहार- कृते मुक्ताः
 किरन्निव ॥ ४३ ॥

इतः कलापिनो वारि-शीकरैर्निर्जरोन्नवैः ॥ मेघोदयन्नमजृतो । नृत्यंत्यर्हत्पुरोऽजितः ॥
 ॥ ४४ ॥ इतः पातालनाथोऽयं । सहस्रफलमंजितः ॥ जिननाथपुरो ज्ञाति । नाटयन् दिव्य-
 -नाटकं ॥ ४५ ॥ इतः संजृर्तनेषण्याः । खेचर्यो वर्यगीतयः ॥ वीणाहस्ता विलोक्यंते । गृणं-
 -त्योऽर्हद्गुणावलीः ॥ ४६ ॥ परस्परं विरुद्धा ये । सत्त्वा आजन्मतोऽपि ते ॥ त्यक्तवैरा रमं-

माहा

॥ ५ ॥

शत्रुंजय

॥ ६ ॥

तेऽत्र । जिनाननविलोकिनः ॥ ४७ ॥ इतः शत्रुंजयां पश्य । नदीं पूर्वोद्धिगामिनीं ॥ कृता-
 मिब पुण्यरेखां । पश्यतां शत्रुंजयतामपि ॥ ४८ ॥ तालध्वजनगोत्संगे । तटीनी तटिनीपतेः ॥
 अटंतीह तटं ज्ञाति । यास्ति शत्रुंजयापगा ॥ ४९ ॥ दिश्युत्तरस्यां पश्यान्त्र-पयःप्राप्तमहो-
 दयम् ॥ इंद्रेण निर्मितेत्यैर्दी । तटिनीं स्फुटनीरजाम् ॥ ५० ॥ कपर्दिकां नदीं दिव्य-जलकल्लो-
 ललालितां ॥ पश्यांज्जोरुहमध्यस्थ-हंससारससेवितां ॥ ५१ ॥ प्रज्ञोः पश्चिमदिग्ज्ञागे । ब्राह्मी
 विश्वोपकारिणी ॥ सरित्सलिलसंपूर्णा । ज्ञाति पापापहारिणी ॥ ५२ ॥ शत्रुंजयैर्दी नागैर्दी ।
 कपिला यमला तथा ॥ तालध्वजी च पद्मांगा । ब्राह्मी माहेश्वरी तथा ॥ ५३ ॥ सात्रमती
 शबलापि । वरतोयाजयंतिके ॥ जज्ञ चेति महानद्य । इमा ज्ञांति चतुर्दश ॥ ५४ ॥ सूर्यो-
 द्यानममानश्रि । पूर्वस्यां दिश्यदोऽद्भुतं ॥ स्वर्गोद्यानमपाच्यां च । स्वर्गोद्यानसमानरुक् ॥ ५५ ॥
 प्रतीच्यां च सुराश्वारु । चंडोद्यानमिदं महत् ॥ लक्ष्मीलीलाविलासाख्यं । कौबेर्यां विपिनं
 हृदः ॥ ५६ ॥ चतुर्दिग्ज्यः समागन्त-लक्ष्मीधम्मिल्लसन्निजैः ॥ अदीप्यतामीन्निरयं । श्री-
 शत्रुंजयपर्वतः ॥ ५७ ॥ सौधमैर्नियोगेन । धनदेन विनिर्मितं ॥ कुंरं कश्मलसंध्यात-वि-

माहा

॥ ६ ॥

शत्रुंजय

॥ ७ ॥

धात्यैऽमिदं पुरः ॥ ५८ ॥ सरः स्फुरच्चङ्किाज्ज-जलोर्भिरवराजितं ॥ ज्जरतस्य यशोराशि-
रिवैतज्जाति ज्जारतं ॥ ५९ ॥ ईषत्पवननिर्धूत-तरंगावलिलाखितं ॥ सरः कपर्दियकस्य । पश्य
कस्य सुखाय न ॥ ६० ॥ मुक्तिसीमंतिनीशोन्ना-समालोकनदर्पणं ॥ तटागं विकसद्भागं ।
मुनेः पश्य तपस्यतः ॥ ६१ ॥ सर्वतीर्थावताराख्यं । चांइ सौरं च सत्पयः ॥ कुंभमन्यदपि
सृष्टु-र्नामज्जिः पश्यतामराः ॥ ६२ ॥ इतस्तपांसि तनुते । मुनिरेष विशेषधीः ॥ विचित्रच-
रित्रस्यास्य । शृणु वार्त्ता सकौतुकां ॥ ६३ ॥

पुरा चङ्पुराधीश । आसीत् कीनाससंनिजः ॥ सोऽयं कंडुरिति ख्यातो । जूपः पाप-
कृतां प्रभुः ॥ ६४ ॥ न देवान् गुरुन् वृक्षान् । न मातृन् पितृन् मनाक् ॥ मन्यते मदिराम-
त्तो । वित्तोद्धतमनाः स हि ॥ ६५ ॥ पापानामपि वंदिते । संपदः प्राच्यपुण्यतः ॥ पश्चात्स-
मूला नश्यन्ति । तृणवह्निशिखा इव ॥ ६६ ॥ सुप्तो ध्यायति मुग्धोऽसौ । परदारान् परश्रियं
॥ लोकाद्देवं घनोपायै-र्घनापायकृते रतः ॥ ६७ ॥ प्रातः समुत्थितः सोऽथ । लोकानाकार-
यत्यपि ॥ आदत्ते संपदस्तेन्यो । गतहोन्नोऽपि तन्प्रियाः ॥ ६८ ॥ प्रायो जूपतयः पुण्यात् ।

माहा

॥ ७ ॥

शत्रुंजय

॥ ८ ॥

प्राप्त संपूर्णसंपदः ॥ तदेव ते द्विषन्तीह । ततो दुर्गतिगामिनः ॥ ७० ॥ कदर्थनां विधायैवं ।
 लोके कोके शशीव सः ॥ कृपेन क्लीणदेहोऽथ । धर्मं मित्रमिवास्मरत् ॥ ७१ ॥ सर्वतोऽ-
 स्ति सुखं यावत् । तावत् किञ्चिन्न मन्यते ॥ प्राप्ते कीनाशपाशे तु । धर्मं स्मरति मूढधीः ॥
 ॥ ७२ ॥ अन्यदा स सज्जासीनः । सर्वतः क्रूरसेवितः ॥ यावदस्ति परदोह-चिंताज्जिः क्लि-
 ष्टमानसः ॥ ७३ ॥ तावन्नजस्तः केनापि । कटपडुमदलस्थितः ॥ मुक्तोऽपतदश्रो दिव्य-श्लो-
 कस्तत्र पुरः स्फुरन् ॥ ७४ ॥ ~~मुक्तः~~ ॥ धर्मादधिगतैश्वर्यो । धर्ममेव निहन्ति यः ॥ कथं शु-
 ज्ञायतिर्जावी । स स्वामिदोहपातकी ॥ ७५ ॥ इत्यमुं पत्रलिखितं । श्लोकं सोऽवाचयन्मुदा
 ॥ अवबुध्य तदर्थं च । चेतस्येवमचिंतयत् ॥ ७६ ॥ अहो मया महामोह-मायाधारेण चे-
 तसा ॥ चरितं पापमाकष्टं । स्पष्टं फलितमप्यदः ॥ ७७ ॥ मयामिषवदासाय । संपदो म-
 त्स्यवन्मुधा ॥ स्वात्मायं प्राप्तलुब्धेन । वरुः संसृतिजालके ॥ ७८ ॥ न्यायमार्गानुगो नृपो ।
 जवेन्नवयुगेऽज्ञयः ॥ असन्मार्गरतो लोके । कुलराज्यकृपाय सः ॥ ७९ ॥ चिंतातुरश्चचाले-
 ति । मुक्त्वा राज्यं नृपो निशि ॥ मुमूर्षुर्मुखमुख्योऽसा-वब्धिपाताङ्किपया ॥ ८० ॥ या-

माहा०

॥ ८ ॥

शत्रुंजय

॥ ए ॥

वयाति वहिः कंडू-सुदंभुजदंभृत् ॥ तावज्ज्ञामनवद्यांगी । पुरतः पश्यतिस्म सः ॥ ८१ ॥
 अतर्कितैव सान्धेत्य । पुत्रमुन्नाम्य कोपतः ॥ अताम्यद्विषाणाग्रैः । स्वैरिणी वैरिणीव तं ॥
 ॥ ८२ ॥ पूर्वानुज्जतिवशतः । खज्जमुद्यम्य कंडुराट् ॥ दधावे तांप्रति क्रुहः । स्पर्द्धमानो यम-
 श्रिया ॥ ८३ ॥

ततो गौरपि संक्रुह । युक्षय समधावत ॥ फूत्कारं यमसीत्कार-सन्निजं कुर्वती नृशं
 ॥ ८४ ॥ कोपेनान्निपतंती तां । न्यहहूपोऽसिना स्यात् ॥ द्विधाऽज्जिनत्तत्करंकात् । येषित्
 काचिद्विनिर्णयौ ॥ ८५ ॥ जीवणांग्यतिरक्ताक्षी । नर्त्तयंती च कर्त्तिकां ॥ साहवायाह्वयज्ञपं ।
 निष्टुराक्षरया गिरा ॥ ८६ ॥ अरे त्वया पशुर्दीना । हता गौः शस्त्रवर्जिता ॥ यद्यस्ति कापि
 ते शक्ति-स्तद्युध्यस्व मया सह ॥ ८७ ॥ श्रुत्वेति हेतुसहितं । तस्या आस्याद्वचः स च ॥
 सस्मितां तां प्रतिप्राह । अशुचिः खज्जदत्तदृक् ॥ ८८ ॥ जवती युवती काचित् । कदलीद-
 लकोमला ॥ अहं तु कृत्रियः शूरः । शस्त्रशास्त्रविशारदः ॥ ८९ ॥ तद्युद्धमावयोः किं स्या-
 त् । प्रशस्यं वद मानिनि ॥ सिंहे मृगीरणं क्वापि । याचतेऽमर्षवानपि ॥ ९० ॥ इति वि-

माहाण

॥ ए ॥

शत्रुं जप

॥ १० ॥

श्रान्तवचसं । सापि तं दृष्टमुज्जगौ ॥ न वाक्पूर्वास्मि नृपते । जवानिव जवाहवे ॥ ए१ ॥
 श्रुत्वेति नृपतिः खड्ग-पाणिस्तां प्रति संचरन् ॥ स्वं तत्कर्त्तिकया विद्व-मपश्यङ्कनिर्जरं
 ॥ ए२ ॥ सावदच्च नृप ज्ञातं । स्वपौरुषमितस्त्वया ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ युद्धाय । सहोऽसि यदि
 सांप्रतं ॥ ए३ ॥ निशम्येति गिरं कंरू-श्चेतसीति व्यचिंतयत् ॥ अहो पराङ्मुखे दैवे । ना-
 र्याहमपि निर्जितः ॥ ए४ ॥ तावद्वलं मदस्तावत् । तावत्कीर्त्तिरखंमिता ॥ यावत्पुराकृतं पु-
 ण्यं । न म्लानिमधिगच्छति ॥ ए५ ॥ पुण्यमेव प्रमाणं स्या-दंगिनां शुभ्रकर्मणि ॥ क्षीण-
 तेजाः कियत्कालं । तपत्यपि विज्ञाकरः ॥ ए६ ॥ पुण्यैः संज्ञाव्यते सर्वं । सुखदायि सदा-
 यति ॥ तेदेव हीनपुण्यस्य । विषवहुःखदायकं ॥ ए७ ॥ योऽहं गजघटां धृत्वा । लीलया
 पुञ्चचामरे ॥ पुरोदलालयं व्योम्नि । जितः सोऽप्यनयाधुना ॥ ए८ ॥

इति चिंतयतस्तस्य । स्मृतिमार्गमुपागमत् ॥ राज्यत्यागो महारोगात् । क्रोधात्सुरज्जि-
 संहतिः ॥ ए९ ॥ पुनस्तेनातिदुःखी स । चिंतयामासिवानिति ॥ चलितोऽहं मृतेः स्मृत्वा ।
 ज्जीतोऽस्मि सुरज्जेः कथं ॥ १०० ॥ प्रसंगान्मरणं मुक्त्वा । कृतं गोवधपातकं ॥ आयातमेव

माहा०

॥ १० ॥

शत्रुञ्जय

॥ ११ ॥

तन्मेही । तच्चापि कुगतिप्रदं ॥ १ ॥ अनासादितपुण्यः सन् । जंतुर्भवति दुःखितः ॥ विना
नीवीं सुदहोऽपि । पुमान् सीदति दीनवत् ॥ २ ॥ अधुना विपदंजोधि-निमग्नः करवाणि
किं ॥ लग्ने प्रदीपने कूपः । खन्यमानः सुखाय न ॥ ३ ॥ इत्यलं शोचतस्तस्य । सावदेव-
सुंदरी ॥ रे मूढ प्रौढपापाढ्य । किं चिंतयसि दुःखितः ॥ ४ ॥ पूर्वं राज्यमदांधेन । धर्मज्ञो-
हः कृतस्त्वया ॥ अधुनार्त्ताबुपेतायां । धर्मं स्मरसि किं पुनः ॥ ५ ॥ न धर्मादपरो धन्यो ।
मन्यते धीधनैर्यतः ॥ प्रांतकाले स्मृतो यः स्व-ज्ञेहिणं तारयत्यपि ॥ ६ ॥ न धर्मबुद्धिस्ते
चित्ते । किं तु रोगोरगार्त्तितः ॥ पुण्यं स्मरसि रे मूढ । त्वं मया हि परीक्षितः ॥ ७ ॥
त्वज्ञोत्रदेव्यंविकाख्या । सैषा त्वत्सत्ववीक्षणो ॥ सादरा सुरजीरूपं । विरचय्य मुदागमं । ८ ।
अद्यापि कोपकलुषं । विद्यते नृप ते मनः ॥ न शुद्धधर्मवासाहं । न च साम्यामृतप्लुतं । ९ ।
गच्छ त्वं सर्वदेशेषु । त्रमतीर्थान्यनेकशः ॥ धर्मारधनवेलां ते । कथयिष्यामि निश्चितं । १० ।
इत्युक्त्वा सा तिरोन्नूता । कंडुरान्मित्यचिंतयत् ॥ अहो जागर्ति मे ज्ञाग्यं । यत्साक्षाद्
गोत्रेदेवज्ज्ञात् ॥ ११ ॥ प्रयते स्वमनःकुंजि-दमनाय दिवानिशं ॥ यथासौ मोक्षलक्ष्मीर्मे-

माहा०

॥ ११ ॥

शत्रुं जय

॥ १२ ॥

ऽध्यकृतामधिगच्छति ॥ १२ ॥ प्रत्यूषे चिंतयित्वेति । किञ्चिद्दिग्मुखमप्यसौ ॥ प्रतस्थे स्वस्थ-
 चित्तत्वा-न्न मनागपि दुःखितः ॥ १३ ॥ भ्रमत्रेवं भुवो ज्ञागे । विध्यातक्रोधपावकः ॥ सम-
 चित्तः स सत्त्वेषु । गिरिं कोद्धाकमाप्तवान् ॥ १४ ॥ इतश्च पश्चिमे यामे । यामिन्या जात-
 मत्सरः ॥ पूर्ववैरी तदा यक्षः । प्रत्यक्षस्तत्पुरोऽज्जवत् ॥ १५ ॥ कराखट्गदापाणी-रक्तास्यो
 ब्रमयन् ब्रुवं ॥ सोऽवदत्तं प्रति क्रोधो-द्देकोद्धततरं वचः ॥ १६ ॥ स्मराधेन त्वया हत्वा ।
 यन्मां मत्कामिनी हता ॥ स्मरसि त्रियसे तेना-धुना त्वं दैवतं स्मर ॥ १७ ॥ मदाधेन वि-
 धीयंते । पापान्यापातसौख्यतः ॥ समये दारुणानि स्यु-स्तानीति समरं कुरु ॥ १८ ॥ इ-
 त्युक्ते मौनमाधाय । स्थिते नरपतौ सति ॥ तमुत्पाद्य महायक्षो-त्तरिकं कृणतो ययौ ॥ १९ ॥
 ततः पर्वतमध्यस्थ-गुहायां स च गुह्यकः ॥ प्रक्षिप्य विविधैर्विधै-र्वबन्ध नृपतिं क्रुधा ॥ २० ॥
 ताड्यमानः सौंघ्रिघातैः । पिड्यमानश्चपेटया ॥ पूर्वनिर्मितपापानां । प्रायश्चित्तमिवाभृशत् ॥
 ॥ २१ ॥ पर्वताग्रे समुद्देशि । कंटकिडुवनेऽवटे ॥ क्षेपं क्षेपं गुहाक्षितं । तं मुक्त्वा स तिरो-
 दधे ॥ २२ ॥ रक्षितः प्राक्तनैरेव । कर्मज्जिदत्तशर्मजिः ॥ सोऽन्यथा तस्य निर्घातै-स्त्रैलोक्य-

माहाण

॥ १२ ॥

शत्रुंजय

॥ १३ ॥

मपि दीर्यते ॥ १३ ॥ ऊरत्रिर्जरसंपृक्ता—नर्कस्पृष्टमारुतैर्नृपः ॥ क्रमात्सचेतनश्चिते । चतुरोऽ
 थ व्यंचितयत् ॥ १४ ॥ अहो प्रागुत्तपापज्ञेः । पल्लवोऽयमज्ञून्मम ॥ पुष्पं फलं पुनर्जावि ।
 डुर्योनिरकादिषु ॥ १५ ॥ सहसारज्यते पापं । तन्मदांधैर्नराधमैः ॥ क्रंदन्निरपि न स्वात्मा
 । शक्यो मोचयितुं यतः ॥ १६ ॥ इत्थमात्मकृतानर्थ—विकल्पनपरो नृपः ॥ तत्क्षयाय शु-
 ज्जधानी । तीर्थमुद्दिश्य सोऽचलत् ॥ १७ ॥ आत्मवत्सर्वसत्त्वान् स । पश्यन् द्वेषविवर्जितः
 ॥ यत्र तत्रापि बभ्राम । पुण्यप्राप्तिकृतोद्यमः ॥ १८ ॥

इतश्च शासनसुरी । तस्यांवा पुरतः स्थिता ॥ साक्षाद्भूता प्रसन्नास्या । पुरांगीकृतवाक्
 स्थिता ॥ १९ ॥ जगाद वत्स गह्व त्वं । श्रीशत्रुंजयपर्वतं ॥ तत्र हत्यादिपापानि । यास्यंति
 विलयं तव ॥ २० ॥ ॥ त्वत्पूर्वपुंसां सन्नक्ति—रंजिताहं पुरा तव ॥ सुजाषितमवोचं त-
 दधुना तीर्थमप्यदः ॥ २१ ॥ सुगधः किं तीर्थलक्ष्णेषु । संसारी बभ्रमत्यहो ॥ एकं शत्रुंजयं
 चैक—वेले किं न स्मरत्यसौ ॥ २२ ॥ यदा शत्रुंजयः साधु—पूजितो वा स्मृतः स्तुतः ॥
 श्रुतो वा दृक्पथं प्राप्तः । तदा कर्मक्षयो ज्ञवेत् ॥ २३ ॥ पाप्मनां शब्दरूपोऽयं । धर्मिणां

माहाण

॥ १३ ॥

शत्रुंजय

॥ १४ ॥

सर्षशर्मदः ॥ कामिनां कामितंदाता । जीयात् शत्रुंजयो गिरिः ॥ ३४ ॥ विना तपो विना
 दामं । विनार्चं शुभ्रजावतः ॥ केवलं स्पर्शनं सिद्ध-क्षेत्रस्याहयसौख्यदं ॥ ३५ ॥ निबिडं
 तव कर्मेदं । नरकादिगतिप्रदं ॥ शत्रुंजयं विना नान्यैः । क्षीयते सुकृतैः क्वचित् ॥ ३६ ॥
 इत्येकालं मया वत्सो-पेक्षितोऽसि समत्सरः ॥ अधुना तीर्थनाथस्य । योग्योऽसीति च क-
 ष्यते ॥ ३७ ॥ अप्येकवेलेमेतस्य । सेवनं विश्वपावनं ॥ ज्वलद्द्वार्जितं पापं । व्यपोहति
 समंततः ॥ ३८ ॥ शत्रुंजयसमं तीर्थ-मादिदेवसमः प्रभुः ॥ जीवरक्षासमो धर्मो । नास्ति
 विश्वत्रये वरः ॥ ३९ ॥ मुक्तिसीमंतिनीपाणि-ग्रहणाय सुवेदिका ॥ शत्रुंजयो जयत्यत्र ।
 पर्वतप्रभुरद्भुतः ॥ ४० ॥ संसारसागरे मज्ज-ज्जनसंघातसंश्रयः ॥ अंतरीपो विमलादि-र्ज्ञा-
 ति मुक्तितटाश्रयः ॥ ४१ ॥ शत्रुंजयो जयन् पापं । चिन्वन् धर्मं वदन् सुखं ॥ पुनानः स-
 कलान् लोकान् । गिरिर्जयति शाश्वतः ॥ ४२ ॥ जवांस्तत्र पवित्रात्मा । साम्यांजसि नि-
 मज्जनात् ॥ आत्माराममुपास्याशु । तीर्थयोगेन सेत्स्यसि ॥ ४३ ॥ इति श्रुत्वा गिरेः प्रौढ-
 महिमानं महीपतिः ॥ देवीमुखसरोजांत-निर्गन्धन्मधुसंनिजं ॥ ४४ ॥ पीयूषैरिव संसिक्तः ।

माहा

॥ १४ ॥

शत्रुंजय

॥ १५ ॥

कालितः पयसेव सः ॥ ज्योत्स्नयेवोक्तिः सद्यो । हृद्यं वैशद्यमासदत् ॥ ४५ ॥ कुम्भं ॥
 स नत्वा जगतोऽप्यंवा-मंवां कंबूज्ज्वलाशयः ॥ चचालाचलमुद्दिश्य । चारुचारित्रसंस्पृहः
 ॥ ४६ ॥ आतीर्थासिकृताहार-परिहारः स हारिज्जिः ॥ हतस्वांतो गिरिगुणैः । पथि संचर-
 तिस्म च ॥ ४७ ॥ मानसध्यानयोगेषु । संकथास्वपि पार्थिवः ॥ शत्रुंजयं यथाख्यातं ।
 स्पृशन् स प्राप च क्रमात् ॥ ४८ ॥ सप्तजिर्दिवसैः शृंगं । ददर्श च गिरेः पुरः ॥ नेत्रे तद्दर्श-
 नोत्कंठे । वदतिस्मेति कंडुराट् ॥ ४९ ॥ युवयोः पुण्यसंज्ञारैः । प्रत्यक्षोऽयं महागिरिः ॥
 संजातस्तदमुं नेत्रे । विनिज्जालयतं बहु ॥ ५० ॥ कुम्भं ॥

इत्थं प्रमोदवान् कंडुः । पथि प्राप्य महामुनिं ॥ ननाम निषसादाथ । तन्मुखे दत्तलो-
 चनः ॥ ५१ ॥ संवेगसंगतं ज्ञात्वा । मुनिर्ज्ञानी दयोज्ज्वलः ॥ नृपं देशनया सद्यो-ऽनुज-
 ग्राहेति सादरं ॥ ५२ ॥ धर्मोऽस्तु कोऽसि वत्स त्वं । गच्छन्नसि गिरीश्वरं ॥ सत्सत्त्वधरस्तत्त-
 त्वं । शृणु चारित्रलक्षणं ॥ ५३ ॥ कर्मककलावेत्रं त-च्चारित्रं पंचधा जगुः ॥ उदंचत्पंचम-
 गति-प्रदं सर्वविदो जिनाः ॥ ५४ ॥ आद्यं सामायिकं चान्य-भेदोपस्थापनीयकं ॥ सूक्ष्म-

माहा ५

॥ १५ ॥

शत्रुंजय

॥ १६ ॥

क्रियं परिहार-विशुद्धं च यथोक्तिमत् ॥ ५५ ॥ चारित्र्येण विना ज्ञान-दर्शने पंगुवद् वृथा ॥
 वंध्यमंधवदप्येत-देतान्यां परिवर्जितं ॥ ५६ ॥ यत्सुधायुक् हेमघटः । सौरजं हेमि यत्नं ॥
 यच्चंदे चंदनालेपो । मुद्रायां यन्मणिस्थितिः ॥ ५७ ॥ यत्पर्वणि महादानं । दाने यद्दासना-
 जुता ॥ शत्रुंजये जिनध्यानं । तच्चारित्र्ययुतं मतं ॥ ५८ ॥ ~~यत्पर्वणि~~ ॥ मुनिवाण्येति संहृष्ट-स्त-
 स्मादासाद्य सद्गतं ॥ द्विधा परिग्रहोन्मुक्त-स्तीर्थं प्राप प्रसन्नदृक् ॥ ५९ ॥ आरुह्य शीलस-
 न्नाहः । शैलं कंडुर्व्रतास्त्रजृत् ॥ दयाखेटकसंयुक्तः । पापारिं हतवान् रयात् ॥ ६० ॥ स मू-
 र्त्तिमादिदेवस्य । दर्शं दर्शमतृप्तिवान् ॥ निर्निमेषं सरोमांच-श्रक्षुर्व्यापारयद्भनं ॥ ६१ ॥ इह
 शृंगाग्रजागेऽसौ । तप्यते दुस्तपं तपः ॥ ह्रीणकर्माधुना ज्ञान-मवाप्स्यति शुद्धोदयः ॥ ६२ ॥
 केचं महाविदेहाख्यं । गतोऽज्ज्वलमहं सुराः ॥ श्रीमत्स्लीमंधरस्वामि-मुखादश्रौषमित्यपि ॥
 ॥ ६३ ॥ महापापोऽपि हि पुमान् । श्रीशत्रुंजयसेवनात् ॥ विशुद्धः सिद्धिज्ञात्वा जावी । य-
 थायं कंडुजूपतिः ॥ ६४ ॥

अथान्येऽपि सुराः सर्वे । द्योतयंतोवरं रुचा ॥ नंतुं जिनान् समाजग्मु-स्तुंगरंगतरंगि-

माहा

॥ १६ ॥

शत्रुंजय

॥ १७ ॥

णः ॥ ६५ ॥ दुःकर्मसूदनीं दुष्टा-दनीं राजादनीं ततः ॥ कृणात्प्रदक्षिणीकृत्य । नेमुर्वीरं सु-
 रेश्वराः ॥ ६६ ॥ ततः कांश्चिन्मुनिवरान् । नानालब्धिमहानिधीन् ॥ अष्टांगयोगनिपुणान् ।
 महिमोदयमेदुरान् ॥ ६७ ॥ ध्यानाधीनात्मनः कांश्चि-त्कांश्चिन्मौनावलंबिनः ॥ वदतो धर्म-
 माहात्म्यं । कांश्चिज्जपपरान् मुनीन् ॥ ६८ ॥ व्यावर्त्तयतश्च परान् । जपमालामणीगणान् ॥
 मिथः कथाः प्रकुर्वाणान् । कायोत्सर्गरतान् परान् ॥ ६९ ॥ पद्मासनसमासीना-नदीनान्
 जनितांजलीन् ॥ आदिदेवमुखांज्जो-ज-विलोकनपरान् परान् ॥ ७० ॥ तीक्ष्णरश्मौ दत्तने-
 त्रान् । कांश्चित्पुस्तकसत्करान् ॥ तप्यमानांस्तपः कांश्चित् । तीर्थसेवां प्रकुर्वतः ॥ ७१ ॥
 कांश्चित्समप्रसिद्धांत-तत्त्वविद्याविशारदान् ॥ श्वेतांबरधरानुग्र-परिषदसद्धान् परान् ॥ ७२ ॥
 अंतरंगारिविजये । वीरान् सत्त्वैकवत्सलान् ॥ चतुर्दशोपकरणीं । प्रतिलेखयतः परान् ॥ ७३ ॥
 मूर्त्तानिव शमरसान् । धर्मानिव वपुष्मतः ॥ परितो वीरनाथस्य । तत्र नेमुः सुरेश्वराः ॥
 ॥ ७४ ॥ अष्टजिः कुक्षकं ॥ अथो मिथः स्पर्द्धमाना । रत्नसारैः सुरेश्वराः ॥ आरेज्जिरे सप्त-
 वस-रणस्य रचनामिति ॥ ७५ ॥ सप्तृजुः सुगंधि वायु-कुमारा वायुवीजनं ॥ ववृषुर्जलदा

माहाण

॥ १७ ॥

शत्रुंजय

॥ १८ ॥

वारि । सौरज्जोद्धासज्जासुरं ॥ ७५ ॥ वज्जौ सलिलसंसिक्ता । जूमिः शत्रुंजयोपरि ॥ वापा-
 य पुण्यवृक्षस्य । श्रेयःफलकृतः किमु ॥ ७६ ॥ आयोजनं सुमनसां । श्रेणीं जानुमितां सुराः
 ॥ अकिरन् पंचवर्णाम-धोवृतामुन्मुखीमिह ॥ ७७ ॥ वध्वा रत्नचयैश्चित्रै-स्तां महीं जिन-
 वर्णकं ॥ अवाकिरन् व्यंतरेण । निर्जरं कुसुमोत्करं ॥ ७८ ॥ कुट्टिमोपरि पुष्पाणि । तानि
 चित्राणि रेजिरे ॥ मदनेनेव शस्त्राणि । त्यक्तानीव पुरः प्रज्जोः ॥ ७९ ॥ चतुर्विंशु व्यंतरेण
 -स्तोरणानरुणानिह ॥ चकिरे यैर्विण्मुखानि । सरागाणि विज्जौ वभुः ॥ ८० ॥ रूप्यवप्रो
 वहिर्दीप्रो । भुवनेनैर्विनिर्ममे ॥ जगन्नाथशुभ्रध्यान-निधानमिवमूर्त्तिमत् ॥ ८१ ॥ आयोजनं
 महीं व्याप्य । स्थितः पिप्पो विधुप्रज्जः ॥ सत्रिज्जागैककरयुक-त्रयस्त्रिंशन्नुर्मितः ॥ ८२ ॥
 धनुःपंचशतीमान । उच्चत्वे कुंभलाकृतिः ॥ हिरण्यकपिशीर्षाणि-मालितः शुशुभ्जे स कौ ॥
 ॥ ८३ ॥ ~~त्रिज्जिर्विशेषकं~~ ॥ धनुःसार्धसहस्रं तु । मुक्त्वा तस्यांतरावनीं ॥ ज्योतिष्कविबुधाश्च-
 क्रुः । कांचनं वप्रमुत्तमं ॥ ८४ ॥ प्राक्वप्रायतदीर्घस्य । तस्योपरि जृशं वभुः ॥ दीप्राणि क-
 पिशीर्षाणि । चारुरत्नमयानि हि ॥ ८५ ॥ रत्नशालस्तु तस्यांत-विचित्रो रश्मिवीचिज्जिः ॥

माहा

॥ १८ ॥

शत्रुंजय

॥ १९ ॥

वैमानिकनिकायेन । निर्मितः पूर्वमानञ्जुत् ॥ ८६ ॥ दिव्यप्रज्ञावसंपूर्णैर्निर्मिता मणिज्जि-
 र्धनैः ॥ विविधा कपिशिर्षालि-स्तदुपर्यशुभ्रदृशं ॥ ८७ ॥ विश्वत्रमणसंतप्तान् । प्राणिनः
 स्वेदजित्तये ॥ वीजयंत्यो वभुस्तत्र । वैजयंत्यो विचित्रज्ञाः ॥ ८८ ॥ हिरण्यकिंकिणीकवाण-
 -कवणिताशेषदिङ्मुखः ॥ व्यराजत रत्नमय-स्तत्रोपरि महाध्वजः ॥ ८९ ॥ प्रतिवप्रं प्र-
 ज्ञादीप्रै-रत्नैश्चत्वारिरेजिरे ॥ द्वाराणि सत्कपाटानि । प्रवेशायेव संपदां ॥ ९० ॥ इन्दील-
 मणिजातां-स्तोरणान् वीक्ष्य नाकिनः ॥ तरुणानां हि वप्राणा-मदधुः श्मश्रुविभ्रमं । ९१ ।
 स्फुरद्वृषटीधूम-ञ्जूमव्यापितदिङ्मुखाः ॥ प्रतिद्वारं महाशाला । नाशयंतस्तमो वभुः । ९२ ।
 प्रतिद्वारं व्यधुर्देवा । हेमपद्मालिमालिनीः ॥ वापीः सद्धार्जिरापूर्णाः । स्नानार्थाद्वन्नमस्यतां
 ॥ ९३ ॥ आद्यद्वितीयवप्रांत-र्देवद्वंदं दिवौकसः ॥ विदधुः प्रभुविश्रांति-हेतुमीशानदिङ्मुखे
 ॥ ९४ ॥ सप्तविंशति चापोच्चं । रत्नप्राकारमध्यगं ॥ मणिपीठं व्यधुर्देवा-स्तदंतश्चैत्यपादपं ॥
 ॥ ९५ ॥ पूर्णं समवसरण-मपि यस्य सुपद्मैः ॥ गतातपज्ञयासीन-सर्वलोकमज्ञात् शुभ्रं
 ॥ ९६ ॥ तदधस्तपनीयस्य । सिंहासनमज्ञासत ॥ सपादपीठं विष्टंजि-मणिज्जिर्ज्ञानुबिंब-

माहा०

॥ १९ ॥

शत्रुं जय

॥ २० ॥

वत् ॥ ९७ ॥ षत्रत्रयं त्रिभुवन-प्रभुत्वप्रश्निमानुगं ॥ सिंहासनोपरि दधुः । सुराः सन्नक्ति-
ज्जासुराः ॥ ९८ ॥ सहस्रयोजनोत्सेधो । धर्मध्वजः पटस्फुटः ॥ शिवारोहणनिःश्रेणि-रि-
वारोचत कांचनः ॥ ९९ ॥ प्रतिवप्रं प्रतिहारं । तुंबरुप्रमुखाः सुराः ॥ दंभिनोऽथ प्रतिहाराः ।
स्फारङ्गगारिणोऽज्ञवन् ॥ १०० ॥

एवं विधाय समव-सरणं शरणं श्रियः ॥ व्यंतरेणः पुनः सर्वं । शेषं कर्म न्यवर्त्तयन् ॥
॥ १ ॥ सुरसंचारितस्वर्ण-पद्मदत्तपदांबुजः ॥ नवतत्वेश्वरो दाता । निधीनामपि तावतां ॥
॥ २ ॥ स्तूयमानोऽर्थाजिर्वाक्यै-श्रित्यमानः स्वमानसैः ॥ श्रवणैः श्रूयमानश्च । वीक्ष्यमा-
णोऽक्षिकोटिजिः ॥ ३ ॥ जगतो जीवितमिव । सर्वस्वमिव धर्मिणां ॥ पूर्वद्वारेण समव-स-
रणं प्राविशत्प्रभुः ॥ ४ ॥ ~~अजिर्विश्वक~~ ॥

सद्धर्मचक्रिणस्तस्य । धर्मचक्रं पुरोऽज्ञवत् ॥ स्वर्णपद्मस्थितं पाप-तमोज्ञास्करमंरुलं ॥
॥ ५ ॥ चैत्यदुमः प्रज्ञोः प्राप्य । कृणादेव प्रदक्षिणां ॥ नवपल्लवपुष्पाढ्यो-ऽज्ञवदात्ताजिमा-
नवत् ॥ ६ ॥ तीर्थाय नम इत्युच्चै-रुच्चरन् धर्मचक्रजृत् ॥ पूर्वाशाजिमुखः सिंहा-सनमध्या-

माहा

॥ २० ॥

शत्रुंजय

॥ ११ ॥

स्त तत्त्ववित् ॥ ७ ॥ अंतरा विभुरूपाणि । व्यधुर्दिक्षु परास्वपि ॥ यद्वेजे तैश्च तत्साम्यं ।
 प्रज्ञावः प्रभुञ्जूरयं ॥ ८ ॥ आगत्य पूर्वद्वारेण । रत्नप्राकारमध्यगं ॥ प्रदक्षिणीकृत्य विभुं । न-
 त्वा नुत्वा च ज्ञातः ॥ ९ ॥ दिश्याग्रेभ्यः न्यविक्रंत । साधवः स्वामिसंमुखाः ॥ उर्ध्वाः स्व-
 गिस्त्रियस्तस्थुः । साध्यस्तासां च पृष्ठतः ॥ १० ॥ ~~सुखं~~ ॥ प्रविश्य दक्षिणद्वारा । नाथं न-
 त्वाथ तस्थिरे ॥ नैऋत्यां जवनज्योति-र्व्यंतराणां स्त्रियः क्रमात् ॥ ११ ॥ प्रत्यक्द्वारा प्रवि-
 श्याथ । ज्योतिर्जवनव्यंतराः ॥ वायव्यां दिशि नत्वाथ । नाथं ते समुपाविशन् ॥ १२ ॥ स-
 मागत्योत्तरद्वारा । नमस्कृतजिनांघ्रयः ॥ वैमानिका नरा नार्य । ऐशान्यामवतस्थिरे ॥ १३ ॥
 द्वितीयवप्रमध्यस्था । मृगसिंहाश्वसैरिज्ञाः ॥ जिनालोकनमाहात्म्या-न्निषेडुर्गतमत्सराः ॥
 ॥ १४ ॥ देवासुरमनुष्याणां । वाहनान्यपि जूरिशः ॥ प्रांतवप्रस्थितान्यासन् । क्रमोऽयं ज-
 गवन्मते ॥ १५ ॥ अपरेऽपि यथास्थानं । सिद्धगंधर्वकिन्नराः ॥ अञ्जुवन विभुवाक्यैक-पीयूषं
 पातुमुद्यताः ॥ १६ ॥ यद्योजनमिते सम-वसरणेऽपि कोटिशः ॥ मांति मर्त्योर्गगसुराः । स
 प्रज्ञावो विभुप्रसूः ॥ १७ ॥ तत्र सिंहासनासीनं । उत्रत्रयविराजितं ॥ चामरैर्वीज्यमानं च ।

माहाण

॥ ११ ॥

शत्रुं जय

॥ ११ ॥

सर्वातिशयज्ञासुरं ॥ १८ ॥ सुप्रसन्नं प्रज्ञापूरैः । प्लावयंतं जगद्वयं ॥ मध्यस्थदृक्दृष्टजनं ।
त्रैलोक्यैश्वर्यसुंदरं ॥ १९ ॥ सर्वसत्त्वहितं दिव्य-प्रज्ञावप्रथिमावृतं ॥ जिनं दृष्ट्वा सुराः सर्वे ।
सुदमापुर्वचोऽतिगां ॥ २० ॥ त्रिभिर्विशेषकं ॥ शिरांस्यधूनयन् केचित् । केचन न्युठनान्य-
पि ॥ विज्ञोरुत्तारयामासु-स्तुष्टुबुः केऽपि नाकिनः ॥ २१ ॥

इतः सुराष्ट्रदेशाधि-नाथो गाधिनृपांगजः ॥ यादवो गिरिडुर्गेशो । रिपुमल्लोऽन्युपाग-
मन् ॥ २२ ॥ इत्थं समग्रलोकेषु । निषसेषु यथास्थिति ॥ विज्ञोर्वचनपीयूष-पिपासुश्रवणे-
ष्वथ ॥ २३ ॥ सौधर्मेऽः स्फुरन्नक्ति-हर्षाश्रुच्छुरितांवकः ॥ रोमांचकंचुकं विव्रत् । स्तोतु-
मेवं प्रचक्रमे ॥ २४ ॥ कुम्भं ॥ जय स्वामिन् जिनाधीश । जय देव जगत्प्रज्ञो ॥ जय त्रै-
लोक्यतिलक । जय संसारतारण ॥ २५ ॥ देवाधिदेव पूजार्ह । जय कारुण्यसागर ॥ शर-
णागतसंसारि-शरण्य करुणाकर ॥ २६ ॥ जय जंगमकल्पज्ञे । जयार्हत्परमेश्वर ॥ परमे-
ष्टिन् जयानंत-जयाव्यक्त निरंजन ॥ २७ ॥ जय सिद्ध स्वयंबुद्ध । सर्वतत्त्वांबुधे जय ॥
जय सर्वसुखागार । जय नाथ महेश्वर ॥ २८ ॥ त्वमनादिरनंतस्त्वं । त्वमव्यक्तस्वरूपज्ञाक् ॥

माहा

॥ २२ ॥

शत्रुं जय
॥ २३ ॥

त्वामेव हि नमस्यंति । सुरासुरनरेश्वराः ॥ २९ ॥ त्वया मन्यामहे धन्यं । जगदेतज्जगत्प-
ते । नमस्तु न्यमज्ञेयाय । परतर्ककुहेतुजिः ॥ ३० ॥ त्वत्तः शिवसुखानंदं । स्पृहयेऽहं तदी-
श्वर ॥ तव माहात्म्यमतुलं । त्रिबुधा अपि नो विदुः ॥ ३१ ॥ त्वयि देव परं ब्रह्म । प्रापैकं
सर्वतत्त्ववित् ॥ जगवन् सर्वदा मुक्तिं । त्वदायत्तां ततो जगुः ॥ ३२ ॥ जगदुद्धर्तुमाप्तोऽसि ।
मानवं रूपमीश्वर ॥ अन्यथा वक्तृबंध्यासौ । सृष्टिरसृष्टिवद्भवेत् ॥ ३३ ॥ सर्वदेवेषु देवत्वं ।
त्वदंशेनैव जायते ॥ परेऽपि वीतरागत्वे । मुक्तिमाहुर्यतो बुधाः ॥ ३४ ॥ निश्चयेन जगत्पू-
ज्य-स्त्वमेव परमेश्वर ॥ रागद्वेषोपरुक्षणां । तत्त्वतोऽनर्हणा मता ॥ ३५ ॥ ज्ञायहीना न
पश्यंति । ज्वरं त्वन्यदेववत् ॥ चिंतारत्नं न सुजज्ञं । जवेज्जुग्यन्यरत्नवत् ॥ ३६ ॥ यथा
त्वयि प्रज्ञावर्द्धि-र्विश्वाश्चर्यकरी विज्ञो ॥ न तथान्येषु धिष्येषु । कथं ज्ञानुप्रज्ञा जवेत् ॥
॥ ३७ ॥ यत्र संचरसे नूनं । स्युर्न तत्रेतयः कितौ ॥ योजनानां शते साग्रे । महिमा मह-
तामहो ॥ ३८ ॥ ध्येयस्त्वमेव जगवन् । ज्योतीरूपो हि योगिनां ॥ अष्टकर्मविघाताया-
ष्टांगयोगः कृतस्त्वया ॥ ३९ ॥ स्वामिनामपि यः स्वामी । गुरुणामपि यो गुरुः ॥ देवाना-

माहा

॥ २३ ॥

शत्रुंज

॥ २४ ॥

मपि यो देव—स्तस्मै तुज्यं नमो नमः ॥ ४० ॥ जले वा ज्वलने वापि । कांतारे शत्रु संकटे ॥
सिंहादि रोगविपदि । त्वमेव शरणं मम ॥ ४१ ॥

इति स्तुत्वा जिनाधीशं । सुराधीशः स्वज्जितः ॥ निशसाद प्रज्जोर्वाचः । पातुं चात-
कवत्पयः ॥ ४२ ॥ सर्वज्ञाशसमानार्थाः । सर्वसत्त्वहितंकराः ॥ सर्वोतिशयसंपूर्णाः । सर्वत-
त्त्वैकसुंदराः ॥ ४३ ॥ यथार्थस्तुजगाः शांता । आयोजनमनुव्रताः ॥ वाचस्त्रिजगतामीश ।
उच्चचार जगन्मुदे ॥ ४४ ॥ ~~युष्म~~ ॥ मृगनाज्जिर्यथा गंध—गुणेनानर्घ्यतामिता ॥ कृतकोऽसौ
तथा कायो । धर्मेणोत्तमां व्रजेत् ॥ ४५ ॥ धातवः सप्त च मला । बहिरंतर्वसंति ये ॥ ते-
नाशुचिरयं कायः । सर्वश्रेय निर्धकः ॥ ४६ ॥ तेनाप्यहंयुर्मूढात्मा । प्रौढकर्मवशंगतः ॥ अ-
जरामरमानित्वा—यथेष्टं संचरत्यहो ॥ ४७ ॥ शस्त्रैर्नानाविधैस्तोयै—ज्वलनेन द्विधा विधैः ॥
रिपुज्जिर्व्याधिज्जिस्तीव्रै—रकालमरणैरपि ॥ ४८ ॥ शीतोष्णादिज्जिराघातै—र्जरयेष्टविपत्तिज्जिः
॥ इत्यादिज्जिर्महादोषैः । कापोऽयं क्लिश्यतेतरां ॥ ४९ ॥ ~~युष्म~~ ॥ इत्थंजूनूतमसारं हि । दे-
हमासाद्य हे जनाः ॥ जगत्सारं जगत्पूज्यं । धर्मं कुरुत सत्वरं ॥ ५० ॥ चिंतारत्नमनर्घ्य

माहा

॥ २४ ॥

शत्रुं जय

॥ २५ ॥

चेत् । प्राप्यते काचसंचयैः ॥ रेणुना चेत् हिरण्यं चेत् । सुधाब्धिर्नीरविंदुना ॥ ५० ॥ गृहे-
 ण यदि साम्राज्यं । देहेन सुकृतं यदि ॥ कस्तदा तन्न गृहीया-तत्त्वातत्त्वविचारकः ॥ ५० ॥
 न माता न पिता भ्राता । न सुहृन्न च जूपतिः ॥ कश्चिद्भाता विना धर्मं । ततः सेव्यः स
 एव हि ॥ ५१ ॥ सद्धर्माधिगमोपायै-रौचित्याचरणेन च ॥ सद्ज्ञानक्रियया जन्म । श्लाघ्य-
 तामेति धीमतां ॥ ५२ ॥ धर्म एव जगन्नाथ-पदवीमर्हति स्फुटं ॥ यस्याज्ञानुगता लोकाः ।
 स्युस्त्रैलोक्येऽपि नायकाः ॥ ५३ ॥ सेवनेन नृपादीनां । किं वृथात्मा विमंज्यते ॥ येन तत्रा-
 पि जूपत्वं । दत्तं तं धर्ममाश्रय ॥ ५४ ॥ न लज्ज्यते विना धर्मं । किंचित् शर्म विचारय ॥
 एके सहंति दुःखानि । परे सन्नोगज्जाजिनः ॥ ५५ ॥

रागादीनां वशे जूया । मा कदापि यतस्त्वमी ॥ इयत्सौख्यं विधायाथ । क्षिपंति नरका-
 दिषु ॥ ५६ ॥ झेहिणो विषया एव । नापरे संति तर्क्ये ॥ आरंज्जरम्या यज्ञत्वा । तैतः स-
 र्वस्वघातिनः ॥ ५७ ॥ तमोवत्ते प्रसर्पति । सर्वतस्त्वनिवारिताः ॥ येषां सद्धर्ममार्त्तको । न
 स्फुरत्यतितीव्ररूक् ॥ ५८ ॥ प्रमादपटलध्वस्त-ज्जावनेत्राः कुमारगंगाः ॥ पतंति नरकारण्ये ।

माहा०

॥ २५ ॥

शत्रुंजय

॥ २६ ॥

दुःखौघश्चापदाकुले ॥ ५९ ॥ जानंतोऽपि न जानन्ति । धर्ममाहात्म्यमुज्ज्वलं ॥ प्रत्यहमिष्ट-
 लाप्तेन । कित्तिचंशर्कदर्शनात् ॥ ६० ॥ प्रत्यहंपुण्यपापानां । फलमेतद्विज्ञाव्यते ॥ दिनदो-
 षासुखदुःखाव-बोधस्वापनिदर्शनात् ॥ ६१ ॥ प्रज्वन्ति न यत्क्षुब्ध । रक्तःसिंहोरगादयः ॥
 स्फुटं धर्मस्य माहात्म्य-मेतत्स्फुरति सर्वतः ॥ ६२ ॥ प्रमादः सर्वथा त्याज्यो । धर्मज्ञोही-
 महाबलः ॥ हते धर्मेऽय देहे स्यु-र्ग्राधिवंधविपत्तयः ॥ ६३ ॥ इत्थं विचार्य चित्तेन । पुण्य-
 पापफलं स्फुटं ॥ येन कल्याणसंसिद्धिः । स्यान्नजध्वं तमेव हि ॥ ६४ ॥ एवं धर्मसुधास्यं-
 दि । वचनं त्रिजगद्गुरोः ॥ निपीय निज्जनं लोका । मुदमापुरखंरितां ॥ ६५ ॥ संतृप्ता इव
 पीयूषै-र्ज्योत्स्नया छुरिता इव ॥ निधानलब्धिसंपन्ना । इव सन्ध्यास्तदाज्ञवन् ॥ ६६ ॥ ज-
 गद्गुः संयमं केऽपि । सम्यक्तवमपरे पुनः ॥ दधुर्जङ्कजावं चा-परे सन्ध्याः प्रमोदतः ॥ ६७ ॥
 सौधमैः सद्योत्रिः । पुण्यकर्मणि ज्ञक्तिज्ञाग् ॥ दृष्ट्वा शत्रुंजयं तीर्थ-भागतिं तत्र च प्रजोः
 ॥ ६८ ॥ श्रीयुगादिजिनस्यार्चा । पूजितां त्रिजगज्जनैः ॥ राजादनीं करत्कीरां । तदधः पा-
 डुके प्रजोः ॥ ६९ ॥ नदीः सरांसि कुंभानि । पर्वतांश्चमहीरुहान् ॥ वनानि नगराण्युच्चैः ।

माहा

॥ २६ ॥

शत्रुंजय

॥ १७ ॥

शिखराणि निरीक्ष्य च ॥ ६६ ॥ नमस्कृत्य जिनस्यांही । हर्षोत्कर्षवशंवदः ॥ पाणी च शे-
 खरी कुर्वन् । लसशेमांचकंचुकः ॥ ६७ ॥ जगाद जगतामीशं । सुधासोदरया गिरा ॥ प-
 र्षदां हर्षदायिन्या । प्रसत्तिगुणगर्जया ॥ ६८ ॥ पञ्चभिः कुलकं ॥ जगवन् जगदाधार । ज-
 गत्तीर्थं त्वमेव हि ॥ त्वयाधिष्ठितमेतत्तु । विशेषाज्ञावि पावनं ॥ ६९ ॥ अत्र किं दीयते
 दानं । किं तपः तप्यते विज्ञो ॥ किं व्रतं च जपः कोऽत्र । सिद्धयः का ज्ञवंत्यपि ॥ ७० ॥
 किं फलं प्राप्यते ध्येयं । किमत्र सुकृतं च किं ॥ कदायं पर्वतो जातः । किमर्थमिह का
 स्थितिः ॥ ७१ ॥ सोऽयं नवीनः प्रासादः । कृतिना केन कारितः ॥ चञ्च्योत्स्नेव रुचिरा ।
 प्रतिमा केन निर्मिता ॥ ७२ ॥ प्रज्ञोः पुरः खड्गधरौ । कौ सुरौ ह्यारि संगतौ ॥ वामदक्षि-
 णयोः पार्श्वे । के मूर्त्ती केऽपरे सुराः ॥ ७३ ॥ राजादनी तथा कैषा । तदधः कस्य पादुके ॥
 मयूरप्रतिमा कैषा । कोऽयं यद्कोऽत्र तिष्ठति ॥ ७४ ॥ का देवी विलसत्यत्र । मुनयः केऽत्र
 संस्थिताः ॥ एताः काः का महानयः । कानि कानि वनानि च ॥ ७५ ॥ केऽमी दुमास-
 त्फलिनः । सरः कस्य मुनेरदः ॥ अपराण्यपि कुंभानि । कानि कानि जगद्गुरो ॥ ७६ ॥

माहा०

॥ १७ ॥

शत्रुंजय

॥ २८ ॥

रसकूपी रत्नखानिः । किं प्रज्ञावा गुहाश्च काः ॥ केऽमी पंच नराः स्वामिन् । सखीका
लेपनिर्मिताः ॥ ७७ ॥ गायंत्यमी केऽत्र गुणान् । नाज्ञेयस्य जनातिगान् ॥ दिश्यमान्यां
गिरिः कोऽयं । कः प्रज्ञावोऽस्य विश्रुतः ॥ ७८ ॥ शृंगाणि कानि कानीह । चतुर्विधं पुराणि
च ॥ कथमत्रागतो वार्धिः । केऽज्जवन् पुरुषोत्तमाः ॥ ७९ ॥ सेत्स्यंत्यत्र कियत्कालं । कि-
यडूपोऽस्ति पर्वतः ॥ जविष्यन्ति कियंत्योऽत्र । नाशोऽक्षराः सुमेधसां ॥ ८० ॥ इत्यादि सकलं
स्वामिन् । कृपया वक्तुमर्हसि ॥ आश्रितेषु जगत्पूज्याः । स्वयं वात्सल्यकारिणः ॥ ८१ ॥
कृतज्ञाः कुलकं ॥

श्रुत्वेति जगवान् वीरः । सौधमैडमुखांबुजात् ॥ तीर्थप्रज्ञाववृद्धयर्थं । ज्ञानानां बोधदे-
तवे ॥ ८२ ॥ श्रोतृणां पापनाशाय । गिरा गंज्जीरया ततः ॥ उवाच तीर्थमाहात्म्यं । न सं-
क्षिप्तं न विस्तृतं ॥ ८३ ॥ कुलकं ॥ सर्वतीर्थाधिराजस्य । शत्रुंजयगिरेः प्रश्नां ॥ वक्तुः श्रोतु-
श्च पुण्याय । सुरराज स्फुटं श्रुणु ॥ ८४ ॥ जंबूद्वीप इति द्वीपो । लक्ष्यो जनविस्तृतः ॥ सं-
पूर्णशशिसंकासो । निःसपत्नश्रिया त्वयं ॥ ८५ ॥ जंबूदुमः पद्मवौधै-नृत्यन् यत्रास्ति ह-

माहा

॥ २८ ॥

शत्रुंजय

॥ १९॥

र्षितः ॥ जिनचैत्यानि मञ्जुखा-संगतानीति शाश्वतः ॥ ८६ ॥ सप्तवर्षोन्मिता वर्ष-धराः
षट् तत्र शाश्वताः ॥ जरतं हैमवंतं च । हरिवर्षं विदेहकं ॥ ८७ ॥ रम्यकमैरण्यवंत-उषा-
वैरवतस्तथा ॥ हिमवान् महाहिमवान् । निषधो नीलवानपि ॥ ८८ ॥ रूप्यश्च शिखरी वर्ष-
-धरा धाराधरा अमी ॥ प्राच्यप्रतीच्यपाशोधि-संगताश्चैत्यमंदिताः ॥ ८९ ॥ चतुर्भिः कसा-
पकं ॥ महाविदेहखंभांतः । कूटलकैरलंकृतः ॥ कांचनो मेरुरित्यस्ति । पर्वतः कितिना-
जिगः ॥ ९० ॥ लक्षयोजन उच्चत्वे । वनराजिविराजितः ॥ शाश्वतार्हचैत्यचूला-चंचङ्गां-
शुशोजितः ॥ ९१ ॥ शुभं ॥ जरतं पुण्यजरितं । वयं मन्यामहे ह्यदः ॥ अपि स्युर्दुःखमा-
काले । यज्ञनाः पुण्यज्ञाजिनः ॥ ९२ ॥

तत्र वित्रस्तडुर्नीति-निरीतिः प्रीतियुग्जनः ॥ सुराष्ट्रः सर्वराष्ट्रेषु । मुख्यदेशोऽयमुच्चते
॥ ९३ ॥ अन्नपोदकेऽपि शस्यानि । स्वल्पपुण्येऽपि सत्फलं ॥ कषायापगमः स्वल्प-प्रती-
काराश्च जायते ॥ ९४ ॥ निर्दोषाणि जलान्यत्र । पवित्राः संति पर्वताः ॥ सदा रसाढ्या व-
सुधा । सर्वधातुमयोत्तमा ॥ ९५ ॥ पदे पदेऽपि तीर्थानि । सर्वपापहराणि च ॥ नद्यः पवि-

माहा

॥ १९ ॥

शत्रुं जय

॥ ३० ॥

व्रनीरौघाः । सत्प्रज्ञावमया हृदाः ॥ ए६ ॥ सरांसि विकसद्गन्धि-सरोजानि समंततः ॥ कुंभा-
 नि ह्रीततप्तांबु-मंसितानि यदंतरा ॥ ए७ ॥ पदे पदे निधानानि । रसकुप्यो गिरौ गिरौ ॥ म-
 हाप्रज्ञावा औषध्यो । वृक्षा यत्र सदाफलाः ॥ ए८ ॥ निष्पद्यते स्वयं धान्य-मपि पूर्वोत्पव-
 द्धनं ॥ पवित्रा मृत्तिका यत्र । तीर्थस्नानफलप्रदा ॥ ए९ ॥ वज्रवैभुर्यसूर्याश्म-मौक्तिकैश्च-
 क्षणीगणाः ॥ उत्पद्यंते स्वयं यत्र । पूजार्थं प्रथमप्रज्ञोः ॥ ३०० ॥ रत्नाकरः स्फुरद्भूतैः । कि-
 रन् यस्य गुणानिव ॥ नृत्यत्यमावूर्मिहस्तै-र्गर्जन् ऋक्तिपरः प्रज्ञौ ॥ १ ॥ तीर्थरक्षार्थमा-
 नीतः । सगरेणाहमत्र यत् ॥ मिंरीरपिन्दंजेन । दसतीवेति सागरः ॥ २ ॥ चतुर्विंशति
 र्द्वैत-श्वेत्सूर्यत्र सुरार्चिताः ॥ चक्रवर्त्तिवासुदेव-वलदेवमुखा अपि ॥ ३ ॥ अनन्ता मुनयः
 सिद्धाः । सेत्स्यंत्यत्र घनाः पुनः ॥ अञ्जवन् संघपुरुषा । यत्र धर्मधुरंधराः ॥ ४ ॥ नदयो
 यत्र कृष्णाद्यै-रवापि रिपुमर्दनात् ॥ राजानो नीतिनिपुणा । अञ्जवन् बहवः परे ॥ ४ ॥ लो-
 काराधनसंलब्ध-कीर्त्तयोऽरिनिषूदनाः ॥ त्यागिनः सुकृताधाराः । सर्वत्र समदृष्टयः ॥ ५ ॥
 युष्मं ॥ सदा रज्ज्वा यत्र जनाः । प्रसन्नास्या विचक्रुः ॥ संतोषिणः सदा हृष्टा । निंदामा-

माहाण

॥ ३० ॥

शत्रुंजय

॥ ३१ ॥

त्सर्यवर्जिताः ॥ ६ ॥ स्वदारनिरता नित्यं । परदारपराङ्मुखाः ॥ सत्यवाचः सुकृतिनो । न
 परशोहबुद्ध्यः ॥ ७ ॥ शान्ता न वैरनिरता । मायालोन्नतृतो न हि ॥ उदारा विशदाचाराः ।
 सुखिनो निवसंत्यमी ॥ ८ ॥ विविविशेषकं ॥ नार्यः शीलगुणैरार्याः । पतिन्नक्तिपरायणाः ॥
 स्मिताननारूपवत्यः । परिवारेषु वत्सलाः ॥ ९ ॥ गुरुज्ज्ज्ञा धवे रक्ताः । सुज्जगा ज्ञायज्जा-
 सुराः ॥ बहुपुत्रान्विता लज्जा-सज्जा राजीवलोचनाः ॥ १० ॥ सकौतुकाः स्वल्परोषाः सुवे-
 षा मुग्धबुद्ध्यः ॥ मृदुवाचोऽतिगंज्जीरा । यत्र संति गुणिप्रियाः ॥ ११ ॥ विविविशेषकं ॥
 पुत्रा मातृजने ज्ञक्ताः । पितुराज्ञाकराः सदा ॥ कलासु कुशलाः शान्ताः । सुशीलाः संज्वं-
 त्यमी ॥ १२ ॥ नृत्याः स्वामिषु सज्जक्ताः । कार्यकालेऽनुयायिनः ॥ सूराः स्वल्पेऽपि संतुष्टा ।
 अनुरक्ताः प्रियंकराः ॥ १३ ॥ आशयज्ञाः सज्जायोग्याः । सुवाचः स्नेहला धनं ॥ स्वामिद्वे-
 षिणि सद्देषाः । संति ते तत्प्रिये प्रियाः ॥ १४ ॥ युष्मं ॥ आस्तिक्यौचित्यचतुराः । क्रमादा-
 क्षिण्यशालिनः ॥ षड्दर्शनसमासेभ्याः । कृत्रिया यत्र सात्विकाः ॥ १५ ॥ गावः पीना व-
 हुङ्गीरा । महिष्योऽपि महाबलाः ॥ अचौरहार्याः सुशृंग्य-श्वरंति गतबंधनाः ॥ १६ ॥ तुंगा-

माहा

॥ ३१ ॥

शत्रुंजय

॥ ३२ ॥

स्तुरंगास्तरला । वृषजाः स्कंधबंधुराः ॥ संग्रामसागरद्वीपा । गजा यत्र विजांति च ॥ १७ ॥
 अन्येऽपि हि महासत्त्वा । न परज्ञातिमत्सराः ॥ न क्रूरा न जयोद्विग्ना-स्तिर्येचो यत्र संति
 च ॥ १७ ॥ नगराणि महाशाल-माक्षितान्युत्सृतानि च ॥ अर्हच्चैत्यचलत्केतू-द्विखितद्युपु-
 राणि च ॥ १८ ॥ जैनसाधुमुखांजो-क्षीर्णसिद्धांतसारतः ॥ विलीनांहांसि पुण्यानि ।
 सलहमीकजनानि च ॥ १९ ॥ उच्चैः सौधानि हृद्यानि । नृतान्यखिलवस्तुजिः ॥ कृतक-
 त्पार्थसार्यानि । यत्र संति पुरंदर ॥ २० ॥ त्रिजिर्विशेषक ॥

तस्य श्रीमत्सुराष्ट्राया । देशस्य मुकुटोपमः ॥ शत्रुंजयपर्वतोऽयं । स्मृतोऽपि बहुपाप-
 हा ॥ २१ ॥ ज्ञायते केवलज्ञाना-न्माहात्म्यं नास्य पार्यते ॥ वक्तुं तथापि देवैः । कथ्यते
 तव पृष्ठतः ॥ २२ ॥ ज्ञात्वाप्यनुक्तिशक्त्या चे-न्मौनमाधीयते यदा ॥ तदा मूकरसास्वाद-
 संनिजत्वं प्रजायते ॥ २३ ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यधाम्नास्य । नाम्नापि डुरितं व्रजेत् ॥ यथा श्रीपा-
 र्श्वनाथस्यो-त्कीर्त्तिनेनाहिजं विभं ॥ २४ ॥ शत्रुंजयः पुंरुकीः । सिद्धिहेत्रं महाचलः ॥ सु-
 रशैलो विमलाङ्घ्रिः । पुण्यराशिः श्रियः पदं ॥ २५ ॥ पर्वतैः सुजडैश्च । दृढशक्तिरकर्मकः

माहा

॥ ३२ ॥

शत्रुंजय

॥ ३३ ॥

॥ मुक्तिगेहं महातीर्थं । शाश्वतः सर्वकामदः ॥ ३६ ॥ पुष्पदंतो महापद्मः । पृथ्वीपीठं प्र-
 जोः पदं ॥ पातालमूलं कैलासः । क्लृप्तमंरुलमंरुनं ॥ ३७ ॥ शतमष्टोत्तरं नाम्ना-मित्याद्यु-
 क्तममुष्य हि ॥ महाकल्पे विजानीयात् । सुधर्मोक्तेऽतिशर्मदं ॥ ३८ ॥ चतुर्भिः कल्पस्यकं ॥
 नामान्यमूनि यः प्रातः । पठत्याकर्णयत्यपि ॥ ज्वंति संपदस्तस्य । व्रजंति विपदः कथं ॥
 ॥ ३९ ॥ तीर्थानामुत्तमं तीर्थं । नगानामुत्तमो नगः ॥ क्षेत्राणामुत्तमं क्षेत्रं । सिद्धादिरयमी-
 रितः ॥ ४० ॥ युगादौ प्रथमं तीर्थं-मिदमासीत् शिवप्रदं ॥ जङ्गिरेऽन्यानि तीर्थानि । शत्रुं-
 जयगिरेरनु ॥ ४१ ॥ त्रैलोक्ये यानि तीर्थानि । पवित्राणि सुरेश्वर ॥ दृष्टानि तानि सर्वाणि
 । दृष्टे शत्रुंजये गिरौ ॥ ४२ ॥ पंचदशकर्मभूमौ । नाना तीर्थानि संति हि ॥ शत्रुंजयसमं
 तेषु । नापरं पापहृत् क्वचित् ॥ ४३ ॥ कृत्रिमेष्वन्यतीर्थेषु । पुरोद्याननगादिषु ॥ जपैस्त-
 पोन्निर्यमै-र्ज्ञानेनाध्ययनेन च ॥ ४४ ॥ अर्जयंति हि यत्पुण्यं । तस्मादशगुणं नवेत् ॥
 जिनतीर्थेषु जंबूदु-चैत्ये शतगुणं ततः ॥ ४५ ॥ शाश्वते धातकीवृक्षे । तत्सहस्रगुणं मतं ॥
 पुष्करद्वीपचैत्येषु । रोचकैष्वंजने गिरौ ॥ ४६ ॥ क्रमात्तस्मादशगुणं । पुण्यं नवति वास-

माहा०

॥ ३३ ॥

शत्रुंजय

॥ ३४ ॥

व ॥ नंदीश्वरे कुंभलाडौ । मानुयोत्तरपर्वते ॥ ३७ ॥ वैजारेऽपि समेदाडौ । वैताल्ये मेरुपर्व-
 ते ॥ रैवतेऽष्टापदे चैव । क्रमात्कोटिगुणं जवेत् ॥ ३८ ॥ शत्रुंजयेऽनंतगुणं । दर्शनादेव त-
 न्मतं ॥ सेवनानु फलं शक्र । यत्तद्वक्तुं न पार्यते ॥ ३९ ॥ ऋद्धिः कुलकं ॥ अशीतिं योज-
 नान्याये । विस्तृतोऽयमरे पुनः ॥ द्वितीये सप्ततिं तानि । तृतीये षष्टिमद्विराट् ॥ ४० ॥ तु-
 र्ये पंचाशतं चैव । पंचमे द्वादशापि च ॥ सत्तरत्वीं तथा षष्ठे । प्रज्ञावोऽस्य पुनर्महान् ॥ ४१ ॥
 हानिर्यथावसर्पिण्या-मुत्सर्पिण्यां तथोदयः ॥ मानस्यैतस्य तीर्थस्य । महिम्नो न कदापि हि
 ॥ ४२ ॥ पंचाशतिं योजनानि । मूलेऽस्य दश चोपरि ॥ विस्तार उच्चूयस्त्वष्टौ । युगादीशे
 तपत्यज्ञूत् ॥ ४३ ॥ नगोऽयमेव न परे । प्रलयेऽपि न यः क्षयी ॥ आश्रिता अपि यद्भोका
 । लज्जते सुखमक्षयं ॥ ४४ ॥ शत्रुंजयो रैवतश्च । सिद्धिहेत्रं सुतीर्थिराट् ॥ ढंकः कपर्दी लौ-
 हित्य-स्तालध्वजकदंबकौ ॥ ४५ ॥ मरुदेवो बाहुवलिः । सहस्राख्यो जगतीश्वरः ॥ अष्टोत्तर-
 शतकूटो । नगेशः शतपत्रकः ॥ ४६ ॥ सिद्धिराट् सहस्रपत्रः । पुण्यराशिः सुरप्रियः ॥ का-
 मदार्या चेत्यस्यास-त्रेकविंशतिरङ्गः ॥ ४७ ॥ त्रिजिर्विशेषकं ॥ प्रत्येकं महिमाख्याने । यां-

माहाण

॥ ३४ ॥

शत्रुंजय

॥ ३५ ॥

ति वर्षाण्यनेकशः ॥ तस्मात्प्रकटरूपाणां-मेषु केषांचिदुच्यते ॥ ४८ ॥

शत्रुंजये मुख्यशृंगं । सिद्धिहेत्रमिदं पुनः ॥ आरुह्यते हि लोकाग्र-मिहारूढैरयत्नतः ॥
॥ ४९ ॥ मेर्वादिन्योऽप्ययं शैलः । शंके गुरुतरो गुणैः ॥ यमारूढा नराः मिदिं । लज्जते क-
रगामिव ॥ ५० ॥ मेरुसम्मतेतवैज्ञार-रुचकाष्टापदादयः ॥ सर्वे तीर्थ्रावतारास्ते । संति श-
त्रुंजये गिरौ ॥ ५१ ॥ इन्द्रादयोऽपिये देवा । देव्योऽपि भुवनत्रये ॥ सेवन्ते यं सदा तीर्थ-राजं
सकृत्तिकाभ्यया ॥ ५२ ॥ नमः श्रीतीर्थराजाय । सर्वतीर्थमयात्मने ॥ यात्राफलं लज्जन्तेऽपि ।
स्वस्थानस्थाः स्मृतेरपि ॥ ५३ ॥ अन्यत्र पूर्वकोट्या यत् । शुद्ध्यानेन शुद्धीः ॥ प्राणी ब-
ध्नाति सत्कर्म-मुहूर्त्तादिह तद्ध्रुवं ॥ ५४ ॥ तीर्थानि पुण्यपर्वाणि । तपोदानान्यनेकशः ॥ नि-
त्यमाराधितान्येव । येन शत्रुंजयः स्मृतः ॥ ५५ ॥ नास्त्यतः परमं तीर्थं । सुरराज जगत्र-
ये ॥ यस्यैकवेलं नाम्नापि । श्रुतेनाहःक्षयो जवेत् ॥ ५६ ॥ पंचाशद्योजने क्षेत्रे । मुक्तिदे
स्पर्शनादपि ॥ मुख्यशृंगं पुनरिदं । स्मृत्या हत्पादिदोषहत् ॥ ५७ ॥ आसाद्य मानवं ज-
न्म । प्राप्य बोधिं च सद्गुरोः ॥ न पूजितमिदं तीर्थं । येन तस्य वृथाखिलं ॥ ५८ ॥ श-

माहा०

॥ ३५ ॥

शत्रुंजय

॥ ३६ ॥

शत्रुंजयमिदं तीर्थं । न यावत्पूजितं ज्ञेयम् ॥ गर्जवासो हि तस्यास्ति । तावता दूरतो वृषः ॥
 ॥ ५९ ॥ वृषः सधृग्रूपेण । जिनपादतले स्थितः ॥ अत्रागतनरं वीक्ष्य । जज्ञते जावतो
 जृशं ॥ ६० ॥ कथं भ्रमसि मूढात्मन । धर्मो धर्म इति स्मरन् ॥ एकं शत्रुंजयं शैल-मेक-
 वेलं निरीक्ष्य ॥ ६१ ॥ कृता शत्रुंजये यात्रा । न येन जगतां गुरुः ॥ नापूजि हारितं तेन ।
 स्वजन्म सकलं मुधा ॥ ६२ ॥ अन्यतीर्थेषु यद्यात्रा-गतैः पुण्यं ज्ञेयं नृणां ॥ तदेकयात्रया
 पुण्यं । शत्रुंजयगिरौ स्फुटं ॥ ६३ ॥ कर्मज्यः पंकरूपेज्यो । विमलीकरणावयं ॥ विमलादि-
 र्जवजृतां । जज्ञाय स्तादघौघहृत् ॥ ६४ ॥ पुंरुरीकाक्षि पश्येदं । पुंरुरीकमितीरणात् ॥ श्र-
 वणादपि दंपत्यो-रित्यज्ञूदं हसां हयः ॥ ६५ ॥ प्रत्यहं पुंरुरीकाक्षि । ध्यायेद्यस्तु सुवासनः ॥
 संसारतापमुन्मुल्य । स प्राप्नोति परं पदं ॥ ६६ ॥ एकेन पुंरुरीकेण । निस्तापं जायते
 जगत् ॥ छात्र्यां श्रीपुंरुरीकात्र्यां । सौख्याद्वितं जविष्यति ॥ ६७ ॥

एकदा पुंरुरीकं यः । सेवते चैकमानसः ॥ तस्यैकं पुंरुरीकं हि । सततं सुखमेधते ॥
 ॥ ६८ ॥ सरः समुद्रः शेषादि-र्नालं दलततिर्दिशः ॥ पुंरुरीकं गिरिर्देवः । कर्णिका जगतो

माहाण

॥ ३६ ॥

शत्रुंजय

॥ ३७ ॥

मुदे ॥ ३७ ॥ पुंमरीकेण गुरुणा । मोचिता जाड्यमंगिनः ॥ असत्पथं खंरयंति । प्रमा-
 णपदमागताः ॥ ३८ ॥ श्रिता येऽमुं पुंमरीकं । भ्रमरास्ते ज्वंतिनः ॥ ये पुनस्तं न
 सेवंते तादृशास्ते मलीमसाः ॥ ३९ ॥ अवाप्य त्रिपदीं मर्त्याः । पुंमरीकममुं श्रिताः ॥
 हसंति पुंमरीकं तत् । जलजं षट्पदाश्रितं ॥ ४० ॥ पुंमरीकाज्जिधाधारि । धार्यते मूर्ध्नि जू-
 मिपैः ॥ उत्रं न चेदखंमश्रीः । कथं तत्रातिवल्गति ॥ ४१ ॥ सद्भव्यं सत्कुले जन्म । सि-
 ष्ठकेत्रं समाधयः ॥ संघश्चतुर्विधो लोके । सकाराः पंच दुर्लभाः ॥ ४२ ॥ पर्वतः पुंमरीकोऽयं
 । पात्रं श्रीप्रथमप्रभुः ॥ परमेष्टिः पर्युषणं । पकाराः पंच दुर्लभाः ॥ ४३ ॥ शत्रुंजयः शि-
 वपुरं । सरित् शत्रुंजयाज्जिधा ॥ श्रीशान्तिः शमिनां दानं । शकाराः पंच दुर्लभाः ॥ ४४ ॥
 आध्यासितं महर्घित् । सकृत्तीर्थं तदुच्यते ॥ यदत्रैयरुर्हंतो-ऽनंतास्तीर्थं ततो महत् ॥
 ॥ ४५ ॥ जिज्ञा ज्ञानेता अत्रैयुः । सिद्धाश्चात्रैव वासेव ॥ मुनयश्चाप्यसंख्याता- स्तेन तीर्थ-
 मिदं महत् ॥ ४६ ॥ चराचराश्च ते जीवा । धन्या येऽत्र सदा नगे ॥ धिगू तस्य जीवितं ये-
 न । न दृष्टं तीर्थमप्यदः ॥ ४७ ॥ मयूरस्तर्पसिंहाद्या । हिंस्रा अप्यत्र पर्वते ॥ सिद्धाः सि-

माहा०

॥ ३७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३८ ॥

ऋति सेत्स्यन्ति । प्राणिनो जिनदर्शनात् ॥ ॥ ८० ॥ बाढ्येऽपि यौवने वार्धे । तिर्यक्जातौ
 च यत्कृतं ॥ तत्पापं विलयं याति । सिद्धयेः स्पर्शनादपि ॥ ८१ ॥ तद्दानं तच्च चारित्र्यं ।
 तच्चीलं तत्तपस्त्रिधा ॥ तद्व्यानमेकमेव यत् । श्रीशत्रुंजयसेवनं ॥ ८२ ॥ इषदनलवोऽप्युप्तः ।
 सत्केत्रेऽत्र महाफलः ॥ श्रेयो यद् दिशति ज्ञानी । वेदैतन्न परः पुनः ॥ ८३ ॥ ये पुनर्ऋण-
 लक्षाणि । विधिना बहुज्जितः ॥ जिनार्चयात्र सफली-कुर्वते ते नरोत्तमाः ॥ ८४ ॥ यात्रां
 पूजां संघरक्षां । यात्रिकस्तोमसत्कृतिं ॥ कुर्वाणोऽत्र सगोत्रोऽपि । स्वर्गलोके महीयते ॥
 ॥ ८५ ॥ यात्रिकान् येऽस्य वार्धते । नरा इयं हरन्ति ये ॥ पतन्ति नरके घोरे । सान्वया-
 स्तेहसां जरात् ॥ ८६ ॥ मनसापि यात्रिकाणां-मतोऽस्य शोधचितनं ॥ न कार्यं जन्मसाफल्य-
 -मिच्छता रजयता सुखं ॥ ८७ ॥ अन्यतीर्थकृतं पाप-मेकजन्मानुगं जवेत् ॥ शत्रुंजये कृतं
 तच्च । वृद्धिमेति जवे जवे ॥ ८८ ॥ स्वर्लोके यानि विंशानि । जूतले यानि वासव ॥ पाता-
 लेऽपि तदर्चातो-ऽप्यधिकेह जिनार्चना ॥ ८९ ॥ चिन्तामणौ पाणिगते । किं दारिद्र्यजन्यं ज-
 वेत् ॥ उदिते च रवौ किं स्यात् । तमिस्रं जनतांध्यकृत् ॥ ९० ॥ धाराधरे हरन्तीरे । किं

महा०

॥ ३८ ॥

शत्रुंजय

॥ ३९ ॥

दवाग्निर्दहेद्धनं ॥ किमग्नौ शीतज्जीतिः स्यात् । किं मृगारौ मृगाज्जयं ॥ ९१ ॥ वैनतेयाश्रिते
 पुंसि । नागाः किं प्रज्जविष्णवः ॥ किमातपज्जयं कट्ठ-वृद्धे प्रांगणसंगिनि ॥ ९२ ॥ शत्रुं-
 जये तथा तीर्थ-नाथे संनिधिवर्णिनि ॥ पापज्जीतिः कथं चित्ते । चिंत्यते नरकप्रदा ॥ ९३ ॥
 चतुर्भिः कलम्यकं ॥ तावद्गर्जति हत्यादि-पातकानीह सर्वतः ॥ यावत् शत्रुंजयेत्याख्या ।
 श्रूयते न गुरोर्मुखात् ॥ ९४ ॥ न ज्ञेतव्यं न ज्ञेतव्यं । पातकेज्यः प्रमादिज्जिः ॥ श्रूयतामे
 कवेवं श्री-सिद्धिकेत्रगिरेः कथा ॥ ९५ ॥ वरमेकदिनं सिद्ध-क्षेत्रे सर्वज्ञसेवनं ॥ न पुनस्ती-
 र्थलक्षेण । भ्रमणं क्लेशजाजनं ॥ ९६ ॥ पदे पदे विद्वीयन्ते । ज्वकोटिज्जवान्यपि ॥ पापानि
 पुंररीकादे-र्यात्रां प्रतियियासतां ॥ ९७ ॥ एकैकस्मिन् पदे दत्ते । पुंररीकगिरिं प्रति ॥
 ज्वकोटिकृतेज्योऽपि । पातकेज्यः स मुच्यते ॥ ९८ ॥ न रोगो न च संतापो । न दुःखं
 न वियोगिता ॥ न दुर्गतिर्न शोकश्च । पुंसां शत्रुंजयस्पृशां ॥ ९९ ॥ विद्यन्ते नास्य पाषा-
 णाः । खन्यते न महीतलं ॥ सकृन्मूत्रादि नो कार्यं । सुधियात्र मुमुक्षुणा ॥ ४०० ॥

गिरिरेव तीर्थरूपो । दर्शनस्पर्शनेन यः ॥ भुक्तिमुक्तिसुखास्वाद-दातासौ सेव्यते न कैः

माहा०

॥ ३९ ॥

शत्रुं जय

॥ ४० ॥

॥ १ ॥ विशेषादादिदेवेन । जूषितोऽयं नगोत्तमः ॥ जिननि घनपापानि । दुःकर्माणि तपो
 यथा ॥ २ ॥ तप्यते चेत्तपस्तीव्रं । दीयते दानमुत्तमं ॥ सुप्रसन्नो जिनश्चेत्स्या-तदास्य कृपासे-
 वनं ॥ ३ ॥ सर्वाण्यपि हि तीर्थानि । संति पुण्यानि जूतले ॥ प्रकाश्यते पुनस्तेषां । वाग्जि-
 माहात्म्यमुच्चकैः ॥ ४ ॥ पुनस्तीर्थपतेरस्य । माहात्म्यमिह केवली ॥ वेत्ति वक्तुं समर्थो न ।
 सोऽपि दृष्टजगद्गुणः ॥ ५ ॥ ^{एतस्मिन्} शुभं ॥ श्रीयुगादिजिनाधीश-पादपंकजसेवनात् ॥ सेव्या
 ज्ञवन्ति सर्वत्र । जगद्दया निरेनसः ॥ ६ ॥ ^{जलेन} स्नात्रं कुर्वन्ति पयसा । शीतलेन सुगंधिना ॥ श्री-
 युगादिप्रज्ञोस्ते स्यु-रमलाः शुभकर्मजिनः ॥ ७ ॥ पंचामृतेन कुर्वन्तः । स्नात्रं श्रीजगदीशितुः
 ॥ ते प्राप्य पंचमं ज्ञानं । लप्स्यन्ते पंचमीं गतिं ॥ ८ ॥ श्रीखंभेनापि ये पूजां । प्रकुर्वन्ति
 प्रज्ञोर्नराः ॥ अखंभश्रीसहायास्ते । कीर्त्तिसौरज्यज्जाजिनः ॥ ९ ॥ घनसरैर्जगत्सारा । नरा
 अस्तारिविग्रहाः ॥ कस्तूरिकाजिर्गुरवो-ऽगुरुजिनः कुंकुमैः समाः ॥ १० ॥ अर्चयन्तो जिनं
 ज्ञत्वा । कीर्त्तिवासितविष्टपाः ॥ ज्ञवन्त्यत्र सुराधीश । परत्रामुत्र नीरुजः ॥ ११ ॥ शुभं ॥
 पूजयन्ति जिनं पुष्पै-र्यं सुगंधिजिरादृताः ॥ सुगंधिदेहा पूजार्हा-स्ते स्युस्त्रैलोक्यवासिनां ॥

माहा०

॥ ४० ॥

शत्रुंजय

॥ ४१ ॥

॥ १२ ॥ सुगंधिवस्तुजिश्चान्यैः । पूजयंतो जिनं मुदा ॥ सम्यक्त्वकलिताः आक्षः । सिद्ध्य-
त्यत्र समाधिना ॥ १३ ॥ धूपदानाद्भिज्जोः पद्मो-यवासफलमाप्यते ॥ कर्पूरधूपाच्च फलं । ज-
वेन्मासोपवासजं ॥ १४ ॥ वासैर्वासितविश्वेशा । वासोभिर्विश्वज्जूषणाः ॥ पूजयंतो विभुं म-
र्त्या । ज्वंत्यमरपूजिताः ॥ १५ ॥ अखंमैस्तंडुलैर्मर्त्या । अखंमसुखसंपदः ॥ फलैः कलैर्दौ-
कितैश्च । ज्वन्ति फलितेहिताः ॥ १६ ॥ स्तूयन्ते स्तुतिकर्तारो । दीपदा दीपदेहजाः ॥ नैवे-
द्यदा सुखैः सख्यं । विंदन्ति प्रमदान्विताः ॥ १७ ॥ आरात्रिकविधानेन । यशोलक्ष्मीसुखानि
च ॥ आरात्रिकमिदं दृष्ट्वा । नार्त्तिमासादयन्ति ते ॥ १८ ॥ नम्यन्ते नतिकर्तारो । गीयन्ते गी-
तपूजकाः ॥ विधीयते प्रज्ञौ यादृक् । तादृक् फलमवाप्यते ॥ १९ ॥ प्रज्ञोः पुरः कृते दीपे ।
प्रयाति ज्वजं तमः ॥ श्रीमंगलप्रदीपेऽपि । मंगलान्यापयन्ति च ॥ २० ॥ जूषयन्ति विभुं
जूरि-जूषणैर्जाग्यसंज्ञताः ॥ ये ते ज्वंत्यलंकारा । भुवनस्यापि पावनाः ॥ २१ ॥ जगन्ना-
थस्य यात्रार्थं । ये रथं ददन्ते जनाः ॥ चक्रवर्त्तिश्रियस्तेषां । समायांति स्वयंवराः ॥ २२ ॥
नीराजनाप्रदानेन । नीरजस्कत्वमाप्यते ॥ प्रतापातपसंतप्त-रिपुराजिश्च राजते ॥ २३ ॥

माहा०

॥ ४१ ॥

शत्रुञ्जय

॥ ४१ ॥

स्युः श्रियः सर्वतोमुख्यो-ऽमुष्मिन् दत्तेन वाजिना ॥ गजेन गजगामिन्यः । कामिन्यः स्युः
 शुज्जवताः ॥ १४ ॥ प्रज्ञोः पंचामृतस्त्रात्र-कृते गोदानमुत्तमं ॥ दत्ते मुदा यः स ज्ञवे-ज्ञोप-
 तिर्गजगर्वितः ॥ १५ ॥ चंडोदयमहावत्र-सिंहासनमुचामरैः ॥ दत्तैर्जनाः पुनश्चैतान् । ल-
 ज्जंते न्यासगानिव ॥ १६ ॥ अत्र महाध्वजं योऽपि । ददन् गुरुनियोगतः ॥ अनुत्तरमुखं भु-
 क्त्वा । पदं प्राप्नोति शाश्वतं ॥ १७ ॥ सुवर्णरूप्यकुप्यैश्च । कलशान् योऽत्र कारयेत् ॥ स्व-
 प्रेऽपि न स्यात्तस्यार्त्तिः । कलशं चैति शाश्वतं ॥ १८ ॥ परिधापनिकां पुण्य-पट्टसूत्रादिगुं-
 फितां ॥ कारयेद्यस्तु सोऽत्र स्या-द्विश्वशृंगारकारणं ॥ १९ ॥ पूजार्थं ज्ञूमिदानेन । ज्ञोगी
 जवति ज्ञावज्जृत् ॥ ग्रामारामादिदानेन । सार्वज्ञौमश्च बुद्धिमान् ॥ २० ॥ परिधाय महामा-
 लां । विधिनारात्रिकं दधन् ॥ स्वर्गिणः सेवकान् कृत्वा । भुनक्ति सुरसंपदः ॥ २१ ॥

दशज्जिः पुष्पमालाजि-लेख्यं चातुर्थिकं तपः ॥ ततो माद्वैर्दशगुणैः । क्रमात् षष्ठाष्ट-
 पाक्षिकं ॥ २२ ॥ मासकृपणमुख्यं च । तीर्थेऽत्र जिनपूजया ॥ लज्जंते मानवाः सारं । फलं
 चैकाग्रसेवनात् ॥ २३ ॥ युष्मं ॥ हिरण्यज्जूम्यलंकारै-र्दत्तैरन्यत्र नाप्यते ॥ यत्पुण्यं तदिहैके-

माहा०

॥ ४१ ॥

शत्रुंजय

॥ ४३ ॥

नो-पवासेनापि लज्यते ॥ ३४ ॥ यदुदग्रेण तपसा । ब्रह्मचर्येण लज्यते ॥ बहुकालादन्यती-
 र्थे । तदत्रैकोपवासतः ॥ ३५ ॥ प्रत्याख्यानादशविधात् । पुंनरीकं मुनिं स्मरन् ॥ नरोऽत्रा-
 जीप्सितं सर्वं । लज्जते विघ्नवर्जितं ॥ ३५ ॥ षष्ठोद्धनपुण्येन । लज्जते सर्वसंपदः ॥ अष्टमो-
 द्धनाच्चाष्ट-कर्मणां कृतः शिवं ॥ ३६ ॥ न्यस्तदृष्टिः सूर्यविंत्रे । भुवं पादैकनिष्ठया ॥ स्पृ-
 शन् मासोपवासेन । ब्रह्मचर्येण राजितः ॥ ३७ ॥ अन्यतीर्थेऽश्रुते पुण्यं । यत्तत् शत्रुंजये
 गिरौ ॥ एकेनापि मुहूर्त्तेन । सर्वाहारनिषेधनात् ॥ ३८ ॥ रहितो रागदोषेण । ध्या-
 यन्नर्हन्महोऽत्र च ॥ अष्टोपवासैर्मुच्येत । नरः स्त्रीवधपातकात् ॥ ३९ ॥ ब्रूणहत्या कुतस्ते-
 पां । ये पाक्षिकतपःवराः ॥ मासं सत्तपसा ब्रह्म-चारिहत्यात्र नश्यति ॥ ४० ॥ लक्षार्थका-
 दृणान्मर्त्यो-ऽस्मिन्नेकाद्युपवासजैः ॥ पुण्यैर्मुच्येत बोधिं च । लज्जते शिवशर्मदां ॥ ४१ ॥ प्र-
 मार्जनाजिनगृहे । विलेपान्मालया क्रमात् ॥ शतसहस्रलक्षस्व-दानजं फलमाप्नोते ॥ ४२ ॥
 संगीतकेन नृत्यात् । निर्मितेन विज्ञोः पुरः ॥ यत्पुण्यं जायते शक्र । तद्वक्तुमपि न कृमाः
 ॥ ४३ ॥ श्रुते शत्रुंजये पुण्यं । यत्स्यात्कोटिगुणं ततः ॥ निकटस्थे हृदयेऽपि । दृष्टेऽनंतगुणं

माहा०

॥ ४३ ॥

शत्रुंजय

॥ ४४ ॥

च तत् ॥ ४४ ॥ दृष्ट्या दृष्टेऽग्र सिद्धादौ । संघार्चनपरा नराः ॥ अर्जयन्ति महापुण्यं । लो-
काग्रावधियायि यत् ॥ ४५ ॥ त्रिशुद्ध्या तीर्थराजेऽत्र । चारित्रिप्रतिज्ञाज्ञवान् ॥ प्राप्येत् का-
लिकमासस्य । तपसः फलमुत्तमं ॥ ४६ ॥

अस्मिन् शत्रुंजये तीर्थे । यतयः पूजिता न यैः ॥ तेषां जन्म च वित्तं च । जीवितं
च निरर्थकं ॥ ४७ ॥ जिनतीर्थेषु यात्रायां । जिनपर्वसु ये जनाः ॥ पूजयन्ति यतीन् ते स्यु-
त्तोलोक्यैश्वर्यज्ञाजनं ॥ ४८ ॥ यतिः पूज्यो यतिः सेव्यो । यतिर्मान्यो मनीषिभिः ॥ यते-
राराधनायात्रा । सफला निष्फलान्यथा ॥ ४९ ॥ निदानं वीतरागत्वे । प्राग्जन्ते गुरुवाग् य-
तः ॥ देवतत्वादपि ततो । गुरुतत्वं महद्भिदुः ॥ ५० ॥ पात्रदानं महत्पुण्य-कृते स्यात् कृ-
तिनां सदा ॥ तीर्थेऽस्मिंस्तत्पुनर्येषां । तेषां हेम्नीव सौरज्जं ॥ ५१ ॥ अन्नैः पानैश्च वस्त्रैश्चा-
ल्यैश्चासनपात्रकैः ॥ ये यतीन् पूजयन्तीह । ते जयन्ति श्रिया सुरान् ॥ ५२ ॥ अन्नवस्त्रादिभिः
सौख्य-संपन्नो गुरुमर्चयन् ॥ जन्ते तृतीये शुद्धात्मा । मुक्तिमाप्नोति तत्त्वतः ॥ ५३ ॥ श्ला-
घ्यं तदेव चित्तं स्यात् । तत् तत्त्वं सा च पुण्यधीः ॥ चारित्रिणो जगत्पूज्याः । पूज्यन्ते यत्

महाप

॥ ४४ ॥

शत्रुंजय

॥ ४५ ॥

सुनक्तिः ॥ ५४ ॥ ये गुरुं साक्षिणं कृत्वा । पूजयन्ति जिने जनाः ॥ ते परब्रेह साम्राज्यं ।
 प्राप्य गच्छन्ति सङ्गतिं ॥ ५५ ॥ सहस्रजकसंख्यातैर्विशुद्धैः श्रावकैरिह ॥ यज्ञोजितैर्जवेत्पुण्यं
 । मुनिदानात्ततोऽधिकं ॥ ५६ ॥ यादृशस्तादृशो वापि । लिंगी लिंगेन नूषितः ॥ श्रीगौतम
 इवाराध्यो । बुधैर्वोधिसमन्वितैः ॥ ५७ ॥ निःश्रीकोऽपि मनःक्लेश-करोऽपि विरसो मुखे ॥
 सेव्यः सदैवधमिव । कर्मरुक्पीडितैर्गुरुः ॥ ५८ ॥ वर्तमानोऽपि वेषेण । यादृशस्तादृशोऽपि
 सन् ॥ यतिः सम्यक्त्वकलितैः । पूज्यः श्रेणिकवत्सदा ॥ ५९ ॥ गुरोराराधनात्स्वर्गो । नर-
 कश्च विराधनात् ॥ द्वे गती गुरुतो लभ्ये । गृहीतैकां निजेच्छया ॥ ६० ॥ अन्यान्यपि हि
 दानानि । कीर्तिलहसीसुखादिकान् ॥ यत्तन्त्यज्यदानं तु । फलं वाक्पथपारगं ॥ ६१ ॥ दी-
 नादिभ्योऽपि यद्दानं ! स्वर्गसौख्याय यन्नवेत् ॥ नवे नवेऽप्यखंनश्री-निदानं मर्त्यजन्मदं ॥
 ॥ ६२ ॥ फलं यदन्न राज्यादि-लाभः प्रोक्तः स बोधिमान् ॥ पुण्यानुबंधिपुण्याय । विशेषा-
 न्मुक्तिलाभकृत् ॥ ६३ ॥ अन्यस्थानकृतं पाप-मिहोषति सुवासनः ॥ इह यद्विहितं कर्म ।
 वज्रलेपं तु तन्नवेत् ॥ ६४ ॥ श्रीतीर्थेऽस्मिन्नान्यनिंदा । न परलोहचिंतनं ॥ न परस्त्रीषु लौ-

माहाण

॥ ४५ ॥

शत्रुंजय

॥ ४६ ॥

ह्यत्वं । न परद्विषेषु धीः ॥ ६५ ॥ मिथ्यात्वेषु न संसर्ग-स्तदुक्तेषु न चादरः ॥ निंदापि
 तेषां नो कार्या । नाद्विषेत तदागमं ॥ ६६ ॥ वैरिण्यपि च नो वैरं । नो जिघांसात्र सादिषु ॥
 द्यूतादिषु न चासक्ति-र्न कुलेद्रयाविचिंतनं ॥ ६७ ॥ इत्यादि सकलं पाप-कर्म विज्ञाय धी-
 धनाः ॥ त्यजंतु जंतुसंघातं । स्तुत्यसत्कृत्यलिप्सया ॥ ६८ ॥ ~~चतुर्विधः सत्कर्म~~ ॥ जिनती-
 र्थादियोगेषु । क्रिया मिथ्यात्वमिश्रिताः ॥ यः कुर्यात्स महापापी । ततः पुण्याप्तिरत्र का ॥
 ॥ ६९ ॥ अनर्थदंरु विरतिः । प्रसक्तिस्तत्त्वचिंतने ॥ नृक्तिर्जिने गुरौ रक्ति-वृत्तिर्दानेषु शा-
 श्वती ॥ ७० ॥ चिंतनं सच्चरित्राणां । स्मृतिः पंचनमस्कृतेः ॥ नरणां पुण्यकोशानां । तरणं
 नववारिधेः ॥ ७१ ॥ महातीर्थेऽत्र सद्ब्रह्मान-देवार्चनतपोमुखं ॥ कार्यमत्र हि सत्कर्म । शि-
 वशर्मार्जनोद्यतैः ॥ ७२ ॥ त्रिभिर्धिशेषकं ॥ चतुर्विधेन संघेन । सहिताश्चात्र यात्रया ॥ अ-
 र्जयंति तीर्थकृतः । पदं लोकोत्तरं नराः ॥ ७३ ॥ तीर्थमार्गेऽत्र यात्रोत्थं । यच्छ्रमांजः प्रमा-
 र्ज्यते ॥ तैरेव निर्मलं देहं । लज्ज्यते तैरपापदं ॥ ७४ ॥ अत्र ये यात्रिकान् नृक्तया । वस्त्रान्नैः
 पूजयंत्यमी ॥ विपुलार्दिसुखं भुक्त्वा । ते चांते मुक्तिज्जाजिनः ॥ ७५ ॥ अवारितं यथा काम-

माहा

॥ ४६ ॥

शत्रुंजय

॥ ४७ ॥

मविश्रांतं च ये नराः ॥ ददते दानमानंदात् । सुखिनस्ते स्युरुच्चकैः ॥ ७६ ॥ स्वशक्त्यान्या-
 नि पुण्यानि । कृतान्यत्र सुमेधसां ॥ नवद्वयविशुद्धयै स्युः । कुकर्मोर्भिविवर्जनात् ॥ ७७ ॥
 इति संक्षेपतो दान-महिमायमुदीरितः ॥ तीर्थज्ञूतस्य वृक्षस्य । राजादन्याः शृणु प्रथां ॥
 ॥ ७८ ॥ राजादनी शाश्वतीयं । वृक्षप्रज्जुषिता ॥ ह्रीरंती ह्रीरधारा वः । क्षिणोतु क्षण-
 तस्तमः ॥ ७९ ॥ यदधः समवासार्षीत् । प्रज्जुर्नाज्जिनैरेँडसूः ॥ तेनेयं वंदनीयैव । तीर्थात्ती-
 र्थमिवोत्तमं ॥ ८० ॥ पत्रे फले च शाखायां । प्रत्येकं देवतालयः ॥ ततः प्रमादतोऽप्यस्या ।
 नो वेद्यं हि दलादिकं ॥ ८१ ॥

यस्य प्रदक्षिणां कर्तु-र्नक्तिनिर्जरचेतसः ॥ संघेशस्योत्तमांगेऽसौ । ह्रीरं वर्षति हर्षतः
 ॥ ८२ ॥ तस्यायतिः सुंदरा स्या-न्नवद्वयसुखाकरा ॥ अवर्षणान्न हर्षादि-कर्त्री तस्येर्षितेव
 या ॥ ८३ ॥ सुवर्ण ॥ सुवर्णरूप्यमुक्ताज्जिः । पूज्यते चंदनादिज्जिः ॥ ततोऽसौ स्वप्रमागत्य ।
 वक्ति सर्वं शुभशुभं ॥ ८४ ॥ शाकिनीज्ञूतवेताल-राक्षसाद्यैरधिष्ठितां ॥ एतां संपूज्य दोषे-
 न्यो । मुच्यते मानवो ध्रुवं ॥ ८५ ॥ एकांतरतार्त्तीयिक-कालज्वरविषादयः ॥ प्रज्जवंति न

माहा०

॥ ४७ ॥

शत्रुंजय

॥ ४८ ॥

तस्यांगे । यश्चैनां पूजयेन्नरः ॥ ८६ ॥ स्वयं निपतितं लात्वै-तस्याः शाखादलादिकं ॥ जीव-
 वक्षोपनीधं हि । सर्वारिष्टविनाशकं ॥ ८७ ॥ यौ गृहीतो मिथः सख्य-मिमां कृत्वाथ सा-
 क्षिणी ॥ विश्वैश्वर्यसुखं तौ तु । प्राप्य स्यातां परे पदे ॥ ८८ ॥ अस्याः पश्चिमदिग्भागे ।
 रसकूपी दुरासदा ॥ अस्ति यद्भसगंधेन । कोटिस्वर्णीजवेदयः ॥ ८९ ॥ कृताष्टमतपा देव-
 पूजाप्रणतिज्ञावज्ञाक् ॥ अस्याः प्रसादाद्धज्जते । रसं तमपि कश्चन ॥ ९० ॥ किं कट्वपवृद्धैः
 किं दिव्यौ-पधिजिः किं च सिद्धिजिः ॥ एकैव सुप्रसन्नयं । जूयाज्ञादानी जने ॥ ९१ ॥
 अस्यास्तले युगादीश-पादुके त्रिजगज्जनैः ॥ उपासिते महासिद्धि-प्रदायिन्यौ सुखाय वः ॥
 ॥ ९२ ॥ वामदक्षिणज्जागस्थे । प्रज्ञोश्चाद्यगणेशितुः ॥ मूर्त्ती श्रीपुंढरीकस्य । जवद्वयसुखाय
 वः ॥ ९३ ॥ शृंगे श्रीमरुदेवायाः । शांतिनाथो जिनोत्तमः ॥ कोटिसंख्यैः सुरैः सेव्यो ।
 जूयात्संधस्य शांतये ॥ ९४ ॥ एषां प्रज्ञावो युगपत् । सर्वकालं शुभावहः ॥ कथ्यते प्रकटं
 किंचित् । चंचदुच्चमत्कृतिः ॥ ९५ ॥ श्रीप्रज्ञौ पुंढरीके च । राजादन्यां च ये नराः ॥
 पादुकायां शांतिनाथे । सूरिमंत्राजिमंत्रितैः ॥ ९६ ॥ अष्टोत्तरशतमितैः । कुंजैः शुद्धांबुसं-

माहा०

॥ ४८ ॥

शत्रुंजय

॥ ४ए ॥

नृतैः ॥ गंधपुष्पादिज्जिः स्नात्रं । कुर्वति कृतमंगलाः ॥ ए७ ॥ युष्मं ॥ राज्यं बुद्धिं श्रियं की-
 र्तिं । सर्ववश्यं धनागमं ॥ वधूतनयसंपत्तिं । सौजाग्यारोगसंगतिं ॥ ए८ ॥ जयश्रियं सर्व-
 कामा-नानंदं दोषनिग्रहं ॥ प्रेत्य च प्रवरान् जोगान् । प्राप्नुवंतीह ते सदा ॥ ए९ ॥ यु-
 ष्मं ॥ शाकिनीजूतवेताल-अंतरग्रस्तदेहिनां ॥ अष्टोत्तरशतस्नात्रां-बुसेकादोषनिग्रहः ॥ ए१० ॥
 ज्येष्ठाश्लेषामघामूल-गच्छचित्रादिजन्मिनां ॥ विकारा दूरतो यांति । तथा स्नात्रांबुसेकतः ॥
 ॥ १ ॥ पृथक् प्रज्ञावा अप्येते । कथिता युगपद्यतः ॥ तत् सार्वकालिकप्रौढ-महिमोज्जृज्जि-
 तं ननु ॥ २ ॥ तीर्थमेतदनघं शिवश्रियः । संगमे जयति चत्वरं वरं ॥ जूमिज्ञालतिलकं वृ-
 षप्रभु-प्रौढरत्नपृथुशोचयान्वितं ॥ ३ ॥ सर्वत्राप्युपकारिकेवलमिव ज्ञानं ह्यनंतं यथा । मुक्ते-
 र्धाम सदा स्थिरं च विमलं बाधास्पदं न क्वचित् ॥ तद्वत्तीर्थमिदं निरस्तदुरितघातं ज्ञवांत-
 कहत् । सेव्यं सन्मतिज्जिर्निधाय वृषजे चेतो जगन्नेतरि ॥ ४ ॥

इतश्च पूर्व दिग्ज्ञाग-जूषणं गतदूषणं ॥ श्रीसूर्योद्यानमुद्दामं । विद्यते द्युसदां प्रियं ॥
 ॥ ५ ॥ यत्र कटपडुमश्रेणि-वैणिवत्पर्वतश्रियः ॥ पूरयंती जगत्कामं । स्पर्द्धते जिनसेवनं ॥

माहाण

॥ ४ए ॥

शकुन्तल

॥ ५० ॥

॥ ६ ॥ किंनरा निजनारीन्नि-र्यत्रैत्य जिनेवेशमनि ॥ संगीतं रचयंतो ज्ञक् । रमयंति खगा-
 नपि ॥ ७ ॥ तमालहिंतालपलाशताल-दलालिरालोलकलालिमालां ॥ नुदत्यतो मत्कुसुमा-
 नि चित्रा-एयसौ विधत्ते रुषितेव यत्र ॥ ८ ॥ यत्र पत्रसिचयैरनुविद्धा । राजते विपिनराजि-
 रविद्धा ॥ ज्ञास्करस्य किरणैरपि लज्जा-सज्जितेव दमनेन मधौ या ॥ ९ ॥ अगुणो गुणोऽपि
 किल संगतो ज्ञेवत् । इति गीरकारि बहु येन निष्कला ॥ स तथान्यपुष्ट इहारीति ॥ तोषदो
 वरपंचमोच्चरव आम्रपादपे ॥ १० ॥ ता गिरो रचितरंगतरंगा । रागिणामिह गृणंति विहं-
 गाः ॥ याः सुबंधुरसुधारसधारा । माधुरीमधरयंत्यपि ताराः ॥ ११ ॥ विदधे मम नाम ना-
 म तै-र्विषमं तेन रुषेति यत्र च ॥ पवनो विपिनान्यधूनयन् । न च लक्ष्यो जनताक्षिन्नि-
 र्विज्जीः ॥ १२ ॥ आलवालनिलयेव यः प्रियं । प्रापितं वलयतामनाविलं ॥ मार्गशृंगिपरिज्ज-
 गिज्ञासुरं । सारिणीषु सलिलं सरत्यदः ॥ १३ ॥ मधुपानलीनमधुपालिरुचा । तरुणार्कजवा-
 दरुणा कलिका ॥ धृतधूमजूमशिखिसाम्यमसौ । ज्ञजते किल केतकिनां विततिः ॥ १४ ॥
 सहकारसारतरुमंजुमंजरी । सहकारिज्ञावसुज्जगं रवं किरन् ॥ कलकोकिलः किल करोति

माहा०

॥ ५० ॥

शत्रुंजय

॥ ५१ ॥

कामिना—मनिशं मनस्सु विपदं वियोगिनां ॥ १५ ॥ कदलीदलालिचलनञ्जलत्—स्खलतो
 जनांस्तपनतापततेः ॥ किलवीजयत्यपि शुभ्रप्रमदा—मिव वैजयंति ^{किल} ~~स्व~~ व्यजनैः ॥
 ॥ १६ ॥ रुतवः सममेव सर्वदा । निजपुष्पालिविलासशालिनः ॥ असपत्नसुखं सुखैषिणां ।
 वितरंतीहलसद्गुमाकराः ॥ १७ ॥ जितदृष्टिसुधाज्ञिरुच्चिता । विकसत्रीरजराजिराजिता ॥
 विविधदुमज्जंगिजासुरा । वनलक्ष्मीरियं वीक्ष्यते सुरैः ॥ १८ ॥ मरालमालापरिवेषति—
 विकाशपंकेरुहहारिसन्मुखं ॥ इतः सरः सारतरं वपुष्मतां । प्रिनष्टि चाष्टादशकुष्टसंचयं ॥
 ॥ १९ ॥ शत्रुंजयाहिं निकषा सुरैर्ह—संसेवितं जूर्मुवनाकिलोकैः ॥ त्वदीयदिग्मं मनमेतदारा-
 न्नानंदकृत्कस्य वनं सरश्च ॥ २० ॥

॥ इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते महातीर्थश्रीशत्रुंजयमाहात्म्ये

गिरिकंडुमुनि जगवत्समवसरण देशनावर्णनो नाम

प्रथमः सर्गः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥

माहा०

॥ ५१ ॥

शङ्खजय

॥ अथ द्वितीयः सर्गः प्रारभ्यते ॥

मारा

॥ ५२ ॥

सुरासुरशिरोरत्न—रोचिःकंचुकितक्रमः ॥ आदिनाथो जगन्नाथः । पातु वः कर्ममात्र-
 कृत् ॥ १ ॥ सुरेंद्रो जगवद्ग्राणी—मित्थमाकर्ण्य हर्षभृत् ॥ व्यजिज्ञपत्प्रणम्याथ । स्वामिने
 रचितांजलिः ॥ २ ॥ महिमा तीर्थराजस्य । प्रोक्तो मत्प्रीतिकृद्भिन्नो ॥ सूर्योद्यानस्थितसरः
 —कथां शुश्रुषुरस्म्यपि ॥ ३ ॥ जगवानपि विज्ञाय । ज्ञानं सन्यान् विमौजसः ॥ जगा-
 दाग्रहसंग्राही—तीर्थमाहात्म्यवृद्धिक्त् ॥ ४ ॥ जगवर्त्तार्तिहृत्सूर्या—वर्त्तारूपं कुम्भमुत्तमं ॥ से-
 वनादपि कुष्ठानि । हरत्यष्टादशाप्यदः ॥ ५ ॥ जगवत्पादुकास्पृष्ट—तदंजसोऽन्निषेचनात् ॥
 प्रयांत्यशेषा दोषा हि । मिथ्यात्वमिव तत्त्वतः ॥ ६ ॥ तद्यथा श्रीसुराष्ट्रायां । विशालं शा-
 लशालितं ॥ लक्ष्मोविलासावसथा—स्तोकलोकविभूषितं ॥ ७ ॥ वापीकूपतटागादि—महो-
 द्यानपरिस्कृतं ॥ अस्ति सत्रप्रपाकीर्णं । नाकिनाथपुरोपमं ॥ ८ ॥ श्रीमन्निरिडुर्गपुरं । गि-
 रिनारगिरेरधः ॥ जिनेन्द्रवनश्रेणि—शिवनिःश्रेणिमंसितं ॥ ९ ॥ त्रिजिर्विशेषकं ॥ न निर्ध-

॥ ५२ ॥

शत्रुंजय

॥ ५३ ॥

ना न पिशुना । न मूर्खा नाविवेकिनः ॥ न दीना न पराधीना । यन्नास्तव्यजना मनाक् ॥
 ॥ १० ॥ पूजाग्निः प्रीणिता देवा । ज्ञक्तिदानैस्तपस्विनः ॥ अर्थिनोऽर्थितदानैश्च । दयादानैश्च
 दुःस्मिताः ॥ ११ ॥ वणिजो राजसन्मानैः । सदैचित्यैः कवीश्वराः ॥ प्रसाददानैर्जृत्वाश्च ।
 यत्र संति सुखं जनाः ॥ १२ ॥ युष्मं ॥ नृपोऽनून्नूरिज्ञाग्यश्री-स्तत्रार्हदयतिज्ञक्तिज्ञाक् ॥
 सूर्यमल्लान्निधः श्रीमत्-समुद्रविजयान्वये ॥ १३ ॥ सूर्यमल्लोऽहरक्षैरि-ध्वांतं यत्तत्र कौतुकं
 ॥ व्यकाशयत्कुवलयं । तच्चित्रं कमलादयः ॥ १४ ॥ येन यादववंशैक-नृषणेनेह हेलया ॥
 पदं विपक्वलक्षस्य । शिरस्यारोपितं रणे ॥ १५ ॥ यत्प्रतापार्कतापेन । शत्रुकीर्तिरवागलत्
 ॥ नवनीतसमानेव । जाड्यमाप च तत्प्रभुः ॥ १६ ॥ अंजोजिनीव सूर्यस्यां-जोजास्या तस्य
 वल्लजा ॥ महिषी शशिलेखेति । सन्मुखी शुभ्रकर्मणि ॥ १७ ॥ सूर्यराजस्य जायापि । क-
 ष्यते या जनैरिति ॥ असूर्यपश्या श्रीनेमेः । पादपंकजसेविनी ॥ १८ ॥ सुकृते सादरौ सौ-
 म्यौ । दंपती तौ मिथः प्रियौ ॥ अत्यवाहयतां कालं । सुखसागरकण्ठपौ ॥ १९ ॥ अन्यदा
 तीर्थयात्रायां । गते नरपतौ गिरिं ॥ स्वबालान् लालयंत्येका । राड्या दृष्टा कलापिनी ॥ २० ॥

माहा०

॥ ५३ ॥

शत्रुंजय

॥५४॥

स्वं तदैव सुतैर्हीनं । शोचयंती नृपेण सा ॥ आश्वासितेति संवोध्य । तदर्थं जिनमर्चय ॥
 ॥ ११ ॥ अंवाया जगदंवायाः । प्रसादात्तनयौ तयोः ॥ अज्जूतां तौ देवपाल-महीपालाविति
 श्रुतौ ॥ १२ ॥ कलाकलापकलितौ । सपत्नौ मृदुवाक्किरौ ॥ धनलोकोन्नतिप्रीता-वहिताप-
 कृते प्रियौ ॥ १३ ॥ चक्रतुः स्वसदाचारा-तौ मुदा हृदयावनौ ॥ पितुः क्षोणीधरस्याग्र । प-
 दं सुखरसास्पदं ॥ १४ ॥ ~~युक्तौ~~ ॥ साक्षीकृत्य गुरुं शास्त्रा-एवधीयानौ धियां निधी ॥ ना-
 नाविधागमाज्यासे । यतमानावनारतं ॥ १५ ॥ क्रीमाक्रीमांतरे स्वैरं । क्रीमंतौ सवयोवृतौ ॥
 प्रीणयंतौ जनानेतौ । क्रमाद्यौवनमापतुः ॥ १६ ॥ ~~युक्तौ~~ ॥ वहीर्जूपसुतास्ताते-नैतौ नेत्रा-
 प्यपायतः ॥ ततः सोत्सवमव्यस्त-प्रमोदात्परिणायितौ ॥ १७ ॥ मानी यशस्वी तेजस्वी ।
 विनीतो नीतिरीतिवित् ॥ सर्वैर्गुणैर्महीपालो । देवपालाद्वयशिष्यत ॥ १८ ॥

अन्यदा क्लृप्तादाशेषे । विनिः सहसैव सः ॥ महीपालो वनेऽशक्ती- दात्मानं श्वापदा-
 कुले ॥ १९ ॥ क्वचित् शूकरवृंदानि । करिणां च घटाः क्वचित् ॥ क्वचिन्मृगारिसंचारं ।
 स तत्रापश्यदुन्मनाः ॥ २० ॥ अहो किं विघ्नमः स्वप्नः । किं वा चित्तविपर्ययः ॥ किमिदं-

माहा०

॥ ५४ ॥

शत्रुं जय

॥ ५५ ॥

जालं किं देव-चरितं चित्रमप्यदः ॥ ३१ ॥ अहं गीतिरसास्वाद-कामिनीकेलिलालसः ॥
 अस्वपं चंङ्शालाया-मत्र तत्कथमागमं ॥ ३२ ॥ स्याद्वा पश्यामि विपिनं । ध्यात्वेति चलि-
 तः सखे ॥ मया हतोऽसि मा ज्ञैषीः । शुश्राव गिरमित्यथ ॥ ३३ ॥ अदृष्ट्वा तज्जिरो मार्गं ।
 मार्गयन् दुमसंततिं ॥ अविखिन्नः स वज्राम । सोघात्सौधमिवोच्चकैः ॥ ३४ ॥ क्वचिच्चंङ्-
 शमकिरणै-र्दधन्वारदमेघजं ॥ इन्दुनीलमणिश्रेणि-सुवेलीज्जासितं क्वचित् ॥ ३५ ॥ पद्मराग-
 पद्मराग-स्फुरज्जाज्ञासितं क्वचित् ॥ कट्याणकलशाद्भुत-कट्याणकलितं क्वचित् ॥ ३६ ॥
 गवाक्षैरकिज्जिरिव । सहस्रनयनायितं ॥ जयद्भ्रूमीनृतः प्रौढ-तया वज्रकरोत्करान् ॥ ३७ ॥
 वीज्यमानं पताकाज्जी-रत्नैरुष्मायितं किमु । सददर्श महासौधं । भ्रमन् विपिनमध्यतः
 ॥ ३८ ॥ चतुर्भिः कलाम्पकं ॥ अरण्ये श्वापदाकीर्ण-ऽन्यर्णे सौधमिदं कुतः ॥ इति विस्मय-
 मापन्नो । महीपाखो निरीक्ष्य तत् ॥ ३९ ॥ पश्यामि दृग्विनोदाय । प्रसंगादिदमग्रतः ॥ कु-
 मारश्चित्तयित्वेति । प्रति सौधमग्राचलत् ॥ ४० ॥

इयं रम्येति रम्येय-मिति ज्ञावेन ज्ञावयन् ॥ जूमेभूमेनवनवां । चारुतां स अलोक-

माहा०

॥ ५५ ॥

शत्रुंजय

॥ ५६ ॥

यत् ॥ ४१ ॥ तच्चंङ्गालामञ्चेति । स यावत् सात्त्विकोत्तमः ॥ तावत्पञ्चासनासीन-मञ्जु-
 तत्र योगिनं ॥ ४२ ॥ संसारसोदरेऽरण्ये । संसारीव ब्रमन्नहं ॥ प्रसंगाद्योगिनं जीवन् । मु-
 क्तमेनं अलोकयं ॥ ४३ ॥ ध्यात्वेति क्लितिविन्यस्त-मस्तकः स्वस्तिकारिणं ॥ तं ननाम म-
 हीपालो । दयापालं समाहितः ॥ ४४ ॥ अहिंसादीनि पंचापि । यमं विभ्रत्समाहितः ॥
 आसनस्थो महाप्राणा-यामनृन्नियमादरी ॥ ४५ ॥ प्रत्याहृत्यैन्द्रियाण्याशु । प्रत्याहारात्रियो-
 गतः ॥ चतुर्ध्यानधरः कुर्वन् । धारणाः पंच साम्यतः ॥ ४६ ॥ समाधिनात्रिकान्नावा-वाह-
 त्यं च महः स्मरन् ॥ योगी दृष्ट्वा स तं ध्यानं । मुमोच करुणाकरः ॥ ४७ ॥ त्रिजिर्विशो-
 षकं ॥ अन्यथाच्च सुखी वत्स । स्वागतं त्वयि वर्त्ततां ॥ निरावाधोऽस्ति ते देहो । निःप्रत्यू-
 हात्र चागतिः ॥ ४८ ॥ विस्मयं मास्म कुर्वीथा । हृतोऽसि नियतं मया ॥ त्वयि विन्यस्य
 सद्दिशां । गुरोरानृण्यमिच्छता ॥ ४९ ॥ क्षुत्क्षामोऽसीति संज्ञाप्य । दिव्यशक्त्याहतां कणा-
 त् ॥ योगीरसवतीं प्रीत्या । चित्रकृत्तमज्ञोजयत् ॥ ५० ॥ सोऽपि पूर्वं फलं ज्ञोज्यं । जानन्
 भुक्त्वा च योगिनः ॥ स्वज्ञसिद्धिं महाविद्यां । जग्राह विनयान्नतः ॥ ५१ ॥ योग्यप्यज्ञासने

माहा०

॥ ५६ ॥

शत्रुंजय

॥ ५७ ॥

स्थित्वा—कुंव्या धारान् महास्रसां ॥ जित्वा व्योम जहौ प्राणान् । सौधमुद्योतयन् रुचा ॥
 ॥ ५२ ॥ प्राप्ते तस्मिन् दिवं जूप—कुमारोऽसारसारवित् ॥ न सौधं न च योगीन्द्र—मपश्य-
 त्केवलं वनं ॥ ५३ ॥ अहो योगस्य साम्राज्यं । जीवितामपि यत् श्रियः ॥ इदृशाश्च ततो
 मुक्तिः । प्रेत्यासावित्यर्चितयत् ॥ ५४ ॥ योगतोऽघौघविध्वंसो । योगतो मुक्तिसंगमः ॥ यो-
 गतः सिद्धयः सर्वा । जायन्ते सम्यगाश्रितात् ॥ ५५ ॥

इत्युन्नाय घ्रमन् दाव—मवामनतरुं पुनः ॥ स ददर्श महाकुंरु—मंतर्वर्त्तिबकस्थलं ॥ ५६ ॥
 यावत् सिन्धुसुरस्त्येषो । लङ्कागतिमनुष्येण ॥ तावन्मामेति शुश्राव । गिरं धीरधुरंधरः ॥
 ॥ ५७ ॥ तदुक्तारं नृपसुतो—ऽपश्यन् कुंरुतटं गतः ॥ अवज्ञा गदिते किं मे । शुश्रावेति मु-
 हुर्वचः ॥ ५८ ॥ अमनुष्यं वनं पश्यन् । स यावत् कौतुके स्थितः ॥ तावत् शाखामृगः क-
 श्वि—तत्पुनः प्रकटोऽनवत् ॥ ५९ ॥ मडुक्तं पशुस्त्येष । वीर त्वं भावजीगणः ॥ यतो वा-
 नरवाक्येना—जैश्रीशमोऽपि राक्षसान् ॥ ६० ॥ पश्यामूनि करंकाणि । शिखराणीव जूजृतः
 ॥ निर्वापितानां जंतूनां । कुंरुमध्यस्थरक्षसा ॥ ६१ ॥ त्वं तु जज्ञाकृतिर्दहः । सूनुः कस्या-

महा०

॥ ५७ ॥

शत्रुं जय

॥ ५८ ॥

पि जूजुतः ॥ याहि शीघ्रं न चेद्भक्त-स्तत्त्वां व्यापादयिष्यति ॥ ६१ ॥ स्मित्वोचेऽथ महीपा-
 लः । सत्यं पशुरहो जवान् ॥ मयि रक्तोज्जयं शंस-त्रिवार्के तमसो जयं ॥ ६२ ॥ श्रुत्वे-
 त्यथ गिरं शाखा-मृगस्तं प्रत्यज्ञापत ॥ शक्तिस्तवेति यद्यस्ति । तदा गच्छ निजेन्द्रया ॥ ६३ ॥
 अत्रास्ते राक्षसश्चरुः । कोपनश्चातिकृष्णरुक् ॥ उक्तवेति वानरः सोऽथ । तिरोऽज्जुह्विपिनांतरे
 ॥ ६४ ॥ इतः कितिपतेः सूनु-र्वरविद्याविज्ञपितः ॥ करवालं करे कृत्वो-पकुंभं प्रययौ रया-
 त् ॥ ६५ ॥ तदंबुनि ललन् याव-द्यात्यसौ तद्वक्त्रस्थलं ॥ तावदेषात्स सन्नक्षे । दधावे रा-
 क्षसः कृणात् ॥ ६६ ॥ तावुज्जौ युद्धपारीणौ । युयुधाते महावलौ ॥ चिरं पतत्पातयंतौ ।
 कितेः कंपं प्रचक्रतुः ॥ ६७ ॥ खड्गविद्याप्रज्ञावेण । राक्षसो नृपसूनुना ॥ जितो वज्रार तत्
 सेवां । किं नो सिद्ध्यति साहसात् ॥ ६८ ॥ स्मृतः प्रत्युत्तरं दाता । तव वैरिणि वैरवान् ॥
 तव प्रेयसि संप्रीतः । प्रतिज्ञामिति चाकरोत् ॥ ६९ ॥ वेषपरावृत्तिकरीं । व्रणसंरोहिणीमपि
 ॥ दत्त्वौषधीं कुमाराय । स धर्मं चाददे ततः ॥ ७० ॥ विसृज्याथ कुमारस्तं । लीलयोत्तीर्य
 तत्सरः ॥ व्यलोकयन्नश्रीणा-मक्षीणां सुखमां ततः ॥ ७१ ॥ क्वचित्पुष्पाणि जग्राह ।

माहा०

॥ ५८ ॥

शत्रुंजय

॥ ५९ ॥

पद्मवांश्च क्वचित्क्वचित् ॥ फलानि सोऽग्र पक्वानि । कौतुकी तद्विद्वह्या ॥ ७३ ॥ ततोऽ-
 पि श्रीनिवासाख्ये । वने यातः स नेमिनः ॥ आससाद च सानंदं । प्रासादं चारुतोरणं ॥
 ॥ ७४ ॥ नत्वा तत्र मुदा नेमिं । स्तुत्वा च निषसाद सः ॥ तदंतरा जिनध्यानं । निधान-
 मिव धारयन् ॥ ७५ ॥ चलत्कुंदलसंघृष्ट-कपोलफलकां ततः ॥ पलाशपाण्डुकारूढां । हेम-
 दं च विभ्रतीं ॥ ७६ ॥ दधतीं पाणिना पात्रं । पूर्णं दुमफलैः कलैः ॥ योगिनीं जिननाश्रा-
 ग्रे । सहसा पश्यतिस्म सः ॥ ७७ ॥ युग्मं ॥ ससंभ्रमं समुत्थाय । पादौ तस्या ननाम सः
 ॥ आशिषं जय जीवेति । ददौ तस्मै च योगिनी ॥ ७८ ॥ साक्षान्निरीक्ष्य तां रूप-जावण्या-
 ज्जरणैरलं ॥ जूषितां योगिनीं प्रीतो । मन्यमानः सुरीमिव ॥ ७९ ॥ जगाद सादरं देवि ।
 गोत्रदेव्यसि मे स्फुटं ॥ कांतारे श्वापदाकीर्णे । प्राङ्मूर्ता यतोऽधुना ॥ ८० ॥ युग्मं ॥

इति पीयूषपूषाज्ञां । वाचमाकर्ण्य योगिनी ॥ ऊचेऽहं मानुषी देवी । नास्मि वत्स त-
 पःपरा ॥ ८१ ॥ अद्यातिथिः सज्जायातः । त्वं मे पुण्यनिबन्धनं ॥ वत्स त्वं मज्जिरं व्यर्थी ।
 तत्कर्तुं नार्हसीह ज्ञोः ॥ ८२ ॥ यद्गृहादतिथिर्व्यर्थं । प्रयाति पुरुषोत्तमः ॥ तस्य पुण्यक्षयं

माहाण

॥ ५९ ॥

शत्रुंजय

॥ ६० ॥

पापो-दयं कृत्वा स गच्छति ॥ ८३ ॥ उमित्युक्तवति हमाप-नंदने साथ योगिनी ॥ सदंमं
 पात्रमादाय । निस्ससार जिनौकसः ॥ ८४ ॥ तस्मिन् पश्यति साश्चर्यं । पात्रपाणिः प्रज्ञा-
 विनी ॥ डुमेन्योऽयाचत फला-न्यसौ योगफलाश्रिता ॥ ८५ ॥ तथाधस्ताद्धृते पात्रे । फला-
 नि ददतो डुमाः ॥ अनल्पकल्पनां दाना-दधुः कल्पद्रुकल्पतां ॥ ८६ ॥ साथ पूर्णं फलैः पा-
 त्रं । महीपालपुरोऽमुचत् ॥ फलानि कानिचित्तस्मा-ज्जग्राह बुभुजे च सः ॥ ८७ ॥ ततः
 स नत्वा नेमीश-मूचे जिगमिषुस्तथा ॥ वत्स गच्छसि कुत्र त्वं । कुत्रत्यो वाथ तद्वद ॥ ८८ ॥
 सोऽप्याह साहसी मातः । सार्थाङ्गष्टोऽहमत्र हि ॥ नत्वा नेमिं च जवर्ती । यास्यामि स्व-
 पुरंप्रति ॥ ८९ ॥ उवाच सदया सापि । वत्स पश्य पुरो वनं ॥ अत्र यद्वो महाकालः ।
 प्राणिनो हंति कालवत् ॥ ९० ॥ अनेन संहता लोका । बहवोऽत्र समागताः ॥ दूरतस्तु
 त्वमेनं हि । मुक्त्वा याया यथासुखं ॥ ९१ ॥ इच्छं तयोर्मिथोवाद-प्रमोदपरयोरिह ॥ दिवो-
 ऽकस्मान्मुनिः कश्चि-दुत्ततर महाप्रज्ञः ॥ ९२ ॥ तपसा वपुषा चापि । दीप्तिं तं प्रसमीक्ष्य
 तौ ॥ सहस्रोढाय संव्रांतौ । स्वपुण्यमिव नेमतुः ॥ ९३ ॥ धर्मलान्न इति प्रीतो । दत्तवान्

माहा०

॥ ६० ॥

शत्रुंजय

॥ ६१ ॥

मुनिराशिषं ॥ तयोः प्रत्यूहकरटि-उ्यूहकेसरिसन्निभं ॥ ९४ ॥ त्रिजगन्नाथनेमीश-पादप्र-
णतिजं फलं ॥ आवयोः परिपक्वं य-ज्ञातस्त्वं लोचनातिथिः ॥ ९५ ॥ साक्षात् समरसां-
जोधिः । पुण्यराशिरसि प्रज्ञो ॥ निर्जग्यैर्दर्शनं नैव । प्राप्यते हि जवाद्दशां ॥ ९६ ॥ ज-
गन् धर्ममाख्यातुं । तदर्हसि पुरो हि नौ ॥ परोपकारनिरताः । संज्वंति जवाद्दशाः ॥
॥ ९७ ॥ इत्थं तयोः सुधास्यंदि । निशम्य वचनं मुनिः ॥ पंचजिर्देवकैर्देवा-त्रमस्कृत्य ततो-
ऽवदत् ॥ ९८ ॥ कर्तुर्भिः कलसपत्रं ॥ दानेनाध्ययनेनापि । शीलेन प्राणिरक्षया ॥ यत्पुण्यं
जायते वत्सौ । तत्सर्वं जिनसेवया ॥ ९९ ॥ साम्राज्यं सुमतिः पुण्यो-पचयः पातकह-
यः ॥ ग्रहपीडाप्रशमनं । पुंसां स्याज्जिनपूजया ॥ १०० ॥ धन्यः स एव सुकृती । स एव
गुणवान् परः ॥ यस्त्रिकालं जिनं ज्ञत्वा । पूजयेदुत्तमैः सुमैः ॥ १ ॥ दत्तसौदं प्रमादं त-
दवधूय सदोद्यतैः ॥ पूजा जिनस्य कर्त्तव्या । त्रिकालं दुरितापहा ॥ २ ॥ इति तस्य मुने-
र्वक्तव्यं । तौ निशम्य प्रमोदितौ ॥ अपृष्ठतां महाकाल-यक्षस्यैतद्विचेष्टितं ॥ ३ ॥ धर्मादासाद्य
देवत्वं । कथं तस्यैव वैरिणीं । हिंसामसौ विधत्ते हा । यक्षः स्वार्थपराङ्मुखः ॥ ४ ॥ मनु-

माहा०

॥ ६१ ॥

शत्रुंजय

॥ ६२ ॥

प्येषु कथं द्वेषी । निःशेषोऽश्रितपुण्यधीः ॥ तदादिशावयोः पूज्य । प्रसादं कुरु पूज्यतोः ॥ ५ ॥

इति तद्वचनाद्वाचं—यमो वाचं सुधातिगां ॥ अवोचद्ज्ञानमाहात्म्याद्—ज्ञात्वा तच्चरितं
तथा ॥ ६ ॥ पुरात्रासीद्वने कश्चि—त्तापसो जातमत्सरः ॥ जिनेन्द्रशासने धूक । इव ज्ञास्व-
ति ज्ञास्वति ॥ ७ ॥ सकलत्रो जटाधारी । कंदमूलफलाशनः ॥ दधानो वल्कले रम्ये । स
वन्नाम वनाछनं ॥ ८ ॥ तस्मादजनि सङ्ग-पात्रं पुत्री पवित्रज्ञाक् ॥ सल्लक्षणा रत्नमिवा-
वस्करादतिदीप्तिमत् ॥ ९ ॥ प्राणेश्योऽतिप्रिया तस्य । सुतासीत्सा गुणोज्ज्वला ॥ नाम्ना
शकुंतला केकि—कलापसमकुंतला ॥ १० ॥ प्रकृत्यैव ससौज्जाग्या । यौवनं प्राप्य सा पुनः ॥
रुचि रुचिराकारा । वनश्रीरिव माधवं ॥ ११ ॥

इतश्च जूपतिर्जीम—नामा जीमाकृतिर्ब्रमन् ॥ लीलया विषिने तत्रा—ज्ञात्रीतां त्रिदशी-
मिव ॥ १२ ॥ सहसा सारसौरज्य—सुंदरीं स विलोक्य तां ॥ वल्गाग्रहाचलद्वय—स्तस्मै त-
त्रैव तद्विधः ॥ १३ ॥ तीक्ष्णैर्मदनवाणैः किं । खलितः किं हुनोतु मा ॥ सुकुमारामिमा-
मश्वः । खुरैरित्यथ शंकरा ॥ १४ ॥ युष्मं ॥ कृणु संभ्रममासाद्य । लब्धबोधः स कन्यकां

माहा०

॥ ६२ ॥

शत्रुंजय

॥ ६३ ॥

॥ निर्णीय तां मुदमयात् । शक्तिं योगीव शाश्वतीं ॥ १५ ॥ महीमृगांकस्तां बालां । मृगा-
 कीं निकटीभवन् ॥ उवाच परिणिता धा । नो वा वद नितंविनि ॥ १६ ॥ कुमार्येवास्मि मं-
 दाह-अहमुक्तवतीं ततः ॥ तामाधाय हयस्कंधे । चचाल गलवित्सही ॥ १७ ॥ सुतावियो-
 गसंक्लीष्ट-स्तत्प्रनृत्येष तापसः ॥ अस्थिचर्मावशेषांगो-ऽनैषीदुःखादिनान्यदो ॥ १८ ॥ स
 क्षीणधातुरीर्ष्यालु-र्मुमूर्षुर्गतचेतनः ॥ तपस्विन्निरिहानिन्ये । पुण्याय जिनवेश्मनि ॥ १९ ॥
 स्वप्नावमत्सरग्रस्तः । स ननाम जिनं न हि ॥ अर्च्यो विपद्य यद्वत्त्वं । प्रापार्हदर्शनादय ॥
 ॥ २० ॥ मिथ्यात्वमूढमनसां । गतिर्नरक एव हि ॥ विषदोषोपरुक्षानां । मरणं शरणं ननु
 ॥ २१ ॥ यदूढो नेमिनाथोऽत्र । प्रांतेऽनेन तपस्विना ॥ लब्धं तेनैव देवत्वं । पिपाय नर-
 कास्पदं ॥ २२ ॥ जिनः स्मृतोऽपि दृष्टोऽपि । कीर्तितो महितोऽग्रवा ॥ स्वप्नावत्सेवितो द-
 ते । स्वर्गादिगतिमुत्तमां ॥ २३ ॥ अहो जिनेऽमाहात्म्यं । सकृद्यदर्शनादपि ॥ तापसः पाप-
 संज्ञारं । जित्वा देवत्वमासदत् ॥ २४ ॥ तनयाहरणं याव-दसौ मानवमत्सरी ॥ अधुनापि
 तदग्न्यासात् । प्रोज्झासयति मानवान् ॥ २५ ॥ इत्युदीर्य प्रज्ञाजालै-र्यौतयन् रोदसीं मुनिः

माहाण

॥ ६३ ॥

शत्रुंजय

॥ ६४ ॥

॥ ययौ गगनमार्गेण । नंतु चैत्यान्यनेकशः ॥ २६ ॥ योगिन्यपि यथास्थानं । ययौ दिव्यप्रज्ञा-
विनी ॥ कुमारोऽपि जिनार्चांते-ऽवलत्कालवनंप्रति ॥ २७ ॥ करंकेच्यः स्रवत्पूति-पिण्डिला-
द्विपिनात्तदा ॥ स्फोटयन्नासिकां गंध-स्तत्र प्रादुरञ्जूपुरः ॥ २८ ॥

तत्र गंधानुसारेण । कुमारः सारविक्रमः ॥ करेण करवालं तत् । करालं लालयन्नगात्
॥ २९ ॥ ततस्तु कालकंकालौ । सशस्त्रावतिर्जीषणौ ॥ पुरोऽज्ञाहीकुमारो ज्ञाक् । प्रहरंतौ
च तं क्रुधा ॥ ३० ॥ नियुक्कुशलः क्षमाप-सुतस्तौ तु महाबलौ ॥ रागद्वेषौ संयमीवा-
जैषीर्दुर्गतिसंश्रयौ ॥ ३१ ॥ अध्रासौ जितकाली सन् । गह्वन् यक्षगृहंप्रति ॥ अस्थात्तेनैव सं-
रुद्धो । गदास्त्रेण महीयसा ॥ ३२ ॥ रे मानव नवीनस्त्वं । मत्तः कस्यासि पौरुषात् ॥ स्म-
रेष्टं दैवतं नोवा । मृतोऽस्तीत्यवदच्च सः ॥ ३३ ॥ स्मिन्वा तद्वचनाज्ञज-सूनुरप्याह साह-
सात् ॥ किं मां विद्वोज्ञयसि ज्ञो । यद्वोद्धतगिरं गिरन् ॥ ३४ ॥ प्रसन्नो ज्ञव मा कुप्य ।
विचारय हृदंतरा ॥ निरागसः कथं जंतून् । हन्यसे मन्युसेवनात् ॥ ३५ ॥ भुंक्ष्व देवत्वम-
तुलं । मुंचमानवमारणं ॥ कोपांधस्य सुखं नास्ति । ज्ञवेऽत्रापि परत्र च ॥ ३६ ॥ क्रोधः क-

माहा०

॥ ६४ ॥

शत्रुंजय

॥ ६५ ॥

पावस्त्रिदवानलोऽयं । क्रोधो ज्वांजोनिधिवृद्धिकारी ॥ क्रोधो जनानां कुगतिप्रदाता । क्रोधो
 हि धर्मस्य विधातविघ्नः ॥ ३७ ॥ क्रोधो दहेन्निजं स्थान-मग्निवत्तीव्रतापकृत् ॥ पश्चादन्यं
 दहेन्नो वा । त्वमेनं तर्हि संत्यज ॥ ३८ ॥ इत्थं दुग्धनिजं वाक्यं । पीत्वा तेनोदितं हितं ॥
 नवज्वरीव यक्षेदो । जज्वाल क्रोधदुर्धरः ॥ ३९ ॥ स्फुरदोष्टपुटः स्फुर्ज-वृकुटीजंगजीवणः ॥
 जगाद हज्जतं क्रोध-मुज्जरन्निव यक्षराट् ॥ ४० ॥ अनन्यशरणो धर्मो । मार्येस्त्वय्येव वर्त्त-
 ते ॥ पश्यामि धर्ममाहात्म्यं । समं युध्यस्व रे मया ॥ ४१ ॥ इत्युदीर्य महाकालः । कुमा-
 रंप्रति कालवत् ॥ दधावे मुज्जरं प्राणि-मुज्जरं पाणिना स्पृशन् ॥ ४२ ॥ कुमारोऽपि महा-
 बाहुः । खड्गविद्यापवित्रितं ॥ आदाय खड्गमुद्धामं । युक्षयाधावत क्रुधा ॥ ४३ ॥ महामत्तौ
 महाबाहू । महावीर्यौ महोन्नतौ ॥ कौतुकं वनदेवीनां । युद्धमानौ वितेनतुः ॥ ४४ ॥ क-
 दाचिज्जगन्नोत्फालौ । कदाचिदवनिस्थितौ । कदाचिच्चित्रचारीकौ । तावन्नूतां महावलौ ॥
 ॥ ४५ ॥ शक्तिमुज्जरनिस्त्रिंशैः । प्रहरंतौ परस्परं ॥ क्रीडामिव महामत्तौ । चक्रतुस्तौ मुहु-
 र्मुहुः ॥ ४६ ॥ मुष्टामुष्टि विकुर्वाणौ । मत्ताविव महौजसौ ॥ पादन्यासेन वसुधां । कंपया-

मादा०

॥ ६५ ॥

शशुंजय

॥ ६६ ॥

मासतुर्जृशं ॥ ४७ ॥ पतन् परं पातयति । पतंतं पात्यसौ पुनः ॥ पतंतौ पातयंतौ च । चि-
 क्रीरुतुरुजावपि ॥ ४८ ॥ कुमारो यक्षघातैस्तै—र्जरो जातमत्सरः ॥ सस्मार खड्गविद्यायाः
 । खड्गं च जग्रहे करे ॥ ४९ ॥ ज्वालामालासमाकीर्णं । स्फुलिं गावलिलालितं ॥ त्रटत्रटञ्ज-
 वदमिति—कुर्वाणं तज्जिघांसया ॥ ५० ॥ प्रत्यक्षमिव कोपाग्निं । प्रतिकोशविनिर्गमात् ॥ ख-
 ङ्गं निरीक्ष्य यक्षोऽसौ । जृशं चुक्षोज्ज जीतिजृत् ॥ ५१ ॥ ॥ ॥ उवाच च महीपालो ।
 दृढं तंप्रति दुर्जरः ॥ रे यक्ष निजदेवत्वं । कथं त्यजसि मत्कुधा ॥ ५२ ॥ सेवस्व मत्पदांजो-
 र्ज । त्यज हिंसां दयां कुरु ॥ सर्वजीवेषु समतां । ज्ञज स्वस्थैव संपदे ॥ ५३ ॥ शौर्यं त-
 स्येति संवीक्ष्य । श्रुत्वा वाक्यस्य धीरतां ॥ तं जगाद महाकाल—श्वेतसीति चमत्कृतः ॥
 ॥ ५४ ॥ वृष्ण वत्स वरं साधु । जितोऽस्मि जवताधुना ॥ न वीरो धरणीपीठे । त्वत्तोऽन्यो-
 ऽस्ति सुलोचन ॥ ५५ ॥ साधु त्वयोक्तं यद्धर्मा—ज्ञयो जवति निश्चितं ॥ अहं तु हिंसानिरत
 —स्त्वं तु सर्वहितंकरः ॥ ५६ ॥ श्रुत्वेति विकसन्नेत्रः । खड्गं संहत्य नूपनूः ॥ धर्मैकरुचिरां
 वाच—मवोचत्तंप्रति स्फुटं ॥ ५७ ॥ धर्मे रतिः स्फुरत्येवं । तर्कयामीति गुह्यक ॥ गङ्गावस्तव

माहा०

॥ ६६ ॥

शत्रुंजय

॥ ६७ ॥

सौधाग्र-मावां कुर्वस्ततः कथां ॥ ५८ ॥ इत्थं प्रीतौ महीपाल-महाकालौ महाभुजौ ॥ प्रा-
 सादं समवाप्याथ । जालांतस्तौ निबीदतुः ॥ ५९ ॥ धर्मसर्वस्वसुजगां । गंज्जीरगरिमाधिकां
 ॥ मनःप्रीतिकरीं वाचं । जगाद नृपनंदनः ॥ ६० ॥ धर्मादासाद्यते राज्यं । धर्माद्देवत्वमाप्य-
 ते ॥ धर्मादेव शिवप्राप्ति-धर्मः सेव्यस्ततो बुधैः ॥ ६१ ॥ धर्मो मंगलमुत्कृष्टं । धर्मः स्वर्गा-
 पवर्गदः ॥ धर्मः संसारकांतारो-ल्लंघने मार्गदर्शकः ॥ ६२ ॥ धर्मो मातेव पुष्पाति । धर्मः
 पाति पितेव सः ॥ धर्मः सखेव प्रीणाति । धर्मः स्निह्यति बंधुवत् ॥ ६३ ॥ धर्मस्य जननी
 जीव-इया मान्या सुरासुरैः ॥ तस्मात्तद्वैरिणीं हिंसां । नाद्रियेत सुधीर्नरः ॥ ६४ ॥ दानं त-
 पो देवपूजा । शीलं सत्यमथो जपः ॥ सर्वमप्यफलं तस्य । यो हिंसां न परित्यजेत् ॥ ६५ ॥
 कंटकेनापि संविद्धो । देहो दूयेत निश्चितं ॥ तत्कथं शस्त्रसंघातै-र्हन्यते ही परो जनः ॥ ६६ ॥
 दयां विनापि मन्यते । ये धर्मं मूर्खशेखराः ॥ बंध्यायां तनयं तेऽपि । जनयंति विसंस्थुलाः
 ॥ ६७ ॥ दयेव हि परो धर्मो । दयैव हि परं श्रुतं ॥ दयांविनाखिलो धर्मो । ज्ञवेन्निःफल ए-
 व यत् ॥ ६८ ॥ नाद्रियेत कृतघ्नत्व-माद्रियेत कृतज्ञतां ॥ स्वोपकारिणि धर्मे त-द्वादरं कुरु

माहा०

॥ ६७ ॥

शत्रुंजय

॥ ६८ ॥

यकृष ॥ ६८ ॥ जीवानुकंपासफलां । धर्मादाय पुरा वकः ॥ स्वर्गसौख्यं ततो मुक्ति-मपु-
नर्त्तवकारिणीं ॥ ७० ॥

तथाहि विपिने श्रीदे । सरोरुहमनोहरं ॥ अस्ति पल्लवलमञ्जोद-समस्वञ्जोदकं किल ॥
॥ ७१ ॥ मत्स्यग्रासो वकस्तत्र । वित्रासितपतत्ततिः ॥ रौड्ध्यानी महाक्रूरो । वसति स्वेच्छया
चरन् ॥ ७२ ॥ काकादीन् जलपानाय । तत्रायातान् हिनस्त्यसौ ॥ विषयग्रामवत्तृष्णा-तु-
रान् स्वयमुपागतान् ॥ ७३ ॥ इतश्च केवलज्ञानी । साक्षाद्धर्म इवांगवान् ॥ आत्मवत्सकलं
पश्यन् । कश्चित्तत्रागतो मुनिः ॥ ७४ ॥ तत्सरोवरतीरेऽग्र । मुनींश्च समवासरत् ॥ मृगसिं-
हादिकाः सत्त्वा-स्तत्राज्येयुश्च सत्त्वराः ॥ ७५ ॥ महाकायो वकः सोऽपि । वृतो वककुलै-
र्धनैः ॥ तत्रागतः पिपासुश्च । वाचंयमवचःसुधां ॥ ७६ ॥ तद्वोधाय मुनींश्चेऽपि । तत्रावा-
जिरसूत्रयत् ॥ देशनां कृपया तेषां । धर्मसाम्राज्यशोचिनीं ॥ ७७ ॥ पंचेन्द्रियाणां पटुता ।
दुर्लभा तत्र वेतृता ॥ दुर्लभोऽप्यस्तिधर्मश्च । तिरश्चामविवेकिनां ॥ ७८ ॥ पूर्वविराधिताधर्मा-
निर्यग्गतिरवाप्यते ॥ तस्यामपि हि यत्पापं । तन्नयेन्नरकावनौ ॥ ७९ ॥ तत्र तप्तायसाश्लेष-

माहा०

॥ ६८ ॥

शत्रुंजय

॥ ६९ ॥

स्वपुपानं च बंधनं ॥ भेदनं जेदनं वज्र-कंटकोट्टकनं जवेत् ॥ ८० ॥ अतो ध्याने न रौडत्ते ।
 कार्ये वार्योऽसुमद्भयः ॥ आत्मवत्सकलं विश्वं । चिंतनीयं चराचरं ॥ ८१ ॥ इति तन्मुनिवा-
 क्येन । तत्त्यजुः परपीडनं ॥ सिंहव्याघ्रादयः सर्वे । वकोऽप्यासीत्कृपापरः ॥ ८२ ॥ अति-
 वाह्य निजं कालं । दयावांस्तद्विनादपि ॥ अंते धर्मं स्मरंश्चित्ते । देवज्ञूयं वको ययौ ॥ ८३ ॥
 एकावतारी ज्ञूत्वाथ । व्यवहारिकुलप्रसूः ॥ धर्मं विधाय स हितं । मुक्तिमासादयिष्यति ॥
 ॥ ८४ ॥ यक्षराज ततो धर्मा—देवत्वं त्वं हि लब्धवान् ॥ तद्गोहिणीं कथं हिंसां । कुरुषे
 परुषेरितः ॥ ८५ ॥ त्यज हिंसां कुरु दयां । जज धर्मं सनातनं ॥ स्वदेहेनापि सत्त्वानां ।
 विधेह्यपकृतिं तथा ॥ ८६ ॥ धनेन जीवितव्येन । विद्यया च बलेन वा ॥ इहामुत्र हिता
 कार्या । परोपकृतिरुत्तमैः ॥ ८७ ॥ दृष्टं प्राग्जन्मकोपस्य । फलमेतत्स्वया खलु ॥ तद्वैरिण्यपि
 मा वैरं । कुर्याः स्वस्य हिताय च ॥ ८८ ॥ प्रांतकाले जिनो दृष्ट-स्तेन देवत्वमाप्तवान् ॥
 जवानपि ततो नेमि-नाथं पूजय सर्वदा ॥ ८९ ॥ यक्षस्तद्वचसा प्रीत-श्चितारत्नमिवोज्ज्व-
 लं ॥ प्राप्य धर्मं ननामाथ । तं गुरुं गुणशालिनं ॥ ९० ॥ उवाच च जिनो देवो । गुरुमु-

माहा

॥ ६९ ॥

शत्रुंजय

॥ ७७ ॥

क्तपरिग्रहः ॥ दयाप्रधानो धर्मश्च । त्रयमेतत्सदास्तु मे ॥ ७१ ॥ यथाख्यातं महाधर्म । स
जम्नाहानवग्रहं ॥ गुरुपूजाकृते विद्यां । ददौ च नृपसूनवे ॥ ७२ ॥ अनुज्ञाप्य मुदा यदं ।
व्यावृत्त्यानुगमोद्यतं ॥ प्रचचाल महीपालः । कृपालिङ्गितमानसः ॥ ७३ ॥ गच्छामि स्वपुरं
नो वा । प्रसंगादागतो बहिः ॥ पश्यामि विविधान् देशान् । नानाश्रयविभूषितान् ॥ ७४ ॥
विज्ञायते निजा शक्ति-देशाचारं परीक्ष्यते ॥ तथोत्तमाधमव्यक्ति-कलास्तास्ता ज्ञवंति हि
॥ ७५ ॥ नानानरप्रसंगः स्या-तीर्थानि विविधानि च ॥ दृश्यन्ते तेन विबुधा । भ्रमन्ति व-
सुधामिमां ॥ ७६ ॥ युक्तं ॥ यत्र वा तत्र वा यातः । परेभ्यः स्वेभ्य एव वा ॥ पुमान्
यन्मान्यतामेति । प्राक्पुण्यं तत्र कारणं ॥ ७७ ॥

एवं विचिंत्य नृपसूः । पूर्वी दिशमनुव्रजन् ॥ पुरारामनगादीनि । ललंघे स बहून्यपि
॥ ७८ ॥ दिनैः कतिपयैः प्राप । पुरं सुंदरमित्यथ ॥ तदुद्यानं दुर्मोहामं । शिश्राय च नृप-
प्रसूः ॥ ७९ ॥ तत्राविकायाश्चैत्येऽसौ । मत्तवारणमाश्रितः ॥ स्मृत्वा देवान् गुरुंश्चापि ।
निशि सुस्वाप निर्जयः ॥ ८० ॥ हा तात मातर्हा ब्रातः । सुरा हा सकृपापराः ॥ रक्षंतु

माहा०

॥ ७७ ॥

शत्रुंजय

॥ ७१ ॥

मामत पापात् । कालवन्निःकृपादहो ॥ १ ॥ कस्या अपि नितंविन्या । दीना इत्थं गिरो मुहुः
 ॥ शुश्राव स महीपालो । जजागार च तत्क्षणात् ॥ २ ॥ ~~मुमुक्षुः~~ ॥ शब्दागतिं स निर्णीय ।
 निश्चलेन च चेतसा ॥ पाणिना खड्गमादाय । द्रुतमन्वचलञ्च तं ॥ ३ ॥ ततश्चैकं नरं ध्यान
 -स्थितं नारीं च विह्वलां ॥ अग्निकुण्डं च नृपसू-रपश्यन्नगसंधिषु ॥ ४ ॥ अस्ताविमां जिघां-
 सुर्हि । मुग्धः केनापि वंचितः ॥ तदिमां मोचयिष्यामि । यिमृश्येत्यवदञ्च तं ॥ ५ ॥ रे त्व-
 यैतत्किमारब्धं । पापकारिन्नराधम ॥ मुंचेमां बालिकां नोचे-न्नेष्यामि त्वां यमालयं ॥ ६ ॥
 अथोद्भ्रान्तः समादाय । दोर्जन्यां विद्याधरः स्त्रियं ॥ कुमारारुहेपवित्रस्तो । ययौ जवजितानिलः
 ॥ ७ ॥ तन्मोक्षणे कुमारोऽपि । समारोपितनिश्चयः ॥ खड्गपाणिर्महावेगा-तमन्वसरदातुरं
 ॥ ८ ॥ पृष्ठानुधाविनि नृप-कुमारे दत्तलोचनः ॥ विद्याधरो महावेग-जितगंधर्वद्वौ ययौ ॥
 ॥ ९ ॥ स गङ्गात्रयतो व्यग्रो । नारीवधनिवद्धीः ॥ श्वेन्नृणीष्मे महाकूपे । ऊपां ऊटिति
 दत्तवान् ॥ १० ॥ कुमारोऽपि कृपाधारो-ऽनुचरः स्फारविक्रमः ॥ ददौ ऊपां ततस्तस्य । वि-
 त्तस्तस्योद्धिर्षया ॥ ११ ॥ विद्याधरोऽपि वेगेना-न्नवदृक्पथदूरगः ॥ पूर्वपापैर्दत्ततापैः । क-

माहा०

॥ ७१ ॥

शशुंजय

॥ ७१ ॥

ष्यमाण इवाधिकं ॥ ११ ॥ अतिक्रम्य कुमारोऽपि । कियंतं कूपमग्रतः ॥ प्रकाशं दृश्यमा-
 नादि-द्रुमालिं लब्धवांस्ततः ॥ १२ ॥ भ्रमन्नितस्ततस्तत्र । विषिनानि विलोकयन् ॥ नृश-
 माक्रंदमेतस्याः । पुनः शुश्राव नृपज्ञः ॥ १४ ॥ मंदं मंदं ततो गत्वा । दुमाह्लादितविग्रहः ॥
 प्रत्याकाराकृष्टखन-स्तस्थौ मौनमुपेयिवान् ॥ १५ ॥ रक्तचंदनलिप्तांगी । रक्तवस्त्रविज्जूषितां ॥
 रक्तस्रजमग्रिकुंभ-समीपे च ददर्श तां ॥ १६ ॥ आकारगोपनं कृत्वा । खनमाह्लाद्य वाससा ॥
 लीलयागात्परिक्रामन् । कुमारस्तत्पुरस्ततः ॥ १७ ॥ उवाच च महासत्त्व । किमिदं क्रियते
 त्वया ॥ गुर्वीदेशात् स्वबुद्ध्या वा । किंचायं ते कुलक्रमः ॥ १८ ॥ विद्याधरोऽप्यथ प्रोचे ।
 स्वेह्यया याहि पांश्च ज्ञोः ॥ स्वकर्मनिरतः सर्वो । नान्यशिक्षामपेक्षते ॥ १९ ॥ परोपकार-
 प्रवण । नृशंसान्मद्घोद्यतात् ॥ अस्मान्मां पाहि पाहीति । तमूचे च कुमारिका ॥ २० ॥
 दीनाक्षरमिति श्रुत्वा । तद्वचः करुणापरः ॥ उवाच वचनं चारु-रचनं हितिपांगजः ॥ २१ ॥
 अबलासावशरणा । त्वं तु कत्रकुलप्रसूः ॥ न लज्जसे स्वचित्तेऽपि । कुर्वन्नेवं कुकर्म किं ॥
 ॥ २२ ॥ स्त्रीवधात्साध्यते विद्या । त्रांतिमेवं कुरुष्व मा ॥ पापारंज्जाच्छुन्नं कर्म । प्रयाति

माहा०

॥ ७२ ॥

शत्रुंजय

॥ ७३ ॥

विलयं स्वयं ॥ १३ ॥ द्वेषिणा केनचित्कामं । मुग्धस्त्वं विप्रतारितः ॥ तवोन्नतिविधाताय ।
 कृतोपायेन निश्चितं ॥ १४ ॥ कुरु मत्कथितं मुग्ध । मुंचेमां मा वृथा पत ॥ दुर्गतौ वनिता-
 धात-पातकेनातिज्ञारितः ॥ १५ ॥ इत्युक्त्या कोपमापन्नो । विद्यानृत् हृदयापि सः ॥ त-
 सतैलं जलासेका-ज्ज्वलत्येव विशेषतः ॥ १६ ॥ विगर्हसि कथं विद्यां । मद्गुरुं चापि नि-
 दसि ॥ याहि स्वपथसंलग्नः । खंयिष्ये न चेन्निरः ॥ १७ ॥ इत्युच्चरन् खज्जपाणिः । स सं-
 रंज्ञादधावत ॥ कुमारोऽप्यज्ञवद्युद्ध-सज्जो विक्रमनूपणः ॥ १८ ॥ खजाखजि प्रकुर्वाणौ ।
 मुष्टामुष्टि कृणान्मिश्रः ॥ दंष्ट्रादंघ्रि च तौ वीरौ । दुःसहावित्यजायतां ॥ १९ ॥ कुमारेण
 सुसारेण । खजविद्याप्रज्ञावतः ॥ जितो विद्याधरश्रेष्ठ । आचष्टातिपटिष्ठवाक् ॥ २० ॥ न
 जितोऽहं पुरा देवै-रपि विद्यास्त्रपारणैः ॥ त्वया जितोऽस्मि विस्मेर-विक्रमेण वदासि कः
 ॥ २१ ॥ अथास्मि पावनिरत-स्त्वं तु जंतुहितावहः ॥ धर्माङ्गयोऽथाधर्माच्च । जंगः स्यान्नात्र सं-
 शयः ॥ २२ ॥ इत्युक्त्वा विरते तस्मिन् । जगाद नृपनंदनः ॥ विधेहि खेदमेवं मा । धर्मे
 धेहि धियं पुनः ॥ २३ ॥ स्त्रीवधोज्जवपापेन । गम्यते नरकावनौ ॥ त्वं विद्याविस्तृष्टेन । प्रा-

माहा०

॥ ७३ ॥

शत्रुं जय

॥ ७४ ॥

लुमिहसि सत्फलं ॥ ३४ ॥ अधुनापि परेद्यं । मा स्म कुर्या महामते ॥ जिनाराधननि-
 ष्णातो । जव सौख्यशतेन्या ॥ ३५ ॥ निषीयेति गिरं विद्या-धरः कृतनमस्कृतिः ॥ प्रांज-
 लिस्तत्पुरो जूत्वा । शिक्तां शिष्यवदाप्तवान् ॥ ३६ ॥ केयं कन्येति पृष्टः सन् । कुमारेण ज-
 गौ हि सः ॥ अस्ति कड्याणकटकं । कन्यकुब्जे महापुरं ॥ ३७ ॥ दत्तयाचककड्याणः । क-
 ड्याणावलिमालितः ॥ कड्याणसुंदरो राजा । शास्ता तस्यास्ति शस्तधीः ॥ ३८ ॥ कड्या-
 णसुंदरी नाम । पतिज्जक्तिपवित्रिता ॥ शीलोन्मीलदलंकारा । राज्ञस्तस्यास्ति वल्लज्जा ॥
 ॥ ३९ ॥ तत्कुहिरत्नं रूपश्री-श्रेयसी गुणसुंदरी ॥ नान्नेयं दुर्विनीतेन । मयाहारि महेन्या
 ॥ ४० ॥ इयं जीवितदानेन । नरकोद्धरणादहं ॥ उज्जौ त्वयानया शक्त्या । क्रीतौ नो किं-
 कराविव ॥ ४१ ॥ अस्याः स्वयंवरमहो । मासेन जविता महान् ॥ त्याजितासौ जिताज्ञा-
 स्या । मया स्वं धाम कामिनी ॥ ४२ ॥ आलाप्येति महीपालं । जूपज^{मुखा}स्तु^{मुखा}मुखकणः ॥
 पातुं तद्वचनज्योत्स्नां । चकोर इव सोऽजवत् ॥ ४३ ॥ उज्जगार कुमारोऽपि । गिरं सारर-
 साश्रयां ॥ तर्ह्येतां शीघ्रमेव त्वं । प्रापय स्वपितुर्गृहान् ॥ ४४ ॥ तज्जिरा व्योममार्गेण । वि-

माहा

॥ ७४ ॥

शत्रुंजय
॥ ७५ ॥

द्याशक्त्या खगोऽद्भुतं ॥ तामनैषीन्निजं स्थानं । स्वजनानंदकंदर्पो ॥ ४५ ॥ विद्याधरः कुमा-
राय । ददौ विद्याश्च पोरुश ॥ कुमारश्च जिनाख्यातं । तस्मै धर्मं निसृष्टवान् ॥ ४६ ॥ प्रा-
सादं प्रेक्ष्य पूर्वाशा-तिलकोपममुन्नतं ॥ कुमारस्तं पुनः प्राह । वेश्म कस्येदमीक्ष्यते ॥
॥ ४७ ॥ जगाद सोऽथ पृष्ठांते । किंचिन्निध्याय चेतसा ॥ कुमार सत्कृपाधार । मत्कथां
श्रुणु सादरः ॥ ४८ ॥

अस्ति वैताढ्यशैलेऽस्मिन् । पुरं रत्नपुराजिधं ॥ मणिचूर्मो महीजानि-स्तत्रासीत् त्रा-
सिताहितः ॥ ४९ ॥ रत्नप्रज्ञरत्नकांती । सुतौ तस्य बभूवतुः ॥ विद्याविलासरसिकौ । पितृ-
जक्तिपवित्रितौ ॥ ५० ॥ रत्नप्रज्ञाय साम्राज्य-मंते दत्त्वागृहीद्वतं ॥ मणिचूर्मः सर्वसत्त्व-स-
मचित्तो बने ययौ ॥ ५१ ॥ रत्नप्रज्ञो राज्यमदा-द्वत्तकांतिं बलोद्धतं ॥ मामथालौक्य मिषतः
। स्वपुरान्निरवासयत् ॥ ५२ ॥ तद्द्वेषात्त्वहमत्रैव । पाताले नूतनं पुरं ॥ अस्थापयं महासौध-
श्रेणिशोभावजासितं ॥ ५३ ॥ पुरस्यास्य प्रभुस्तिष्ठेत् । श्रीशांतिर्जिननायकः ॥ प्रासादेऽत्र
प्रज्ञावाढ्यः । सिद्धायतनवेष्टिते ॥ ५४ ॥ तङ्कयाय महीपाल । कृतोपायः कुविद्यया ॥ त्वया-

माहा०

॥ ७५ ॥

शत्रुं जय

॥ ७६ ॥

हमुद्धतः साधु । पतन्नरककोटरे ॥ ५५ ॥ गङ्गावो जिनपूजायै । चैत्येऽस्मिन्निति ज्ञापिणो ॥
 उत्थाय विधिवद्देव-सेवनं तौ तु चक्रतुः ॥ ५६ ॥ ततः स खेचरश्चारु-विनयो मार्गमुद्दिश-
 न् ॥ पातालवनमध्यस्थां-स्तस्मै दर्शितवान् मुनीन् ॥ ५७ ॥ कांश्चिद्व्यानसमासीनान् ।
 पाशाणोटंकितानिव ॥ दृढयतश्च सर्वज्ञ-पुत्रतां विश्वकीर्तिनात् ॥ ५८ ॥ दृष्ट्वा संयमिनः स-
 र्वान् । पुण्यमूर्तीन् स तद्विधान् ॥ मुदं प्राप महानंद-पदसद्धारिणिकामिव ॥ ५९ ॥ ॥
 नत्वा तान् विधिवद्भूर-सूनु रन्यूनजक्तिमान् ॥ मुनीशमुखशीतांशु-दत्तदृग्न्यशदत् पुरः ॥
 ॥ ६० ॥ गुरुर्ज्ञात्वाथ तौ ज्ञव्यौ । सहजेनोपकारकः ॥ शशांकधवलं धर्मं । देशयामास
 साधुगीः ॥ ६१ ॥ कंदः कट्याणवल्लीनां । विषदंजोजिनीगजः ॥ धर्म एव जयत्यत्र । क-
 मलाकुलमंदिरं ॥ ६२ ॥ तदा च तत्र चारित्र-पवित्रौ मधुराकृती ॥ उन्नौ सुकृतशृंगारा-
 वनगराबुपेयतुः ॥ ६३ ॥ गुरुं नत्वा निषण्णौ तौ । पप्रच्छ स्ववृद्धीरिति ॥ महीपालो मही-
 पालो । जगवंतौ कुतो युवां ॥ ६४ ॥ तावाहतुर्महाबाहो । पुंरुरीकोज्जयंतयोः ॥ यात्रां मु-
 दा विधायावा-मागमावोऽधुनैव हि ॥ ६५ ॥ तदाकर्ण्य महीपालः । सकर्णानां शिरोमणिः ॥

माहा०

॥ ७६ ॥

शत्रुंजय

॥ ७७ ॥

धन्यमूर्धन्यमात्मानं । मेने तीर्थेशवार्त्तया ॥ ६६ ॥ ततो गुरुर्महीपालं । धर्मे तीर्थे च सादरं
 ॥ मत्वा तत्कीर्त्तनात्सद्यो-ऽनुजग्राहेति हर्षतः ॥ ६७ ॥ यद्भुज्जिनेष्वादिजिनो । यद्भुज्जिषु
 तत्सुतः ॥ यथा जनेषु मानुष्यं । वर्णेषु प्रणवो यथा ॥ ६८ ॥ यथा सुराष्ट्रा राष्ट्रेषु । शीलं
 यद्भुज्जिनेष्वपि ॥ तथा शत्रुंजयं तीर्थं । मुख्यं तीर्थेषु कथ्यते ॥ ६९ ॥ कुम्भं ॥ डुरंतडुरितव्यू-
 हा-तंकस्तत्र कथं जवेत् ॥ यत्र सिद्धाङ्गिरुन्निष्-दारिद्र्यशोहकृज्जयी ॥ ७० ॥ जिन एव हि
 जानीते । माहात्म्यं सिद्धजन्मृतः ॥ पारावारस्य गांजीर्यं । मंदरो वेत्ति नेतरः ॥ ७१ ॥ तीर्थं
 त्रिभुवनेऽप्यग्र-मेष सिद्धधराधरः ॥ वीक्षितोऽप्यघसंघात-घातनप्रत्यलौंगिनां ॥ ७२ ॥ दुर्नि-
 वारतमोवार-तिरस्कारविरोचनैः ॥ श्रीनाज्जिनंदनजिनः । शृंगे चास्य विराजते ॥ ७३ ॥
 तदेतदुज्जयं विश्वो-त्तरातिशयसंवृतं ॥ वीक्ष्यांगी सर्वहत्यादि-पातकेन्यः प्रमुच्यते ॥ ७४ ॥
 तथाहि नरतक्षेत्रे । श्रावस्त्यां पुरि पार्थिवः ॥ त्रिशंकुतनयो जज्ञे । त्रिविक्रम इती-
 रितः ॥ ७५ ॥ सोऽन्यदोद्यान-मुज्ज्वलं । स्थितो वटतरोस्तले ॥ क्रूराराविणमैक्षिष्ट । शीर्ष-
 स्योपरि पक्षिणं ॥ ७६ ॥ ब्रह्मायितोऽपि नापैति । स यदा कटुकं रटन् ॥ तदा कुक्षोऽवधी-

माहा०

॥ ७७ ॥

शत्रुंजय

॥ ७८ ॥

राजा । पत्रिणा तं पतत्रिणं ॥ ७७ ॥ पतितं वीक्ष्य जूपीठे । तं लुण्ठं विसंस्थुलं ॥ किंचि-
 त्सानुशयो जूपो । निवृत्त्य नगरं ययौ ॥ ७८ ॥ अर्त्या विपद्य स खगो-ऽज्जवज्जिह्वकुलो-
 वः ॥ कस्मिन्नपि वने वाढ्या-दपि पापर्विवृद्धिक्त् ॥ ७९ ॥ इतस्त्रिविक्रमोऽन्येद्यु-र्मुनेर्धर्म-
 रुचेर्मुखात् ॥ अश्रुणो ज्ञावमसृणो । धर्ममेव दयामयं ॥ ८० ॥ दयैव च परो धर्मो । दयैव
 परमा क्रिया ॥ दयैव परमं तत्त्वं । तन्न इ ज्ञातां दयां ॥ ८१ ॥ व्यर्थं दानं मुधा ज्ञानं । वृ-
 था निर्ग्रन्थापि हि ॥ अनार्या योगचर्यापि । न चेज्जीवदया ज्ञेयत् ॥ ८२ ॥ राजा तद्विध-
 माकर्ण्य । धर्मं कर्णामृतं तदा ॥ उद्यदयामयो जीवा-नस्मरत् स्वहतानपि ॥ ८३ ॥ अहो
 मयाऽज्ञानवशात् । पुरा दुश्चेष्टितं महत् ॥ नूनं सहिष्ये विविधान् । ज्ञवज्ञावान् सुदुःस-
 हान् ॥ ८४ ॥ किं जीवितेनाप्यमुना । किं च राज्यादिज्जिर्मम ॥ येनेह लोके संतापः । प-
 रत्र नरके गतिः ॥ ८५ ॥ असारज्ज्ञातादप्यस्माद्-देहात्सारं वरं व्रतं ॥ गृहीष्ये कर्द्धमात्पद्म-
 मिव हेम मृदो यथा ॥ ८६ ॥

इति संचिंत्य नृपति-र्मुनिं नत्वा कृतादरः ॥ व्रतं ययाचे मुनिर-प्यदीक्ष्यदमुं मुदा ॥

माहा०

॥ ७८ ॥

शत्रुंजय

॥ ३९ ॥

॥ ८७ ॥ अधीतसर्वसिद्धांतो । नवतत्त्वधरो मुनिः ॥ त्रिविक्रमाख्यो विधिवत् । पालयामास
 सद्गतं ॥ ८८ ॥ गुरुपादाननुज्ञाप्य । विहरन्नन्यदा मुनिः ॥ एकः संसारकांतारं । रविरन्त्रांतरं
 यथा ॥ ८९ ॥ तस्मिन्वांसं प्रतिमया । तमप्रतिमसंयमं ॥ प्रेक्ष्य प्राग्वैरतः पत्रि-शवरः ^{सु}रुषं दधौ
 ॥ ९० ॥ यष्टिमुष्ट्यादिज्जिवाचं-यमं यम इव कुधा ॥ तामयामास निविमं । स स्वज्ञान्यमिवा-
 द्यधीः ॥ ९१ ॥ शान्तस्वांतोऽपि स वशी । धोरघातार्तितः ॥ बज्जार रोषज्वलनं । घृष्टं दार्विव दारुणा
 ॥ ९२ ॥ तेजोलेश्यां मुमोचायं । तं प्रति प्रतिघातुरः ॥ तथाप्य पत्रिशवर-स्तरुदाहमदह्यत ॥ ९३ ॥
 विषय जीमकांतारे । जित्जजीवोऽग्रे केसरी ॥ अजनिष्ट मुनिः सोऽपि । विहरन्नाप तद्धनं ॥ ९४ ॥
 मुनिं वीक्ष्य हरिः स प्रागू-वैराढ्यं तुमधावत् ॥ धर्मैकसाधनं देहं । त्रातुं मुनिरपासरत् ॥
 ॥ ९५ ॥ नश्यन् यतो यतो याति । यतिरग्रे ततस्ततः ॥ रुषा याति मृगाराति-जैतोः कर्म
 यथा कृतं ॥ ९६ ॥ महात्मा दारुणरुषा । हरिणा खेदितस्तथा । यथा ^{अथाप्यु}मुच्यन्महालेश्या-
 मसौ कोपवशाशयः ॥ ९७ ॥ तथा पंचत्वमापन्नः । स क्षीरी समजायत ॥ अतिकूरः क्रूर-
 वने । दैवात्तत्र मुनिर्ययौ ॥ ॥ ९८ ॥ यावन्मुनिः प्रतिमया । तिष्ठति स्थिरमानसः ॥ क्षीरी

माहा०

॥ ३९ ॥

शत्रुं जय

॥ ८० ॥

प्राग्बैरतस्ताव-त्तं जिघांसुरुपासरत् ॥ एए ॥ जानन्नपि कथायाणां । विषाकमतिदारुणं ॥
 दुर्जयत्वात्कर्मशक्ते-र्वशी कोपवशं गतः ॥ ३०० ॥ अतिकोपो मुमुक्षूणा-महीणज्ञानसं-
 पदां ॥ चित्ते यदि पदं धत्ते । परेषां तर्हि का कथा ॥ १ ॥ तपःशस्त्रान्मुनेः प्राप्य । द्वीपी
 मृतिमतिक्रुधः ॥ जैरवे क्वापि कांतारे । गवयत्वमवाप्तवान् ॥ २ ॥ जृशमारब्धयोगांगं ।
 दैवात्तत्राप्युपागतं ॥ सुसंरब्धो मुनिपतिं । गवयस्तमुपाश्वत् ॥ ३ ॥ अनगारो यदारोपि ।
 तेन जीवितसंशये ॥ तदा तेन तु स प्राग्व-ज्जीवितेशातिथिः कृतः ॥ ४ ॥

अथो गवयजीवोऽज्ज-दुज्जयिन्यामवंतिषु ॥ आशीविषो विषोदग्रः । स सिद्धवटकोटरे
 ॥ ५ ॥ क्रमाद्विविक्रमः क्रामन् । वटावटतटे स्थितः ॥ कायोत्सर्गेण तेनाशु । वटशे च फ-
 लावता ॥ ६ ॥ अतुल्यमत्सरः पूर्वा-पकारिणममुं मुनिं ॥ दष्टं दुष्टाशयः स्फार-फलः फल-
 नृदन्यगात् ॥ ७ ॥ तथैव रोषपरुषः । साधुरप्युरगं रयात् ॥ आपतंतं तमालोक्या-नयत्की-
 नाशमंदिरं ॥ ८ ॥ अकामनिर्जरायोगात् । क्षिप्तकर्मा किमप्यथ ॥ अहिजीवः सुतो जज्ञे ।
 शेरहिजगृहे क्वचित् ॥ ९ ॥ विहरन्नन्यदा वाचं-यमो ग्रामं तमागमत् ॥ यत्र पन्नगजीवो-

माहा०

॥ ८० ॥

शत्रुंजय

॥ ८१ ॥

ऽस्ति । संप्राप्तो द्विजपुत्रतां ॥ १० ॥ ग्रामोपांते भ्रमन्योग-मन्यस्यंतमवेक्ष्य तं ॥ यतिं द्वि-
जाधमो हंतुं । प्राग्वैरादज्यधावत ॥ ११ ॥ तं घृतं निःकृपं मुष्टि-यष्ट्यादिज्जिरनेकधा ॥ को-
पावेशोऽथ साधुश्च । प्रणिहंतिस्म पूर्ववत् ॥ १२ ॥ अकामादपि निर्जीर्ण-कर्मात् किंचिच्छु-
जोदयात् ॥ वाराणस्यां महाबाहु-द्विजजीवोऽज्जवन्नृपः ॥ १३ ॥ परमैश्वर्यलीलान्नि-रपमी-
लान्निरन्वहं ॥ हृतचित्तो महाबाहु-र्वहुसमयमत्यगात् ॥ १४ ॥ महाबाहुर्महीनाथो-ऽन्यदा-
सौधगवाहगः ॥ निर्ग्रथमेकमशक्नीत् । पथि यांतमनेनसं ॥ १५ ॥ अहो महात्मा कोऽप्येष ।
महनीयो मनीषिणां ॥ किंचिदुन्मिषितद्वेष-मस्मिस्तदपि मे मनः ॥ १६ ॥ पुराप्यहं महा-
त्मान-मेनमन्यमथेदृशं ॥ क्वाप्यपश्यमिति स्वांते । चिरं दध्यौ धराधवः ॥ १७ ॥ जाति-
स्मृत्याथ संस्मार । प्राण्यं स्वं जन्म सप्तकं ॥ साधुकोषानलज्वाला-कवलीकृतजीवितं ॥
॥ १८ ॥ बुध्वेति वसुधाधीशः । श्लोकार्धमिदमुज्जगौ ॥ विहंगः शवरः सिंहो । द्वीपी शंभुः
फणी द्विजः ॥ १९ ॥ समस्यां सम्यगेतां यः । सुचेताः पूरयिष्यति ॥ तस्य दास्यामि दी-
नार-लहं दक्षशिरोमणेः ॥ २० ॥ इति कितिपतेर्वाचं । श्रुत्वा सर्वोऽपठज्जनः ॥ गृध्रप्रौढर-

महा०

॥ ८१ ॥

शत्रुंजय

॥ ८१ ॥

हस्यां तां । समस्यां धनलिप्तया ॥ ११ ॥ ~~मुनिं~~ ॥ संचरिष्णुर्दिशः सर्वाः । स मुनिस्तत्र
 चागतः ॥ पामरोक्तां समस्यां ता-मश्रुणोहृदिरुन्मनाः ॥ १२ ॥ येनामी निहताः कोपात् ।
 स कथं ज्विता हहा ॥ इत्युत्तरपदद्वंद्वं । समस्याया मुनिर्जगौ ॥ १३ ॥ मुनिनोक्तामिमां
 सत्या-मित्यामृश्य स पामरः ॥ पुरो नरेशितुस्तूर्ण-मपाठीत्तत्पदद्वयं ॥ १४ ॥ तदनुत्पत्ति-
 मुञ्चित्य । तं नृपः पुनरब्रवीत् ॥ समस्या येन पूर्णं । तं मे वद विदांवर ॥ १५ ॥ राज्ञो-
 परुहः स नृशं । मुनिं वनमुपागतं ॥ जगौ तद्वर्णरत्नानां । खनिमुत्खनमेनसां ॥ १६ ॥ त-
 दुत्कंठारसाधारो । रसाधारो महाभुजः ॥ अनर्हपरिवर्हेण । वने मुनिमुपानमत् ॥ १७ ॥
 जातिस्मृत्या नृपो वाचं-यमं तमुपलक्ष्य च ॥ जगौ मुने मेऽपराधान् । तांस्तान् मर्षय म-
 र्षय ॥ १८ ॥ तत्तादृग्नवबंधेन । मया त्वं पीमितोऽसि धिक् ॥ इदग्राज्यप्रदाता मे । ह्युप-
 कर्त्ता स्वदर्शनात् ॥ १९ ॥ त्वत्तपोऽयमप्येव-मकार्षमविदन् निजं ॥ क्रोधश्चांमाल एषोऽपि
 । मन्निमित्तो हि जह्यतां ॥ २० ॥ मुनिस्तेनांकुशेनेव । वचसा जातजागरः ॥ तादृग्व्यापार-
 कांतारा-न्मनःकुंजिनमाहरत् ॥ २१ ॥ ऊचे च धिग्मया राजन् । यत्कृमाश्रमणेन हि ॥

मादा

॥ ८२ ॥

शत्रुंजय

॥ ८३ ॥

सता त्वं निहतस्तेषु । तेषु जन्मसु पापिना ॥ ३२ ॥ तन्मेऽपराधमज्ञाना-न्मर्षयातिसुदुःख-
हं ॥ अथवा स्वस्य बोधदुः । स्वयमेवोदमूलयं ॥ ३३ ॥ यावत्ताविति संलाप-पेशलौ स्तः प-
रस्परं ॥ तावदुंजनिह्लाद-मश्रौष्टां मरुतां पथि ॥ ३४ ॥ किमेतदिति संचित्य । तौ याव-
द्वयोमदर्शनौ ॥ तावत्सुरोक्तयाज्ञासिष्टां । मुनिं केवलिकं वने ॥ ३५ ॥ सादरं तद्विद्वद्वायै ।
मनःसंशयनाशनं ॥ सहसैवापसृत्योन्नौ । नेमतुस्तं सुरार्चितं ॥ ३६ ॥ तादृक् तयोर्मुनिर्ज्ञा-
त्वा । ज्ञावमुज्जावितांहसं ॥ शशंस धर्ममार्हत्य-मुद्यज्जीवदयामयं ॥ ३७ ॥ अमरत्वपदोदारं ।
सारं धर्मपयो जवेत् ॥ अमर्षविषसंजात-हिंसाकालुष्यदूषितं ॥ ३८ ॥ चारित्रचित्ररचनां ।
स्वात्मजित्तिनिवेशितां ॥ क्रोधकूचिकयोन्मिथ्र-हिंसा दुष्यति कज्जलां ॥ ३९ ॥

मुनिमहानसंजाता-ऽविवेकेन प्रदूषयेत् ॥ यस्तस्मादपरः कश्चि-न्न नरः पापपंकिलः
॥ ४० ॥ तस्यैव यस्तीव्रं । तपः क्रुध्यति वालिशः ॥ स चारित्रदुमं दग्ध्वा । तन्नस्मा-
त्मनि निक्षिपेत् ॥ ४१ ॥ त्वयोदकोपि यद्वाचं-यमः पूर्वजवे नृप ॥ तेनास्य स्वस्य चाधा-
ति । पूर्वपुण्यमजानता ॥ ४२ ॥ आक्रोष्टावधकः प्रायो । हितकृत्कर्मनाशनात् ॥ अज्ञाना

माहा

॥ ८३ ॥

शत्रुंजय

॥ ८४ ॥

त्वया तद्धि । मुने हिंसा विनिर्ममे ॥ ४३ ॥ गच्छ शत्रुंजयं तीर्थं । सर्वपापविनाशकृत् ॥ त-
 पस्यन्नर्हतो ध्यानाद् । ज्ञानं सिद्धिं च लप्स्यसे ॥ ४४ ॥ निविमं तच्च कर्मेदं । विना शत्रुंजयं
 मुने ॥ न निर्जरति शीलाद्यैः । सेवितैरपि दुःखदैः ॥ ४५ ॥ त्वमिमं पुरतः कृत्वा । गुरुं
 जूप समं जनैः ॥ शत्रुंजयादिशैलेषु । कुरु यात्रां समाहितः ॥ ४६ ॥ यात्रांते सर्वविरतो ।
 निरतो ब्रह्मणि स्थितः ॥ सार्द्धमेतेन मुनिना । तत्रैव कुरु सत्तपः ॥ ४७ ॥ टंकणेन यथा-
 हेम । जलेन लवणं यथा ॥ तथा शत्रुंजयस्मृत्या । कर्मपङ्को गलत्यहो ॥ ४८ ॥ तमो यथो-
 ष्णरुचिना । पुण्येनेव दरिद्रता ॥ तथा शत्रुंजयस्मृत्या । विनश्यति कुकर्म तत् ॥ ४९ ॥ कु-
 लिशेन यथा शैलं । सिंहेनेव कुरंगकः ॥ तथा शत्रुंजयस्मृत्या । जियते पूर्व कर्म तत् ॥
 ॥ ५० ॥ यथाग्निना सर्ववस्तु । लोहेनेधान्यधातवः ॥ तथा शत्रुंजयस्मृत्या । अस्यते सकलं
 तमः ॥ ५१ ॥ तावित्थं ज्ञानिनोक्तं स्वहृदि बहुतरं धारयंतौ सुजक्त्या । नत्वा तं प्रीतियुक्तौ
 श्रमणनरपती संघलोकानुरक्तौ ॥ कृत्वा यात्रां च तत्रोत्सवनवरचनारंजिताशेषविश्वौ । त-
 प्त्वा तीव्रं तपोऽपि प्रकटितसुकृतावापतुर्मुक्तिसौख्यं ॥ ५२ ॥

मादा०

॥ ८४ ॥

शत्रुंजय

॥ ८५ ॥

इति तत्र महीपाल । शैले शत्रुंजयान्निधे ॥ सर्वहत्यादिपापानि । विलीयन्तेऽतिवेगतः ॥
 ॥ ८३ ॥ इत्यसौ धर्ममासाद्य । गुरोराद्यजिनोदितं ॥ मन्यमानो निजं धन्य-मुदतिष्टत्स-
 खेचरः ॥ ८४ ॥ शाश्वतार्हद्वन्द्वेन । स साधूनां च सेवया ॥ कियत्कालं सुखं तस्थौ ॥ तत्र
 खेचरसेवितः ॥ ८५ ॥ सोऽथ खेचरमापृच्छ । कड्याणकटकं प्रति ॥ करवालसखोऽचालीत् ।
 पश्चि कौतुकमाश्रयन् ॥ ८६ ॥ विद्ययांवरगामिन्या । व्रजव्रजसि जूपजूः ॥ कड्याणकटकं
 प्राप । स्वयंवरदिदृक्कया ॥ ८७ ॥ नानादेशसमायातान् ॥ नानाज्जाषाविशारदान् ॥ नानावे-
 पजूतो जूपां-स्तत्रैकत स कौतुकी ॥ ८८ ॥ उदंचडुच्चमंचालिः । पताकाकुलवीजिता ॥ त-
 त्र तद्विधसंघट्ट-घर्मितेव व्यराजत ॥ ८९ ॥ क्रियमाणकार्यकोटि-व्रमन्नाकुलमानवं ॥ उत्सु-
 कोच्चारवाग्जारा-ऽलुब्धार्थमज्जवत्पुरं ॥ ९० ॥ ब्राम्ह्यन्नितस्ततो ज्येष्ठ-ब्रातरं समुपागतं ॥ दे-
 वपालं महीपाल-स्तत्रापश्यच्चमूवृतं ॥ ९१ ॥ कृत्वा वेषपरावर्त्त-मजानन्निव तत्कथां ॥ स-
 विधीजूय सोऽप्राक्कीत् । किंचिदंचितविक्रमः ॥ ९२ ॥ इतो जूपतिसैन्यानि । मंचा उच्चा इतस्त-
 तः ॥ उत्सुको जनसंघात । इतो धावति सर्वतः ॥ ९३ ॥ वैदेशिको न जानामि । वृत्तमस्याः पुरः स-

माहा०

॥ ८५ ॥

शकुन्तल
॥ ८६ ॥

खे ॥ समग्रमव्यग्रमना । निवेदय मदग्रतः ॥ ६५ ॥ युष्मन् ॥ स जगाद महासत्त्व । शृणु
वार्त्तामशेषतः ॥ कल्याणकटकं नाम । पुरमेतत्समृद्धिमत् ॥ ६६ ॥ कल्याणसुन्दरोऽत्रेश-स्त-
त्पुत्री गुणसुन्दरी ॥ तस्याः स्वयंवरमहः । श्वो ज्ञविष्यति चित्रकृत् ॥ ६७ ॥ अग्निकुंभमि-
दं पश्य । ज्वालामालासमाकुलं ॥ तदंतर्वह्निवृद्धोऽयं । वेष्टितो विटपैर्वनैः ॥ ६८ ॥ शिखा-
शाखाफलान्यस्य । यो गृह्णीष्यति साहसी ॥ पतिंवरा तमेवासौ । परिणेष्यति संधया ॥
॥ ६९ ॥ इति तद्वचनं चित्ते । निश्चित्योचितचंचुरः ॥ मंचैकदेशेकस्मिंश्चि-दासांचक्रे कुमार-
राट् ॥ ७० ॥ इतो लग्नदिने भूरि-भूरिभूषणभूषिता ॥ विचित्ररत्नरूपैः । पूरयंती नज्जोग-
णं ॥ ७१ ॥ चलेनेत्रप्रज्ञाप्रोत-कर्णपूरपयोरुहा ॥ लसत्कुंभलसंवृष्ट-कपोलमणिदर्पणा ॥ ७२ ॥
तारहारप्रज्ञाज्योत्स्ना-सनाथिंडुकलाकला ॥ प्रस्फुरदंशुवलयं । वलयं कलयंत्यथ ॥ ७३ ॥
धम्मिल्लमल्लिकामोद-मायन्मधुपसेविता ॥ सखीशतसमानीत-सुरज्जिह्वयसादरा ॥ ७४ ॥
वसाना वाससी शुभ्रे । निरर्धेडुसमप्रजे ॥ अविशत्सा सज्जामध्ये । स्रग्विणी नरयानगा ॥ ७५ ॥
सज्जिः कुक्षक ॥ ततो भूपतयः सर्वे । चुक्षुर्भुर्वीहय सुंदरी ॥ अग्रेतरस्मरशरैः । पतज्जिः

माहा०

॥ ८६ ॥

शत्रुंजय

॥ ८७ ॥

पीमिता इव ॥ ८६ ॥ अग्रो जयाय जगतः । स्मरशक्तिमिवांगिनीं ॥ निन्युः कुन्तटीं वालां
 । विमानतलचारिणः ॥ ८७ इतो विद्याधरा जूप-कुमाराः स्फारविक्रमाः ॥ तत्राञ्जयेयुर्महा-
 गर्व-दुर्धराः पर्वता इव ॥ ८८ ॥ न शेकुरग्निकुन्तस्य । पार्श्वे गंतुमपीह ते ॥ तस्य द्रुमस्य
 दूरेऽस्तु । फलग्रहणकौशलं ॥ ८९ ॥ फलानि तानि न प्रापुः । कुतोपायाः खगा अपि ॥
 यथा मिथ्यात्विनः क्लेशा-दपि मुक्तिं दुरासदां ॥ ९० ॥ खिन्नेषु खगजूपेषु । किंकर्तव्यजने
 जने ॥ महीपालो भुजास्फोटं । कृत्वा तत्राञ्जुपागमत् ॥ ९१ ॥ ऊर्ध्वबाहुवाचोच्चै-रिदं
 च शृणुताखिलाः ॥ ज्ञो ज्ञो भुजात्ता राजन्या । विद्यासंपत्तिशालिनः ॥ ९२ ॥ यूयमत्रा-
 क्लिप्तद्वयेऽप्य-दक्ताः किं तत्फलग्रहे ॥ करप्राप्येऽपि योगेन । सांख्या इव शिवे ध्रुवे ॥ ९३ ॥
 अविज्ञाय निजं सारं । सहसैव किमागताः ॥ अविमृश्य कृतं कर्म । न शर्मणे क्वचिज्जवेत्
 ॥ ९४ ॥ यद्यस्ति कापि वः शक्तिः । प्रौरुषव्यक्तिकारिणी ॥ तदा सा प्रकटीकार्या । विद्यतेऽ-
 वसरोऽधुना ॥ ९५ ॥ नोचेदहं वः प्रत्यक्ष-मबाह्यान्वरोऽपि सन् ॥ सहैव गुणसुन्दर्या ।
 गृहीष्ये फललुंबिकां ॥ ९६ ॥ निशम्यैव नरेऽेषु । त्रपावनतमौलिषु ॥ पश्यत्सु शेषलोकेषु ।

माहा०

॥ ८७ ॥

शत्रुजय

॥ ८८ ॥

कौतुकोत्तानमूर्धसु ॥ ८७ ॥ कुमारो लीलया गत्वा । विद्यां संस्मृत्य खेचरीं ॥ फलालिं पा-
 णिनादाय । ददौ तस्यै प्रमोदतः ॥ ८८ ॥ चक्रे जयजयारावो । जनताजिः सकौतुकं ॥ दद-
 तीर्जिर्ज्ञपतीनां । संकोचं वदनांबुजे ॥ ८९ ॥ दत्तहस्ततलाघातं । जहास सुदतीजनः ॥ न-
 स्वर्मानृपादीनां । चित्ते कोपस्तथास्फुरत् ॥ ९० ॥ जर्तृप्रवेशे चित्तांतः । सा सृजंतीव तो-
 रणं ॥ आदाय पाणिना चंच-शेमांचकवचश्रिया ॥ ९१ ॥ गुंजन्मधुपङ्कज-सारां वरणमा-
 लिकां ॥ तस्य केठ निचिक्रेप । प्रेमबंधनपूर्वकं ॥ ९२ ॥ मुग्धं ॥ कड्याणसुंदरहृत्मापः ।
 समागत्य तदंतिकं ॥ तन्निरीक्ष्य विरूपाक्षं । वक्रांगं चेत्यर्चितयत् ॥ ९३ ॥ पश्यतां दृक्कटुः
 सोऽयं । चरितेन जनातिगः ॥ जगदुद्योतकृत्तेजा । जस्मिन्नसुरत्नवत् ॥ ९४ ॥ जाने गुणै-
 र्विश्वबंधो । वंशोऽस्य खलु वर्त्तते ॥ अध्रान्तरितसूर्यस्य । तेजः केन न तर्क्यते ॥ ९५ ॥
 पूर्णप्रतिज्ञा कन्येय-मेनं वरमितोऽवृणोत् ॥ आचारः कुलकन्याना-मयं जागर्ति सर्वतः ॥
 ॥ ९६ ॥ पश्यतां कुलशीलादि-ज्ञातानां महीजृतां ॥ अज्ञातकुलशीलाय । कन्या दत्ता
 हिये मम ॥ ९७ ॥ एनमेवोपसृत्याहं । तदस्यैव कुलादिकं ॥ पृष्ठामि स्वमनःखेद-हेदाय

माहा०

॥ ८८ ॥

शत्रुंजय

॥ ८९ ॥

स्वयमादरात् ॥ ८९ ॥ ध्यायन्नेवं महीजानि—रूपसृत्य तदंतिकं ॥ स्निग्धगंजरीरया वाण्या ।
 पप्रहेत्यथ धीनिधिः ॥ ९० ॥ ग्रहो वरेण्य जानेऽहं । गुणेन विनयेन च ॥ शक्त्या च तव
 जात्यादि । सर्वं सर्वजनाधिकं ॥ ९० ॥ लोकः प्रायेण बाह्यादि—रंगरक्तो जवेदयं ॥ लिप्य-
 ते हि बहिर्नीतिः । सत्याप्यंतरतादृशी ॥ ९० ॥ विद्याधरः सुरः को वा । को वा लब्धवरो
 नरः ॥ पन्नगो वासि कस्त्वं तत् । पवित्रय मम श्रुती ॥ १ ॥

इत्युक्तिज्ञाजि जूपात्रे । महीपालः कृणादथ ॥ कुवेषं कंचुकमिव । प्रौञ्जत्प्रौढप्रताप-
 वान् ॥ २ ॥ अभ्रमुक्तो रविरिव । निर्दूम इव पावकः ॥ त्यक्तपंको मणिरिव । शशीव गत-
 लांघनः ॥ ३ ॥ शुक्तिकामुक्तमुक्ताजो । जितनिःकिट्टहाटकः ॥ तदासीत्स महीपालो । रूपं
 वैकृतिकं त्यजन् ॥ ४ ॥ ~~कुवेषं~~ ॥ जने जयजयारावः । सर्वतः समदीप्यत ॥ नजस्तः सुम-
 नःश्रेणि—रपतश्च वरोपरि ॥ ५ ॥ देवपालो महीपालं । यथावस्थं निरीक्ष्य तं ॥ ससंभ्रमं स-
 मुत्ताय । निविमं सस्वजे मुदा ॥ ६ ॥ तत्परीवारलोकोऽपि । कौतुकोत्फुल्ललोचनः ॥ दंमव-
 क्षरिणीपीठे । लुब्धकायो ननाम तं ॥ ७ ॥ तूर्ययोषो ननादोच्चै—र्ननृतश्च मुदा जनाः ॥ ८ ॥

माहा०

॥ ८९ ॥

शत्रुंजय

॥ ए० ॥

वलध्वनिरप्युच्चै—रुद्ययौ सुंदरीमुखात् ॥ ८ ॥ अथ तादृग्महीपाल—पूर्वोक्तिप्रज्ञवत्कुधः ॥ सं-
 जूय जूभुजः सर्वे । नरवर्माणमुज्जुगुः ॥ ९ ॥ फलालिं पाणिनादत्ते । यदसौ तत्र चित्रकृत
 ॥ ऐंजालिकविद्यायाः । किमसाध्यमहो ज्ञवेत् ॥ १० ॥ निष्कासितः पुरा पित्रा । गृहा-
 त्रिलेक्षणस्त्वयं ॥ चमत्कारं कुतोऽप्याप्य । यच्चकारात्र किं बलं ॥ ११ ॥ असमंजसमेतद्भिः ।
 न सहिष्यामहे वयं ॥ अस्मादेनां गृहीष्यामो । रत्नं रोरगृहादिव ॥ १२ ॥ नरवर्मा निशम्यै-
 वं । गदितं परज्जुभुजां ॥ उवाच किंचिदालोच्य । गिरा गंजरीया ततः ॥ १४ ॥ प्रतीक्षध्वं
 कियत्कालं । यतः कड्याणसुंदरः ॥ ममाज्जीष्टोऽस्ति तडोषः । कार्यो नैवात्र ज्जुभुजः ॥ १५ ॥
 आह्वाय कोपसंरंजं । सदृशैरिव तन्यते ॥ करग्रहमहोऽस्माज्जिः । परमप्रीतितोऽधुना ॥ १६ ॥
 ज्ञातः सौराष्ट्रिको राजा । स्वल्पसैन्यवलोऽस्त्ययं ॥ मार्गं निरुध्य स्थास्याम । एतस्याङ्गि-
 र्वांजसः ॥ १७ ॥ न चिंतनीयमेवात्र । कर्त्तव्यं किंचिदस्ति नः ॥ उदितैरविर्विंबे किं । त-
 मिस्रं स्थातुमीश्वरं ॥ १८ ॥ इत्थमालोच्य ज्जुपाला । गूढमत्सरिणोऽज्जवन् ॥ बहिर्मृडुगिरः
 सूर्य—मणिसोदरधर्मिणः ॥ १९ ॥

माहा०

॥ ए० ॥

शत्रुंजय

॥ ए१ ॥

इतश्च देवपालोऽपि । महीपालं पुरःस्थितं ॥ प्रमोदमेदुरमनाः । सस्नेहं समन्नापत ॥
 ॥ १० ॥ देहमात्रधरौ वत्स । विद्युक्तौ पितरौ त्वया ॥ जीवितं त्वयि संपृक्तं । सर्वतः संचरे-
 त्पुनः ॥ ११ ॥ स्वयंवरमहायादं । स्पृहयेऽयं मनाद् नहि ॥ त्वदागमनशंकी तु । मिषेणा-
 गामिह स्फुटं ॥ १२ ॥ यथानुज्जतं चरितं । त्वरितं ख्यातुमर्हसि ॥ आसौधाग्रगतेरत्रा-ग-
 मनावधि तादृशं ॥ १३ ॥ निशम्येति गिरं ब्रातुः । प्रीतिपीयूषपूरितां ॥ आलापीत्स महीपा-
 ल-स्तन्निजं क्लित्तिखेलनं ॥ १४ ॥ निजब्रातुर्महाश्रय-चतुरं चरितं स तत् ॥ निशम्योदल-
 सत्प्रीति-वल्लीपल्लवतांबुदं ॥ १५ ॥ ततो वितततूर्यादि-निनादसुजगो महः ॥ वैवाहिकोऽव-
 नीनाश्रे-नानयोर्निर्वर्त्यत ॥ १६ ॥ गजाश्वग्रामरत्नानि । पाणिमोचनपर्वणि ॥ स लेजे व
 सुधाज्जु-यौग्यसंगमहर्षिणः ॥ १७ ॥ तत्र स्वयंवरमहे । रत्नप्रज्ञमुपागतं ॥ स्तुतिजिर्वंदि-
 वृंदानां । जज्ञे श्रीसूर्यमद्वजः ॥ १८ ॥ ततो गत्वा तदावासे । जृशं तेनैव पूजितः ॥ रत्नकांते-
 रपि स्वस्य । तस्मै स चरितं जगौ ॥ १९ ॥ ब्रातृस्नेहानुविद्धं तं । ज्ञात्वा बुद्धिबलादपि ॥ त-
 योः प्रीतिविधानाय । कृतोपायः पुनर्जगौ ॥ २० ॥ लज्यते पूर्वपुण्येन । स्वसहोदरदर्शनं ॥

माहा०

॥ ए१ ॥

शत्रुंजय

॥ ९२ ॥

द्वितीयबाहुवत्पादयः । स सदा शर्मकाङ्क्षिजिः ॥ ३१ ॥ संपत्तयः कलत्राणि । यत्र तत्र ज्वं-
 त्यपि ॥ मातुः कुर्क्षिं विनान्यत्र । न पश्यामि सहोदरं ॥ ३२ ॥ राज्यलक्ष्मीकृते मूढा ।
 ये द्विपंति सहोदरं ॥ ते सारमेयसमतां । जजंते ज्ञाग्यवर्जिताः ॥ ३३ ॥ ये घ्नन्ति राज्या-
 दिकृते । ज्ञाग्यहीनाः सहोदरान् ॥ ते स्वयं स्वस्य पक्षस्य । ठेत्तारो मम संमताः ॥ ३४ ॥
 वंचयन्ति निजभ्रातृन् । ये ग्रासलवगर्विताः ॥ हस्यन्ते बलिभुग्निस्ते । भुञ्जन्तिरपरैरपि ॥ ३५ ॥
 इत्यापीय कुमारैर्दो-र्गिरं पीयूषपूरितां ॥ सुमोचाक्षिमणिज्यो-र्जो-विदून् रत्नप्रजो बहून् ॥
 ॥ ३६ ॥ सनिःश्वासं गलहाष्पं । रुद्धकंठं स खेचरः ॥ महीपालपुरो गत्वा । जगौ गजदया
 गिरा ॥ ३७ ॥ उद्धतोऽसौ लघुवया । रोषितो न मया क्वचित् ॥ स्वयं विमृश्य चित्तेऽगा-
 द्दिकल्पं किञ्चिदुच्चकैः ॥ ३८ ॥ मंत्रिजिर्वार्यमाणोऽपि । नीतिवाक्यामृतैर्दितैः ॥ मयापि सा-
 ग्रहं रुद्धो । बुध्वा किञ्चिदयावयं ॥ ३९ ॥ विनानेन महीशत्व-मेकांगसुखदुःखदं ॥ विष-
 पीयूषसंकाशं । जाने परमवांधव ॥ ४० ॥ कुमारस्तज्जिरः प्रांते । जगौ मा खेदमुद्ग्रह ॥ अहं
 वां संगमं कर्त्ता । कर्ममद्देहिदेहयोः ॥ ४१ ॥ श्रुत्वेति सोऽप्युरीकृत्य । तत्कुमारनिवेदितं ॥

माहा

॥ ९२ ॥

शत्रुंजय

॥ ९३ ॥

उत्सुको बांधवालोके । तस्थिवान् स्वन्नमानसः ॥ ४२ ॥ दिनानि कानिचिद् गीत-शास्त्रेष्टज-
नसंगमात् ॥ राजपुत्र्या समं तत्र । कुमारोऽप्यत्यवाहयत् ॥ ४३ ॥ पूर्वकर्मपरीपाका-त्तदा
तापार्तिरुद्ययौ ॥ तस्य प्रत्यंगनिस्तोद-स्फुटस्फोटकसंकुला ॥ ४४ ॥ त्रटत्रटत्तिलकण-स्फो-
टकत्तापदुःसहः ॥ महाज्वरो महीपांगे-ऽत्यायतः समजायत ॥ ४५ ॥ तस्य तापापनोदा-
य । शिशिरं यद्विधीयते ॥ विशेषादज्वलद्देहं । तेन पंकजकोमलं ॥ ४६ ॥ औषधैरमृतप्राये
-वर्षमाणोऽप्यसौ गदः ॥ विशेषात्कोपमाधत्त । दुर्जनः सामञ्जिर्यथा ॥ ४७ ॥ न ते वैद्या
न ता विद्याः । स प्रपंचो न हि क्लितौ ॥ यैस्तस्य विकसद्दयाधेः । प्रतीकारः प्रतन्यते ॥
॥ ४८ ॥ मासमेकं महोपायै-र्विविधौषधराजिभिः ॥ वैद्यैश्चिकित्स्यमानोऽपि । स रोगान्न
परिच्युतः ॥ ४९ ॥ आपृढ्य जूपं तद्व्याधि-विधुरं मधुरोक्तिभिः ॥ शान्तयित्वा च पितृवत् ।
सशोकां जनतामपि ॥ ५० ॥ ततः सैन्यशतैर्विद्या-धरैश्च परिवारितः ॥ चचाल पितृपादे-
न्यः । सोत्कंठं स कुमारराट् ॥ ५१ ॥ गुणसुन्दर्यपि ततः । प्राप्य वृक्षानुशासनं ॥
पित्रोः पादौ नमस्कृत्य । जज्ञे पत्यनुगामिनी ॥ ५२ ॥

माहा०

॥ ९३ ॥

शत्रुं जय

॥ ९४ ॥

इतश्च ते महीपालाः । पूर्वमत्सरिणः पश्चि ॥ रूधुस्तं महीपालं । मालवांतःप्रवर्त्तिनं ॥
 ॥ ९३ ॥ रे रंक रत्नमादाय । पश्यतामिह जूभुजां ॥ क्व यासि उलविद्याया । अधुना फ-
 लमाप्स्यसि ॥ ९४ ॥ निजमानाधिकं कर्म । कुरुते योऽतिलौढ्यतः ॥ तस्य स स्फुटमभ्राति
 । फलं कुष्टिन् यथा जवान् ॥ ९५ ॥ तदोद्धतो जनान् वीक्ष्यो-चिवानुच्चावचं वचः ॥ यत्त्वं त-
 त्फलमेतर्हि । भुङ्क्वास्मज्जनिर्मितं ॥ ९६ ॥ इत्युदीर्य महाक्रोध-दुर्द्धरास्ते धराधवाः ॥ संज-
 य सर्वसारेणा-वेष्टयन् सूर्यमल्लजं ॥ ९७ ॥ विस्मरन्निव रोगान्तिं । श्रुत्वा तद्वैरिणो मुखा-
 त् ॥ महीपालः शत्रुकालः । करवालं करेऽकरोत् ॥ ९८ ॥ दंतादंति गजैर्युद्धं । रश्मिकैश्च श-
 राशरि ॥ खजाखनि च पादातैः । कुंताकुंति च सादिभिः ॥ ९९ ॥ अयुध्येतां महसैन्ये ।
 गतदैन्ये मिथोऽप्यथ ॥ पुरोगतस्वपरयो-र्विचाररहिते क्रमात् ॥ १०० ॥ आमिषैः सहितां वी-
 द्य । व्याप्तां तद्यशसा महीं ॥ तद्विस्तारयितुं स्वर्गे । यतंते यावदन्नगाः ॥ १०१ ॥ किन्नरैर्गी-
 यमानं तत् । श्रुत्वा तत्रापि वैरिषु ॥ तदस्तोतृषु संपेतु-र्नर्तृजका हि मार्गणाः ॥ १०२ ॥
 ॥ रिपुव्रातैर्महीपाल-सैन्यं कोपादुपप्लुतं ॥ उल्लोलोलकलोलैः । समुदैरिव सैकतं ॥ १०३ ॥

माहा०

॥ ९४ ॥

शत्रुंजय

॥ ६५ ॥

रत्नप्रज्ञो देवपाल-महीपालौ महौजसः ॥ अन्येऽपि रश्मिनः सर्वे । द्विषतस्तानयोधयन् ॥
 ॥ ६४ ॥ वर्षतो बाणधारान्निः । सिंचतः शोणितै रसां ॥ चक्रुस्ते शत्रुदुर्जिह्वं । नरेंद्रा नव-
 नीरदाः ॥ ६५ ॥ निर्मथ्य सेनां दधिव-यशोमुक्त्वा माहरत् ॥ जगत्तापापहं तत्र । ते मंथ्रा-
 नकसन्निजाः ॥ ६६ ॥ दिशो दिशं पलायंतो । रिपवः सैनिकैः समं ॥ जगत्सारं महीपाल-
 सारं सोढुमनीश्वराः ॥ ६७ ॥ चक्रे जयजयाराव-स्तदा यादवसैनिकैः ॥ पेतुर्नृपस्तः सुम-
 नः-श्रेणयः सुमनःकरात् ॥ ६८ ॥ कदापि न तृणे कोपं । वितन्वंति भुजाभृतः ॥ नरव-
 र्मादिभूपाला-स्तदतो विज्ररुर्मुखे ॥ ६९ ॥ मह्यामसौ महीपालो । मोदवांस्तदमी नृपाः ॥
 लुण्ठतोऽग्रे ऋतेनापि । क्षितिपुस्तत्कलैर्वपुः ॥ ७० ॥ सुस्वामी स्वकरं तेषां । नम्राणां पाद-
 योः पुरः ॥ पृष्टे ददौ स्फुरत्पद्मा-सद्वपद्मसमप्रज्ञं ॥ ६८ ॥ स्वकन्या देवपालाय । देवकन्या-
 वधीरिणी ॥ अदायि वनमालेति । भूभुजा नरवर्मणा ॥ ६९ ॥ विजित्य भूपतीनेवं । मूर्त्ता-
 मिव जयप्रियं ॥ वनमालां समादाय । स चचाल पुरं प्रति ॥ ७० ॥

तदादेशमनुप्राप्य । नरवर्मादयो नृपाः ॥ जग्मुर्निर्जं निर्जं स्थानं । यदुशौर्यचमत्कृताः

माहा०

॥ ६५ ॥

शशुंजय

॥ ६६ ॥

॥ ७१ ॥ यथा यथा वने वाति । वायुरायुरपायकृत् ॥ वृद्धिं तथा तथाप्यस्य । प्राप रोगम-
 होरगः ॥ ७२ ॥ अष्टादशापि कुष्ठानि । दुष्टानिलमहार्तिज्ञिः ॥ तस्य देहं श्रियो गेहं । दूषया-
 मासुरुच्चकैः ॥ ७३ ॥ वनावनिस्तस्य घना । नरकावनिसन्निभान् ॥ नदीजलं ज्ञीतिमलं-क-
 र्नुमासीत्सवारिजं ॥ ७४ ॥ तूर्यनादः कालवाद-समताममतामधात् ॥ तस्य स्रवद्वसागंध-
 नश्यत्परिजनस्य च ॥ ७५ ॥ कालकूटोपमं ज्ञोज्यं । इवत्रपुनिजं पयः ॥ कर्पूरो दुःखपूरो-
 ऽपि । तस्याज्ञूतत्र रोगिणः ॥ ७६ ॥ गेयं दुर्वाक्यवद्वेयं । नृत्तं वृत्तमहेरिव ॥ सुमानि यम-
 नाराचा-स्तस्याजायंत ही तदा ॥ ७७ ॥ न जने विजने वापि । तेनापि न रतिः क्वचित् ॥
 नरकाधिकदुःखौघ-घूर्णितेन समं जनैः ॥ ७८ ॥ दिनैः कतिपयैः प्राप्य । स वनं कुसुमो-
 त्करं ॥ अदापयत्तत्र वासान् । सैन्यं तदुःखदुःखितं ॥ ७९ ॥ शुजाशुजं पूर्व कर्म । समुदे-
 ति यथा नृणां ॥ परोपदेशवंध्यापि । तथा बुद्धिः प्रवर्तते ॥ ८० ॥ कर्मणा प्रेर्यमाणोऽयं ।
 जीवो भ्रमति सर्वतः ॥ कुलालचक्रकुलज-स्वप्नावसमप्तावजृत् ॥ ८१ ॥

अथोद्यदिदुष्तापूर-प्लावितायां स जूपजः ॥ सावकाशप्रदेशेऽसौ । निश्यशेत सुखे-

माहा०

॥ ६६ ॥

शत्रुंजय

॥८७॥

नृप ॥ ८२ ॥ इतो विद्याधराश्चैत्र-राकायां विमलाचले ॥ आदिदेवपदांजो-सेवार्थमजितो
 ययुः ॥ ८३ ॥ त्रैलोक्ये यानि तीर्थानि । तेषां यथात्रया फलं ॥ पुंरुरीकगिरिर्यात्रा । दत्ते त-
 त्फलमेकिका ॥ ८४ ॥ चैत्रस्य पूर्णिमायां तु । पुंरुरीकगिरेर्नुतिः ॥ स्वर्गापवर्गसौख्यानि ।
 कुरुते करगाण्यसौ ॥ ८५ ॥ शक्त्याहृतैर्नन्दनतः । कुसुमैर्विमलाचले ॥ विचित्रैः पूजयामा-
 सुः । स्वामिनं व्योमगामिनः ॥ ८६ ॥ चिरं चतुरचारीकं । नानाजिनयजूषितं ॥ संगीतक-
 मतिप्रीति-चिन्ताः प्रापंचयंश्च ते ॥ ८७ ॥ चित्रार्थज्ञाषाचतुरैः । सूक्तैः संवेगगर्जितैः ॥ तत्रै-
 त्याराधयंश्चैत्र-राकायां ते जिनेश्वरं ॥ ८८ ॥ नृत्तीर्णाः पुंरुरीकाङ्गे-स्तेऽज्जिघासाभ्यतः प्रिये ॥
 पुंरुरीके दत्तदृष्टः । स्वस्थानाय प्रतस्थिरे ॥ ८९ ॥ चञ्चूरुमश्र प्राह । तत्प्रिया प्रियया
 गिरा ॥ नाथ गच्छतु सर्वेऽमी । विनावाङ्मयां परे खगाः ॥ ९० ॥ जगन्नाथस्तु मञ्जिते ।
 तथा वासमसौ व्यधात् ॥ यथा स्वर्गापवर्गादि । तृणं मन्ये हि तत्पुरः ॥ ९१ ॥ अष्टाहिकां
 पुनः स्थातुं । पुंरुरीके गिरौ विजो ॥ प्रसीद मयि विश्वेशं । यथा स्तौम्यर्चयामि च ॥ ९२ ॥
 स स्वयं जक्तिमांस्तीर्थै-ऽन्यर्थं चाज्ययितस्तथा ॥ अतिष्ठन्मृष्टमिष्टेनो-पदिष्टं क उपेक्षते ॥

माहा०

॥८७॥

शत्रुंजय ३५

॥ ८८ ॥

॥ ८४ ॥ संपूज्य जगतामीश-मसीमोत्कंठया चिरं ॥ अतृप्तावपि तौ गंतुं । ततः किंचिद-
पीक्षतुः ॥ ८५ ॥ विमानमविमानं ता-वारुह्य पथि दंपती ॥ यांतावपश्यतां सूर्यो-द्यानं वू-
र्वककुप्स्थितं ॥ ८६ ॥ तद्दीक्ष्य सा कुरंगाही । विलहीकृतनंदनं ॥ वनं पुष्पधनं चारु ।
व्याजहार हृदीश्वरं ॥ ८७ ॥ नाथ शत्रुंजयाद्दूरे । पश्येदं काननं घनं ॥ दिवापि कुसुमैः
सोढु-व्योमविभ्रमधार्यदः ॥ ८८ ॥ तदंतः कुंरमुद्धम-कमलोत्करराजितं ॥ अञ्जलिदंजपी-
यूष-पूर्णमन्त्र्यर्णमीश नः ॥ ८९ ॥ चलध्वजपटप्रांत-वातवीजितनाकिनः ॥ प्रासादान्
विशदान् पश्य । सैकते तस्य चार्दतां ॥ ९० ॥

शत्रुंजयगिरेः सीम्नि । वनलक्ष्मीरियं मम ॥ क्लृप्तमहलोः सुखं दत्ते । नाथ त्वं चेत्पत्नी-
दसि ॥ १ ॥ वाक्कुधां वदनांजोजा-प्रियायाः श्रवणप्रियां ॥ निषीय विषिने तस्मिन् । वि-
मानं सोऽवतारयत् ॥ २ ॥ उवाच च कुरंगाहि । सूर्योद्यानमिदं महत् ॥ दिव्या औषधयो
यत्र । सर्वकर्मणि कर्मठाः ॥ ४ ॥ सूर्यावर्त्ताज्जिधं कुंर-मेतदोगार्त्तिखंननं ॥ अष्टादशापि कु-
ष्टानि । ह्यीयंतेऽस्यांबुविंदुना ॥ ५ ॥ वदन्निनि प्रज्ञावं स । कुंरजं वनजं तथा ॥ रेमे तत्र

माहा०

॥ ९० ॥

शत्रुंजय
॥ एए ॥

तथा साँढे । मनोहरलतागृहे ॥ ६ ॥ अलसललललललल-लोचनांचललललितः ॥ तदंजसि च
विद्यानृ-दंजो जकुलसंकुले ॥ ७ ॥ आदाय पद्मपुष्पाणि । धौतवस्त्रधरस्तथा ॥ सभं स सि-
न्हायतने-ऽपूजयज्जिनमस्तुवत् ॥ ८ ॥ ततः सूर्यावर्ततोय-मर्हत्पादपवित्रितं ॥ आदाय गद-
नेदाय । चेलतुस्तौ विमानगौ ॥ ९ ॥ इतश्चङ्गप्रज्ञाश्लेष-नृशशुभ्रोपकारिकां ॥ अपश्यतां
विमानस्थौ । तौ महीपालवाहिनीं ॥ १० ॥ सर्वतस्तुरगान् नागान् । रथान् पर्त्तीश्च नूरिशः
॥ वीक्ष्य वामा विमानस्था । जगाद प्राणवद्भुजं ॥ ११ ॥ वने कथमियं नाथ । मानवाना-
मवस्थितिः ॥ यत्र यत्र भ्रमत्येषा । दृग्गजाश्वास्ततस्ततः ॥ १२ ॥ अयं रोगार्त्तवत्कश्चि-
द्वेष्टितो मानवैर्धनैः ॥ पूतिगंधस्तथाच्येति । यथैनं वेद्मि कुष्टिनं ॥ १३ ॥ कुष्टहारि वरं वारि ।
विद्यतेऽत्र हृदीश्वर ॥ तेनामुष्याज्जिबिंचामि । देहमादेशतस्तव ॥ १४ ॥ पत्युरादेशमासाय
। सुदती सा दयावती ॥ तद्धारिषिंदूनमुंचत् । तस्योपरि विमानगा ॥ १५ ॥ तस्य संपर्कमा-
त्रेण । पयसः पुण्यकारिणः ॥ महीपालः परांप्रीतिं । प्रापाप्राप्तचरीं तदा ॥ १६ ॥ ग्रीष्मशु-
ष्को यथा वृक्षो । वर्षासु स्यात्पुनर्नवः ॥ तदा तथा महीपालो-ऽन्नवत्तद्धारिसेकतः ॥ १७ ॥

माहा०

॥ एए ॥

शत्रुं जय

॥ १०० ॥

तस्य दिव्यद्युतिं देहं । दृष्ट्वा विधावरः कृशात् ॥ सुंदरीदेवपालौ च । जहर्षुः सहसैनिकैः ॥
 ॥ १८ ॥ अथो तदंगात्कुष्ठानि । दूरीभूय नर्त्तोगणे ॥ जगुस्तं जय राजेंद्र । मुक्तोऽस्मान्निर्ध-
 तोऽधुना ॥ १९ ॥ आसप्तजवमस्मान्निः । सेवितोऽस्यधुना पुनः ॥ आगतं कुंभतोयं चे-त्रा-
 वकाशस्ततोऽस्ति नः ॥ २० ॥ इत्युदीर्य महारोगाः । सर्वे कोलाहलाकुलाः ॥ कृष्णवर्णा धो-
 ररूपा । जग्मुस्ते क्वविदप्यहो ॥ २१ ॥ अतिक्रम्य ततो दोषा-मदोषः सुखलक्षयुक् ॥ प्रा-
 तर्महोत्सवं चक्रे । देवपालोऽतिहर्षितः ॥ २२ ॥ आजूहवत्तत्कांतिं । महीपालः खगामिनं ॥
 पूर्वमित्रं प्रमोदाय । स्वदेहारोग्यशंसनात् ॥ २३ ॥ ततो विमानवृंदेन । रत्नकांतिः प्रमोदवा-
 न् ॥ महीपालान्निधाश्रुत्वा । सत्वरं स समाययौ ॥ २४ ॥ नीरुग्निर्गैराक्षिग्य । तस्यांगं
 प्रेमलालसः ॥ महीपालोऽपि देहैक्यं । कुर्वाण इव निर्जरं ॥ २५ ॥ रत्नप्रज्ञरत्नकांती । ठौ
 संयोज्य नृपांगभूः ॥ स्वमैत्र्यं सफलं चक्रे । तस्या वाचोऽप्युदीरिताः ॥ २६ ॥ एकात्माना-
 विव पृथक्-देहावज्ञवतामपि ॥ यथा तावेकवैताद्व्य-राज्यस्याप्यधिपौ तत्रा ॥ २७ ॥

व्योमार्धगामिनि रत्ना-वश्र तत्र मुनिद्वयं ॥ मासोपवासपर्यंते । पारणार्थमुवागमत

माहा

॥ १०० ॥

शत्रुंजय

॥१०१॥

॥ १८ ॥ मूर्त्ताविव धर्मशर्मौ । महीपालो निरीक्ष्य तौ ॥ ससंभ्रमं समुत्थाय । ननाम बहु
 जक्तिमान् ॥ १९ ॥ प्रतिलाज्य महाजक्त्या । शुद्धात्रैर्वस्त्रवारिजिः ॥ अपृष्ठन्निजरोगस्य ।
 सर्वं वृत्तांतमादितः ॥ २० ॥ तावूचतुर्मृदुगिरा । धर्मलाजपुरस्तरं ॥ राजन्नौ गुरुरास्तेऽत्र ।
 ज्ञानवान् विपिनांतरे ॥ २१ ॥ संदेहो यदि कोऽप्यस्ति । मतिश्चेद्धर्मकर्मणि ॥ तदा नौ गुरु-
 मागत्य । पृष्ठेः स्वच्छाशयाधुना ॥ २२ ॥ इत्यालाप्य महीपालं । तौ मुनी तेन वंदितौ ॥
 आगत्य गुरुपादांते । यथावृत्तमशंसतां ॥ २३ ॥ देवपालमहीपालौ । रत्नप्रज्जखगोऽपि च ॥
 अन्येऽपि बहवो लोका । जग्मुर्गुरुमुपासितुं ॥ २४ ॥ ध्यायंतमात्मनात्मान-मानंदमयमु-
 च्चकैः ॥ नादलिङ्गकलाश्लेषि—ज्योतिर्ध्वस्ततमोज्जरं ॥ २५ ॥ आधारपद्ममाकुंच्य । शक्त्या
 स्थाप्य हवंतरा ॥ चिंतयंतं परं ज्योति-र्ब्रह्मस्थाननिवासि तत् ॥ २६ ॥ सर्वज्ञावेषु समतां ।
 जजंतं मुक्तिगामुकं ॥ दृष्ट्वा गुरुं महानंद-मवापुस्ते वचोऽतिगं ॥ २७ ॥ त्रिजिर्विशेषकं ॥
 ते त्रिःप्रदक्षिणीकृत्य । त्रिशुद्ध्या तं मुनीश्वरं ॥ कृतवैकट्यसत्पत्ता । नेमुर्ज्ञाननिधिं मुदा ॥
 ॥ २८ ॥ अथ ध्यानसमाधानं । विहाय स मुनीश्वरः ॥ धर्मव्यापारजृत्तेषां । बोधायेति गिरं

माहा०

॥१०१॥

शत्रुंजय

॥ १०२ ॥

जगौ ॥ ३९ ॥ आर्यदेशो मनुष्यत्वं । दीर्घायुस्तत्त्वनाकुलं ॥ न्यायार्जितानि वित्तानि । हेतुः
 पुण्यार्जने नृणां ॥ ४० ॥ देशनावाक्सुधां पीत्वा । गुरोर्वदनचञ्चलः ॥ इत्थं तेऽथ पुनर्व्याधी-
 -नपृष्ठन् ज्ञापिणस्तदा ॥ ४१ ॥ यत्र तत्तीर्थकुंदाञ्ज-स्तत्र नैव वयं स्थिराः ॥ आसप्तजव-
 संपृक्ता । इति गीः काञ्जवत्तदा ॥ ४२ ॥ ज्ञात्वाथ तत्रवं पूर्वं । गुरुराह समाधिना ॥ शृणु
 त्वया महीपाल । यथा दुःकर्म चार्जितं ॥ ४३ ॥ तथाहि जरतेऽत्रास्ति । पुरं श्रीपुरसंज्ञ-
 कं ॥ तत्रासीद्गुणिनां सीमा । श्रीनिवासो महीपतिः ॥ ४४ ॥ स प्रजाः पितृवत्पाति । हं-
 त्यरीन् पितृनां श्रवत् ॥ अधः करोति दानेन । सुरधेनुमणिदुमान् ॥ ४५ ॥ शीलादिगुणसं-
 पन्नः । पापद्विविहितादरः ॥ मृगलक्ष्मसपत्न्यत्व-माप्तसाद स जूपतिः ॥ ४६ ॥ अन्यदा मृ-
 गयाकृष्ट-तुरंगममधिश्रितः ॥ कोदंरं पाणिना विजृम्भत् । स ययौ विपिनावनौ ॥ ४७ ॥ त्र-
 स्यन्मृगकुलं धावन् । तुरंगेण रयस्पृशा ॥ अनवच्छिन्नवाणाग्निः । स वर्षं यथांबुदः ॥ ४८ ॥
 यद् दूरे तच्च पार्श्वस्थं । पार्श्वस्थं तच्च दूरगं ॥ कुर्वन् व्यसनसंरुद्धः । स भ्रष्टो निजसैन्यतः ॥
 ॥ ४९ ॥ निविन्दुमसंघाते । तर्कयन् जीवसंगतिं ॥ मुमोच निशितान् बाणान् । तज्जिघां-

माहा०

॥ १०२ ॥

शत्रुंजय

॥१०३॥

सुर्महोपतिः ॥ ५० ॥ नमोऽर्हज्य इति श्रुत्वा । गिरं गङ्गदकंठजां ॥ ज्ञातुं तदुत्पत्तिभुवं । स
 यावच्चक्षुरक्षिपत् ॥ ५१ ॥ तावन्निजेषुणा विदं । कायोत्सर्गस्प्रितं मुनिं ॥ पतंतं पृथिवीपीठे ।
 न्यज्जालयदित्वाविभुः ॥ ५२ ॥ समूलं स्वस्य पुण्यदुं । स्वयं विद्वं विदन्निव ॥ महर्षिं तं हतं
 वीक्ष्य । शुशोच स धराधिपः ॥ ५३ ॥ आः कृतं किमिदं नाथ । मयाद्य निविमैनसा ॥ दुः-
 कर्मवह्निना बोधि-बीजमज्ज्वाढ्यतार्जितं ॥ ५४ ॥ पुण्यावसानं व्यसनं । श्वसनं परमंहसः ॥
 धिग् धिग् मे जीवितव्यं च । निर्मेतुप्राणिवैरिणं ॥ ५५ ॥ एकस्यापि हि जीवस्य । हनने
 ही तदज्यते ॥ घोरातिघोरं नरकं । लज्यते येन मानवैः ॥ ५६ ॥ मयात्मव्यसनं प्रौढिं ।
 तत्रा नीतं दुरात्मना ॥ यथा तेनातिवृद्धेन । रुषिहत्या ममान्नवत् ॥ ५७ ॥ प्रोत्साहयन्ति
 धर्मज्ञा । अपि मां व्यसने रतिं ॥ धिक् तान् पापं च मामाप-द्विधायिनमनागसां ॥ ५८ ॥
 विद्वत्ता तत्त्ववृत्तिश्च । यातु तेषां ह्यं ह्यं ॥ यैरित्युक्तं न पापाय । पापार्हिः पृथिवीभुजां ॥
 ॥ ५९ ॥ अमी तृणांबुसंतृप्ता । जंतवो गतमंतवः ॥ हन्यन्ते निशितैर्वाणै-र्ही ही पाप्मज्जि-
 रुद्धैः ॥ ६० ॥ असौ मुनिर्महायोगी । पुण्यराशिरिवांगवान् ॥ मया हतो हताशेन । क्व

माहा०

॥१०३॥

शत्रुञ्जय

॥१०४॥

यामि करवाणि किं ॥ ६१ ॥ इत्युदीर्य विषसात्मा । धनुर्बाणान् बज्रंज सः ॥ विमृशंस्तेषु
 दुर्जन्म-कारिषापैकमूलतां ॥ ६२ ॥ उत्तीर्य तुरगाचूर्णै-मुनेरन्यर्णमेत्य च ॥ प्रायश्चित्तमिव
 स्वस्यां-हसः कुर्वन्ननाम तं ॥ ६३ ॥ आदाय पाणिना पादौ । श्वसतस्तस्य सन्मुनेः ॥
 नष्टे स्वमौलौ मुकुटे । मुकुटे नृपतिर्व्यधात् ॥ ६४ ॥ मुक्तकंठमविश्रामं । निजं निन्दन् कु-
 कर्म सः ॥ रुरोद रोदयन् पार्श्व-स्थायिनो मृगपक्षिणः ॥ ६५ ॥ हा हा दुरात्मना देव ।
 मृगयाव्यसनस्पृशा ॥ मयादोऽकारि दुःकर्म । ममादिश करोमि किं ॥ ६६ ॥ विमले स्वकुले नाग्र ।
 कलंकः कट्विपतो मया ॥ पुण्यसैधे महादीप्रे । ददे कज्जलकूर्चकः ॥ ६७ ॥ दुराचारो हत-
 स्वांतः । कुले चेत्तनयो ज्ञवेत् ॥ तदा पूर्वजपुण्यदौ । संलग्नो दावपावकः ॥ ६८ ॥ कलं-
 किनो मे जगवन् । तैरश्वनरकातिथेः ॥ ज्वतां ज्वदीयौ त-च्चरणौ शरणाविमौ ॥ ६९ ॥
 इत्युदीर्य मुनेः पादौ । क्रियासमन्निहारतः ॥ ननाम वाष्पकलुष-लोचनः स स्वनिन्दकः ॥
 ॥ ७० ॥ कृणादपि मुनिः सोऽग्र । स्मरन्नर्हीस्तदार्हतां ॥ प्राणान् मुमोच तद्वाणे-नाकृष्टा-
 निवकर्मणा ॥ ७१ ॥ पुनः पूत्कारमकरो । दीर्णहृत्तदधासिना ॥ मुमूर्ख तद्गुणश्रेणिं । नि-

माहा०

॥१०४॥

शत्रुंजय

॥ १०५ ॥

ध्यायन् धरणीधरः ॥ ७२ ॥ इतस्तत्सैनिकाः प्राप्ता—स्तं तथा वीक्ष्य दुःस्थितं ॥ नयोक्तियु-
क्त्या संबोध्य । किंचिदुःखान्वयवर्त्तयत् ॥ ७३ ॥ अग्निसंस्कारमासूय । मुनेर्देहस्य जूपतिः ॥
दुःखितश्चेतसि नृशं । विवेश निजमंदिरं ॥ ७४ ॥ रुषिहत्यादिपापस्य । शांतये तद्धने नृपः ॥
प्रासादं कारयामास । श्रीशांतिश्चतुराननं ॥ ७५ ॥ शुद्धान्नवस्त्रदानानि । सर्वपापहराणि सः
॥ मुनीनां नियमान्नित्यं । दत्ते तन्नक्तिजूपितः ॥ ७६ ॥ कुर्वन्नपि महाधर्मं । त्रिशुद्ध्या वसु-
धाधवः ॥ रुषिहत्यादिपापेन । न तथासौ व्ययुज्यत ॥ ७७ ॥ तेनैव दुःखशब्देन । श्रीनि-
वासोऽतिपीडितः ॥ महारोगैर्मृतः प्राप । सप्तमीं नरकावर्तिं ॥ ७८ ॥ अनुज्जय महादुःखं ।
बंधनहेदनादिकं ॥ नरके चिरमंते तु । तिर्यक्षु ज्वमाप सः ॥ ७९ ॥ शीतातपमहारोग—ता-
मनक्षुत्तृषादिकं ॥ अज्ञानदुःखमावेद्य । पुनर्नरकमाप्तवान् ॥ ८० ॥ तिर्यक्षु नरकेष्वेवं । सो-
ऽवतारमधारयत् ॥ ८१ ॥ जवान् मनुजो जूत्वा । कुष्टादासादयन्मृतिं ॥ ८२ ॥ अधुनापि म-
हीपाल । मुनिहत्याज्जवं फलं ॥ पूर्वार्जितं कुष्टपक्वं । लब्धवानिह तन्नवान् ॥ ८३ ॥ विरा-
धितो मुनिर्हास्या—वपि दुःखौघदायकः ॥ किं पुनर्मत्सरारंजा—न्नरकावेशकारिणः ॥ ८४ ॥

माहा०

॥ १०५ ॥

शत्रुं जय

॥ १०६ ॥

एकजन्मकृतं पुण्यं । प्रयाति यतिकोपनात् ॥ यतिघातात्तु वासः स्यात् । सप्तम्या नरकाव-
नी ॥ ८४ ॥ दुःखदौर्गत्यदुर्योनि-दौर्जाग्यादिफलैर्धनैः ॥ ऋषिहत्यामहावह्नी । परत्रेह फल-
त्यपि ॥ ८५ ॥ दत्तेऽसौ सर्वसौख्यानि । त्रिशुद्ध्याराधितो यतिः ॥ विराधितश्च तैरश्च-नर-
कानव्ययातनाः ॥ ८६ ॥

चारित्रिणो महासत्त्वा । व्रतिनः संतु दूरतः ॥ निःक्रियोऽप्यगुणज्ञोऽपि । न विराध्यो
मुनिः क्वचित् ॥ ८७ ॥ यादृशं तादृशं वापि । दृष्ट्वा वेषधरं मुनिं ॥ गृही गौतमवन्नक्त्या ।
पूजयेत्पुण्यकाम्यया ॥ ८८ ॥ वंदनीयो मुनेर्वेशो । न शरीरं हि कस्यचित् ॥ व्रतिवेषं ततो
दृष्ट्वा । पूजयेत्सुकृती जनः ॥ ८९ ॥ पूजितो निःक्रियोऽपि स्या-ल्लज्जया व्रतधारकः ॥ अव-
ज्ञातः सत्क्रियोऽपि । व्रते स्यात् शिथिलादरः ॥ ९० ॥ दानं दया कृमा शक्तिः । सर्वमेवा-
व्यसिद्धिदत् ॥ तेषां ते व्रतिनं दृष्ट्वा । ये नमस्यन्ति मानवाः ॥ ९१ ॥ आराधनीयास्तदमी ।
त्रिशुद्ध्या जैनलिंगिनः ॥ न कार्या सर्वथा तेषां । निंदा स्वार्थविधातका ॥ ९२ ॥ कारणं तव
कुष्ठानां । महीपाल स्फुटं हृदः ॥ मा कदापि मुनीन् क्रुद्धे । नृपते त्वं विराधयेः ॥ ९३ ॥

माहाण

॥ १०६ ॥

शत्रुंजय

॥ १०७ ॥

यत्सूर्यावर्त्तकुंदांजः । शृणु तस्य कथानकं ॥ शत्रुंजयाधः शक्रीय-दिशि सूर्यवनं महत् ॥
 ॥ ९४ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि । सूर्यो वैक्रियदेहजाक् ॥ यत्रास्थाङ्गिनसेवायै । सूर्योद्यानं ततो
 हि तत् ॥ ९५ ॥ तत्रांतर्विद्यते कुंरं । सूर्यावर्त्ताङ्गिधानजृत् ॥ नाज्ञेयदृष्टिपीयूष-संपृक्तजल-
 संप्लुतं ॥ ९६ ॥ हत्यादिदोषविध्वंसि । सर्वकुष्ठहरं परं ॥ तत्पयो घनसारैण-मदजित्वर-
 सौरजं ॥ ९७ ॥ विद्याञ्जन्मणिचूमोऽथ । सप्रियो विमलाचले ॥ चैत्रोत्सवे जिनं नत्वा । सू-
 र्योद्यानमथागमत् ॥ ९८ ॥ तत्रापि नत्वा नाज्ञेय-प्रतिमां मतिमानयं ॥ तत्कुंरतोयमादा-
 या-वलन्निजपुरं प्रति ॥ ९९ ॥ तत्प्रियाश्च विमानस्था । ज्वरं वीक्ष्य तद्विधं ॥ दयार्द्रा प-
 तिमापृच्छया-किरत्तोयं तवोपरि ॥ १०० ॥ तत्सेकाद्व्याधयः सर्वे । त्वेदेहादूरगामिनः ॥ उदी-
 रयामासुरिदं । स्थातुं नालं वयं त्वयि ॥ १ ॥ हत्याः प्रायेण सर्वाः स्यु-र्नरकादिकडुःखदा
 ॥ यतिहत्या त्वविश्रांत-जवभ्रांतिनिबन्धनं ॥ २ ॥ कोपनीयो मुनिर्नैव । गिरापि गतदूषणैः
 ॥ प्रायेण परनिंदा स्या-त्महादुःखौघदायिनी ॥ ३ ॥ मुनिर्लिङ्गी सदा वन्द्यो । नालोक्यं त-
 त्क्रियादिकं ॥ यादृशस्तादृशोऽप्यस्मा-देवाकारो हि वन्द्यते ॥ ४ ॥

माहा०

॥ १०७ ॥

शत्रुं जय

॥ १०८ ॥

इत्युत्तवा विरते तस्मिन् । महीपालो गिरोऽकीरत् ॥ मया त्वं जंगमं तीर्थं । प्राप्तोऽसि-
 जगवन्निह ॥ ५ ॥ धर्मनेत्रप्रकाशत्वात् । सर्वतीर्थोपदेशतः ॥ त्वमेव तीर्थमतुलं । लेजे धन्ये-
 न यन्मया ॥ ६ ॥ सेव्यस्त्वं पूजनीयस्त्वं । ध्येयस्त्वं हि जवस्पृशां ॥ गुरुं विना धर्मतत्त्वं ।
 बुद्धिमानपि वेत्ति न ॥ ७ ॥ रससिद्धिः कला विद्या । धर्मस्तत्त्वं धनार्जनं ॥ गुरुपेदेशेन वि-
 ना । प्राज्ञस्यापि न सिद्ध्यति ॥ ८ ॥ सर्वेषां मातृसवितृ-ब्रात्रादीनां नरो जवेत् ॥ अनृणो
 धर्मदातुस्तु । नानोपायैर्गुरोर्न तु ॥ ९ ॥ पितृमातृमुखाः सर्वे । संजवंति जवे जवे ॥ सद्गु-
 र्धर्मदाता च । प्राप्यते पुण्यतः स्वचित् ॥ १० ॥ जमता जवपाश्रोधौ । प्रमादायतचेतसा ॥
 चिंतामणिस्त्रिवानर्ध्यः । प्राप्तोऽसि जगवन्मया ॥ ११ ॥ धन्यानामपि धन्योऽहं । धुर्यः पुण्य-
 वतामहं ॥ जवामि यदि तत्तीर्थं । जवान् दर्शयिता मम ॥ १२ ॥ क्रियाः सर्वाः प्रवर्त्तते ।
 गुरौ साक्षिणि नान्यथा ॥ चक्षुष्मानपि नो पश्ये-च्छस्तु चेन्नास्करो न हि ॥ १३ ॥ इत्यर्थि-
 तो गुरुस्तेन । स्वयं तीर्थेऽधिवासनः ॥ उमित्युवाच सानंद-मुत्तस्थौ च कुमारराट् ॥ १४ ॥
 जेरीजांकारसंत्रांत-दिग्जारा जूरिविक्रमाः ॥ सर्वसारेण गुरुणा । सार्द्धं ते प्राचलन्नय ॥ १५ ॥

माहा०

॥ १०८ ॥

शत्रुंजय

॥११२॥

७०९

अविच्छिन्नप्रयाणैस्ते । प्राप्य सूर्यवनं महत् ॥ नानाडुमाणां गयासु । सैन्यावासानदापयन्
 ॥ १६ ॥ गुरूपदिष्टविधिना । कुंभे चैत्ये च सोत्सवं ॥ ते चक्रार्दतीं पूजा-मर्जयंश्च महो-
 दयं ॥ १७ ॥ तत्र विद्याधरैर्विद्या-ब्रह्मास्त्रमयान्यथ ॥ विचक्रिरे विमानानि । शोजितानि
 ध्वजव्रजैः ॥ १८ ॥ अथो विमानवृन्देना-ह्लादयंतो नजस्तलं ॥ प्रापुः शत्रुंजयममी । सिद्धि-
 सौधाग्रवेदिकां ॥ १९ ॥ सुवर्णकलशश्रेणिं । प्रासादेषु निरीक्ष्य ते ॥ प्रसोदपूर्णयात्राक-त्पु-
 ण्यपूर्णघटोपमं ॥ २० ॥ प्राप्य शैलाग्रमथ ते । तीर्थं त्रिभुवनोत्तरं ॥ वीक्ष्य नाथं च पावि-
 त्र्य-मासेदुः शिवशर्मदं ॥ २१ ॥ अवारुह्य विमानात्ते । कृत्वा राजादनीं मुदा ॥ प्रदक्षिणां
 जगन्नर्तुः । पादौ नेमुस्ततो नृपाः ॥ २२ ॥ प्रासादं गतसादास्ते । जिनस्यासाद्य सादरं ॥
 ननृतुः प्रीतिपूर्णागा । ऊर्ध्वीकृतभुजांचलाः ॥ २३ ॥ स्वयं स्तुवंत आत्मान-मादिदेवस्य
 दर्शनात् ॥ तत्पुण्यमासदन् जूपा । न यद्वचनगोचरं ॥ २४ ॥ जिनं विधापयामासुः । पूर्वं
 रत्नैर्वरांशुभिः ॥ लुठंतः पृथिवीपीठे । नेमुर्नक्तिजरोच्छ्रिताः ॥ २५ ॥ शत्रुंजयीसरित्स्नाना-
 च्छुद्धा अंतर्बहिश्च ते ॥ देहे शुभ्राणि वासांसि । सद्गुणाः पर्यधारयन् ॥ २६ ॥ आनीतैर्नद-

माहा०

॥११२॥

शत्रुंजय

॥ ११० ॥

नोद्याना-द्वियाधरवलेन ते ॥ कुसुमैरर्चयामासु-ल्लौक्यतिलकं जिनं ॥ १७ ॥ इत्थं मनः-
 प्रमोदान्ते । गुरोरादेशतो गिरौ ॥ चक्रुस्ते सकलं कर्म । धर्मसर्वस्वशर्मदं ॥ १८ ॥ पवित्रप-
 दवैचित्रै-रर्थमग्निः स्तवैरमी ॥ अस्तुवन्नस्तकलुषा । जिनं जातातिसंमदाः ॥ १९ ॥ प्रति-
 लाज्य गुरुं प्रकृया । शुद्धोपकरणैश्च ॥ दयादानादिभिर्दीनां-स्ते तत्रानंदयन्मुदा ॥ २० ॥
 जिनार्चनेऽस्ति यत्पुण्यं । प्रतिमासद्वनिर्मितौ ॥ अर्हतां शतसहस्र-गुणं तस्मादनुक्रमात् ॥
 ॥ २१ ॥ अर्हतः प्रतिमावेदम-कर्त्तात्र स्वर्गज्ञाग्नेवत् ॥ पापेभ्यस्तीर्थरक्षाया-स्तदनंतगुणं
 स्मृतं ॥ २२ ॥ श्रुत्वेति सद्गुरोर्वाक्यं । महीपालोऽतिप्रसन्नमान् ॥ जिनप्रासादमुत्तुंग-म-
 कार्पीप्रतिमायुतं ॥ २३ ॥ त्रिभिर्विज्ञेयैः ॥

एवमष्टाहिकां कृत्वा । ते तत्र परमोत्सवैः ॥ रैवतादिं विमानैथै-र्जग्मुर्गुरुपश्रानुगाः ॥
 ॥ २४ ॥ अष्टाहिकां महोत्साहै-स्ते तत्रापि नराधिपाः ॥ असूत्रयन्नेमिनाथ-पादपूजनतत्प-
 राः ॥ २५ ॥ सूर्यमल्लो महीनाथः । पुत्रौ प्राप्तमहोदयौ ॥ ज्ञात्वैतौ सबधूकौ शकू । सन्मु-
 खं समुपागमत् ॥ २६ ॥ तं जंगमतीर्थमिव । पितरं वीक्ष्य सादरौ ॥ तौ लुठंतौ धरापीठे ।

माहाण

॥ ११० ॥

शत्रुंजय

॥ १११ ॥

नेमतुर्नक्तिनिर्जरौ ॥ ३७ ॥ राजा करान्यामुदधे । तावुन्नौ कृतिसंगिनौ ॥ तनयौ नयधर्मा-
 ज्ञ्यां । पक्काविव निजौ गुणी ॥ ३८ ॥ आलिङ्गिगेऽनुरोगेण । तैर्भिश्चः प्रीतिनिर्जरैः ॥ तदा
 यामुदञ्जृत्तेषां । सा वाचमतिवर्त्तते ॥ ३९ ॥ आरुह्य करिणं राजा-प्यारोह्य तनयावथ ॥ अ-
 विशत्स्वपुरं प्रोच्चै-र्दददर्थिजने धनं ॥ ४० ॥ उच्चान् मंचान् ध्वजव्रातान् । हृद्या वंदनमा-
 त्रिकाः ॥ संगीतं च प्रेक्ष्यमाणाः । प्रापुस्ते राजमंदिरं ॥ ४१ ॥ सत्कृत्य खेचरौ राजा । हि-
 राण्येज्जहयादिभिः ॥ सत्प्रीत्याश्च निजं स्थानं । प्रापयत्सपरिब्रुवौ ॥ ४२ ॥ तस्मिन्नेव दिने रा-
 जा । तस्मै राज्यमदान्मुदा ॥ ज्यायसानुमतायासौ । गुणज्यायानितीरिणा ॥ ४३ ॥ प्राप्य
 राज्यं गुणप्राज्यं । पालयन्नयतः प्रजां ॥ महीपालो यशःकोशा-नपूरयदखंभितान् ॥ ४४ ॥
 तस्मिन् कुर्वति साम्राज्यं । नानयो न रिपोर्ज्ञेयं ॥ न दुर्भिक्षं न रोगाणां । संज्ञवोऽज्ञून्म-
 हीतले ॥ ४५ ॥ जलवा बांढितां वृष्टिं । वायवस्तापनिग्रहं ॥ दुमाः फलानि पूर्णानि । तेनु-
 स्तस्मिन् महीपतौ ॥ ४६ ॥ कृत्रिमेष्वथ नित्येषु । चैत्येषु युवतीसखः ॥ विद्यया स खगा-
 मिन्या-ऽपूजयत् जिननायकान् ॥ ४७ ॥ शत्रुंजयोऽङ्गयंतादि-शैलेषु नगरेष्वपि ॥ ग्रामोद्या-

माहा०

॥ १११ ॥

शत्रुंजय

॥ १०९ ॥

११२

नादिषु जिन-प्रासादान् स विनिर्ममे ॥ ४८ ॥ दुर्गाणि चतुरशीति । तावन्त्यपि तटानि च ॥
 चात्रिंशत्सहस्रयुतं । लहं ग्रामान् भुनक्ति सः ॥ ४९ ॥ सप्तलहं तुरंगाणां । सप्तशत्यश्वकुं-
 जिनां ॥ तावतां स्यंदनानां च । महीपालोऽन्नवत्प्रभुः ॥ ५० ॥ दत्त्वा राज्यं स्वपुत्राय । श्री-
 पालायान्न भूपतिः ॥ संसारविमुखो जज्ञे । चतुर्वर्षशतीमनु ॥ ५१ ॥ जलदुर्गयुतं सिंधु-दे-
 शं शस्यैकसेवधिं ॥ स ददौ वनपालाय । देवपालस्य सूनवे ॥ ५२ ॥

इत्थं पुण्यत्तरं धराधववरः कृत्वा विवेकान्वितं । श्रीशत्रुंजयपर्वतं दयितया युक्तः समा-
 साद्य सः ॥ श्रीकीर्त्तैर्मुनिनायकाद्वतविधिं लब्ध्वा निजायुःकृये । मुक्तिं प्राप तदोदितेन वि-
 मलज्ञानेन सन्नासितः ॥ ५३ ॥ तस्यान्वये सुरपते रिपुमह्य एष । राजा यशःसुकृतसंचय-
 शुद्धचित्तः ॥ धन्योऽयमेव ननु रैवतपार्श्ववासी । मुक्तिं गमिष्यति ज्ञवैस्त्रिजिरद्भुतश्रीः ॥ ५४ ॥
 सर्वकामफलदं स्मृतेरिदं । शाश्वतं जयति तीर्थमादिमं ॥ देवराज महिमा न पार्यते । वक्तु-
 मस्य सुरदस्यवेदिज्ञः ॥ ५५ ॥ सूर्योद्यानमिदं सुरेष्ककुञ्जि प्रोत्तिष्ठनानाहुमं । सिद्धार्हत्प्र-
 तिमानतिस्मृतिभृतां सर्वाशुजध्वंसकृत् ॥ सूर्यावर्त्तमपारसौरज्जतरभ्राजिष्णुनीरं महा—

माहा०

॥ १०९ ॥

११२

शत्रुंजय

कुंभं चैतदितः प्रज्ञावसुजगं निःशेषकुष्टापहं ॥ ५६ ॥

॥ ११३ ॥

॥ इति श्रीधनेश्वरसूरिविरचिते महातीर्थश्रीशत्रुंजयमाहात्म्ये महीपालच-
रित्रवर्णनो नाम द्वितीयः सर्गः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ तृतीयः सर्गः प्रारभ्यते ॥

ये राज्यावसरे निरीक्ष्य युगलैर्दृष्टारविंदैः पयो-जन्माग्ने जलवर्जितानि जलजान्यासा-
दयन्ति क्लृप्तिं ॥ बुद्ध्वेत्थं किल नांगरागचक्रितैः सिक्ते पयोजिनः पदे ॥ स्यातां ते प्रथमप्रज्ञो-
र्जवमहातापह्निदे सर्वदा ॥ १ ॥ संक्षिप्तो महिमा ह्येष । तीर्थस्यास्य सुराधिप ॥ पुनः प्रज्ञा-
ववैचित्र्यं । यथोत्पन्नं निशम्यतां ॥ २ ॥ अनंतकालजन्मेदं । तीर्थं न च विनश्वरं ॥ अधुना
त्ववसर्पिण्यां । यथाज्ञूत् शृणु तत्कथां ॥ ३ ॥ इतश्च जंबूद्वीपेऽस्मिन् । जरतार्दे च दक्षिणे
॥ गंगासिन्धोर्मध्यदेशे । वर्त्तमानेषु युग्मिषु ॥ ४ ॥ विमलेजाधिरोहत्वा-न्नाम्ना विमलवाह-

माहा०

॥ ११३ ॥

शत्रुंज

॥ ११४ ॥

नः ॥ अन्नूदायः कुलजृतां । युग्मधर्मा सुवर्णरूक् ॥ ५ ॥ युग्मं ॥ चक्षुष्मांस्तनयो जज्ञे ।
 यशस्व्यप्यन्नवत्ततः ॥ अन्नचंस्ततोऽप्यासीत् । प्रसेनजिदधेत्यन्नूत् ॥ ६ ॥ मरुदेवस्ततोऽप्यासी-
 -न्नान्निनामा नयोज्ज्वलः ॥ मरुदेव्यपितन्नार्या । सदर्जवगुणोज्ज्वला ॥ ७ ॥ तृतीयारकप-
 र्यते-ऽवसर्पिण्यां जगद्गुरुः ॥ सर्वार्थसिद्धिः कुक्षौ । मरुदेव्या अवातरत् ॥ ८ ॥ मतिश्रु-
 तावधिज्ञाना-न्याजग्मुर्विभुना समं ॥ उज्जिहानेन रविणा-ह्यालोकः सममेत्यपि ॥ ९ ॥
 कृष्णाषाढचतुर्थ्यह्न्यु-त्तराषाढास्थिते विधौ ॥ अपश्यत्सा निशाशेषे । स्वप्नानेवं चतुर्दश ॥
 ॥ १० ॥ वृषजेन्नसिंहलक्ष्मी-पुष्पदामघटध्वजान् ॥ वह्निरत्नोच्चयसरो-यानाब्धिश्शिशि-
 स्करान् ॥ ११ ॥ युग्मं ॥ अवताररूपे तस्मिन् । विजोरासीजगन्त्रये ॥ उद्योतस्तु नारका-
 णा-मप्युच्चैः सुखसंततिः ॥ १२ ॥ प्रबुद्धा मरुदेवाय । पश्यन्ति प्रकटानिव ॥ तानागत्यावद-
 न्नाजि-नरेंद्राय मृदूक्तिजिः ॥ १३ ॥ सोऽप्यार्जवगुणोपेतो । विमृश्याख्यत् प्रिये श्रुणु ॥ ए-
 तत्स्वप्नप्रज्ञावेण । सूनुस्ते जविताज्जुतः ॥ १४ ॥ इतश्चासनकंषेन । वज्रिणाच्येत्य सत्वरं ॥
 नत्वा स्तुत्वा मरुदेवीं । पुत्राप्त्याः स्वप्नमुज्जगे ॥ १५ ॥ वज्रार मरुदेवापि । गर्जं रत्नमिवो-

मादा

॥ ११४ ॥

शत्रुंजय

॥११५॥

ज्ज्वलं ॥ रत्नगर्जेव मृदंघि-सुजगं ज्ञावुकानना ॥ १६ ॥ वहन्ती जगदाधारं । जगत्सारं ज-
गद्गुरुं ॥ चचाल मंथरं माता ॥ कृपयेवांगधारिणां ॥ १७ ॥ शक्राज्ञया वैश्रमणो । जृञ्जि-
कामरकद्विपतैः ॥ इन्द्राप्तवस्तुजिस्तस्या । सुदो वृद्धिमुपानयत् ॥ १८ ॥ पूर्णेऽथ काले चैत्र-
स्य । श्यामाष्टम्यां शुभ्रैश्शुके । उत्तराषाढया युक्ते । विधावुच्चैर्बहुग्रहैः ॥ १९ ॥ अरोगा रोग-
रहितं । निशीथे निर्गतव्यथं ॥ देवी युगलधर्माणं । सुतरत्नमसूत सा ॥ २० ॥ युक्ते ॥
सुखैस्तदोदितं वातै-मुदितं नारकैरपि ॥ जगत्रयेऽपि तेजोऽञ्जु-दनददिवि दुन्दुजिः ॥ २१ ॥
उत्तमतपनीयाज्ञो । वृषांकः सर्वलक्षणः ॥ सहायातस्वर्गिकाय । इव तत्र स दियुते ॥ २२ ॥
षट्पंचाशद्विकुमार्य । आजगमुश्चलितासनाः ॥ विज्ञाय जिनजन्माथ । हर्षोत्कर्षवशंवदाः
॥ २३ ॥ ता जिनं च जिनांवां च । नत्वा स्तुत्वा च ज्ञातः ॥ मन्यमाना निजं धन्यं ।
ननृतुस्तद्गुणस्पृशः ॥ २४ ॥ संवर्त्तजलदादर्श-^{जगरी}जृंगारव्यजनैः सह ॥ चामरोद्योतरह्णादि-
कर्त्तव्यं च निजं व्यधुः ॥ २५ ॥

अग्रासनप्रकंपेन । विज्ञायावधिना प्रज्ञोः ॥ जन्माजगमुः सुराः सर्वे । विमानैर्व्योम-

मादा०

॥११५॥

अनुजय

॥ ११६ ॥

शालिनः ॥ १६ ॥ सौधमैस्ततो ज्ञत्तया । कृतवैक्रियरूपज्ञाक् ॥ गत्वा सूतिगृहे देवी ।
 जिनं चानमदादरात् ॥ १७ ॥ दत्वावस्वापिनीं मातु-रनुज्ञाप्य च देवराट् ॥ विमुच्य तत्प्र-
 तिष्ठदं । जगद्देशं स्वपाणिना ॥ १८ ॥ विभुं ठत्रं पविं चापि । चामरे द्वे पृथक् तदा ॥
 पंचमूर्तिरधाघ्रज्जी । ज्ञत्तिज्ञावजृतांतरः ॥ १९ ॥ चित्रयंतो नज्जो यान-रत्नैरुल्लिखितेण्डुजाः ॥
 स्फोटयंतो जगन्नादै-रासेदुस्ते सुराचलं ॥ २० ॥ तत्रोद्याने पांडुकाख्ये । खंरुडप्रतिमां शि-
 लां ॥ अतिपांडुकंवलखायां । वासवो जगदिश्रयत् ॥ २१ ॥ रूप्यरत्नरत्नहेम-हेमरूप्यमृदोम-
 यान् ॥ विचक्रुः कलशानिंश । आज्ञियोग्यसुरैस्ततः ॥ २२ ॥ तत्र सिंहासने दिव्ये । पूर्वा-
 शाज्जिमुखो हरिः ॥ स्वोत्संगे विभुजादाय । निषसादाज्जुतद्युतिं ॥ २३ ॥ समुत्तटिनीकुंर-
 सरसीहृदराजितः ॥ जलान्याहृत्य देवेशो । विज्जोः स्नात्रमसूत्रयत् ॥ २४ ॥ गंधानुलेपपुष्पा-
 द्यैः । फलाकृतमनोहरैः ॥ वस्त्राजरणपत्रैस्तु । सुरेशास्तमपूजयन् ॥ २५ ॥ वैकट्यांकितस-
 च्चक्रा । रुभुक्ता स्वामिने मुदा ॥ नीराजनां विधायाथ । स्तोतुमेवं प्रचक्रमे ॥ २६ ॥ अथ
 स्वामिन् युगादीश । जयानीश जगद् गुरो ॥ जयार्हन् जय सिद्धेश । जयाव्यक्त निरंजन ॥

मादाप

॥ ११६ ॥

शत्रुं जय

॥११७॥

॥ ३७ ॥ अष्टादशकोटिकोटि-सागरत्रयधर्मिणां ॥ जयोद्धारकर स्वामिन् । तमोजरविरोचन
 ॥ ३८ ॥ जरतेऽत्र जवश्रेयो-अवहाराद्यकारक ॥ जय सर्वसुखागार । जयापार चिदात्म-
 क ॥ ३९ ॥ आद्यानामेष शक्राणां । पुण्योऽहं पुण्यशालिनां ॥ पुरादृष्टार्हतां स्वामिन् । यद-
 ष्टोऽसि मयानघ ॥ ४० ॥ दुमोपलगिरिद्विमाणां । श्यादुद्धर्ता क्वचित्पुनः ॥ निपतज्जनसंघा-
 तो-द्धर्ता नाश्र त्वमेव हि ॥ ४१ ॥ रागादिरिपुसंक्लिष्ट-जनाजयकर प्रजो ॥ मुक्तिसीमंतिनी-
 दूत-जय नूतनधर्मराट् ॥ ४२ ॥ बाह्यांतररिपुव्रातैः । पीड्यमाना जनव्रजाः ॥ जीवरक्षोपदे-
 शो-नो-हरिष्यन्ते त्वयैव हि ॥ ४३ ॥ पिंशुस्त्रादिजिरीश त्वं । ध्यानैर्ध्यातो हि योगिजिः ॥
 कृत्वाष्टकर्मविगमं । नेष्यस्येतान् निजालयं ॥ ४४ ॥ यावद्विवसुखावाप्ति-स्त्वत्प्रसादाद्ब्रवेन्म-
 म ॥ तावत्तवांही शरणं । ज्ञूयास्तां जगवन् सदा ॥ ४५ ॥ इति स्तुत्वा जिनाधीशं । कृत-
 कृत्यः सुरेश्वरः ॥ सोत्सवं विभुमानीया-मुंचन्मातुः पुरः पुनः ॥ ४६ ॥ कुंभले दिव्यवस्त्रा-
 णि । हारं च मुकुटं विजोः ॥ उत्सीर्षके विमुच्यासौ । मातुर्निजमपाहरत् ॥ ४७ ॥ सुप-
 र्वेत्यद्य नः प्रीता । यज्जगुर्निर्जरास्तदा ॥ तेन त्रिभुवनेत्याख्या । सुपर्वाणो ह्यमी सदा ॥

माहा०

॥११७॥

शत्रुञ्जय

॥ ४७ ॥ धात्रीर्विमुच्य देवेशो-ऽप्सरसस्तत्र सम्मदात् ॥ स्वयमष्टाहिकां नंदी-श्वरे कृत्वा-
गमद्विवि ॥ ४८ ॥

॥ ११८ ॥

ततः प्रातः सुतोदंतं । श्रुत्वा नाजिरसूत्रयत् ॥ उत्सवं स्वानुमानेन । तदोत्पन्नविचार-
दृक् ॥ ४९ ॥ रुषज्ञश्चिह्नमूरुस्थं । स्वप्नः प्राग्वृषज्ञोऽप्यज्ञूत् ॥ प्रज्ञेर्वृषज्ञ इत्याख्यां । च-
क्रतुः पितरौ ततः ॥ ५० ॥ शक्रन्यस्तामृतांगुष्ठ-मुक्तविंदूपमा विज्ञोः ॥ अज्ञूवन् दशना व-
क्त्रे । कारणानुगुणासिताः ॥ ५१ ॥ इंडनीलमणिजाता । विज्ञोर्धर्धरका वभुः ॥ चरणांज्ञो-
जसंलीना । मधुषा इव राविलः ॥ ५२ ॥ बाढ्यत्वे पाढ्यमानोऽथ । सुरस्त्रीज्ञिः स पंचज्ञिः
॥ प्राप वृद्धिं समितिज्ञिः । साक्षात्संयमवत्प्रभुः ॥ ५३ ॥ वयसा सदृशीज्ञूय । प्रज्ञोरसदृशा
गुणैः ॥ देवाश्चतुर्विधाः क्रीमां । चक्रुः शक्रनिदेशतः ॥ ५४ ॥ येन येन यदा स्वामी । रंतु-
मैहत कौतुकात् ॥ तडूयं तत्तदाधाय । पुरतः स्फुरितं सुरैः ॥ ५५ ॥ वत्सरे स्वामिनः पूर्णैः
जनकोत्संगसंगिनः ॥ सौधमैज्ञोऽन्वयस्थित्यै । सेक्षुयष्टिः पुरोऽज्ञवत् ॥ ५६ ॥ प्रभुर्ज्ञातेऽसं-
कल्पो । जगद्दिक्षुलतां च तां ॥ इदवाकुसंज्ञं कृत्वेति । वंशं ज्ञतुर्ययौ हरिः ॥ ५७ ॥ प्राप्य

माहा०

॥ ११८ ॥

शत्रुंजय

॥११॥

प्रभुरथांगुष्ठ-गनावस्थातिगं वयः ॥ अप्रीयत फलैर्दिव्यै-स्तैरुत्तरकुरुद्रवैः ॥ ५८ ॥ जन्मतो-
 ऽतिगते पूर्वे । यद्विज्ञोः शब्दशासनं ॥ अध्येषुर्देवास्तेनामी । विख्याता लेखशालिनः ॥ ५९ ॥
 प्राप क्रमात् प्रवर्दिष्णुः । स्पर्दिष्णुः कल्पपादपं ॥ सौज्ञाग्यरूपज्ञूपा-न्नवनं यौवनं विभुः
 ॥ ६० ॥ उत्तमतपनीयाजः । सहजातिशयोज्ज्वलः ॥ पञ्चशतधनुर्मानः । स तदासीत्सु-
 लक्षणः ॥ ६१ ॥ प्रकाशनीयो विश्वस्य । व्यवहारस्त्वयैव हि ॥ निःसंगोऽपि ज्वोद्विग्नो । मु-
 क्तिसौख्यरतोऽपि सन् ॥ ६२ ॥ पाणिग्रहमुदं मेऽद्य । कारुण्यालय दर्शय ॥ इतीन्द्रस्योपरो-
 धेन । प्रभुर्मेने तदप्यहो ॥ ६३ ॥ ~~सुखं~~ ॥ अशीतिपूर्वलक्षाणि । यावन्नोगफलोदयं ॥ प्रजुः
 स्वस्यावधिज्ञाना-ज्ञानन् शक्रकृतोत्सवं ॥ ६४ ॥ सुमंगला सुनंदेति । रतिप्रीतिनिज्ञे स्त्रियौ
 ॥ वर्यतूर्यस्फुरद्दीर्य-स्मरं पर्यणयज्जिनः ॥ ६५ ॥ ~~सुखं~~ ॥ तदादि व्यवहारोऽयं । पाणिग्रहण-
 लक्षणः ॥ प्रकाशितो जगन्नर्त्ता । तथाद्यापि प्रवर्त्तते ॥ ६६ ॥ सुमंगलायां जगत-ब्राह्म्यौ
 च तनयाविति ॥ जातौ च पूर्णषट्पूर्व-लक्षायां त्रिजगद् गुरोः ॥ ६७ ॥ तस्यामेकोन पञ्चा-
 शत् । सुतयुग्मान्यपि प्रजोः ॥ क्रमादासन् मिथो रूप-स्पर्द्धीनि च पराण्यथ ॥ ६८ ॥ सु-

माहा०

॥११॥

शत्रुं जय

॥ १२० ॥

नंदायां बाहुबलि—सुंदर्यौ सुंदराकृती ॥ विज्ञोरपत्ये संजाते । विश्वस्योदरणक्रमे ॥ ६९ ॥
 अग्रेषादानातिशया—ह्वजिता इव निष्फलाः ॥ क्रमादासांदयामासुः । कल्पवृक्षा अल-
 ह्यतां ॥ ७० ॥ कलहार्यत्यथ मिथो । युगलान्येत्य दुर्नयं ॥ न्यवेदयन् प्रज्ञोरग्रे । विभुरप्ये-
 वमादिशत् ॥ ७१ ॥ प्रशास्ति राजा लोकानां । सोऽग्निषिक्तो जनैर्जलैः ॥ स्यादश्मदग्निषे-
 काय—तद्यतध्वं हि तत्कृते ॥ ७२ ॥ श्रुत्वा ते तद्विज्ञोर्वाक्यं । जग्मुः सरसि वारिणे ॥ इत-
 श्चासनकंपेना—वसरं वज्रिणोऽविदन् ॥ ७३ ॥ उपेत्य च त्वरात्तत्र । विचक्रुर्ममपं हि ते ॥ त-
 दंतर्मणिपीठोर्ध्व—सिंहासनममंरुयन् ॥ ७४ ॥ निवेश्य स्वामिनं तत्र । जन्मस्नात्रमिवो-
 च्चकैः ॥ राज्याग्निषेकं देवेशा । विधिवद्विदधुर्मुदा ॥ ७५ ॥ यथायोग्यं यथास्थानं । प्रत्यंगं
 तमज्ञूपयन् ॥ शशिप्रज्ञं महाव्रतं । चामरे च दधुः सुराः ॥ ७६ ॥ अमात्यमंरुलीकादि—
 सर्वव्यापारधारिणः ॥ संज्ञूय सकलाः शक्रा । न्यग्रीदन् स्वामिनः पुरः ॥ ७७ ॥ इतस्ते
 युग्मिनो वारि । कृत्वा पद्मदले रयात् ॥ प्राप्ता ददृशुरीशं तं । तत्तन्मैश्वर्यसुंदरं ॥ ७८ ॥ देहो-
 ऽब्रवद्युतिध्वस्त—दिविप्रच्छिद्यमीश्वरं ॥ दुरालोक्यं चर्मदृग्निः । प्रतापमिव जंगमं ॥ ७९ ॥

मादाप

॥ १२० ॥

शत्रुजय

॥१२१॥

आलोक्यान्नरणालेष-वस्त्रमाध्यविज्ञूषितं ॥ ते विभुं तत्क्षणोत्पन्न-विवेकादित्यतियन् ॥५०॥
 अज्जिषेकं वयं मूर्ध्नि । करिष्यामो यदीशितुः ॥ तदंगरागविगमो । ज्जविता चित्रवर्णवत् ॥
 ॥५१॥ इत्यामृश्य विज्ञोः पादौ । पादपीठाधिदैवतौ ॥ सिषिचुः पयसा तेऽग्र । साश्चर्या-
 मरवीक्षिताः ॥ ५२ ॥ ततश्चकार सौधर्म-शक्रस्तानधिकारिणः ॥ प्रभुराज्यमहासौध-दृढ-
 स्तंजनिज्ञानलं ॥५३॥ अत्रासीद्यः स्वयं युग्म-धर्मेणां विनयस्ततः ॥ विनीतापुरसंस्थित्यै ।
 श्रीदमादिश्य वज्र्यगात् ॥ ५४ ॥ श्रीविज्ञो राज्यसमये । शक्रादेशान्नवां पुरीं ॥ धनदः स्या-
 पयामास । रत्नचामीकरोत्करैः ॥ ५५ ॥ द्वादशयोजनायामा । नवयोजनविस्तृता ॥ अष्ट-
 द्दारा महाशाला । साज्जवत्तोरणोज्ज्वला ॥ ५६ ॥ धनुषां द्वादश शता-न्युच्चैस्त्वष्टशतं तले
 ॥ व्यायामे शतमेकं स । व्यधाद्वप्रं सखातिदं ॥ ५७ ॥ सौवर्णस्य च तस्योर्ध्वं । कपिशी-
 र्णावलिर्वज्रौ ॥ मणिजामरशैलस्थौ । नक्षत्रालिरिवोद्गता ॥ ५८ ॥ चतुरस्राश्च त्रयस्राश्च । वृ-
 त्ताश्च स्वस्तिकास्तथा ॥ मंदराः सर्वतोऽज्जज्ञा । एकज्ञूमा द्विज्ञूमिकाः ॥ ५९ ॥ त्रिज्ञूमादा-
 सप्तज्ञूमं । यावत्सामान्यज्ञूज्ज्जां ॥ प्रासादाः कौटिशास्तत्रा-ज्ञूवन् रत्नसुवर्णजाः ॥ ६० ॥

मादा०

॥१२१॥

शत्रुजय

॥१२२॥

॥ दिशीशान्यां सप्तजूमं चतुरस्रं हिरण्मयं ॥ सवप्रखातिकं चक्रे । प्रासादं नाज्जिजूषेतः
 ॥ ९१ ॥ दिश्यैद्यां सर्वतोन्नद्धं । सप्तजूमं महोन्नतं ॥ वर्तुलं ज्जरतेशस्य । प्रासादं धनदोऽक-
 रोत् ॥ ९२ ॥ आग्नेय्यां ज्जरतस्येव । सौधं बाहुबलेश्चतुत् ॥ शेषाणां च कुमाराणां-मंतरा
 ह्यज्जवत्तयोः ॥ ९३ ॥ तस्यांतरादिदेवस्य । चैकविंशतिजूमिकं ॥ त्रैलोक्यविभ्रमं नाम । प्रा-
 सादं रत्नराजिज्जिः ॥ ९४ ॥ सवप्रखातिकं रम्यं । सुवर्णकलशावृतं ॥ चंचध्वजपटव्याजा-
 न्नृत्यंतं निर्ममे हरिः ॥ ९५ ॥ ॥ अष्टोत्तरसहस्रेण । मणिजालैरसौ वज्रौ ॥ तावत्सं-
 ख्यमुखैर्नूरि-ब्रुवाणमिव तद्यशः ॥ ९६ ॥ कटपद्रुमैर्वृताः सर्वे-ऽज्जवन सेज्जहयौकसः ॥
 सप्राकारा बृहद्द्वाराः । पताकामालधारिणः ॥ ९७ ॥ सुधर्मासिद्धिं चारु-रत्नमयज्जवत्पु-
 रः ॥ युगादिदेवप्रासादात् । सज्जा सर्वप्रज्ञाजिघा ॥ ९८ ॥ चतुर्दिक्षु व्यराजंत । मणितोर-
 णमालिकाः ॥ पंचवर्णप्रज्ञांकूर-पूरुमंवरितांवराः ॥ ९९ ॥ अष्टोत्तरसहस्रेण । मणिर्विचैर्वि-
 ज्जुषितं ॥ गव्यूतिहयमुत्तुंगं । मणिरत्नहिरण्मयं ॥ १०० ॥ नानाजूमिगवाक्काढ्यं । विचित्रम-
 णिवेदिकं ॥ प्रासादं जगदीशस्य । अधाच्छीदः पुरांतरा ॥ १०१ ॥ ॥ सामंतमंमलीका-

मादा०

॥१२२॥

शत्रुंजय

॥ १२३ ॥

नां । नद्यावत्तदियः शुक्लाः ॥ प्रासादा निर्मितास्तत्र । विचित्रा विश्वकर्मणा ॥ ९९ ॥ अ-
 छेत्तरसदृशं तु । जिनानां जवनान्यजूः ॥ उच्चैर्ध्वजाग्रसंक्षुब्धा-स्तीक्ष्णांशुतुरगा यथा ॥
 ॥ १०० ॥ चतुष्पथप्रतिबद्धा-श्वतुरशीतिरुच्चकैः ॥ प्रासादाश्चार्द्धतां रम्य-हिरण्यकलशा वभुः
 ॥ १०१ ॥ सौधानि हिरण्यरत्न-मयान्युच्चैः सुमेरुवत् ॥ कुवेर्यां सपताकानि । चक्रे स व्यव-
 हारिणां ॥ १०२ ॥ दक्षिणस्यां कृत्रियाणां । सौधानि विविधानि च ॥ अजूनं शस्त्रागाराणि ।
 तेजांसीव निवासिनां ॥ १०३ ॥ तद्वप्रांतश्चतुर्दिक्षु । पौराणां सौधकोटयः ॥ व्यराजंत युस-
 द्यान-समानविशदध्रियः ॥ १०४ ॥ सामान्यक्रूरकाणां च । बहिः प्राकारतोऽज्जवन ॥ को-
 टिसंख्याश्चतुर्दिक्षु । गृहाः सर्वधनाश्रयाः ॥ १०५ ॥ अपाच्यां च प्रतीच्यां च । प्रतीकानां वभु-
 र्गृहाः ॥ एकजूमिमुखास्त्र्यस्त्रा-स्त्रिजूमिमावदुच्छिताः ॥ १०६ ॥ अहोरात्रेण निर्माय । तां
 पुरां धनदोऽकिरत् ॥ हिरण्यरत्नधान्यानि । वासांस्याज्जरणानि च ॥ १०७ ॥ सरांसि वापीकू-
 पादीन् । दीर्घिकोदेवतालयान् ॥ अन्यच्च सर्वं तत्राहो-रात्रेण धनदोऽकरोत् ॥ १०८ ॥ विपिना-
 नि चतुर्दिक्षु । सिद्धार्थश्रीनिवासिके ॥ पुष्पाकारं नंदनं चा-ज्जवनं जयांसि चान्यतः ॥ १०९ ॥

माहा०

॥ १२३ ॥

शत्रुजय

॥ १२४ ॥

प्रत्येकं हेमचैत्यानि । जिनानां तत्र रेजिरे ॥ पवनाहतपुष्पालि-पूजितानि डुमैरपि ॥ ६ ॥
 प्राच्यामष्टापदोऽपाच्यां । महाशैलो महोन्नतः ॥ प्रतीच्यां सुरशैलस्तु । कौबेर्यामुदयाचलः
 ॥ ७ ॥ तत्रैवमज्जवन् शैलाः । कल्पवृक्षालिमालिताः ॥ मणिरत्नाकराः प्रोच्चै-र्जिनावासप-
 वित्रिताः ॥ ८ ॥ शक्राङ्गया रत्नमयी-मयोध्यापरनामतः ॥ विनीतां सुरराजस्य । पुरी-
 मिव स निर्ममे ॥ ९ ॥

यद्वास्तव्यजना देवे । गुरौ धर्मे च सादराः ॥ स्थैर्यादिजिर्गुणैर्युक्ताः । सत्यशौचदया-
 न्विताः ॥ १० ॥ कलाकलापकुशलाः । सत्संगतिरताः सदा ॥ विशदाः शांतसन्नावा । अह-
 मिंज्ञ महोदयाः ॥ ११ ॥ कुम्भैः ॥ तत्पुर्यामृषजः स्वामी । सुरासुरनमस्कृतः ॥ जगत्सृष्टि-
 करो राज्यं । पाति विश्वस्य रंजनात् ॥ १२ ॥ अन्वयोध्यमिह क्षेत्रे । पुराणवासन् समंततः
 ॥ विभुसृष्टिशिष्टिपवृन्दै-र्घटितानि तडुक्तिजिः ॥ १३ ॥ विंशतिः पूर्वलक्षाणि । कुमारत्वमवा-
 सयन् ॥ ततस्त्रिजगदुद्धर्तुं । राज्यस्थितिमदाहिभुः ॥ १४ ॥ सप्तांगानि व्यवाञ्जय-पङ्गुणा-
 न वैरिनिग्रहे ॥ स्थित्यै तु पञ्च करणा-न्यंगानीशस्तथा बले ॥ १५ ॥ चत्वार्युच्चैः फलप्राप्ते ।

माहा०

॥ १२४ ॥

शत्रुंजय

॥ १२५ ॥

शक्तिस्तिष्ठो ह्यं नये ॥ उत्रमेकं निजस्यैव । त्रैलोक्येऽपि जगन्नतः ॥ १६ ॥ युष्मं ॥ न मे-
 घा वह्नयो नैव । न च विद्याः कृता न हि ॥ व्यवहारोऽपि नो कश्चि-त्पूर्वमासीद्विज्ञोरयं ॥
 ॥ १७ ॥ तदाज्ञया घनो वृष्टिं । कितिर्जीजादिवारणं ॥ हुताशनस्तत्पचनं च । चकार धर-
 णीतले ॥ १८ ॥ कर्षुकाः सेवकाः कुंज-कारा वाणिज्यजीविनः ॥ नियोगिनः कृत्रियाश्च ।
 सूत्रधाराश्च शिष्टियनः ॥ १९ ॥ स्वर्णकाराश्चित्रकारा । मणिकारास्तथा परे ॥ निर्मिताः
 स्वामिना तेन । लोकानां हितकाम्यया ॥ २० ॥ युष्मं ॥ अर्धजीगपदीशोऽपि । जरतं
 ज्येष्ठनंदनं ॥ द्वासप्ततिकलाकांक्षं । सोऽपि बंधून्निजान् परान् ॥ २१ ॥ लक्षणानि गजाश्व-
 स्त्री-पुंसामोशस्त्वपाठयत् ॥ सुतं च ब्राह्मणं । सुंदरीं गणितं तथा ॥ २२ ॥ अष्टादश
 लोपीर्नुग्रो । दर्शयामास पाणिना ॥ अप्सव्येन स ब्राह्म्या-ज्योतीरूपा जगद्धिताः ॥ २३ ॥
 निर्माय स च निर्माय-विश्वस्थितिमिति स्थिरां ॥ न्ययुक्त सकलं लोकं । नानाकर्मसु कर्म-
 वित् ॥ २४ ॥ कदाचिदद्भुतारामे । कदाचित्सिंधुरोधसि ॥ कदाचित्केलिशैलेषु । कदाचिच्चि-
 त्रसदसु ॥ २५ ॥ कदाचिद्वनितोल्लास-हृद्वीसकविलोकने ॥ कदाचित्किन्नरीतार-गीताक-

मादा०

॥ १२५ ॥

शत्रुं जय

॥ १२६ ॥

र्णनकौतुके ॥ १६ ॥ कदाचिन्मघवादिष्ट-सुरीघटितनाटके ॥ स्वामी विनिर्ममे कर्म-निर्ज-
रा निर्जरैर्युतः ॥ १७ ॥ ~~विजयिष्ये जयं~~ ॥ पूर्वक्षीपे पूर्वक्षेत्रे । पूर्वस्यां दिशि पूर्वराट् ॥ पूर्व-
पुर्यां पूर्वक्षणां-स्त्रिषष्टिं राज्यमातनोत् ॥ १८ ॥

अन्यदारामिकीं क्रीणां । सत्रीम इव कल्पयन् ॥ सुरैर्लोकांतिकैरेत्य । तज्जावानुगतै र-
यात् ॥ १९ ॥ उच्चरन्निर्जयजये-त्युच्चैर्नतिपरायणैः ॥ मुक्तिमार्गं दर्शयेति । व्यङ्ग्यं स्वस्ति-
तिस्थितैः ॥ २० ॥ ~~मुक्तिं~~ ॥ इत्युक्त्वा तेषु देवेषु । गतेषु जगतां विभुः ॥ क्रीणां विसृज्य सं-
प्राप्तः । स्मरन् पूर्वजिनस्थितिं ॥ २१ ॥ विरक्तो ज्येष्ठतनयं । शांतयित्वा नयामृतैः ॥ चक्रि-
णं ज्जरतं राज्य-धारिणं कृतवांस्ततः ॥ २२ ॥ ~~मुक्तिं~~ ॥ अन्येऽन्योऽपि बाहुवलि-प्रज्ञतिज्यो
यथोचितं ॥ स्वस्वनामांकितं देशं । विज्ज्यादाज्जगत्प्रभुः ॥ २३ ॥ निर्दूतराज्यज्ञारः सन् ।
दानं संवत्सरावधि ॥ आरेजे वृषजो दातुं । जगदानृण्यकारणं ॥ २४ ॥ शक्राज्ञया वैश्रमण-
श्रत्वरादिषु संस्थितं ॥ उच्चैर्नतिनिर्नाथं । प्रज्ञोर्द्वयमपूरयत् ॥ २५ ॥ प्रत्यहं जगतामी-
शः । समागत्य सज्जांतरा ॥ यथेष्टं मार्गणेऽन्योऽदा-देमरत्नधनादिकं ॥ २६ ॥ दिनोदयाज्जो-

मादा०

॥ १२६ ॥

शत्रुंजय

॥ १९७ ॥

ज्यवेलां । यावद्वक्त्राष्टकं विभुः ॥ कोटिमेकां हिरण्यस्य । दत्ते वांछितदानतः ॥ ३७ ॥ त्रि-
 शती कोटयो हेम्ना-मष्टाशीतिश्च कोटयः ॥ अशीतिलक्षा दाने स्युः । प्रज्ञोः संवत्सरेऽखिले ॥
 ॥ ३८ ॥ तदादिदानधर्मोऽयं । सर्वसत्त्वहितोऽन्नवत् ॥ प्रवर्त्तते यथाहृत-स्तथा लोकोऽपि तन्मु-
 खः ॥ ३९ ॥ अथ स्वयं जगत्स्वामी । चैत्रकृष्णाष्टमीदिने ॥ शशांके सोत्तराषाढे । त्वपराह्णे
 सुरार्चितः ॥ ४० ॥ चतुःसहस्रेण कञ्च-महाकञ्चमुखैर्नृपैः ॥ समं स शकटोद्याने । व्रतसा-
 म्राज्यमाददे ॥ ४१ ॥ ~~कुम्भं~~ ॥ मनःपर्यवसङ्गं तु । तुर्यं ज्ञानं जगद्विज्ञोः ॥ तदोत्पेदे संज्ञि-
 जंतु-मनःपर्यायसूचकं ॥ ४२ ॥ रागद्वेषमदाग्निमानरिपुज्जिः श्लिष्टश्चिरं संसृतौ । पूर्वं यैरुषि-
 तः स तद्वधकृतोपायोऽभ्रमन्नूतलं ॥ नासावंशनिवेशिताक्षियुगलः संरुद्धसर्वैर्द्विजैः । किञ्चिच्चे-
 तसि चिंतयन्नविरतं मौनी युगादिप्रभुः ॥ ४३ ॥ कृपया सर्वजंतूना-मीर्यया जगतां विभुः ॥
 निरीहो निजदेहेऽपि । विजहार धरातलं ॥ ४४ ॥

इतोऽरिणाप्ययोध्याया-मयोध्यायां रिपुप्रभुः ॥ श्रीज्जरतः शुज्जरतो । राज्यं पैतृकमन्व-
 शात् ॥ ४५ ॥ सूर्यवत्तेजसां राशि-निर्त्योदयधरः स्थिरः ॥ वैरिध्वांतहरश्चित्रं । कलाकरव-

मादा०

॥ १९७ ॥

शत्रुंजय

॥१२८॥

सुप्रदः ॥ ४६ ॥ समुद्र इव गंजीरः । शूरः सिंह इवावनौ ॥ शशांकवत्कलाशाली । मेघव-
 द्विश्वजीवनः ॥ ४७ ॥ सुरजूरुहवत्यागी । विवेकी कलहंसवत् ॥ चैत्यवत्ससमुच्छ्रायः । पि-
 कवन्मधुरस्वरः ॥ ४८ ॥ अचाट्यः शत्रुजिर्मेरु-रिवानिलमहोभैजिः ॥ प्रत्यूषकालवन्मित्रो-
 दयवान् वसुवर्द्धनः ॥ ४९ ॥ शेषाहिरिव सन्नोग-जालितः क्लित्तिज्जारजृत् ॥ सुमनःश्रेणि-
 जिर्युक्तो-नन्दनोद्यानवत्सदा ॥ ५० ॥ हारवत्सगुणो मुक्ता-फलवच्छुन्नवृत्तिजाक् ॥ वज्रव ज-
 रतो राजा । क्लित्तिमंरुलमंरुनं ॥ ५१ ॥ ~~.....~~ ॥

यत्प्रतापरविः कुर्व-न्नप्यदोषाकरं जगत् ॥ चित्रं सत्कमलाकेलि-कलाधरमसूत्रयत् ॥
 ॥ ५२ ॥ वित्रस्तो यत्प्रतापार्कात् । खगोऽज्जुत्खग एवसः ॥ तदभ्यासात्क्वचिच्छानं । ना-
 द्यापि जजते यतः ॥ ५३ ॥ सूर्यादीनां जवेत्तापः । प्रतापो जरतस्य तु ॥ दग्धा येनारित-
 रवो । न प्रापुः पुनरुज्जमं ॥ ५४ ॥ नयवान् विनयासक्त-श्चारुदृक् सविचारदृक् ॥ कलाध-
 रोऽप्यदोषाक्तो । जरतोऽज्जुन्नृपोत्तमः ॥ ५५ ॥ देशदेशांतरं नाश्रो । विजहाराष्टकमनुत् ॥
 सर्वसत्त्वहितः पश्यन् । युगमात्रां महीं पुरः ॥ ५६ ॥ सुगन्धत्वान्मानवा देयं । निरवयं न

माहा

॥१२८॥

शत्रुंजय

॥११॥

जानते ॥ तेन संवत्सरं याव-त्रिराहारोऽन्नवद्भिभुः ॥ ५७ ॥ ढोकयांचक्रिरे केऽपि । रथवाजि-
 मतंगजान् ॥ कन्याहिरण्यवासांसि । प्रज्ञोः केऽपि च मौढ्यतः ॥ ५८ ॥ त्यक्तवान् स स्वयं
 राज्यं । सैन्यं कोशं च निर्वृतः ॥ निष्ठीवनमिवादत्ते । न तत्सर्वत्र साम्यज्ञाक् ॥ ५९ ॥ व्रता-
 त्संवत्सरे जाते । निराहारो जिनेश्वरः ॥ पुरं गजपुरं प्राप । मौनवान् नृसुरैर्वृतः ॥ ६० ॥
 तत्र बाहुबलेः पौत्रः । श्रेयांसः श्रेयसां निधिः ॥ समीक्ष्य जगतामीशं । सस्मार स्वादि-
 जन्मनः ॥ ६१ ॥ जातिस्मृत्या प्राच्यज्ञवे । विज्ञोः स्वं सोऽनुगं विदन् ॥ प्रागङ्गतानवद्या-
 त्र-दाने पात्रविवेचने ॥ ६२ ॥ तदैवागतमालोक्य । रसमिहोः सुनिर्मलं ॥ पात्रं च जगता-
 मीशं । श्रेयांसो दातुमैहत ॥ ६३ ॥ निरवद्यो रसः स्वामिन् । प्रसीदैर्न गृहाण तत् ॥ इ-
 त्युदीर्य प्रज्ञोः पाणौ । स चिक्षेप रसं रसी ॥ ६४ ॥ अन्नलपोऽपि प्रज्ञोः पाणौ । दधाविशु-
 रसः शिखां ॥ नाथोऽपतज्जिनजुषां । ज्ञवेन्नाधोगतिर्यतः ॥ ६५ ॥ तदा सुधारसमिव । रस-
 माहृत्य विश्ववित् ॥ सप्तधातूंस्तपस्ताप-तप्तान्निरवापयत् ॥ ६६ ॥ सुगंधांबुपुष्पहेम्नां । वृष्टि-
 र्दुज्जिनिःस्वनः ॥ चेलोच्छ्रयश्च पंचेति-बभ्रूवुः पारशे प्रज्ञोः ॥ ६७ ॥ श्रेयांसः श्रेयसीज-

माहा०

॥११॥

शत्रुं जय

॥ १३० ॥

क्तिः । प्रभुपारणकावनौ ॥ नान्यः स्पृशत्विति धिया । रत्नपीठमकारयत् ॥ ७१ ॥ राधशुक्ले
 तृतीयायां । दानमासीत्तदक्षयं ॥ पर्वाक्षयतृतीयेति । तदद्यापि प्रवर्त्तते ॥ ७२ ॥ यथा वि-
 ज्ञोर्जगत्कर्म । प्रावर्त्तत हितं जने ॥ तथा सत्पात्रदानं हि । श्रेयांसाद्भुवि पप्रथे ॥ ७३ ॥
 इत्थं श्रेयांसमुद्धृत्य । जगदुद्धारकारकः ॥ बद्धस्थो विजहाराथ । पुनः कर्मछिदे महीं ॥ ७४ ॥
 ज्ञरतस्तु निजं राज्यं । पाति धर्मानुशासनात् ॥ दिने दिनेऽप्यङ्गुतश्रीः । कुलमुद्योतय-
 त्रिजं ॥ ७५ ॥ स नित्यं तातपादाब्ज-सेवारसिकमानसः पितृप्रसूं जगवतीं । मरुदेवीं नम-
 स्यति ॥ ७६ ॥ राज्याङ्गते सहस्राब्दे । ज्ञत्तया नित्यमुपासितां ॥ जगाम ज्ञरतो नंतु । म-
 रुदेवां दिवामुखे ॥ ७७ ॥ नित्यं स्वपुत्रस्मरण-श्रवदश्रुसमाकुलां ॥ स्वनामग्राहपूर्वं तां । प्र-
 णनाम स ज्ञक्तिमान् ॥ ७८ ॥ तस्याः पदाब्जे सोऽङ्गाहो । ज्ञमरभ्रांतिधारिज्ञः ॥ प्रमार्ज-
 यन् मूर्ध्नैः स्वै-मूर्ध्न्यो वसुधाभुजां ॥ ७९ ॥ इषत्प्रमार्ज्य नेत्राश्रू-ण्युज्जिरंती मनःशुचं ॥
 आशीःपूर्वमुवाचेदं । ज्ञरतं मरुदेव्यथ ॥ ८० ॥ वत्स मत्तनयः पश्य । सर्वमेकपदे ह्यदः ॥
 त्यक्त्वा मां त्वामन्यसुतान् । बज्रूव मृगसार्थज्ञान् ॥ ८१ ॥ क्षुब्धङ्गीतातपग्लानि-क्लांतदेहो

मादा

॥ १३० ॥

शत्रुञ्जय

॥ १३१ ॥

दिवानिशं ॥ वनाद्धनं वायुरिव । वंघ्रमीति ममांगजः ॥ ८२ ॥ चञ्चारु क्व तद्व्रं । मुक्ता-
 रत्नविज्जूषितं ॥ क्व च दावानलोदग्रं । तपनातपमंरुधं ॥ ८३ ॥ किन्नरीगीतजंकार-सारसं-
 गीतकं कुतः ॥ कुतो वनांतसंचारा-न्मशकानां ज्ञणत्कृतिः ॥ ८४ ॥ क्व तद्धारणराजेन । च-
 लनं नगरांतरा ॥ क्व कर्कराश्मदुःखेषु । नगेषु ब्रमणं प्रज्ञोः ॥ ८५ ॥ अहं तु दुर्मरा पुत्र-
 -दुःखौघश्रवणादपि ॥ नो त्रिये जीवितं तन्मे । धिगस्तु जननिंदितं ॥ ८६ ॥ आकृष्टो रा-
 ज्यसौख्येन । त्वं तु ज्ञोगैकलावसः ॥ मत्सूनोर्ब्रमतोऽरण्ये । वार्त्तामपि न पृच्छसि ॥ ८७ ॥
 पितामहीमिदं दीना-करं साश्रुमुखी वचः ॥ गृणंतीं जरतः प्राह । स्मितविच्छुरिताधरः ॥
 ८८ ॥ त्रैलोक्याधिपतेर्धीर-गंज्जीरस्य प्रसूरसि ॥ मावोचः कातरेव त्व-मेव मातः पुनः पु-
 नः ॥ ८९ ॥ संसारसागरे घोरे । शिलासंकाशशालिनः ॥ तदुत्तितीर्षुरस्मान् किं । तात आ-
 द्यते मुधा ॥ ९० ॥ स्पृहयालुः परानंदं । तातः संसारसौख्यकं ॥ जंगुरं परिहर्तुं यः ।
 स्वयं तपति सत्तपः ॥ ९१ ॥ संक्रंदनादयो देवाः । किंकरा इव यत्पुरः ॥ प्लवते स कथं
 स्वामी । मादृशैरपि रक्ष्यतां ॥ ९२ ॥ त्रैलोक्याधिपतेर्लक्ष्मी । तस्यालोकयसे यदा ॥ तदा

मादा०

॥ १३१ ॥

शत्रुंजय

॥१३२॥

तपःफलं सत्यं । मन्यसे मातरुच्चकैः ॥ ए३ ॥

एवं निगदतस्तस्य । पाणी संयोज्य ज्ञक्तिमान् ॥ महीतलमिलन्मौलि-रवदद् द्वारपा-
 लकः ॥ ए४ ॥ तिष्ठतः पुरुषौ द्वारि । किञ्चिद्वसितुमागतौ ॥ नाम्ना यमकशमका-वादिश
 प्रणतौ विज्ञोः ॥ ए५ ॥ ब्रूयद्वाग्रचलना-नुमत्या नृपतेः स तौ ॥ प्रावेशयज्जयजये-त्युच्च-
 रंतौ मुदोन्मदौ ॥ ए६ ॥ शमकस्वेतयोराद्यः । प्राह प्रणतिपूर्वकं ॥ दिष्ट्या यद्वर्द्धसे देव ।
 तातकेवलवार्त्तया ॥ ए७ ॥ पुरे पुरिमतालाख्ये । कानने शकटानने ॥ इंदैः समवसरणं ।
 व्यधायि त्रिजगत्प्रज्ञोः ॥ ए८ ॥ सर्वदिग्ग्यो नरा नार्यो । देवा देव्यश्च सर्वतः ॥ निजद्वर्द्ध्या
 स्पर्द्धमानास्ते । मिश्रस्तत्राच्युपाययुः ॥ ए९ ॥ ततश्च यमकोऽप्युच्चैः । प्रणम्योवाच हर्षवा-
 न् ॥ देव स्फुरत्प्रज्ञादीप्तं । रविविवमिवोज्ज्वलं ॥ १०० ॥ सहस्रारं स्फुलिङ्गालि-मालितं
 तूदपद्यत ॥ चक्ररत्नं वर्द्धसेऽतः । शस्त्रशालाधिदैवतं ॥ १ ॥ कुम्भं ॥ राजा यथोचितं दानं ।
 प्रदायेमौ विसृष्टवान् ॥ स्वयं तच्छ्रवणादेव । मुदमाप वचोऽतिगां ॥ २ ॥ किं पूर्वं केवलज्ञा-
 न-महश्चक्रमहोऽथ किं ॥ कार्यो दोलायितं चेत-स्तस्येति हयकाम्यया ॥ ३ ॥ क्व विश्वाज्ञ-

माहा

॥१३२॥

शत्रुंजय

॥ १३३ ॥

यदस्तातः । क्व चक्रं विश्वजीतिकृत् ॥ पूजाक्रमविचारोऽयं । मुधावायि मयैतयोः ॥ ४ ॥
 तत्कुर्वे केवलोत्पत्ति-महं पूर्वमहं विज्ञोः ॥ इति निश्चित्य ज्ञरतो । मरुदेवीं व्यजिज्ञपत् ॥
 ॥ ५ ॥ त्वमादिशसि मातर्यत् । तनयो मेऽतिदुःखजाक् ॥ नित्यं वनांतसंचारी । क्षुत्तृता-
 पार्त्तिपीडितः ॥ ६ ॥ सुरासुरैः सेवितस्य । त्रैलोक्याश्चर्यकारिणी ॥ स्वपुत्रस्य श्रियं पश्य ।
 तदद्य तपसः फलं ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा प्राप्य तस्याः सो-ऽनुज्ञां विज्ञशिरोमणिः ॥ आरोहया-
 मास गजे । तां तद्वाक्यप्रदर्शितां ॥ ८ ॥ तुंगैस्तुरंगैः सञ्जोत्ता-सङ्कैः सोऽथ गजैरथैः ॥ प-
 निसाथैः कृतेष्टाथै-रद्यालीतृशिवीपतिः ॥ ९ ॥ स्वर्णवैभूर्यमाणिक्य-लसदंशुविचित्रितं ॥
 सैन्यं ज्ञास्वच्छकोटि । चपलाभ्रमकार्यज्ञूत् ॥ १० ॥ विविधोत्सवसोत्साह-पौरवृन्दैर्वृतो नृ-
 पः ॥ मरुदेवायुतोऽद्याली-^{प्रभुः} विभुं वंदितुमुद्यतः ॥ ११ ॥ अहं पूर्वमहं पूर्वं-वंदे तातं कृतत्वरैः
 ॥ इति कैश्चित्पुरोगाणां ^{प्रभुः} प्रणुत्ता ^{विराट्} वीरणादयः ॥ १२ ॥ अपथोऽपि तदा जातः । पञ्चा नाद्या-
 ज्ञियायिनां ॥ विभुज्जक्तिज्ञृतां ज्ञावी । मुक्तिपञ्चाप्यवारितः ॥ १३ ॥ प्रतीकृते न तातोऽपि ।
 पुत्रं बंधुर्नबांधवं ॥ न स्वामी सेवकं सोऽपि । न स्वामिनमहो तदा ॥ १४ ॥ अदैन्यैः संवृ-

मादा

॥ १३३ ॥

मञ्जरी

॥१३४॥

तः सैन्यै-र्गङ्गन् जवनवाजिजिः ॥ अङ्गहीत्पुरतो रत्न-ध्वजमर्हत्त्वसूचकं ॥ १५ ॥ स शाल-
 त्रयस्त्नानां । चलाचलमहांशुजिः ॥ धर्मादित्योदयकृत-प्रत्यूषभ्रांतिमाप्तवान् ॥ १६ ॥ अ-
 वादीत् सम्मदी सोऽथ । मरुदेवीं मदीपतिः ॥ प्रज्ञोः समवसरणं । पुरतोऽब निरूपय ॥ १७ ॥
 त्रैलोक्यवासिजिदैवै-र्निर्मितं रत्नराजिजिः ॥ नयदंशुचयैर्दीव्यद्-द्युमणिश्रेणिसुंदरं ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥ इतो जयजयेत्युच्चै-स्तुमुलस्त्रिदिवौकसां ॥ श्रूयते श्रोतृश्रवण-प्रियः सेवामुपेयुषां
 ॥ २० ॥ अयं रत्नध्वजः पंच-रूपरत्नप्रज्ञांगुलिः ॥ एकं तातमिमं ख्यातुं । धर्मेणेवोच्चितः
 करः ॥ २१ ॥ दिवि डुङ्गिजिरुद्धूत-नूतनारवरंगकृत ॥ श्रूयते पुरतस्तात-गुणानिव गृणन्नयं ॥
 ॥ २२ ॥ रक्तः प्रज्ञोर्गुणैरेव । मंजरीपिंजरीकृतः ॥ कंकलिः पल्लवचयै-रयं नृत्यन्निवेदयते ॥ २३ ॥
 श्रुत्वेति मरुदेवापि । दुःखाश्रुस्त्रवणोद्भवां ॥ नेत्रयोर्नीलिकां हर्षा-श्रुजिर्माजयतिस्म
 सा ॥ २४ ॥ यथा यथा सुरैः स्तूय-मानमानंदमेडुरैः ॥ साश्रुणोत्स्वसुतं तत्रै-वोत्सवास्त
 तथा तथा ॥ २५ ॥ सर्वातिशयसंपूर्णं । जिनं चित्ते जिनप्रसूः ॥ सुतप्रेम्णापि ध्यायती ।
 तन्मयत्वमवाप सा ॥ २६ ॥ आपारमखिलं देवी । विस्मृत्य ज्ञवसंज्ञवं ॥ चिंतयंती जिनं

माहा०

॥१३४॥

शत्रुं जय
॥ १३५ ॥

प्राप । तन्मयत्वमिव कृशात् ॥ ३६ ॥ हृदये दृक्पूरः पार्श्वे । पश्चाद्दक्षिणं सर्वतः ॥ अपश्य-
जिनमेवासौ । शिवसौख्यनिबन्धनं ॥ ३७ ॥ आरूढा कृपकश्रेणिं । कर्मकृपणकारिणीं ॥ सा
नानाश्रुतविचारं । चैकश्रुतविचारकं ॥ ३८ ॥ सूक्ष्मक्रियान्निधं चैव । समुच्चिन्नक्रियं ततः ॥
यथाक्रमं शुक्लध्यान-मवाप मरुदेव्यम् ॥ ३९ ॥ अंतकृत्केवलित्वेन । कृत्वा कर्म-
कृतं ततः ॥ स्वामिनी केवलोत्पत्तेः । समकालं शिवं ययौ ॥ ४० ॥ अकृत्वापि हि पुण्यानि ।
प्रांतकालेऽपि योऽर्हतः ॥ स्मरति स्नेहतोऽपि स्या-ञ्छिवगामी यथैव सा ॥ ४१ ॥ इतः सम-
वसरणा-दभ्येत्य सुरनायकाः ॥ सत्कृत्य स्वामिनीदेहं । न्यधुः क्षीरपयोनिधौ ॥ ४२ ॥ अ-
स्यामेवावसर्पिण्यां । प्रथमः केवलीत्वियं ॥ प्रथमः सिद्ध एवेति । गिरं ते प्रादुरुच्चकैः ॥ ४३ ॥
एषमाघोषणां कृत्वा । पुरस्कृत्य दिवौकसः ॥ जरतं स्वामिनः पार्श्वे । निन्युरश्रुजलाविलं ॥
॥ ४४ ॥ संवीक्ष्य जरतो लक्ष्मीं । विज्ञोर्देवोदितैरपि ॥ मुक्त्वा शुचं जिनं नंतु-मुत्सुकोऽ-
ज्जन्महामनाः ॥ ४५ ॥ उन्नमामरमुख्यं च । विमुच्य नृपलक्षणं ॥ जतया वैकृत्तनाक् प्रा-
प । पार्श्वे पूर्वविज्ञोर्नृपः ॥ ४६ ॥ स्नात्वा वाण्यां धौतवस्त्रे । परिधाय महीपतिः ॥ पूर्वद्वारेण

मादा ७

॥ १३५ ॥

शत्रुंजय

॥१३६॥

समव-सरणं प्राविशत्ततः ॥ ३७ ॥ प्रदक्षिणां विश्वगुरो-र्विधाय विधिवन्नृपः ॥ ननाम क्षि-
तिविन्यस्त-मस्तकः स्वस्तिकारिणीं ॥ ३८ ॥ ज्ञत्तयोद्ध्वसशेमराजि-कंचुकः फुल्ललोचनः ॥
उज्जगार हृदागारे । मुदोऽमांतीर्गिरश्छत्वात् ॥ ४१ ॥ स्वामिंस्त्रैलोक्यतिलक । युगादीश जि-
नेश्वर ॥ अनंताव्यक्तचिद्रूप । योगीश्वर नमोऽस्तु ते ॥ ४२ ॥ नाथावतीर्य संसारे । त्वयैकांतहि-
तेन च ॥ विश्वव्यवस्थामार्गोऽय-मारोपि बहुरूपज्ञत् ॥ ४३ ॥ अस्मानेव ज्ञवांज्ञोद्ये-रुद्धिधी-
र्षुर्जगत्प्रज्ञो ॥ मुक्तिमार्गं ज्ञापयितुं । संयमं प्राप्तवानसि ॥ ४४ ॥ विश्वेशस्त्वं दयालुस्त्वं ।
झरण्यस्त्वं शरीरिणां ॥ नाश्रामि ज्ञवतः किं यत् । प्रवृत्तस्तारणे स्वयं ॥ ४५ ॥

स्तुत्वेति जगतामीशं । ज्ञरतेशोऽपसृत्य च ॥ इन्द्रमग्रेसरं कृत्वा । निषसाद विज्ञोः पु-
रः ॥ ४६ ॥ ततो योजनगामिन्या । सर्वज्ञावासरूपया ॥ गिरारज्जत तत्त्वज्ञो । देशनां क्लेश-
नाशिनीं ॥ ४७ ॥ कार्यो धर्मे रतिः पापे । विरक्तिश्च प्रयत्नतः ॥ इत्थं दिशति या पुंसां ।
देशना साज्जिधीयेत ॥ ४८ ॥ पूजा जिनानां स्वगुरोः सपर्या । स्वाध्यायवृत्तिर्विशदं तपश्च ।
दानं दयासद्गृहिणां ज्ञवंति । कर्माण्यमूनि प्रतिवासरं षट् ॥ ४९ ॥ मातुः पितुर्निर्मलधर्मशा-

मादाप

॥१३६॥

शत्रुंजय

॥ १३७ ॥

स्तु-रनीतिदातुर्जलज्जोष्यदातुः ॥ कलोपकर्तुश्च पदारविंद-सेवाग्निरिच्यः शुभ्रमावदीत ॥
 ॥ ५० ॥ सत्वानुकंपा शुभ्रपात्रदानं । दीनात्मनामुद्धरणाय शुद्धिः ॥ यथोचितं सर्वजनो-
 पकारः । संसारनिस्तारकरो हि धर्मः ॥ ५१ ॥ ज्ञानाज्जयौषधनिकेतनवस्त्रदानं । पूजार्हतां
 शमवतां विनतिर्निजासु ॥ नारीषु तुष्टिरपरासु पराङ्मुखत्व-मेतन्नृणां जवति मंमनमकथं
 हि ॥ ५२ ॥ पैशुन्यमात्सर्यपरस्वहार-विघातनिंदाक्षणदाशनानि ॥ कन्यायलीकानि च व-
 र्जनीया-न्यतः परं पापकरं न किंचित् ॥ ५३ ॥ रत्नत्रयं कद्रमञ्जरिवारि । विचार्य गृह्णंत
 इदं हृदंतः ॥ जत्रैखिन्निः सिद्धिसुखं सुखेन । संतो लज्जन्ते परिशुद्धजावाः ॥ ५४ ॥ इहं व-
 चोऽमृतमुदारफलोपकार-कारि प्रभुर्नविक्रममिषु सोऽन्निवृष्य ॥ पुण्यांबुदो विशदरत्नचयं च
 पश्चा-द्वीजोपमं द्रुतमुवाप महाविभूत्यै ॥ ५५ ॥ श्रुत्वेति देशनां सम्यक् । पुण्यां जतरतनं-
 दनः ॥ उत्प्राप्य रुषजसेनः । स्वामिनं तं व्यजिज्ञपत् ॥ ५६ ॥ स्वामिन् मया जवारण्ये ।
 भ्रमता ज्ञातचेतसा ॥ अकस्मात्सार्थपतिवत् । पुण्यैर्लब्धोऽसि तारय ॥ ५७ ॥ विषयेभ्यो
 विरक्तस्य । कार्यं राज्येन मे न हि ॥ रागाद्याः शत्रवो यत्र । पुण्यकोशं हरंत्यमी ॥ ५८ ॥

मादा

॥ १३७ ॥

शत्रुंजय

॥ १३८ ॥

संसारसागरे घोरे । ब्रमंतो ग्रासलोलुपाः ॥ धीवरा अपि बद्धयन्ते । ज्ञातृपुत्रादिजालके ॥
॥ ५९ ॥ तत्त्वं शरण्यं जगवन् । रक्ष मां व्रतदानतः ॥ नोचेदमीहि विषया-श्लथयिष्यन्ति
मां पुनः ॥ ६० ॥

इत्युदीर्य महाज्ञक्त्या । जिनपादसरोरुहं ॥ जवतापोपशांत्यर्थं । मस्तके न्यस्तवानसौ
॥ ६१ ॥ तं ज्ञव्योऽयमिति ज्ञात्वा । स्वामी व्रतविधानतः ॥ अनुजग्राह संतो हि । परोक्षर-
कराः सदा ॥ ६२ ॥ ज्वरतस्यान्यपुत्राणां-मेकोनैः पंचजिनैः शतैः ॥ सप्तशत्या च पौत्राणां ।
तदा व्रतमुपादेवे ॥ ६३ ॥ स्वामिनं सुरकोटीजिनैः । सेव्यमानं तदा तथा ॥ दृष्ट्वा मरीचिर्ज-
रत-तनयो व्रतमगृह्णीत् ॥ ६४ ॥ आपृच्छ च ज्वरतं ब्राह्मी-व्रतमादित तत्क्षणं ॥ बह्वीजिर्नृपक-
न्याजिनः । सममुज्ज्वलशीलजृत् ॥ ६५ ॥ जिघृक्षुः सुंदरी दीक्षां । ज्वरतेन निवारिता ॥ प्र-
ज्ञोश्चतुर्विधे संघे । आविका प्रथमाज्ञवत् ॥ ६६ ॥ सम्यक्तत्वं ज्वरतेशोऽपि । जग्राह स्वामि-
सन्निधौ ॥ निवर्त्तते जोगकर्म । नाभुक्त्वा शमिनामपि ॥ ६७ ॥ विद्याधरनरेष्वेके । तदानीं
जगृहुर्व्रतं ॥ श्रावकव्रतमन्ये तु । परे जज्ञकज्ञावतां ॥ ६८ ॥ ते तु कठमहाकठ-वर्जं राज-

माहा

॥ १३८ ॥

शत्रुंजय
॥ १३९॥

न्यतापसाः ॥ आगत्य स्वामिवादांते । मुदिता जगदुर्वृतं ॥ ६९ ॥ मुनयः पुंमरीकाद्याः । सा-
ध्यो ब्राह्मीपुरस्तराः ॥ श्रेयांसप्रमुखाः श्राद्धाः । श्राविकाः सुंदरीमुखाः ॥ ७० ॥ चतुर्वि-
धस्य संघस्य । स्थापनामित्यसूत्रयत् ॥ जगन्नाथोऽस्ति साद्यापि । नाह्ना लंघ्या हि तादृशां
॥ ७१ ॥ ~~युष्मन्~~ ॥ अर्हतामपि मान्योऽयं । पूज्यः पुण्यवतामपि ॥ सैव्यः सुरासुरेशानां ।
संघो जयति सर्वदा ॥ ७२ ॥ तदानीं चतुरशीते—गणज्ञानामकर्मणां ॥ व्रतीनां रुषजसेन-
प्रज्ञृतीनां सुमेधसां ॥ ७३ ॥ शक्रचक्रिमुखैः सर्वै—निर्ममे स्थापनामहः ॥ यथाहं गणसंघ-
स्य । जिनाज्ञानुगतैरथ ॥ ७४ ॥ ~~युष्मन्~~ ॥ पदत्रयीं प्रज्ञोः प्राप्य । द्वादशांगीं गणेश्वराः ॥
प्रज्ञातिशयशालित्वा—इचयामासुराशु ते ॥ ७५ ॥ व्यवस्थाद्यापि सैवेयं । श्रीयुगादिजिनो-
दिता ॥ वर्ततेऽत्रार्हतामाज्ञा । दुर्लभ्या हि विवाकनां ॥ ७६ ॥ प्रणम्य सुरगंधर्व—विद्याधर-
नरेश्वराः ॥ ययुर्निजं निजं स्थानं । स्मरंतो जिनदेशनां ॥ ७७ ॥ जगवानप्यतिशयै—श्वतु-
स्त्रिंशन्मितैर्युतः ॥ विजहार धरापीठं । बोधयन् जविकान् जनान् ॥ ७८ ॥ एकत्रैव स्थिति-
नृतां । न परोपकृतिर्नवेत् ॥ इतीव त्रिजगत्स्वामी । नैकत्र स्थितिमाप्तवान् ॥ ७९ ॥

माहा०

॥ १३९॥

शार्ङ्गजय

॥ १४० ॥

इतश्च ज्ञरतः पुण्य-निजृतः प्रणतो जनैः ॥ अयोध्यां विलसत्सौधा-मध्यास्त सपरि-
 ष्वदः ॥ ८० ॥ उल्लसद्द्वैजवस्फाति-संजृतः शस्त्रसन्ननि ॥ जगाम चक्ररत्नस्य । दिदृक्षाप्रेरि-
 तस्ततः ॥ ८१ ॥ उद्यत्किरणमावाजि-र्मालितं रवित्रिंशवत् ॥ उद्योतयच्च तद्देशम् । चक्ररत्नं
 ददर्श सः ॥ ८२ ॥ दर्शनादेव चक्रस्य । पंचांगप्रणतिं व्यधात् ॥ चक्रवर्त्तो ह्यत्रियाणां । श-
 स्त्रं यदैवतं परं ॥ ८३ ॥ विधाय शुचिर्निस्तोयैः । स्नानमानंदमेदुरः ॥ सुगंधशुभ्रे धौते च ।
 वाससी पर्यधत्त सः ॥ ८४ ॥ समागत्यायुधागारं । चक्री चक्रं करोऽकरोत् ॥ प्रमार्जयच्च पा-
 णिज्या-मुच्चैरुत्तेजयन्निव ॥ ८५ ॥ पीठे हिरण्यमये चक्रं । निवेशयारसहस्रजृत् ॥ सोऽस्मरद्-
 विविंशस्यो-दयाद्दिशिखरस्त्रितेः ॥ ८६ ॥ अस्नप्यतामलजलै-स्तन्नृपेण स्वपाणिना ॥ स-
 मुज्जोद्गच्छदुर्वाग्नि-निजमासीच्च तद्भिषौ ॥ ८७ ॥ चंदनागुरुकर्पूर-कस्तूरीकुंकुमैरथ ॥ जय-
 श्रियः प्रतिभुवो । ददौ चक्रे स हस्तकान् ॥ ८८ ॥ अखंडैस्तंदुलैः शुभ्रै-स्तस्याग्रे सोऽष्टमं-
 गर्ली । अमंरुयद्दि सैवास्य । दात्री मंगलमालिकां ॥ ८९ ॥ वज्रवैरूर्यमाणिक्य-मुक्ताकर्क-
 तनादिभिः ॥ स्वस्तिकं स्वस्तिकृत्स्वस्य । वित्तेनेऽस्य पुरो नृपः ॥ ९० ॥ नीराजतां तस्य

मादा०

॥ १४० ॥

शशुंजय

॥ १४१ ॥

कर्तुं-स्तमेव नृपतिं विना ॥ नोराजनामकार्शोच्च । सहमंगलदीपिकां ॥ ९० ॥ नमः प्रत्य-
क्ष्यदेवाय । कृत्राणां गुरवे च ते ॥ इत्युक्त्वा जरतो जूप-स्तन्ननामायुधाधिपं ॥ ९१ ॥ इत्य-
मष्टाङ्गिकां याव-दुपहारैर्मनोहरैः ॥ नित्यं नवनवैश्वक्रे । चक्री चक्रस्य चर्चनं ॥ ९२ ॥

ततो यक्षसहस्रेणा—धिष्ठितं दिव्यशक्तिजृत् ॥ सहस्रारं महाज्वाला-मालाज्जिरज्जिला-
लितं ॥ ९३ ॥ वर्तुलं व्योमसंचारि-दुष्टदैत्यारिसूदनं ॥ चक्रं जरतजूजर्तुः । प्रतापमिव दि-
द्युते ॥ ९४ ॥ ॥ ततो मणिमये पीठे । मर्त्यामर्त्यप्रकटिपते ॥ जयस्नानकृते चक्री ।
प्राङ्मुखो निषसाद सः ॥ ९५ ॥ ततः कापि कटाक्षांजः-संपृक्तमणिकुंजजैः ॥ तोयैः सि-
पेच द्विगुणै-रिव तं रूपरंजिता ॥ ९६ ॥ काप्युरोजन्मकुंजांत-विधृत्य कलशं शुभ्रं ॥ ल-
घुर्न हृदये योग्य-इत्यनामयदंशुला ॥ ९७ ॥ कलशं कार्णिकाकारं । स्वपाणिजलजन्मना ॥
आदाय कापि वामाङ्गी । सिपेच जरतेश्वरं ॥ ९८ ॥ शिरो नोऽस्य पदासंगि-त्वस्यांजो ज्ञा-
रतं शिरः ॥ स्पृशतीति कृतः कुंजः । कया शिरसि सः स्वर्यं ॥ ९९ ॥ आतोद्यनादसन्मि-
श्रो । धवलध्वनिरुल्लसन् ॥ तदा मंरुपमापूर्य । मुमूर्ष ककुब्जां मुखे ॥ १०० ॥ इत्थं जयज-

माहा०

॥ १४१ ॥

शत्रुं जय

॥ १४९ ॥

याराव-पूर्वं पूर्वः स चक्रजृत् ॥ सुखातो ज्ञास्वतो विंव-मनुचक्रेऽधिकद्युतिः ॥ १ ॥ दधच्छु-
 द्राणि वासांसि । हेमद्युतिरज्ञाद्भिः ॥ आमेखलं शरन्मेधैः । सुमेरुरिव वेष्टितः ॥ २ ॥ प्र-
 त्यंगं जूषितो जूरि-जूषणैर्जरतो विभुः ॥ वज्रासे जंगमः कल्प-विटपीव चरन् भुवि ॥ ३ ॥
 पुष्पाकृतस्तुतिमुखैः । पूजनैः प्रथमं जिनं ॥ आराधयद्गरानाथः । स्वजक्तिप्रेरितस्ततः ॥ ४ ॥
 दत्त्वा दानं ततो मानं । भुक्त्वा च जरताधिपः ॥ दधत्तांबूलमास्यांत-रास्थानीमधिजग्मिवान्
 ॥ ५ ॥ चामराज्यां वीज्यमानः । उत्राढादितज्ञास्करः ॥ स रराज निर्जरान्या-मिव वर्षा-
 सु पर्वतः ॥ ६ ॥ सदैव संनिधानस्थे-र्जनैः शोभशज्जिर्वृतः ॥ व्यराजत नृपो यत्न-सहस्रैः
 प्रौढविक्रमैः ॥ ७ ॥ अथायुधगृहायक-तदस्त्राश्रितमायुधं ॥ दियुते दिवि पूर्वाशा-ज्जिमुखं
 यानसूचकं ॥ ८ ॥ प्रातर्जूपोऽथ सर्वांग-जहृणाकृष्टसंपदं ॥ कुंजिरत्नं यशोगौर-मारुरोद
 शुजांशके ॥ ९ ॥ स गर्जनूर्जितं जात्य-कुंजरस्तत्कृणादजृत् ॥ उदाममदधाराज्जि-धारा-
 धर इवापरः ॥ १० ॥ उत्किप्य पाणीन् कुर्वाणै-र्दिवं पल्लवितामिव ॥ युगपदंतिनां वृंदै-
 श्वक्रे जयजयारवः ॥ ११ ॥ दुंदुजिर्नादयामास । प्रयाणसमयोन्नवः ॥ दिशो दशापि संमू-

माहा०

॥ १४९ ॥

शत्रुंजय

॥ १४१ ॥

ठेन । रोदसीकुहरांतरा ॥ १२ ॥ मांगड्यतूर्यनिर्घोषः । संशुद्धजवनोदरः ॥ आहास्त सर्व-
सैन्यानि । दूतवत्सर्वदिग्गतिः ॥ १३ ॥ गजैर्जरन्मदचयैः । सप्रवाहैरिवाङ्गिः ॥ तुंगैस्तुर-
गैस्तरलैः । कल्लोलैरिव वारिधेः ॥ १४ ॥ नदङ्गिः स्पन्दनैः प्रौढै-जैर्गमैरिव वेश्मङ्गिः ॥ पत्ति-
ङ्गिर्वैरिनिर्घात-स्फुरच्छक्तिङ्गिरन्वितः ॥ १५ ॥

चचाल प्रथमं प्राची । प्राचीशसमविक्रमः ॥ रजोन्निष्ठादयन् सैन्य-समुत्थैश्चन्द्रोचि-
पं ॥ १६ ॥ निजिनिजेकं ॥ वाजिरत्नं समारुह्य । दंशरत्नधरः पुरः ॥ नाम्ना सुषेणसेनानी
-रत्नं चक्रमिवाचलत् ॥ १७ ॥ प्रत्यूहव्यूहनाशाय । शांतिमंत्र इवांगवान् ॥ पुरोधारत्नम-
चल-ङ्गिनं संपूज्य प्रकृतः ॥ १८ ॥ जंगमा सत्रशालेव । कृणादिव्यान्नकारणं ॥ गृहिरत्न-
मचालीञ्च । सैन्ये प्रत्याश्रयं किल ॥ १९ ॥ स्कंधावारादि निर्मातु-मलंकर्मोणविक्रमं ॥ च-
चाल विश्वकर्मैव । रत्नं वर्द्धकिसंज्ञकं ॥ २० ॥ चर्मवत्रखङ्गरत्ना-न्याश्रितानि सुरासुरैः ॥ र-
त्ने च मणिकाकिण्यौ । शक्रिणा प्राचलत्समं ॥ २१ ॥ क्षोभयन् सैन्यनिर्घातैः । क्षोणी क्षो-
णीधवोऽपि सन् ॥ क्वचिदन्येषु सोत्कंठा । स्यादियं मन्युनेति किं ॥ २२ ॥ अस्थिरायां स्थि-

माहा०

॥ १४१ ॥

शत्रुंजय

॥ १४४ ॥

रत्नं वा-चलेषु चलतां तथा ॥ कुर्वन् नरतज्जूपाल-श्चाल बलवहलैः ॥ १३ ॥ अ-
करोन्नरतश्चक्री । प्रयाणं योजनावधि ॥ प्रत्यहं शात्रवप्राण-प्रयाणं चक्रपृष्ठगः ॥ १४ ॥ न्य-
वेशयद्यत्र सैन्यं । वर्धकिर्दिव्यशक्तिभिः ॥ निर्ममे तत्र वासादीन् । पुरवत्तत्कृणादपि ॥ १५ ॥
चक्रिणः शिबिरे तस्मिन्-श्वत्वरानि त्रिकाणि च ॥ अयोध्यावह्निद्विषाला । वज्रूवापणवी-
थिका ॥ १६ ॥ मार्गे देशाधिपाः सर्वे । गजाश्वाद्युपवाजृतः ॥ नेमुर्विनयनघ्रांता । नरतं सु-
रसेवितं ॥ १७ ॥ रोदसीं क्षोजयन्नेवं । सैन्यसंघातमर्दनात् ॥ दिनैः कतिपयैः प्राप । स तीर्थं
मागधाजिधं ॥ १८ ॥ पूर्वाब्धे रोधसि नव-योजनायामविस्तृतं ॥ द्वादशयोजनं दैर्घ्यं । स्कं-
धावारं न्यवेशयत् ॥ १९ ॥ वर्धकिः सैन्यनिलया-नयोध्यावह्निनिर्ममे ॥ एकां पौषधशालां
च । विशालां रत्नराजिभिः ॥ २० ॥ अशतरत्नतस्तत्र । कुंजराज्ञकुंजरः ॥ केसरीव न-
गोत्तंगा-डुदयादेरिवार्यमा ॥ २१ ॥ राजा पौषधशालायां । दर्शसंस्तारकं नवं ॥ संस्तारया-
मास निज-कार्यारंजकृते कृती ॥ २२ ॥ न्यस्तान्नरणास्त्रकपट-डुकूलः श्वेतवाससी ॥ विज्जा-
णो मागधं देव-मनु पौषधमगृहीत् ॥ २३ ॥ शुद्धसंस्तारके तस्मिन् । निपणः सोऽष्टमं त-

मादा०

॥ १४४ ॥

शत्रुंजय

॥ १४५ ॥

पः ॥ चक्रे मुनिरिव त्यक्त-सर्वसावधकारणः ॥ ३० ॥ अष्टमांते नृपः पूर्ण-पौषधो पौषधौ-
कसः ॥ शरदन्नादिवादित्यो । निर्ययावधिकद्युतिः ॥ ३१ ॥

यथाविधिकृतस्नानो । जिनमानर्च्य चक्रिराट् ॥ निःशेषक्षुब्धेवानां । प्रीतये च बलिं व्य-
धात् ॥ ३२ ॥ उद्यत्पताकं दिव्यास्त्र-श्रेणिजिः शस्त्रधामवत् ॥ आह्वयंतं दशदिशां । लक्ष्मीं
धंदारणत्कृतैः ॥ ३३ ॥ युक्तं तु तुरगैर्वह्निगा-कृष्टास्थैर्गरुडैरिव ॥ ग्रसन्निर्वैरिदर्पाहिं । रथमध्या-
स्त जूपतिः ॥ ३४ ॥ मातलिर्वासवस्येव । तीक्ष्णरश्मेरिवारुणः ॥ ज्ञावविन्नृपतेरा-
सीत् । सारथिस्तस्य संगरः ॥ ३५ ॥ रश्मिचालनमात्रेणो-त्पतंतः पूर्वसागरं ॥ निन्युर्हया
रयाजूप-मुदयाथेव ज्ञास्करं ॥ ३६ ॥ तीरदुमपतत्पत्रं । निर्घोषत्रस्तनक्रकं ॥ नाज्जिदघ्नं रथेनां-
जः-सोऽन्यगाहत वारिधेः ॥ ३७ ॥ वरुवांगजवातेन । वरुवानलशंकिना ॥ निर्घोषेणापि सं-
क्षुब्धं । तदा जलधिनामुना ॥ ३८ ॥ धनदेनाश्रितं मध्ये । वासवेनाटवीतटे ॥ पंचमर्दिदुसमं
चक्रे । सोऽधिज्यं च शरासनं ॥ ३९ ॥ रिपुप्राणप्रयाणार्थं । पटहध्वनिसोदरं ॥ धनुर्वेदोका-
रमिवा-कृष्य किंचिन्नरासनं ॥ ४० ॥ संक्षुब्धलवणांजोधिं । स्फुटत्सैकतपर्वतं ॥ त्रस्यन्नक्रं

माहा०

॥ १४५ ॥

सधुजय

॥ १४६ ॥

स टंकार-मकारयदिलाविभुः ॥ ४१ ॥ ~~सुखं~~ ॥ अमंदमंदरन्नाम्य-दंजोधिरवनिष्टुरं ॥ टंकारं ध-
 नुषः श्रुत्वा । चुक्षुजे त्रिजगन्मनः ॥ ४२ ॥ प्रत्यासत्त्या रवेस्त्रस्य-इष्ट्याष्टंकारतस्ततः ॥ उ-
 न्मार्गगमनादेक-मतश्चक्रमज्जंक्त तत् ॥ ४३ ॥ बाधिर्यं टंकृतेः प्राप्य । कर्णेषु किल तद्विधं ॥
 तदादि चक्षुःश्रवसो । विख्यातास्तेन पन्नगाः ॥ ४४ ॥ विलादिवेषुधेर्वाणं । भुजंगमिव त्री-
 षणं ॥ सुरासुरक्षोज्जकर-माचकर्ष महीश्वरः ॥ ४५ ॥ सिंहकर्णिकया मुष्टया । निजनामां-
 कितं शरं ॥ सिंजिन्यां निदधे वज्र-इंमवडिपुराजिषु ॥ ४६ ॥ रथे वीरावतंसोऽयं । मेरौ
 चंद्रमरीचिवत् ॥ शुशुजे वाणकिरलैः । शोषयन् वैरिप^{असि}द्वलं ॥ ४७ ॥ शिलीमुखं शत्रुमुखं ।
 नखांशुकवचोज्ज्वलं ॥ कर्णाग्र्यर्णं महीजानि-रानिनाय सपक्कं ॥ ४८ ॥ आकुंचितैकपा-
 देन । तूणाग्र्यां पक्कमानिव ॥ तीक्ष्णवाणाग्रचंचूवान् । गुरुत्मानिव तर्कितः ॥ ४९ ॥ शो-
 षयिष्यति मामेष । उद्धिधीर्षति मामितः ॥ किमित्याशंक्यत तदा । वीक्ष्य पाथोनिधिर्नृपं
 ॥ ५० ॥ दिक् पूर्वा पूर्ववहीक्ष्य । विज्यती पूर्वपर्वतं ॥ अंतरा निदधे मुग्धा । तद्वाणौजो
 न जानती ॥ ५१ ॥ बहिः-पुंखाग्रमध्येषु । नागासुरगरुत्मजिः ॥ श्रितमडिष्वकुंठं य-द्वि-

मादा

॥ १४६ ॥

शशुञ्जय

॥ १४३ ॥

ससर्ज नृपः शरं ॥ ५२ ॥ तमिबुं वीक्ष्य यत् क्षुब्ध-स्तदा स लवणांबुधिः ॥ अद्यापि हि
तदञ्ज्यस्तं । स्मरत्येष चलोर्मिजिः ॥ ५३ ॥ वज्रपाणेः कराद्भ्रजं । किमञ्ज्येति क्रुधा पुनः ॥
इत्याशंकितमालोक्य । पर्वतैरपि तोयगैः ॥ ५४ ॥ ^{उत्सालयन्} जलनिधे-र्जलमाकाशगामि-
नः । विद्याधरानज्जिज्ञया-न्नासयन्नतिवेगवान् ॥ ५५ ॥ नीले विहायसि कष-न्निव सौवर्ण-
मात्मनः ॥ विद्युदंश इवोदंशो । धराखंलमोचितः ॥ ५६ ॥ योजनानि द्वादशापि । व्यति-
क्रम्य स मार्गणः ॥ सज्जायां मार्गवेशस्य । हृदि शब्दमिवापतत् ॥ ५७ ॥ ~~सिद्धिर्वापत्~~ ॥

सहसा शरसंपात-संघट्टनसमुद्भवः ॥ रत्नसिंहासनाद्बहिः । स्फुलिंगान् सर्वतोऽमुचत्
॥ ५८ ॥ स एव तस्य क्रोधाग्ने-रुपादानपदं दधौ ॥ तडाज्यदुममूलाग्नि-रशंकि तु सुरैरयं ॥
॥ ५९ ॥ तन्निरीक्ष्य कर्णं संस-दञ्जूदातेख्यगेव सा ॥ बाणपक्षाज्जिवातेन । चित्तदीपोऽच-
लत्परं ॥ ६० ॥ नर्तयन् नासिकां कुर्वन् । गुंजापुंजारुणेकणे ॥ भ्रमितव्रूः स्वकोपदुं । वि-
पल्लवमिव सृजन् ॥ ६१ ॥ बलित्रयं त्रिधा कोप-सूचकं सोऽलके दधत् ॥ स्फुरदोष्टपुटः को-
पा-ञ्चकर्षायुधमुच्चकैः ॥ ६२ ॥ ~~उवाच~~ ॥ उवाच च स्वकोपाग्नि-ज्वालामालानुकारिणी ॥

माहा०

॥ १४३ ॥

शकुंजय

॥ १४८ ॥

वाचं विपैकसधीची-मुच्चैर्गर्वादखर्वितः ॥ ६३ ॥ ज्वलनं पाणिना धर्तुं । हर्तुं को दिग्गजाद्-
दान् ॥ शेषाहिमस्तकस्थाष्णु-मणिमाहर्तुमुद्यतः ॥ ६४ ॥ कुंतेन निशिताग्रेण । कः कंठ-
यितुमिच्छति ॥ स्वचक्षुषी मृगरिपोः । केसरान् को हि वांठति ॥ ६५ ॥ कः क्रेपुमुत्सुको
भ्राम्य-इरघट्ठांतरं क्रमौ ॥ मत्संसदि कुर्वीः कोऽयं । चिक्षेप निजसायकं ॥ ६६ ॥ विविदि-
षकं ॥ इत्युदीर्य महावीर्य । ऊर्जितं चार्जयन् रूपं ॥ आहत्य वामहस्तेना-सनं वैरिकपोल-
वत् ॥ ६७ ॥ फूत्कारं सर्पवत् कुर्वन् । मोटयन्नंगमात्मनः ॥ सिंहासनात्सहसैवो-दतिष्ठत्स
षट्पटगीः ॥ ६८ ॥ कुर्वन् ॥ परिवारोऽपि हि कोपेन । ज्वलेत्तद्वदवारितः ॥ उत्तस्थौ ज्ञास्क-
रमनु-किरणौघश्चलत्यपि ॥ ६९ ॥ अनर्त्तयन् केऽपि खजान् । कोपज्ञोः पद्मवानिव ॥ केतू-
दलासयन् कुंतान् । शब्द्यानिव रिपूरसः ॥ ७० ॥ मुज्गरान् ग्रामयामासु-हस्त्रिखंत इवांबरं ॥
अधिज्यांश्चक्रिरे केऽपि । कोदंसांश्च यमब्रुवः ॥ ७१ ॥ जगृहुः केऽपि वज्राणि । स्तवकानीव
संकुयः ॥ शूलान्याददिरे केऽपि । कुर्वंतो दंतुरं नजः ॥ ७२ ॥ भुजास्फोटं परे चक्रुः ।
स्फोटयंतोऽपि रोदसीं ॥ ह्वेरानादं व्यधुः केऽपि । मेघनादानुकारिणः ॥ ७३ ॥ हन्यतां ह-

मारा०

॥ १४८ ॥

शत्रुंजय

॥१४९॥

न्यतामेष । ध्रियतां ध्रियतामसौ ॥ प्रभुं नो दुर्विनीतो यो । द्वेष्टि घूक इवारुणं ॥ ७४ ॥ इ-
 त्यासीत्यरिवाराणां । समं कोलाहलो महान् ॥ प्रलयोद्भ्रान्तपाथोधि-ध्वानशोभानुकारवान्
 ॥ ७५ ॥ इतस्तत्सचिवः सम्यग् । बाणमासाद्य ज्ञारतं ॥ अवाचयच्च तद्वर्णान् । क्रोधाहि-
 शममंत्रवत् ॥ ७६ ॥ राज्येन यदि वा कार्यं । जीवितयेन वा सुराः ॥ तदा सेवां कुरुध्वं
 नः । स्वसर्वस्वौपटौकनात् ॥ ७७ ॥ इत्यादिशति वः साक्षात् । सुरासुरनरेशितुः ॥ रुषज-
 स्वामिनः सूनु-र्जरतश्चक्रवर्त्ययं ॥ ७८ ॥ युष्मन् ॥ इत्यहाराणि दृष्ट्वासौ । विज्ञायावधिना च
 तत् ॥ दर्शयन् स्वामिने बाण-मुच्चैरित्यवदत्ततः ॥ ७९ ॥ अहो शृणुत राजन्या । धिग्वो
 रज्जसकारिणः ॥ स्वामिनो हितचिंताज्जि-रहितं कर्तुमुद्यताः ॥ ८० ॥ जरतो जरतक्रेत्रे । प्र-
 थमश्चक्रवर्त्यज्यूत् ॥ प्रथमार्हत्सूनुरसौ । रिपुसोमविधुंतुदः ॥ ८१ ॥ तोलितुं शक्यते मेरु-
 रुध्रियेत वसुंधरा ॥ शोष्यते लवणांजोधि-श्चक्री नो जीयते पुनः ॥ ८२ ॥ एष वो याचते
 दंभं । शक्रवच्चंरुशासनः ॥ विधारयिषते वस्तु । स्वाज्ञां मान्यां सुरासुरैः ॥ ८३ ॥ यथा देवे-
 षु सर्वज्ञो । जिन एव परो न हि ॥ चक्री नरेष्वपि तथा । शक्रीज्यूतः स्वशक्तिज्जिः ॥ ८४ ॥

माहा

॥१४९॥

शत्रुंजय

॥१५०॥

घटते सर्वथैवात्र । विनयो नयशालिनां ॥ न कार्या युद्धवार्त्तापि । कालरात्रिरिवात्मनः ॥
 ॥ ७५ ॥ निवार्यतामयं लोकः । स्वामिन् स्तोकमतिश्रुतः ॥ खद्योतवद्विवानाश्रे । हेष्टि य-
 श्चक्रिणि कुधा ॥ ७६ ॥ प्रगुणीकुरुत तदंशं । चक्रिणे प्रणतो जव ॥ गर्वः सर्वस्वनाशाय ।
 स्यादयं हृदयं दहन ॥ ७७ ॥ निशम्य सचिवाक्षाणी । दृष्ट्वा तान्यक्षराण्यपि ॥ परमेष्टिस्मृ-
 तेः पाप-मिव कोपोऽस्य निर्ययौ ॥ ७८ ॥ उपायनमुपादाय । मंत्रिणा सह तं शरं ॥ नत्वा
 च भागधाधीश-श्चक्रिणं तं व्यजिज्ञपत् ॥ ७९ ॥ दिष्टयाद्य दृक्पथं प्राप्तः । स्वामिंस्त्वं धे-
 ऽतिवत्सलः ॥ घनांजश्चातकस्येव । चिरमुत्कस्य तृष्णया ॥ ८० ॥ उदिते त्वयि नाश्रेऽद्य ।
 सनाथा वयमुच्चकैः ॥ पद्माकरास्तीक्ष्णकरे । पुष्पंति हि सुसंपदः ॥ ८१ ॥ सुस्वामिना दु-
 र्विनीते । प्राक् प्रैषि मयि सायकः ॥ कर्तव्यज्ञापनायेव । भ्रमते वेत्रिवत्त्वया ॥ ८२ ॥ रवेः
 प्रत्यपरं तेजो । वायोः प्रत्यपरो जवी ॥ मेरोः प्रत्यपरः शैलः । प्रतिमद्वस्तथा तव ॥ ८३ ॥
 प्रमादतो मया यत्त्वं । शीघ्रं नाराधितः प्रभुः ॥ तत्प्रसीद मयि स्वामिन् । संतो हि नतव-
 त्सलाः ॥ ८४ ॥ अतः परमहं नाथ । त्वत्पादांबुजषट्पदः ॥ जिनाशिषमिवाङ्गां ते । धार-

मादाप

॥१५०॥

शत्रुजय

॥१५॥

यिष्यामि मूर्धनि ॥ ए५ ॥ स्वामिन् मागधतीर्थेऽस्मिन् । स्थास्याम्यारोपितस्त्वया ॥ जय-
स्तंज इव प्राच्यां । पूर्वः परमज्जक्तिज्ञाक् ॥ ए६ ॥ एते वयमिदं राज्यं । जृत्या एते श्रियो
ह्यमूः ॥ तवैव स्वाधिनाः स्वामिन् । कर्तव्ये पूर्वपत्तिवत् ॥ ए७ ॥ इत्युदीर्य सुरो हारं । कि-
रीटं कुंभले शरं ॥ तं च मागधतीर्थीजः । सोऽर्पयामास चक्रिणं ॥ ए८ ॥ पूर्वोपार्जितरत्ना-
नि । मौक्तिकानि मणीनपि ॥ अन्यानि दिव्यवस्तूनि । सोऽदाच्छ्रीजरतेशितुः ॥ ए९ ॥ अघ्नं
प्रसाददानैस्तं । जूरतो जस्ताधिपः ॥ अनुजग्राह जृत्येषु । विससर्ज च मागधं ॥ ४०० ॥

अथो रथं बालयित्वा । पथा तेनैव पार्थिवः ॥ सैन्यं निजमगाञ्चक्र । इव त्रिदिवमा-
गतः ॥ १ ॥ अवरुह्य रथाच्चक्री । कृतस्नानो यथाविधि ॥ चकाराष्टमज्जक्तांते । पारणं सप-
रिच्छदः ॥ २ ॥ अष्टाहिकामहं चक्रे । चक्ररत्नस्य चक्रिराट् ॥ मागधस्य महर्द्धिं तां । तस्यैवो-
पनयन्निव ॥ ३ ॥ तेजोऽग्निर्दीप्यमानं तत् । सभंताऽविविधवत् ॥ चचाल चक्ररत्नं खे-ऽष्टा-
हिकापर्वणस्ततः ॥ ४ ॥ उन्नतान्नामयन्नघ्रान् । स्थापयन् गर्वपर्वतान् ॥ दत्तयन्नुद्धरन् दीना-
न् । गृह्णंस्तेज्यश्च ठौकनं ॥ ५ ॥ कुर्वन् प्रयाणं चक्रानु-गतो योजनमात्रकं ॥ दिव्यशक्त्या-

माहा०

॥१५॥

अनुजय

॥१५२॥

नितश्वक्री । प्रापदक्षिणसागरं ॥ ६ ॥ एलाखवंगलवली—कंकोलकमुकीवेन ॥ दक्षिणोदधित्ति-
रेऽसौ, । स्कंधावारं न्यवेशयत् ॥ ७ ॥ तत्रापि वार्द्धकिः पूर्व—वदसूत्रयदाशु च ॥ स्कंधावार-
निवेशादि । पौषधागारमुत्तमं ॥ ८ ॥ कृत्वा तं वरदामाख्यं । मुख्यश्वक्री स्वमानसे ॥ स-
पौषधोऽष्टमं ज्ञातं । तपश्चक्रेऽर्थसाधकं ॥ ९ ॥ कृत्वा बलिविधिं तत्र । रथमारुह्य हेमजं ॥
विजृम्भकोदंरमुदंरं । पाशोधिस्तटमाप सः ॥ १० ॥ रथांगनाज्जिह्वं सं—विगाह्यांजौबुधेर्नृपः ॥
आकर्णाकृष्टकोदंरः । सोऽमुंचद्विव्यसायकं ॥ ११ ॥ द्योतयन् ककुत्तां ज्ञातं । सुवर्णाक्षरजृ-
ह्वरः ॥ पपात तस्य सदसि । गत्वा द्वादशयोजनीं ॥ १२ ॥ अकांरुकांरुपातेन । चंरुघातेन
नागवत् ॥ चुकोप वरदामाख्यो । जगर्जाश्च स वार्द्धिवत् ॥ १३ ॥ अवारः परिवारोऽपि ।
समारोपितमत्सरः ॥ आयुधान् प्रगुणीचक्रे । स्वाम्यंश इव तद्विधः ॥ १४ ॥ दृष्ट्वा सायकव-
र्णानि । मत्वा चक्रिणमागतं ॥ उपायनानि बाणं च । समादायाथ सोऽचलत् ॥ १५ ॥ विनया-
द्वरदामस्य । तुतोष जतरेश्वरः ॥ प्रणिपातावधिः कोपः । प्रायः स्यान्महतां यतः ॥ १६ ॥ त-
त्रारोप्य स्थिरं शैल—मिवैनं चक्रनायकः ॥ पश्चा तेनैव बबले । पूर्णमानो भृगारिवत् ॥ १७ ॥

मादा ८

॥१५३॥

शत्रुंजय

॥१५३॥

चक्री चक्रमग्र प्राप्य । तपसः पारणं व्यधात् ॥ अष्टाहिकामहं चापि । चक्ररत्नस्य पू-
 र्ववत् ॥ १८ ॥ उल्लालयन् रिपुचयां-स्तुषानिव महावलः ॥ सुरासुरैर्नम्यमानः । सर्वज्ञ इव
 सर्वतः ॥ १९ ॥ जरतः पाशुपतिव-जगतो जीवनप्रदः ॥ चक्रानुगः क्रमात्प्राप । प्रतीची-
 सिंधुसैकतं ॥ २० ॥ ॥ विधाय पूर्ववच्चक्री । तपः स्पंदनमास्थितः ॥ मुमोच बाणं स
 प्राप । प्रज्ञासेशस्य संसदं ॥ २१ ॥ बाणाक्षराज्जतक्रोध-स्तमिषुमुपदासमं ॥ आदाय जरतं
 प्राप्य । नत्वा चैवं व्यजिह्वपत् ॥ २२ ॥ निःस्वामिकेन दृष्टोऽसि । मया स्वामी स्वपुण्यतः ॥
 सामंतमात्रोऽहमिह । स्थास्यामि तव शासनात् ॥ २३ ॥ इत्युदीर्य शरं तं च । चूनामणि-
 मुरोमणिं ॥ कटकानि कटीसूत्रं । सोऽदाज्जरतचक्रिणे ॥ २४ ॥ तत्पाणौ हेमकुंजस्थं । वारि
 वीक्ष्य नृपोऽब्रुवत् ॥ प्रज्ञासेशात्र किं तिष्ठे-जोषितं जीववस्त्वया ॥ २५ ॥ ततो जगाद स
 सुरः । स्वामिन् शृणु कथानकं ॥ सुराष्ट्रमंरुले तीर्थ-मस्ति शत्रुंजयाज्जिधं ॥ २६ ॥ अनंत-
 महिमापूर्ण-मनंतसुकृतास्पदं ॥ नानारत्नौषधीकुंर-रसकूपीमहर्हिमत् ॥ २७ ॥ दर्शनाच्छ्र-
 वणात्स्पर्शात् । कीर्तनादपि पापहत् ॥ स्वर्गापवर्गसौख्यानि । दत्ते यत्प्राणिनां कृणात् ॥

मादा०

॥१५३॥

शत्रुंजय

॥ २८ ॥ त्रिजिह्वोष्कं ॥

तीर्थज्ञतपुराराम—नगदेशादिज्ञूमिषु ॥ शत्रुंजयसमं तीर्थं । नास्ति त्रैलोक्यपावनं ॥

॥ २५४ ॥

॥ २९ ॥ अन्यतीर्थेषु यद्यात्रा—शतैः पुण्यं ज्वेन्नृणां ॥ तदेकयात्रया पुण्यं । शत्रुंजयमहागि-

रौ ॥ ३० ॥ तस्यांतर्दक्षिणे देशे । नदी शत्रुंजयान्निधा ॥ सत्प्रज्ञावा जलापूर्णा—स्त्यर्हचैत्या-

तिमंमिता ॥ ३१ ॥ शत्रुंजया पवित्रेयं । विशेषान्तीर्थसंगता ॥ गगासिंधुनदीदिव्य—जलाधिक-

फलप्रदा ॥ ३२ ॥ या स्नानिनां जलस्पर्शा—त्सर्वपापं व्यपोहति ॥ वेणीवत्पुण्यतीर्थस्य । क-

मलोत्करराजिता ॥ ३३ ॥ या पूर्ववाहिनी गंगे—वापूर्वसुकृतैकज्ञूः ॥ नानाहृदप्रज्ञावाढ्या ।

बहुचित्रकरा नदी ॥ ३४ ॥ शत्रुंजया जाह्नवी च । पुंमरीकिएयश्च प्रज्ञो ॥ पापंकषा तीर्थज्ञू-

मि—हंसीति कश्चितास्ति या ॥ ३५ ॥ कादंबकपुंमरीक—शीर्षयोरंतरा हृदः ॥ तस्यामुखप्रज्ञा-

वाढ्यो । विद्यते कमलान्निधः ॥ ३६ ॥ हृदस्यास्य मृदो लात्वा । पिंमीकृत्य च तज्जलैः ॥

वक्षश्चक्षुषि तडोगान् । घ्नति दोषांध्यनीलिकाः ॥ ३७ ॥ स्वामिन् पयस्तु तस्येदं । कांतिकी-

र्त्तिमतिप्रदं ॥ शाकिनीज्ञूतवेताल—त्रातपित्तादिदोषहृत् ॥ ३८ ॥ तदुज्जवानुपसर्गान् । हेति स्प-

माहा०

॥ २५४ ॥

शत्रुंजय

॥१५५॥

शार्दिमात्रतः ॥ हृदोऽधृतेऽस्मिन् पयसि । न ज्ञेवेज्जीवसंज्ञवः ॥ ३९ ॥ प्रत्यब्दं पुंरुरीकं तत्
 । तीर्थं नंतुं व्रजाम्यहं ॥ वेदमार्हतां स्नानकृते-ऽप्यानयामि हृदाज्जलं ॥ ४० ॥ निःशेषरिपु-
 नाशाय । रक्षितं तु मया ह्यदः ॥ स्वस्वामिने प्रीतिकरं । वस्तु देयमिति प्रज्ञो ॥ ४१ ॥ हौ
 कितं तदिदं वारि । स्वामी रक्तु यत्नतः ॥ तत्तद्गिजययात्रायै । ज्ञावि यत्सर्वदोषहृत् ॥ ४२ ॥
 ॥ तदुक्तिमित्यसौ श्रुत्वा । स्पृहयालुर्नराधिपः ॥ तत्कल्पितविमानेन । ययौ शत्रुंजयं
 गिरिं ॥ ४३ ॥ स्नात्वा शत्रुंजयायां च । स्पृष्ट्वा तत्तीर्थमुत्तमं ॥ पुनर्वैगिविमानेन । चक्री
 शिविरमाप्तवान् ॥ ४४ ॥ ततः प्रीत्या प्रज्ञासेशं । पुनराश्वास्य जूपतिः ॥ तत्रैवारोपयामास ।
 पादपं स्थानके यथा ॥ ४५ ॥ तत्कालोपनतौर्दिग्यै-ज्ज्ञैः कल्पजुमोपमैः ॥ गृहीरत्नं मही-
 ज्ञतुः । पारणं निरमापयत् ॥ ४६ ॥ अष्टाह्निकमहं कृत्वा । प्रज्ञासंप्रति जूपतिः ॥ अनुसू-
 र्यमिवालोको । ययौ चक्रानुगस्ततः ॥ ४७ ॥ चक्री सिंधोर्महासिं-
 धो-र्दक्षिणं प्राप्य सैकतं ॥ पूर्वान्निमुखमागत्य । स्कंधावारं न्यवीविशत् ॥ ४८ ॥ तपोऽष्ट-
 मं व्यधात्तत्र । चित्ते सिंधुं विधाय सः ॥ चक्रं च चासनं तस्या-श्चलद्वाताहतोर्भिवत् ॥ ४९ ॥

मादा०

॥१५५॥

शत्रुं जय

॥ ५६ ॥

जज्ञे सावधिना तत्र । समायातं च चक्रिणं ॥ उपायनमुपादाय । तदायासीत्तमर्चितुं ॥ ५० ॥
दत्त्वाशिषं जयजये—त्युच्चैः सोवाच खेगता ॥ किंकरीव तव स्वामिन् । करवाणि किमा
दिश ॥ ५१ ॥

इत्युदीर्य महातेज—स्तिरस्कृततमोजरं ॥ अष्टोत्तरं रत्नकुञ्ज—सहस्रं चक्रिणे ददौ ॥ ५२ ॥
रत्नसिंहासनेदिव्ये । किरीटं बाहुरहकान् ॥ कटकांश्च महाहारान् । मृदूनि वसनानि च ॥
॥ ५३ ॥ ॥ तत्सर्वं प्रतिजग्राह । सिंधोस्तां विससर्ज च ॥ चकाराष्टमज्जक्तांते । पा-
रणं जूभुजां विभुः ॥ ५४ ॥ तत्राप्यसौ सिंधुदेव्या । विदधेऽष्टाह्निकोत्सवः ॥ चचात्त चक्र-
त्वेन । ददर्श्यमानपथो नृपः ॥ ५५ ॥ दिशोदक्पूर्वया गतन् । क्रमेण ज्जरतेश्वरः ॥ ज्जरतार्ध-
द्वयाघाटं । प्राप वैताढ्यपर्वतं ॥ ५६ ॥ उच्चैर्गिरिर्योजनानां । वैताढ्यः पंचविंशतिः ॥ राजतो-
ददृशे तेन । विस्तारे द्विगुणस्ततः ॥ ५७ ॥ जिनचैत्यैर्महोद्यानै—र्विद्याधरसुरालयैः ॥ सरो-
जिर्ग्रामलहैश्च । पर्वतः स विज्ञासते ॥ ५८ ॥ नितंबे दक्षिणे तस्य । स्कंधावारं निवेश्य सः
॥ चकाराष्टमज्जक्तं च । कृत्वा मनसि तद्विभुं ॥ ५९ ॥ वैताढ्याङ्गिकुमारस्या—कंपिष्ठ किल

मादा०

॥ ५६ ॥

शत्रुंजय

॥१५३॥

विष्टरं ॥ अज्ञासीच्चक्रिणमित-मवधिज्ञानतः सुरः ॥ ६० ॥ अश्राज्यगात्स जतरत-मब्रवीच्चां-
 वरस्थितः ॥ जय स्वामिन् किंकरस्ते । साधि मां पूर्वज्ञक्तवत् ॥ ६१ ॥ इत्युदीर्य मणीनेव ।
 रत्नालंकरणानि च ॥ जज्ञासनानि जज्ञाणि । देवदूष्याणि जक्तितः ॥ ६२ ॥ राज्ञे विश्राण-
 यामास । सोऽगृहीच्च तदर्पितं ॥ आश्वास्यैनं च तद्दानै-स्तत्रैवास्थापयद्भिभुः ॥ ६३ ॥ कुम्भं ॥
 चकाराष्टमज्जक्तांते । पारणं पृथिवीपतिः ॥ अथाच्च वैताढ्यगिरि-देवस्याष्टाहिकोत्सवं ॥ ६४ ॥
 गुहां तमिस्रां चक्रानु-पदं प्राप्य महीपतिः ॥ न्यवेशयच्च कटकं । तदुपांते मनोरमे ॥ ६५ ॥
 कृत्वा मनसि जूपायः । कृतमालं तपोऽकरोत् ॥ चकंपे चासनं तस्या-ज्ञासीच्चैनमुपागतं ॥
 ॥ ६६ ॥ तमर्चितुं रत्नचयै-राजगाम ननाम च ॥ स्वामिंस्तमिस्राद्वारेऽस्मिन् । शरपाल
 इवास्मि ते ॥ ६७ ॥ इति ब्रुवन् महीजर्तु-र्दिव्याज्जरणसंचयं ॥ त्वीरत्नयोग्यं तिलक-चतु-
 र्दशमनुत्तरं ॥ ६८ ॥ तद्योग्यानि च माढ्यानि । दिव्यानि वसनानि च ॥ सोऽदाज्ञाज्ञे धारि-
 तानि । प्राक् तदर्थमिवाददत् ॥ ६९ ॥ ~~निर्निर्ममे~~ ॥ सप्रसादं महीज्ञेन । नियुक्तः स
 ययौ सुरः ॥ चक्री नरैर्द्वैः सहितः । पारणं च विनिर्ममे ॥ ७० ॥ सिंधुसागरवैताढ्य-सीमानं

मादा०

॥१५३॥

शत्रुं जय

॥१५८॥

सिंधुनिष्कुटं ॥ साधयेति महीजत्रा । प्रैष्यथो सैन्यनायकः ॥ ७१ ॥ सुषेणोऽप्यर्द्धसैन्येन ।
 चर्मरत्नेन तां नदीं ॥ उत्तीर्य वर्वरान् जिह्वान् । सिंहलान् टंकणानपि ॥ ७२ ॥ जवनांश्च
 कालमुखान् । स्नेहानपि च जोनकान् ॥ अपरानपि तत्रस्थान् । लीलयैव जिगाय सः ॥ ७३ ॥
 पुष्पं ॥ रत्नोत्करांस्तुरंगांश्च । रथान् करटिनस्तथा ॥ आगत्य चक्रिणे सैन्य-पतिर्व्यश्राणयत्पुरः
 ॥ ७४ ॥ कान्यहानि ततः स्थित्वा-वदत्सेनापतिं नृपः ॥ उद्घाटय तमिस्रायाः । कपाटद्वि-
 तयीमिति ॥ ७५ ॥ तदाज्ञयावृतः सैन्यैः । प्रययौ तत्र सीमनि ॥ कृत्वा तपः सुखस्नातो ।
 दधानः शुज्जवाससी ॥ ७६ ॥ सौवर्णी धूपदहनं । करे विब्रज्जुहां गतः ॥ तस्या दर्शनमात्रेण ।
 सुषेणः प्रणनाम च ॥ ७७ ॥ अष्टाद्विकामहस्तत्र । तंडुलैश्चाष्टमंगलीं ॥ कृत्वा सेनापतिर्दं-
 रत्नमादित पाणिना ॥ ७८ ॥ आजिघांसुरपसृत्य । सप्ताष्टानि पदानि सः ॥ जवेन दंरुत्तेन ।
 त्रिःकपाटावतामयत् ॥ ७९ ॥ ततो विघटमानौ तौ । कपाटौ दंरुतामनात् ॥ त्रटच्चटिति
 कुर्वाणौ । चक्रंदतुरिवोच्चकैः ॥ ८० ॥ आगत्य सैन्यपतिना । विज्ञप्तो ज्वरतेश्वरः ॥ गजरत्नं
 समारूढ-स्तमिस्रामन्युपागमत् ॥ ८१ ॥ घातार्निध्वांतजूताद्या । उपसर्गा ज्वरंति न ॥ येन

माहा०

॥१५८॥

शश्वंजय

॥१५९॥

तन्मणिरत्नं स । चतुरंगुलमाददे ॥ ८२ ॥ कुंजिकुंजे समारोप्य । तस्मिन् चक्रपृष्ठगः ॥ च-
तुरंगचमूयुक्तो । गुहाद्वारं विवेश सः ॥ ८३ ॥ अष्टसुवर्णप्रमाणं । स जग्राहाष्टकर्णिकं ॥ द्वा-
दशापि योजनानि । तमोऽरिं काकिणीमणिं ॥ ८४ ॥ यत्कव्यूहश्रितेनासौ । तेनास्याः पा-
श्वयोर्धियोः ॥ योजनांते योजनांते । मंरुलान्यालिखन् ययौ ॥ ८५ ॥ तदुद्योतेन निर्गच्छन् ।
निम्नगोन्निम्नगे नृपः ॥ निम्नगे प्राप मंजरीरे । आङ्गालेखे कृते इव ॥ ८६ ॥

तुंवीफलमिवैकस्या—मुन्मज्जति शिलापि हि ॥ शिलेव तुंवीफलम—प्यन्यस्यां तु निम-
ज्जति ॥ ८७ ॥ कृतायां ते वर्द्धिकिना । पद्यायामुदलंघयन् ॥ गुहायाश्चोत्तरं द्वारं । प्रापदुत्तर-
यानकृन् ॥ ८८ ॥ प्राग्द्वारोद्घाटनज्ञया—दिवोत्तरकपाटकौ ॥ स्वयमुज्जघटाते तौ । निर्ययौ
चक्रमादितः ॥ ८९ ॥ पंचाशद्योजनायामां । तामतिक्रम्य कंदरां ॥ उदग्गतरतवर्षादि । वि-
जेतुं प्रययौ नृपः ॥ ९० ॥ उत्पाताः समजायंत । म्लेच्छानां तत्र वासिनां ॥ प्रसर्पति म-
होनाथे । कृतंते इव तेऽप्यलं ॥ ९१ ॥ कालचक्रः कालदंष्ट्रः । करालः कालदारुणः ॥ वरु-
वामुखश्च सिंहो । म्लेच्छानामधिपा अमी ॥ ९२ ॥ इयानां कोटयः पंच । स्थानां दश कोटयः

माहा०

॥१५९॥

दात्रुजय

॥१६०॥

॥ कोटिरेका च नार्गनां । पंचाशत्कोटिपत्तयः ॥ १६१ ॥ तेषां च सैन्ये प्रत्येक-मेवमासन्
 बलोजिताः ॥ समरे ये प्रसर्पतः । संह्यते नासुरैरपि ॥ १६२ ॥ महासैन्यानि संमीढ्य । मदो-
 भ्रा यवनास्ततः ॥ अदृष्टपरसैन्यास्ते । चक्रिणे चुकुपुस्तरां ॥ १६३ ॥ संज्यू क्रोधदुर्मत्ता ।
 मन्यमानास्तृणं जगत् ॥ संवर्मिणः शस्त्रजृतो । धावंतिस्म महाबलाः ॥ १६४ ॥ ज्वरतस्या-
 ग्रसैन्येन । युयुधुस्ते महौजसः ॥ वर्षतः शरधाराज्जिः । प्रलयस्य घना इव ॥ १६५ ॥ नत्प्लुतं-
 तोऽतिगर्जतः । कुर्वतो भुजपीडनं ॥ रणांगणे विज्जांतिस्म । नटा इव जटाः स्फुटाः ॥ १६६ ॥
 कोपात्केऽपि करात्काः । साक्षात्कृतजवर्धिणः ॥ आकृषंतो रिपुक्षेत्रात् । हात्रं तेज
 इवावभुः ॥ १६७ ॥ हयानां देषितैः कुंजि-गर्जितै रश्वचीत्कृतैः ॥ जटानां सिंद्धानां च । चु-
 क्षुप्ते भुवनं जयात् ॥ १६८ ॥ कितिजृम्भितैर्वृक्षै-रश्वैरप्यायसै रुपा ॥ मिश्रो युयुधिरे वीराः ।
 स्वेषु स्वेषु जयोन्मुखाः ॥ १ ॥ उदंमदंमपातेन । मुज्जरैः केऽपि केऽपि च ॥ शरैः परशुजि-
 खैः । शत्रून् केचिदयोधयन् ॥ २ ॥ स्लेढैः कूराशयैश्चक्रि-सैन्यं किंचिदुपडुतं ॥ महावा-
 तैरिव वनं । दुर्जनैरिव सज्जनः ॥ ३ ॥ त्रस्यन् त्रस्यन् पतन् मूर्धन् । पश्यन् सर्वत्र वर्तय-

मादा

॥१६०॥

शत्रुंजय
॥ १६ ॥

न ॥ दिग्मूढ इव दैत्यास्त्रै-श्वक्रे चक्रिपरिबुधः ॥ ४ ॥ रसतः करिणः क्रूरं । ज्ञयतोऽपि म-
हारथान् ॥ त्रसतस्तुरगान् वीक्ष्य । सेनानी कोपमाप्तवान् ॥ ५ ॥ सुषेणे समरारंज-प्रवी-
णे म्लेच्छसैनिकाः ॥ त्रेसुर्दिशो दिशि नाल-मालोकयितुमप्यमी ॥ ६ ॥ ते वायसा इवैकत्र ।
संज्ञया लोच्य च क्लृप्तं ॥ आतुरा मातरमिव । ययुः सिंधुं महानदीं ॥ ७ ॥ उत्ताना मुक्तव-
सना । वालुकासनवर्तिनः ॥ स्वदेवान् वारिदमुखां-स्तपसा पर्यतोषयन् ॥ ८ ॥

ततो मेघकुमारोणा-मासनानि चकंपिरे ॥ जगदुश्वक्रिसंरुद्धान् । स्वज्ञक्तान् यवनांस्त-
था ॥ ९ ॥ ब्रूत केनात्र कार्येण । वयमाराधिता इति ॥ अंतरिक्षस्थिता मेघ-कुमारास्तान-
वीवदन् ॥ १० ॥ ऊचुस्ते विषयोऽस्माकं । पराजूनः पुरा न कैः ॥ नूतनः कोऽपि चायासी-
त्तेन जज्ञा वयं दृढा ॥ ११ ॥ निशम्येति गिरं प्राहु-मैया म्लेच्छान् कृताग्रहान् ॥ युगादावा-
दिदेवस्य । सूनुरन्यूनविक्रमः ॥ १२ ॥ यंत्रमंत्रविषास्त्राग्नि-विद्यादीनामगोचरः ॥ जातोऽयं
प्रथमश्वक्री । जरते जरतेश्वरः ॥ १३ ॥ युष्माकमुपरोधेन । तथास्य च वयं खलु ॥
उपसर्गं करिष्याम । इत्युदीर्य तिरोऽजवन् ॥ १४ ॥ अंजोधरा मषीश्यामा । प्राप्नुवंतो नज-

माहा०

॥ १६ ॥

शुभं जय

॥१६२॥

स्तवं ॥ जगर्जुर्निष्ठुरं प्रोच्चै-स्तमिज्जात्कारकारिणः ॥१५॥ मुशलोपमधाराणां । धोरणीभिः
 पयोधराः ॥ व्याप्नुवन् पृथिवीपीठं । तमिस्रपरमाणुवत् ॥ १६ ॥ खनंतो वृक्षमूलानि । पा-
 तयंतो गिरेः शिरः ॥ जलप्रवाहैर्जलदा । गर्त्तादीनप्यपूरयन् ॥ १७ ॥ रात्राविव तमिस्राणि ।
 वलाविव मलीमसाः ॥ जलौघा वसुधां व्यापु-रन्याया इव दुर्नृपं ॥ १८ ॥ ततश्चक्रिकरस्प-
 र्शा-च्चर्मरत्नं तथास्तृतं ॥ यथा तेनोद्धृतं सैन्यं । जिनेन ज्ञुवनं यथा ॥ १९ ॥ उत्तरत्नेन त-
 द्दृष्टं । विस्तृतं मिलितं तथा ॥ अंतरा चर्मरत्नेन । पारदस्य लवाविव ॥ २० ॥

यानपात्रमिवांजोधौ । चर्मरत्नं जलेऽतरत् ॥ जूत्वांतरातपत्रं तु । वारयामास तज्जलं
 ॥ २१ ॥ पितेव नूतनां सृष्टिं । सिसृक्षुरिव चक्रिराट् ॥ पूरितं सैन्यलोकेन ॥ ब्रह्माणं तद्वि-
 निर्ममे ॥ २२ ॥ काकिणीमणिचक्रैश्च । तिरस्कृततमोज्ञरः ॥ तत्कालोत्पन्नधान्यैश्च । सुखं
 तस्थौ चमूचयः ॥ २३ ॥ सप्तज्ञूवन्नहोरात्रा-एयंज्ञांसि परिवर्षतां ॥ तेषां मेघकुमाराणां ।
 तदा कल्पांतकालवत् ॥ २४ ॥ पापाः केऽमी ममेदृक्-मुद्गेगं कर्तुमुद्यताः ॥ इति ज्ञावं न-
 रैस्स्य । विविदुर्यक्षनायकाः ॥ २५ ॥ ते शोभशसहस्राणि । यद्वास्तस्यांगरक्काः ॥ कोपि-

मादा ७

॥१६२॥

शत्रुं जय

॥ १६३ ॥

नो वद्धूणीरा । एत्योचुर्जलदानिति ॥ १६ ॥ अरे वराकाः के यूय-ममुं कोपितुमुद्यताः ॥
 निश्चेतना न जानीथ । चक्रिणं ज्जरतेश्वरं ॥ १७ ॥ शीघ्रं समेत्य चक्रेश-पादौ श्रयत संप्रति
 ॥ असौ दुर्नयमत्युच्चैः । सौढा वः शरणार्थिनां ॥ १८ ॥ नोचेह्यं तस्य जृत्वा । दग्धाहो हं-
 तुमुद्यताः ॥ श्रुत्वेति ते कृणादन्न-वृन्दं संजहुरंवरात् ॥ १९ ॥ यक्षैर्मैवकुमारास्ते । समाग-
 त्याश्च चक्रिणं ॥ नेमुः स्वस्यापराधस्य । प्रायश्चित्तं चिकीर्षवः ॥ २० ॥ सन्मान्य चक्रिणा
 मुक्ता । स्लेहानज्येत्य तेऽन्नदन् ॥ अस्मान्निरप्यजय्योऽयं । तद् दुतं नमतेति तं ॥ २१ ॥ श-
 रण्यैरपि तैर्मैवै-रित्युक्ता स्लेहज्जुभुजः ॥ लुठंतश्चक्रिणं प्राप्य । नेमुर्न्यस्तनृणा मुखे ॥ २२ ॥
 रत्नोत्करांस्तुरंगांश्च । नागान् हाटकसंचयान् ॥ मेरुवच्चक्रिणः पाद-पीठाग्रे ते न्यवेशयन् ॥
 ॥ २३ ॥ चाटूक्तिबहुशोन्नक्ति-गर्जास्ते दैत्यनायकाः ॥ ब्रुवाणा ज्जरतेशेन । विसृष्टा जग्मु-
 रालयान् ॥ २४ ॥ अपि सन्मानिता स्लेहाः । परमंतः समत्सराः ॥ हूडमंत्रैश्चक्रिसैन्ये । रो-
 गांश्चकुरनेकशः ॥ २५ ॥

इतः सुबुद्धिः सचिवः । प्रणिपत्य नरेश्वरं ॥ किरीटकोटिसंघृष्ट-पाणिपद्मो व्यजिज्ञपत्

मादा०

॥ १६३ ॥

शत्रुं जय

॥ १६४ ॥

॥ ३६ ॥ गजवाजिनृणां स्वामि-न्नज्जोशोर्गतिरनुता ॥ तत्तद्वैद्यैर्दिव्यशक्त्या-प्यगम्या ज्ञेयजै-
रपि ॥ ३७ ॥ नार्यं त्रिदोषजो व्याधि-स्तज्ज्ञाने चक्रिनायक ॥ आगंतुकोऽग्निचारादि-दोषाडु-
त्पादितः परैः ॥ ३८ ॥ इत्यालापिनि मंत्रीदौ । द्योतयंतौ नजस्तलं ॥ विद्याधरावुज्जौ व्योमो-
-ऽवतेरतुरतिद्युती ॥ ३९ ॥ ऊर्ध्वग्रीवैः सैन्यलोकै-र्वीक्ष्यमाणौ कृतादरौ ॥ तौ प्रणम्य धरा-
धीशं । तत्पुरोऽग्रन्यषीदतां ॥ ४० ॥ चक्रवर्त्तौ तु तौ वीक्ष्य । जज्ञकारौ महाद्युती ॥ अपृ-
ष्ठद्वहमानेन । कौ युवामिति सादरं ॥ ४१ ॥ रंजितौ चक्रिणो मूर्त्यौ । गिरा चैतौ खचारिणौ
॥ नत्वा पुरः प्रसन्नास्या-वित्यूचतुरिलापतिं ॥ ४२ ॥ स्वामिन् विद्याधरावावां । वायु-
वेगगती इति ॥ त्वदीयतातपादाना-मगन्तावाद्य वंदितुं ॥ ४३ ॥ श्रीयुगादिजिनाधीश-मु-
खात्तुं जयप्रथां ॥ श्रुत्वा गतावजूवाव । तत् स्पृष्टुं तीर्थमुत्तमं ॥ ४४ ॥ अष्टाह्निकामहस्तत्र
। विधायानंदसुंदरं ॥ वृषजेशसुतं त्वां तु । दृष्टुमत्र समागतौ ॥ ४५ ॥ स्वामिवत्स्वामिपुत्रेऽ-
पि । वर्त्तितव्यमिति क्रमात् ॥ आवयोस्त्वं युगादीश । इव सेव्यतमस्ततः ॥ ४६ ॥ तत्कथं मं-
दतेजस्कं । तव सैन्यमिदं विज्जो ॥ सूर्यपालिपयोजानां । संकोचोऽस्ति कथं क्वचित् ॥ ४७ ॥

मादा

॥ १६४ ॥

शत्रुंजय

॥१६५॥

चक्रयथाख्यदिहोत्पन्नो-ऽसाध्यो मंत्रौषधैरपि ॥ अकस्माद्विविधो व्याधि-स्तेनाज्ञून्मृत्तानिरंगि-
 नां ॥ ४८ ॥ ततो जगदतुर्विद्या-धरौ ज्ञूपावशेखरं ॥ चक्रिन् शत्रुंजये राजा-दनीवृद्धोऽस्ति
 शाश्वतः ॥ ४९ ॥ शाकिनीज्ञूतवेताल-उष्टदेवादिदोषहृत् ॥ तत्प्रज्ञावो युगादीशा-दावाभ्यां
 बहुशः श्रुतः ॥ ५० ॥ तत्स्तंभमृत्तिकाशाखा-पत्राद्यं विद्यतेऽत्र नः ॥ तद्धारिसेचनात् सर्वे ।
 जवंतु किल नीरुजः ॥ ५१ ॥ चक्रिणानुमतौ तौ तु । तथा कृत्वाश्च खेचरौ ॥ सन्मानितौ
 तु तेनैव । स्वपदं प्रापतुः क्षणात् ॥ ५२ ॥ नीरुक् निरीक्ष्य तत्सैन्यं । हृष्टो ज्वरतज्ञूपतिः ॥
 अधूनयन्त्रिःपद्मं । दर्शउष्टेलमानसः ॥ ५३ ॥ उज्ज्वलीव तां प्रीतिं । ततो वाचमुवाच सः ॥
 अहो अस्य सुतीर्थस्य । महिमा वचनातिगः ॥ ५४ ॥ मन्ये नातः परं तीर्थं । विद्यते त्रिज-
 गत्यपि ॥ लोकद्वयसुखं यस्य । प्राप्यते चिंतनादपि ॥ ५५ ॥ पुरा प्रज्ञासदेवेन । कश्चिते-
 स्यातिशायिनि ॥ प्रज्ञावेऽप्यथ तेनैव । तत्तीर्थं लंजितोऽस्मि यत् ॥ ५६ ॥ तथापि दिग्जय-
 प्रांते । संघेन सहितो यदि ॥ करिष्ये तज्जिरेयात्रां । तदा मे जनुषः फलं ॥ ५७ ॥ इत्याला-
 पसुधापुरं । किरन् सन्न्यसन्नासु सः ॥ सर्वेषां परमप्रीति-हेतुरासीन्महीपतिः ॥ ५८ ॥ पु-

मादा ७

॥१६५॥

शत्रुं जय

॥ ६६ ॥

नः कुक्षे चक्रेश-भ्रकं दैत्यनृपान् प्रति ॥ प्राहिणोत्तसुरैर्वध्वा । तेऽग्रानिन्यिरे रयात् ॥
 ॥ ५९ ॥ दीनाननान् दीनवाक्यान् । नृपस्तान् वीक्ष्य सत्वरं ॥ लात्वा गजाश्वरत्नादीन् ।
 शिक्तयै ह्यमुचत्पुनः ॥ ६० ॥ गिरिसागरमर्यादं । सिंधोरुत्तरनिष्कुटं ॥ नृपाङ्गया सुषेणोऽग्र ।
 साधयित्वा समाययौ ॥ ६१ ॥ जोगांस्तत्रोपभुञ्जान-श्विरं तस्थौ महीपतिः ॥ अन्यदायुध-
 शालाया-भ्रकरत्नं बहिर्ययौ ॥ ६२ ॥ स तेनैव पथा गङ्ग-श्वक्रीचक्रानुगः क्रमात् ॥ नितवं
 दक्षिणं क्षुब्ध-हिमाद्रेशसाद च ॥ ६३ ॥ निवेश्य शिविरं तस्य । तटेऽष्टमतपास्ततः ॥ रथम-
 ध्यास्य स क्षुब्ध-हिमाद्रिं प्राप्तवान् रयात् ॥ ६४ ॥ साटोपं रथशीर्षेण । त्रिरताम्यदुच्चकैः ॥
 निजनामांकितं वाणं । विससर्ज च तं प्रति ॥ ६५ ॥ द्वास्तपतिं योजनानि । गत्वा वेगाहि-
 हासयौ ॥ हिमवत्सुरकोपाय । पतन्तोऽञ्जुल्लिखीमुखः ॥ ६६ ॥ तस्याक्षराणि चालोक्य । त्य-
 क्तकोपः सुराधिपः ॥ समागत्योपदापाणिः । प्रणनाम नरेश्वरं ॥ ६७ ॥ एवमाराध्य नृपालं ।
 तेनायमतिमानितः ॥ अगच्छत्क्षुब्धहिमवान् । राजापि स्वबलं ययौ ॥ ६८ ॥ गत्वा वृषजकू-
 टादिं । रथेन त्रिरताञ्जित ॥ आदाय काकिणीरत्नं । वर्णानीति लिखेत् च ॥ ६९ ॥ अवस-

मादा ॥

॥ ६६ ॥

शत्रुंजय

॥१६७॥

पिण्यां तृतीया-रे प्रांते जरतोऽस्म्यहं ॥ श्रीयुगादीशतनुज-शक्रीशवन श्रिया ॥७७॥
 पुष्पं ॥ ततः शिविरसंघातैः । पथा तेनैव पार्थिवः ॥ प्राप कृष्णान्महाशैल-वैताळ्यं जरता-
 र्धगं ॥ ७१ ॥ पुरा कञ्जमहाकञ्ज-सुतौ राज्यं प्रकुर्वता ॥ नियुक्तावादिदेवेन । कार्येऽनूतां हि
 कुत्रचित् ॥ ७२ ॥ तौ यावन्नमिविनमी । कार्यं कृत्वा समीपतुः ॥ तावत्संयमसाम्राज्य-जा-
 जं ददृशतुः प्रभुं ॥ ७३ ॥ निर्ममं तावजानानौ । ताततातेति जाशिणौ ॥ अयाचतां राज्य-
 जागं । पुत्रवज्जिननायकं ॥ ७४ ॥ सेवावहे न जरतं । प्रतिज्ञायेति तौ ततः ॥ असेवतां वि-
 भुं पार्श्व-द्वये कृष्टासिधारिणौ ॥ ७५ ॥ पातालविभुरन्येद्यु-र्धरणींश्चः परीकृणात् ॥ अत्यंत-
 तातपादेषु । तावज्ञासीत्सुज्जक्तिकौ ॥ ७६ ॥ विद्याः पोरुश सहस्रा-ण्यदाद्वैताढ्यपर्वते ॥ द-
 क्षिणोत्तरश्रेण्योश्च । राज्यं तान्यां मुदा स हि ॥ ७७ ॥ पुष्पं ॥

तौ तत्र नमिविनमी । पुष्पदंताविवोद्यतौ ॥ राज्यं कुरुत आनंद-संदोहसहितौ सदा ॥
 ॥ ७८ ॥ जरतो रथमारुह्य । तं नितंवमवाप्तवान् ॥ निजनामांकितं बाणं । चिक्रेप च तयोः
 प्रति ॥ ७९ ॥ आलोक्य मार्गणं तं च । तावमंत्रयतां मिश्रः ॥ जंबूद्वीपस्य जरते । जरत-

मादा

॥१६७॥

शत्रुजय

॥१६८॥

श्वक्रवर्त्ययं ॥८०॥ उत्पन्नः प्रथमस्तेन । गर्वितः स्वभुजौजसा ॥ स्वयं लिखित्वा स्वं नामा-
यासीद्वृषजकूटके ॥ ८१ ॥ ॥ ~~युष्म~~ ॥ मर्त्योऽस्मत्तोऽप्यसौ दंरुं । याचते मंत्रवर्जितः ॥ ८-
त्युक्त्वासज्जतां तौ तु । समराय रुषारुणौ ॥ ८२ ॥ तदाज्ञया महासैन्यै-वृत्ता विद्याधराधि-
पाः ॥ अन्येऽपि स्त्रगयंतः खं । वैताह्यं चाज्युपागमन् ॥ ८३ ॥ केचिन्नतार्कं कुर्वतो । विमा-
नैर्व्योम्नि केचन ॥ खेरथादिवानीतै-स्ताद्वयैस्ताद्वयमयं क्वचित् ॥ ८४ ॥ ऊरन्मदैर्गजैः
केचि-जंगमाद्भिमयं क्वचित् ॥ क्वचिच्च पुंमयं केऽपि । कुर्वतो बहुपत्तिजिः ॥ ८५ ॥ गर्ज-
तो हुंदुजिध्वानै-र्गर्जयंतश्च पर्वतान् ॥ तत्राज्येयुर्नजोभार्गैः । खेचराः शस्त्रपाणयः ॥ ८६ ॥
त्रिजिर्विशेषकं ॥ ज्योतिश्चक्रमिवाकाशे । विमानैः परितोऽह्यपि ॥ दर्शयंतः कुधाक्रांता ।
आरजंत खगा रणं ॥ ८७ ॥ चक्रिसैन्यं यक्षसृष्टै-र्विमानैश्च कदापि हि ॥ कदाचिद्व्यनागा-
श्चै-र्युयुधे खेचरैः सह ॥ ८८ ॥ विमानानि विमानौघै-र्वाजिनो वाजिजिस्तथा ॥ नाभैर्मा-
गाः पत्तिजिश्च । पत्तयोऽपि रथैरथाः ॥ ८९ ॥ धानुष्का धन्विजिः खज्ज-पाणयः खज्जिजिः
समं ॥ समयुद्धमिदं पूर्वं । सैन्ययोरुजयोरुज्जुत् ॥ ९० ॥ ~~युष्म~~ ॥ विद्याधराः स्वविद्याजि-

महा

॥१६८॥

शत्रुं जय

॥ १६५॥

श्वकुर्यच्च बलैर्निजैः ॥ तत्सर्वमंगरहैश्च । यद्वैस्तत्र निवारितं ॥ १६॥

इति द्वादशवार्तिक्या । युध्वा तौ चक्रिणा जितौ ॥ प्रांजली प्रणिपत्यैव । तमधीश्वर-
मूचतुः ॥ १६॥ मेरोरुपरि कः शैलो । वायोरुपरि को जवी ॥ वज्रस्योपरि किं तोदणं । क-
श्च शूरस्तवोपरि ॥ १७॥ अद्य साक्षाद्भिर्दृष्टो । दृष्टे स्वामिंस्त्वयि स्फुटं ॥ युगादिदेववत्त्वां
हि । श्रयावस्तव शासनात् ॥ १८॥ इत्युक्त्वा विनयाधारो । विनम्य विनमिर्नृपः ॥ सर्वा-
गसंगितारुण्य-सुजगं ज्ञावुकांगकं ॥ १९॥ नेत्रास्यपाणिहृत्पाद-पंकजैः सरसीमिव ॥ अ-
नंगज्ञूपतेः पूर्णा । ज्वलत्कांतिसुधाज्ञरैः ॥ २०॥ सर्वामयोपशमिनी । नित्यं नवनवामिव ॥
यथाकामितशीतोष्ण-संस्पर्शा दिव्यवारिवत् ॥ २१॥ सर्वलक्षणसंपूर्णा । सर्वावयवज्ञासुरां
॥ नाम्ना सुजगं स्त्रीरत्नं । स्वसुतां चक्रिणे ददौ ॥ २२॥ विद्याधरनृ-
पास्त्वन्ये । स्वपुत्रीर्गुणगर्विताः ॥ सहस्रशः स्वविद्याभिः । सममस्मां यदौक्यम् ॥ २३॥ च-
क्रिणाश्च विसृष्टौ तौ । राज्यमारोप्य सूनुषु ॥ विरक्तौ वृषजेशां हि-मूले जगद्दुर्व्रतं ॥ २४॥
इति श्वक्रानुगश्वक्री । प्राप मंदाकिनीतटं ॥ न्यवेशयच्च शिविरं । नात्यासन्नं न दूरगं ॥ २५॥

मादा०

॥ १६५॥

शश्वंजय

॥ १७० ॥

गंगां सिंधुवडुत्तीर्य । नृपादेशाच्चमूपतिः ॥ अज्यागमत्साधयित्वा । गांगमुत्तरनिष्कुटं ॥ १ ॥
 तपसाष्टमज्जक्तेन । सिद्धा मंदाकिनी सुरी ॥ राज्ञे विश्राणयामास । हेमसिंहासनद्वयं ॥ २ ॥
 अष्टोत्तररत्नकुंज-सहस्रं हारमंगदे ॥ किरीटं वरशय्यां च । दिव्यांवरं सुमानि च ॥ ४ ॥
 ॥ ३ ॥ लावण्यपुण्यसौंदर्य-किंकरीकृतमन्मथं ॥ तं निरीक्ष्य रिरंसुः सा । चिंतयामास
 चेतसि ॥ ५ ॥ किमिदं किमु वा चेदं । किं कुत्रेरो रविः किमु ॥ अथवा निर्निमेषाणां ।
 क्वेषामीदृशरूपता ॥ ६ ॥ श्रीयुगादिप्रजोः सूनु-र्जरतोऽयं जगद्भिः ॥ न हि रत्नाकराद्भू-
 मन्यत्रेदृग् जवत्यहो ॥ ७ ॥ एवं कामरसव्यध्रा । विसृजंती कटाक्षकान् ॥ प्रार्थयंती नृपे-
 णाथ । नियुक्ता रतवेशमनि ॥ ८ ॥ भुंजानो विविधान् जोगां-स्तत्र चक्री तथा सह ॥ ए-
 काहमिव वर्षाणां । सहस्रं सोऽत्यवाहयत् ॥ १० ॥ अन्यदा जरतावीशः । सुधर्माविव देव-
 राट् ॥ अलं चकार सहितः । सुरैरिव नृपैः सज्जां ॥ ११ ॥ अवतेरतुराकाशा-च्चारणश्रमणौ
 ततः ॥ मूर्तिवंतौ पुष्पदंता-विव सौभ्यद्युती यती ॥ १२ ॥ ससंजमं समुत्थाय । जरतो
 जक्तिसंजतः ॥ साक्षाद्विवेकविनया-विवैतौ प्रणनाम च ॥ १३ ॥ सिंहासने निवेश्यैकं ।

मादा०

॥ १७० ॥

शकुंजय

॥१३॥

चक्रपाणिर्मुनिं तथा ॥ स्वयं संयोजितकरो । निषसाद तदग्रतः ॥ १४ ॥ श्रोयुगादिजिनेश-
 स्य । सूनुं तज्जवसिद्धिं ॥ ज्ञात्वा तं धर्मगंजीर-गिरा प्रोचे मुनीश्वरः ॥ १५ ॥ मैत्रीचतुष्क-
 मष्टांग-योगाज्यासरतिर्धृतिः ॥ परीषद्दोषसर्गाणां । सहिष्णुत्वमथार्जवं ॥ १६ ॥ कषायवि-
 षयारंज-परीहारोऽप्रमत्तता ॥ प्रसन्तिर्मृडुता साम्यं । मुक्तिमार्गा ज्ञानं त्यमी ॥ १७ ॥ देश-
 नांते नृपोऽपृच्छत् । प्रणिपत्य ततो मुनी ॥ परोपकारनिरतौ । जगवंतौ कुतोऽधुना ॥ १८ ॥
 रागद्वेषविनिर्मुक्तौ । युवां देहेपि निर्ममौ ॥ शंके मत्पावनायैव । केवलं समुपागतौ ॥ १९ ॥
 इत्युक्त्वा विरते तस्मिन् । जगादैको मुनिर्नृपं ॥ श्रीयुगादिजिनं नंतुं । गतावावां धराधव ॥
 ॥ २० ॥ तन्मुखात्पुंनरीकस्य । गिरेर्माहात्म्यमुज्ज्वलं ॥ श्रुत्वा तत्स्पर्शनायाथा-गन्ताव व्यो-
 मगामिनौ ॥ २१ ॥ इशानदेवलोकेश-स्तत्र देवैरनुश्रितः ॥ दृष्ट्वा नौ हृष्टचित्तः सन् । लो-
 लमौलिरिदं जगौ ॥ २२ ॥ जगवन् पश्य माहात्म्यं । गिरेरस्यातिचित्रकृत् ॥ नरकातिशि-
 रण्येष । स्वर्गोऽशो ह्यज्ञवं यतः ॥ २३ ॥ विवेहेषु पशुग्रामे । सुशर्मा नाम बामवः ॥ समजु-
 हुःखदारिद्र्य-सदनं मूर्खमंननं ॥ २४ ॥ सोऽन्यदा सकलं इमं । ब्रमित्वाऽलब्धकिंचनः ॥ के-

माहा०

॥१३॥

शत्रुजय

॥१७२॥

वलं प्रा^पत्रपाणिः सन् । जगाम सदनं निजं ॥ १५ ॥ दृष्ट्वा तथाविधं पत्नी-तं द्विजं रिक्त-
 पात्रकं ॥ आक्रोशयंती मुशल-मुद्यम्याधावत क्रुधा ॥ १६ ॥ सुशर्मा पूर्वमेवापि । खिन्नो
 दारिद्र्यपीडितः ॥ आक्रोशैश्च कलत्रस्य । नृशं क्रोधातुरोऽज्जवत् ॥ १७ ॥ वार्यमाणापि सा
 क्रूरा । यदा नास्थात्कुधेरिता ॥ सुशर्मापि तदा लोष्टुं । तांप्रति प्राहिणोह्लात् ॥ १८ ॥ तेन
 पाषाणघातेन । नितांतं मर्मपीरुनात् ॥ पपात मूर्खाविधुरा । प्राणानपि मुमोच सा ॥ १९ ॥
 ततस्तत्तनयस्तं च । प्राह रोषातुरस्तरां ॥ किमारब्धं त्वया हंत । रेरे द्विजकुलाधम ॥ २० ॥
 इति तद्वचसा क्रुद्धः । पूर्वपापेन तापितः ॥ जघान पापी तमपि । क्रंदंतीं तनयामपि
 ॥ २१ ॥ ततो जघातुरो गच्छन् । संक्षुब्धसकलैर्द्विजैः ॥ उद्भ्रान्तया गवा किंचित् । स्खलित-
 स्तां जघान च ॥ २२ ॥ धावन्निः स तदारकै-र्नीतो भ्रान्तविलोचनः ॥ नरकप्रतिमे कूपे ।
 न्यपन्निजपापतः ॥ २३ ॥ धिक् क्रोधं नैव पश्यति । जना येनाश्रिता मनाक् ॥ कृत्याकृत्येषु
 मूढा ये । पतन्ति नरकावटे ॥ २४ ॥ स पतन् खंरुशो जात-स्तत्रातिव्यथयातुरः ॥ सप्तमं न-
 रकं प्राप । मृत्वा दारुणदुःखदं ॥ २५ ॥ बंधनद्वेदनाताप-तारुणासिद्धिदादिकं ॥ भुक्त्वा तत्र

माह.०

॥१७३॥

शत्रुंजय

॥१७३॥

महादुःखं । मृत्वा सिंहो बभूव सः ॥ ३६ ॥ निरागसो बहून् जंतून् । सोऽपि संहत्य के-
 सरी ॥ चतुर्थे नरके जातः । पुनरेव महार्चितः ॥ ३७ ॥ ततश्चंमालकुलजः । सोऽज्जवत्कूर-
 कर्मकृत् ॥ पूर्वागतमिवाभुक्त-सप्तमं नरकं पुनः ॥ ३८ ॥ महादुःखानि संभुज्य । दृग्विषो
 भुजगोऽज्जवत् ॥ सोऽन्यदा स्वबिलासन्नान् । मुनीन् जज्ञौ महाव्रतोन् ॥ ३९ ॥ वधावे फूत्क-
 तिं कुर्वन् । क्रुधा तद्वशनेह्यया ॥ बिभ्रत्फणी स त्रिफणी । वीक्ष्य तानित्यचिंतयत् ॥ ४० ॥ मू-
 र्त्या शांता अमी मर्त्या । आनार्त्ता न त्रसंत्यपि ॥ एते के इति चिंतावान् । मंदं मंदं फणी
 ययौ ॥ ४१ ॥ सुश्राव च मुनींस्तांश्च । विशतो धर्ममुज्ज्वलं ॥ शत्रुंजयस्य माहात्म्य-मपि
 विद्याभृतां पुरः ॥ ४२ ॥ लाघवात्कर्मणां तीर्थ-माहात्म्यश्रवणोन्नवात् ॥ संजातजातिस्म-
 रणः । स सस्मार जवान् स्वकान् ॥ ४३ ॥ ततो बिलात्स निर्गत्य । कुंमली कुंमलीजवन् ॥
 ननाम तन्मुनेः पादान् । निदानं स्वस्य संपदः ॥ ४४ ॥ प्रणामांते ततो दत्वा-नशनं ज्ञाव-
 विन्मुनिः ॥ विद्याभृतोऽप्यगमयत् । पुंमरीके महोरगं ॥ ४५ ॥ पश्यतं श्रमणौ सर्पं । तम-
 सुं तीर्थमूर्धनि ॥ एतज्जीवं च मामीदृक्-स्वरूपं सुरनायकं ॥ ४६ ॥ मन्ये तीर्थानि सर्वा-

माहा

॥१७३॥

शत्रुंजय

॥१७४॥

णि । संति जूमीतलेऽखिले ॥ मुनी नास्मात्परं तीर्थं—मुत्तमं ह्यस्ति पापहृत् ॥ ४७ ॥ स
 शक्रो जरताधीश । निवेद्येति महर्द्धिमान् ॥ चक्रे चंदनकर्पूर—काष्ठैः सर्पस्य सत्क्रियां ॥ ४८ ॥
 दाहजूमौ रत्नपीठं । विधाय प्रणिपत्य च ॥ तन्महातीर्थमिन्द्रः स्व—राज्यं पालयतिस्म तत्
 ॥ ४९ ॥ इत्थं विलोक्य चरितं । तत्रावां चक्रिशेखर ॥ पुनः पुनस्तीर्थमिदं—मस्पृशाव स-
 माधिना ॥ ५० ॥ चक्षितान्यामिहावाज्यां । दृष्टं तव महाबलं ॥ त्वं चास्माकं गुरोः सूनु-
 रित्यदर्शिं च सादरं ॥ ५१ ॥ ततो वामनुजानीहि । विशेषात्तीर्थयायिनौ ॥ विवेको विनयो
 दृष्ट—स्तावकीनो जनातिगः ॥ ५२ ॥ वंदितौ जरतेनाथ । तौ मुनी जग्मतुः क्वचित् ॥ च-
 क्रवर्त्तो च तत् श्रुत्वा । चकारेति मनोरथान् ॥ ५३ ॥ स कदा वासरो जावी । स कृणः कृण-
 दापि सा ॥ यत्र शत्रुंजये यात्रां । विधास्ये संघसंयुतः ॥ ५४ ॥

अथ संवोध्य चक्रेशो—ऽनुज्ञाप्य च सुरापगां ॥ खरुप्रपाताज्जिमुखं । चचाल प्रवर्त्तैर्बलैः
 ॥ ५५ ॥ प्राप्तेऽस्मिंस्तद् गुहाद्वारं । नाद्यमालसुरस्तदा ॥ चक्षितासनोऽष्टमेना—यासीद्वैकन-
 युक्करः ॥ ५६ ॥ जूषणान्यर्पयामास । स तत्सेवाचणः सुरः ॥ राज्ञा च बहुमानेन । विसृ-

भाट्टः

॥१७४॥

शर्धुजय

॥ १७५ ॥

पृः स्वाश्रयं ययौ ॥ ५७ ॥ नृपाङ्गया सुबेणोऽथ । कपाटवुदघाटयत् ॥ ततः खंरुप्रपाता-
 या-स्तमिस्राया इव कृणात् ॥ ५८ ॥ आरूढः करिणः स्कंधे । कुंजदेशे च दक्षिणे ॥ मणि-
 रत्नं निवेश्योच्चै-स्तां गुहामविशन्नृपः ॥ ५९ ॥ अन्वीयमानः सैन्येन । पूर्ववन्मंरुत्वानि च
 ॥ चक्री लिलेख काकिण्या । गोमूत्रानुकृतीन्यपि ॥ ६० ॥ निम्नगोत्रिन्मगे नद्या-वुत्ततार च
 पूर्ववत् ॥ तद् गुहादक्षिणद्वारं । स्वयं चोङ्गघटे कृणात् ॥ ६१ ॥ निर्गत्य तद् गुहाद्वाराद् ।
 गंगारोधसि पश्चिमे ॥ सैन्यं निवेशयामास । सोऽष्टमं च तपो व्यधात् ॥ ६२ ॥ अष्टमांते त-
 मन्ध्येयु-निधयो नव विश्रुताः ॥ साक्षाद्यक्षसहस्रेण । ते प्रत्येकमधिष्ठिताः ॥ ६३ ॥ नैसर्पः
 पांडुकश्चाथ । पिंगलः सर्वरत्नकः ॥ महापद्म कालमहा-कालौ माणवशंखकौ ॥ ६४ ॥ तै-
 र्नामज्जिरिमे ख्याता । उत्सेधे चाष्टयोजनाः ॥ नवयोजनविस्तीर्णा । दैर्घ्यद्वादशयोजनाः ॥
 ॥ ६५ ॥ तेषामेवाज्जिधानैस्तु । तदधिष्टायकाः सुराः ॥ पट्टयोपमायुषो नाग-कुमाराश्चक्रि-
 णोऽनमन् ॥ ६६ ॥ अवोचंश्च वयं गंगा-मुखमागधवासिनः ॥ आगतास्त्वां महाज्जाग । ज-
 वज्जाग्यैर्वशीकृताः ॥ ६७ ॥ त्वज्जाग्यमिव नो चकिन् । वयं क्षीयामहे क्वचित् ॥ तत् प्रय-

महा

॥ १७५ ॥

ॐ शुभं जय

॥ १७६ ॥

श्लोपभुङ्क्त्व त्वं । यथाकाममनारतं ॥ ६८ ॥ वशं यातेषु निधिषु । व्यधादष्टादिकोत्सवं ॥ च-
 क्री कल्पितकल्पदु-र्ददौ दानं निजेज्या ॥ ६९ ॥ नृपाज्ञया सुषेणोऽथ । गंगादक्षिणनिष्कुटं ॥
 लीलयैव साधयित्वा । पुनस्तत्पदमाप्तवान् ॥ ७० ॥ कियत्कालं स्थितस्यात्र । चक्रिणस्तत्र
 सम्मदात् ॥ चक्ररत्नमयोद्ध्यापूः-प्रति प्रचलति स्म खे ॥ ७१ ॥ पट्खंममेदिनीनाथः । सु-
 रासुरनरैर्वृतः ॥ अखंमाङ्गः कियद्दिनै-रयोध्यासविधं ययौ ॥ ७२ ॥ चतुरशीत्येज्जलद्वै-स्ता-
 वन्निश्च ह्यैरथैः ॥ जटानां षण्णवत्याः । कोटिज्जिः परिवारितः ॥ ७३ ॥ आद्यप्रयाणदिवसा-
 दतिक्रांतेषु सत्स्वथ ॥ षष्टिवर्षसहस्रेषु । चक्री स्वपुरमाप्तवान् ॥ ७४ ॥ ॥ अविदूरे-
 विनीताया-श्चक्री सैन्यं न्यवेशयत् ॥ तदधिष्ठायिनीं देवीं । प्रति चक्रेऽष्टमं तपः ॥ ७५ ॥
 निर्गत्य पौषधागारा-दभ्रादिव दिवाकरः ॥ चकार पारणं चक्री । कारणं सर्वसंपदां ॥ ७६ ॥
 अयोध्यायां त्वबन्ध्यत । तोरणानि पदे पदे ॥ काश्मीरकुंकुमांज्जोनि-रासेषुश्च महीं जनाः
 ॥ ७७ ॥ अचित्रीयंत वेदमानि । जारतैश्चरितैरिव ॥ सन्मंगलध्वनिचयः । सर्वत्र प्रससार
 च ॥ ७८ ॥ पर्यधीयंत वासांसि । लोकैर्दर्शानुमानतः ॥ विचक्रिरे महामंचाः । स्वर्णस्तंजैश्च

मादा०

॥ १७६ ॥

शत्रुंजय

॥१७७॥

सर्वतः ॥ ७९ ॥ मंचे मंचेऽप्यवध्यंत । रत्नज्ञाजनतोरणाः ॥ पश्यंतश्चक्रिणमिता । ज्ञानुवि-
 बा इव कितौ ॥ ८० ॥ सहसा दर्शनात्पत्यु-रयोध्या स्वेदिनीव सा ॥ जलयंत्रोपचारैस्तै-र-
 जवत्संचरिष्णुजिः ॥ ८१ ॥ पताकाज्जिर्विचित्राजिः । संप्राप्तं स्वपातिं चिरात् ॥ आशिश्चिषु-
 रिवाज्ञूत्सा । भुजैर्वहुजिरुत्सुका ॥ ८२ ॥ तदा धूपघटीधूम-ज्ञूमव्याजात्पुरी जनैः ॥ चिरं
 स्वज्जर्तृविरहं । विसृजंती व्यतर्कि सा ॥ ८३ ॥ प्रविष्टुकामोऽग्र पुरी-मारुरोह शुजे कणे ॥
 गजरत्नं महीशक्रो-ऽभ्रमूवत्तज्जसोदरं ॥ ८४ ॥ एकेनैवातपत्रेण । तद्यशोराशिपांडुना ॥ शो-
 जमानो जगत्येक-पतित्वपिशुनेन सः ॥ ८५ ॥ वीज्यमानश्चामराज्यां । हंसाज्यामिव पा-
 र्श्वयोः ॥ अत्यजं तन्मुखांजो जं । प्राप्ताज्यामिव मानसात् ॥ ८६ ॥ मिश्रैश्चुज्जिर्युध्यमानै-
 रिव रत्नैरलंकृतः ॥ यथाकाशितदातृत्वात् । कटपटुरिव जंगमः ॥ ८७ ॥ तद्विग्विजयसंजात-
 विचित्रचरितोक्तिजिः ॥ स्तूयमानः प्रतिपदं । जट्टैरिव सुरासुरैः ॥ ८८ ॥ इष्टं विवेश चक्री-
 शो । नम्यमानः पदे पदे ॥ गुणैर्देहेन लोकानां । चिन्तातर्नगरीमपि ॥ ८९ ॥ ~~विजि~~ कुज-
 कं ॥ नेत्रैरिव जाललक्षै-र्वीक्ष्यमाणमिवोत्सुकं ॥ उत्कंठया पताकाजि-र्नृत्यंतमिव संमदात्

माहा

॥१७७॥

शत्रुञ्जय

॥१७८॥

॥ ९० ॥ क्वचिदिंमणिश्यामं । क्वचित्स्फटिकनिर्मलं ॥ पद्मरागैः क्वचिङ्कं । क्वचित्पीतं
 च हाटकैः ॥ ९१ ॥ चित्रवर्णं प्रधानाङ्ग-मेकविंशतिभूमिकं ॥ प्रासादं वसुधाधीशः । पै-
 त्यं प्राप क्रमादथ ॥ ९२ ॥ त्रिजिर्विशेषकं ॥ वेदिकायां पदं न्यस्य । गजादवततार सः ॥
 केसरीव नगोत्संगा-दवतेरुः परेऽपि च ॥ ९३ ॥ प्रतीकान् प्राञ्जृतान्येष । प्रणामादनु तान्न-
 रान् ॥ संज्ञाधर्माणः प्रीत्युक्त्या । क्लृप्तं तत्रैव तस्थिवान् ॥ ९४ ॥ शोभशापि सहस्राणि ।
 स्वाधिष्ठायकदेवताः ॥ विसृज्य जगतस्वामी । संपूज्य च यथोचितं ॥ ९५ ॥ तद्दृष्ट्वात्रिं-
 शतिराज-सहस्राणि च भूपतिः पुरोधसं गृहपतिं । वर्धकिं विससर्ज च ॥ ९६ ॥ ॥ ॥
 सूदानां स त्रिचष्टीनि । शतानि त्रीणि भूपतिः ॥ स्वस्थानायादिशब्दं दृष्ट्या-लानायेव गजा-
 दिकान् ॥ ९७ ॥ श्रेष्ठिनोऽष्टादश श्रेणि-प्रश्रेणीर्दुर्गपालकान् ॥ व्युत्सृज्यत्सार्थवाहान-प्यु-
 त्सवांतेऽतिथीनिव ॥ ९८ ॥ शक्रः शच्येव सहितः । स्त्रीरत्नेन सुजज्ञ्या ॥ द्वात्रिंशतासह-
 स्रैश्च । राज्ञीनां राजजन्मिनां ॥ ९९ ॥ तावतीज्जिर्जनपदा-प्रणीकन्यान्निरावृतः ॥ पात्रैर्द्वा-
 त्रिंशतोपास्त-स्तावन्निर्नाटकैरपि ॥ १ ॥ मणिरत्नशिखाश्रेणि-विश्राणितदृगुत्सवं ॥ प्रासा-

मादा०

॥१७८॥

शत्रुंजय

॥१७॥

दं प्राविशन्नृपः । कैलासमिव यकृराट् ॥ १ ॥ पैत्र्यां मूर्तिं प्रणम्याथ । स्नानपीठमगान्नुपः ॥
 तामेवापूजयन्नतया । पुष्पधूपाहतादिभिः ॥ २ ॥ राजचक्रैः समं चक्री । चंद्रशालामुपेत्य
 च ॥ संकटिपतान्नज्जोष्यौधैर्बुभुजे जनचित्रदैः ॥ ४ ॥ तांबूलैश्चंदनैः स्रग्जि-र्वासोज्जिर्विंश-
 दैर्वरैः ॥ अलंकारैरजाच्चक्री । जूषितः सुरराजवत् ॥ ५ ॥ संगीतैर्नाटकैर्दिव्यैर्विलासैरपि यो-
 षितां ॥ स निनाय कियत्कालं । लालितः सुखसंचयैः ॥ ६ ॥ व्यजिज्ञपन्नथो जूपं । जंग्या
 सुरनरा इति ॥ षट्खंडमजरतद्दमाप-स्त्वमसि हस्तशान्प्रवः ॥ ७ ॥ महाराज्याजिषेकार्थं ।
 तदस्मानादिश प्रजो ॥ शक्राणामिव नः कृत्यं । जिनस्येवेति चक्रिणः ॥ ८ ॥

अथ विद्याधरा यक्षाः । प्राप्ततन्नासनाः कृणात् ॥ रत्नैर्धैर्ममपं चक्रुः । पूर्वोदकदिशि मं-
 ननं ॥ ९ ॥ हृदेऽप्यो हृदिनीच्यथ । हृदिनीनाथतोऽपि हि ॥ तीर्थेऽप्यश्वाहरत्रीर-मृत्तिका-
 वालुका अपि ॥ १० ॥ ततः पौषधशालायां । चक्रयष्टमतपो व्यधात् ॥ अथासं तपसां रा-
 ज्यं । तपसैव हि नंदति ॥ ११ ॥ वधत्सोऽथ वरं वासः । स्वावरोधयुतो ययौ ॥ तं दिव्यममपं
 नाद्य-रसनिर्जरमानसः ॥ १२ ॥ स मूर्तिं ज्ञासनं तत्र । स्नानपीठं मणीमयं ॥ चक्री प्रदक्षि-

माहा

॥१७॥

शत्रुंजय

॥ १८० ॥

एणी चक्रे । मेरुशृंगमिवार्यमा ॥ १३ ॥ पूर्वसोपानपङ्क्त्या । रत्नसिंहासने वरे ॥ प्राग्दिशोऽ-
 जिमुखस्तत्रो-पाविशत्स सन्नार्यकः ॥ १४ ॥ ते द्वात्रिंशत्सहस्राणि । न्यषदन्नासनेष्वथ ॥
 समारुह्योदकसोपानैः । पीठं जक्तिजृतो नृपाः ॥ १५ ॥ सेनापतिर्गृहपति-वर्द्धकिश्च पुरोहि-
 तः ॥ श्रेष्ठ्यादयोऽप्यारुहु-र्याम्या सोपानमाख्या ॥ १६ ॥ आसनेषु यथायोग्यं । निषणा
 राज्ञ ईक्षणात् ॥ मुकुलीकृतहस्ताजा । अन्येऽपि मुदिताः परं ॥ १७ ॥ चारुणश्रमणाः पू-
 र्व-मार्षजं चक्रवर्त्तिनं ॥ जैनागमोक्तविधिना । मंत्रस्नानमकारयन् ॥ १८ ॥ तस्याजियोगि-
 कसुरा । जिनस्येव हि वासवाः ॥ तीर्थाहृतैः शुद्धतोयै-रज्जिषेकविधिं व्यधुः ॥ १९ ॥ तं द्वा-
 त्रिंशत्सहस्राणि । शुभ्रेऽजिषिषिचुः कृणे ॥ नृपा अन्ये गोत्रवृद्धाः । सेनापतिमुखा अपि ॥ २० ॥
 ततश्चदनलिसांगो । ज्योत्स्नाञ्चवसनोज्ज्वलः ॥ स वन्नौ शरदभ्रौधै-र्वृतोऽमरगिरिर्यथा ॥ २१ ॥
 शक्रप्रदत्तमृषज-स्वामिनो मुकुटं सुराः ॥ मूर्ध्नि तस्याथ निदधु-श्चैत्यस्य कलशं यथा ॥ २२ ॥
 तत्कंठे निदधुर्हारं । ग्रथितं शुचिमौक्तिकैः ॥ तदलंकरणश्रेणि-रेवमन्याप्यजायत ॥ २३ ॥
 पारिजातपुष्पजात-मालामम्लानसौरज्जां ॥ निदधुश्चक्रिणः कंठे । हारकाठिन्यजेदिनीं ॥ २४ ॥

मादा०

॥ १८० ॥

शत्रुजय

॥१८॥

रत्नसिंहासनात्तस्मा-दुत्तस्थावथ पार्थिवः ॥ प्रतिविंबानि तस्यैवा-न्येऽप्युत्तस्थुः सहैव हि ॥
 ॥ १५ ॥ निजागमनमार्गेणो-त्तीर्य श्रीजरतेश्वरः ॥ कुंजरस्कंधमारूढः । प्रासादमिव जंगमं
 ॥ १६ ॥ पुनः स्नानगृहं गत्वा । स्नात्वार्चित्वा तथा जिनं ॥ चकाराष्टमज्ञस्तस्य । पारणं पृ-
 थिवीपतिः ॥ १७ ॥ ~~कुंजरे~~ ॥ नानादेशागतैर्जूपै-र्देवैर्विद्याधरैरपि ॥ राज्याजिषेको व्यरचि ।
 तस्य द्वादशवार्षिकः ॥ १८ ॥ एकांतसुखमाकाल-सोदरः समयोऽज्ञवत् ॥ तस्याजिषेकसु-
 जगो । लोकानां तत्र वासिनां ॥ १९ ॥ सौम्यः शशांकवत्तीव्र-स्तीक्ष्णरश्मिखारिषु ॥
 कुबेर इव सर्वत्र । धनेशस्त्वीश्वरः स्वयं ॥ २० ॥ भुवनेशो वरुणवत् । तेजसा ज्वलनोपमः ॥
 प्रासाददंष्ट्रकर्त्ता च । धर्माधर्म इव स्वयं ॥ २१ ॥ रूपवान् स्मरवत्स्मेर-वदनोऽदिनपद्मवत् ॥
 देवैरप्यलब्धमध्यो । गंज्जीरः क्षीरवार्धिवत् ॥ २२ ॥ आश्रयैवाधिकार्येषु । समर्थः सुरराज-
 वत् ॥ जीमूत इव सत्त्वेषु । सर्वदा जीवनप्रदः ॥ २३ ॥ विद्याधरेषु सर्वेषु । जारतत्रिदशो-
 ष्वपि ॥ नृपेष्वथ स एकोऽज्ञू-त्तारेष्विव दिवाकरः ॥ २४ ॥ ~~पञ्चनि~~ ~~कुम्भकं~~ ॥ अशोजत
 महारत्नैः । स चतुर्दशजिः सदा ॥ नवापि निधयस्तस्या-ऽज्ञूवन् पादाब्जसंगताः ॥ २५ ॥

माहा

॥१८॥

शशुंजय

॥१८२॥

सदा षोडशज्जिर्यक्त-सहस्रैः सोऽप्युपास्यत ॥ द्वात्रिंशतासहस्रैश्च । राजजिः सपरिहृदैः ॥
 ॥ ३५ ॥ तावज्जिर्जानपदक-कन्यानां भूपजन्मनां ॥ सहस्रैश्चापि सूदानां । स षष्ट्यग्रशतत्र-
 यैः ॥ ३६ ॥ युष्मन् ॥ लक्षैश्चतुरशीत्याज्ञा-त्सरश्चिपवाजिनां ॥ प्रत्येकं ग्रामपत्तीनां । वल्ल-
 वत्या च कोटिजिः ॥ ३७ ॥ द्वात्रिंशतो जनपद-सहस्राणामधीश्वरः ॥ द्वासप्ततेः पुरवर-
 सहस्राणां च स प्रभुः ॥ ३८ ॥ सहस्रो नक्षेत्रमुख-लक्षस्याधिपतिश्च सः ॥ पत्तनाष्टचत्वारिंशत्-
 सहस्राणां त्वसौ विभुः ॥ ३९ ॥ कर्कटानां मन्त्राना-मिव साम्बरश्रियां ॥ चतुर्विंशति सहस्र-
 संख्यातानां स ईशिता ॥ ४० ॥ स विंशति सहस्राणा-माकराणां करेश्वरः ॥
 तथा च षट् सहस्राणां । षोडशानां प्रशासिता ॥ ४१ ॥ चतुर्दशानां संवाध-सहस्राणामधि-
 प्रभुः ॥ अधिपतेतरोदकानां । स षट् पञ्चाशतोऽपि च ॥ ४२ ॥ स षट् विंशत्सहस्राणां । त-
 टानामध्यधीश्वरः ॥ पञ्चाशतः कुराज्याना-मेकोनायाश्च नायकः ॥ ४३ ॥ स मध्ये जगत-
 क्षेत्र-मन्येषामपि शासिता ॥ स्वःसंपदामिवाखंरु-त्रलाखंरुलवद्भिः ॥ ४४ ॥ विश्वं जग-
 श्रीधरश्च । सुबुद्धिर्बुद्धिमागरः ॥ आदिदेशोपदिष्टोच्च-नीतिज्ञा मन्त्रिणोऽज्ञवन् ॥ ४५ ॥ अंशा

माहा०

॥१८२॥

शत्रुंजय

॥१८३॥

इवैषामन्येऽपि । मुख्याश्चाष्टोत्तरं शतं ॥ ततः कोटित्रयं तस्या-ज्जवन् सचिवपुंगवाः ॥४६॥

श्रीसुषेणश्च श्रीषेणो । दुर्जयोऽथ जगज्जयः ॥ विश्वैकवीरास्तस्यासं-श्रित्वारः सैन्यनाय-
काः ॥ ४७ ॥ जीवानंदो महानंद-संजीवनसुजीविताः ॥ चत्वारो नरवैद्याश्चा-ध्युष्टलक्षाश्च
चक्रिणः ॥ ४८ ॥ जांगलः कृतमालश्च । विशालो विमलस्तथा ॥ चत्वारो गजवैद्याश्चा-ज्ज-
वन् लक्षं च तत्समाः ॥ ४९ ॥ मयूरो गरुडश्चैव । शकुनिः सारसस्तथा ॥ चत्वारो वाजि-
वैद्याश्चा-ज्जवन् लक्षत्रयं तथा ॥ ५० ॥ विश्वरूपः परब्रह्मा । हंसः परमहंसकः ॥ चत्वारः
पंक्तिस्तस्य । सप्तलक्षास्तथाज्जवन् ॥ ५१ ॥ श्रीकंठश्चापि वैकुण्ठो । द्रुकुटिर्धूर्जटिस्तथा ॥
धनुर्विद्याविदोऽस्यासं-श्रित्वारोऽन्येऽपि जूरिशः ॥ ५२ ॥ ज्योतिःशास्त्रविदः केऽपि । केऽपि
धर्मांगवेदिनः ॥ दंमनीतिविदः केऽपि । तस्याज्जवन्महीपतेः ॥ ५३ ॥ पूर्वमेते हि विभुना ।
स्वयमध्यापिताः समं ॥ तच्चक्रिशोषदिशता । शब्दब्रह्ममयं महः ॥ ५४ ॥

अन्यदा स मुदा खेलन् । जरतो ववृते स्वकान् ॥ स्मर्त्तुं वर्षसहस्राणि । षष्टिं विरड-
कातरान् ॥ ५५ ॥ राजपुंजिर्ददर्शमानान् । नामग्रहं नरेश्वरः ॥ पश्यतिस्म निजान् कामं ।

माहा०

॥१८३॥

अर्चुजय

॥१८४॥

प्रीत्युल्लापनपूर्वकं ॥ ५६ ॥ दिवातनस्य शशिनो । लेखामिव गलत्प्रज्ञां ॥ हिमानीजिः परि-
 क्लिष्टां । पद्मिनीमिव सुंदरीं ॥ ५७ ॥ सोदरीं बाहुबलिनः । कृतरूपविपर्ययां ॥ पश्यतिस्म
 महीनाथो । दर्शयमानां स्वसेवकैः ॥ ५८ ॥ कुलदेव ॥ ततोऽरुणाहिजिभित्त-स्थितकोपस्य व-
 णिकां ॥ दर्शयन् पार्श्वगान् प्राह । ज्वरतः कठिनोक्तिजिः ॥ ५९ ॥ अस्मद् गृहेऽपि ज्ञो ज्ञ्या-
 दि । न किं रे विद्यते मनाक् ॥ अस्यां निरादराः किं वा । यूयं रे वृत्तितस्कराः ॥ ६० ॥ अ-
 सौ न भुंक्ते किंचापि । रोगार्तिप्रथितांगका ॥ तत्तद्विद्याविदः किं वा । वैद्या अपि गताः क-
 थं ॥ ६१ ॥ परिम्लाना कथं ह्येषा । निर्मदा करिणी वरे ॥ युष्माज्जिरन्यदपि मे । विनाशित-
 मिति ध्रुवं ॥ ६२ ॥ इत्यालपंतमत्यंतं । ते प्रणम्य धराधिपं ॥ इति विज्ञापयामासु-र्योजि-
 तांजलयस्ततः ॥ ६३ ॥ नाथ श्रीज्वरतागारे । विद्यंते सकलाः श्रियः ॥ किं कदापि सुरैर्यस्य ।
 प्रोस्फुरीति दरिद्रता ॥ ६४ ॥ कुलदैवतवत्पूज्या । सदास्माकं हि सुंदरी ॥ संति वैद्याश्च जू-
 यांसो । मृत्योः प्रतिचिकीर्षवः ॥ ६५ ॥ किं तु दिग्जययात्रादि-वासरप्रचृति प्रज्ञो ॥ आचा-
 म्यानि तनोत्येषा । केवलं प्राणधारिणी ॥ ६६ ॥ तदा त्वया निषिद्धासौ । व्रतमिच्छुरिति प्र-

माहा०

॥१८४॥

शत्रुंजय

॥१८५॥

जो ॥ ततश्च ज्ञावव्रतिनी । गृहिवेषेऽप्यजायत ॥ ६७ ॥ व्रतेञ्छुरसि ज्ञूपेन । पृष्ठा सावद-
 दोमिति ॥ उच्चसंती तथा कामं । वार्त्तया शक्नुवत्यपि ॥ ६८ ॥ धन्यासि सुंदरि त्वं हि ।
 या संसारपराङ्मुखी ॥ युक्तं च तातापत्याना-मिदमेव सुखास्पदं ॥ ६९ ॥ मुष्ठा विषयचौ-
 रेण । तातापत्यानि सुंदरि ॥ वयं तु तुल्यसौख्येऽस्मिन् । राज्येऽपि स्पृहयालवः ॥ ७० ॥ य-
 थोचितं महासत्त्वे । तत् कुरुष्वेति चक्रिणा ॥ सानुज्ञाता परां प्रीति-मापन्निकसितांतरा ॥ ७१ ॥
 इतश्च त्रिजगन्नाथो । जीवानामनुकंपया ॥ विहरन् वसुधापीठं । प्रापाष्टापदपर्वतं ॥
 ॥ ७२ ॥ अथ स्वर्नाथसंघाता-स्तत्रागत्यातिहर्षतः ॥ प्रजोः समवसरणं । विदधूरत्तराजिज्जिः
 ॥ ७३ ॥ प्लवंगवत्प्लवन् काम-मुद्यानपति रापतत् ॥ समीपं ज्ञरतेशस्य । ब्रुवन् जयजये-
 ति च ॥ ७४ ॥ ज्ञून्यस्तमस्तकः प्रोचे । ज्ञूपाखं वनपालकः ॥ दिष्ट्या वर्द्धयसे देवा-नया
 कड्याणवार्त्तया ॥ ७५ ॥ अष्टापदं तातपादाः । शवयंत्यधुना ननु ॥ सुरैः समवसरणं । च-
 क्रे तत्रैव सांप्रतं ॥ ७६ ॥ श्रुत्वेति मुदितश्चक्री । तस्मै विस्मेरमानसः ॥ सार्द्धं द्वादशकोटी-
 -र्दिरण्यानां ददौ मुदा ॥ ७७ ॥ सादरं सुंदरीं प्रोचे । ततो ज्ञरतज्ञूपतिः ॥ मनोरथोऽयं सं-

माहा०

॥१८५॥

शत्रुजय

॥१८६॥

पूर्णो-ऽजवते स्वसरुच्छस ॥ ७८ ॥ इत्युदीर्य विशामीश-स्तामस्नापयदुत्सवैः ॥ अवरोध-
 पुरंध्रीजिः । शुद्धैस्तीर्थाहृतैर्जलैः ॥ ७९ ॥ तच्चित्तसंनिजे तान्नि- निर्मले पर्यधायत ॥ सा
 शुजे वाससी पूते । कृतदेहविलेपना ॥ ८० ॥ शिविकां साधिरुह्याथ । उत्रचामरचिह्निता ॥
 जरतानुगता प्राप । गिरिमष्टापदं ततः ॥ ८१ ॥ तत्र समवसरणं । शरणं ददृशे तथा ॥ ज-
 वतापपरि क्लिष्ट-स्वचित्तकदलीतरोः ॥ ८२ ॥ अथो जरतसुंदर्यौ । वाहनादवतीर्य च ॥ प्र-
 दक्षिणां विज्ञोः कृत्वा । नेमतुर्जक्तिनिर्जरौ ॥ ८३ ॥ षष्टिवर्षसहस्रात्त-जिनपादपयोरुह्यात् ॥
 मुक्तिसुखस्पर्द्धमान-मानंदं जरतो दधौ ॥ ८४ ॥ उज्जिरन्निव ज्ञावस्थं । तमेवानंदमार्षजिः ॥
 स्तोतुं त्रिजगतः स्तुत्यं । एवमारब्धवान् गिरा ॥ ८५ ॥ ध्येयस्त्वं सर्वसत्त्वाना-मन्यं ध्याय-
 सि न प्रज्ञो ॥ पूज्यस्त्वं विबुधेशाना-मपि पूज्यो न ते क्वचित् ॥ ८६ ॥ आद्यस्त्वं जगतां
 नाथ । नैवाद्यः कोऽपि ते प्रज्ञो ॥ स्तुत्यस्त्वं स्तूयसे नान्यं । जगदीश्वरज्ञावतः ॥ ८७ ॥ श-
 रण्यस्त्वं हि सर्वेषां । न कोऽपि शरणं तव ॥ त्वं प्रभुर्विश्वविश्वस्य । प्रभुरन्यो न ते जिन ॥
 ॥ ८८ ॥ मुक्तिसौख्यं त्वदायनं । तद्वाता यत्परो न हि ॥ परात्परतरस्त्वं हि । तवास्ति न

माहा०

॥१८६॥

शत्रुंजय

॥१८७॥

परः क्वचित् ॥ ८७ ॥ त्वमनादिरनंतस्त्वं । त्वां सज्ज्योतिमयं बुधाः ॥ ध्यायन्ति च त्वया
 धन्यं । मन्वते जगतां त्रयं ॥ ८८ ॥ नमस्तुभ्यं ज्ञवांज्ञोधि—यानपात्राय तायिने ॥ त्वत्तः
 शिवसुखानंदं । प्रार्थये नतवत्सल ॥ ८९ ॥ तव प्रेक्ष्योऽस्मि नाश्राहं । त्वत्तो नाश्रामि नाश्र-
 तां ॥ जगत्तरण्य मां रक्त । प्रसीद परमेश्वर ॥ ९० ॥ इति स्तुत्वा जगन्नार्थं । महीनाथ-
 शिरोमणिः ॥ पयौ जिनेंदोः पीयूष—देशनां वृषज्ञागिति ॥ ९१ ॥ शीलव्रतेन सौज्ञाग्यं ।
 जोगाः सत्पात्रदानतः ॥ देवार्चनेन साध्नाज्यं । तपसा कर्मणां कृत्यः ॥ ९२ ॥ सर्वमेतत्क-
 णादत्ते । ज्ञावनैकांतसेविता ॥ क्रमाच्चिन्मयतां प्राप्ता । सैव मुक्तिनिबन्धनं ॥ ९३ ॥ देशनां-
 ते प्रणम्याथ । सुंदरी विभुमालपत् ॥ प्रसीद दीक्षादानेन । नाथ मामुद्धर दुतं ॥ ९४ ॥ इ-
 त्याग्रहाजिनस्तस्यै । दीक्षादानमदान्मुदा ॥ सा चात्मानमतोऽत्यर्थं । धन्यां मेने बहुष्वपि ॥
 ॥ ९५ ॥ ज्ञरतोऽपि विधायैवं । सुंदरीदीक्षलोत्सर्वं ॥ नत्वा नाथं पुरीं स्वीया—मलंचक्रे म-
 होज्ज्वलः ॥ ९६ ॥ अन्यदा सोदरान् स्वीयान् । दिग्जयेऽप्यसमागतान् ॥ सस्मार ज्ञरत-
 स्तेषां । दर्शनोत्कंठया हृतः ॥ ९७ ॥ प्रीत्याह्वानकृते दूतान् । प्रादिणोत्सोऽथ तान् प्रति ॥

माहा०

॥१८७॥

शत्रुंजय

॥ १८८ ॥

प्रायेण चरचरा हि । ज्वंति वसुधाभुजः ॥ एए ॥ प्राप्य तेऽग्र रयाङ्गुपान् ॥ साभ्यवाक्यैर-
बोधयन् ॥ पूर्वं तथाप्यमन्वानान् । निष्ठुरोक्तिजिरुङ्गुः ॥ ८०० ॥ जीवितेनापि राज्येन ।
कार्यं वो विद्यते यदि ॥ तदा ज्वरतज्ज्वरतुः । सेवां कुरुत सर्वदा ॥ १ ॥ इति श्रुतिकटून् वा-
क्यान् । श्रुत्वा दूतमुखान्मृषाः ॥ मानेन जगतामीशं । जग्मुर्गुणपदे स्थितं ॥ २ ॥ युष्मन् ॥

नत्वा स्तुत्वाथ ते नाथं । किञ्चिदश्रुजलाविलाः ॥ पराज्वं चिंतयंत-आदिदेवमदोऽवदन्
॥ ३ ॥ तात राज्यानि दत्तानि । त्वया प्रव्रजता तदा ॥ अस्मभ्यं ज्वरतायापि । यथायोग्यं
निजेढ्या ॥ ४ ॥ अखंममपि षट्खंमं । ज्वरतं ज्वरतोऽग्रसत् ॥ दवानल इवात्यंतं । विशेषा
न परोन्नतिं ॥ ५ ॥ तेनैव हि वयं तात । राज्येन सहिताः सुखं ॥ त्वज्जितिरक्तचित्तस्था ।
गमयामो दिनानि तु ॥ ६ ॥ ज्येष्ठोऽधुना स चास्माक-मपि राज्यानि वांछति ॥ तथाविश
यथायोग्यं । पूर्ववद्वितकाम्यया ॥ ७ ॥ निशम्येति जगन्नाथो । जगाद जगतः प्रियः ॥ हंत-
व्या एव रिपवः । कृत्रियैः क्वात्रशालिजिः ॥ ८ ॥ रागेद्वेषौ महाराती । सदा वलपरायणौ ॥
हिंस्तः पुण्यैकसर्वस्वं । सदा संनिधिवर्त्तिनौ ॥ ९ ॥ संसारसागरे रागः । शिलासंचयसो-

माहा०

॥ १८८ ॥

शत्रुंजय

॥ १८५ ॥

दरः ॥ द्वेषस्तु बोधिकध्वज-मूलकगुहाशनः ॥ १० ॥ संप्राप्य व्रतसाम्राज्यं । तपोऽस्त्रैर-
 तिदारुणैः ॥ रागद्वेषौ महाशत्रू । घ्नन्तु वत्सा अखंकिताः ॥ ११ ॥ तेऽधिगम्य प्रज्ञोर्बोधि-मि-
 ति वैराग्यवासिताः ॥ व्रतमाददरे शीघ्र-मकृयानंदलिप्सवः ॥ १२ ॥ दूतास्तथाविधं तेषां ।
 वृत्तमन्येत्य चक्रिणे ॥ तददृष्टसाहसालापो-दुषितांगा न्यवेदयन् ॥ १३ ॥ सूर्यवत्सर्वतेजां-
 सि । जलौघानिव वारिधिः ॥ आददे ज्वरतस्तेषां । राज्यानि निखिलान्यपि ॥ १४ ॥ तत्पु-
 त्रानात्मसात्कृत्वा । पित्र्ये राज्येऽध्यरोपयत् ॥ चक्री पुनर्नरैर्ज्ञाणा-माह्वैव सकलागमः ॥
 ॥ १५ ॥ आलोकस्तिक्ष्णरश्मेरिव सखिलज्वरोन्मोधरस्येव चारः । चित्तस्येवानिलस्यागमन-
 मिव नृशं सर्वतः संचरिष्णुः ॥ जूभृजिर्नारतीयो गुरुज्जिरपि सदा न्यक्कृतान्युच्चवीर्यै-र्नि-
 त्योद्धासी स तीक्ष्णो रिपुजननिवहैर्नैव सेहे प्रतापः ॥ १६ ॥ दारिद्र्यं निजकरजैर्वनीपका-
 नां । दानैर्यो वृषरविणा तमोज्वरं च ॥ चक्रेणाहितकुलमुच्चकैश्च निघ्नन् । स श्रीमान् ज्वरत-
 महीपतिर्जयी स्तात् ॥ १७ ॥ धर्मस्तथा श्रुतिपथं समवापि तेन । श्रीचक्रिणा सकलविश्व-
 तलेऽतिगर्जन् ॥ तस्य ध्वनेरपि यथा वितथीज्ज्वरंति । पापानि यांति विलयं रिपवश्च सर्वे ॥

माहा

॥ १८५ ॥

शत्रुंजय

॥ १९० ॥

॥ १८ ॥ नमदवनिपतीनां सत्किरीटांशुजालैः । कलितचरणपीठस्तापहर्त्ता जनानां ॥ ज्वरतनु-
पतिचंडः शात्रवी कीर्तितारां । निजगुणकिरणौघैश्चित्रमत्रासयत्सः ॥ १९ ॥

इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते श्रीशत्रुंजयमहातीर्थमाहात्म्ये

श्रीरुषजस्वामिजन्मराज्यान्निषेकदीक्षाकेवलो-

त्पत्तिज्वरतद्विजयवर्णननामा

तृतीयः सर्गः समाप्तः ॥

॥ श्रीरस्तु ॥

माहा०

॥ १९० ॥

शत्रुंजय

॥ अथ चतुर्थः सर्गः प्रारभ्यते ॥

माहा०

॥ १९१ ॥

देवासुरोरगनरा यदनुग्रहेण । तत्संपदोऽब्जजघ्नीं दुःखगाश्च यस्य ॥ व्यापारिणः सुरगवी-
 दुमशंखरत्ना-न्यादेशवंति च किलाय जिनः स पातु ॥ १ ॥ शृणु शक्र महीशक्र-विक्रमं
 क्रमिताहितं ॥ प्रज्ञावमपि तीर्थस्य । प्रशस्याश्चर्यं नूषितं ॥ २ ॥ अन्यदा ज्ञरताधीशो । ल-
 सत्कांचनकुंभलः ॥ सुरेन्द्र इव शैलेन्द्र । सिंहासनमशिश्रयत् ॥ ३ ॥ द्वात्रिंशत्सहस्राणां । नू-
 पानां मुकुटांशुजिः ॥ चक्रिणः सा घना संस-वाज्ञाव् विद्युच्चयैरिव ॥ ४ ॥ मंरुलीकैश्च सा-
 मंतै-स्तुल्यपालंकरणांशुकैः ॥ शक्रसामानिकैः शक्र । श्वाज्ञाज्ञरतेश्वरः ॥ ५ ॥ इतः सुषेण-
 सेनानी-र्नूतद्विपन्यस्तमस्तकः ॥ स्वकरौ शेखरीकुर्वन् । व्यजिज्ञपविदं विभुं ॥ ६ ॥ स्वामि-
 स्त्वदाज्ञा सुखिनी । संचरिष्णुरितस्ततः ॥ जिनाशिषेव नूमीशैः । शिरसि न्यस्यतेतरां । ७ ।
 त्वच्चक्रत्वेऽन्युदिते । क्षुद्राः कृपमुपागताः ॥ दीप्यमाने रवेर्विवे । किं जवेत्तारकोत्करः ॥ ८ ॥
 दारिद्र्यं रिपुसंघातो । ह्यं कृपमुपागमत् ॥ त्वया द्विधा स्वकरजं । दानं प्रददता कृतौ ॥

॥ १९१ ॥

शत्रुं जय

॥ १९२ ॥

॥ ९ ॥ चक्ररत्नं पुनः शस्त्रा-गारं न विशति प्रज्ञो ॥ जिनबोध इवाज्ञाय-मानसं मानसंगि
तत् ॥ १० ॥ श्रुत्वेति जगतश्चक्री । मुखमैकत मंत्रिणः ॥ प्रायेण जूमिपतयः । सचिवास्या
जवंति हि ॥ ११ ॥ विश्वं जरो मुख्यमंत्री । प्रणम्य जस्तेश्वरं ॥ जगाद सादरं वङ्-पाणि-
विनयवामनः ॥ १२ ॥ संचरिष्णोः प्रतापस्य । न तव स्वखलितुं क्लमः ॥ दृश्यते हि त्रिलो-
केऽपि । कश्चित्सुरनरेष्वपि ॥ १३ ॥ केचिद् घरट्टनिष्ठयुत-सोदरा वा जवंत्यपि ॥ पर्वतांतर्दृष-
त्खरु-तुड्यान्को गणयेच्च तान् ॥ १४ ॥ वीरमानी पुनः कश्चि-दस्ति जूमितले परः ॥ गेहे-
नदी त्वदाङ्गां न । मन्यते योऽतिदुर्नयः ॥ १५ ॥ ज्ञातं वावरजो देव । तव बाहुवलिर्वली ॥
एकोऽवशिष्यते गर्व-पर्वतो जितराजसु ॥ १६ ॥ बाह्वोर्बलं बाहुबलेः । समरे सोढुमप्यसौ ॥
नालं त्रिमौजाः सोऽप्यासी-दबलो हि महाबलः ॥ १७ ॥ तद्दोर्दरस्य निर्घातं । वज्रस्येव वि-
मौजसः ॥ मेवादयोऽपि शैलास्ते । प्राप्य यांति विचूर्णतां ॥ १८ ॥ त्वया दिग्जयदंजेन ।
केवलं दिग्गिरीकूलं ॥ व्यधायनिजिते तस्मिन्-श्वकिन् बाहुबलौ नृपे ॥ १९ ॥ उपेक्षणीयो
नैवासौ । मत्सोदर इति त्वया ॥ अहितो देहजो व्याधिः । किं न मूलान्निकृंत्यते ॥ २० ॥

मादा०

॥ १९२ ॥

शत्रुंजय

॥१९३॥

आज्ञामूलं नरैर्ज्ञाणं । राज्यं हि विबुधा जगुः ॥ स्वोदरंजरयोऽन्येऽपि । संति तत्रास्तु किं
यशः ॥ ११ ॥ श्रुत्वेति जरताधीशः । स्नेहकोपवशं गतः ॥ उवाच किंचिदामृश्य । सचिवं-
प्रति सादरः ॥ १२ ॥ एकतोऽवरजः सोऽयं । शंकते तेन मन्मनः ॥ अन्यतो मन्यते नैव ।
ममाज्ञामिति कोपधीः ॥ १३ ॥ लज्जा स्वबंधुना युद्ध-मिति चेतसीवाधुना ॥ विश्राम्यति
तु नो चक्र-मित्यनिर्जितशात्रवं ॥ १४ ॥ स्वगृहेऽपि न यस्याज्ञा । तस्याज्ञा किं जवेद्वहिः ॥
प्रवादश्च कनिष्ठेन । सह युद्धमिति ध्रुवं ॥ १५ ॥

अथोचे लब्धसमयो । मंत्री नृपतिज्ञाववित् ॥ कनीयानेव राजंस्ते । संकटं ह्यपनेष्यति
॥ १६ ॥ ज्यायानाज्ञां ददात्युच्चैः । कनीयान् कुरुते तत्रा ॥ सामान्यगृहिणामप्य-सावाचा-
रः प्रवर्तते ॥ १७ ॥ आज्ञां ददस्व महर्ती । पूर्वं दूतोपदेशतः ॥ सहिष्यते स तां नैवा-ब्जि-
नोर्बध्मिवेज्जराद् ॥ १८ ॥ तस्याविनयतश्चक्रिन् । प्रतिकुर्वस्त्वमेव हि ॥ लोकापवादरहितो
। जितकासी जविष्यति ॥ १९ ॥ सचिवोक्तिमिति श्रुत्वा । नयज्ञं वाग्मिनं नृपः ॥ अनुशि-
ष्य सुवेगाख्यं । प्रैषीद् बाहुबलिं प्रति ॥ २० ॥ स्वामिशिक्षामथादाय । सुवेगो वेगवद्भ्यं ॥

माहा

॥१९३॥

शत्रुंजय

॥१९४॥

आरुह्य नूपतेमूर्ति-मानुत्साह इवाचलत् ॥ ११ ॥ सारसैन्यपरीवारः । सुवेगः पथि संचर-
न् ॥ शत्रूनिवाप्य शकुना-त्राजीगणदसौ मनाक् ॥ १२ ॥ वामंस्तु कार्यसंसिद्धयै । नृत्वा
वामोऽपि रासजः ॥ ररास रुद्धं जस्मादि-स्थानस्थो दग्धदिङ्मुखः ॥ १३ ॥ ववौ वायुः
क्षिपन् धूर्त्वा । तदा तु तन्मुखे नृशं ॥ कालदंरुश्चोदंरुः । कृष्णाहिस्तत्पुरो ययौ ॥ १४ ॥ इ-
त्याद्यशकुनान् जान-त्रपि दूतो ययौ रयात् ॥ तादृशाः प्रभुकार्याय । विलंबंते क्वचिन्न हि
॥ १५ ॥ चस्खले तद्गो मार्गे । समेऽपि जन्चित्तवत् ॥ वामं च लोचनं तस्य । पस्पंदे वा-
मतां वदत् ॥ १६ ॥

इत्याद्यसौ वार्यमाणो । शिष्टैरपि पदे पदे ॥ प्राण क्रमेण कांतारं । दुस्तरं क्षुब्धं तुज्जिः
॥ १७ ॥ क्वचित्किरातान् दुर्दातान् । कृतांतानि च दंनिनः ॥ क्वचिद्विध्वस्तमातंगान् । सिं-
हान् गुंजारुणेक्षणान् ॥ १८ ॥ उन्मूढ्यमानान् करिज्जि-नृरुहान् गिरिबाहुवत् ॥ चित्रका-
यांश्चित्रकांश्च । क्वचित्सूकरसंचयान् ॥ १९ ॥ वृत्कारिणः संचरंतो । युध्यमानांश्च कांश्चन ॥
आलोकयन् दुष्टसत्त्वान् । सात्विकेभ्योऽपि जीतिदान् ॥ ४० ॥ लीलावेशमेव तन्मृत्योः । का-

माहा०

॥१९४॥

शत्रुंजय

॥१९९॥

लरात्रिरतिप्रदं ॥ नूरुहांतरितादित्यं । सोऽतिचक्राम काननं ॥ ४१ ॥ षट्खंमादपरं खंम—
 मिवाखंमश्रियः प्रदं ॥ आखंमलनिवासाज्जं । बहलिदेशमासदत् ॥ ४२ ॥ स्थाने स्थाने गो-
 यमानान् । शालिगोपीजिरुच्चकैः ॥ श्रीयुगादिगुणग्रामान् । ग्रामे ग्रामेऽपि सोऽश्रुणोत् ॥
 ॥ ४३ ॥ नगरग्रामसीमायां । वर्ण्यमानं मिथो मुहुः ॥ शुश्राव बाहुबलिनो । वलं त्रिभुव-
 नोत्तरं ॥ ४४ ॥ मुक्तवैकं बाहुबलिनं । राजांतरमजानतः ॥ लोकान् श्रिया कुबेराजान् । मू-
 र्त्यापश्यत्स वैरिणः ॥ ४५ ॥ धान्योत्करान् शिखरिणः । शिखराणीव सर्वतः ॥ सत्फलान्
 स दुमान् पश्यन् । यथावंतश्चमत्कृतः ॥ ४६ ॥ क्रमात्रिलहं ग्रामाणां—मतिक्रम्य सुवेगवान् ॥
 सुवेगो बाहुबलिनः । पुरीं तक्षशिलामगात् ॥ ४७ ॥ उच्चाईर्द्वनिकागार—ध्वजालिबहुवीजितां ॥
 तादृग्धनोष्मस्वेदांबु—निजमुक्तोत्करां पुरीं ॥ ४८ ॥ स श्रीदसमसामंत—लोकलीलामनोहरां
 ॥ ददर्श तामिंश्चपुरी—मिवाक्षीणसुसंपदं ॥ ४९ ॥ ~~सुखं~~ ॥ सुरलीखेलनाखित्र—कृत्रियकृणवी-
 कृणं ॥ दददक्ष्णोर्मुदं तस्य । चित्ते ज्ञीतिमसूत्रयत् ॥ ५० ॥ अहमिंशानिज्यपुत्रान् । वि-
 पणिश्रेणिमाश्रितान् ॥ पश्यन् स जूपतेः सिंह—द्वारमासादयत् क्रमात् ॥ ५१ ॥ रत्नांशुपट-

माहा०

॥१९९॥

शत्रुजय

॥ १९६ ॥

लैव्योम । चित्रयंतमयत्नतः ॥ कृत्रिमाकृत्रिमैणारि—द्विपद्भीपि जयंकरं ॥ ५२ ॥ आकृ-
 टायुधसंघात—पूर्णपाणिजिराश्रितं ॥ अन्यज्ञायावलोकेऽपि । सादैरैर्हारपालकैः ॥ ५३ ॥
 करज्जमदैश्चित्रं । क्वचिन्मृगमदैरिव ॥ क्षुप्तं खुरैस्तुरंगाणां । रिपूरःस्थलवत्क्वचित् ॥
 ॥ ५४ ॥ स्वर्गमंरुपसंकाश—मंरुपैर्मनितं पुरः ॥ सुवेगः प्राप्तवान् राज—प्रासादमति-
 सुंदरं ॥ ५५ ॥ चतुर्भिः कलशैः ॥ दौवारिकैः कृष्णं रुद्धे । नृपानुज्ञातवेत्रिणा ॥ सदासौ
 संसदं तस्या—ससाद बहुसादजृत् ॥ ५६ ॥ सहस्रसंख्यैस्तडूपै—नृपैरावच्छेखरैः ॥ स्वसानु-
 जिर्मेरुविव । तेजोवज्जिरुपासितं ॥ ५७ ॥ कुमारैः स्फारशृंगारैः । किरणैरिव ज्ञास्करं ॥ वी-
 रव्रतमिवोत्साहै—मूर्तिमज्जिरधिष्ठितं ॥ ५८ ॥ रत्नजीतिमणिस्तंज—प्रतिबिंबनिजेन च ॥ अ-
 माज्जिः स्वबलैः कृष्ण—नेकमूर्तिमिवाद्भुतं ॥ ५९ ॥ चामराज्यां मरालाज्या—भास्यहेमाजशं-
 कया ॥ वारस्त्रीजिर्वीज्यमानं । स्वःस्त्रीजिरिव वासवं ॥ ६० ॥ वेत्रिणा शुचिवेषेण । स्वर्ण-
 दंरुधरेण च ॥ वर्ण्यमाननमद्भूष—नामग्राहकताग्राहं ॥ ६१ ॥ चिंतयंतं स्वतेजोजि—स्तृण-
 वत्सकलं जगत् ॥ सोऽपश्यद् बाहुवतिनं । तत्र सिंहासनस्थितं ॥ ६२ ॥

माहा०

॥ १९६ ॥

शत्रुंजय

॥१९७॥

क्षुब्धस्तद्दर्शनात्पूर्व-मपूर्वहात्रतेजसं ॥ संवृत्याकारमनमत् । सुवेगस्तं महीपतिं ॥ ६१ ॥
 स्वशेखरीकृतकर-स्तन्मुखे दत्तलोचनः ॥ ब्रूसंज्ञयाथ तद्विष्टे । विष्टरे निषसाद सः ॥ ६२ ॥
 अथैनं वसुधानाथो । गिरा गांन्नीर्यगर्जया ॥ प्रतिध्वानैः सज्जाज्जिह्वी-र्मुखरा रचयन्
 जगौ ॥ ६३ ॥ क्वचिदार्यस्य कुशलं । पूज्यस्य मम तातवत् ॥ अयोध्याकुलपुः क्वचि-दस्ति
 स्वस्तिपरांतरा ॥ ६४ ॥ क्वचित् प्रजा कुशलिनी । तातेन चिरलालिता ॥ षट्खंमविजये
 जातो-ऽप्यार्यः क्वचिदखंनितः ॥ ६५ ॥ चतुरशीतिलक्षाणां । रथवारणवाजिनां ॥ तत्तद्वि-
 ग्विजयो जातः । क्वचिद्वाधाविवर्जितः ॥ ६६ ॥ जूपतीनामशेषाणा-मप्यस्ति निरपायता ॥
 प्रत्यूहः कश्चिदन्यस्या-प्यस्य तिष्ठति न क्लितौ ॥ ६७ ॥ इत्युक्त्वा विरते जूपे । सुवेगः प्र-
 लिपत्य तं ॥ जगाद तज्जिरा क्षुब्ध । इव किञ्चिद्भिर्मृश्य सः ॥ ६८ ॥ अन्येषामपि यस्य स्या-
 त् । प्रसादात्कुशलं गृहे ॥ त्वज्ज्येष्ठस्य च तस्यापि । पृष्ठैव कुशलेऽथ का ॥ ६९ ॥ त्वज्ज्ये-
 ष्ठोऽधिपतिर्यस्या । विनीतायाः कथं जवेत् ॥ तस्याः प्रत्यूहलेशोऽपि । जिनोक्ताविव संशयः ॥
 ॥ ७० ॥ यदरातींश्चक्रत् । न्ननन्ति स्वयमेव हि ॥ तस्य प्रजासु कुशलं । सर्वदैव विज्ञाव्य-

माहा०

॥१९७॥

शत्रुं जय

॥ ९८ ॥

१९८

ते ॥ ७१ ॥ षट्खं विजये तस्य । पुरः स्थातुं क ईश्वरः ॥ सुरासुरनराः सर्वे । सेवां कुर्वन्ति
 यस्य हि ॥ ७२ ॥ तस्याश्वरथनागानां । कः प्रत्यूहं करोतु ज्ञोः ॥ शास्ता येषां हि ज्वरत-
 त्वैलोक्यविजयकृमः ॥ ७३ ॥ अधिपो ज्वरतो येषा-मन्येषामपि जूतले ॥ सूर्योऽज्ञानामिव
 न्तानि-स्तेषां हानिः कुतोऽस्ति किं ॥ ७४ ॥ यः सेव्यते यक्षलक्षै-र्नृपैर्विद्याधरैः सुरैः ॥
 न मायति तत्राप्येवं । स स्वबांधववर्जितः ॥ ७५ ॥ भ्रमता सर्वराष्ट्रेषु । क्वचिद्वंधुरदर्शितः ॥
 तेन तानेव सोत्कंठः । स्पृहयत्येष बांधवान् ॥ ७६ ॥ अनागतान् दिग्जयेऽपि । तथा छा-
 दशवार्षिके ॥ राज्याजिषेके संबृत्ते । स स्वबंधून् समीहते ॥ ७७ ॥ विकल्पं ते तु संचिंत्य ।
 स्वयं किमपि चेतसि ॥ जगृहुस्तातपादांते । व्रतं निःसंगताकृते ॥ ७८ ॥ निरीहा निःस्पृहा-
 स्ते तु । स्वदेहेऽपि यथासुखं ॥ वर्त्ततां त्वयि सोत्कंठः । प्राहिणो ज्वरतस्तु मां ॥ ७९ ॥ त-
 देहि देहि तस्य त्वं । स्वसंगमज्जवं सुखं ॥ सुखदुःखप्रतीकारं । तदज्ञ्यं बंधुना विना ॥ ८० ॥
 स्वबांधवः कुलीनानां । ज्यायान् पूज्यो हि तातवत् ॥ नमस्तस्तव तं नाम । मानसिद्वि-
 शेषतः ॥ ८१ ॥ कुर्वतस्तस्य सेवां ते । लज्जा नैव जत्रिष्यति ॥ सुरा अपि नमस्यन्ति । यस्य

माहा०

॥ ९८ ॥

शत्रुंजय

॥१७७॥

पादांश्च चक्रिणः ॥ ८२ ॥ इयद्विनानि नायात । इति शंकां च मा कृथाः ॥ अपराधं स हि
 ज्येष्ठः । कनिष्ठस्य सद्दिष्यति ॥ ८३ ॥ त्वत्संगमसुखाज्ज्येष्ठो । वात्सल्यादपि ते विज्ञो ॥
 राज्याद्यमधिकं वाता । त्राता सर्वत्र कष्टतः ॥ ८४ ॥ इंशेपैशविव युवा-मश्विनीतनयाविव
 ॥ संयुज्य राज्यं कुरुतं । वैरिहृद्भयसंनिजौ ॥ ८५ ॥ मधंधुरिति चित्ते मा । निर्जयो जव
 जूपते ॥ दृप्तानां शातनं राज-धर्मोऽयमतिदारुणः ॥ ८६ ॥ कर्णेजपानां वितथं । स्तादुक्तं हि
 तवागतेः ॥ कुदैवज्ञवृष्टिवचो । यथा वारिदवर्षणात् ॥ ८७ ॥ मुक्तवान्यत्सकलं सैन्यं । तस्यै-
 कोऽपि चमूपतिः ॥ सुषेणः सहाते केन । दंरुपाणी रणांगले ॥ ८८ ॥ चतुरशीतिसहस्रा-
 प्यापतंतो गजा रणे ॥ पर्वता इव रुध्यंते । तस्य केन संपक्काः ॥ ८९ ॥ तावतस्तुरगास्त-
 स्य । कल्लोला इव वारिधेः ॥ स्वद्वयंते केन तूहेलाः । प्रसरंतो रणाजिरे ॥ ९० ॥ अन्येषां
 तस्य सैन्यानां । गणना का विधीयते ॥ जारतं समरं सोढा । न सोऽप्याखंरुलो वली ॥
 ॥ ९१ ॥ आसनादं सुरेंद्रोऽपि । दत्ते यस्य महीपतेः ॥ नमतस्तं जवेद्वज्रा । ज्येष्ठं का तव
 ज्ञो द्विधा ॥ ९२ ॥ राज्येन जीवितयेन । यदीदृशं वर्त्तते तव ॥ तदा जरतज्जर्जु-स्त्वं से-

मादाप

॥१७७॥

शत्रुं जय

॥ १०० ॥
२००

वस्व पदांबुजं ॥ ए३ ॥

इत्याकर्ण्य सुवेगोक्तं । ततो बाहुवलिर्वली ॥ निजांशयोर्ददद् दृष्टिं । जगादारुणलोचनः ॥ ए४ ॥ दूत त्वमसि वाग्मीति । सत्यं स्वपतिकार्यकृत् ॥ यद्वोचः परस्थाने । हितं तस्येदगुच्चकैः ॥ ए५ ॥ स सेव्यो नरतश्चक्री । मया बंधुर्न संशयः ॥ ज्येष्ठो हि तातवत्पूज्यः । कुलीनानामयं क्रमः ॥ ए६ ॥ गुरुः सेव्यो गुरुत्वेन । वर्त्तमानः कनीयसा ॥ गुरुश्चेदगुरुत्वेन । वर्त्तते सेव्यते स किं ॥ ए७ ॥ आददे निजबंधुज्यः । स राज्यानि ठलप्रियः ॥ अहो तस्यास्ति सौध्रात्र-महो स्नेहरसो महान् ॥ ए८ ॥ सूनवस्तस्य तातस्य । तेऽपि नो रणजीरवः ॥ ज्येष्ठेन सह लज्ज्यन्ते । कुर्वतः कलहं पुनः ॥ ए९ ॥ लज्ज्यते यदि नो ज्येष्ठो । तदा लज्जामहे वयं ॥ विमृश्य तातपादांते । दीक्षां ते जगृहुस्तदा ॥ १०० ॥ सेवंते यदि तं ज्ञूपा-स्तदा तेऽधिकलिप्सवः ॥ तातदत्तेन राज्येन । तुष्टः सेवे च तं कथं ॥ १ ॥ सूचयिष्यंति पिशुनाः । किं दोषं तद्धिं मम ॥ किं गृह्णन् बंधुराज्यानि । मयायं यदुपेक्षितः ॥ २ ॥ आसादीनां मयाकारि । जंगः किं तस्य कस्यचित् ॥ अपराधं मदीयं यत् । सोऽपि

मादा०

॥ १०० ॥

शत्रुंजय

॥ २०१ ॥

मृष्यति निश्चितं ॥ ३ ॥ तातसूनुरयं ज्येष्ठो । मान्यः शक्र इतीव तं ॥ निवेशयत्यासमार्षे ।
 स प्रज्ञावो न ज्ञारतः ॥ ४ ॥ किं सैन्यं कः सुषेणस्तु । किं चक्रं ज्ञरतस्तु किं ॥ रणांगण-
 प्रणयिनि । वृथा तत्सकलं मयि ॥ ५ ॥ खुरलीखेलनाच्यासे । यत्पूर्वं गांगसैकते ॥ तमुव-
 ह्नालयं व्योम्नि । कृपयाविज्जरं पुनः ॥ ६ ॥ तद्विस्मृतं किमेतस्या-धुना राज्यमदेन ज्ञोः ॥
 प्राहिणोत्त्वादृशं दूतं । यन्मां प्रति दुराशयः ॥ ७ ॥ युष्मं ॥ क्रयक्रीता रणे सर्वे । ते या-
 स्यंत्येव सैनिकाः ॥ केवलं ज्ञरतः सोढा । महोर्दम्बलव्यथां ॥ ८ ॥ याहि दूतो ह्यवध्योऽसि ।
 राज्ञा न्यायैककाङ्क्षिणा ॥ स एवाज्येत्य लज्जतां । फलं दुर्नयसंज्ञवं ॥ ९ ॥ इति गङ्गीरया
 वाण्या । स दूतोऽतश्चमत्कृतः ॥ आत्मजीवितमादायो-तस्थावासनतः शनैः ॥ १० ॥ कांदि-
 शीको दिशः पश्यन् । दृशा चपलयातरां ॥ प्रस्वलन् सौतरीयेन । पादलग्नेन साध्वसात् ॥
 ॥ ११ ॥ उदस्येज्यः कुमारेज्यो । नृपेज्योऽपि हतं स्वकं ॥ मन्यमानः सुवेगोऽथ । सज्ञाया
 निरगाढनैः ॥ १२ ॥ ~~सुष्मं~~ ॥ स रथे जीवितव्यस्य । मनोरथमिवाङ्गिनं ॥ आरुरोह जयोद्भा-
 तः । शाखिनं वानरो यथा ॥ १३ ॥ नवीन इव कोऽप्येष । सज्ञाया निर्ययौ कृणात् ॥ १४ ॥

माहा०

॥ २०१ ॥

शत्रुंजय

॥१०१॥

तोऽयं जरतेशस्य । नृपतेस्तर्कयाम्यहं ॥ १४ ॥ मुक्तवैकं बाहुबलिनं । कोऽप्यस्ति नृपतिः
 क्तितौ ॥ अस्यैव नृपतेर्ज्येष्ठो । भ्राता श्रीरुषज्ञात्मजः ॥ १५ ॥ इयत्कालं गतः सोऽज्ञू-त्क-
 थं कुत्रापि मंरले ॥ षट्खंरं जरतं जेतुं । गतोऽज्ञूच्चक्रवर्त्यसौ ॥ १६ ॥ स प्रैषीद् बाहुबलि-
 नं । प्रति दूतं कथं खलु ॥ आकारणाय सेवायै । स्वस्थादेशेन सांप्रतं ॥ १७ ॥ किमाखुरपि
 नास्यास्ति । मंत्री यस्तं निवारयेत् ॥ मंत्रिणः शतशः संति । प्रेरितस्तौर्विशेषतः ॥ १८ ॥
 स सुप्तं जागरयति । सिंहं दंमन्निघाततः ॥ दैवानुसारिणी बुद्धिः । प्रायेण खलु वर्तते ॥
 ॥ १९ ॥ इत्थं लोककथाः श्रुण्वन् । मिथः पौरमुखोदिताः ॥ रथेन वेगिना दूतो । नगर्या
 निर्ययौ रयात् ॥ २० ॥

सुनटानां भुजास्फोटै-र्विविधायुधनर्त्तनैः ॥ सिंहनादैश्च वीराणां । त्रस्यन्त्यहयो ययौ
 ॥ २१ ॥ स तदा जीवितव्याशा-मीषन्मेने पुराद् बहिः ॥ सिंहयूथव्यथोन्मुक्तः ॥ कांदिशी-
 कः कुरंगवत् ॥ २२ ॥ पुरे पुरे वैरवार्त्ता-श्रवणेष्वतिसादरान् ॥ वीरानुदत्तान् सकलान् ।
 स्वभुजामददर्पितान् ॥ २३ ॥ बालानपि रणोत्कंठा-ज्ञाजिनः शस्त्रसत्करान् ॥ निरीक्ष्येति

मादा०

॥१०२॥

शत्रुंजय

॥ १०३ ॥

स चिन्तांत-श्रितयामास दूतराट् ॥ १४ ॥ युष्मं ॥ बाला मातृमुखा एते । ये युगे स्पृहया-
 लवः ॥ तत् किं नूमिगुणः सोऽय-मुत बाहुवलेर्गुणः ॥ १५ ॥ जवंति यादृशा नूपा-स्ता-
 दृश्यो हि प्रजा अपि ॥ स्वस्वामिवलमाहात्म्यात् । प्रोत्सहंते यदप्यमी ॥ १६ ॥ विग्रहं न-
 रतेशेनो-पहासमिव सोऽश्रुणोत् ॥ बलातिरेकात्स्वविज्ञोः । परावज्ञाकृतो जनात् ॥ १७ ॥
 अस्त्राण्युत्तेजयामासु-स्तेजांसीव स्वभूयतेः ॥ बाह्यांश्च बाह्ययामासुः । केचिच्चक्रुर्दृढान् रथ्रा-
 न् ॥ १८ ॥ सज्जीचक्रुः पटकुटीं । केचिज्जंगमसौधवत् ॥ कवचांश्च शिरस्त्राणान् । दृढीचक्रुः
 परेऽपि हि ॥ १९ ॥ स दूतः संचरन् मार्गे । विकटाक्षिकृशकितः ॥ लोकैः पितृवधोद्भूत-वैरे-
 णेवाटवीमितः ॥ २० ॥ पार्वतीयानपि नूपान् । नक्तान् बाहुवलौ बहु ॥ रणसज्जानुदस्त्रांश्च
 । पश्यतिस्म स सर्वतः ॥ २१ ॥ वैरहेतुं मिथो भ्रात्रो-र्नीरुं लोकापवादतः ॥ निनिंद स ह-
 दात्मानं । तदा तद्विधदर्शनात् ॥ २२ ॥ चक्रिणोऽस्याप्यपूर्णं किं । यस्तेवामस्य काङ्क्षति ॥ वृ-
 था खलीकृतः सोऽय-मस्मान्निरिव केसरी ॥ २३ ॥ आलोचयन्निति मुहु-र्दिनैः कतिपयैर-
 थ ॥ रथवेगेन स प्राप । स्वस्वामिविषयं सुखी ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ नो नो स्वस्वप्रियापत्य-

माहा०

॥ १०३ ॥

शत्रुंजय

॥२०४॥

मुख्यं जारमनातुरं ॥ शीघ्रं नयत दुर्गेषु । चरानागतसूत्रता ॥ ३६ ॥ अपक्वान्यपि धान्या-
 नि । लुनीताशु लुनीत रे ॥ क्षिपतु च क्षितेरंतः । सर्वनाशोऽस्तु माधुना ॥ ३७ ॥ किमप-
 त्यादिचिंताजिः । दुर्वहं स्वांगमप्यहो ॥ क्रुद्धे बाहुवलौ दुर्ग-वलमप्यन्यथा यतः ॥ ३८ ॥
 इति लोकगिरं श्रुत्वा । किमसौ किं वदत्यसौ ॥ मत्तो वेगवतो लोको । यदेवं वक्ति तन्नयं ॥
 ॥ ३९ ॥ ध्यायन्निति सुवेगोऽग्र । स्मरन् बाहुवलेर्वचः ॥ वेगादयोध्यामासाद्य । ननाम ज-
 रतेश्वरं ॥ ४० ॥ ~~तत्पुत्रो~~ ~~तत्पुत्रो~~ ॥ तत्पुत्रो योजितकरो । ज्ञत्तया संदेशहारकः ॥ नैगमेषी
 सुर इव । कृतांजलिरुपाविशत् ॥ ४१ ॥ स्मयमानोऽग्र चक्रयूचे । सुवेगं स्नेहपूर्वकं ॥ मंह-
 धोः कुशलं सर्वं । यत्सुवेगात्त्वमागतः ॥ ४२ ॥ अन्याङ्गां सदृते नासौ । गंधद्दीप इवाथवा ॥
 परीक्षितोऽयं बहुधा । बालक्रीनासु यन्मया ॥ ४३ ॥ इत्युक्ते स प्रणम्याथ । जगाद् जरता-
 धिपं ॥ कः क्लमोऽकुशलं कर्तुं । स्वाभिस्तस्मिन्नपि क्षितौ ॥ ४४ ॥ स पूर्वं सामवाक्येन ।
 मया संवोधितो हितं ॥ पश्चादुपायैर्विविधै-र्मन्यते न हि किञ्चन ॥ ४५ ॥ सुषेणसैन्यचक्रा-
 दि-वर्णनेऽवज्ञया समं ॥ षट्खंभविजयेऽप्येषो-ऽनाकर्णितमसूत्रयत् ॥ ४६ ॥ इदद् दृशौ

मादा०

॥२०४॥

शत्रुंजय
॥ १०५ ॥

निजांसेऽसौ । याहि दूत निजं विभुं ॥ राज्यजीवितलाभाय । प्रेषयेत्यवदत्पुनः ॥ ४७ ॥ त-
त्सीमवासिनो लोकाः । सर्वेऽस्मिन्नुरागिणः ॥ स्वजीवितप्रदानेना-पीडंति किल तच्छ्रूयः
॥ ४८ ॥ त्वद्वैरेण विशेषेण । प्रोत्सहंते रणाय ते ॥ स्वस्वामिशक्तिसंभूत-गुणा एव हि
तादृशाः ॥ ४९ ॥

इत्युक्तिज्ञाजि जूर्मीडु-दूते प्राह सहेलया ॥ कनीयान् मम तादृहो । रिपुकक्षाग्निरस्ति
हि ॥ ५० ॥ विरोधं बंधुना नाहं । करिष्ये रणकर्कशं ॥ स्वबंधुः प्राप्यते कुत्र । सर्वदेशावगा-
हने ॥ ५१ ॥ संपदो राज्यमखिलं । प्राप्यते सर्वतो नरैः ॥ स्वसोदरो विना ज्ञायं । लज्यते
न हि कुत्रचित् ॥ ५२ ॥ वृथा वित्तं विना दानं । विना चक्षुस्खाननं ॥ वृथा राज्यं विनामा-
त्यं । विश्वं बंधुं विना वृथा ॥ ५३ ॥ तद्धनं निधनं जाने । तज्जीवितमजीवितं ॥ यत्र बंधूपका-
राय । यन्नार्त्तत्राणदेतवे ॥ ५४ ॥ स पतिः पतितस्तत्र । राजतेजोऽपि राजते ॥ यत्र गोत्र-
विघातोत्प्रा । लक्ष्मीर्लसति मंदिरे ॥ ५५ ॥ निःसत्त्वोऽयमजूर्लका । हसंतु यदि मामिति ॥ न
योत्स्ये बंधुना सार्धं । तत्राप्येष कनीयसा ॥ ५६ ॥ श्रुत्वेत्यवोचत्सेनानी । सुषेणो निजगर्दणा-

माहा०

॥ १०५ ॥

शत्रुजय

॥२०६॥

त ॥ अंतःकुलो महोत्साहो । धीरगंजीरवाग्नरैः ॥ ५७ ॥ युक्ता कृमा युगादीश-सूनो तव
 नरेश्वर ॥ अपूर्वो बांधवस्नेहः । कृमां कारयति त्वयि ॥ ५८ ॥ एकहस्ततलाघात । इव स्ने-
 होऽस्ति वां प्रजो ॥ स त्वां तु शत्रुवद् द्वेष्टि । स्निह्यत्यस्मिन् जवान् पुनः ॥ ५९ ॥ नोपे-
 क्षणीयो घ्रातापि । स्वाज्ञाजंगकरो नृपैः ॥ राज्ञामाज्ञैव ज्योत्स्नेव । सर्वतेजस्करा हि सा
 ॥ ६० ॥ क्रियते दिग्जयो नृपैः । कृतार्थैर्निजराज्यतः ॥ अपि तेजोऽज्जिवृद्धयर्थं । केवलं न
 तु लोन्नतः ॥ ६१ ॥ नोपेक्ष्यो बंधुरूपोऽपि । रिपुरायतिमिहता ॥ रोगराजो गन्तूतोऽपि । हंति
 हंत विवर्द्धितः ॥ ६२ ॥ यावत्सैन्यरजोराजि—विज्ञायं नार्कमंरुलं ॥ तावत्स्यजति विज्ञायः ।
 किमेष निजमंरुलं ॥ ६३ ॥ न यावत्त्वज्जानीक—जरादवनता धरा ॥ तावन्मानोद्धुरस्यास्य ।
 कथं स्यात्कंधरा नता ॥ ६४ ॥ विलंबः सर्वथा कार्यो । न त्वयात्र मनागपि ॥ नो चेदमून
 मंत्रिमुखान् । वद राजन्नयोक्तिभिः ॥ ६५ ॥ मंत्रिणोऽपि सुषेणोक्तं । प्रतिशब्दा इवैव तत् ॥
 प्रोत्साहयंतो नृपालं । तथेत्युचुर्विशेषतः ॥ ६६ ॥ अवादयन् नृपो जंजा-मदंजां रणकर्मणि ॥
 अमिलन्नादतस्तस्याः । सर्वतोऽपि महीधवाः ॥ ६७ ॥ चक्री शुभेऽहि सुस्नातो । दधानो

माहा०

॥२०६॥

शत्रुंजय

॥ २०७ ॥

वाससी शुची ॥ श्रीयुगादिजिनाधीश—मर्चयत् कुसुमैर्वरैः ॥ ६८ ॥ ननाम पौषधौकःस्था-
 न् । मुनीन् वांग्रितसिद्धये ॥ तद्धर्मलाज्जाशीरासी—तस्यातोऽधिकसिद्धिदा ॥ ६९ ॥ ततः सु-
 वेषः सानंदः । पौरुषैकविज्रूषणः ॥ चक्री स्वपुरपर्यते । स्कंधावारं न्यवीविशत् ॥ ७० ॥
 अयस्कांतसमाकृष्टा । अयोज्जावा इव स्फुटं ॥ देशग्रामाधिपाः सर्वे । जंजानादादुपाययुः ॥
 ॥ ७१ ॥ पर्वता इव तत्रैयु—र्जंगमाः करिणो हयाः ॥ तत्र मानवपाश्रोधौ । कल्लोला इव
 तेऽज्जवन् ॥ ७२ ॥ तस्मिन् भुवननाथेऽथ । प्रवाहा इव ज्ञून्मृतां ॥ आजग्मुः सैन्यनिचयाः ।
 सर्वे तस्याधिकारिणः ॥ ७३ ॥ पतिपुत्रवतीज्जिः स—त्कुलकन्याज्जिरादरात् ॥ अखंमैरक्तै
 राजा । कृतमंगलवर्द्धनः ॥ ७४ ॥ स्तूयमानो वंदिवृंदैः । सेव्यमानः सुरैर्नृपैः ॥ गीयमानः पु-
 रंध्रीज्जि—वीक्ष्यमाणो महाजनैः ॥ ७५ ॥ गजरत्नं महातुंगं । धवलं तद्यशःसमं ॥ पक्षद्वय-
 ऊरुदानं । कस्तूरीपत्रवद्विकं ॥ ७६ ॥ पर्वतांजोधिनिघ्नानां । लीलयोद्ध्वंघनकमं ॥ स य-
 क्षाणां सहस्रेण । सर्वतोऽधिष्ठितं सदा ॥ ७७ ॥ नाम्ना सुरगिरिं पूर्व—गिरिं ज्ञास्करवत्तदा ॥
 आरुरोह दिनारंजे । यात्रारंजकृते कृती ॥ ७८ ॥ ~~कुलकं~~ कुलकं ॥

माहा०

॥ २०७ ॥

शत्रुजय

॥२०८॥

तदंशा इव चान्येऽपि । गजाश्वरश्चवेसरान् ॥ ससन्नाहाः शस्त्रजृत्—स्तदैवारुरुहुः कणात्
 ॥ ७९ ॥ संपूर्णसोमप्रतिमं । कट्याणकलशावृतं ॥ अधिष्ठितं नागसुरैः । सहस्रेण जया-
 जिधं ॥ ८० ॥ उन्नतं परह्वत्र—त्रासकृतस्य चक्रिणः ॥ विकासं शिरसि प्राप । शेषाहेरिव
 सन्मणिः ॥ ८१ ॥ कुम्भं ॥ सहेलाजिर्महेलाजि—वीज्यमानोऽथ चामरैः ॥ नूनोद गजरत्नं
 स । पादांगुष्ठैकचालनात् ॥ ८२ ॥ स निःस्वानप्रतिध्वानै—र्वधिरा रचयन् दिशः ॥ ब्रह्मां-
 मुखरीकुर्वन् । जंजाजांकारवर्द्धितैः ॥ ८३ ॥ मांगढ्यतूर्यनिर्घोषैः । पुष्पान् वारणवृंहितान् ॥
 किरणैरिव मार्त्तमो—ऽचालीत्सैन्यैर्महीपतिः ॥ ८४ ॥ कुम्भं ॥ मार्त्तिरुमंरुलमिव । दीप्यमानं
 समंततः ॥ चक्रत्नं सैन्यपुरो । वज्रवारसहस्रजृत् ॥ ८५ ॥ दिग्नागा दृढदंताग्रा । जवंत्व-
 पि कुलाचलाः ॥ ज्ञो ज्ञो ज्ञजाहीनपरा—नपि शेष सुयष्टिवत् ॥ ८६ ॥ दूरादूरं दिशो यांतु ।
 विपुले विपुला जव ॥ त्वमाकाशावकाशं हि । देहि संप्रति सत्वरं ॥ ८७ ॥ अथ श्रीजरता-
 धीशः । सैन्यसंज्ञारजारतः ॥ निःस्वानडुंजिध्वानै—रेष वो दलयिष्यति ॥ ८८ ॥ इत्यादि-
 बंदिविरुदान् । श्रुत्वा ज्वरतज्जूपतिः ॥ चचाल रश्चित्कार—वाचालीकृतदिङ्मुखः ॥ ८९ ॥

माहा

॥२०८॥

शत्रुंजय

॥ २०९ ॥

शत्रुंजयः कलसम्पदं ॥ रजोध्वारैर्युग्मणिं । खद्योतमिव सैनिकैः ॥ स्थिरामप्यस्थिरा कुर्वन् ।
शोषयन् मार्गनिघ्नगाः ॥ ८९ ॥ सरांसि च स्थलीकुर्वन् । गजदानैर्नवान्यपि ॥ समंततः स्थ-
लीनिघ्ना । अमार्गं मार्गमेव च ॥ ९० ॥ नित्यं नित्यं प्रयाणेन । योजनावधिना नृपः ॥ दि-
नैः कतिपयैः प्राप । बहुलीदेशसंनिधिं ॥ ९१ ॥ जिनिर्विशेषकं ॥

इतः श्रीचक्रिणा पूर्वं । सैन्यावासकृते नराः ॥ प्रहिता एव जूपाल-मिति हर्षाद्य-
जिह्वपन् ॥ ९२ ॥ जय स्वामिन्नुत्तरस्यां । विद्यते विपिनं दिशि ॥ गंगातटे विटपिनां । वि-
टपैः पिदधद्भुवि ॥ ९३ ॥ तत्र चारुहिरण्योच्च-मणिरत्नमयो महान् ॥ प्रासादस्तातपादानां
। विद्यते हृदयसंश्रयः ॥ ९४ ॥ तस्यांतः संयमी कश्चि-द्विपश्चित्कुलममनं ॥ सद्ब्रह्माननिरत-
स्वांतः । सुखं तिष्ठति शिष्टधीः ॥ ९५ ॥ इत्याकर्ण्य वचोऽमीषां । ज्ञरतः सुकृतादरः ॥ ज-
गाम तत्र विपिने । नंतुं श्रीप्रश्नमार्हतं ॥ ९६ ॥ यथाविधि जिनं नत्वा । पूजयित्वा स्वज्जक्तिजिः ॥
निषस्ताद वेदिकायां । रत्नमय्यां महीपतिः ॥ ९७ ॥ पश्यन्निस्तस्ततो दृष्ट्वा । तं मुनिं प्रणनाम
च ॥ उवाच च सनमोक्ति-युक्तं सद्भक्तवर्णनम् ॥ ९८ ॥ मुने स्वमसि विद्याज्जित् । मयि युष्मा-

मादा०

॥ २०९ ॥

शंभुजय

॥१०॥

य सोत्सुकः ॥ सार्द्धं नमिविनमित्र्या-मापतः स्मरसीह तत् ॥ एए ॥ अधुना सर्वसत्त्वेषु ।
 तव वृत्तिरमूढशी ॥ तद् ब्रूहि निजवैराग्य-कारणं करुणाकरं ॥ १०० ॥ इत्युक्त्वा हेतुजिज्ञा-
 सुं । जगाद नृपतिं मुनिः ॥ जितौ तौ नमिविनमी । अहं च ज्ञवता तदा ॥ १ ॥ स्वामि-
 नः संनिधिं गत्वा । कृत्वा राज्यं स्वसूनवे ॥ वैराग्याद्व्रतसाम्राज्य-मस्मान्निर्जगृहे नृप ॥
 ॥ २ ॥ नित्यं श्रीमद्युगादीश-सेवां तावत्करोम्यहं ॥ ज्ञवद्यस्य साम्राज्य-दायकं सेवते न
 कः ॥ ३ ॥ क्वाधुना विद्यते तात । इति पृष्टोऽथ चक्रिणा ॥ पुनर्मुनिर्जगादैवं । चक्रिन् श्रुणु
 कुतूहलं ॥ ४ ॥ स्वाम्यस्ति श्रीप्रज्ञोद्याने । सांप्रतं सुरसेवितः ॥ धरणेऽस्तु तत्रागा-दनंता-
 हिसमन्वितः ॥ ५ ॥ धरणेऽस्तदा नत्वा । पप्रञ्च त्रिजगद्गुरुं ॥ सर्वदेवेष्वनंतस्या-धिका देह-
 द्युतिः कथं ॥ ६ ॥ प्रभुरप्याह जातोऽय-मितस्तुर्ये ज्ञवे गते ॥ आत्मीरो मुनिदोषाय । पो-
 षाय परमाहंसां ॥ ७ ॥ मृत्वाथ नरके भुक्त्वा । विविधा वेदनाः स हि ॥ ततो वज्रव सुग्रा-
 मे । द्विजः कुष्ठार्तिपीडितः ॥ ८ ॥ तेनान्यदा सुव्रताख्यः । शिष्यो नः पृष्ट उज्जगौ ॥ प्राग्ज-
 वे ज्ञवता दूनो । मुनिस्तेनासि कुष्ठवान् ॥ ९ ॥ आराध्यो न विराध्यो हि । कथंचिद्यतिरुत्त-

माहा०

॥१०॥

शत्रुंजय

॥ १११ ॥

मैः ॥ स चेत्कृमावांस्तदपि । पापं पृष्ठानुगं ज्ञेत् ॥ १० ॥ सन्मानितो मुनिर्दत्त । स्वर्गा-
 दिगतिमुत्तमां ॥ असन्मानान्तु मूलाग्नि-रिवानंतकुलं दहेत् ॥ १० ॥ पुनश्चामयविध्वंसो-
 पायं पृष्ठो मुनिर्जगौ ॥ शत्रुंजयं गिरिपतिं । त्वं ज्ञजस्व महामनाः ॥ ११ ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्त
 -स्तत्र साम्भरसाश्रयः ॥ ज्ञवान् कर्महृयं कृत्वा । रोगोन्मुक्तिमवाप्स्यसि ॥ १२ ॥ वज्रीन्-
 तेज्यः कर्मज्यो । गाढेन तपसा यथा ॥ मुच्यते देहवांस्तद्वत् । पुंरुरीकस्य सेवया ॥ १३ ॥ प्रायः
 पापपरित्यक्ता-स्तिर्य्यचोऽप्यत्र वासिनः ॥ प्रयांति सुगतिं तीर्थ-माहात्म्याद्विशदाशयाः ॥ १४ ॥
 सिंहाग्निजलधिब्याल-नूपालविषयुद्धजं ॥ चौरारिमारिजं चास्य । स्मृतेर्नश्येन्नयं नृणां ॥ १५ ॥
 उग्रेश तपसा ब्रह्म-चर्येश च यदाप्नुयात् ॥ शत्रुंजये तन्निवसन् । प्रयतः पुण्यमभुते ॥ १६ ॥
 नूर्भुवःस्वस्त्रये तीर्थं । यत्किंचिन्नाम विद्यते ॥ तत्सर्वमेव दृष्टं स्याद् । दृष्टे श्रीविमलाचले ॥
 ॥ १६ ॥ श्रुत्वेत्यसौ मुनिमुखात् । पुंरुरीकं गिरिं ययौ ॥ कुर्वन् यथोक्तं समञ्जत । क्रमा-
 द्दोषविवर्जितः ॥ १७ ॥ विशेषादथ वैराग्यं । संपन्नोऽनशनेन सः ॥ मृत्वानंतो बज्रूवाय-
 मनंतद्युतिधारकः ॥ १८ ॥ तीर्थसेवाप्रज्ञावेण । ज्ञेत्सौ तृतीये ह्यतः ॥ मुक्तिमेप्स्यति निः-

माहा०

॥ १११ ॥

शत्रुंजय

॥२१२॥

हीण-कर्मानंतचतुष्टयः ॥ १९ ॥ तच्छ्रुत्वानंतनागोऽपि । ययौ शत्रुंजयं गिरिं ॥ अहं च ती-
र्थमुद्दिश्य । समं तेनैव साग्रहं ॥ २० ॥ अष्टाङ्गिकां ततः कृत्वा । स महोत्सवपूर्वकं ॥ ययौ
पुनर्निजं स्थानं । जक्त्या तीर्थस्य संस्मरन् ॥ २१ ॥ शत्रुंजयसमं तीर्थं । नास्ति त्रिभुवनेऽ-
प्यहो ॥ यस्य स्मरणमात्रेण । विपदो यांति दूरतः ॥ २२ ॥ तीर्थात्तीर्थं ब्रमन्नेष । सर्वत्राहं
महीपते ॥ अत्रागां श्रीजिनं नंतुं । दृष्टस्त्वं च प्रसंगतः ॥ २३ ॥ श्रीबाहुबलिनः पुत्रो ।
नाम्ना सोमयशा इति ॥ तेनायं श्रीयुगादीश-प्रासादस्तु विनिर्ममे ॥ २४ ॥ श्रीयुगादिजि-
नाधीश-स्रैलोक्यजननायकः ॥ त्वं तु तस्य तनूजोऽसि । दृष्टो रम्यमिदं मम ॥ २५ ॥

श्रुत्वेति जारतीं चक्री । स्मरन् शत्रुंजयस्य सः ॥ रुषजस्वामिनश्चापि । निर्वेदान्मुनि-
मानमत् ॥ २६ ॥ दत्त्वाशीर्षं मुनिश्चागा-ञ्चक्री चावाससंचयं ॥ तत्रैवादापयञ्चारु-डुमसंजारजा-
सुरे ॥ २७ ॥ इतो बाहुबलिरपि । श्रुत्वा जरतमागतं ॥ स्वसिंहनादेन समं । ततो जंजामवादयत्
॥ २८ ॥ ससैन्यं जरतं जेष्या-म्यहं जेष्याम्यहं मिथः ॥ स्पर्द्धमाना महावीरा । रयात्सर्वेऽप्यु-
पागमन् ॥ २९ ॥ अंतर्गतं निजं तेजो । दर्शयत इवोच्चकैः ॥ शस्त्रैर्दतुरिताकाशा । वीरास्त-

मादा०

॥२१२॥

शत्रुजय

॥ ११३ ॥

त्र चकासिरे ॥ ३० ॥ तत्र बाहुवलेर्गृह्या । जटास्तं कर्कशं रणं ॥ मेनिरे महदुत्साहाः । स-
 दुत्सवमिवागतं ॥ ३१ ॥ चतुरंगचमूचकैः—खिलकैस्तनयैर्वृतः ॥ उदारैः स्फारशृंगारैः—मूत्तैर्वी-
 ररसैरिव ॥ ३२ ॥ जंजानिःस्वाननिःस्वानैः—दिशो मुखरयंस्तरां ॥ ध्रियमाणातपत्रेण । चा-
 मराज्यां विज्रूषितः ॥ ३३ ॥ स स्वस्य जडंकरणं । जडं करिणमुत्तमं ॥ आरुरोह बाहुवलिः
 । शुभ्रेऽहि कृतमंगलः ॥ ३४ ॥ ~~विजिजिजेपयं~~ ॥ सारस्फारपरीवारः । श्रीबाहुवलिज्रूपतिः ॥
 सोऽपि स्वदेशपर्यते । स्कंधावारं न्यवीविषत् ॥ ३५ ॥ प्रातर्बाहुवलिर्वीरं । सर्वराजकसम्भतं ॥
 सेनापतिं सिंहस्थं । चक्रे तनयमात्मनः ॥ ३६ ॥ रणपट्टं स्वयं मूर्ध्नि । न्यधात्तस्य महीपतिः ॥
 रराज तेन सोऽप्युच्चैः—स्तेजसेवोर्ध्वगामिना ॥ ३७ ॥

जरतेशोऽपि भूयाला—नुमतं स्वदले व्यधात् ॥ सेनापतिं सुषेणाख्यं । वैरिसेनाविमर्दनं
 ॥ ३८ ॥ आहूय नृपतीन् सर्वान् । दूतेन जरतेश्वरः ॥ सपादकोटिपुत्रांश्च । तान् श्रीसूर्यय-
 शोमुखान् ॥ ३९ ॥ नामग्राहं यथैकैकं । संज्ञाप्य बहुमानतः ॥ अन्वशादिति तांश्चक्री ।
 शक्रो वैमानिकानिव ॥ ४० ॥ युष्माजिर्दिग्जयोऽकारि । जिता ज्रूपतयोऽखिलाः ॥ विद्याध-

माहा०

॥ ११३ ॥

शत्रुंजय

॥ ११४ ॥

राश्र दैत्याश्र । किराता अपि दुर्दमाः ॥ ४१ ॥ न कोऽप्यस्य बाहुबलेः । सामंतस्य समोऽ-
 प्यज्ञून् ॥ संत्यस्य बहवो वीरा । रणकर्मणि कर्कशाः ॥ ४२ ॥ यथैकः परसेनासु । जवे-
 त्पौरुषमंजितः ॥ तत्रास्य सकला वीराः । परमंरुलजेदिनः ॥ ४३ ॥ अस्य ज्येष्ठः सोमय-
 शाः । सूनुरन्यूनविक्रमः ॥ स लहं दंतिनां योद्धा । त्रिलक्षीं रथवाजिनीं ॥ ४३ ॥ कनीयान्
 बांधवस्तस्य । नाम्ना सिंहस्थो बली ॥ महारथी दिव्यशस्त्र-पवित्रितभुजव्रतः ॥ ४४ ॥ सिं-
 हकर्णः परः पुत्रः । क्षुब्धार्णवसमध्वनिः ॥ बलादुद्धरति प्राज्यान् । पर्वतानपि पाणिना ॥
 ॥ ४५ ॥ अजेयो विश्ववीराणां । कुमारः सिंहविक्रमः ॥ सिंहसेनोऽपरः पुत्रो । रिपुसैन्यह-
 यकमः ॥ ४६ ॥ कुमारेषु त्रिलक्षेषु । कनीयानपि दुर्दमः ॥ एकोऽप्यहोहिणीं जेतु-मलं-
 णुरिति श्रुतिः ॥ ४७ ॥ अज्ञूद्विजयदंजेन । केवलं दिग्विरीक्षणं ॥ युद्धं हि बाहुबलिना-
 धुना ज्ञावि धराधवाः ॥ ४८ ॥ ततो जवज्जिः सेनानी । सुषेणः सर्ववाहनैः ॥ प्रवाहैरिव पा-
 थोधि-रनुगंतव्यमुच्चकैः ॥ ४९ ॥ इत्यादेशं समासाद्य । चक्रिणस्ते तु हर्षिताः ॥ जग्मुर्निजं
 निजं स्थान-मीशानृणासिकांक्षिणः ॥ ५० ॥ खड्गमुद्गरचक्रासि-कुंतवाणासनादिकान् ॥

माहा०

॥ ११४ ॥

शत्रुंजय

॥ ११५ ॥

आनर्चुर्विविधैः पुष्पै-रेते क्वात्रं हि दैवतं ॥ ५१ ॥ आस्याग्रैर्नादयामासु-र्नृपा नृत्तपुरस्सरं ॥
 तेऽग्र मंगलतूर्याण्या-रंजानिव जयश्रियां ॥ ५२ ॥ तेषां पुरोऽकृतै रत्नै-रलिखन्नष्टमंगलीं ॥
 श्रियः कृष्टमष्टदिग्ज्य-स्तेषां च प्रतिभूः खलु ॥ ५३ ॥ सैन्ययोरपि वीराणां । प्रातर्युद्धाजि-
 कांक्षिणां ॥ त्रियामा शतयामेव । दुर्ज्ञेया साज्जवत्तदा ॥ ५४ ॥ कदा प्रत्यूषकालः स्या-
 दित्युत्थाय पुनः पुनः ॥ अपश्यन् शीतमहसं । तेऽस्ताचलपदानुगं ॥ ५५ ॥ ज्ञात्वा मनांसि
 वीराणां । रणकांक्षीणि सत्वरं ॥ दृष्टयोस्तदनुयायिन्यो-र्निज्ञा जीतेव नाययौ ॥ ५६ ॥

अथारुरोह चंदांशु-रुदयाचलजूमिकां ॥ आर्षज्योर्युद्धसंरंजं । दिदृक्षुरिव सत्वरं ॥ ५७ ॥
 दशानामथ लक्षाणां । निःस्वनानां स्वनैर्दृष्टैः ॥ निःस्वना इव निश्चेष्टा । इवाज्ज्वन् दिशां ग-
 जाः ॥ ५८ ॥ अष्टादशापि लक्षाश्च । नदद्दुन्दुजयो जयं ॥ विदधुर्विधुमातंग-रविवाजिषु
 जारताः ॥ ५९ ॥ सैन्ये श्रोत्ररतेऽस्य । लक्षाः षोडश सर्वतः ॥ नदंति रणतूर्याणि । वैरि-
 प्राणहराण्यमुः ॥ ६० ॥ कोलाहलैः काहलानां । कोलरानपि सोऽक्वणत् ॥ जेरीणामपि
 ज्ञांकारै-र्यदीर्यत भुवस्तलं ॥ ६१ ॥ निःस्वानप्रतिनिर्घोषै-स्तारामंलमत्रसत् ॥ वीराणां

माहा०

॥ ११५ ॥

शशुंजय

॥१६॥

सिंहनदैश्वा-जवन्नादमयं जगत् ॥ ६३ ॥ सन्नह्यतां वीरधूयाः । सन्नह्यतां तुरंगमान् ॥ प्रगु-
 णीक्रियतां शस्त्र-संचयश्च रथादिकं ॥ ६४ ॥ अधुना समरारंजो । जवितेति मुहुर्मुहुः ॥ व-
 दंतो राजपुरुषाः । सैन्ययोर्त्रैमुरुच्चकैः ॥ ६५ ॥ युद्धं ॥ वीराः संग्रामशूरास्ते । दधुर्नृपनियो-
 गतः ॥ रसोद्धसदोमितांगे-ष्वमातानपि कंकटान् ॥ ६६ ॥ हेषमाणान् हयान् कामं । केचि-
 च समनाहयन् ॥ जयाय हेषा तेषां स्या-दित्यप्यर्च्यं व्यधुर्मुदा ॥ ६७ ॥ रणतूर्यमहाराव-
 चंचलान् वाजिनः परे ॥ आश्वास्य मधुरैर्वाक्यैः । सन्नाहं पर्यधारयन् ॥ ६८ ॥ अवघ्नन् पा-
 र्श्वयोर्जघ्नी-निंशिताश्च ह्याग्रयोः ॥ सन्नाहेन सपक्षाणां । ताक्ष्याणां चंचुसंनिज्जाः ॥ ६९ ॥
 सिंहास्या धैनतेयास्या । गजास्या अपि केचन ॥ बद्धास्या अजवन्नश्वा । ग्रस्तुं शात्रावसंच-
 यं ॥ ७० ॥ ससन्नाहा विज्जांतिस्म । नदंतः करिणो घनं ॥ अधित्यकारूढवृक्षाः । पर्वता इ-
 व जंगमाः ॥ ७१ ॥ मुक्रान् परशून् कुंता-नर्पयन् करिणां करे ॥ लोहानां वलयैर्दतान् ।
 वीरास्तेषामवेष्टयन् ॥ ७२ ॥ अयोजयन् हयान् कामं । त्रसंतो दुंदुभिस्वनैः ॥ आकृष्य व-
 द्धासंचारै-स्थेषु दुःप्रयत्नतः ॥ ७३ ॥ योद्धारोऽय रथान् क्रोधा-धारा धन्वधरा रयात् ॥

माहा०

॥१६॥

शत्रुंजय

॥ ११७ ॥

सतूणीरास्तदोत्प्लुत्य । चलानारुहुर्मुदा ॥ ७४ ॥

इतश्च श्रीबाहुबलिः । स्नातः कृतविलेपनः ॥ बिच्चाणो वाससी शुब्रे । जगाम जिनम-
 चित्तुं ॥ ७५ ॥ श्रीआदिनाथप्रतिमां । तोयैरस्नपयत्ततः ॥ आनर्च विविधैः पुष्पै-ररुतैः स्तु-
 तिजिस्तथा ॥ ७६ ॥ निःसृत्य देवतागारात् । सन्नाहं वज्रनिर्मितं ॥ शिरस्त्राणं दधौ नूप ।
 उत्साहाद् द्विगुणीज्वत् ॥ ७७ ॥ तूणीरौ लोहनाराच-पूणौ बाहुबलिर्नृपः ॥ दधानः पृष्ठ-
 संस्पृष्टौ । चतुर्भुज इवान्नत् ॥ ७८ ॥ कालपृष्ठं च कोदण्डं । करे वामेऽकरोन्नृपः ॥ टंकारा-
 कर्णनायस्य । खेऽपि भ्रस्यन्ति तारकाः ॥ ७९ ॥ महाज्जडं गंधगजं । ऊरन्मदनदीगिरिं ॥
 आरूरोह विशामीश । उत्साह इव जंगमं ॥ ८० ॥ नृत्यन्निव बाहुबलिः । स्वबलेन रणांगणे
 ॥ सिंहध्वजवलाद्विश्वं । तृणयन्नुत्सुको ययौ ॥ ८१ ॥ हरिदश्वसोमयशा-श्वेकेतू रिपुव्रजान्
 ॥ रोद्धुमिंदुरगारूढो-ऽज्वद्बाहुबलेः पुरः ॥ ८२ ॥ कृतांत इव दुःप्रेक्ष्यः । कूर्मकेतुश्च कुंतयु-
 क् ॥ महायशा महावीरः । सिंहाश्वोऽगाङ्गणे जटः ॥ ८३ ॥ तत्पुरोऽथ सिंहस्थः । सिंहके-
 तुर्महारथी ॥ जगज्जयश्रेयनाशु । चचालाग्रे च शस्त्रजत् ॥ ८४ ॥ बर्हिकेतुः सिंहकर्णः ।

माहाण

॥ ११७ ॥

शत्रुंजय

॥११८॥

सदार्णवसमध्वनिः ॥ कालदंष्ट्ररथारूढो । ययौ समरसंनिधिं ॥ ८५ ॥ रक्तवज्रो हंसकेतुः । से-
 नायां सिंहविक्रमः ॥ दुर्जयः सर्वशत्रूणां । रथेनागान्महावलः ॥ ८६ ॥ सिंहसेनो बभ्रुकेतु-
 र्जेता सर्वरिपून् रणे ॥ कालार्गलरथेनागा-द्वीरः सर्वपुरस्सरः ॥ ८७ ॥ इत्यादिबाहुबलिनः ।
 पुत्रा जूपतयोऽपि च ॥ नानावाहनशस्त्रास्त्रा-श्वेलुरुत्साहशालिनः ॥ ८८ ॥ इतः श्रीजरता-
 धीशः । स्नातो धौतांशुकावृतः ॥ जगाम देवतागारं । संतो मुह्यन्ति न क्वचित् ॥ ८९ ॥ सं-
 स्नाप्य वृषजस्वामि-प्रतिमां यद्वक्त्रदमैः ॥ विलिलेप महीनाथः । स्वैर्यशोन्निरिवावनिं ॥ ९० ॥
 सुगन्धिन्निरथानर्च । पुष्पैः संपूर्णजक्तिजाक् ॥ ददाह धूपं चिद्रूप-स्तुतिकृन्नावतोऽर्हतः ॥ ९१ ॥
 जगज्जयं स सन्नाह-मन्त्रेयं पविनाप्यथ ॥ सुरशृंगारमाधत्त । शिरस्त्राणं च जूपतिः ॥ ९२ ॥
 जयपराजयौ नाम्ना । तूणीरौ जरतेश्वरः ॥ अकृष्यौ लोहनाराच-पूर्णाविविजरत्ततः ॥ ९३ ॥
 त्रैलोक्यदंढं कोदंढ-माश्रितं सुरसंचयैः ॥ सटंकारं महाघोरं । दधौ सभ्येन पाणिना ॥ ९४ ॥
 दैत्यदावानलं खड्गं । जग्राहारिनिषूदनं ॥ दिव्यास्त्राणि पराण्येवं । चक्री पस्पर्श पाणिना ॥
 ॥ ९५ ॥ गजं सुरगिरिं नाम्ना । ऊरन्मदन्नरं नृपः ॥ आरुरोह शक्रकेतु-रैरावणसमप्रजं ॥

माहा०

॥ ११८ ॥

शत्रुंजय

॥ २१ ॥

॥ ६६ ॥ सिंहध्वजं सुषेणोऽथ । स्यंदनं पवनंजयं ॥ आरुरोहानुजश्चास्य । गरुमाख्यं जयी
 रथं ॥ ६७ ॥ खड्गं कालानलं पाणौ । जग्राह पृतनापतिः ॥ स एवाग्निमुखं कुंतं । विद्युदु-
 द्योतसोदरं ॥ ६८ ॥ ते सपादकोटिरपि । कुमाराः स्फारविक्रमाः ॥ सङ्गीन्धूयाजये जग्मुः ।
 प्रत्यक्कक्षात्रयभिणः ॥ ६९ ॥ तज्ज्येष्ठः श्रीसूर्ययशा-स्त्रैलोक्यविजयकर्मः ॥ दिव्यायुधैर्धु-
 रोऽयं । वैरिणामज्जवड्णे ॥ ३०० ॥

सूर्यहासं स सोरेयं । खड्गमैडं धनुर्दधत् ॥ सन्नाहं सुरसम्मोहं । जजन् सूर्ययशा वज्रौ
 ॥ १ ॥ सूर्यध्वजः सूर्ययशा । हरिदश्वो महाभुजः ॥ वैनतेयरथारूढः । समराजिरमासरत्
 ॥ २ ॥ निर्जरैरप्यजेयोऽङ्ग-दाजौ देवयशा वली ॥ श्वेताश्वरथमारूढः । सिंहकेतुर्नृपांगजः ॥
 ॥ ३ ॥ तत्कनीयान् वीरयशा । वैनतेयपताकिना ॥ धारयन् विकटं वर्म । धनुष्मान् रण-
 मापतत् ॥ ४ ॥ सुयशाश्चक्रितनयः । कपिकेतुर्महाबलः ॥ रथं दुर्जयमारूढः । कंपयन् व-
 सुधामयात् ॥ ४ ॥ मेघनादः स्वनादेन । नादयन्नपि रोदसी ॥ मत्स्यकेतुर्महाबाहु-धनुष्मान्
 रणमाययौ ॥ ५ ॥ कालमेघो मेघ इव । बाणधाराः किरन् बहु ॥ गजकेतू रथारूढः । सर्वा-

माहा०

॥ २१ ॥

शत्रुं जय

॥२२०॥

त्वैरणमापतत् ॥ ६ ॥ कपिलाश्वो महाकालो । वीरो वैरिविमर्दनः ॥ जजन् रथं धूककेतु-
 माययौ समरोत्सुकः ॥ ७ ॥ वीरसिंहो वाजिकेतुः । कृष्णाश्वो रथवान् रणे ॥ पंचाप्यहोहि-
 णीर्जेता । समरे समुपागमत् ॥ ८ ॥ वीरमानी वीरसेनो । हरिदश्वो महाबलः ॥ हंसकेतु-
 र्गदापाणिः । समरायोत्सुकोऽजनि ॥ ९ ॥ इत्यादिचक्रिणः पुत्रा । जूपाश्च बलशालिनः ॥
 विचित्रवाहनासीनाः । सर्वेऽप्याजग्मुराजये ॥ १० ॥ सुषेणः पृतनानाथो । गर्जन रथजनिः-
 स्वनैः ॥ जटकोटीवृतः सैन्य-पुरोऽस्थान्प्रौढविक्रमः ॥ ११ ॥ अन्ये जूपाः कुमाराश्च । पूर्णा-
 र्द्धरथिनस्तथा ॥ गजाश्वरथमुख्यानि । वाहनान्यजजन् जृशं ॥ १२ ॥ केचिन्नटा रसनटा ।
 अटंतः प्रथमं रणे ॥ निपत्य वेत्रिजिः स्वाम्या-दिष्टै रुरुधिरे रयात् ॥ १३ ॥ चलतोः सैन्य-
 योः पाद-पाताघातात् स्थिराप्यसौ ॥ चकंपे नागनाथस्य । नमयंती फणावलीं ॥ १४ ॥
 सैन्ययोर्वीरधुर्याणां । बलातिशयरंजिताः ॥ धूनयंतः शिरांसीव । महाशैलाश्चकंपिरे ॥ १५ ॥
 प्रलयारंजसंभ्रांत-पयोधी इव नादिनौ ॥ उद्देलौ बलसंज्जारौ । तौ मिथोऽमिलतामथ ॥ १६ ॥
 हयोर्निःस्वाननिर्घोषै-र्दुडुजिध्वानपोषितैः ॥ त्रैलोक्यं चुक्षुजे कामं । चलाचलतया मिलत्

माहा०

॥ २२० ॥

शत्रुं जय

॥ १११ ॥

॥ १७ ॥ अश्ववारा अश्ववारै । रथिनो रथिजिस्तथा ॥ गजिनो गजिजिः सार्द्धे । प्रत्तिजिः
पत्तयोऽपि च ॥ १८ ॥ खेचरैः खेचरास्तद्धृद् । नूपैर्नूपा नटैर्नटाः ॥ सामंतैः सह सामंता ।
जिह्वैर्जिह्वास्तदामिलन् ॥ १९ ॥ समरे दंतिनां दंता । दंतैः संघट्टज्जाजिनः ॥ पट्यंकतां ज-
यश्रीणा-मज्जजन् वीरयोर्द्वयोः ॥ २० ॥ आन्नादयंतः ककुजो । वाणधारान्निवर्षणैः ॥ चि-
त्रधन्वधराः कामं । ह्वेमानादातिगर्जिनः ॥ २१ ॥ खद्योतयंतः कुंताग्रान् । खड्गसंपासुसं-
गिनः ॥ पताकाजिर्बलाकाजि-रिव पांश्वभ्रकारिणः ॥ २२ ॥ ह्रमामस्त्रकृतोयैः सिंचंतः । की-
र्तिवह्नीविवृद्धये ॥ चातकानिव पुष्पंतो-ऽनुगान् जीवनदानतः ॥ २३ ॥

इतस्ततः संचरंतः । प्रलयस्य घना इव ॥ वीरा बभूवुः समरे । वाहनस्पृष्टनूतलाः ॥
॥ २४ ॥ वैभक्तिः कुंकुमं ॥ उज्ज्वलं वीरसेनावधौ । कल्लोलो इव कोपिनः ॥ नाश्वं रथं न ना-
गं चा-जीगणन्कंचनापि ते ॥ २५ ॥ करे करिणमादाय । ग्रामयित्वा विहायसि ॥ रथः स-
योधः साश्वोऽपि । नीरवश्चिक्षिपे क्वचित् ॥ २६ ॥ उत्ताले युद्धसंरंजे-ऽप्यदंजः कोऽपि सा-
हसी ॥ स्वप्रियाकुचवैरेण । कुंजिकुंजानतामयत् ॥ २७ ॥ सुषेणसैन्यनाथोऽथ । क्रुद्धः स्व-

माहा०

॥ १११ ॥

शङ्खजय

॥२२२॥

सैन्यमांघ्रतः ॥ उदस्रो वाजिरत्नेना-गमत् प्रलयवह्निवत् ॥ २८ ॥ सुषेणेऽस्मिन् सुखेनैव ।
 तृणवज्रटसंचयं ॥ उन्मूलयति कोऽप्यस्थात् । तत्पुरः सुजटो न हि ॥ २९ ॥ इतो बाहुबलेः
 पादौ । नत्वा विद्याधराग्रणीः ॥ दधौवेऽनिलवेगेना-निलवेगो महान्तटः ॥ ३० ॥ सुषेण त्वं
 तु सेनानी । पत्तिर्बाहुबलेरहं ॥ पश्य मञ्जुजशौमीर्य-मित्युवाच स चोच्चकैः ॥ ३१ ॥ मण्य-
 मानार्णवध्वानः । सुषेणस्तस्य दर्शनात् ॥ ध्वानयन् रोदसीं कामं । जगर्ज बहुविक्रमः ॥ ३२ ॥
 अन्योऽन्यसमवीर्यत्वा-तावुजौ हर्षशालिनौ ॥ रोमांचकंचुकैर्वर्म-पाटयामासतुस्तदा ॥ ३३ ॥
 शराशरि विकुर्वाणौ । सर्पासर्पि नैरंश्वत् ॥ तौ जातौ जगदुन्माद्य-शंकायै स्वर्गिणामपि ॥
 ॥ ३४ ॥ खगानिव विमानानि । पश्यतां त्रिदिवौकसां ॥ बाणश्रेणपरिष्वंगा-त्रासयामासतु-
 स्त्वमौ ॥ ३५ ॥ गजाविवोन्नतौ ता-वन्योऽन्यवधकांक्षिणौ ॥ दुःप्रेक्ष्यौ सैन्ययोजातौ । को-
 पारुणविलोचनौ ॥ ३६ ॥ पर्वतः पर्वतेनैव । प्रलये चलताचलः ॥ आस्फाट्यास्फाट्य सेना-
 नी । पुनस्तेन न्यवर्त्तत ॥ ३७ ॥ निष्ठुरं धनवद्दीर्या-डुल्लसद्भिपुलध्वनिः ॥ सिंहनादं चका-
 रोच्चै-र्विद्याधरशिरोमणिः ॥ ३८ ॥ तेनाथ सिंहनादेन । प्रतिशब्दा श्वाजितः ॥ सैनिका वा-

माहा०

॥ २२२ ॥

शत्रुंजय

॥ १२३ ॥

हुवलिनो । जगर्जुरतिहर्षिताः ॥ ३९ ॥ कोपताम्रकरालाहः । साक्षात्कालानलोपमः ॥ खड्ग-
 रत्नमग्रादाय । सुषेणोऽधावत कणात् ॥ ४० ॥ संहर्त्ता किमसौ विश्व-मुत हेत्ता च पर्वतान्
 ॥ दारयिष्यत्यथ दृमां वा । तर्कितः स नरैरिति ॥ ४१ ॥ अथ सिंहस्थो वायु-वेगिन्निस्तुर-
 गै रथं ॥ अंतरा विदधे दृष्ट्वा । तं सुषेणं तथास्थितं ॥ ४२ ॥ कच्छोल इव पाथोधे-स्तटशै-
 लेन संचरन् ॥ सुषेणः खलितस्तेन । तथैवास्थान्महाभुजः ॥ ४३ ॥ युद्धसाक्षी तदा ज्ञास्वा-
 न् । ययावस्ताचलं प्रति ॥ कंकपत्रैस्त्रस्त इव । वीराणां बहुपातिन्निः ॥ ४४ ॥ राजाज्ञया
 ततः सैन्ये । व्यावृत्ते ते नृजे अपि ॥ पूर्वापरपयोराशि-वेले इव चलाचले ॥ ४५ ॥ शर्वरीं
 तामतिक्रम्य । कग्रंचिङ्गसाक्षिणः ॥ वीराः प्रत्यूषमासाद्य । ननृतुर्व्यक्तविक्रमाः ॥ ४६ ॥ पु-
 नः स्वसन्नाहधराः । स्वस्वशस्त्रपवित्रिताः ॥ सन्नद्धस्वस्वनागाश्व-रथानारुरुहुर्जटाः ॥ ४७ ॥
 चलंतस्तूर्यनिःस्वान-प्रतिध्वानपदानुगाः ॥ वीराः संग्रामशूरास्ते । सैन्ययो रणमापतन्
 ॥ ४८ ॥ प्रसिद्धैः केतुन्निर्झात्वा । व्यावर्ण्य च कुलादिकं ॥ आह्वयंतो मिथो वीरा । ववृषु-
 र्बाणधोरणीः ॥ ४९ ॥ नाजीगणंस्तीक्ष्णमुखा-नपि बाणान् महाजटाः ॥ स्वस्वामिनां प्र-

माहा०

॥ १२३ ॥

शत्रुं जय

॥२२४॥

सांदाब्धि-परं पारं यियासवः ॥ ५० ॥ शराशरैश्च संघट्ट-मासाद्यानलवर्षिणः ॥ जयाय
सम्भजायंत । पश्यतां स्वर्षिणामपि ॥ ५१ ॥ तृणैरिव रोस्वेदम । नाराचैर्व्योम पार्थिवाः ॥
निर्विघ्नं स्थगयामासुः । स्वर्गिदृग्विघ्नकारिणः ॥ ५२ ॥ दृष्ट्वा रणं महाघोरं । कातरास्त्रसु-
रग्रतः ॥ वीराः पुनर्महाघातै-र्वज्रवृद्धिगुणा इव ॥ ५३ ॥ सिक्तासु रक्तैः कृतिषु । क्षुप्तासु
तुरगैर्जेटाः ॥ यद्विदार्येजकुंजान् ये । मुक्ताबीजान्यवापयन् ॥ ५४ ॥ यशोऽमुस्ततो रोह-
मवाप्य विठपोत्करैः ॥ तेषामेवाकृतयो ज्ञावी । त्रिजगद्व्यापनक्रमः ॥ ५५ ॥ अथ सिंहस्थः
क्रुद्धः । सर्वस्त्रैरजितः स्फुरन् ॥ चक्रिसेनांप्रति रथं । प्रेरयामास वेगतः ॥ ५६ ॥ सिंहकर्ण-
स्तदन्यर्ण-भुपेत्यानुचरोऽजवत् ॥ बह्वैरिव महावायुः । सर्वसंहारणक्रमः ॥ ५७ ॥ तौ वीरौ
चक्रिसेनां तां । ह्योजयामासतुः कणं ॥ दुःप्रेक्षौ द्युसदां जातौ । स्थिराया अपि कंपनात् ॥
॥ ५८ ॥ झक् दृग्मीलनक्रीडा-मवीणा इव सैन्यगाः ॥ अन्वज्रूवंस्तयोर्वाण-पातालोकास-
हिष्णवः ॥ ५९ ॥ न गजात्र रथान्नाश्वान् । न पत्तीन्वैव जूपतीन् ॥ संग्रामरसिकौ किंचि-
त् । तावचितयतां नहि ॥ ६० ॥ निबिम्बास्त्रपरित्रस्त-प्राणप्राणिकलेवरैः ॥ रथांतराया अज-

माहा०

॥२२४॥

शत्रुं जय

॥ ११५ ॥

वन् । स्वहृदं चरतोस्तयोः ॥ ६१ ॥ ततः सुषेणो मात्सर्या-दघावे प्रलयाद्धिवत् ॥ रयादनि-
 लवेगस्य । वधाय विविधायुधः ॥ ६२ ॥ हन्यतां हन्यतामेष । हंत्यस्मानप्युपेक्षितः ॥ लात
 लातेति राजान-स्तं प्रतीत्युचुरुच्चकैः ॥ ६३ ॥ सुषेणो बाहुबलिनः । सुतारामपि बाहिनीं ॥
 तथा विलोमयामास । नास्थात् क्वचित्पुरो यथा ॥ ६४ ॥ अथो दृष्ट्वा सुषेणस्तं । विद्याधर-
 वरं नदन् ॥ टंकारं धनुषश्चक्रे । त्रिजगत्कोज्जकुब्जलात् ॥ ६५ ॥ तदा त्वं रक्षितः सिंह-र-
 ध्रेन स्वरथांतरा ॥ रक्षकः कोऽधुना ते स्या-दित्युवाच च खेचरं ॥ ६६ ॥ श्रुत्वेत्यनिलवेगो-
 ऽपि । महावेगात् समापतत् ॥ सुषेणास्त्रैर्निरुद्धोऽय । परावर्तत तत्कृणात् ॥ ६७ ॥ तस्मा-
 दुत्पत्य वेगेना-निलवेगो महाजटः ॥ गजसेनामदीनां तां । गाहयामास चक्रिणः ॥ ६८ ॥
 कंडुकानिव मातंगा-नुल्लाड्य गगनांगणे ॥ पततस्तानथादाय । जवान दृढमुष्टिभिः ॥ ६९ ॥
 जूमौ कदाचिदाकाशे । ब्रमंस्तिर्यक्कदाचन ॥ कदाचिच्चतुरंगासु । सेनासु ददृशे च तैः ॥ ७० ॥
 चक्री सिंधुरपृष्ठस्य-स्तं दृष्ट्वाथ तथास्थितं ॥ मुमोच चक्रं कोपेन । शक्रवत्पविमुच्चकैः ॥ ७१ ॥
 सहस्रारं समुत्पन्न-ज्वालामालासमाकुलं ॥ रविर्बिम्बमिवोद्भूत-स्तद्विलोक्य विज्ञाय सः ॥

माहा

॥ ११५ ॥

शत्रुं जय

॥ २२६ ॥

॥ ७१ ॥ श्रेयः पलायनमितो । विमृश्येति स खेचरः ॥ अनश्यन्नलितग्रीवं । पश्यंश्चक्रं मुहु-
 र्मुहुः ॥ ७२ ॥ सुमेरौ कंदरायां च । सागरे रुचकेष्वपि ॥ द्वीपांतरेऽपि पाताले । यत्र यत्र
 प्रयात्यसौ ॥ ७३ ॥ तत्र तत्रापि चक्रं तत् । पूर्वोषार्जितकर्मवत् ॥ वीक्ष्य विद्याधरो वज्र-
 पंजरं निर्ममे दृढं ॥ ७४ ॥ ~~चक्रं~~ ॥ चक्राधिष्ठातृयक्षास्तं । निरीक्ष्याथ तत्रास्थितं ॥ हसि-
 त्वोचुः कथं रंक । त्वयारब्धं हि चक्रिणि ॥ ७५ ॥ तस्मिन् रुष्टे हि कल्पाता । रे जवंतं सु-
 रेष्वपि ॥ तत्कथं पंजरमिदं । पक्षीव धृतवानसि ॥ ७६ ॥ इत्युक्तोऽनिलवेगोऽयम् । षण्मासांते
 स्वपंजरात् ॥ वज्रव प्रकटश्चक्र-मलुनात्तस्य मस्तकं ॥ ७७ ॥ व्यावर्त्य चक्रं चक्रेश-पालौ
 पुनरुपागमत् ॥ सैनिकैश्च जयजया-रावश्चक्रे मुहुर्मुहुः ॥ ७८ ॥ सिंहस्थसिंहकणौ । निरी-
 क्ष्याथ तत्रास्थितौ ॥ मेघनादसिंहनादौ । चक्रिपुत्रावधावतां ॥ ७९ ॥ चत्वारोऽपि महावी-
 रा । युध्यमानाः परस्परं ॥ चतुर्दिक्प्रलयारंज-भ्रांतिं चक्रुर्दिवौकसां ॥ ८० ॥ ते वीरास्त्रि-
 जगत्कोज-कराः सर्वे महौजसः ॥ वज्राणीव महावज्रै-र्भिश्चः संघट्टमासदन् ॥ ८१ ॥ तेषां
 च समरोत्कर्षा-न्नस्ताश्च इव ज्ञास्करः ॥ अस्ताचलं क्षणात्प्राप । सैन्ये चापि निजालयं ॥

माहा०

॥ २२६ ॥

शकुन्जय

॥ १२३ ॥

॥ ९२ ॥ पुरोधाः काकिलीरत्न-पयसा चक्रिवाहिनीं ॥ वैरिशस्त्रार्तिविगमा-द्विदधे नूतना-
मिव ॥ ९३ ॥ इंदोरासदिव्यविद्या-योगाञ्जयशा अपि ॥ श्रीबाहुबलिनः सेनां । हतशब्दयां
पुनर्व्यात् ॥ ९४ ॥ इतश्च प्रातरापेतुः । स्वकेतून्निखितांबराः ॥ अंतर्मत्सरिणो वीराः ।
सर्वास्त्रैश्च दुष्टौकिरे ॥ ९५ ॥

ततो बाहुबलेः पादौ । नत्वा विद्याधराग्रणीः ॥ तदादेशमपि प्राप्य । शैलसंकाशसन्नि-
राः ॥ ९६ ॥ रत्नारिर्नारलकायो-गदां पाणौ च चालयन् ॥ वात्यावर्त्त इवोद्भ्रान्तो । नदन्
वेगादधावत ॥ ९७ ॥ युग्मं ॥ गदापाणिं यममिव । तालडुममिवोन्नतं ॥ ज्वलज्ज्वलनपिं-
गाह-मुद्यद्बिनिज्जाननं ॥ ९८ ॥ शाखिशखासमौ बाहू । विघ्नाणं कपिलांगकं ॥ शिला-
तलसमोरस्कं । वृत्तं विद्याधरैः परैः ॥ ९९ ॥ दारुणं दारुणेभ्योऽपि । ज्रीषणेभ्योऽपि ज्रीष-
णं ॥ बलिभ्यो बलिनं तं च । वीर्याकंपत सैनिकाः ॥ १०० ॥ निजिर्निजेभ्यः ॥ कर्करानि-
व मातंगान् । शलज्जानिव बाजिनः ॥ नीलानिव रथान् पत्नीन् । क्षुड्कीटानिवाजितः ॥ १०१ ॥
स जघान गदाघातैः । प्रलयोद्भ्रान्तवह्निवत् ॥ चक्रिसैन्यस्य दुःप्रेक्षयो-ऽज्जवज्जार्वाब्दमुन्नदन् ॥

माहा०

॥ १२३ ॥

शत्रुजय

॥२२८॥

॥ १ ॥ युष्मं ॥ मोहंश्चूम्नो विद्यान्तृ-न्तृत्वा ज्येष्ठार्थं ततः ॥ दधोवे दारुणं पाणौ । मुज्रं
 ब्रामयन् क्रुधा ॥ १ ॥ तेन सारैकसरेण । वज्रेणैव महामतिः ॥ सरन्नरिर्गिरिखिव । हतो
 जूमौ लुलोठ हा ॥ ४ ॥ पतता तेन दीर्घेण । कुर्वन्निव तदाकृतिं ॥ पश्चिमांजोनिधौ वेगात् ।
 पपात सधनोऽपि च ॥ ५ ॥ रात्रौ मुकुलितं बाहु-बलेः सैन्यं सरोजवत् ॥ पुनः प्रज्ञातमा-
 साद्यो-न्मुखं समज्जवत् कणात् ॥ ६ ॥ हतं रत्नारिमाकर्ण्य-मितकेतुः क्रुधा ज्वलन् ॥ द-
 धानो धनुःपरशू । नृपसैन्यादघाचलत् ॥ ७ ॥ दुर्दिनं वाणधारान्नि-र्घिघाकुर्वन् रिपुव्रजे ॥
 भेषवत्तन्मुखाब्जानि । न्यग्मुखान्येष निर्भमे ॥ ८ ॥ ततः सूर्ययशा वीरः । क्षीरसागरवन्नद-
 न् ॥ प्रलयादित्यवत्तीव्रं । तपस्तेजोज्ज्वलैः ॥ ९ ॥ दोषाकरान् रिपुव्रातान् । सकलंकामिव
 सृजन् ॥ कुमुदं तेषु कुर्वाणो । रथेनागाङ्गांगणं ॥ १० ॥ युष्मं ॥ नादेन सूर्ययशसः । सै-
 निकाश्चक्रिणः पुनः ॥ द्विगुणा इव सोत्ताहाः । समराजिरमापतन् ॥ ११ ॥ आगच्छतोऽति-
 वेगेन । श्रीसूर्ययशस्तदा ॥ चिन्नेदमितकेतुस्तं । केतुं चंङ्घुणा कणात् ॥ १२ ॥ केतुवाता-
 त् सूर्ययशा । धूमकेतुरिवोदितः ॥ अर्द्धचंङ्घुणा तस्य । लुलाव गलनालकं ॥ १३ ॥ ततो ज-

माहा०

॥२२८॥

शत्रुंजय

॥२२ए॥

यजयाराव—श्रक्रिसेनास्वजायत ॥ सूर्योपरिष्ठात्सुमनो—वृष्टिरप्यपतद्विवः ॥ १४ ॥ विलोड्यैव
बाहुवलेः । सेनां मंथानकोपमः ॥ पुनः स्वसैन्यमापेदे । सूर्यः स्वानुगबोधकृत् ॥ १५ ॥ इ-
तश्च बाहुवलिना । ज्ञापितेष्वथ राजसु ॥ कोटीनां विंशतेः स्वामी । पत्यश्वरश्चकुञ्जिनां ॥
॥ १६ ॥ वैताढ्यदक्षिणश्रेणि—नायको बलवद्बली ॥ नत्वा बाहुवलिं प्राप्तः । सुगतिः संगरं
रयात् ॥ १७ ॥ ~~कुञ्ज~~ ॥

अथ चक्रिसुतः साक्षात् । क्षात्र धर्म इवोद्यतः ॥ शार्दूलनाम्ना शार्दूल । इवोजस्वी म-
हाबलः ॥ १८ ॥ तमापतंतं सुगतिं । वीक्ष्य वीररसाकुलः ॥ सिंहनादं विधायोच्चै । रणमा-
प गजं श्रितः ॥ १९ ॥ ~~कुञ्ज~~ ॥ आकृष्टा विबुधेनेव । न संधाने न मोक्षणे ॥ मार्गणाः प-
थि नाप्यस्य । दृष्टाः किंतु रिपुव्रजे ॥ २० ॥ अमोघास्यैव किं मुष्टिः । सूर्यवत् किरणोत्क-
रान् ॥ धनुरेवास्य किं मेघ । इव क्षिपति वा शरान् ॥ २१ ॥ इन्नेवास्य कथं सूते । कामा-
निव सुधर्मिणः ॥ यस्मिन् मुंचति बाणौघा—नित्यतर्कि जनव्रजैः ॥ २२ ॥ ~~कुञ्ज~~ ॥ सुगति-
स्तं तथालोक्य । दुर्जयं लोहहेतिभिः ॥ मुमोच दिव्यशस्त्राणि । इर्जेद्यानि सुरैरपि ॥ २३ ॥

माहाप

॥२२ए॥

शशुंजय

॥२३०॥

नागपाशैस्ततो बद्धः । शार्दूलस्तेन सत्वरं ॥ प्रेमपाशैर्जैतुरिव । नाशकञ्चलितुं मनाक् ॥२४॥
 किञ्चिदावेद्य तत्पीमा-मीषदुःखस्य वीर्यतः ॥ ध्यात्वा विद्यां रवेः प्राप्तां । प्रत्यक्षाभिव संग-
 तां ॥ २५ ॥ मृणालिनीरिव गजः । कुकर्माणीव योगिराट् ॥ अत्रोटयन्नटन्नट-दित्यहेर्वध-
 नान्यसौ ॥ २६ ॥ ॥ तदैवाध्नाञ्जुतादित्य-इवासावधिकयुतिः ॥ दधावे खड्गमुद्यम्य
 । सुगतिं प्रति रोषणः ॥ २७ ॥ कुंजरं वेगतस्त्यक्त्वा । शार्दूल इव पर्वतं ॥ शार्दूलः सुगतिं
 मूर्ध्नि । न्यहन् खड्गेन कोपतः ॥ २८ ॥ तदाघातात्स विद्याञ्जृत् । द्विधाञ्जुदामज्ञांभवत् ॥
 द्विगुणोऽरिषु शार्दूल-प्रतापश्च रणांगणे ॥ २९ ॥ अजिनीपतिरजाना-मसोढेव निमीलनं ॥
 कर्कशाङ्गतस्त्रस्तो । ययावपरवारिधिं ॥३०॥ प्रातः पुनः सोमयशा । वैरिवारिजनाशकृत् ॥
 प्रज्ज्वलेन जसा कामं । दुहौके चक्रितेनया ॥ ३१ ॥ महावीरास्ततो क्रूराः । सर्वजित्कालदारु-
 णाः ॥ सन्नालीबाहुस्तत्कार्या । जारतीयबलात् कृणात् ॥ ३२ ॥ संज्यूय सर्वशस्त्राणि । वर्षतो
 बहुरोषणाः ॥ अयोधयंस्तमिस्राणि । रविलेखं दुकीर्तिना ॥ ३३ ॥ ॥ नन्मील्य नयने
 योय-स्तं पश्यति स सोऽग्रतः ॥ आलोकतानेकरूप-मिवाद्भुतसुशक्तिभिः ॥ ३४ ॥ एकोऽ-

माहा

॥ २३० ॥

शत्रुंजय

॥ २३१ ॥

प्यनेकीज्ञूयैव । स च सोमयशा रणे ॥ सर्वास्त्रैस्तैः समं बाढं । युयुधे सिंहवन्मृगैः ॥ ३० ॥
 वात्यावर्त्त इवोद्वेल-श्चक्रिणो वाहिनीं स तां ॥ उन्मार्गवाहिनीं चक्रे । नरैर्जलकणै रिव ॥ ३१ ॥
 ततः सूर्ययशःपुत्रः । सुरराजो महाज्ञटः ॥ दृष्ट्वा तं सोमयशसं । दधावेऽतिवज्रोद्धतः ॥
 ॥ ३२ ॥ तयोर्मिलितयोश्चाथ । वीरयोर्जयकांक्षिणोः ॥ लोकानां प्रलयोद्भेद-शंकाभ्रून्मनसि
 कृणात् ॥ ३३ ॥ तन्नीत्येवाप सूरुऽस्तं । दधदूरिकरानपि ॥ पुनस्तदालोककृते । कौतुकीवो-
 दियाय सः ॥ ३४ ॥ शब्दबंधुवीरबंधू । महाबाहुसबाहुकौ ॥ धूपघटधूमकेतू । जयवीरमहा-
 जयौ ॥ ३५ ॥ वालुकोऽपि त्रिलोकश्च । कामन्नाजोऽय चंस्कः ॥ चक्रिवाहुबलेर्वीरा । मि-
 थ्यो युयुधिरे रणे ॥ ३६ ॥ पराजयं जयं चापि । सैन्ययोः मुजटा रणे ॥ अन्येऽपीत्यमथ
 प्रापुः । स्वस्वस्वामिनिरीक्षिताः ॥ ३७ ॥ तयोर्मिलितयो रौड-सैन्ययोरुजयोरपि ॥ एवमा-
 सीद्वस्तत्र । बाढं द्वादशवार्षिकः ॥ ३८ ॥

प्रातः पुनरुपागत्य । सैनिका रणतूर्यतः ॥ डुडौकिरे महाक्रोधात् । सर्वशस्त्राज्निवर्षिणः
 ॥ ३९ ॥ कालसेनवैरिसेन-सुतौ श्रीज्जरतस्य च ॥ मदायशःसिंहसेनौ । पुत्रौ बाहुबलेरपि

महा०

॥ २३१ ॥

शत्रुंजय

॥२३२॥

॥ ४० ॥ कालमेघमहाकालौ । सिंहविक्रमसुंदरौ ॥ तनयाश्चक्रिन्पते-र्मिथोऽधावंत संगरे ॥
 ॥ ४१ ॥ तेषां च रथचीत्कारै-श्चकंपे वसुधातलं ॥ बाणप्रहारैर्विन्नेसुः । सुरा अपि दिवि
 स्थिताः ॥ ४२ ॥ तस्मिन्नादैः सिंहाद्या । मृगवद्दूरमत्रसन् ॥ तद्भुजास्फोटसंघट्टै-रस्फुटच्च
 शिलोच्चयः ॥ ४३ ॥ तदा सूर्ययशा ज्येष्ठः । पुत्रः श्रीज्जरतेशितुः ॥ प्रलयोद्भ्रान्तपाशोधि-रिव
 कामं जगर्ज सः ॥ ४४ ॥ उन्नदंश्च हसन्नुच्चैः । स्वपाणौ ध्वानयन् धनुः ॥ विशिखौघान्
 प्रविकिरन् । मूर्धयन् सैन्यसंचयं ॥ ४५ ॥ लोभयन् वारणान् वेग-वायुभिः पर्वतानिव ॥
 संहरन् जटसंघातं । धर्मरादिव मूर्त्तिमान् ॥ ४६ ॥ रथान् विघट्टयन् कामं । घूर्णयंस्तुरगो-
 त्करान् ॥ रथचक्रोत्प्रनिर्घोषैः । क्षोभयन् क्षोणिमंरुलं ॥ ४७ ॥ कलेवरैश्च वीराणां । क्षोभ-
 यन् गृध्रफेरवान् ॥ स्वस्वामिनं प्रमदयन् । विक्रमात्सर्वदुःसहान् ॥ ४८ ॥ उन्मूलयन् महा-
 जूपान् । जस्मयन् पुरतः स्थितं ॥ दधावे श्रीसूर्ययशाः । प्रति बाहुबलेर्वलं ॥ ४९ ॥ कले-
 वरैः कलेवरैः ॥ तद्विधं सूर्ययशसं । संहरन्तं चमूचयं ॥ दृष्ट्वा बाहुबलिः क्रुद्धो-ऽप्यधावत
 महारणे ॥ ५० ॥ रुंरुमुंरुमयं जूमि-पीठमस्त्रमयं नजः ॥ दिक्चक्रं शोणितमयं । व्यधादेव

माहा०

॥२३२॥

शत्रुंजय

॥ २३३ ॥

तदार्धजिः ॥ ५० ॥ क्षीरकंदोऽपि बत्स त्वं । यदेवं मम वाहिनीं ॥ गाहसे तेन हृष्टोऽस्मि ।
त्वया वंशोऽयमुच्चकैः ॥ ५१ ॥ त्रैलोक्ये कोऽपि नास्तीह । यः सहेत मम क्रुधं ॥ मददृष्टिं
त्यज तद्धीघ्रं । त्वं मे सोमयशःसमः ॥ ५२ ॥ इति तं प्राह सोत्साहं । प्रत्युत तर्जयन्निव ॥
बली बाहुत्रलिर्वीरं । गिरा गंजीरया ततः ॥ ५३ ॥ त्रिजिह्वोऽपि ॥

ततः सोऽपि नृपं प्रोचे । पितृव्याद्य सुमंगलं ॥ ममासि ताततुल्यस्त्वं । नम्यसे तेन
जक्तितः ॥ ५४ ॥ मुक्तोऽहं तु विनीतायां । गड्ढता दिग्जयंप्रति ॥ तातेन समरो दृष्टो । म-
या तेन मनाग् न हि ॥ ५५ ॥ तत्प्रसीद स्वपुत्रस्य । पश्य दोषणः पराक्रमं ॥ इत्युदीर्य ध-
नुर्दंरु-टंकारमकरोदसौ ॥ ५६ ॥ अथो नजसि संघ्रांता-स्त्रैलोक्योन्माथशंकया ॥ उपर्युपरि
गीर्वाणं । गीर्वाणाः समुपागमन् ॥ ५७ ॥ संफोटः कथमार्धज्यो-र्निजयोरिव हस्तयोः ॥
ध्यायंत इति गीर्वाणा । जटानूचुश्च सैन्ययोः ॥ ५८ ॥ श्रीयुगादिप्रजोराज्ञा । योऽयं केन-
चित्र हि ॥ बोधयामो वयं याव-युष्माकं स्वामिनोर्जटाः ॥ ५९ ॥ आज्ञायास्त्रिजगन्नर्तु-श्चि-
त्रेषु लिखिता इव ॥ तथैव तस्थुर्वीरास्ते । देवाश्च जरतं ययुः ॥ ६० ॥ जय षट्खंरुजरता-

माहा०

॥ २३३ ॥

शत्रुजय

॥२३४॥

धीश चक्रिशिरोमणे ॥ दत्वेत्याशीषमानंदा-दाख्यन् लेखास्तमित्यथ ॥ ६१ ॥ अकारि साधु
 जवता । षट्खंरुवसुधाजयः ॥ तत्राज्ञूत्र समः कश्चि-तव चक्रिन् सुरेष्वपि ॥ ६२ ॥ सांप्रतं
 तु स्वहस्तेन । स्वहस्तस्य वधः कुतः ॥ आरज्यते युवाज्यां तु । पुत्राज्यामृषजप्रजोः ॥
 ॥ ६३ ॥ निर्ममे जगतः सृष्टिः । पित्रा तु युवयोरियं ॥ तयोरेवाथ संहर्त्रो-स्तां युक्ता तस्य
 पुत्रता ॥ ६४ ॥ त्वय्यायाते समायातो । गते त्वयि गमिष्यति ॥ कनीयांस्ते बाहुबलिः ।
 कार्यं हि खलु कारणात् ॥ ६५ ॥ विरम कोणिरमण । जगत्संहारकारणात् ॥ रणाज्जवाद्दशां
 यत्स्या-उदयस्त्रिजगन्मुदे ॥ ६६ ॥ इत्युदीर्य स्थितेषूच्चै-र्देवेषु जरतोऽब्रवीत् ॥ ज्ञात्वेत्यज्ञात्वा
 वा देवा । ब्रूतेदं रणकारणं ॥ ६७ ॥ तातज्जक्ताः सदा यूय-मावां तातस्य नंदनौ ॥ युक्तायु-
 क्ततया ज्ञात्वा । यथार्थमनुशासत ॥ ६८ ॥ दोष्मानस्मीति नो लोज्ञा-त्र न मात्सर्यतोऽ-
 प्यहं ॥ रणकांक्षी करोम्येष । किं तु चक्राप्रवेशनात् ॥ ६९ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि । कृत्वा दि-
 ग्जयमागतः ॥ अनागतान् वंधुवर्गा-नहमाकारयं नरैः ॥ ७० ॥ ते तु किंचिदिवालोच्य ।
 स्वयं तातानुयायिनः ॥ वज्रवुस्तु बाहुबलि-र्जुर्विनीतो ह्ययं मयि ॥ ७१ ॥ आराधयत्पुरा

माहा०

॥ २३४ ॥

शत्रुंजय

॥ २३५ ॥

सैष । तातवद्दिनयेन मां ॥ अधुना दैवमाहात्म्या-दाहामपि न मन्यते ॥ ७२ ॥ एकतोऽयं
 लघुभ्राता । मदंश इव वर्तते ॥ अन्यतश्चक्ररत्नं तु । न विशेषास्पदं निजं ॥ ७३ ॥ एकवेवं
 समन्येतु । मद्भाताय मनागपि ॥ गजाश्वरथराष्ट्राणि । मम गृह्णातु सत्वरं ॥ ७४ ॥ मामित्थं
 संकटग्रस्तं । विचार्य नयचक्षुषा ॥ अनुशासयत स्वर्गि-जनवर्गपदाग्रगाः ॥ ७५ ॥ ते निश-
 म्येति तद्वाच-मूचुः श्रीजरतेश्वरं ॥ चक्राप्रवेशान्नो किञ्चि-त्रिवार्यस्त्वं महीपते ॥ ७६ ॥
 यद्यसौ चक्रिन्नूपालः । किञ्चिद्विनिबंधनं ॥ तद् दंष्ट्रैर्नैव योद्धव्यं । न यथा जगतः कृत्यः ॥
 ॥ ७७ ॥ दृष्टिवाग्मुष्टिदंष्ट्रै-र्योद्धव्यमपरैर्न तु ॥ युवयोर्मनसिद्धिः स्या-त्तेन नांगिनिषूदनं
 ॥ ७८ ॥ जरतेन तथेत्युक्ते । नृपसैन्यं सुरा ययुः ॥ मूर्त्युप्यदृश्यं ददृशुः । पुरो बाहुवलिं
 च ते ॥ ७९ ॥ जय नंद युगादीश-सूनो बाहुवले नृप ॥ इत्युदीर्य पुरस्तस्य । न्यगदंस्त्रिवि-
 वौकसः ॥ ८० ॥ आरब्धं किमिदं बाहु-वले बलवता त्वया ॥ दोर्दंढकंदूव्याजेन । जगत्सं-
 हारकारणं ॥ ८१ ॥ यशोऽर्थिनं गुरुज्जक्तोऽसि । तत् कथं गुरुणा सह ॥ भ्रात्रा समरसंरंजः ।
 प्रारब्धो नृपते त्वया ॥ ८२ ॥ तदेहि जरतेशस्य । प्रणतो जव नृपते ॥ विशेषान्मानसिद्धिः

माहा

॥ २३५ ॥

शत्रुं जय

॥ २३६ ॥

स्या-तवैव गुरुसेवया ॥ ८३ ॥ षट्खंडं जरतं भुङ्क्व । निजोपाजितवित्तवत् ॥ श्लाघ्यसे
सर्वश्रेय त्वं । मानं त्वङ्गजनाश्रयं ॥ ८४ ॥

इत्युक्त्वा विरते देव-वर्गे बाहुबलिर्जगौ ॥ अत्यंतं तातज्ज्ञाः स्थ । यूयं तु सरलाश-
याः ॥ ८५ ॥ पुरा श्रीतातपादाङ्गै-रर्थिज्य इव संपदः ॥ अस्मज्यं च प्रदत्तानि । राज्यानि
जरताय च ॥ ८६ ॥ राज्येन वयमेतेन । संतुष्टाः पितृशासनात् ॥ असंतुष्टस्तु जरतो । ज-
रतं सर्वमग्रसत् ॥ ८७ ॥ तथाप्ययमपूर्णाशो । ज्ञातृराज्याण्युपादेदे ॥ यत्तत्स्वयं स्वगुरुतां ।
दर्शयामास तादृशीं ॥ ८८ ॥ वृथायं गुरुबुद्ध्या तु । तातवत्परिशीलितः ॥ मिथ्यात्वमूढम-
नसा-ऽतत्त्वं तत्त्वधियेव हि ॥ ८९ ॥ चत्रयप्यसावन्यधिया । राज्यं मे हर्तुमिच्छति ॥ न वे-
त्ति यद्बाहुबलिः । सर्वमेतद्विष्यति ॥ ९० ॥ तस्मादगुरवे नौमि । गुरुबुद्ध्या कथं वृथा ॥ हा-
त्रतो यदि गृह्णाति । तद् गृह्णातु महीमिमां ॥ ९१ ॥ युद्धं नायुध्यमानेन । कुर्वे तेन द्विवौक-
सः ॥ यथायातमसौ यातु । हेमेणोपेक्षितो मया ॥ ९२ ॥ अस्य प्रदत्तं जरत-महं ज्ञोह्ये
श्रुतं कुतः ॥ न तृप्तिः पितृदत्तेन । यदि केन जवेत्ततः ॥ ९३ ॥ हितं चेदिच्छत सुरा-स्तदा

माहा०

॥ २३६ ॥

शत्रुंजय

॥ ३३३ ॥

बोधयत इतं ॥ तमेव गत्वा लोनांधं । तच्छ्लोत्री न चास्म्यहं ॥ ९४ ॥ निश्म्येति गिरं दे-
वाः । प्रोचुरंतश्चमत्कृताः ॥ चक्राप्रवेशाद्भरतो । रोहुं नैवापि शक्यते ॥ ९५ ॥ न युद्ध्यमा-
ने युद्ध्यं त्वं । ज्ञणन्निति निषिध्यसे ॥ तदुत्तमैरेव युद्धै-योधव्यमधमैर्न तु ॥ ९६ ॥ तथेति
प्रतिपेदाने । तस्मिन् सर्वे दिवौकसः ॥ नातिदूरे युद्धूमे-स्तस्थुर्व्यो-न्यवलोकिनः ॥ ९७ ॥

अथ वेत्री गजारूढः । श्रीबाहुवलिज्ञूपतेः ॥ उदस्तपाणिः प्रोवाच । ज्ञटानिति महाध्व-
निः ॥ ९८ ॥ ज्ञो ज्ञो निवर्त्ततां सर्वे । राजन्या वांङ्मिताङ्गात् ॥ निवर्त्यतां गजाश्वादि-वाह-
नानि च सर्वतः ॥ ९९ ॥ देवैरज्यर्षितो देवो । ह्ययुक्षाय सांप्रतं ॥ तत्तत्पश्यंतु दूरस्थाः ।
काङ्क्षितं स्वामिना चिरं ॥ १०० ॥ मन्यमाना निजान् वाहून् । वृथा वृद्धिमवापितान् ॥ नृ-
पाङ्गया ज्ञटाः सर्वे-ऽपासरत्रीप्सिताङ्गात् ॥ १ ॥ व्यावर्त्यमाना ज्ञरत-सैनिका इत्यर्चितय-
न् ॥ सन्निरस्मान्निरीशोऽपि । ह्ययुद्धं कथं श्रयेत् ॥ २ ॥ मृते वाप्यथवा ज्ञग्ने । सैन्ये रा-
ज्ञो रणं ज्ञवेत् ॥ सर्वथा रक्षणीयस्य । पत्तिज्जिश्च विज्ञूतिज्जिः ॥ ३ ॥ षट्खंरुज्ञरतस्वामि-
समः कोऽपि न विद्यते ॥ विनैकं बाहुवलिनं । शोचयामो वयं ततः ॥ ४ ॥ गृणंत इति सं-

माहा०

॥ ३३३ ॥

शंभुजय

॥२३०॥

वीक्ष्य । पिंहीजूतान् स्वसैनिकान् ॥ जरतः स्ववलं ख्यातुं । तानाहूयान्वशादिति ॥५॥ म-
 दाज्ञया महीगर्तं । सर्वेऽपि खनत दुतं ॥ इत्यसौ खानयामास । तन्नैरेव सुविस्तृतं ॥ ६ ॥
 चक्रजृत्तस्य निकटं । निषसाद् महाभुजः ॥ शृंखलाज्जिरवभ्राञ्च । स्वपाणिं दक्षिणेतरं ॥ ७ ॥
 स रेजे शृंखलाशाखा-शतैर्वेष्टितविग्रहः ॥ विटपीव वटः पादै-रिव सूर्यश्च रश्मिज्जिः ॥ ८ ॥
 सर्वौजसा सर्वयानैः । सर्वेऽप्याकृष्य मां समं ॥ गर्त्तायां क्षिपत क्षिप्रं । येन मे बलनिर्णयः
 ॥ ९ ॥ स्वप्नोऽपि सत्यीकरणा-द्वितथीजवतु स्फुटं ॥ इत्यादिदेश जूपालान् । सर्वजूपाल-
 शेखरः ॥ १० ॥ ~~सुख~~ ॥ आकृष्याकृष्य तं जूपाः । नाशकन् चालितुं मनाक् ॥ आचकर्ष
 पुनश्चक्री । पाणिं हृद्वेपदंजतः ॥ ११ ॥ ततो ललंविरे जूपाः । सवाहनपरिब्रुवाः ॥ गर्त्तायां
 शृंखलालम्बा । लतायामिव पक्षिणः ॥ १२ ॥ स्वामिनो बलमाहात्म्या-दित्यमो प्रीतिपेडा-
 लाः ॥ अदूरे साक्षिण इव । तस्थू रणपराङ्मुखाः ॥ १३ ॥ इतो रणभुवं देवाः । सिषिचुर्ग-
 धवारिज्जिः ॥ तत्रैव सुमनःश्रेणी । पंचवर्णामवाकिरन् ॥ १४ ॥ अग्नोत्तीर्य चक्रिजूपौ । ग-
 जात्समरसीमनि ॥ दृष्टियुद्धं प्रतिज्ञाय । सन्मुखौ तस्थतुर्मिश्रः ॥ १५ ॥ बज्रवतुस्तावनिमे-

मादा०

॥२३०॥

शत्रुंजय

॥ १३९ ॥

पा-वालोकनपरौ मिश्रः ॥ चिरमनालोकदोषं । मार्जयन्ताविवाजितः ॥ १६ ॥ प्रमृताहौ ताघ्र-
मुखौ । वीरौ शैलसमुन्नतौ ॥ परस्परं प्रस्तुकामा-विवाज्जुतां जयंकरो ॥ १७ ॥ उद्यदुष्णक-
राकारं । रौडं बाहुवलेमुखं ॥ पश्यतश्चक्रिणः साश्रे । चक्षुषी झग् न्यमीलतां ॥ १८ ॥ सैन्यं
च ज्जरतेशस्य । न्यग्मुखं समजायत ॥ तत्स्पर्द्धयेव नृपते-रूर्ध्वप्रीवमज्जूहलं ॥ १९ ॥ न्य-
ग्मुखं ज्जरतं प्राह । बली बाहुवली नृपः ॥ उद्धिमोऽसि कथं स्वामिन् । मया वाग्युद्धमा-
चर ॥ २० ॥

तेनेत्युक्तः स सामर्षः । पादघातादिवोरगः ॥ जितकासिन् जवत्वेव-मित्यज्ञात नृप-
तिं ॥ २१ ॥ मंदराहतपायोधि-ध्वानप्रतिहतं स्फुटं ॥ सुरेज्जवृंहितमिव । कळपांतांबुदनादव-
त् ॥ २२ ॥ स्त्रंसयन्नजसस्तारा-ग्रहनक्षत्रसंचयं ॥ सिंहनादं महाघोरं । ज्जरतेशस्ततोऽकरो-
त् ॥ २३ ॥ ~~कुलाचलानां~~ ॥ कुलाचलानां शृंगाणि । तद्देवेनाज्जिश्चकंपिरे ॥ उन्नतंतिस्म पायोधि-
जलानि मगनांगणे ॥ २४ ॥ पातालादपि पातालं । विविशुश्च महोरगाः ॥ सिंहाद्या दुष्टस-
त्वाश्च । कंदरात् कंदरं ययुः ॥ २५ ॥ नाजीगणन् हया वल्गां । सुबुद्धिमिव दुर्धियः ॥ शृणी-

माहा०

॥ २३९ ॥

शङ्खजय

॥२४०॥

नाङ्गासिपुर्नागा । वातिला इव तीव्रतां ॥ २६ ॥ रथ्या नामानयन् रश्मिं । पिशुना इव
 सङ्गिरं ॥ वेसरा न कशाघातं । जूताविष्टा इवाविदन् ॥ २७ ॥ अन्नवन् सैनिकाः सर्वे । घू-
 णिता इव मूर्छिताः ॥ विचैतन्या इव भ्रष्ट-सर्वस्वा इव सर्वतः ॥ २८ ॥ ततो बाहुबलिः
 कुदः । सगर्वः सर्वतेजसा ॥ स्फुटद् ब्रह्मांशनादाजं । ह्वेमानादं विनिर्ममे ॥ २९ ॥ अंतः-
 प्रविष्टमंथादि-मंथनध्वानशंकया ॥ त्रस्तं समस्तैर्जलधि-यादोज्ज्वलीतिमागतैः ॥ ३० ॥ पु-
 नर्जंजारिनिर्मुक्त-दंजोलिध्वनितत्रमात् ॥ स्वहृयं शंकमानैर्दक् । कपितं च कुलाचलैः ॥ ३१ ॥
 त्रैलोक्यं तेन नादेन । रोगार्त्तमिव सर्वतः ॥ अंतःप्रविष्टदुःशङ्ख-मिवाज्जुतचेतनं ॥ ३२ ॥
 कांदिशीका अपि सुरीः । प्रियोरःशरणाः सृजन् ॥ श्रीचक्रेशः पुनश्चक्रे । ह्वेमानादं सुडु-
 सहं ॥ ३३ ॥ चिरं श्रुतिषु बाधिर्यं । स्थिरेषु चलतां पुनः ॥ कुर्वाणोऽथ महीजानिः । सिंह-
 नादं विनिर्ममे ॥ ३४ ॥ सौहृदं दुर्जनस्येव । बाहेः काय इव क्रमात् ॥ अहीयत ततो नाद-
 श्चक्रिणश्चाधरोत्तरं ॥ ३५ ॥ नद्या इव परीवाहः । सज्जनस्येव संगतं ॥ ववृधे बाहुबलिनः ।
 सिंहनादोऽधरोत्तरं ॥ ३६ ॥ शास्त्रीयेनेव वादेन । परस्परं च निघ्नतोः ॥ जितः श्रीबाहुबलि-

माहा०

॥२४०॥

शत्रुंजय

॥ १४१ ॥

ना । जतरतः सर्वसाक्षिकं ॥ १७ ॥ स प्रथैष्ठपुष्पवृष्टिं । प्रशंसात्तापपूर्वकं ॥ देवैः पुनरुक्त-
मुक्तां । तद्बलांतश्चमत्कृतैः ॥ १८ ॥ काकतालीयन्यायेन । जगन्नाथ जितं मया ॥ मा वि-
पीव मुष्टियुद्ध-मंगीकुरु महाभुज ॥ १९ ॥ इत्युक्तितो बाहुबलेः । सोत्साहो जतरताधिपः ॥
भुजास्फोटं मुष्टियुद्ध-कृते प्रोच्चैर्यधत्त सः ॥ ४० ॥ ॥ कटीवर्धपटीकौ तौ । पटीरौ
वीरकुंजरौ ॥ नदंचन्न्यंचदुर्विकौ । पादन्यासैर्विलेसतुः ॥ ४१ ॥ नन्नमंतौ नमंतौ च । वायु-
वेगैर्दुमाविव ॥ हवेमानादं नादयंतौ । रोदसीमपि चक्रतुः ॥ ४२ ॥ पातयंतौ कूर्मराजं ।
प्राणसंदेहसंकटे ॥ नत्प्लुत्योत्प्लुत्य चरन्तौ-स्तामयंतौ भुवं मुहुः ॥ ४३ ॥ वीरौ परिष्वजा-
ते । पीरयंतौ मिथो भुजैः ॥ तत्क्षणं वियुजाते च । समीपस्थदुमाविव ॥ ४४ ॥ ॥
तयोः पादप्रहारेण । शंकमाना निजकथं ॥ असहिष्णुर्नृशं धारा-रराटेव प्रसर्पतोः ॥ ४५ ॥

अथ बाहुबलिः क्रुद्धः । पाणिनादाय चक्रिणं ॥ उच्चैश्चिक्षेप रत्नसा । व्योम्नि कंडुकली-
लया ॥ ४६ ॥ षट्खंसां मेदिनीं जित्वा । जिगीषुः किमसौ दिवं ॥ इत्याकुलैः प्रेक्ष्यमाणः ।
स्वर्गिजिः कृणौतुकात् ॥ ४७ ॥ तारापथमतिक्रम्य । जतरतः पृथिवीपतिः ॥ अदृश्यो मनु-

माहाण

॥ १४१ ॥

शर्तुजय

॥२४२॥

जामासी-योगीवोद्योतयन्नः ॥ ४८ ॥ ~~महान्~~ ॥ हाहारवो महान् जज्ञे । सैन्ययोरुन्नयोरपि ॥ दिवौकसोऽपि व्योमस्था । म्लानिमासादयस्तदा ॥ ४९ ॥ धिग्मे बलं राज्ञसिकं । धिग्मा-
 मप्यविवेकिनं ॥ धिग्मे राज्यकृते लोन्नं । राज्ययोर्मन्त्रिणोऽपि धिक् ॥ ५० ॥ किं शोचना-
 न्निरग्रवा । यावन्नार्यो विशीर्यते ॥ पतित्वा मेदिनीपीठे । प्रतीक्षामीह तावता ॥ ५१ ॥ चिं-
 तयित्वेति जूपाय-स्तद्वषाकारौ निजौ भुजौ ॥ पादाग्रस्पृष्टजूरुर्ध्व-दृगघातदधो भुवि ॥
 ॥ ५२ ॥ ~~विद्युद्वन्~~ ॥ विद्युद्वन् इवोद्वन् । द्योतयन् गगनार्णवं ॥ पाणिज्यां बाहुवलि-
 ना । पतन् दध्रेऽथ चक्रजृत् ॥ ५३ ॥ अथ चक्रधरो मुष्टि-मुद्यम्यातीव निष्ठुरं ॥ त्रासयन्
 खेचरान् बाहु-वलिर्न प्रत्यधावत् ॥ ५४ ॥ मुष्टिना तेन निविहं । तामितो मूर्ध्नि जूपतिः ॥
 शत्रुमिलन्नयनो-ऽन्नवत् किंचित्स्मरन्निव ॥ ५५ ॥ स्वस्थः पुनर्बाहुवलि-मुष्टिना ज्वरताधि-
 पं ॥ पविमेव गिरेः शृंग-मत्तारुयदुरस्थथ ॥ ५६ ॥ घातेन तेन ज्वरतः । पपात पृथिवीतले
 ॥ जिज्ञासुश्च जूराग-मात्मन्यखिलसंगतं ॥ ५७ ॥ दुःखिताः स्वामिदुःखेन । मुमूर्छुः स-
 र्वसैनिकाः ॥ आपदो महतां केषां । न दुःखाय ज्वन्त्यपि ॥ ५८ ॥ दुर्मदेन मयारब्धं । कि-

माहा०

॥२४२॥

शत्रुंजय

॥ २४३ ॥

मिदं हि कुलांतकत् ॥ न जीवेद्यययं ज्येष्ठो । न जीवाम्यहमेव तत् ॥ ५९ ॥ इति संचि-
त्य बहली-पतिर्वैठ इवोच्चकैः ॥ स्वोत्तरीयेन ज्वरतं । बीजयामास साश्रुदृक् ॥ ६० ॥
॥ लब्धसंज्ञः कणाञ्जकी । जृत्यवत्पुरतः स्थितं ॥ पश्यतिस्म कनीयांसं । स्वं तथावस्थम-
प्यसौ ॥ ६१ ॥

अथोत्थाय कुशाक्रांतो । ज्वरतो दंरुमायसं ॥ दधावे द्रामयन् बाहु-बलिनं प्रति ज्ञीषणः
॥ ६१ ॥ कपाटं गोपुरस्येव । दंती दंतेन निष्ठुरं ॥ दंतेनाताम्यञ्जकी । जूपतिं सहसा रुषा ॥
॥ ६२ ॥ तन्मूर्ध्नि चक्रिणो दंरु-घातेनाज्जन्महाध्वनिः ॥ चूर्णीवज्ज्व बहुशः । किरीटो जीर्ण-
जांभवत् ॥ ६३ ॥ न्यमीलयत्क्षणं नेत्रे । जूपतिर्जाततद्वयथः ॥ तन्निर्घोषाज्जनः श्रोत्रे । पा-
णिजिश्च सुडुःसहात् ॥ ६४ ॥ अवधूय व्यथां सोऽपि । दंरुमायसमाददे ॥ द्रामयामास च
स्वैरं । वैरं कुर्वन्निवामरैः ॥ ६५ ॥ किमसौ शैलशीर्षणि । पाटयिष्यति वा धरां ॥ किमु-
त्पाटयितेत्युच्चैः । सोऽशंक्युद्धतदंरुजृत् ॥ ६६ ॥ ततारु तेन हृदये । चक्रिणं बहलीपतिः ॥
गोपुरं कुंजर इव । रदनेन दृढीयसा ॥ ६७ ॥ दृढीयानपि सन्नाहो । ज्वरतस्य व्यशीर्यत ॥

माहा०

॥ २४३ ॥

शकुंजय

॥२४४॥

सोऽब्राह्म्युतः सहस्रांशु-रिवांज्ञाच्च स्फुटद्युतिः ॥ ७० ॥ अग्रामर्षात्तन्निर्दंमे-नेव कट्पांतवा-
 रिदः ॥ दंमेन पर्वतमिव । जूपतिं जरतो न्यहत् ॥ ७१ ॥ आयसोऽपि तदाघाता-दंमो जं-
 गमवासवान् ॥ निजागसां बाहुबले-र्जयादिव तदैव सः ॥ ७२ ॥ ममज्जाजानु मेदिन्यां ।
 दंमघातान्महीपतिः ॥ न विवेद क्लृप्तं किञ्चि-द्योगीव लयमागतः ॥ ७३ ॥ निजांगमवधूया-
 य । पंकमग्रकरीव सः ॥ निरगादायसं दंमं । करे जग्राह च द्रुतं ॥ ७४ ॥ ब्रंसयिष्यति किं
 तारा-श्चूर्णयिष्यति किं नगान् ॥ नीरवञ्च बिमानानि । व्योमः किं पातयिष्यति ॥ ७५ ॥
 इत्याशंकाकुलैर्लोकैः । प्रेक्ष्यमाणो नराधिपः ॥ दंमेनातामयत् कील-मिव चक्रधरं ब-
 लात् ॥ ७६ ॥ ॥ चक्रपाणिर्दंमघाता-दाकंठं भुवमाविशत् ॥ व्यम्वयन्मुखेनेष-इहग्र-
 स्तमुधाकरं ॥ ७७ ॥ त्वमश्मत्स्वामिनमिव । विवरं देहि मेदिनि ॥ अस्माकमप्यतः पेतु-
 मूर्ध्निताश्चक्रिसैनिकाः ॥ ७८ ॥ अहो ब्रातृवधाज्जातं । पातकं मेऽतिदुःसहं ॥ कलंकितस्तात-
 वंशः । कुपुत्रेण मयाद्य हा ॥ ७९ ॥ इति शोचति जूनाथे । कृणात् संत्यज्य तद्वयथां ॥ च-
 क्रवर्त्ती भुवोमध्यात् । प्रादुरासीद्विद्युतिः ॥ ८० ॥ ॥ दैवैरिव दुश्चवनो । मृगैरिव मृ-

मादा०

॥२४४॥

शत्रुंजय

॥२४५॥

गाधिपः ॥ तारकैरिव तारेण-श्वक्री जूपैर्न जीयते ॥ ८१ ॥ षष्ठिवर्षसहस्राणि । मयाकारि
महीजयः ॥ कथमेतत्कृते हंत । यदसौ मद्बोधोन्नतः ॥ ८२ ॥ एककालमुज्जौ चक्र-धरौ ना-
रायणाविव ॥ किं ज्वेतां कथमिति । वृथा गीः स्याज्जिनागमे ॥ ८३ ॥ न चक्री तदहं च-
क्र-धरः सत्यमयं भुवि ॥ अस्य सेनापतिरिवा-कार्थं दिग्विजयं खलु ॥ ८४ ॥ चिंताचक्रा-
पितस्त्वांते । चक्रिणीति रविप्रज्ञं ॥ चक्ररत्नमगान्तस्य । पाणौ वह्निकणान् मुचन् ॥ ८५ ॥
~~चक्रिणीति~~ ॥ तत्प्रत्ययाच्चक्रिमानी । चक्रं चक्रधरस्ततः ॥ त्रामयन् बाहुबलिन-मित्य-
वोचदमर्षणः ॥ ८६ ॥ अद्यापि ते विनष्टं न । विद्यते किंचनापि हि ॥ मन्यस्व मान्यामम-
रै-र्ममाङ्गां मानमोक्षणात् ॥ ८७ ॥ पूर्वापराधमखिलं । सहिष्ये तेऽनुजन्मनः ॥ त्रातृद्व्या-
ज्रवं पापं । मा जूयात्त्वद्धान्मम ॥ ८८ ॥ तिर्यक्षु नागो नागाच्च । हर्यक्षः सरजस्ततः ॥
क्रमादेते हि बलिनः । किं न जूपतिवश्यगाः ॥ ८९ ॥ बाह्वोर्वलात्त्वमेवापि । न गर्वं कर्तुमर्ह-
सि ॥ सर्वेऽपि बलिनो जूपा-श्वक्रेणाज्ञाविधायिनः ॥ ९० ॥ इत्युन्नदंतं ज्वरतं । निजांसे प्रे-
रयन् दृशौ ॥ जगाद् धीरगंजीर-गिरा बाहुबलिर्वली ॥ ९१ ॥ तवार्य तातपुत्रत्वं । युक्तं न

माहा०

॥२४५॥

शत्रुंजय

॥२४६॥

तु विराजते ॥ यच्चक्रं दंमयुद्धेऽपि । लासि ही कत्रधर्मधीः ॥ ए१ ॥ बाह्वोर्बलं बाहुबले-लो-
 हखंमवलेन किं ॥ विगर्हसि गुणज्येष्ठ । खद्योतेनेव ज्ञास्करं ॥ ए२ ॥ दृष्टं तावद् बाहुबलं ।
 पश्य चक्रस्य संप्रति ॥ ज्ञातेति मास्म संकिष्टाः । कत्रियाणामयं क्रमः ॥ ए३ ॥ कुहस्तद्व-
 चसा चक्री । चक्ररत्नं विहायसि ॥ ज्ञामयन् पश्यतां ज्ञीतिं । जनयन् सहसामुचत् ॥ ए४ ॥
 किमेतन्नस्मसात्कुर्वे । दमेनाहत्य ज्ञानवत् ॥ किं वा कंदुकवद्भयोन्नि । लीलयोद्भालयाम्यतः
 ॥ ए५ ॥ यशस्तरुकृते द्दमांतः । क्षिपामि किमु बीजवत् ॥ पाणिना वायु गृह्णामि । लल-
 च्छटकपोतवत् ॥ ए६ ॥ ग्राह्य मुष्टिना प्रोच्चैः । किं नयामि दिशोर्तरं ॥ पश्याम्यप्यस्य वा
 वीर्यं । ततो कर्त्तास्मि धैर्यवत् ॥ ए७ ॥ एवं चिंतयतस्तस्य । प्रज्ज्वलच्चक्रमेत्य च ॥ नृपं
 प्रदक्षिणीकृत्य । पुनश्चक्रिकरं ययौ ॥ ए८ ॥ ~~चक्रिकं कथयन्~~ ॥ सामान्ये चक्रिणो गोत्रे ।
 चक्रं न प्रज्जवत्यपि ॥ किं पुनस्तन्नवे सिद्धि-ज्ञाजि पुंसि च तादृशे ॥ ए९ ॥ चक्रं यद्वसह-
 स्रं च । चक्रस्याधिपतिं तत्रा ॥ तत्तदन्यायकर्त्तारं । चूर्णयाम्यद्य मुष्टिना ॥ ६०० ॥ इति सं-
 चिंत्य कद्वपांत-मुक्तशक्रपविप्रन्नं ॥ निष्ठुरं मुष्टिमुद्यम्य । नृपोऽधावत तंप्रति ॥ १ ॥ ~~ययौ~~

माहाण

॥२४६॥

शत्रुञ्जय

॥२४७॥

पाथोधिस्त्रि मर्यादा-जूमिं बाहुवलिर्नृपः ॥ समेत्य चक्रिणः पार्श्वे । तस्थिवांश्चेत्यचिंतयत् ॥
 ॥ १ ॥ चलाचलस्य राज्यस्य । कृते ब्रातृवधो हहा ॥ मया प्रारज्यते हंत । निहंतुं स्वन्न-
 वद्भयं ॥ ३ ॥ हत्वा गुरूनपि लघून् । वंचयित्वा बलेन च ॥ यदुपादीयते राज्यं । तत्प्राज्य-
 मपि मास्तु मे ॥ ४ ॥ आपातसुखसंप्राप्ति-व्रमितैर्ही नराधमैः ॥ यत्र तत्र प्रवर्त्येत । नर-
 कागारकारणे ॥ ५ ॥ अन्यथा तद्धिं राज्यं । कथमौप्रज्जिनेश्वरः ॥ अहमेव पुनस्तात-प-
 श्रिकोऽद्य ज्ञवामि तत् ॥ ६ ॥ चिंतयित्वेति मनसि । मनस्वी स नृपो जगौ ॥ कवोष्णैर्नेत्र-
 सलिलैः । सिंचन् दमां चक्रवर्तिनं ॥ ७ ॥ क्लमस्व मे दुश्चरितं । ज्येष्ठबांधव संप्रति ॥ म-
 यापि त्वं राज्यकृते ! खेदितोऽसि जगत्प्रजो ॥ ८ ॥ तातपांश्री ज्ञविष्यामि । स्पृहयालुर्न संप-
 दि ॥ तेनैव मुष्टिनेत्युक्तवा । मूर्धजानुच्चखान सः ॥ ९ ॥ कुम्भं ॥ साधु साध्विति सानंदं ।
 जडपंतस्त्रिदिवौकसः ॥ तस्थोपरिष्ठात् सुमनो-वृष्टिं स्पष्टं वितेनिरे ॥ १० ॥ दध्यौ बाहुवलि-
 श्रिते । प्रतिपन्नमहाव्रतः ॥ गच्छामि तातपादांत-मनंतसुखसंपदं ॥ ११ ॥ स्थास्याम्यत्रैव वा
 पूर्वं । व्रतिनां ज्ञानशालिनां ॥ मध्येऽनुजानामपि मे । लघुत्वं यन्नविष्यति ॥ १२ ॥

माहा०

॥२४७॥

अनुजय

॥२४८॥

इहैव दग्ध्वा घातीनि । कर्माणि ध्यानवह्निना ॥ अवाप्तकेवलज्ञानो । यास्यामि स्वामि-
 संसदि ॥ १४ ॥ मनस्वी चिंतयन्नेवं । प्रलंबितभुजद्वयः ॥ कायोत्सर्गेण तत्रैव । तस्थौ बाहु-
 बलिर्व्रती ॥ १५ ॥ तथाविधं बाहुबलिं । स्वस्य कर्म च तादृशं ॥ दृष्ट्वा जून्यग्मुखश्चक्री ।
 विविक्षुरिव मेदिनी ॥ १६ ॥ साश्रुनेत्रः कनीयांसं । प्रणनाम च तत्क्षणात् ॥ स्वनिंदातत्प्र-
 शंसाढ्यं । वचनं च जगाविति ॥ १७ ॥ ये लोन्नमत्सरग्रस्ता—स्तेषां मुख्योऽस्मि बांधव ॥
 बलिनां च कृपालूनां । धर्मिणां च त्वमेव हि ॥ १८ ॥ आदौ जितोऽस्मि युद्धेन । ततो रा-
 गादयोऽप्यमी ॥ व्रतास्त्रेण त्वया ज्ञात—स्त्वत्तो नास्ति परो बली ॥ १९ ॥ ममापराधमेनं त्वं ।
 मृषित्वा ब्रूहि बांधव ॥ दयालुः पूर्ववन्नासि । किं यन्मयि न पश्यसि ॥ २० ॥ त्वमेव तात-
 पुत्रोऽसि । यस्तातपत्रि वर्त्तसे ॥ अहं विदन्नपि पुना—रागद्वेषैः कदर्थितः ॥ २१ ॥ प्रसीदा-
 खिलमेदिन्या । मम राज्यं गृहाण ज्ञोः ॥ अहं संयमसाम्राज्यं । गृहीष्ये जगवंस्तव ॥ २२ ॥
 इत्यालपंतं जूपालं । बालवत्तं मुनिं प्रति ॥ प्राबोधयन् शुद्धवाग्भिः । सचिवाः शुचिबुद्धयः
 ॥ २३ ॥ तत्पुत्रं सोमयज्ञसं । पुरस्कृत्य रथांगजृत् ॥ ययौ तद्दक्षिणाङ्गं । सरंगं जिनमंदिरैः

मादा०

॥२४८॥

त्रुशंजय

॥२४॥

॥ २३ ॥ तत्रोद्याने सहस्रारं । विचित्रमणिकल्पितं ॥ सप्राप्तादं धर्मचक्रं । नत्वा सोमयशा
जगौ ॥ २४ ॥ पुरा श्रीवृषजः स्वामी । ठग्नस्थो विहरन् महीं ॥ रजन्यां समवासार्थी-द-
त्र वित्रस्तकल्मषः ॥ २५ ॥ अहं प्रातः सर्वनृपैः । सर्वलोकैः समन्वितः ॥ महद्भिरुत्सवैस्ता-
तं । नमस्याम्यधुना न तु ॥ २६ ॥ इति प्रतिज्ञाकलितो । यावद्बाहुवलिर्नृपः ॥ मंचानट्टाल-
कान् हटां-स्तथा त्रिकचतुष्पथान् ॥ २७ ॥ कर्पूरचंदनासेक-कस्तूरीमंरुलांकितान् ॥ पु-
ष्पमालावस्त्रमाला-रत्नमालाजिरावृतान् ॥ २८ ॥ विधाय सपरीवारः । सर्वलोकसमृद्धिजिः
॥ अत्रागात्स पवित्रांगः ॥ प्रातस्तातनुतिस्मृतिः ॥ २९ ॥ ~~निजिर्विशेषकं~~ ॥ तावद्विसूर्य
व्योमेव । निःपुत्रमिव सत्कुलं ॥ निर्जीवमिव देहं च । विना तातेन काननं ॥ ३० ॥ दृष्ट्वा
मनसि संक्रांत-दुःखकोलकपीनितः ॥ रुरोदोच्चै रोदयंश्च । जूरुहानपि पार्श्वगान् ॥ ३१ ॥
~~कुर्वन्~~ ॥ विलंबकारिणं धिग्मां । धिग्मां धर्मविधातिनं ॥ नावंदपि निशायां यत् । तातपा-
दपयोरुहं ॥ ३२ ॥ सत्यं त्वं वीतरागोऽसि । जगवन् भुवि नापरः ॥ यतः पुत्रेष्वपि मना-
क् । रागवान्नासि निर्ममः ॥ ३३ ॥ इत्यारटन् मंत्रिमुख्यै-वौधितो बहलीपतिः ॥ जूमिस्थ-

माहाण

॥२४॥

शत्रुंजय

॥१९॥

स्वामिपादानां । प्रतिमां नमतिस्म सः ॥ ३४ ॥ मान्यः स्पृशतु तातांही । इत्यत्राकारयन्नु-
पः ॥ धर्मचक्रमिदं चक्रिन् । सप्रासादं महोन्नतं ॥ ३५ ॥ महद्वाप्यमहद्वापि । धर्मकृत्यं सु-
धीर्नरः ॥ प्रारब्धमविलंबेन । कुर्यात्सर्वं प्रयत्नतः ॥ ३६ ॥ विस्ताराय विलंबो न । कार्यो ध-
र्मस्य कर्मणि ॥ जिनं बाहुवली रात्रिं । व्यतिक्रम्य तु नानमत् ॥ ३७ ॥

श्रुत्वेति चक्री तन्नत्वा । पुरे तद्विशिष्टाग्निधे ॥ तं सोमयज्ञसं ज्ञूपै-रन्येषेचयदुत्सवैः
॥ ३८ ॥ तदादिसोमवंशोऽज्ञू-ह्याखाशतसमन्वितः ॥ तत्तत्पुरुषरत्नाना-मेकमुत्पत्तिकारणं ॥
॥ ३९ ॥ चतुर्विंशति सहस्रा । रूपवत्यः कुलोद्भवाः ॥ श्रीसोमयज्ञसोऽज्ञूवन् । सुव्रताद्याः
सुयोषितः ॥ ४० ॥ द्वासप्तति सहस्राणि । जगद्विख्यातविक्रमाः ॥ श्रेयांसप्रमुखाः पुत्राः । प-
वित्रास्तस्य जज्ञिरे ॥ ४१ ॥ द्वात्रिंशद्ग्रामलक्षाणि । पत्तनानां शतं तथा ॥ पुराणि त्रिश-
ती सोम-यज्ञाः पाति नरेश्वरः ॥ ४२ ॥ चतुश्चत्वारिंशद्वक्त्रा । रथा लक्षं च दंतिनां ॥ हया-
नां च पंचत्रिंश-द्वक्त्राः सूर्यहयोपमाः ॥ ४३ ॥ सपादकोटिसंख्याताः । पत्तयोऽपि च वि-
श्रुताः ॥ शतानि सप्त ज्ञूपाला-स्तस्याज्ञाधारिणोऽज्ञूवन् ॥ ४४ ॥ कुम्भं ॥ तत्र श्रीसोमय-

माहाण

॥१९॥

शत्रुंजय

॥१५१॥

शसा । सर्वैर्नूपैर्जनैर्मुदा ॥ पूजितो ज्ञरतश्रुकी । ववले स्वपुरं प्रति ॥ ४५ ॥ ज्ञरतोऽथ पु-
नर्बाहु—बलेः पादौ प्रणम्य च ॥ पुरीमयोध्यामगमत् । सडुत्सवविराजितां ॥ ४६ ॥ तत्र श्री-
ज्ञरताधीशः । सुरासुरनरव्रजैः ॥ संसेवितः सुखागारं । पितेवापालयत्प्रजाः ॥ ४७ ॥

इतः श्रीवहलीनाथः । सर्वसावद्यवर्जकः ॥ सर्वसत्त्वहितः क्लेमं । धर्मध्यानं समासदत्
॥ ४८ ॥ ध्यानाधिरूढः किमु रत्नमूर्तिः । किं वा धरोत्कीर्णं उतावतीर्णः ॥ विहायसो बाहु-
वलिर्मुनींङु—रतर्कि देवैरिति निश्चलांगः ॥ ४९ ॥ नाशावंशनिषक्तदृष्टिरमलज्योतिर्जिनं
चिंतयन् । निष्कंपः सुरशैलवत् परिहृतैस्ताराप्रचारैरज्ञात् ॥ आजानु प्रतिलंबिवाहुयुगलः सं-
रुद्धसर्वास्रवः । श्रीमान् बाहुवलिः स्थितो मुनिपतिः संगुप्तचित्तानिलः ॥ ५० ॥ सर्वर्तुजैर्दो-
षचयैरडुष्टो । गिरींश्चद्वाहुवलिर्वज्रासे ॥ शीतातपोऽज्ञोऽज्ञिरलित्तमूर्ति—र्द्धेयानुरागैरिव योगिना-
थः ॥ ५१ ॥ परस्परं मत्सरिणोऽपि जीवाः । सहोदराज्ञास्तमनुश्रयन्ति ॥ तस्योत्तमांगेऽपि
च कूर्चदेशे । चक्रुर्भुजादौ च खगाः कुलायान् ॥ ५२ ॥ उद्देष्टितः कर्मलताज्जिरुच्चै—रावेष्टि-
तोऽरण्यलताज्जिराज्ञात् ॥ मुनीश्वरः स्वर्णगिरिर्धनौघै—रिवाधिकज्योतिरलब्धमध्यः ॥ ५३ ॥

माहा०

॥१५१॥

शत्रुंजय

॥२५२॥

दर्शकुरास्तीक्ष्णमुखा जलेन । प्राप्ताः परां वृद्धिमिदं शरीरं ॥ अज्ञेदयन् सज्जनमानसानि ।
 यथा खलाः पादतले प्रविश्य ॥ ५४ ॥ अस्थात्तथा मुनिपतिर्जितरागदोषो । ध्यायन् परं जि-
 नपतिं हृदयाब्जदेशे ॥ संवत्सरं विगतमत्सरधीर्ददाह । घातीनि कर्मपटलानि समानज्जावः ॥
 ॥ ५५ ॥ तस्य ज्ञानसमागतेश्च समये विज्ञाय तस्या पुन—मानं दूषकमाकलय्य जगवान्
 श्रीमान् युगादिप्रभुः ॥ ब्राह्मीसुन्दरीकासतीयुगमिदं बोधाय शिष्यानुगं । प्रैषीत्तत्र वने विम-
 त्सरजने ते प्रापतुश्च क्रमात् ॥ ५६ ॥ वल्लीवितानैः परिवेष्टितं तं । बुध्वार्कमन्त्रांतरितं य-
 थाश्र ॥ साध्यौ कथंचित् प्रणिपत्य बाढं । विज्ञोर्वचांस्यूचतुरादरेण ॥ ५७ ॥ त्रातर्जगद्भिभु-
 रिदं त्वयि संदिदेश । जगावयोर्हि वदनात् प्रतिशब्दतुल्यात् ॥ नागाधिरूढपुरुषैः किमु लज्य-
 ते तद् । ज्ञानं ततस्त्यजतरां निजवैरिणं तं ॥ ५८ ॥ अवतर तरुणगजैश्च—हाहुवले श्रीयुगा-
 दिजिनसूनो ॥ त्वमपि कथं संमुह्यसि । बांधव बोधिं समधिगच्छ ॥ ५९ ॥ इत्युक्त्वा च ज-
 गिन्यौ । ते जग्मतुरादिदेवपादांते ॥ श्रुत्वा च बाहुबन्धिर—प्यचिंतयद्दृष्टत्वं ॥ ६० ॥ एते
 मम सोदरौ । शिष्ये सर्वज्ञतातपादानां ॥ न कदाचिदद्विष्यचो । वदत इदं तत् कथं कवे-

माटो

॥२५२॥

शत्रुं जय

॥ १५३ ॥

जः ॥ ६१ ॥ मन्यस्तं नियतमिदं । मया तु सप्तांगमप्यथो राज्यं ॥ कायोत्सर्गपरस्य । कु-
तोऽस्ति मे वारणप्राप्तिः ॥ ६२ ॥ ज्ञातं वा मानगजः । को नन्ता यदिह बंधुवर्गाणां ॥ इति
तन्मे दुश्चरितं । वृथास्तु तांस्तान्नमस्यामि ॥ ६३ ॥ पुण्यं कीर्तिर्यशो लक्ष्मीः । स्वर्गः सा-
म्राज्यमद्भुतं ॥ प्रयांति मानतो हंत । जवेद् दुर्गतिसंगतिः ॥ ६४ ॥ मानं स्लानिकरं महागु-
णहरं धर्मश्रियस्तस्करं । नीचैर्गोत्रमहीरुहांबुदन्नरं सौज्ञायशोज्ञाकरं ॥ कीर्तिशोहणमुद्गरं
शिवसुखोद्यानाय ज्ञज्ञास्वरं । प्रायः सत्पुरुषास्त्यजंति सुकृतश्रेणीनिशाज्ञास्करं ॥ ६५ ॥ पू-
र्वान्तचारित्रज्ञरान् स्वबंधून् । नित्यं नमस्यामि यथैव तांश्च ॥ यावद्विचार्येति मुनिः स्वचि-
त्ते । तातांतिके गंतुमियेष शीघ्रं ॥ ६६ ॥ तावेदेव किल केवललक्ष्मीः । पूर्वतोऽपि बहुराग-
धरास्मिन् ॥ मानमुद्भूति चकार पदं सा । दर्शिताखिलजगत् समकालं ॥ ६६ ॥ ॥ ॥
संप्राप्य वेषं व्रतीनां मुनीशो । देव्या वरज्ञानविशुद्धतत्त्वः ॥ प्रदक्षिणीकृत्य जिनं स दक्षः । स-
द्ज्ञानिनां पर्षदमाससाद ॥ ६७ ॥ बलिनां बली स मुनिरेव रणे । समकालमेव किल यो ह्य-
जयत् ॥ जरतं च कर्मजरमाशु परं । निजमानमप्यमुचदेव न यः ॥ ६८ ॥

माहा०

॥ १५३ ॥

शत्रुंजय

इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते महातीर्थश्रीशत्रुंजयमाहात्म्ये नरतबाहुबलिसंग्राम-
वर्णनो नाम चतुर्थोऽर्धः सर्गः ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ १५४ ॥

॥ अथ पंचमः सर्गः प्रारभ्यते ॥

किं तद्धर्णचतुष्टयेन वनजं वर्णैस्त्रिजूर्णं । आद्यैकेन मही द्वयेन विहगो मध्ये द्वये
प्राणदः ॥ अस्ते गोत्रतुरंगचारिमखिलं प्राप्ते च संप्रेषणं । ये जानंति विचक्षणाः कितितले
तेषामहं किंकरः ॥ १ ॥ श्रीशत्रुंजयशक्रवारणजवो मुक्तामणिः सच्चिद्रयः । श्रेणिः पुण्यन-
जोमणिः शुभ्रयशोवेणिस्त्रिलोकीगुरुः ॥ श्रीमन्नाजिनरैर्द्वंशजमणिः श्रीमान् युगादिप्रभु-
यात्सौख्यमखंरितं कुवलयोद्दोषैकदोषामणिः ॥ २ ॥ बाह्यारिजयवत्तस्य । श्रुत्वांतररिपोर्ज-
यं ॥ चक्रिणस्तीर्थसंसिद्धि-मपि वासव सांप्रतं ॥ ३ ॥ इतश्च वृषजः स्वामी । युतोऽतिशय-
ज्ञानुजिः ॥ सेव्यमानस्त्रिजगतां । लोकैः कोकैरिवांशुमान् ॥ ४ ॥ पावयन् वसुधां नय-
लोद्धासकृत्प्रभुः ॥ शत्रुंजयं गिरिपतिं । पूर्वाचलमिवागमन् ॥ ५ ॥ कटपडुमपारि-

माहाण

॥ १५४ ॥

शत्रुजय

॥१५५॥

जात-संतानहरिचंदनैः ॥ लवंगलवलीचून-चंपकाशोकशोजितं ॥ ६ ॥ नालिकेरीनागवल्ली-
 क्रमुकीकदलीधनैः ॥ सल्लकीशाळमलीशाल-मुखैर्वृक्षैर्विराजितं ॥ ७ ॥ सर्वपर्वतनाथत्वा-च्च-
 मरीपुञ्चामरैः ॥ वीज्यमानं जिनागार-हृत्रौचकलशावृतं ॥ ८ ॥ सहस्रशिखरैस्तुंगै-रावद्भु-
 कुटं स्फुटं ॥ विचित्रमणिरत्नांशु-जातकर्बुरितांबरं ॥ ९ ॥ हृदिनीहृदकुंमौघ-दीर्घिकादीर्घका-
 रिणी ॥ समुद्रदंतं सञ्ज्ञेज्जां । द्यां हसंतं पयोरुहैः ॥ १० ॥ कल्पवृक्षधनञ्जाया-निषण्णाजिः
 सह प्रियैः ॥ किन्नरीजिगीयमान-जगदीशगुणावली ॥ ११ ॥ दर्शनेनापि विश्वस्य । पुनानं
 स्पर्शनादपि ॥ हरंतं पापसंघातं । नेत्रस्यैकं रसांजनं ॥ १२ ॥ अनेकसिद्धगंधर्व-विद्याधरन-
 रव्रजैः ॥ सुरासुराहिभिर्हाथैः । सेव्यमानं मुमुक्षुजिः ॥ १३ ॥ अनंतसिद्धसंस्थान-मनंतसु-
 खदायकं ॥ अनंतजवपाथोधि-मध्यहीपमिवांगिनां ॥ १४ ॥ द्वात्रिंशतासहस्रैश्च । ग्रामलक्षै-
 र्विजृषितं ॥ निरंतरपयोराशि-रत्नैरावद्भवेखलं ॥ १५ ॥ गायानुमैश्चत्रनिजै-र्मध्याह्नेऽपि ग-
 तातप ॥ सौराष्ट्रैर्गीतजंकारैः । प्रीतामरनरोरगं ॥ १६ ॥ पंचाशद्योजनं मूले । शिखरे दश-
 योजनं ॥ तमष्टयोजनोत्सेध-मारुरोह गिरिं प्रभुः ॥ १७ ॥ ~~नवविंशत्युत्तमं~~ ॥

माहा०

॥१५५॥

शत्रुजय

॥ २५६ ॥

मुनयः पुंनरीकाद्या । व्रतिन्यः सुंदरीमुखाः ॥ तमारुहुरुत्तुंगं । सोपानमिव सज्जतेः ॥
 ॥ १८ ॥ श्रीप्रभुः समवासार्षी-ज्ञात्रौ राजादनीतले ॥ विशेषात्पावयन्नुच्चै-स्तं तीर्थमिव ती-
 र्थकृत् ॥ १९ ॥ अथासनप्रकंपेन । सुराः प्रातरुपेत्य च ॥ चक्रुः समवसरणं । शरणं जव-
 ज्जीर्जतां ॥ २० ॥ आपौरुषीं च जगवान् । विदधे धर्मदेशनां ॥ ततः श्रीपुंनरीकोऽपि । वि-
 भुपादासनस्थितः ॥ २१ ॥ तीर्थे जिने गुरौ ज्ञक्ति-धर्मशास्त्ररुचिः कृपा ॥ पात्रदानं प्रियं
 वाक्यं । विवेकोऽस्तित्वलक्षणं ॥ २२ ॥ आर्यदेशो मनुष्यत्वं । दीर्घायुरुत्तमं कुलं ॥ न्यायार्जि-
 तानि विचानि । हेतुः पुण्यार्जने नृणां ॥ २३ ॥ लज्जा दुःकृतसंप्रवृत्तहृदये धर्मागमार्थश्रुतिः
 । कृत्याकृत्यविचारणा प्रणयिनी बुद्धिगुरोः सेवना ॥ ज्ञीतिर्दुर्यशसः कृताघविगमे वांछा सु-
 धर्मे रति-मानुष्ये किल सत्यपि स्फुरति हि श्रीआर्यदेशे ज्ञातं ॥ २४ ॥ धर्मार्थकाममोहा-
 रुद्य-पुरुषार्थचतुष्टयी ॥ साध्यते येन तं मर्त्य-जवं कः स्तोतुमीश्वरः ॥ २५ ॥ सन्न्यायमा-
 गौचितापि संप-दानेश्वरस्यैव गृहे कृतार्था ॥ अप्यार्यदेशाधिगता विवेको-ज्ज्वले कुले मा-
 नुष्यता भ्रष्टास्या ॥ २६ ॥ स्वायुवः कृणमपि प्रमादतो । ये वृथा न गमयन्ति सोद्यमाः ॥ ध-

भादा०

॥ २५६ ॥

शत्रुंजय

॥२५७॥

र्मकर्मणि चिरंतनायुष-स्ते ज्वंतु भुवि सद्दिवेकिनः ॥ २७ ॥ कासश्वासग्रहण्यर्श-रक्तपि-
 त्तज्वरादिभिः ॥ नित्यं रोगैर्य आक्रांत-स्तस्य पुण्यार्जनं कुतः ॥ २८ ॥ प्रायः सत्त्वं न दै-
 न्याय । शौर्यं नाज्जिज्ञवाय च ॥ उद्यमत्वं न दौःस्थ्याय । कुलं पापाय नोज्ज्वलं ॥ २९ ॥
 देशानांते प्रभुः प्राद । पुंरुरीकं गणेश्वरं ॥ शत्रुंजयः पर्वतोऽयं । तीर्थराट् निवृत्तेर्गृहं ॥ ३० ॥
 प्राणिज्जिर्यं समारूढै-र्लोकैर्ग्रामपि दुर्लभं ॥ अप्याप्यते स तीर्थेशः । शाश्वतोऽयं गिरिर्वरः ॥ ३१ ॥
 अनादितीर्थमेतद्दि-सिद्धास्तीर्थकृतोऽत्र च ॥ अनन्ता मुनयश्चापि । क्षिप्त्वा स्वकर्मसंचयं ॥
 ॥ ३२ ॥ ये चात्र पक्षिणः संति । क्षुद्राश्चान्येऽपि जंतवः ॥ हिंसका अपि सेत्स्यन्ति । ते ज-
 वैस्त्रिज्जिरुत्तमाः ॥ ३३ ॥ अजगत्याः पापिनो जीवा । नामुं पश्यन्ति पर्वतं ॥ लज्यन्ते चापि रा-
 ज्यादि । नेदं तीर्थं हि लज्यन्ते ॥ ३४ ॥ मुक्तेषु तीर्थनाथेषु । गते ज्ञाने महीतले ॥ लोका-
 नां तारकः सोऽयं । श्रवणात्कीर्तनादपि ॥ ३५ ॥ दुःखमाख्येऽपि समये । गते ज्ञानेऽपि के-
 वले ॥ धर्मे विसंस्थुले जाते । तीर्थमेतद्भगवन्ति ॥ ३६ ॥ जिनेष्वहं यथा मुख्यः । सुमेरुः प-
 र्वतेष्वपि ॥ द्वीपेष्विवायं जंबूवाख्य-स्तीर्थं तीर्थेष्वदस्तथा ॥ ३७ ॥ आजन्मांतरिमं तीर्थं ।

माहा०

॥ २५७ ॥

शत्रुंजय

॥ १५८ ॥

पश्यन्ति ये नहि जनाः ॥ तेऽमी मानवरूपेण । निश्चितं पशवो मताः ॥ ३८ ॥ अत्रैयरुस्ती-
र्थकृतः । केवलज्ञानिनो गिरौ ॥ अनन्ता निर्वृताश्चाग्रे । निर्वृत्स्यन्ति तथा पुनः ॥ ३९ ॥ अ-
तीता ज्ञाविनश्चापि । ये केऽपि कित तीर्थयाः ॥ समवसरन्त्यत्रैव । राजादन्यास्तरोस्तले ॥
॥ ४० ॥ तीर्थं सुराष्ट्रा प्रथमं । ततः शत्रुंजयो गिरिः ॥ राजादनी तथर्त्येषा । वर्त्तमानो जि-
नस्ततः ॥ ४१ ॥ प्रज्ञावो दुःखमाकाले । वर्द्धतेऽस्याधिकाधिकं ॥ वरुवाग्निरिवांजोधौ । तत-
स्तीर्थमिदं महत् ॥ ४२ ॥ अत्रार्हतां कृता पूजा । स्तुतिपुष्पाकृतादिभिः ॥ आसंसारकृतं
पापं । प्राणिनां हि व्यपोहति ॥ ४३ ॥ अन्यतीर्थाङ्गिनस्यार्चा । कृतानंतगुणात्र यत् ॥ एक-
पुष्पार्चनात्स्वर्गा-पवर्गौ न सुदुर्लभौ ॥ ४४ ॥ पूजामष्टविधां धत्ते । श्रीजिनेशस्य योऽत्र ना
॥ स प्राप्येह निधानानि । सर्वैर्वाद्दत्तमो ज्ञवेत् ॥ ४५ ॥ पूजार्हतां गुरौ ज्ञक्तिः । श्रीशत्रुं-
जयसेवनं ॥ चतुर्विधस्य संघस्य । संगमः सुकृतैर्ज्ञवेत् ॥ ४६ ॥ आराधितो गुरुश्चात्र । त्रि-
धा तीर्थकृतः पदं ॥ दत्ते सामान्यमुनय-स्तथा चक्रधरश्रियं ॥ ४७ ॥ पूजिता येन गुरवो ।
न चात्र इविणोच्चयैः ॥ तस्य जन्म श्रियश्चापि । निष्फलाः सकलाः खलु ॥ ४८ ॥ प्राग्ज्ञवे

माहा

= व्य

॥ १५८ ॥

शत्रुंजय

॥१५॥

बोधिवीजस्य । हेतुस्तीर्थकृतां गुरुः ॥ तस्मादत्र विशेषेण । गुरुः पूज्यो हि धीमता ॥ ४९ ॥
क्रिया सर्वत्र धर्म्यात्र । कार्थैव गुरुणा सह ॥ गुरुं विना कृताः सर्वाः । क्रियास्ता निष्फला
यतः ॥ ५० ॥

अतो विशेषात्सेव्योऽत्र । गुरुधर्मप्रदायकः ॥ वस्त्रान्नपानप्रचृति-दानैः स्वानृण्यमिच्छता
॥ ५१ ॥ वस्त्रान्नजलदानेन । गुरोः शत्रुंजये गिरौ ॥ तन्नक्त्या च परत्रेह । जायंते सर्वसंपदः
॥ ५२ ॥ शत्रुंजयः श्रीजिनश्च । स्थावरं तीर्थमुच्यते ॥ गुरुस्तु जंगमं तीर्थं । स पूज्योऽत्र
ततो नृशं ॥ ५३ ॥ अज्ञयानुकंपापात्रो-चितकीर्त्तिमुखानि च ॥ अन्नज्ञानौषधपयो-दानान्य-
त्र विदुर्बुधाः ॥ ५४ ॥ दीनानाथादिकानां यो । दत्तेऽवारितज्जोजनं ॥ निरंतरं तद्गृहे श्री-नृ-
त्यति ह्यनिवारिता ॥ ५५ ॥ दानं सिद्धिनिदानं हि । देयमत्र महाधिया ॥ न तरंति विना दा-
नं । प्राणिनो जवसागरं ॥ ५६ ॥ शीलमत्र सदोन्मील-द्गुणं मोक्षसुखास्पदं ॥ पालनीयं
त्रिशुद्ध्या हि । सर्वदुःखहरं परं ॥ ५७ ॥ येनात्र विदधे शील-जंगः स्वस्यैव घातिना ॥ ना-
स्ति शुद्धिः कुतोऽप्यस्य । चांशलादपि सोऽधमः ॥ ५८ ॥ तपो निकाचितं कर्म । निकृंतति

माहाण

॥१५॥

शत्रुंजय

॥ २६० ॥

यतोऽत्र तत् ॥ आद्याहस्कृतमप्युच्चैर्हति जन्माजितं तमः ॥ एए ॥ षष्ठाष्टमादितपसा ।
 प्राप्यते फलमुत्तमं ॥ ततोऽत्र कार्यं तच्चैव । विशेषात्सर्वकामदं ॥ ६० ॥ अष्टाहिकायास्तपसो ।
 बलादपि विकर्मजिः ॥ स्वर्गापवर्गयोः सौख्यं । लभ्यतेऽत्रांगिजिः कृणात् ॥ ६१ ॥ हिरण्य-
 हरकोऽप्यत्र । चैत्रराकोपवासतः ॥ शुद्ध्यंशुकहत्तघत् । सप्ता चाम्बैः सुवासनः ॥ ६२ ॥ र-
 त्तस्तेयी दददान-ममानोद्यत्सुवासनः ॥ अत्र कार्तिकसप्ताह-तपसा शुद्ध्यति स्फुटं ॥ ६३ ॥
 रूप्यकांस्यकताम्रायः-पित्तलादानपाप्मनः ॥ सप्ताहःपरमार्थाख्य-तपसा मुच्यते पृथक् ॥
 ॥ ६४ ॥ मुक्ताविडुमहर्त्ता य-स्त्रिसंध्यं जिनपूजकः ॥ आचाम्बान्तरनिःस्नेह-ज्जोय्यान्मुच्येत
 पक्षतः ॥ ६५ ॥ धान्यहर्त्ता जलस्तेयी । पात्रदानेन शुद्ध्यति ॥ यथार्थितमहादाना-न्मुच्यते
 रसहारकः ॥ ६६ ॥ वस्त्राञ्जरणहर्त्ता यः । कर्त्तात्र जिनपूजनं ॥ ज्ञवाप्स स्वकमुहर्त्ता । गर्त्ता-
 दिव सुवासनः ॥ ६७ ॥ गुरुदेवार्थचौरोऽत्र । अर्थयत्यर्चयन् जिनं ॥ वृजिनं स्वस्य सद्ब्या-
 न-पात्रदानपरायणः ॥ ६८ ॥ कुमारिकां प्रव्रजितां । पतितां सधवाधवे ॥ गुरुणामपि यो
 दारा-नगम्यां चापि गच्छति ॥ ६९ ॥ स तत्पापं जिनध्याना-दत्र संरुद्धमानसः ॥ षणमास-

माहा०

॥ २६० ॥

शत्रुं च य

॥ २६१ ॥

तपसा तीर्थे । तद्वन्नार्यपि मुंचति ॥ ६९ ॥ सुखं ॥ गोमहिष्यश्वमातंग-महीमंदिरहारकः
॥ तं तमत्र ददन्नक्त्या । जिनध्यानाच्च शुद्ध्यति ॥ ७० ॥ अन्यच्चैत्यगृहाराम-पुस्तकप्रतिमा-
दिषु ॥ कृत्वा स्वं नाम यो वक्ति । ममेदमिति दुष्टधीः ॥ ७१ ॥ सामायिकपवित्रोऽत्र । पु-
ण्यसत्त्वः शुजाशयः ॥ पणमासतपसा शुद्ध्य-त्यधौघविगमादसौ ॥ ७२ ॥

परमेष्ठिपदध्यान—देवार्चनदयादिभिः ॥ सम्यक्तत्त्वकलितः श्राद्धः । सर्वपापा-
दिमुच्यते ॥ ७३ ॥ न तत्पापं यदत्रार्ह—द्व्यानात् संक्षीयते न हि ॥ न तत्पुण्यं
यदत्रार्ह—द्व्यानादासाद्यते न हि ॥ ७४ ॥ अकृतान्यपि पुण्यानि । चिंतितानि स्व-
चेतसा ॥ ज्ञावनाभिर्नर्नवंत्यत्र । सद्भ्याने तेन चिंतयेत् ॥ ७५ ॥ व्यापाराणां गुरुः सोऽयं ।
मनोव्यापार इष्यते ॥ स एव नयति स्वर्गे । नरके चापि मानवं ॥ ७६ ॥ अतोऽत्र लेश्या
नो कार्या । कृष्णा नीला कपोतिका ॥ तेजःपद्मसिताद्याश्च । कार्याः कर्मक्षयायताः ॥ ७७ ॥
मनसा वचसा ज्ञेहो । ह्रस्वेष्वपि हि जंतुषु ॥ न कार्यो जीवहत्यासौ । धर्मदुमदवानलः ॥
॥ ७८ ॥ कुंधुकप्रतिमं जीवं । ये ग्रंति पुरुषाधमाः ॥ सप्तमं नरकं मुक्त्वा । नास्ति तेषाम-

माहा०

॥ २६१ ॥

शत्रुंजय

॥ २६२ ॥

वस्थितिः ॥ ७९ ॥ न कार्या सर्वथा हिंसा । नरकस्येव दूतिका ॥ परपीडाकृतः पुंसः । प्र-
त्यासन्नो न धर्मराट् ॥ ८० ॥ अनंतज्ञववासेन । बंधवो जंतवोऽखिलाः ॥ आत्मवद्गुणीया-
स्ते । केचिदत्र न शत्रवः ॥ ८१ ॥ असत्यं प्राणनाशोऽपि । न वक्तव्यं सुमेधसा ॥ सोऽशुचे-
रशुचिः सत्यं । योऽसत्यं वक्ति मानवः ॥ ८२ ॥ पिटिकापूतिक्रमयो-ऽर्दिताद्या व्याधयो मु-
खे ॥ असत्यवक्तुरन्येऽपि । संज्ञवंतीह दारुणाः ॥ ८३ ॥ अदत्तं वारिचुलुक-मप्यत्र न हि
गृह्यते ॥ अदत्तादानसो जीवा । निःस्वाः स्युः स्वल्पजीविनः ॥ ८४ ॥ अदत्तं नाददीत इो ।
घनं प्राणा हि वेहिनां ॥ प्राणापहाराद्द्विणा-पहारश्चातिदारुणः ॥ ८५ ॥

स्वदारा अपि तीर्थेऽत्र । सेवनीयाः सता नहि ॥ किं पुनः परदारास्तु । लोकद्वयविघा-
तकाः ॥ ८६ ॥ परद्व्यापहारत्वं । परदारान्निसेवनं ॥ पैशुन्यं परविद्वेषः । प्राज्यपापाय जा-
यते ॥ ८७ ॥ संसारसागरे धोरे । यत्परिग्रहज्जारतः ॥ पोतवन्मज्जति जन-स्ततः सोऽल्पो
विधीयतां ॥ ८८ ॥ परिग्रहः क्रमात्कार्यः । स्तोकात्स्तोकतरः सदा ॥ लोभः पिशाचो न य-
था । उलयत्यतिदारुणः ॥ ८९ ॥ समत्वं सर्वसत्त्वेषु । चिंतनीयं निजात्मवत् ॥ विना सा-

माहाण

॥ २६२ ॥

शत्रुंजय

॥ १६३ ॥

मायिकेनैव । निष्फलाः सकलाः क्रियाः ॥ ९० ॥ सामायिकपरस्यास्ति । त्रैलोक्यं सकलं व-
 शे ॥ प्रज्वल्यपि नो देवा—स्तं पराजितुं मनाक् ॥ ९१ ॥ पौषधप्रतिभां प्राप्तः । कर्माणि
 क्षिपति कृणात् ॥ चारित्रधरवत्सोऽथ । वंद्यते सुरमानवैः ॥ ९२ ॥ पौषधस्वीकृतेरत्र । मा-
 सक्रमणसंज्ञवं ॥ प्राप्यते पुण्यमतुलं । केवलज्ञानमप्यहो ॥ ९३ ॥ अतिश्रिज्यः संविज्ञागं
 । संविज्ञागं हि निर्वृतेः ॥ दत्ते नारकतैरश्व—गती संक्षिप्य शक्तिः ॥ ९४ ॥ ज्ञो जनावसरे
 प्राप्त—मुनीनां दानयोगतः ॥ न दूरे शिवसाम्राज्यं । राज्यसौख्यकश्चैव का ॥ ९५ ॥ तज्ज्ञो ज्यं
 गुरुदेवेभ्यो । यच्च दत्त्वोपभुज्यते ॥ अन्यत् पशुग्रासमिव । केवलं देहपोषकं ॥ ९६ ॥ देव-
 ङ्ग्यं गुरुङ्ग्यं । देहेदासप्तमं कुलं ॥ अंगारमिव तत्स्पष्टं । युज्यते नहि धीमतां ॥ ९७ ॥ दे-
 वङ्ग्यं गुरुङ्ग्यं । ये चाश्रंति दिने दिने ॥ तेषां शुद्धिर्न विद्येत । सर्वतीर्थाश्रयैरपि ॥ ९८ ॥
 देवङ्ग्याद्गुरुङ्ग्यं । स्पष्टं लोक्षांधचेतसां ॥ ददाति दुःखदौर्गत्ये । तैरश्वनरकस्त्रिणि ॥ ९९ ॥
 निरर्थकं ताम्रं य—देकाक्षप्रमुखेष्वपि ॥ सोऽनर्थदंभी विरति—स्तस्य कार्या प्रयत्नतः ॥ १०० ॥

माहा

॥ १६३ ॥

शत्रुंजय

॥२६४॥

अनर्थदंष्ट्रकरणा—त्रिःशरण्यो ज्ञवार्णवे ॥ जनः पीड्येत सुचिरं । यादोन्निरिव कर्मजिः ॥ २ ॥
 विशेषादत्र तीर्थेशे । शाखापत्रफलांकुरान् ॥ शाडूवलद्रुजवान्नैव । विद्यात्कल्याणकामनः ॥
 ॥३॥ सर्वत्र सुरसंवासः । सदा शत्रुंजयेऽस्त्यतः ॥ तद्दृष्टीनृणावृक्षादि । नो वेद्यं हि कदाचन ॥
 ॥ ४ ॥ परोपकारः सर्वेषां । प्राणैरपि निजैर्धनैः ॥ कार्यः शिवसुखानंद—कारणं सर्वधर्ममा-
 न् ॥ ५ ॥ परोपकारजं पुण्यं । वृद्धिमेति ज्ञेयं ज्ञेयं ॥ यत्तत्कर्त्ता सुर इव । सर्वत्रास्त्वलित-
 श्वरेत् ॥ ६ ॥ ज्ञानिनां पुस्तकानां च । पूजा यस्त्रात्रचंदनैः ॥ सूर्यप्रज्ञेव जगतां । हरत्यंगि-
 नि निर्मिता ॥ ७ ॥ ज्ञानावरणकर्माणि । त्रिधंते ज्ञानपूजया ॥ प्राप्यते केवलं ज्ञानं । मु-
 क्तिलक्ष्मीनिबंधनं ॥ ८ ॥ शत्रुंजये जिनस्येव । पूजा ज्ञानस्य देहिनां ॥ कृताधिकाधिकं दत्ते
 । फलं लोकाग्रसंज्ञवं ॥ ९ ॥

अत्र रात्रिज्जोजनतो । गृध्रोलूकमुखान् ज्ञतान् ॥ प्राप्य प्रयाति नरकं । जनो दुःखौ-
 घपूरितः ॥ १० ॥ रात्रिज्जोजननिष्णात—स्यांगिनोऽप्यशुचेः सदा ॥ स्पर्शोऽपि नास्य तीर्थस्य
 । युज्यते जातुचिन्मुने ॥ ११ ॥ अत्र सम्यक्तवमूलानि । पालयन्ति व्रतानि ये ॥ धन्यो न ते-

माहा०

॥२६४॥

शत्रुंजय

॥ १६५ ॥

न्यः कोऽप्यन्यो । मुक्तिज्ञाजो ज्ञवंति ते ॥ १२ ॥ जपैस्तपोजिर्दानैश्चा—न्यतीर्थे यत् फलं
 ज्ञवेत् ॥ ततः कोटिगुणं पुण्यं । तीर्थस्यास्य स्मृतेरपि ॥ १३ ॥ रथाश्वसुधाकुंजि—स्वर्ण-
 रत्नमणीनिह ॥ यो दत्ते चक्रिशक्रत्व—पदं भुंक्ते स हर्षतः ॥ १४ ॥ इंदोत्सवादिकृत्यानि ।
 यः करोति गिराविह ॥ स जोगान् सकलान् भुंक्त्वा । मुक्तिमाप्नोति निश्चितं ॥ १५ ॥ ती-
 र्थेष्वयं तीर्थराजो । नगेष्वेव नगोत्तमः ॥ एनं मामिव शैलेंदं । जज्ञ मुक्तिनिबंधनं ॥ १६ ॥
 प्रसिद्धमवसर्पिण्या—मस्यां तीर्थमिदं मुने ॥ त्वत्तो ज्ञविष्यतितरां । मत्तो विश्वस्थितिर्यथा ॥
 ॥ १७ ॥ न बलान्नाप्यनज्यासा—दिंझियाणि नियम्य च ॥ मनो मरुद्युतं धृत्वा । पदेऽथ प्रव-
 णं कुरु ॥ १८ ॥ ध्यानैस्त्रिजिरिहात्मानं । ध्यायन् स्फटिकनिर्मलं ॥ रुद्ध्वाश्रवपरीणामं ।
 न किंचिदपि चिंतय ॥ १९ ॥ निर्विकल्पो लयं प्राप्तः । स्वसंवेद्यं ज्ञजन् सुखं ॥ पंचहस्वा-
 करोच्चार—कालाश्रित्वा शुभाशुभे ॥ २० ॥ दग्ध्वा घातीनि कर्माणि । लब्ध्वा ज्ञानं च केव-
 लं ॥ क्षेत्रस्यास्यैव माहात्म्याद् । ज्ञावी त्वं मुक्तिवद्वज्रः ॥ २१ ॥ पुण्यं ॥ अनुशास्येति ज-
 गवान् । पुंस्त्रीकं महामुनिं ॥ ययौ विहर्तुमन्यत्र । त्रैलोक्यहितकाम्यया ॥ २१ ॥ त्रैलोक्य-

माहा०

॥ १६५ ॥

शत्रुं जय

॥ २६६ ॥

वासिनस्तेऽपि । श्रुत्वा सर्वज्ञाश्रितं ॥ सानेदाः स्वस्वसंस्थानं । ययुस्तीर्थानुरागिणः ॥ २२ ॥
 पुंनरीकस्तु तत्रास्थात् । पंचकोटीजिरावृतः ॥ मुनिजिः शीतकिरण । इव सौम्यरसाश्रयः
 ॥ २३ ॥ ततः परमसंवेग-यीयूषनिजृतां गिरं ॥ पुंनरीको जगौ तत्र । व्रतिनः कृतिनः कृते ॥
 ॥ २४ ॥ क्षेत्रानुज्ञावतः सोऽयं । गिरिः सिद्धिसुखास्पदं ॥ जिगीषूणां दुर्गमिव । कषायरि-
 पुसाघकं ॥ २५ ॥ मुक्तेर्निबंधनं पूर्वं । कार्या संलेखनाधुना ॥ जवति द्विविधा सा तु । इ-
 व्यज्ञावविज्ञेदतः ॥ २६ ॥ सर्वोन्मादमहारोग-निदानानां समंततः ॥ शोषणं सर्वधातूनां ।
 इव्यसंलेखना मता ॥ २७ ॥ रागद्वेषकषायाणां । मोहमात्सर्यशाखिनां ॥ उन्नेदो यत्समाधा-
 नात् । ज्ञावसंलेखना तु सा ॥ २८ ॥ इत्युदीर्य पुंनरीकः । समं श्रमणकोटिजिः ॥ सर्वा-
 नालोचयामासा-तीचारान् सूक्ष्मवादरान् ॥ २९ ॥ महाव्रतानि चक्रेऽसौ । दृढानि पुनरेव
 हि ॥ वारंवारं वह्नितापो । हेमः शुद्धिकृते यतः ॥ ३० ॥ चतुस्त्रिंशदतिशयै-र्युक्ता मुक्तोच्चय-
 प्रज्ञाः ॥ त्रैलोक्यस्वामिनः सर्वे । जवंतु शरणं जिनाः ॥ ३१ ॥ अनंतमकृत्यं स्थानं । प्राप्ता
 विदुमकांतयः ॥ पंचदशज्ञावज्जिज्ञाः । सिद्धास्ते शरणं मम ॥ ३२ ॥ महाव्रतधराधीरा-स्त्य-

माहा

॥ २६६ ॥

शत्रुंजय

॥ १६७ ॥

कसावयसंश्रयाः ॥ इन्दीलमणिरुचो । मुनयः शरणं मम ॥ ३३ ॥ केवलिन्निर्यथादिष्टः ।
 सर्वजीवदयामयः ॥ स्फटिकोपलनिस्तंभः । स धर्मः शरणं मम ॥ ३४ ॥ लक्षेषु चतुरशी-
 तौ । जीवयोनिषु दुःकृतं ॥ मिथ्या मे सकलं ज्ञूया-इपुनःक्रिययान्वितं ॥ ३५ ॥ व्युत्सृ-
 जामि त्रिधा शुद्ध्या । पापस्थानानि तान्यहं ॥ यानि चाष्टादशाऽज्ञान-ज्ञावतो विहितानि
 मे ॥ ३६ ॥ एकैर्द्विधाद्यान् सकलान् । जंतून्स्तु ह्रमयाम्यहं ॥ ह्राम्यंतु ते पुनः सर्वे । मयि
 वैरविवर्जिते ॥ ३७ ॥ मैत्री मे सर्वसत्त्वेषु । भ्रममाणेषु कर्मजिः ॥ एकोऽहं नास्ति मे क-
 श्चि-ह्वरणस्थस्य चार्हतां ॥ ३८ ॥ इत्युदित्वा निराकारं । दुष्करं चरमे जवे ॥ प्रतिपेदे सो-
 ऽनशनं । समस्तभ्रमणैः समं ॥ ३९ ॥ हृषकश्रेणिमारूढ-स्याऽब्रुटन्नजितोऽपि हि ॥ तस्य
 घातीनि कर्माणि । जीर्णरज्जुवदुच्चकैः ॥ ४० ॥ पंचकोटिमितानां च । साधूनामपि तुबुदुः
 ॥ तदा घातीनि कर्माणि । सर्वसाधारणं तपः ॥ ४१ ॥ तपसा प्राप्यते राज्यं । तपसा स्व-
 र्गसंपदः ॥ तपसा शिवसौख्यं च । त्रैलोक्यवशकृत्तपः ॥ ४२ ॥ मासांते चैत्रराकायां । पुं-
 रुरीकस्य केवलं ॥ उत्पेदे प्रथमं ज्ञानं । पश्चात्तेषां महात्मनां ॥ ४३ ॥ शुक्लध्याने योगि-

माहा

॥ १६७ ॥

शत्रुञ्जय

॥३६८॥

नस्ते । स्थितास्तुर्ये कृणादपि ॥ प्रक्षीणशेषकर्माणो । निर्वाणपदवीं ययुः ॥ ४४ ॥

आगत्य त्रिदशाः सर्वे । मरुदेव्या इव ध्रुवं ॥ व्यधुस्तेषां महोत्साहा । निर्वाणगमनो-
त्सवं ॥ ४५ ॥ यथा श्रीवृषजः स्वामी । प्रथमस्तीर्थनायकः ॥ तथास्यामवसर्पिण्या-मिदं
तीर्थं तदायज्ञूत् ॥ ४६ ॥ सिद्धयत्येको मुनिर्यत्र । तत्तीर्थमिह कथ्यते ॥ सिषिधुर्यत्र तावन्त-
स्तीर्थात्तीर्थमिदं ततः ॥ ४७ ॥ सिताष्टम्यां फाल्गुने यद् । जगवान् वृषजः प्रभुः ॥ शत्रुञ्ज-
यमाजगामा-ष्टमीपर्व ततोऽजवत् ॥ ४८ ॥ शुजाशुजं ज्ञावि जव-स्यायुर्बधं शरीरिणः ॥
कुर्वतोऽस्यां पादिके च । पर्वणी ते ततः स्मृते ॥ ४९ ॥ पर्वणोरेतयोस्तीर्थे-ऽमुष्मिन् ज-
त्त्यालपमप्यहो ॥ दत्तं बहुफलं बीज-मिव सत्क्षेत्रोपितं ॥ ५० ॥ अष्टमी साष्टकर्माणि ।
पिनष्टि प्राणिनां स्फुटा ॥ तपोज्जिर्दानशीलाद्यैः । सेविता जिनज्जिक्त्वत् ॥ ५१ ॥ चैत्र्यां सि-
द्धः पूर्णिमास्यां । पुंरुरीको महामुनिः ॥ तदा चैत्रीपर्वमासीत् । पुंरुरीकश्च पर्वतः ॥ ५२ ॥
यश्चैत्र्यां पुंरुरीकस्थं । पुंरुरीकं सदाचरेत् ॥ यात्रायां संघसहितः । स स्यात्लोकोत्तरस्थितिः
॥ ५३ ॥ नंदीश्वरादिह्रीपस्थ-शाश्वतानां यदार्हतां ॥ पूजनात् सुकृतं तस्मा-चैत्र्यां शत्रुञ्जये

माहा

॥३६८॥

शत्रुंजय

॥१६॥

ऽधिकं ॥ ५४ ॥ दानशीलतपःपूजा—मुख्यं पुण्यं यदन्यदा ॥ तस्मात्कोटिगुणं चैत्र्यां । पुं-
 रीके जिनार्चनात् ॥ ५५ ॥ चारित्रं चंप्रजोऽहं—श्वेत्री शत्रुंजयोऽवलः ॥ विना पुण्यैर्न ल-
 ज्यन्ते । नदी शत्रुंजयापि च ॥ ५६ ॥ शान्तिकं च ध्वजारोपं । चैत्र्यां कुर्वन् जिनालये ॥ नी-
 राजनाच्च लज्जते । नीरजस्कान् जवान्नरः ॥ ५७ ॥ अन्यत्रापि नरः कुर्वन् । चैत्र्यां संघस्य
 पूजनं ॥ प्राप्नोत्यमर्त्यसौख्यानि । किं पुनर्विमलाचले ॥ ५८ ॥ मुनिर्वस्त्रान्नपानद्यै—श्वेत्र्यां
 तु प्रतिलाजितः ॥ चक्रिशक्रपदं दत्वा । पश्चान्मोहं प्रयच्छति ॥ ५९ ॥ चैत्री पर्वोत्तमा श्रेष्ठा ।
 सर्वपुण्यप्रवर्दिनी ॥ आराधिता पुंररीके । गिरौ प्रौढफलप्रदा ॥ ६० ॥ अष्टाहिकापि पूर्णा
 स्यात् । पूर्णिमास्यां मधोर्यतः ॥ अष्टसिद्धिप्रदा पर्व । कथ्यते सा ततोऽधिकं ॥ ६१ ॥ गीर्वा-
 णा अप्यदः पर्व । सर्वे नदीश्वरे गिरौ ॥ जिनपूजादिजिर्जत्तया । नित्यं सत्यापयंत्यपि ॥ ६२ ॥
 विकश्चाकलहक्रीडा—नर्धदंकादिकांस्ततः ॥ त्यक्त्वा प्रमादहेतूश्च । चैत्रीं धर्मरतिर्जजेत् ॥ ६३ ॥
 प्रजावना जैनचैत्ये । सिद्धांते च गुरौ मुनौ ॥ जक्तिः कार्या पूर्णिमास्यां । चैत्र्यामक्षयसि-
 द्ध्ये ॥ ६४ ॥

माहा

॥ १६॥

शत्रुंजय

॥ १७०॥

इतश्च विहरन् स्वामी । पावयन् पृथिवीतलं ॥ सिद्धार्थोद्यानमापेदे । विनीतापुरसीम-
 नि ॥ ६५ ॥ इंशया विबुधास्तत्र । निपेतुर्नृजसो ध्रुवं ॥ आदिदेवमहाज्ञतया । ते ततोऽप्यु-
 त्पतिष्णवः ॥ ६६ ॥ त्रिविष्टपपतेस्तेऽथ । त्रिप्राकारयुतं दुतं ॥ चक्रुः समवसरणं । योजनप्र-
 मितावनौ ॥ ६७ ॥ गत्वोद्यानपतिस्तच्च । ज्वरताय न्यवेदयत् ॥ स द्वादशस्वर्णकोटी-र्ददौ
 तस्मै च संमदात् ॥ ६८ ॥ पदातिज्जिह्वैर्नैर्गै-रथैः सूनुजिरावृतः ॥ सामंतैः सैन्यपतिज्जि-
 र्जूपैरंतःपुरीजनैः ॥ ६९ ॥ श्रेष्ठिज्जिश्च सार्थवाहै-श्चारणैर्वेदिज्जिस्तथा ॥ गंधर्वैः सर्वसारैश्च ।
 समंतादपि सेवितः ॥ ७० ॥ कुर्वन् उन्नमयं व्योम । दिशः सञ्चामरध्वजाः ॥ पृथिवीं पूरयन्
 सैन्यै-श्चचाल ज्वरतेश्वरः ॥ ७१ ॥ ~~विजिह्वैर्नैर्गै-रथैः~~ ॥ पूर्वद्वारेण समव-सरणं प्राप चक्रजृत्
 ॥ विभुं प्रदक्षिणीकृत्य । स्तोतुमेवं प्रचक्रमे ॥ ७२ ॥ जय स्वामिन् जिनाधीश । करुणांबु-
 निधे जय ॥ जय संसारकांतार-निस्तारक सुवत्सल ॥ ७३ ॥ चिरोत्कंठापरस्याद्य । त्वं मे
 दृग्गोचरोऽजवः पुरा कृतं शुभं कर्म । तज्ज्ञाने फलितं हृदः ॥ ७४ ॥ वीतरागस्य ते चित्ते ।
 वसान्येष कथ्येति का ॥ यत्त्वं वससि मे चित्ते । ततोऽलमपरैर्मम ॥ ७५ ॥ सुखे दुःखे पु-

माहा

॥ १७०॥

शत्रुंजय

॥१७१॥

रेऽरण्ये । जलेऽपि ज्वलने रणे ॥ दिवा रात्रौ च मच्चित्ते । ज्वंतु चरणास्तव ॥ ७६ ॥ स्तु-
त्वेति जगतामीशं । पंचांगप्रणतिं गतः ॥ चक्री शक्रानुज इव । तत्पृष्ठे निषसाद सः ॥ ७७ ॥
सर्वज्ञावानुगामिन्या । योजनावधियानया ॥ गिरा त्रिजगतामीशो । देशनामित्यसूत्रयत् ॥
॥ ७८ ॥ सुपात्रदानं श्रीसंघ-पूजा प्राज्यप्रज्ञावना ॥ महोत्सवैः कृता तीर्थ-यात्रा सिद्धांत-
लेखनं ॥ ७९ ॥ साधर्मिकाणां वात्सल्यं । गुर्वांगममहोत्सवः ॥ समत्वं च शुद्धध्यान-म-
नंतसुखतास्पदं ॥ ८० ॥ ~~कुम्भ~~ ॥ देशनांते नृपोऽपृच्छत् । प्रणम्य शिरसा प्रभुं ॥ उ-
र्जितैः स्वरनिर्घोषै-र्हृषयन् पाश्र्वां पतिं ॥ ८१ ॥ संघाधिपपदं स्वामिन् । जवज्जिर्वर्णितं ब-
हु ॥ तत्कथं प्राप्यते सम्यक् । फलं तेन जवेत् किमु ॥ ८२ ॥

श्रुत्वेति श्रीयुगादीशो-ऽवोचत् श्रुणु महीधव ॥ यथा तीर्थिकरपदं । संघाधिपपदं तथा
॥ ८३ ॥ न प्राप्यते विना ज्ञायं । संघाधिपपदं नृप ॥ सत्यामपि हि संपत्तौ । पुंरुरीक इ-
वाचलः ॥ ८४ ॥ ऐं पदं चक्रिपदं । श्लाघ्यं श्लाघ्यतरं पुनः ॥ संघाधिपपदं ताज्यां । न वि-
ना सुकृतार्जनात् ॥ ८५ ॥ तीर्थिकरनामगोत्र-मर्जयत्यतिदुर्लभं ॥ लब्ध्वा दर्शनसंशुद्धिं ।

माहा

॥१७१॥

शत्रुंजय

॥ १३१ ॥

संघाधिपतिरुत्तमं ॥ ८६ ॥ श्रद्धतामपि मान्योऽयं । संघः पूज्यो हि सर्वदा ॥ तस्याधिपो ज-
 वेद्यस्तु । स हि लोकोत्तरस्थितिः ॥ ८७ ॥ चतुर्विधेन संघेन । सहितः शुभ्रवासनः ॥ रथ-
 स्थदेवतागार-जिनविंशमहोत्सवैः ॥ ८८ ॥ यन्नन् पंचविधं दानं । प्रार्थनाकल्पपादपः ॥ पुरे
 पुरे जिनागारे । कुर्वाणो ध्वजरोपणं ॥ ८९ ॥ शत्रुंजये रैवते च । वैजारेष्टापदाचले ॥ स-
 म्मेतशिखरे देवा-नर्चयन् शुभ्रदर्शनः ॥ ९० ॥ सर्वेष्वेष्टथ चैकस्मिन् । गुर्वादेशपरायणः
 ॥ ईशोत्सवादिकं कुर्वन् । कृत्यं संघपतिर्नवेत् ॥ ९१ ॥ ~~संघपतिः~~ ॥ सदाराध्योऽपि
 यत्पुण्य-कर्मणाराध्यते गुरुः ॥ सौरज्यं तत्सुवर्णस्य । सा चेदोनिष्कलंकता ॥ ९२ ॥ मि-
 ष्यात्विषु न संसर्ग-स्तद्वाक्येष्वपि नादरः ॥ विधेयः संघपतिना । सद्यात्राफलभिहता ॥
 ॥ ९३ ॥ न निंदा न स्तुतिः कार्या । परतीर्थस्य तेन हि ॥ पालनीयं त्रिशुद्ध्या तु । सम्य-
 क्तवं जीवितावधि ॥ ९४ ॥ साधून् सधर्मिसहितान् । वस्त्रान्नमनादिभिः ॥ प्रत्यब्दं पूजय-
 त्येष । संघयात्रां करोति यः ॥ ९५ ॥ पाक्षिकादीनि पर्वाणि । धर्मान् दानादिकांश्च सः ॥
 श्रीसंघपूजामृत्युञ्जैः । कुर्यादार्जवसंयुतः ॥ ९६ ॥ स हि संघपतिः पूज्यः । सुराणामपि जा-

बाहाप

॥ १३२ ॥

शत्रुंजय

॥२७३॥

यते ॥ सिद्धः स्यात्तत्रवे कश्चि-त्रवेषु त्रिषु कश्चन ॥ २७३ ॥

श्रुत्वेति श्रीजिनाधीशात् । शक्रादपि महीपतिः ॥ प्रणनाम पितुः पादान् । वाचं ज-
 त्तयेत्युवाच च ॥ २७४ ॥ स्वामिंस्त्रिजगदाराध्य । प्रसीद मयि तारक ॥ संघाधिपदं येन ।
 कलयाम्यमलालयं ॥ २७५ ॥ इंद्रादिजिस्ततो देवैः । संघेन सहितो विभुः ॥ उत्थायाकृतवा-
 सांश्च । चिह्नेषु जतरतोपरि ॥ २७६ ॥ शक्रस्तदानीमानीय । मालां दिव्यां महीपतेः ॥ तत्प-
 त्त्याश्च सुजज्ञायाः । कंठे निक्षिप्तवान् मुदा ॥ १ ॥ समं सकलसामंतै-र्जरतेशस्ततः पुनः ॥
 अयोध्यां नगरीं प्राप । पूजितः पश्चि पार्थिवैः ॥ २ ॥ आजूहवत् संघनरान् । बहुमानपुर-
 स्सरं ॥ उच्चैश्चावादयज्जनां । पापारिं सोऽज्जिषेणयन् ॥ ३ ॥ पुरांतर्जिनचैत्येषु । व्यधादष्टा-
 ह्निकोत्सवं ॥ सन्मानयन् समायातान् । श्रीसंघपुरुषान्मृषः ॥ ४ ॥ आहूय जरतो जक्त्या ।
 गणजृज्जिः स्ववेश्मनि ॥ सर्वप्रत्यूहनाशाय । शांतिकर्माप्यचीकरत् ॥ ५ ॥ तदा च गणजृ-
 न्मंत्रैः । प्रत्यक्षाः सकलाः सुराः ॥ निर्विघ्नयात्राकरणा-यांगीचक्रुर्निजागतिं ॥ ६ ॥ अत्रांत-
 रे देवराजः । स्वर्णदेवालयाचितां ॥ प्रतिमामर्पयामास । युगादीशस्य चक्रिणे ॥ ७ ॥ तदा

माहा

॥२७३॥

शत्रुंजय

॥ २३४ ॥

जरतजूपालो-ऽपृष्ठकमुपागतं ॥ सावद्यरहितः स्वामी । सर्वसः सर्वकर्ममुक् ॥ ८ ॥ सा-
वद्यमत् किमादिकृत् । संघाधिपपदं मम ॥ आरंजोदयतः पुण्य-सिद्धिः स्यात्तत्कथं वद ॥
॥ ए ॥

तन्निशम्य जगर्विण्डः । श्रुणु चक्रेश तत्प्रथां ॥ बहुपुण्याढ्यपसावद्य-मादियेत न कर्मकैः
॥ १० ॥ प्रायशोऽगारिणां पुण्य-कर्म सावद्यसंश्रितं ॥ पूजाद्यमनगाराणा-मेवास्ति निरव-
द्यकं ॥ ११ ॥ सशातकुंजा मृदपि । यद्यद्यच्च जेषजं ॥ कट्वापाते ततो मिष्टं । तद्वत्साव-
द्ययुक् वृषः ॥ १२ ॥ सावद्यलवतोऽमुष्मिन् । दानशीलान्नयादिभिः ॥ प्रज्ञावनाज्ञावनान्नि-
र्महत्पुण्यं प्रजायते ॥ १३ ॥ प्रज्ञावनां शासनेऽस्मिन् । सर्वारंजादपि सृजन ॥ स्वर्गापवर्ग-
योः सौख्य-मर्जयत्यार्जवान्वितः ॥ १४ ॥ तीर्थयात्राप्रतिष्ठादि-कर्म सावद्यतो जवेत् ॥ अ-
तः सावद्यलेशोऽपि । बहुपुण्याय जायते ॥ १५ ॥ शिक्वां संघपतेरिष्ठं । शक्रो जरतचक्रिणे
॥ दत्वा पुनः स्वःसदनं । तेनैवानुमतो ययौ ॥ १६ ॥ नवास बहिरावासे । मणिरत्नहिरण्मये
॥ शुजेहि संघयुक् चक्री । कृते वर्द्धकिनाथ सः ॥ १७ ॥ संघावासेष्वदीपिष्ट । सौवर्णो देव-

माहा

॥ २३४ ॥

अत्रुंजय

॥२७५॥

तालयः ॥ जंबूद्वीपांतरा मेरु-रिव नक्षत्रमंजितः ॥ १८ ॥ तस्यैव दक्षिणे देशे । कलूषे वर्द्ध-
 किना कृणात् ॥ गणाधिपा गणयुता । अतिष्ठन् पौषधौकसि ॥ १९ ॥ ततोऽपि वामदेशेऽ-
 जू-दावासश्चक्रिणोऽद्भुतः ॥ अजूवन्नपरे संघा-वासा मंरुलिनोऽजितः ॥ २० ॥ एवं निवेशेदे-
 शोऽज्जुत् । संघस्य पथि सर्वतः ॥ कृतो वर्द्धकिना हेम-रत्नैः सञ्चक्रिशालिना ॥ २१ ॥ सौ-
 वर्णे देवतागारे । रेजे रत्नमयः प्रभुः ॥ सौवर्णं ज्वरतस्यांत-र्जजन्निव सुनिर्मलः ॥ २२ ॥
 सूनुर्वाहुबलेः सोम-यशा गगनवद्वज्रः ॥ विद्याजृद्धिनमेः पुत्रः । प्राचीशो वज्रनाजराट् ॥
 ॥ २३ ॥ कल्याणकेतुश्चेत्यस्य । चत्वारोऽपि महाधराः ॥ प्रतिष्ठिताः सूरिमंत्रै-र्गणजृद्धिर्जि-
 नालये ॥ २४ ॥ ॥ महाधरास्तथान्येऽपि । धर्मज्ञारधुरंधराः ॥ संघे सहस्रशोऽजूवन ।
 श्रीमतो ज्वरतेशितुः ॥ २५ ॥ चक्री सुज्जड्या रेजे । विकसत्पुष्पमालया ॥ जंगमः सुरज्जि-
 रिव । जूषितो वनमालया ॥ २६ ॥

साधर्मिकाणां वात्सल्यं । कृत्वा संघस्य पूजनं ॥ जिनाचार्यमर्चयित्वा च । कृतप्रस्थानमं-
 गलः ॥ २७ ॥ स शुजेऽहि गजारूढ-श्चत्रचामरमंजितः ॥ चारणश्रमणैः पूर्वं । कृतमांग-

माहा

॥ २७५॥

शत्रुं जय

॥ २७६ ॥

द्यज्जूषणः ॥ २८ ॥ महाधरैश्चतुर्दिक्षु । वृतः सामानिकैरिव ॥ सुरैश्च इव संगीतं । पश्यन्न-
 पसरसां पुरः ॥ २९ ॥ जय जीव चिरं नंद । जगत कितिपेति च ॥ संस्तूयमानः सानंदं ।
 मागधैरिव नाकिजिः ॥ ३० ॥ सामंतैर्ममलीकैश्च । कुमारैर्वसुधाधिपैः ॥ सचिवैः संघपुरुषै-
 श्चतुरंगचमूचयैः ॥ ३१ ॥ पर्वतैरिव मातंगैः । कल्लोलैरिव वाजिजिः ॥ स्यंदनैर्वेश्मजिरिव ।
 स्वोत्साहैरिव पत्तिजिः ॥ ३२ ॥ अणुव्रतधरैः श्राद्धैः । श्राविकाजिः समंततः ॥ बाहुवलिप्र-
 नृतिजिः । समं श्रमणकोटिजिः ॥ ३३ ॥ सार्द्धं नमिविनमिन्यां । ज्ञानिजिर्गणधारिजिः ॥
 व्रतिनीजिः शीललीला-लंकृताजिरनुश्रितः ॥ ३४ ॥ गंधैर्वर्गायनैर्वदि-वृंदैः कौतुकिजिर्नटैः ॥
 नृत्यजिर्नर्तकीवर्गैः-श्चचार जगताधिपः ॥ ३५ ॥ सत्तजिः कुलदेव ॥ सौवर्णं रथभारुद्धो । म-
 णीनां देवतालयः ॥ ज्ञामंरुलमिव व्योम्नि । शुशुजे जिनदेहतः ॥ ३६ ॥ उत्रत्रयं तदुपरि ।
 पूर्णमिंदुविमं बकं ॥ रेजे चामरचारेण । त्रैलोक्यैश्वर्यसूचकं ॥ ३७ ॥ आञ्जादयन् सैन्यजातै-
 रजोज्जी रविमंरुलं ॥ श्रीसंघचरणन्यासैः । पुनानः पृथिवीतलं ॥ ३८ ॥ अंतःपुरपुरंध्रीजि-
 रुज्जीतधवलध्वनिः ॥ उत्तार्यमाणलवणो । महज्जिरबलाजनैः ॥ ३९ ॥ स्थाने स्थानेऽपि नगरे । कु-

महा

॥ २७६ ॥

शत्रुंजय

॥२३३॥

र्वन् गुरुसुरार्चनं ॥ उद्धरन् जिनचैत्यानि । प्रयाणमकरोन्मृगः ॥ ४० ॥ विजिनिविशेपकं ॥ प्र-
तीढन् विविधाः पूजा । महर्घ्या रत्नहेमज्जिः ॥ देशे देशे जूपतीनां । स्वोत्तानामिव जूरुहां ॥
॥ ४१ ॥ अतिक्रम्य बहून् देशान् । यानेन ज्जरतेश्वरः ॥ योजनावधिना देशं । सौराष्ट्रां प्रा-
प च क्रमात् ॥ ४२ ॥

भ्रातृभ्यो ज्जरतेशस्य । सुराष्ट्रतनयस्ततः ॥ सौराष्ट्राधिपतिः शक्ति-सिंहः सन्मुखमाय-
यौ ॥ ४३ ॥ तं लुठंतं महीपीठे । पाणिनोत्थाप्य चक्रजृत् ॥ सर्वांगसंगसुजग-मालिलिंगे-
त्युवाच च ॥ ४४ ॥ सुराष्ट्रैत्यस्य राष्ट्रस्य । सफलं नाम निर्ममे ॥ यत्र शत्रुंजयं तीर्थं । दुः-
प्रापं परदेशजैः ॥ ४५ ॥ धन्यस्त्वं यः सदा तीर्थ-स्यास्य सेवां करोषि च ॥ अस्मादृशास्तु
दूरस्थाः । पश्यंत्येनं न वा सकृत् ॥ ४६ ॥ उद्धाप्येति गिरा प्रीति-पूर्वकं तं महीपतिः ॥ स-
न्मानयद् दृष्टिहस्त-दानैराज्जरादिभिः ॥ ४७ ॥ दृष्ट्वाश्च पुंमरीकादिं । कूटोद्विक्तपुष्करं ॥
यात्रिकाणां यशः कोश-मिव श्रेयःसमुच्चयं ॥ ५० ॥ संसारज्जयज्जीतानां । सुदुर्गमिव देहि-
नां ॥ शिरोरत्नमिवानर्घ्यं । जूजामिन्या विजूषणं ॥ ५१ ॥ सुंदर्या निर्वृतेः क्रीमा-कंडुकोप-

माहा०

॥ २३३॥

शत्रुंजय

॥२७८॥

ममुत्तमं ॥ रत्नरोचिज्जिराकाशं । चित्रयंतमयत्नतः ॥ ५२ ॥ रोमांचकंचुकं । वज्रदं । धुन्वन्
 मूर्धनमादृतः ॥ जगाद ज्वरताधीशः । श्रीसोमयशसं नृपं ॥ ५३ ॥ ~~चक्रवर्तिः~~ ॥ ध-
 न्याः सौराष्ट्रिका एते । लोकाः सुकृतिनः खलु ॥ ये नित्यं पुंररीकादिं । निकषा निवसंत्य-
 मी ॥ ५४ ॥ अस्य ङायापि संस्पृष्टा । मारुतोऽस्मात्प्रवर्जितः ॥ चंशशुरिव निस्तापं । गत-
 तापं जगत्सृजेत् ॥ ५५ ॥ ये पुंररीकं पश्यन्ति । पुंररीकमिवोज्ज्वलं ॥ ते त्यजंत्येनसां पं-
 कं । पुण्यामृतपवित्रिताः ॥ ५६ ॥ तथा मन्मानसं माद्य-त्येनं दृष्ट्वैव तर्कये ॥ यथा तन्मल-
 निर्मुक्त-मासीडुल्लाघवद्वेषु ॥ ५७ ॥ निजात्मनः प्रसत्तेर्हि । शंके पंकेन वर्जितं ॥ तीर्थमे-
 तद्यतः कार्यं । कारणानुमितं ज्ञेयं ॥ ५८ ॥ मोदं भेदुरयंत्येते । नेत्रप्रिया दुमोत्कराः ॥
 मरुत्प्रकंपितैः शीर्षै-र्नृत्यंतस्तीर्थवासतः ॥ ५९ ॥ पक्षिणोऽपि हि पुण्यास्ते । ये वसंत्यत्र प-
 र्वते ॥ चक्रिश्चियमपि प्राप्ता । न वयं दूरवासतः ॥ ६० ॥ इत्युदित्वा चक्रवर्ती । सिंधुरस्कं-
 धतस्ततः ॥ अवतीर्य गणाधीशान् । सुनीनपि मुदानमत् ॥ ६१ ॥ पर्वतोऽयं कथं पूज्यः ।
 क्रिया कात्र विधीयते ॥ अपृबन् गुरुन् जक्त्या । धर्ममार्गप्रदर्शकान् ॥ ६२ ॥ श्रीनाजो ग-

माहा०

॥२७८॥

शत्रुंजय

॥२७॥

एतन्मुखो । विज्ञायावधिना जगौ ॥ चक्रिन्नालोकमात्रेण । नमस्योऽयं महीधरः ॥ ६३ ॥
 यः पूर्वदर्शनस्यास्य । वार्त्तामपि निवेदयत् ॥ यद्यत्तस्मै प्रदीयेत । तत्तत्पुण्याज्जिवृद्धये ॥ ६४ ॥
 सुवर्णमणिस्तनाद्यै—रयं वर्द्धाप्यते नगः ॥ प्रथमं पुण्यलाभाय । नवेंडुरिव तंतुजिः ॥ ६५ ॥
 वाहनानि ततस्त्यक्त्वा । लुठित्वा वसुधातले ॥ गिरिः पंचांगनत्यासौ । सेवनीयो जिनांघ्रिव-
 त् ॥ ६६ ॥ दत्त्वा तत्रैव तद्घस्त्रे । संघावासानुपोषितः ॥ समं महाधरैः संघ-पतिः सन्नक्ति-
 शोजितः ॥ ६७ ॥ सुस्नातः शुभ्रवासांसि । दधानो युवतीसखः ॥ देवालये जिनस्नात्र—पूजां
 कुर्यान्मनोहरां ॥ ६८ ॥ ~~पुनः~~ ॥ संघाद्बहिः शुद्धदेशे । श्रीशत्रुंजयसन्मुखं ॥ कुर्यात्तुंगमां-
 वासं । स्वचित्तावाससोदरं ॥ ६९ ॥ दधानो धूपदहनं । सौवर्णं संघसंयुतः ॥ सन्मंगलध्व-
 निमिल—ध्वलोच्चारपूर्वकं ॥ ७० ॥ याचकेभ्यो ददद्दत्तं । स्वचित्तोद्धासज्जासुरं ॥ आलिप्य
 ज्ञमिं सौरभ्य—ज्ञासुरैर्यक्षकर्मैः ॥ ७१ ॥ संघस्य बहुधा स्वस्ति—कारिणं स्वस्तिकं ततः ॥
 मुक्तादिजिस्तंडुलैर्वा । कुर्यात्कुंकुममंजले ॥ ७२ ॥ ~~निषिद्धिरेकं~~ ॥ निषिद्ध्य तुमुलं सर्वं ।
 पुरस्कुर्याज्जलाधिपं ॥ तत्पृष्ठगः संघपति—विदध्यात्पूजनोत्सवं ॥ ७३ ॥ भ्रष्टै रादैश्च सिद्धैश्च ।

माहाण

॥ २७॥

शत्रुंजय

॥१८०॥

नैवेद्यै रूप्यहेमज्जिः ॥ वासोज्जिः पुष्पमालाज्जि-रर्चयेत्प्रथमं स हि ॥ ७४ ॥ कुर्यात्सधर्मि-
 वात्सल्यं । संघपूजां च ज्ञातः ॥ संगीतं देवतागारे । ह्यनंतफलदायकं ॥ ७५ ॥ महाधरैः
 संघपति-रन्यैरपि शुजाशयैः ॥ विज्जूषणांशुकैर्माल्यैः । पूज्यः पत्न्या समं बहु ॥ ७६ ॥ मि-
 ष्ठात्रं च दिने तस्मिन् । भुञ्जानाः संघवासिनः ॥ धर्म्याज्जिस्तत्र तिष्ठन्ति । कथाज्जिर्गुरुसेविनः
 ॥ ७७ ॥ श्रुत्वेति चक्री गुरुतो । गुरुतोऽपरस्तदा ॥ अदापयत्तत्र वासान् । निकषा विमलाचलं
 ॥ ७८ ॥ स्नातः शुचिः कृतवलिः । शुभ्रवस्त्रधरस्ततः ॥ समं महाधरैः पत्न्या । देवतागार-
 मासदत् ॥ ७९ ॥ पुष्पाकृतस्तुतिप्रायां । पूजां कृत्वा जिनांघ्रये ॥ गणजृत्साहिकं चक्री ।
 संगीतं चाप्यसूत्रयत् ॥ ८० ॥ गुरुक्तविधिना कृत्वा । ममलं यत्कृद्दमैः ॥ शुचिप्रदेशे ज्ञरतो
 । मौक्तिकस्वस्तिकं व्यधात् ॥ ८१ ॥ तत्राष्टापदपात्रस्थ-पद्मान्ननिचया बभुः ॥ अज्यागता-
 नि ज्ञरतं । शिखराणीव तज्जिरेः ॥ ८२ ॥ रत्नोत्करा रोहणादि-सर्वस्वस्येव तस्कराः ॥ सु-
 वर्णराशयोऽप्यासं-स्तत्र मेरुपला इव ॥ ८३ ॥ एवं गुरुद्विष्टपथा । वर्तमानो नराधिपः ॥
 चकारपुंमरीकादेः । पूजां संघसमन्वितः ॥ ८४ ॥ नमन्निव ज्ञातजरा-ज्ञरतो ज्ञूविभुस्ततः ॥

माहा०

॥१८०॥

शत्रुं जय

॥ २८१ ॥

पंचांगस्पृष्टजूषीठ-स्तीर्थं स्तोतुं प्रचक्रमे ॥ ८५ ॥ धरणींश्मुखा नागाः । पातालस्थानवासिनः ॥ सेवंते यं सदा तीर्थ-राजं तस्मै नमोनमः ॥ ८६ ॥ चमरैर्ध्वलींश्याः । सर्वे भुवनवासिनः ॥ सेवंते यं सदा तीर्थ-राजं तस्मै नमोनमः ॥ ८७ ॥ किन्नरकिंपुरुषाद्याः । किन्नराणां च वासवाः ॥ सेवंते यं सदा तीर्थ-राजं तस्मै नमोनमः ॥ ८८ ॥ राक्षसानामधीशाश्च । यक्षेक्षाः सपरिहृदाः ॥ सेवंते यं सदा तीर्थ-राजं तस्मै नमोनमः ॥ ८९ ॥ अणुपत्रीपणपत्री-मुखा व्यंतरनायकाः ॥ सेवंते यं सदा तीर्थ-राजं तस्मै नमोनमः ॥ ९० ॥ ज्योतिषां वासवौ चंद्र-सूर्यावन्येऽपि खेचराः ॥ सेवंते यं सदा तीर्थ-राजं तस्मै नमोनमः ॥ ९१ ॥ मनुष्यलोकसंस्थाना । वासुदेवाश्च चक्रिणः ॥ सेवंते यं सदा तीर्थ-राजं तस्मै नमोनमः ॥ ९२ ॥ इंद्रोर्पेंशदयोऽप्येते । सर्वे विद्याधराधिपाः ॥ सेवंते यं सदा तीर्थ-राजं तस्मै नमोनमः ॥ ९३ ॥ ग्रैवेयकानुत्तरस्था । मनसा त्रिदिवौकसः ॥ सेवंते यं सदा तीर्थ-राजं तस्मै नमोनमः ॥ ९४ ॥ एवं त्रैलोक्यसंस्थाना-स्त्रिधोरगनरामराः ॥ सेवंते यं सदा तीर्थ-राजं तस्मै नमोनमः ॥ ९५ ॥ अनंतमक्षयं नित्य-मनंतफलदायकं ॥ अनादिकालजं य-

मादा ०

॥ २८१ ॥

शत्रुंजय

॥ १८२ ॥

च । तीर्थं तस्मै नमोनमः ॥ १८१ ॥ सिद्धस्तीर्थकृतोऽनेता । यत्र सेत्स्यति चापरे ॥ मुक्तेर्लो-
लागृहं यच्च । तीर्थं तस्मै नमोनमः ॥ १८२ ॥

इमां स्तुतिं पुंररीक—गिर्यः पठति सदा ॥ स्थानस्थोऽपि स यात्राया । लाप्स्यते फ-
लमुत्तमं ॥ १८३ ॥ चक्रपाणिरिति स्तुत्वा । श्रीशत्रुंजयपर्वतं ॥ ननाम च गुरुं ज्ञत्वा । श्री-
नाजं गणसंयुतं ॥ १८४ ॥ नमतश्चक्रिणः पृष्टे । रेजे गणजृतः करः ॥ पंचास्य इव कर्मेजं ।
जेतुं मेरुनगोपरि ॥ १८५ ॥ संतुष्टमानसस्तत्र । धर्मध्यानपरायणः ॥ गुरुवाक्यसुधासिक्त-
स्तद्दिनं सोऽत्यवाहयत् ॥ १८६ ॥ प्रातः संध्युतश्चैत्ये । नत्वा तीर्थिकरं गुरुं ॥ चकार पारणं
पुण्य—कारणं ज्ञरतेश्वरः ॥ १ ॥ अकारद्वर्द्धकिना । पुरं तत्र नरेश्वरः ॥ निकषा पुंररीका-
दिं । विनीतापुरसन्निजं ॥ २ ॥ राजतेस्म महासौध—गवाक्षा यत्र कोटिदाः ॥ दृष्टुं गिरिं ।
निर्निमेषा । इव नेत्रसमुच्चयः ॥ ३ ॥ सौवर्णसौधशिखरा—एवालोकालोका यत्र च ॥
सहस्रचंद्र—त्रांतिं बिभ्रति संज्ञमान ॥ ४ ॥ सौवर्णसौधशिखरा—एवालोकालोका यत्र च ॥
सुमेरुं तदैवकर—कूटवन्मन्यते जनः ॥ ५ ॥ सभस्तं जगतीवस्तु । यत्र देशागतैर्जनैः ॥ ६-

मादा ७

॥ १८२ ॥

अत्रुंजय

॥ २८३ ॥

श्यते पण्यवीथीषु । सागरेषु यथा पयः ॥ ६ ॥ विशालशालमालोच्चैः । रत्नकपशिखान्नवत् ॥
 कणं विघ्नकरी यत्र । याथिनां रविवाजिनां ॥ ७ ॥ उन्नवज्जलाजाल-द्वारास्यैर्हासनिर्मलैः
 ॥ सा शोभान्निर्हसन्तीव । पुरी स्वःसद्मनां पुरी ॥ ८ ॥ तदंतः श्रीयुगादीश-प्रासादो विम-
 लद्युतिः ॥ अक्षयो नरतस्येव । यशःकंदः किमूजमी ॥ ९ ॥ सशाखः शिखरैः केतु-पत्रलः
 ससुधासुमः ॥ फलितः कलशैरासी-निर्वाणसुखनृडसः ॥ १० ॥ ~~सुख~~ ॥ वापीकूपतमागा-
 नि । दीर्घिकापट्टवलानि च ॥ जलस्थानानि ज्ञांतिस्म । यत्रोद्यानानि चोच्चकैः ॥ ११ ॥ आ-
 नंदोदयतः कृत्वा । पुरमानंदमित्यसौ ॥ सौराष्ट्रदेशसीमासु । शक्तिसिंहाय चार्पयत् ॥ १२ ॥
 तीर्थयात्रोत्सुकश्चक्री । श्रीनामं गणनृद्धरं ॥ आजगाम गणैः सार्द्धं । ततः सोऽप्यचलत्पुरः ॥
 ॥ १३ ॥ चचाल पुण्यसेनेव । श्रीसंधो नरतानुगः ॥ पश्यन्धूर्ध्वमुखः शैल-मुन्मीलनयनो
 मुदा ॥ १४ ॥ कौसुंजवसना रागं । दर्शयंत इवांगिनां ॥ धवलान्युज्जिरंतिस्म । तत्रोच्चैर्युवति-
 जनाः ॥ १५ ॥ ज्ञेयानिःस्वानकंताल-तालवीणामृदंगजैः ॥ ध्वनिजिर्भुवनेष्वासी-देक एव
 नजोगुणः ॥ १६ ॥ आरुहन् पर्वतं रेजे । संधलोकः स उन्मुखः ॥ पश्यन्निव मुक्तिवेश्म-

मादा०

॥ २८३ ॥

शत्रुंजय

॥ १८४ ॥

चारुतां प्रकटां ततः ॥ १७ ॥ उदक्पथा महीनेता । तमारोहत्परे पुनः ॥ स्वशक्त्या सर्वमा-
गेणा-धिरोहतिस्म कौतुकात् ॥ १८ ॥ सुधर्मगणज्ञृष्य-श्चिह्नणो नाम सत्तपाः ॥ आरो-
हत्पश्चिमपथा । विमलादिं जनैर्वृतः ॥ १९ ॥ हर्षालुजिः श्राद्धवर्गै-रारूढैर्दशयोजनीं ॥ मु-
निरूचेऽस्मानुदन्या । बाधते प्राणहारिणी ॥ २० ॥

अत्रास्माकं विना वारि । प्राणा यास्यंति ही वृथा ॥ जगवच्चरणांज्जो-मदृष्टैव दुरा-
सदं ॥ २१ ॥ ततश्च तेन मुनिना । ग्लानत्वाद्धारिहारिणा ॥ तत्तेषां दर्शयामास । तैरप्यूचे
पुनः सहि ॥ २२ ॥ एतावतांबुनास्माकं । नोदन्या हीयते मुने ॥ तथा कुरु तपोलब्ध्या ।
यथैते सुखिनः सदा ॥ २३ ॥ सांनिध्यं संघलोकाना-मिच्छता तेन वारिणा ॥ तेन तत्र तपोल-
ब्ध्या । निर्ममे प्रवरं सरः ॥ २४ ॥ इषत्पवननिर्धूत-लहरीहारिवारिणि ॥ तस्मिन् सरसि
लोकानां विश्राममगमन्मनः ॥ २५ ॥ स्वादं स्वादं पयस्तत्र । संघलोकः कृणे कृणे ॥ सुधास्वा-
देऽपि नानंदं । प्रपैतस्सवर्जिते ॥ २६ ॥ यत्तदा चिह्नणेनैत-त्संघलोकोपरोधतः ॥ चक्रेऽद-
स्तपश्शाख्यातं । चिह्नणाख्यं ततः सरः ॥ २७ ॥ तीर्थेऽस्मिन् प्रौढतपसा । मुनिना संघवा-

माहा०

॥ १८४ ॥

शत्रुंजय

॥ १८५ ॥

क्यतः ॥ सर्वोपकारि यच्चक्रे । तस्मादेतद्दि पावनं ॥ १८ ॥ दर्शनात्स्नानतः पाना—ज्जिनस्ना-
त्राजिषेकतः ॥ एतस्य वारिणा शुद्धि—र्जायेत कष्टमषापहा ॥ १९ ॥ स्नात्वैतस्यैव पयसा ।
प्रहाड्य च जिनक्रमान् ॥ एकावतारी संज्जुय । नरो ज्ञवति मुक्तिज्ञाक् ॥ २० ॥ तदंबुपाना-
त्सुद्धितो । विश्रमस्तज्जवायुना ॥ सुखेन प्रथमं शृंग—मारुरोह जनव्रजः ॥ २१ ॥ इतो व्रजं-
श्वक्रपाणिः । पश्यतिस्म वनं पुरः ॥ पश्चिमप्रौढदवधु—प्रतिपंथि महीरुहैः ॥ २२ ॥ आयोजनं
यदायामे । दीर्घिकाकुंरुमंरितं ॥ लक्ष्मीलीलाविलासाख्यं । विपिनं नंदनोपमं ॥ २३ ॥ उ-
त्तराशामुखश्रीदं । कस्तूरीतिलकोपमं ॥ दृष्टोद्यानं तडुदामं ॥ शक्तिसिंहो जगौ नृपं ॥ २४ ॥
तमोऽलिनीला वृक्षालिः । स्वामिन्नालोक्ष्यते पुरः ॥ इन्नीलमणिकांची । पर्वतोपत्तिका-
स्विव ॥ २५ ॥

ज्ञात्वेव गुणयोग्यानि । निर्मलानि दुमावलिः ॥ अमूनि कुसुमान्येषा । दधातीति स्व-
मूर्धनि ॥ २६ ॥ वार्षुकाब्द इव श्यामं । बलाकाज्जिरिवाजितः ॥ कुसुमश्रेणिज्जिरिदं । ताप-
हारि न कस्य हि ॥ २७ ॥ कुसुमस्तवकैः शुभ्रैः । शतचंद्रं नजः सृजत् ॥ पश्येदमलिसं-

माहा०

॥ १८५ ॥

शत्रुंजय

॥ १८६ ॥

दोह-कृतांकमिव काननं ॥ ३८ ॥ मुक्ताजालैः केशपाश-मिव पृथ्वीधरश्रियः ॥ आनील-
 मुद्यानमिदं । ज्ञाति पुष्पोत्करैर्वरैः ॥ ३९ ॥ कटपवृक्षा इतः कटप-दानैः पांशव्रजेष्वामी ॥
 कुर्वति सार्धकं नाम । ज्ञायावृक्षा इतोऽपि च ॥ ४० ॥ इतो मार्त्तिरुकिरलै-स्तप्तान् पांश-
 व्रजानिमाः ॥ कदम्बयो वीजयन्तिस्म । दलैर्निर्जरवारिलैः ॥ ४१ ॥ आमूलशाखापर्यन्तं । फलि-
 ताः पनसा अमी ॥ कश्यपंतीव लोकेषु । तीर्थसेवाज्ञवं फलं ॥ ४२ ॥ अजितो नागवल्लीजि-
 र्वेष्टिताः क्रमुकीडुमाः ॥ किंनराणां शिखयन्ति । लतावेष्टितकं किमु ॥ ४३ ॥ अन्येऽप्यशोक-
 माकंद-जातिचंपकपाटलाः ॥ लवंगवंगनारंग-मुखा ज्ञाति डुमा अमी ॥ ४४ ॥ सुरकिन्नर-
 गंधर्व-विद्याधरकुलस्त्रियः ॥ गायन्त्यः श्रीयुगादीश-गुणान् पापं हरन्त्यमूः ॥ ४५ ॥ ततस्त-
 मालहिंताल-तालमालासमाकुले ॥ वनेऽत्र संघलोकस्य । क्लृप्तं विश्राम्यते मनः ॥ ४६ ॥
 अत्र कल्लोलिनीलोल-कल्लोलकुलसंकुले ॥ सैकते सादरं संघ-स्त्वध्वधर्म हरत्वसौ ॥ ४७ ॥
 मधुपानोद्धसद्भृङ्गी-संगीतसुजगे नगे ॥ अत्र रंगं कुरंगादयो । रचयन्तु क्लृप्तं विज्ञो ॥ ४८ ॥
 नजोमणिर्नजोमध्य-मध्यास्ते जूपतेऽधुना ॥ तापार्तिहारको वायु-स्तत्रवज्रिभ्र सेव्यतां ॥

माहा०

॥ १८६ ॥

शत्रुंजय

॥ १८७ ॥

॥ ४९ ॥ विश्राम्यतां महीनेत—श्वेतः संस्थाप्य सुस्थिरं ॥ परिश्रमोऽपि पांथानां । व्यथां विश्राणयत्यसौ ॥ ५० ॥ इत्यमुष्य वचश्चारु । चक्री संचिंत्य चेतसा ॥ अदापयन्मुदा तत्र । वासान् वर्द्धकिना विभुः ॥ ५१ ॥ आजहुः केऽपि सुमनः—श्रेणीभेरीदृशा सह ॥ जगृहुः केऽपि माकंद—फलानि कपिधर्मिणः ॥ ५२ ॥ सस्तुः सारंगनयना—नयनांचलचंचले ॥ केऽपि कल्लोलिनीवारि—णि वारितपथश्रमे ॥ ५३ ॥ स्रस्तरं सूत्रयामासुः—सुमनोजिः परे नराः ॥ केचिद्धनस्य चारुत्वं । वर्णयामासुराशु च ॥ ५४ ॥ काश्चिच्चंपकगौरांग्यः । सरंगा हि मृगे-
रूपाः ॥ कृणं हृल्लीसकसुखं । मंरुलीजूय चकिरे ॥ ५५ ॥ आंदोलनकलाज्यासं । धवेऽज्या-
समुपेयुषि ॥ दर्शयामास घस्त्रेऽपि । मुखेन च शशिभ्रमं ॥ ५६ ॥

एवं खेलत्सु हर्षेण । जनेषु निखिलेष्वपि ॥ जतरतोऽपि समं शक्ति—सिंहेन विपिनं य-
यौ ॥ ५७ ॥ चारुतां विपिनस्थैष । पश्यन् प्रतिपदं मुहुः ॥ नामग्राहं दृश्यमानां । शक्तिसिं-
हेन तद्दिदा ॥ ५८ ॥ मुक्ताचूर्णसवर्णार्णः—संपूर्णं कुंरुमग्रतः ॥ व्यालोकयल्लोचनैक—सुजगं ज-
रताधिपः ॥ ५९ ॥ शतपत्रादिसौवर्ण—कमलैः कमलाक्षयैः ॥ कलितं कलहंसादि—पक्षिध्व-

माहा

॥ १८७ ॥

शत्रुंजय

॥१८८॥

निमनोहरं ॥ ६० ॥ ~~विनिर्दिष्टं~~ ॥ मङ्गर्जो स पर्यन्य-विपर्ययपरां सृजन् ॥ उवाच च-
 क्रवर्त्तीशः । शक्तिसिंहं हसन्मुदा ॥ ६१ ॥ अजिज्ञोऽसि वसन्नत्र । तत्पवित्रय मत्श्रुती ॥
 एतत्प्रज्ञावाविर्ज्ञावि-वार्त्तापीयूषसेकतः ॥ ६२ ॥ चक्रिणोक्तमिति श्रुत्वा । शक्तिसिंहो गिरं
 जगौ ॥ तातपादा इहाजग्मु-श्चक्रिन्नागां च वंदितुं ॥ ६३ ॥ पृष्ठतो मे जिनाधीश-मिंशोऽत्रो-
 चक्रिरेः प्रथां ॥ तत्तत्तापरिपुध्वंसि-शस्त्रीं पावित्र्यकारिणीं ॥ ६४ ॥ यथादिष्टं च कुंभस्य ।
 माहात्म्यं तत्तथा श्रुणु ॥ सर्वतीर्थावताराख्यं । नाम्ना कुंभमिदं महत् ॥ ६५ ॥ केवलज्ञानि-
 नस्तीर्थ-कृतश्चैत्ये पुरा गिरौ ॥ उत्सर्पिण्यामिह प्राप्तः । सौधर्मत्रिदिवाधिपः ॥ ६६ ॥ तेन
 तीर्थकृतः स्नात्र-कृते कुंभेऽत्र निर्मिताः ॥ गंगासिंधुपद्महृद-मुखास्तीर्थजलाशयाः ॥ ६७ ॥
 अत्र स्नात्रविधानेन । सर्वतीर्थफलं ज्ञेयम् ॥ स्नापितः पयसास्यैव । जिनो मुक्तिं च यच्छति ॥
 ॥ ६८ ॥ अस्योदकैर्जिनस्यांहि-प्रक्षालनपवित्रितैः ॥ विषान्तिर्याति विलयं । त्रिविधाप्यतिदा-
 रुणा ॥ ६९ ॥ कुष्ठादिः सकलो व्याधि-राधिस्तु व्रजति ह्ययं ॥ यङ्गलस्नानतः कांतिः । की-
 र्तिर्बुद्धिर्धृतिर्ज्ञेयम् ॥ ७० ॥ बहुकालादिदं जीर्ण-मज्जुल्लस्यन्निलाचयं ॥ पुनर्विशेषाह्वये । प्र-

माहा०

॥ १८८ ॥

शत्रुंजय

॥१८८॥

ज्ञावोऽस्य तथाधुना ॥ ७१ ॥

इति प्रज्ञावं विज्ञाय । तस्य कुंरस्य चक्रिराट् ॥ शक्तिसिंहात् परां प्रीति-माससाद
 सुवासनः ॥ ७२ ॥ चक्री पुनर्वर्द्धकिना । तच्च सज्जमचीकरत् ॥ तज्जैरथ पुण्यज्जै-र्जर्जरं ज-
 वपंजरं ॥ ७३ ॥ वैदुर्यवज्रमाणिक्य-पन्नरागादिकांतिभिः ॥ विचित्रवारिलहरी-मंभितं तद-
 ज्ञाद् जृशं ॥ ७४ ॥ तदादि ज्ञारतं कुंर-मिति तत्ख्यातिमागमत् ॥ महाहृदनदीकुंर-अव-
 च्छ्रोतःप्रज्ञाववत् ॥ ७५ ॥ अतिक्रम्य स तां चक्री । श्रियामामेकयामवत् ॥ ज्ञेयामवादय-
 त्प्रातः । प्रस्थायिजनदूतिकां ॥ ७६ ॥ स तत्र कुंरे सुस्नातः । समं पत्न्या सुज्जड्या ॥ वि-
 ब्राणो वाससी रम्ये । प्रापन्निखरमादिमं ॥ ७७ ॥ ततः सौधर्मपतिर-प्याययौ तद्विद्वह्या ॥
 प्रणुन्नो ज्ञक्तिरंगेण । स्नेहेन च विमानगः ॥ ७८ ॥ आलिलिंगतुरानंदा-न्मिश्रो ज्ञरतवासवौ
 ॥ आत्मनोरिव देहैक्यं । कुर्वताविव सर्वतः ॥ ७९ ॥ श्रीनाम्नेनाथ गुरुणा । समं वासवच-
 क्रिणौ ॥ मुख्यं शृगं पुष्पदंता-विव पस्पृशतुर्मुदा ॥ ८० ॥ चक्री प्रदक्षिणीचक्रे । शक्रेण
 सह संमदात् ॥ राजादनीं करंतीं ज्ञक् । क्षीरं पुष्करवार्दवत् ॥ ८१ ॥ मणिमंरुलसंस्थानां ।

माहा०

॥१८८॥

शत्रुंजय

॥१६०॥

तदधः पादुकां विज्ञोः ॥ ननाम चक्री शक्रेण । कारितां दर्शितामपि ॥ ८२ ॥ विलिखेप म-
 हाज्जत्तया । पादुकां यक्षकर्मैः ॥ अर्चयच्च पारिजात-पाटलाप्रमुखैः सुमैः ॥ ८३ ॥ विभुं
 मनसि संचिंत्य । साक्षाद् ज्ञानसमुज्ज्वलं ॥ स ननाम जगवतः । पादयोः प्रतिरूपकं ॥
 ॥ ८४ ॥ ततो जगाद् सानंदः । सुत्रामा चक्रवर्त्तिनं ॥ सुधामधरयन् वाणी-मधुना विधुना
 समं ॥ ८५ ॥ प्रायः कालवशान्मृत्त्या । हीयमानगुणस्पृशः ॥ विना मूर्त्तिं गिरावेव । श्रद्ध-
 धास्यंति न क्वचित् ॥ ८६ ॥ तीर्थं पर्वत एवायं । पवित्रस्तीर्थकृत्कर्मैः ॥ विशेषाद्वासनावृ-
 द्ध्यै । प्रसादोऽस्तु जिनेशितुः ॥ ८७ ॥ यदा यदा तीर्थकृतां । येषां येषां जवेत् स्थितिः ॥
 तदा तदा जवंत्यत्र । तेषां तेषां च मूर्त्तयः ॥ ८८ ॥ अधुना वृषजः स्वामी । जयत्यादिमती-
 र्थकृत् ॥ विधेह्यतोऽत्र तन्मूर्त्ति-चैत्यं स्वपुरचैत्यवत् ॥ ८९ ॥ यथा वा बाहुबलिना-कारि
 तक्षशिलापुरि ॥ प्रासादो मंरुपैश्चतु-रशीत्या मंरितस्तथा ॥ ९० ॥ इतीवचनान्चक्री । वि-
 शेषोद्यत्सुवासनः ॥ आदिशत्सोमयशसो-द्विष्टचैत्याय वर्द्धकिं ॥ ९१ ॥ त्रैलोक्यविभ्रमं नाम ।
 प्रासादं जरताङ्गया ॥ असूत्रयन्मणिरत्नै-र्वर्द्धकिर्दिभ्यशक्तिमान् ॥ ९२ ॥ सिंहनादमुखास्त-

माहा०

॥ १६० ॥

शत्रुंजय

॥ १९९ ॥

त्र । मंरुपाः पूर्वदिङ्मुखाः ॥ ज्ञांतिस्म भुवनाज्ञोग-भुवनाज्ञाः सैकविंशतिः ॥ ९३ ॥ दक्षि-
 णस्यां जज्ञाल-प्रमुखाश्चैकविंशतिः ॥ प्रतीच्यामपि तावन्तो । मेघनादमुखा वभुः ॥ ९४ ॥
 कौवेर्यां च श्रीविशाल-मुखास्तावन्त एव हि ॥ मंरुपा रत्नमाणिक्य-मयूखोल्लेखितांवराः ॥
 ॥ ९५ ॥ उच्चः क्रोशावधिर्दध्यै । सार्द्धगव्यूतिसम्मतः ॥ विस्तारे धनुषामेक-सहस्रं स व्यरा-
 जत ॥ ९७ ॥ चतुर्दिक्षु विज्ञांतिस्म । मणितोरणमालिकाः ॥ हासा इव चक्रियशः-पूर्णानां
 ककुत्तामजि ॥ ९८ ॥ गवाक्षा लक्षशस्तत्र । रत्नमय्योऽपि वेदिकाः ॥ वलानकाटालकाश्च ।
 वज्रवुरपरे नृशं ॥ ९९ ॥ चतुर्मुखा रत्नमय्यो । मूर्त्तयो जगदीशितुः ॥ तत्रातन् शतमूर्त्तम्
 -प्रज्ञापुंजसमप्रज्ञाः ॥ ४०० ॥

तत्पार्श्वयोः पुंरुरीक-मूर्त्ती प्रत्येकमज्जुते ॥ शुशुज्जाते गुरुशुक्रा-विवाधिकतरद्युती ॥ १ ॥
 कायेत्सर्गस्थितस्यापि । विज्ञोर्मूर्त्तिमकारयत् ॥ परितो नमिविनमी-कृष्टासी चापि नूपतिः
 ॥ २ ॥ प्राकारत्रयमध्यस्थं । केवलज्ञानिनं जिनं ॥ चतुर्मुखं धर्मतत्त्वं । ज्ञापमाणमकारयत्
 ॥ ३ ॥ स्वमूर्त्तिं तत्पुरश्चक्री । विहितांजलिसंपुटां ॥ न्यस्तदृष्टिं युगादीशे । शिष्टिपना सोऽ-

माहा०

॥ १९९ ॥

शत्रुंजय

॥१९१॥

प्यचीकरत् ॥ ४ ॥ श्रीनाजेर्मरुदेवायाः । पूर्वजानामपीह सः ॥ सप्रासादा रत्नमूर्त्ति-रकार-
 यदग्रो मुदा ॥ ५ ॥ तच्चैत्ये रत्नजे मूर्त्ति-रेजतुर्मणिनिर्मिते ॥ सुनंदासुमंगलयोः । सूर्यातिरि-
 तदीपिके ॥ ६ ॥ सर्वज्ञानमया मूर्त्ति-ब्रह्म्यास्तत्राज्ञवञ्छुज्जा ॥ सुंदर्याश्च निधानस्था । स-
 र्वसंपत्प्रदायिनी ॥ ७ ॥ ज्ञाविनामर्हतां बिंवाः । स्वस्ववर्णाकमानतः ॥ अज्ञूवन् नवगेहस्थाः
 । समं शासनदैवतैः ॥ ८ ॥ अन्येषां निजबंधूनां । मूर्त्तयो मणिरत्नजाः ॥ कारिता ज्जरतेशे-
 न । सप्रासादा बभुर्नृशं ॥ ९ ॥ इत्थं निर्माय तीर्थेऽत्र । विचित्राश्चैत्यमालिकाः ॥ आदिश-
 त् शिष्टिपनश्चित्र-करान् रत्नकपूजकान् ॥ १० ॥ जृंगारस्थालकलश-ठत्रचामरदीपकान् ॥
 विजृषणारात्रिकाणि । जिनार्चायै मुमोच सः ॥ ११ ॥ तत्र तीर्थे गजरथो । गोमुखो नाम
 गुह्यकः ॥ वरदानाहमालाजृ-दोर्न्या दक्षिणपार्श्वतः ॥ १२ ॥ मातुलिंगपाशजृन्त्रयां । वाम-
 दोर्न्या च शोजितः ॥ तप्तकांचनसङ्घर्ष-स्तत्राज्ञूङ्ककः स्वयं ॥ १३ ॥ ॥ नामतोऽप्र-
 तिचक्रेति । हेमाज्ञा गरुमासना ॥ वरदाभाहजृच्चक्रि-पाशिज्जिर्दक्षिणैर्भुजैः ॥ १४ ॥ वामह-
 स्तैर्धनुर्वज्र-चक्रांकुशधरैर्युता ॥ तत्र तीर्थेऽज्ञवङ्कहा-दहा शासनदेवता ॥ १५ ॥ ॥ अ-

माहा०

॥१९२॥

शत्रुंजय

॥ १९३ ॥

य स्वह्नि बाहुवलिः । श्रीनाजो विनमिर्नेमिः ॥ अन्येऽपि सूरयस्तद्-दमिलन वासवादयः ॥
 ॥ १५ ॥ गुरुद्विष्टोपहारौघं । समंतात् शक्रशासनात् ॥ आज्ञियोगिसुराः शीघ्र-माहरन् ज-
 क्तिहारिणः ॥ १६ ॥ द्वादशांगोक्तविधिना । चैत्यानि प्रतिमाश्च ताः ॥ प्रत्यष्टिपन् शांतिकर्म-
 पुरस्सरमृषित्रजाः ॥ १७ ॥ वासाकृतान् सूरिमंत्रे-शाज्ञिमंत्रय पवित्रितान् ॥ चिह्निपुर्वज-
 दंष्ट्रेषु । समं संघेन मूर्तिषु ॥ १८ ॥ सर्ववादित्रवृंदोत्थ-ध्वनिमद्भवलध्वनिः ॥ पावित्र्यं सर्व-
 कर्णेषु । तदासूत्रयडुल्लसन् ॥ १९ ॥ प्रतिष्ठाया महश्चैवं । तत्रासीच्चक्रिनिर्मितः ॥ अधिष्ठातृ-
 सुरैश्चापि । प्रत्यङ्गीभूय संस्थितं ॥ २० ॥ जन्मस्नात्रमिव स्नात्रं । तत्र चक्री ततोऽकरोत् ॥
 सुवर्णरत्नकलशैः । सन्मंत्रोच्चारपूर्वकं ॥ २१ ॥ कर्पूरागुरुककोल-कस्तूरीचंदनादिभिः ॥ वि-
 लिलेप जिनस्यार्चा । कीर्त्या विश्वं च चक्रभृत् ॥ २२ ॥ गुरुन् ज्ञानगुरुन् चक्री । दक्षि-
 णांगे न्यवेशयत् ॥ वामांगे व्रतिनीः सर्वाः । सममंतः पुरीजनैः ॥ २३ ॥ अथो चंपकमंदार-
 संतानहरिचंदनैः ॥ पारिजातकल्पडुम-मल्लीवकुलवारिजैः ॥ २४ ॥ केतकीमालतीदाम-
 यूथिकाकरवीरकैः ॥ शतपत्रजपाजाति-कल्लारप्रमुखैः सुमैः ॥ २५ ॥ विचित्रसौरज्जोद्धास-

माहा०

॥ १९३ ॥

शत्रुंजय

॥१९४॥

कृष्णलिस्पृष्टलास्यकैः ॥ शक्रचक्रिमुखाः सर्वे । चक्रुः पूजां जगत्पतेः ॥ १६ ॥ ~~विचित्रैर्विदधुः~~
पक्षैः ॥

ततोऽकृतैः फलैर्धूपैर्दोषैर्नैवेद्यवारिजिः ॥ विचित्रैर्विदधुः सर्वे । जिनाग्रे प्रकरं वरं ॥
॥ १७ ॥ आरात्रिकं दधत्पाणौ । कांतिविच्छुरिताननः ॥ शुशुजे स शुज्जारंजो । दिनारंज
इवांशुमान् ॥ १८ ॥ चांदनीं तिलकश्रेणिं । चक्रुः शक्रमुखा नृपाः ॥ चक्रयंगे साज्जवत्तस्य ।
जवतायप्रजेदिनी ॥ १९ ॥ प्रतीच्छन् सुमनोवृष्टिं । प्रदक्षिणपश्चा नृपः ॥ रराज भ्रामयत्री-
रा-जनां सर्वतमोऽपहां ॥ २० ॥ एक एव जगद्दीपो-विभुरित्युच्चरन्निव ॥ मांगल्यदीपकश्चै-
क-शिखोऽज्ञात् तत्करस्त्रितः ॥ २१ ॥ यद्यद्वदौ तदा चक्री । प्रमोदपरिपेशलः ॥ ज्ञाविनीं
तत्फलावाप्तिं । ज्ञानिनो यदि जानते ॥ २२ ॥ ननाम वामिनीकुर्वन् । कर्माणि वपुषा सह
॥ ज्ञक्ति ज्ञारादपारात्स । ज्ञरतो जिनमादिमं ॥ २३ ॥ प्रदीपो मंगलानां स । मंगलैकनिके-
तनं ॥ नास्पर्शि पाणिजिः कैः कै-र्जवजाड्यविघातकः ॥ २४ ॥ रोमांचकंचुकं विभ्र-च्चूच-
र्षाश्रुविप्लुतः ॥ पाणी स शेखरीकुर्वन् । स्तुति पूजां विज्ञोर्भघात् ॥ २५ ॥ क्वाहं बुद्धि-

माहा०

॥ १९४ ॥

शत्रुंजय

॥ १९५ ॥

नैर्हीनः । इव च त्वं गुणसागरः ॥ तत्रापि त्वां स्तवीम्येष । त्वज्जक्तिमुखरीकृतः ॥ ३६ ॥
 त्वया हतास्तपोऽख्येण । सर्वश्रान्येन दुर्जयाः ॥ रागाद्या रिपवः स्वामि-न्नात्मनः स्वार्थघात-
 काः ॥ ३७ ॥ रागाद्यै रिपुजिदैवा-ज्जासा अन्ये विमंविताः ॥ पश्यन्ति ते बहिःशत्रून् । वि-
 हायांतर्निकर्त्तिनः ॥ ३८ ॥ अनंतज्ञानमाहात्म्य-वारिधे चतुरप्रज्ञो ॥ जगत्प्रदीप जगवन् ।
 नाज्जेय जवते नमः ॥ ३९ ॥ अष्टांगानि तत्रा नाथ । जवान् योगस्य निर्ममे ॥ यत्रा तानि
 प्रवर्त्तते । कर्माष्टकनिषिष्टये ॥ ४० ॥ शत्रुंजयशिरोरत्नं । श्रीनाज्जिकुलजास्करं ॥ स्वर्गापव-
 र्गव्यापार-निदानं त्वां विज्ञो स्तुमः ॥ ४१ ॥ रत्नेन कांचनमिव । तेजसैव नज्जोमणिः ॥
 अलंकृतं त्वया नाथ । तीर्थं शत्रुंजयं हृदः ॥ ४२ ॥ नाज्ज्यर्थये स्वर्गसुखं । न मोक्षं न नर-
 श्रियं ॥ सदा त्वत्पादपद्मानि । वसंतु मम मानसे ॥ ४३ ॥

इत्यज्जिष्टुत्य जरतो । जक्तया श्रीनाज्जिनंदनं ॥ मुकुटस्पृष्टजूपीठः । पंचांगप्रणतिं व्यधा-
 त् ॥ ४४ ॥ ततः श्रीमरुदेवाया । मातुः श्रीप्रथमप्रज्ञोः ॥ प्रथमस्याश्च सिद्धस्या-र्चयित्वा
 स्तुतिमातनोत् ॥ ४५ ॥ आदौ यया जनकृपापरयावतीर्य । विश्वं समीक्ष्य रिपुजिः परिज्ज-

माहा०

॥ १९५ ॥

शत्रुंजय

॥१६॥

यमानं ॥ दध्र जगद्भिभुरज्जीतिकरः स्वकुक्षौ । तामेष नौमि बहुशो मरुदेवीनाम्नो ॥ ४६ ॥
 या क्लीणसौख्यमयमोहकृताधिवासा । चिद्रूपतावगतसर्वजगत्स्वज्ञावा ॥ विश्वातिशायिजिन-
 मौक्तिकशुक्तिकाज्ञा । तां योगिनीं जगवतीं त्रिविधं नमामि ॥ ४७ ॥ यस्याः परा परमयो-
 गपरा न नारी । स्वारीन् जघान किल या करिकुंजसंस्था ॥ अग्रेसरीव निजसूनुमुखावलो-
 क-हेतोर्गता शिवपदं बहुवत्सलत्वात् ॥ ४८ ॥ मातर्न चेन्नवसि जूमिविज्ञूषणे त्वं । योगी-
 श्वरी विदितवस्तुसमस्तज्ञावा ॥ नाथः क्व तत् क्व च जगत् क्व च बोधिलाज्ञो । ज्ञानं कु-
 तः क्व च शिवं क्व च वैरिनाशः ॥ ४९ ॥ देवि त्वदंहिनखदीधितिसंगतो मे । गाढं तमो-
 ध्यमखिलं विलयं प्रयातु ॥ आद्यस्य विश्वसुगुरोरपि कारणं त्वं । तत् त्वां स्तवीमि च न-
 मामि च चिंतयामि ॥ ५० ॥ जननी जगदीशस्य । योगिनी जगदीश्वरी ॥ मंगलं मरुदेवा
 मे । कुरुतात् सुरसेविता ॥ ५१ ॥ इत्यज्जिष्ठुत्य तामेष । यथावथ महामनाः ॥ चैत्ये ब्राह्-
 म्या अर्चयच्च । तां स्तोतुं चान्निचक्रमे ॥ ५२ ॥ या सर्वा सर्वविश्वस्थितिरिति विदिता यो-
 गिनी योगिज्जिर्या । ध्येया स्थेयस्वज्ञावा जवज्जयहरिणी तारिणी या नतानां ॥ या दिव्या

मादा०

॥ १६ ॥

शत्रुंजय

॥ १९७ ॥

दिव्यशक्तिः सुरनरमहिता मंत्ररूपस्वरूपा । सा ब्राह्मी विश्वमाता दिशतु मम सुखं श्रीयुगा-
 दीशपुत्री ॥ ५४ ॥ या मानवद्विपखगाहिकुलोद्भवेषु । जीवेषु जीवकलया श्वसनञ्जलेन ॥ सं-
 लक्ष्यते जगति जाग्रदशेषज्ञावा । ब्राह्मीं नमामि जगदीशसुतामहं तां ॥ ५५ ॥ यां योगि-
 नः परसमाधिपरा हृदाजे-ऽध्यारोप्य कुंदविशदां सहसा स्मरंतः ॥ उन्मुच्य पापपटलं कल-
 यंति तत्त्वं । तां ज्ञारतीं विशदशीलधरां नमामि ॥ ५६ ॥ सुरासुरनरैर्वंद्या । श्रीयुगादिजि-
 नांगजा ॥ शब्दब्रह्मसवित्री स्ताद् । ब्राह्मी विघ्नौघशान्तये ॥ ५७ ॥ इत्युदीर्य प्रणम्याथ । सुं-
 दर्याश्चैत्यमाप्य च ॥ तामन्यर्च्य च चक्रीशः । स्तोतुमेवमुपाक्रमत् ॥ ५८ ॥ सुंदरि स्वसर-
 सि कितिभूषा । लक्ष्मिलक्षणवतामसि नित्या ॥ त्वत्कृते जगदिदं बहुधैवं । सत्तपांसि तनुते
 मनुते त्वां ॥ ५९ ॥ कर्करास्थितृणमुख्यपदार्था । रत्नशंखमिति चित्रकरूपा ॥ यज्ञवंति ननु
 तत्र च लक्ष्मि । स्फुर्जतीति तव दृष्टिनिवेशः ॥ ६० ॥ आश्रितो जगवतीह जवत्या । नीच-
 वंशजनितोऽपि नरः स्यात् ॥ स कुलीनबुधवृद्धजनानां । सेव्य एव तव लेशकृते शक् ॥
 ॥ ६१ ॥ त्रिभुवनमपि देवि त्वत्प्रसादादिदं स्या-दखिलजननिषेव्यं कर्तुं सर्वेप्सितानां ॥ ज-

माहा०

॥ १९७ ॥

शत्रुंजय

॥१८८॥

वति मनसि धर्मस्यादरो यच्च लक्ष्मि । त्वदनुगतजनानां । वीक्षणं कारणं तत् ॥ ६१ ॥ बु-
द्धिस्त्वं च धृतिस्त्वं च । मतिस्त्वं च जगद्धिते ॥ आदिदेवकुलांजोधि-लक्ष्मि त्वां सुंदरीं स्तु-
मः ॥ ६२ ॥ सुंदर्या इति निर्माय । स्तुतिं ज्ञक्तिजरोन्नतः ॥ प्रणिपत्य च नृपाख्यो । जिना-
र्चा अर्चयत्पराः ॥ ६४ ॥ सुवर्णरूप्यवासोज्जि-र्महाध्वजमथो ददौ ॥ प्रतिष्ठितं गणधरैः । प्रा-
सादेष्वखिलेष्वपि ॥ ६५ ॥ ततः कृतोत्तरासंगो । गुरोरन्यर्णमेत्य च ॥ चक्री प्रदक्षिणां द-
त्वा । तत्पादावप्यपूजयत् ॥ ६६ ॥

चंदनेनार्चयञ्चक्र-वर्त्ती च चरणौ गुरोः ॥ चंदनं गुरुरादाये-त्युवाच च वचो मुदा ॥
॥ ६७ ॥ श्रीसूरिसूरिमंत्र-प्रतिष्ठितं दृष्टिदोषसंयमनं ॥ गुरुकरसरोजजातं । तिलकं ते मंग-
लं दद्यात् ॥ ६८ ॥ उदीर्येति चकारासौ । श्रीनाजस्तिलकं मुदा ॥ ज्ञाले श्रीजरतेशस्य ।
मुक्तिवश्यौषधोपमं ॥ ६९ ॥ इहामि कृमाश्रमण । वंदितुं चेत्युदीर्य सः ॥ तदनुज्ञामपि प्रा-
प्य । चक्री श्रीनाजमानमत् ॥ ७० ॥ वश्यौषधं सर्वलक्ष्म्या । विपत्पन्नगगारुमं ॥ धर्मला-
जं ददौ तस्मै । गुरुः संसारतारकं ॥ ७१ ॥ पातुं तन्मुखशीतांशो-र्वाक्सुधां जरताधिपः ॥

माहाण

॥१८८॥

शत्रुंजय

॥ १७७ ॥

चकोर इव तस्याग्रे । निषसाद प्रसादमृत ॥ ७३ ॥ तन्मुखेन्दूदयात्कामं । श्रीगुरोः श्रुतसाग-
 रः ॥ अमान्निवांतः स्वादेश-मिषाद् बहिरुपाययौ ॥ ७४ ॥ त एव धन्या मनुजाः । कृतक-
 त्यास्तएव हि ॥ जूषितास्तैरियं जूमिः । पूजयंतीह ये जिनं ॥ ७५ ॥ जवना वाजिनो मत्त-
 मातंगाः सर्वसंपदः ॥ अनुरक्ताः सेवकाश्च । श्वेतं वस्त्रं सचामरं ॥ ७६ ॥ सिंहासनं महाश-
 व्याः । साध्यः शुद्धांतयोषितः ॥ संगीतं गंधवस्तूनि । विघ्नमा वारयोषितां ॥ ७७ ॥ षट्त्रिं-
 शञ्जपात्राणि । विनोदास्तद्धिनिर्भिताः ॥ स्युर्यत्रैतानि रम्याणि । तद्वज्रं जिनपूजया ॥
 ॥ ७८ ॥ दध्ना घृतेन पयसा । सितया चंदनेन च ॥ पंचामृतेन योऽर्द्धतं । स्नापयेत्सोऽमृता-
 शनः ॥ ७९ ॥ पाणिर्जिरीर्जिनाधीशः । पूज्यते सेव्यते सदा ॥ ज्वंति विघ्नवोदारा-स्ते ज-
 गज्जनतोपरि ॥ ८० ॥ यद्येकवेलं क्रियते । दिवसे जिनपूजनं ॥ तदनेकज्जवाग्न्यस्तं । पापं ना-
 शयति कृणात् ॥ ८१ ॥ जिनस्य दर्शनं प्रात-र्नैशं पापं व्यपोहति ॥ मध्यह्ने दिनजं रात्रा-
 वेकजन्मार्जितं पुनः ॥ ८२ ॥ चतुरो जिनपादांते । यो मुक्त्वा कुसुमांजलीन् ॥ तीर्थोदकैः
 स्नपयति । जिनं न स चतुर्गतिः ॥ ८३ ॥ जलपुष्पाकृतैर्धूपैः । फलनैवेद्यदीपकैः ॥ स्तुति-

महा०

॥ १७७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३०० ॥

जिन्ध जिनं ज्ञया । पत्राद्यैरपि पूजयेत् ॥ ८४ ॥ अष्टांगैरिति पूजायाः । साधितैः श्रीजि-
 नाज्ञया ॥ संज्ञवंति सदाज्यासे । सिद्धयोऽष्टावपि स्फुटं ॥ ८५ ॥ नृप्त्वा सद्भव्यवीजानि । स-
 त्केत्यां शुजाशयाः ॥ समये ज्ञावनांजोति-र्ये सिंचन्ति कृतादराः ॥ ८६ ॥ द्विसप्तर्ज्जुप्र-
 मितं । जित्वा लोकं समाधिजिः ॥ लोकाग्रमतुलज्ञान-सुखमासादयन्ति ते ॥ ८७ ॥ शुभं ॥
 तत्रादौ मणिरत्नाद्यै-हेमरूप्यदृशच्चयैः ॥ काष्ठैर्वा जिननाथस्य । प्रासादं प्रवितन्यते ॥
 ॥ ८८ ॥ कारयन्ति जिनानां ये । तृणावासनपि स्फुटं ॥ अखंस्तिविमानानि । ते लज्जन्ते त्रि-
 विष्टपे ॥ ८९ ॥ सुश्लिष्टरत्नदेमाद्यै-र्जवानिव हि ये पुनः ॥ तेषां पुण्यप्रधानानां । को वेद
 फलमुत्तमं ॥ ९० ॥ शुभं ॥ काष्ठादीनां जिनावासे । यावन्तः प्ररमाणवः ॥ तावन्ति पठ्य-
 लक्षाणि । तत्कर्त्ता स्वर्गज्ञाग्न्वेत् ॥ ९१ ॥ नूतनार्द्धरावास-विधाने यत्फलं ज्ञवेत् तस्मा-
 दष्टगुणं पुण्यं । जीर्णोद्धारे विवेकिनां ॥ ९२ ॥ शत्रुंजयादितीर्थेषु । प्रासादान् प्रतिमाश्रये ॥
 कारयन्ति हि तत्पुण्यं । ज्ञानिनो यदि जानते ॥ ९३ ॥ ततो जिनानां विंशानि । मणिरत्नैश्च
 हेमजिः ॥ रूप्यैः काष्ठैर्दृषज्जिर्वा । मृदा वा ज्ञावशुद्धिः ॥ ९४ ॥ एकांगुष्ठादिसप्त-शतांगु-

माहा०

॥ ३०० ॥

शत्रुंजय

॥ ३०१ ॥

षावधिः प्रज्ञोः ॥ ये कारयन्ति विंवानि । मुक्तिश्रीस्तस्य वश्यगा ॥ ९४ ॥ युष्मन् ॥ एकां-
 गुलमिदं विंव । निर्मापयति योऽर्हतां ॥ एकातपत्रसाम्राज्यं । लज्जते स ज्ञवांतरे ॥ ९५ ॥
 मेरोगुरुर्गिरिर्नान्यः । कल्पज्ञेन परो द्रुमः ॥ न धर्मो जिनविंवानां । निर्माणादपरोऽद्भुतः ॥
 ॥ ९६ ॥ विधाय जिनविंवानि । दुर्गतिज्यो बिजेति कः ॥ मृगैः पृष्टसंस्थानां । गोमायुः प्र-
 ज्ञवेत्कथं ॥ ९७ ॥ त्रैलोक्यसंपदस्तेषां । किंकर्ष्यः स्युर्गृहांगणे ॥ निर्मापितानि विंवानि । यै-
 र्जिनानां गुरुक्तिजिः ॥ ९८ ॥ प्रतिष्ठामर्हतां यो हि । कारयेत्सूरिमंत्रतः ॥ सोऽर्हत्प्रतिष्ठां
 लज्जते । यथावापस्तथा फलं ॥ ९९ ॥ यावद्धर्षसहस्राणि । पूजयन्ति जिनं जनाः ॥ तावत्
 कालं विंवकर्त्ता । लज्जते तत्फलांशकं ॥ १०० ॥ प्रतिष्ठितानां विंवानां । यत्पूर्वं दर्शने फलं ॥
 लोकद्वयहितं जंतो-स्तत्फलं वेत्ति केवली ॥ १ ॥ कर्तुः स्वयं कारयितु-रनुमंतुश्च साहाय्य-
 कर्तुरपि ॥ शुभाशुभं तुल्यफलं । निर्दिष्टं श्रीजिनैर्जिविनां ॥ २ ॥ यत्र यत्र प्रतिष्ठा स्या-
 देशेऽथ नगरेऽर्हतां ॥ तत्र तत्र न रोगाः स्यु-र्न दुर्निहं न वैरता ॥ ३ ॥ या गर्गरी जलजृ-
 तां जिननायकस्य । स्नात्रार्थमत्र शिरसा समुपाहरन्ति ॥ ताश्चक्रवर्तिगृहिणीपदमाप्य मुक्ति-

माहा

॥ ३०१ ॥

शत्रुं जय

॥ ३०१ ॥

मासादयन्ति शुभचिन्तवशा वशा हि ॥ ४ ॥ शरीरमिव निर्जीवं । निर्विद्य इव सत्सुतः ॥
 निर्नेत्रमिव सद्यक्लं । निःपुत्रमिव सत्कुलं ॥ ५ ॥ विना जलं सर इव । व्योमेव गतज्जास्क-
 रं ॥ अप्रतिष्ठं तथा विवं । नैवमर्हति चारुतां ॥ ६ ॥ ~~कुम्भं~~ ॥ ज्ञानं विना हि संसारो । ज्ञा-
 नेन शिवलंगमः ॥ सिद्धांतराधनाद् ज्ञानं । तद् द्विधा इव्यज्ञावतः ॥ ७ ॥ उत्तरी वर्तिका
 दिव्य-दोरकाः पत्ररक्ते ॥ वेष्टनं दीपकद्योतो । धूपश्चंदनजाश्रुटाः ॥ ८ ॥ संगीतमष्टमांग-
 द्यं । फलपुष्पाकृतैरपि ॥ पूजनं पुस्तकानां यत् । तद्द्व्याराधनं विदुः ॥ ९ ॥ ~~कुम्भं~~ ॥ श्र-
 वणं श्रद्धधानं च । पठनं पाठनं तथा ॥ तद्विदामपि ज्ञक्तिश्च । ज्ञावपूजनमिष्यते ॥ १० ॥
 इत्थमागमपूजेयं । जवजाड्यविधातिनी ॥ केवलज्ञानजननी । कृता जवति जूपते ॥
 ॥ ११ ॥ ज्ञानाराधनतो मर्त्य-श्वक्रिशक्रमुखान् जवान् ॥ लब्ध्वा तीर्थे च सद्ज्ञानं । लो-
 काग्रमधिगच्छति ॥ १२ ॥ चतुर्विधस्य संघस्य । पूजनं पर्युपासनं ॥ चतुःक्षेत्रमिदं प्राहु-र्लो-
 कोत्तरसुखप्रदं ॥ १३ ॥ चिन्तामणिः करे तस्य । कल्पवृक्षस्तदंगणे ॥ कामधेनुः पुरस्तस्य ।
 संघोऽन्येति यदालयं ॥ १४ ॥ निष्कलंकं कुलं तस्य । जननी तस्य ज्ञाग्यज्ञः ॥ करगा त-

माहा०

॥ ३०२ ॥

शत्रुंजय

॥ ३०३ ॥

स्य लक्ष्मीः स्यात् । संघोऽन्येति यदंगणं ॥ १५ ॥ संघपादरजो यस्य । शिरः स्पृशति से-
 वितं ॥ ॥ तीर्थसेवाफलं तस्य । पवित्रस्य जवत्यहो ॥ १६ ॥ अघौघघर्ममेघालि-र्दारिद्र्य-
 जनीरविः ॥ कर्मवारणपंचास्यो । जीयात्संघः सनातनः ॥ १७ ॥ फलतांबूलवासोज्जि-र्ज्ञो-
 जनैश्चंदनैः सुमैः ॥ श्रीसंघः पूजितो येन । तेन प्राप्तं जने । फलं ॥ १८ ॥ सप्तक्षेत्रमिदं नूप ।
 जैनराज्ये सदाफलं ॥ अत्रोक्तं धनवीजं हि । निर्विघ्नोदयजृम्भवेत् ॥ १९ ॥ श्रुत्वा श्रुत्वापि च-
 क्रेष-स्तन्मुनेर्वचनामृतं ॥ अतृप्त इव मूर्खानं । दुधुर्वंतश्चमत्कृतः ॥ २० ॥ नमस्कृत्य गुरोः
 पादा-वन्यानपि मुनीश्वरान् ॥ चक्री निजालयमगात् । संस्मरन् मुनिज्जारतीं ॥ २१ ॥ बु-
 भुजे षड्रसवतीं । चक्री रसवतीं ततः ॥ मोदमानः क्लृप्तं प्राप । निजं जज्ञासने वरे ॥ २२ ॥
 अथोत्थाय महीपालो । वासवावासमाययौ ॥ सोमयशःशक्तिसिंह-सुषेणाद्यैर्नपैर्वृतः ॥ २३ ॥
 स शक्रोऽपि महीशक्र-माक्रमंतं निजालयं ॥ दृष्ट्वा प्रहृष्टचित्तः स-न्नुदतिष्ठन्निजासनात् ॥
 ॥ २४ ॥ उज्जवेकासनासीनौ । वासवकृतिवासवौ ॥ तयोः सुविंवावन्योऽन्यं । शुशुजाते म-
 होदयौ ॥ २५ ॥ कथानुकथनोद्भूते । जृशमालापकौतुके ॥ सकंदनो जृशं प्रीत-स्तं जगाद

माहा०

॥ ३०३ ॥

शत्रुंजय

॥ ३०४ ॥

जगद्भिः ॥ २६ ॥ पूज्योऽस्माकं युगादीशः । किंकरास्तस्य यद्वयं ॥ त्वं तु तस्यांगजश्वक्री ।
 चरमं देहमाश्रितः ॥ २७ ॥ तीर्थोद्धारकरः संघा-धिपतिश्च ततो मम ॥ लघुः समो वा पू-
 ज्यो वा । सर्वथासि महीधव ॥ २८ ॥ ॥ त्वयादृतां जिने पूजां । लोकोऽप्यनुकरिष्यति
 ॥ विशेषान्मत्कृतां तां तु । त्वमप्यनुकुरुच्चकैः ॥ २९ ॥ चक्रिण्यंगीकृतवति । तदिंशेऽथ समं
 सुरैः ॥ विधिवक्त्रिणमानर्च्य । विविधैः कुसुमादिजिः ॥ ३० ॥ ततोऽर्हदाशिषा माढ्यं । वि-
 विधैर्द्व्यसंचयैः ॥ वृद्ध्यादाय सुराधीशः । स्वकंठे क्षिप्तवान् मुदा ॥ ३१ ॥ क्षीरोदे सहसा
 गत्वा । संपूर्य कलशान् जलैः ॥ देववृन्दैर्युतो याने । निविष्टो विविधोत्सवैः ॥ ३२ ॥ अच्येत्य
 तीर्थेशपादा-वस्त्रपयदसौ मुदा ॥ ददौ दानं च पात्रेभ्यो । जनचित्तहरो हरिः ॥ ३३ ॥ ॥

तदादि लोके विख्यातः । सोऽयमिंशोत्सवो महान् ॥ यथा महांतो वर्तते । तथा तत्कु-
 रुते जनः ॥ ३४ ॥ ज्ञरतेशेन विहिता । ज्ञत्तया शक्रणे चादृता ॥ पूजा वज्रूव विविधा । त-
 दादि विविधोदया ॥ ३५ ॥ शक्रोदेशादप्सरसो । हाहाहूहूमुखा गणाः ॥ संगीतं सूत्रयामा-
 सु-जिनाग्रे जनहर्षदं ॥ ३६ ॥ त्रैलोक्यवशकृती । गीतं स्वर्गादिसौख्यकृत् ॥ गीतं सर्वज-

माहा०

॥ ३०४ ॥

शत्रुंजय

॥ ३०५ ॥

नानंदि । गीतं सर्वार्थसाधकं ॥ ३७ ॥ सुखे दुःखे समं गीतं । शक्रेक्षुरस्ततोऽधिकं ॥ तन्नी-
 तं जिनपूजायै । संगीतं पापहार्यतः ॥ ३८ ॥ शुक्लान्नवस्त्रपानाद्यैः । स मुनीन् प्रत्यक्षान्नयत्
 ॥ तीर्थे तस्मिन् सुवर्णस्य । स्पृशन्निव स सौरज्जं ॥ ३९ ॥ सुवर्णरूप्यरत्नैश्च । जलान्नवसना-
 दिज्जिः ॥ दारिद्र्यं दलयामास । न पुनः क्रियमर्थिनां ॥ ४० ॥ ददौ सुराष्ट्रां तीर्थस्य । पूजा-
 यै ज्ञरताधिपः ॥ तदादिदेवदेशोऽयं । विख्यातः कितिमंस्त्रे ॥ ४१ ॥ एकासने समासीनौ ।
 चक्रीशकौ बलानके ॥ मिथः कथारसप्रीतौ । तत्र तस्थतुरेकदा ॥ ४२ ॥ महाहृदावर्त्तनाज्जिं ।
 विकसत्कमलाननां ॥ जघनेनैव पुलिने-नाजिरामां रसोज्ज्वलां ॥ ४३ ॥ अंतर्द्दीपकुचां र-
 म्यां । हंसाज्जवसनान्वितां ॥ तालवेणीं च विभ्राणां । पश्यंतीं न दुभै रविं ॥ ४४ ॥ शुजा-
 वहं पुण्यसंगां । पूर्वाब्धिपतिसंगतां ॥ शत्रुंजयां शैवलिनीं । वलिनीं स्वतरंगकैः ॥ ४५ ॥
 चकोरनयनां स्वह्वां । शुज्जन्मृत्समुज्जवां ॥ कुलस्त्रीमिव सोऽपश्यद् । ज्ञरतः पुरतःस्थितां ॥
 ॥ ४६ ॥ ~~पञ्चक्राहं~~ ॥

चकोरचापचक्राह-हंससारसशोज्जितां ॥ कद्धोलोलकमलां । जृंगीसंगीतसंमतां ॥

माहा०

॥ ३०५ ॥

शत्रुंजय

॥ ३०६ ॥

॥ ४७ ॥ उजयोः शृंगयोर्मध्ये । मर्यादामिव संगतां ॥ दृष्ट्वा तां जरतोऽपृच्छत् । शक्रं केयमि-
तो नदी ॥ ४८ ॥ इंद्रोऽप्युवाच चक्रेश । नदी शत्रुंजयेत्यसौ ॥ गंगाधिकफला लोके । शत्रुं-
जयनगाश्रयात् ॥ ४९ ॥ अस्या हृदानां माहात्म्यं । कीर्त्यते चेतृषक् पृथक् ॥ तदा वर्ष-
शतं याति । सत्यं वाचस्पतेरपि ॥ ५० ॥ केवलज्ञानिनोऽनीत-तीर्थनाश्रस्य यत्पुरा ॥ इशा-
नपतिना स्नात्र-कृते गंगावतारिता ॥ ५१ ॥ अवैताढ्यगिरेरंत-वहत्येषा धरातले ॥ शत्रुंज-
यनगाश्रयासे । दृश्या शत्रुंजया ततः ॥ ५२ ॥ कांतिः कीर्त्तिः श्रियो बुद्धि-धृतिपुष्टिसमाधयः
॥ संज्वंति जलस्पर्शा-इस्या वश्या हि सिद्धयः ॥ ५३ ॥ हंससारसचक्राद्याः । पक्षिणोऽपी-
ह ये पयः ॥ स्पृशंति कडमषमला । न स्पृशंति च तानपि ॥ ५४ ॥ अस्माकमूर्ध्वं गमनं ।
पतनं ज्वतामधः ॥ यदजिन्योऽजमुखैस्ता । हसंति स्वर्धुनीजवाः ॥ ५५ ॥ एतन्मृदो विलि-
प्ता शक् । प्रत्यंगजमहारुजः ॥ कादंवौषधिजिधर्माताः । प्राप्नुवंति च हेमतां ॥ ५६ ॥ अ-
स्यास्तीरडुमफला-न्यास्वादंति नराश्च ये ॥ एतत्पयोऽपि नियमात् । षणमासावधि तत्पराः
॥ ५७ ॥ ते वातपित्तकुष्ठादि-रोगान् जित्वेव हेमया ॥ स्वं वपुस्तप्तहेमाजं । प्राप्नुवंति सु-

माहा०

॥ ३०६ ॥

शत्रुंजय

॥ ३०७ ॥

कांतिमत् ॥ ५८ ॥ ~~युष्मत्~~ ॥ यङ्गलस्नानतो यांति । पापान्यपि शरीरतः ॥ का कथा वात-
पित्तादे-र्यत्माध्यस्यागदैरपि ॥ ५९ ॥ सर्वतीर्थफलावाप्ति-प्रतिभूरियमंगिनां ॥ सर्वपापहरा
स्पर्शा-दपि शत्रुंजया नदी ॥ ६० ॥ श्रूयतां चरितं चक्रि-त्रस्या नद्या हृदोज्ञवं ॥ यत्पयः-
स्पर्शतः प्रापुः । सुखं शान्तनुसूनवः ॥ ६१ ॥

तथाहि श्रीपुरमिति । पुरमस्तीह जारते ॥ तत्र वित्रस्तशत्रुस्तु । शान्तनोऽजनि पार्थि-
वः ॥ ६२ ॥ सुशीलेति प्रिया तस्या-त्येद्युः स्वप्नेऽतिधूसरं ॥ धूमकेतुं समालोक्य । प्रिया-
याकथयद्भुतं ॥ ६३ ॥ तस्याः स्वप्नानुरूपोऽभूत् । क्रमात् सूनूर्मुखोत्सवः ॥ राज्यलक्ष्म्या-
श्च मुख्यगंगं । गजसैन्यं हयं ययौ ॥ ६४ ॥ पुनः पुत्रो बभूवाथ । तस्या दुःस्वप्नसूचितः ॥
आगर्जोत्पत्तितो हीनं । हयगंगं चागमत्क्षयं ॥ ६५ ॥ तृतीयेऽपि सुते जाते । संपदो विपदं ग-
ताः ॥ धर्मा इव जीववधे । लोप्ते सर्वगुणा इव ॥ ६६ ॥ चतुर्थतनयोत्पत्ति-वार्त्तया सह श-
त्रवः ॥ अवेष्टयन् सैन्यज्जरै-रपरैः श्रीपुरं मदात् ॥ ६७ ॥ प्रह्नीणकोशदंरुः सन् । निशा-
यां शान्तनो नृपः ॥ जायां सुशीलां तनयान् । क्वचिदादाय निर्ययौ ॥ ६८ ॥ नीलमहानी-

माहा०

॥ ३०७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३०८ ॥

लकाल-महाकालक इत्यमी ॥ नामज्जिस्तनयाः सप्त-असनव्यग्रमानसाः ॥ ६९ ॥ द्यूतं
 मांसं सुरा वेश्या । चौर्यं पापदिसेवनं ॥ परस्त्रीषु रतिः सप्त । व्यसनान्यादुरुत्तमाः ॥ ७० ॥
 द्यूतात् सर्वाणि जायन्ते । व्यसनानि पराण्यपि ॥ लोकद्वयाहितकरं । तस्माद् द्यूतं विवर्जयेत्
 ॥ ७१ ॥ द्यूतेनार्थयशोधर्म-बंधुवर्गकुलहयः ॥ ज्ञेवैतैरश्वनरक-गतिर्दुखौघदायिनी ॥ ७२ ॥
 शीघ्रं नरकगामी यः । स मां जजतु मानवः ॥ इत्याह यत् स्वनाम्नैव । तन्मांसं दूरतस्त्य-
 जेत् ॥ ७३ ॥ गोमायुश्वपिशाचास्ते । ज्ञेया नरकगामिनः ॥ जिह्वास्वादरसान्मांसं । ये स-
 दाभ्रंति दुर्धियः ॥ ७४ ॥ अनर्थमूलं यन्मद्यं । मतिकांतियशोहरं ॥ मातृनार्यानज्जिह्वं च ।
 कस्तद्वहो निषेवेते ॥ ७५ ॥ परदारादरो हेयो । लोकद्वयविघातकः ॥ वेश्यायां पापवश्यायां ।
 रतिः कार्या मनाग् न हि ॥ ७६ ॥ प्रत्यहवधबंधादि-कारका नरकप्रदा ॥ इहान्यलोके सा
 त्याज्या । चौर्यवृत्तिः सुमेधसा ॥ ७७ ॥ चौर्येण कर्णनासाङ्घ्रि-पाणिपादप्रपीडनं ॥ ज्ञेवेदिह
 पवित्रोऽपि । चांमलकुलसंज्ञवः ॥ ७८ ॥ धर्मदुमाणां मूलाग्निः । कीर्त्तिसौधमशीच्छटा ॥
 पापदिः सर्वविघ्निष्ठा । शृणुयान्नापि वार्त्तया ॥ ७९ ॥ पापदिपंकिता घ्नति । ये जंतून् संज्ञ-

माहा०

॥ ३०८ ॥

शत्रुंजय

॥ ३०९ ॥

वंति ते ॥ दुःखदारिद्र्यदुष्टार्त्ति—दुर्गतीनां कुलाश्रयाः ॥ ८० ॥

इत्यादिसप्तव्यसन—शेषाणामेकमास्पदं ॥ चत्वारस्तनयास्तस्या—भूवन्नपि च कुष्टिनः ॥ ८१ ॥
 कुरूपाः क्रूरविषणाः । कुसंसर्गपराश्च ते ॥ राजानं वेष्टयामासुः । कुग्रहा इव वक्रगाः ॥ ८२ ॥
 देशाद् देशं भ्रमन् राजा । वनाह्नमिवानिशं ॥ तैः कुपुत्रैर्न कुत्रापि । कुग्रहै रतिमाप्तवान् ॥ ८३ ॥
 नित्यमत्यंतजोक्तारो । रोगग्रस्तास्तथापि ते ॥ चिंतामुत्पादयामासु—भूषतेरिति
 चेतसि ॥ ८४ ॥ दारिद्र्योपदुतैर्वैरि—विदुतैः परजीविभिः ॥ जीविताशा विधीयेत या सा क्लेशाय
 केवलं ॥ ८५ ॥ विप्रतार्य कुतोऽप्येनां । कांतां पुत्रान् स्वकानपि ॥ अद्याहं स्वायुषः शेषं
 । करिष्याम्यचिरादपि ॥ ८६ ॥ विमृश्येति महाशैल—मारुरोह स कंचन ॥ जिनायतन-
 मुत्तुंगं । ददर्शोपत्तिकासु च ॥ ८७ ॥ प्राणप्रयाणप्रस्थाने । स बाणनिव शंबलं ॥ जिनस्य
 संप्रतिश्रुत्यं । तज्जगाम कुटुंबयुक् ॥ ८८ ॥ तत्रैकमद्भुताकारं । सारवत् सर्वतेजसां ॥ नमस्यं-
 तं जिनस्यांहीनं । ददर्श पुरुषोत्तमं ॥ ८९ ॥ तद्दर्शनान्महीनाग्रो । विशेषोद्यत्सुवासनः ॥ प्र-
 णानाम जिनं तत्त्वा—दैव्यं कुर्वन् जिनात्मनोः ॥ ९० ॥ अदृष्टापि हि मनःशुद्ध्या । जिनज-

महा०

॥ ३०९ ॥

शत्रुंजय

॥ ३१० ॥

क्तिर्विनिर्मिता ॥ इह लोकेऽपि सत्सौख्य-दायिनी परलोकवत् ॥ ए१ ॥ धरणोऽहमहिस्वा-
 मी । तुष्टस्ते जिनज्जितः ॥ जज्ञाकृते वरं ब्रूहि । जगादेति स तं नृपं ॥ ए२ ॥ प्रीतस्तद्व-
 चसा जूषो । ननामाहिपतिं दुतं ॥ उवाच च दर्शनं ते । दर्शकं मम संपदां ॥ ए३ ॥ प्रा-
 र्थयिष्ये वरं पश्चात् । पूर्वं ब्रूहि कथां मम ॥ क्रमाज्जातेषु पुत्रेषु । तत्तन्नाशोऽज्जवत् कथं ॥
 ॥ ए४ ॥ विज्ञाय तन्नवान् ज्ञाना-हरणेशो जगाविति ॥ महाटव्यामयं जित्तुः । कयाख्यः प्रा-
 ग्जवेऽज्जवत् ॥ ए५ ॥ क्रूराशयोऽशुज्जध्यान-धरो ध्वस्तांगिसंचयः ॥ सोऽन्यदा तीर्थसंघातं ।
 लुटित्वा वलितः पथि ॥ ए६ ॥ आकर्णाकृष्टकोदंभो । मृगमन्वेषयन् वने ॥ श्रीसंयमं मुनिं
 स्वाग्रे-ऽपश्यद्व्यानस्थिरांगकं ॥ ए७ ॥ ॥ पृष्टोऽप्येणगतिं नाह । यदा वाचंयमः कृपी
 ॥ स त्वमेव तदेत्याख्यन् । जित्तुस्तं मार्गणैर्यदहत् ॥ ए८ ॥ अस्त्वर्हद्भ्यो नम इति । वद-
 न व्यसुरज्जन्मुनिः ॥ सोऽपि कृपो भ्रमन्नीतः । कयं सिंहेन तद्दिने ॥ ए९ ॥ हा मयाघाति
 पापेन । निरागा यन्मुनिर्ध्रुवं ॥ इदमेतत्फलमज्जूत् । स पतन्नित्यचिंतयत् ॥ ६०० ॥ स प्राप
 सप्तमीं पृथ्वीं । मुनिघातजपातकात् ॥ त्रयस्त्रिंशत्सागराणि । सेहे दुःखानि चाधिकं ॥ १ ॥

महा०

॥ ३१० ॥

शत्रुंजय

॥ ३११ ॥

अन्यानपि जवान् लब्ध्वा । सिंहव्याघ्रादिकान् बहून् ॥ पुनर्नरकांतारा-तिथिः सोऽज्ञूकु-
कर्मतः ॥ १ ॥ प्रांतस्मृतमुनिवध-कृतदुःकृतगर्हणः ॥ उद्धृत्य नरकात्तस्मात् । त्वत्सुनुर्नील-
स्त्यज्ञूत् ॥ २ ॥

राजन् मुनिवधो घोरो । मुनिनिंदापि दुस्तरा ॥ उपेक्षापि मुनींशशां । महद्दुःकृतहेत-
वे ॥ ४ ॥ तेन कृपेन स्मरता । मुनेः स्वमरणोदये ॥ अवापि त्वत्कुले जन्मा-वशिष्टं विद्य-
ते तमः ॥ ५ ॥ महानीलः शूर इति । कृत्रियोऽज्ञूत्पुरा पुरि ॥ कंकायां जीमनृपतेः । सेव-
कः स्वल्पविचिञ्चत् ॥ ६ ॥ अप्राप्नुवन्निजं ग्रास-ममात्यानां विपर्यये ॥ दारिद्र्योपद्रुतोऽत्यर्थं
। सोऽन्यदा स्वगृहानययौ ॥ ७ ॥ सारासारं रसवत्याः । कुर्वन्नुक्तः स ज्ञार्यया ॥ प्राणेश
सारवस्तूनि । न प्राप्नोमि करोमि किं ॥ ८ ॥ जत्राहतं नितंविन्यः । पचंत्यन्नघृतादिकं ॥ अ-
द्येदमेव गेहेऽज्ञू-तत्कथं करवाण्यहं ॥ ९ ॥ स शूरस्तेन वचसा । ज्वलत्कोपदवानलः ॥ ज-
घान लोष्ठुना कांतां । मूर्खिता मृतिमाप सा ॥ १० ॥ कोलाहलस्ततस्तस्य । सुतया विदधे म-
हान् ॥ तलारहो ब्रमंस्तत्र । शुश्राव च समाययौ ॥ ११ ॥ तं बद्ध्वा निन्युरज्यर्णे । तला-

माहा०

॥ ३११ ॥

शत्रुंजय

॥ ६१२ ॥

रक्षो महीनृतः ॥ नृपोऽपि शूलिकायै तं । समादिक्षत् कृतागसं ॥ १२ ॥ स शूलिकावेदन-
या । मुनेः पञ्चनमस्कृतिं ॥ श्रुएवन् दत्तादरस्तस्यां । मृत्वा षष्ठीं ययौ महीं ॥ १३ ॥ भुक्त्वा
तत्र निजं कर्म । नारीवधसमुज्ज्वलं ॥ स नमस्कारश्रवणाद् । राजन् त्वत्सूनुतां ययौ ॥ १४ ॥
निःशरण्या सदा ज्ञीरु-स्तामनीयापि नाबला ॥ यतः सा कुपिता लोक-ह्यघाताय जायते
॥ १५ ॥ तृतीयस्त्वत्सुतः काल । इत्यसाविज्यनन्दनः ॥ पुरा जन्मनि कामांधो । बन्नुवाग-
म्यगामुकः ॥ १६ ॥

स नित्यं गुरुदेवानां । निन्दको धर्मघातकः ॥ इय्यौवनगर्वेण । पित्रोराज्ञां न मन्यते ॥
॥ १७ ॥ कारणं देवधर्माणां । तत्त्वे ज्ञवति सद्गुरुः ॥ सुगुरुर्निन्दितो येन । त्रयस्तेनावधूनि-
ताः ॥ १८ ॥ देवदर्शनिधर्माणां । यः कुर्यान्निन्दनं नृप ॥ स चांमालज्वान् लब्ध्वा । ध्रुवं स्था-
न्नरकातिश्रिः ॥ १९ ॥ न बोधिबीजं नो मुक्ति-र्न स्वर्गाः सत्कुलं न हि ॥ शुक्लज्ज्यस्य
नो लब्धि-र्देवनिंदापरस्य तु ॥ २० ॥ मूकत्वं काहलत्वं च । लूताकुष्टादिदोषजाः ॥ मुखरो-
गाः सप्तशष्टि-र्जायन्ते जिननिंदया ॥ २१ ॥ अयशोऽकालमरण-दुःखं वक्त्रविगंधता ॥ लूता-

माहाण

॥ ३१२ ॥

शत्रुंजय

॥ ३१३ ॥

तंतुमुखा दोषा । ज्वंति गुरुनिंदया ॥ ११ ॥ संतारी नरके तिर्यग्-ज्वे स्यात् स पुनः पु-
नः ॥ धर्माणां निंदको नैव । लज्जते मानुषं ज्वं ॥ १२ ॥ त्रयाणामपि यस्तेषां । निंदको घो-
रपातकी ॥ तस्य संसर्गमात्रेण । मलिनीस्युः परेऽपि हि ॥ १४ ॥ अस्मत्कुलकलंकाय । क-
दाचारप्रवर्तनात् ॥ तदयं सर्वथा त्याज्यो । दूरेऽवस्करवद् गृहात् ॥ १५ ॥ विमृश्येत्यन्यदा
कोपा-दिन्येन स पुराह्वहिः ॥ निर्वासितोऽट्टिपिनं । यूथभ्रष्टकुरंगवत् ॥ १६ ॥ कुम्भं ॥ स
लूतामुखपाकेन । प्रांते वेदनया मृतः ॥ षष्टिं नरकमासाद्य । कालोऽयं त्वत्सुतोऽज्जवत् ॥ १७ ॥
तुर्योऽयं च महाकालः । प्राग्ज्वे द्विजनंदनः ॥ अज्जुञ्जितोपजीवी सन् । नित्यं दुःखस्य ज्ञा-
जनं ॥ १८ ॥ दुःपूरोदरपूराय । देशादेशं यथावसौ ॥ जिनार्चकस्य कस्यापि । वेश्मन्यस्था-
च्च किंकरः ॥ १९ ॥ जिनाजरणमादाय । सोऽन्यदा प्रययौ क्वचित् ॥ तद्वाजलुब्धचित्तः
स-त्रिर्माति तु तदेव हि ॥ २० ॥ मुनेरप्युपकरणा-न्यादत्ते ब्राह्मणब्रुवः ॥ दत्ते च व्यसना-
सक्तो । वेश्यायै व्यग्रमानसः ॥ २१ ॥ देवद्वयं गुरुद्वयं । दहेदासप्तमं कुलं ॥ विषं वा तैल-
संमिश्रं । ज्ञोज्यं देवधनं न तु ॥ २२ ॥ देवद्वयसमादाना-न्नरकं सप्तवासरैः ॥ वासरैस्त्रिजि-

माहाण

॥ ३१३ ॥

शत्रुंजय

॥ ३१४ ॥

राप्नोति । गुरुद्व्यापहारकः ॥ ३३ ॥ यथात्रे विषसंसर्गो । दुग्धे कांजिकसंगमः ॥ तथात्मनो
धनेनोच्चैः । संसर्गो गुरुसंपदः ॥ ३४ ॥ जीविताशास्ति या देव-गुरुद्व्येण देहिनः ॥ धत्तूर-
करसोन्मिश्र-विषास्वादोन्नवा हि सा ॥ ३५ ॥ स इत्थं कुष्टसंक्लिष्टो । दिनैः कतिपयैर्मृतः ॥
जूत्वा नरकचांमल-ज्वे चासीत्सुतस्तव ॥ ३६ ॥

एते यतिप्रियाघात-गुरुदेवविगर्हिणः ॥ तद्व्यजीविनः प्रापु-स्त्वत्कुलं तन्निशम्यतां ॥
॥ ३७ ॥ जित्वा प्राप्ते मुनिस्मृत्या । हत्रियः परमेष्ठिनां ॥ निंदकः सत्कुलोत्पत्ते-स्तस्करो
जिनदर्शनात् ॥ ३८ ॥ एतेषामवशिष्टेन । पापेन नृपते जवान् ॥ राज्याद् ब्रष्टोऽसि तत्त्वं मा ।
कुर्या भरणचिंतनं ॥ ३९ ॥ गत्वा देशे सुराष्ट्रायां । शत्रुंजयगिरेस्तटे ॥ शत्रुंजयां जज न-
दी । सर्वदोषौघघातिनीं ॥ ४० ॥ एते तत्तीरवृक्षाणा-मास्वादंतां फलानि च ॥ स्नांतु तत्रांज-
सि गिरिं । स्पृशंतु च तमेव हि ॥ ४१ ॥ तस्या एव तटे नद्या । विद्यते जिनमंदिरं ॥ सर्व-
पापहरं पुंसां । पुरा सूर्येण निर्मितं ॥ ४२ ॥ तत्पापशांतये तत्र । विधिना जिनपूजनं ॥ वि-
धेयं हि त्रिधा शुद्ध्या । रक्षणीयाश्च जंतवः ॥ ४३ ॥ शत्रुंजयायामाद्यस्तु । नद्यामैद्यां पर-

माहा

॥ ३१४ ॥

शत्रुंजय

॥ ३१५ ॥

स्तथा ॥ नागेन्द्रामप्ययं काल—स्तालध्वज्यां परस्ततः ॥ ४४ ॥ एवंविधं प्रकुर्वत । एकत्रितु-
 र्यषण्मैतैः ॥ मासैर्निरामया जूत्वा । प्राप्स्यंते ते सुखागमं ॥ ४५ ॥ ततः कुकर्मनिर्मुक्ताः ।
 सुरोपमशरीरिणः ॥ स्वस्वराज्यस्य ज्ञोक्तारः । स्वाराज्यस्यापि ज्ञाविनः ॥ ४६ ॥ स नृपो
 धरणेनोक्तं । निशम्य सुमना इति ॥ ननाम तत्पदौ ज्ञक्त्या । समं युवतिनन्दनैः ॥ ४७ ॥ ष-
 ण्मासातिक्रमाज्ञूप । मां स्मरेस्तटिनीतटे ॥ यथा जित्वा त्वदारातीन् । राज्यं यच्छामि चा-
 ह्वयं ॥ ४८ ॥ इत्युक्त्वा धरणो यातो । नत्वा जूपोऽपि दैवतं ॥ पश्चा तेनैव ववले । धृत्वा त-
 द्धचनं हृदि ॥ ४९ ॥ ~~कुर्वन्~~ ॥ अतिक्रम्य बहून् देशान् । सुराष्ट्राविषयं ययौ ॥ शत्रुंजयं तत्र
 गिरिं । पश्यतिस्म सविस्मयः ॥ ५० ॥ शत्रुंजयानदीतीरे । कृत्वा तृणकुटीरकान् ॥ उवास
 वासवः पृच्छयाः । सकुटुम्बः समाहितः ॥ ५१ ॥ स्नाति तत्र त्रिसंध्यं ते । लिपंत्यगं च तन्मृ-
 दा ॥ नमंति तीर्थं तीर्थेशं । तत्तीरडुफलादनाः ॥ ५२ ॥ मासांतेऽपि निजान् पुत्रान् । सो-
 ऽपश्यत्कनकद्युतीन् ॥ तथापि धरणादेशात् । षण्मासीं तस्थिवान् नृपः ॥ ५३ ॥ ततः ष-
 ण्मासपर्यंते । स्मृतो धरण एत्य तं ॥ विमानमधिरोह्य शक् । पूर्वं राज्येऽध्यरोपयत् ॥ ५४ ॥

माहा०

॥ ३१५ ॥

शत्रुंजय

॥ ३१६ ॥

स शान्तनोऽपि तैः पुत्रैः । सार्द्धं यात्रां जिनाचर्चनं ॥ चक्रे महीं जिनावास-मंदितां च स्वचि-
 त्तवत् ॥ ५५ ॥ चतुःषष्टिवर्षलक्षा-एयासाद्य विभुतासुखं ॥ ततः पुत्रकलत्रेण । समं जग्राह
 संयमं ॥ ५६ ॥ शत्रुंजये पालयित्वा-नशनं प्राप्य केवलं ॥ ते ययुर्मुक्तिनिलयं । प्रक्षीणा-
 शेषबंधनाः ॥ ५७ ॥ इत्यनेकप्रज्ञावाढ्या । सेयं शत्रुंजया नदी ॥ राज्यभ्रष्टस्य राज्यानि ।
 सुखन्नष्टस्य सत्सुखं ॥ ५८ ॥ विद्यान्नष्टस्य विद्यां च । कांतिकीर्त्तिमतिश्रियं ॥ स्वर्गसौख्यं
 च या दत्ते । सेविनां हेलयैव हि ॥ ५९ ॥ ~~कुर्वते~~ ॥ मुख्यो यथा युगादीशः । सद्देवेष्वखिले-
 ष्वपि ॥ तीर्थेष्वयं यथा मुख्यः । श्रीशत्रुंजयपर्वतः ॥ ६० ॥ तथैव तीर्थज्ञूतासु । नदीष्वेषो-
 त्तमा स्मृता ॥ एनां जस्तज्ञूपात् । त्वमप्याराधयाधिकं ॥ ६१ ॥ ~~कुर्वते~~ ॥

इतः कुबेरकाष्ठायां । पूर्णा पुण्यजलैः कलैः ॥ ऐंडीयं दृश्यते श्रोत-स्विनी संपूर्णवैज-
 वा ॥ ६२ ॥ स्पर्धयेजानशक्रस्य । सौधर्मपतिना नदी ॥ इयं पद्महृदाद् हृद्या-दानिन्ये जि-
 नज्जितः ॥ ६३ ॥ स्पर्द्धया जिनज्जितया च । यदानीता नदी ह्यसौ ॥ तेन शत्रुंजयाऽन्यून-
 प्रज्ञावा दुष्टदोषनुत् ॥ ६४ ॥ अस्या मृदैव निष्पन्नः । कलशोऽस्या जलैर्ऋतः ॥ जिनांगे ना-

माहा०

॥ ३१६ ॥

शत्रुंजय

॥ ३१७ ॥

मितो ज्ञत्तया । तेन मुक्तिर्वशीकृता ॥ ६५ ॥ ततः पातालपतिना । धरणेणैव ज्ञत्तितः ॥ पा-
 तालमूलादानिन्ये । नदीयं पूर्वज्जुषणा ॥ ६६ ॥ यांती दक्षिणदिग्भागं । कुबेरककुभोज्जवा ॥
 सूर्योद्यानस्थिता सेयं । ज्ञाति ख्यातप्रज्ञावयुक् ॥ ६७ ॥ नागैरेण जिनस्नात्र-कृते नीता य-
 दत्र सा ॥ नागैर्ज्ञीति च विख्याता । ततः सर्वतमोऽपहा ॥ ६८ ॥ सैवैः सुरासुरैः स्नात्र-कृ-
 ते श्रीप्रथमप्रज्ञोः ॥ कृतेयं यमलहदा । हृदिनी हृदराजिता ॥ ६९ ॥ येनास्याः पयसि स्ना-
 तं । स्नापितो वा जिनप्रभुः ॥ लब्धं तेन फलं पूर्णं । मानुष्यजनुषस्तरोः ॥ ७० ॥ एवं ज्ञरत
 पूर्वोक्ता । महानद्यश्चतुर्दश ॥ शत्रुंजये विज्ञात्येता । जिनस्नात्रपवित्रिताः ॥ ७१ ॥ एताज्यो-
 ऽपि महाकुंभ-समुद्देश्यो हृदादपि ॥ जलान्याहृत्य तीर्थेऽत्र । संस्नाप्यो जिननायकः ॥ ७२ ॥
 संघाधिपानां श्राद्धानां । क्रमोऽयं सर्वदा स्थिरः ॥ चक्रिशक्रपदं दत्वा । तीर्थकृत्वं प्रयच्छति ॥
 ॥ ७३ ॥ अप्येतास्तटिनीः सर्वाः । शुज्वारः शुजंकराः ॥ नानाप्रज्ञावसंपूर्णाः । सर्वतीर्थी-
 शज्ञूषिताः ॥ ७४ ॥ यः स्पृशेत्तस्य सत्कीर्त्ति-विपद्धानिः शुजोदयः ॥ स्वर्गादिसौख्यसंपत्तिः ।
 करेणैव प्रजायते ॥ ७५ ॥ ॥ निधयः संनिधौ तस्य । कामधेनुस्तदंगणे ॥ त्रैलोक्यं व-

माहा०

॥ ३१७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३१८ ॥

शर्गं तस्य । स सदैव शुचिर्नरः ॥ ७६ ॥ जूतप्रेतपिशाचाद्याः । प्रज्वंति न तस्य हि ॥ दु-
ष्टाः कुष्टादयो दोषा । न ज्वंति कदाचन ॥ ७७ ॥ अमराः किंकरास्तस्य । सर्वाः संपत्तयो
गृहे ॥ एता आराधयेद्यस्तु । स्नानस्नात्रादिसेवनात् ॥ ७८ ॥ ~~सिद्धिर्लभ्यते~~ ॥ अन्यान्यपि
जलस्थाना—न्यत्र संति बहून्यपि ॥ चंडसूर्यव्यंतरेण—कृतानि जलेश्वर ॥ ७९ ॥

निशम्येति वचो हृष्ट—चित्तश्चक्री कृतोद्यमः ॥ शक्रेण सहितस्तासु । सस्त्रौ निर्जरिणी-
ष्वथ ॥ ८० ॥ तत्तीरदुमपुष्पाणि । पद्मान्यादाय सत्वरं ॥ कलशांश्च जलैर्नृत्वा । जिनमान-
र्च च दुतं ॥ ८१ ॥ तीर्थमानपुरं पूर्व—दिग्भूषणमथो व्यधात् ॥ स्वपुरं दक्षिणस्यां स । स्व-
पुरोपममद्भुतं ॥ ८२ ॥ तत्रानेकतमागादि—वनश्रेणिर्विभूषितः ॥ प्रासादो जगदीशस्य । चक्रे
वर्द्धकिना महान् ॥ ८३ ॥ ब्रह्मर्षिश्चक्रितनयः । सिद्धो मुनिगणैः सह ॥ यत्र तेनैव विख्यातं ।
तीर्थं ब्रह्मगिरिर्महत् ॥ ८४ ॥ चक्रिणाकारि तत्रोच्चैः । श्रीयुगादिजिनेशितुः ॥ प्रासादः सुर-
विश्रामो । नाम्ना कलमपज्ञेदकृत् ॥ ८५ ॥ अथो डुंदुजिनिःस्वान—मंगलध्वनिपूर्वकं ॥ पुर-
स्कृत्य गुरुन् चक्री । समं वासवजूमिपैः ॥ ८६ ॥ सर्वाग्निः सह पत्नीजिः । संघलोकैः परै-

माहाण

॥ ३१८ ॥

शत्रुंजय

॥ ३१ ॥

रपि ॥ अचालीत् चैत्यचर्चायै । नानाशिखरनूमिषु ॥ ८६ ॥ ज्ञावी कपर्दीयकोऽत्रा-धिष्ठा-
 तेति तदाख्यया ॥ शृंगे सयकप्रासादो-र्द्धतः शक्रेण निर्मितः ॥ ८७ ॥ माघमासे पूर्णिमा-
 स्यां । जननी त्रिजगद् गुरोः ॥ तत् शृंगे चक्रिणास्थापि । मरुदेवा गुरोर्गिरा ॥ ८८ ॥ ततो-
 ऽस्मिन् मरुदेवाख्ये । तामेवादरतो जनः ॥ अपूजयत्तद्दिने च । नाम्नापि कलुषापहं ॥ ८९ ॥
 ॥ ९० ॥ तद्दिने ये नरा नार्यः । पूजयन्त्यादियोगिनीं ॥ ते सर्वे सर्वसाम्राज्य-सुजगाः स्युर्मु-
 मुक्षवः ॥ ९० ॥ नार्योऽप्यविधवा पुत्र-वत्यः सौभाग्यज्ञाजनं ॥ चक्रिशक्रगृहे नूत्वा । क-
 मान्मुक्तिं व्रजन्त्यपि ॥ ९१ ॥ ततो द्वियोजनीं मुक्त्वा । योजनैकमितं गिरिं ॥ तिरश्चामपि
 स्वःसौख्य-प्रदं स्वर्गाख्यमानमत् ॥ ९२ ॥ प्रासादमपि तत्रोच्चं । श्रीयुगादिजिनेशितुः ॥
 चक्री चकार सन्नक्त्या-धिष्ठातृसुरसेवितं ॥ ९३ ॥ शृंगेऽपरस्मिन् स्वसुतान् । यतीन् बाहु-
 वलिस्ततः ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तान् । जगाद ज्ञानसागरः ॥ ९४ ॥ माहात्म्यादस्य तीर्थस्य ।
 ज्वतां पुंररीकवत् ॥ ज्ञानोत्पत्तेः सिद्धिसुखं । ज्ञावि कर्माष्टककथात् ॥ ९५ ॥ ततोऽत्र सं-
 स्थिता निर्या-मणां कुरुत सुव्रताः ॥ श्रुत्वेति ते समं तेन । तत्र तस्थुः समाहिताः ॥ ९६ ॥

माहा०

॥ ३१ ॥

शत्रुंजय

॥ ३२० ॥

उत्पन्नकेवलास्तेऽथ । क्रमादासादयन् शिवं ॥ तत्र बाहुबलौ शृंगे । तपो बाहुबलिव्यधात् ॥
 ॥ ९७ ॥ इतश्च जस्तोऽपृच्छत् । वासवं प्रीतिवासितः ॥ सर्वतीर्थमये शैले । दाहोऽमीषां क्व-
 चोचितः ॥ ९८ ॥ विज्ञाय ज्ञानतः सोऽपि । जगाद वृषज्जांगजं ॥ निःशेषजनताचार-प्रवृत्तै
 ज्ञापयन्निव ॥ ९९ ॥ मरुदेवादिसिद्धानां । पुंरुरीकांतयावतां ॥ प्रक्षिप्तानि मया क्षीर-वा-
 क्षौं देहानि जूपते ॥ १ ॥ नातः परमयं ज्ञावी । ह्याचारः सारवत्तया ॥ सिद्धानामपि देहा-
 ना-मग्निसंस्कृतिरस्तु तत् ॥ २ ॥ मुख्यं शत्रुंजयं शृंगं । सर्वतीर्थमयं पुनः ॥ आदिदेवांहि-
 संसक्त-सर्वदेवौघसुंदरं ॥ ३ ॥

अतो दाहादिदुःकर्म । तत्र कर्तुं न युज्यते ॥ यतस्तत्तीर्थलोपः स्या-क्लिनाज्ञायाश्च लं-
 घनं ॥ ४ ॥ मुख्यशृंगादधो मुक्त्वा । सर्वतोऽपि ह्रियोजनीं ॥ गिरौ स्वर्गाग्निधे कार्या । दे-
 हिनामग्निसंस्कृतिः ॥ ५ ॥ तत्र तेषां च कर्त्तव्या । मूर्त्तिः शैलमयी यतः ॥ अन्येषामपि स-
 कृत्य-निर्देशाय महीधव ॥ ६ ॥ तत् श्रुत्वा वासवेनोक्तं । युक्तियुक्तं महीपतिः ॥ व्यधात्त-
 थैव तद्देह-संस्कृतिं सुकृतादरः ॥ ७ ॥ शृंगे तत्रैव च प्रोक्षैः । प्रासादं विदधे विज्ञोः ॥ पूर्व-

माहा०

॥ ३२० ॥

शत्रुंजय

॥ ३२ ॥

दिक्कामिनीवक्त्र-रत्नपुंड्रकसंनिजं ॥ ८ ॥ अपि सोमयशाः स्वस्य । बंधूनां जनकस्य च ॥
 प्रासादान् कारयामास । तत्र वर्द्धकिना मुदा ॥ ९ ॥ ततस्तालध्वजे शृंगे । नाम्ना तालध्वजं
 सुरं ॥ खड्गखेटकशूलादि-पाणिमस्थापयन्नुपः ॥ १० ॥ अथो कादंबकगिरौ । श्रीनाजं जग-
 तोऽवदत् ॥ जगवन् किं प्रज्ञावोऽयं । पर्वतः ख्यातिमान् बहु ॥ ११ ॥ गणाधीशोऽप्यथोवाच ।
 चकिन् शृणु कथानकं ॥ उत्सर्पिण्यामतीतायां । चतुर्विंशो जिनोऽजवत् ॥ १२ ॥ संप्रतेर-
 हंतस्तस्य । कदंबाख्यो गणाधिपः ॥ मुनिकोटिज्जिरत्रागात् । सिद्धिं कादंबकस्ततः ॥ १३ ॥
 संत्यत्र दिव्यौषधयः । प्रज्ञावपरिपेशलाः ॥ रसकूप्यो रत्नभुवः । कल्पवृक्षास्तथापरे ॥ १४ ॥
 दीपोत्सवे शुभे वारे । संक्रांतावुत्तरायने ॥ न्यसेन्मंजुलमत्रैत्य । स्युः प्रत्यक्षा हि देवताः ॥
 ॥ १५ ॥ न ता औषधयः काश्चि-ज्जसकुंमानि तानि न ॥ सिद्धयोऽपि न ताः पृच्छ्यां । या न
 संति गिराविह ॥ १६ ॥ सुराष्ट्रमंजुलभुवो । दारिद्रेण कथं जनाः ॥ पीड्यंते यत्र कादंब-गिरि
 सिद्धिनिकेतनं ॥ १७ ॥ कदंबेनापि नो यस्य । दारिद्र्यदुरघाति हा ॥ निर्जाग्य इति तं नैव ।
 रोहणादिः प्रतीवति ॥ १८ ॥ तुष्टो यस्यास्त्ययं शैलः । कामधेनुसुरजुमाः ॥ चिंतामण्या-

माहा०

॥ ३२ ॥

शत्रुञ्जय

॥ ३११ ॥

दयस्तस्य । सर्वे तुष्टाः समंततः ॥ १ए ॥ नक्तमौषधयो यत्र । निजज्ञादीपसंचयैः ॥ तमो
हरन्ति दारिद्र्य—मिव निर्जाग्यमंदिरात् ॥ १० ॥ गथावृद्धाः कट्यवृद्धा । अत्र संति सनातनाः
॥ रुचकाज्ञाविव स्वैरं । यच्छन्ति बहुवाञ्छितं ॥ ११ ॥ कालहानेः क्रमेणैते । न ज्ञविष्यन्ति गो-
चराः ॥ मर्त्यानामिव वर्षासु । मेघवृद्धरवेः कराः ॥ १२ ॥ परं शृंगवदेतच्च । शृंगं कालुष्य-
नाशनं ॥ ज्वह्योपकारित्वात् । ख्यातिमेति पुनर्जृशं ॥ १३ ॥ महिमानमिति श्रुत्वा । च-
क्री कादंबजूतः ॥ तत्रानेकजुमाकीर्णैः । धर्मोद्याने महामनाः ॥ १४ ॥ प्रासादं वर्द्धमानस्य ।
चतुर्विंशस्य ज्ञाविनः ॥ अचीकरहर्दकिना । नाकिनायकसंमतं ॥ १५ ॥ ॥ कादंबात्प-
श्चिमे शृंगे । शत्रुञ्जयनदीतटे ॥ गजवाजिमयी सेना । चक्रिणोऽस्थाञ्च काचन ॥ १६ ॥ त-
त्र रोगार्तिनिर्मुक्ता । हस्त्यश्ववृषपत्तयः ॥ केचित्स्वर्गमगुस्तीर्थ—योगादप्यविवेकिनः ॥ १७ ॥
तेऽथ स्वर्गात्समागत्य । प्रणिपत्य नराधिपं ॥ स्वस्वर्गसौख्यलान्नं तं । कथयामासुराशु च
॥ १८ ॥ तत्र स्वमूर्तिसंयुक्तान् । प्रासादानप्यकारयन् ॥ स तदादि गिरिर्जातो । हस्तिसेना-
जिघो महान् ॥ १९ ॥ शत्रुञ्जयगिरेः सर्व—शृंगेष्वपि जिनालयाः ॥ चक्रिरे चक्रिणेह च ।

माहाण

॥ ३११ ॥

शत्रुंजय

॥ ३२३ ॥

गुरोरोदेशतस्तथा ॥ ३० ॥ इच्छं प्रदक्षिणां दत्त्वा । मुख्यशृंगस्य जूपतिः ॥ पुनः स्वस्थान-
मासाद्य । ननामाद्यजिनेशितुः ॥ ३१ ॥ मुख्यशृंगादधो हेम-गुहायां जूतजाविनां ॥ मूर्त्ती-
श्च वर्त्तमानाना-मर्हतामेष रत्नजाः ॥ ३२ ॥ प्रतीच्यामथ चक्रेशः । पूजयित्वातिज्ञावतः ॥
शक्रोक्तं सफलीचक्रे । तत्तन्मार्गप्रदर्शकं ॥ ३३ ॥ ॥ अथोक्तं यतयात्रायै । प्रस्थितं जरतं
नृपं ॥ मुनींश्चै नमिबिनमी । ऊचतुर्मधुरोक्तिभिः ॥ ३४ ॥ स्थास्यावोऽत्र नृपेशावां । मुनि-
कोटिद्वयान्वितौ ॥ तेषामप्यावयोर्मुक्ति-र्ज्ञवितात्रैव पर्वते ॥ ३५ ॥

श्रुत्वेति जरतो ज्ञप्त्या । तौ ननाम परानपि ॥ ताज्यां तेज्यो धर्मलाज्ज । इत्याशिष-
मवाप च ॥ ३६ ॥ तैः समं मुनिर्ज्ञानं । तत्र तौ पुंरुरीकवत् ॥ सिद्धिं च प्रापतुः शुक्ल-
दशम्यां मासि फाल्गुने ॥ ३७ ॥ तद्दिनेऽल्पमपि दत्तं । सत्तपस्तप्तमत्र च ॥ काळोप्तमिव स-
हीजं । जवेन्नूरिफलप्रदं ॥ ३८ ॥ फाल्गुनस्य दशम्यां ये । स्पृशंति विमलाचलं ॥ ते क्षिप्त्वा
निजपापानि । जवंति शिवज्ञाजिनः ॥ ३९ ॥ जरतोऽपि सुरास्तेषां । कृत्वा निर्वाणमंगलं ॥
रत्नमूर्त्तीश्च संस्थाप्य । चेलुर्मासिद्वयादनु ॥ ४० ॥ नृपः पश्चिमदिग्भागे । तुर्ये शृंगे महाबलं

माहा०

॥ ३२३ ॥

दात्रुं जय

॥ ३२४ ॥

॥ नंदिनं तीर्थरक्षायै । सुरमस्थापयद् दृढं ॥ ४१ ॥ नामापि तस्य नांदीति । गिरेरासीत् प्र-
सिद्धिमत ॥ यो यः स्वामी ज्ञवेद्यत्र । तत्र तन्नाम जायते ॥ ४२ ॥ व्रतिन्यो नमिपुत्र्योऽथ ।
चतुःषष्ठ्यंकसंमिताः ॥ शृंगेऽपरस्मिन् कनका-चर्चाद्यास्तस्थुरुद्यताः ॥ ४३ ॥ कृष्णचैत्रच-
तुर्दश्या । निशीथे तत्र ताः समं ॥ ययुः स्वर्गं ततः ख्यातः । चर्चाख्यः स गिरिर्महान् ॥
॥ ४४ ॥ आदिदेवपदांज्जो-ज-जक्तानां तत्र संस्थिताः ॥ समीहितं प्रयच्छन्ति । विघ्नौघं ता हरं-
त्यपि ॥ ४५ ॥ ततो विततशाखाग्र-रुद्धार्ककिरणव्रजं ॥ चंडोद्यानं समासेदु-र्वारुण्यां दिशि
यात्रिकाः ॥ ४६ ॥ डुमन्नायासु विश्रांत-किन्नरीगीतजंकुतीः ॥ लोकंपृणा वने तत्र । शुश्रुवे-
ऽर्हद्गुणाश्रयाः ॥ ४७ ॥ फलैरविरलैः स्वादु-कलैस्तत्र जलैर्जनाः ॥ तस्थुः सुखं डुमन्नाया-
विश्रांतिविगतश्रमाः ॥ ४८ ॥ तत्र ब्राह्मीनदीहृद्य-हृदकल्लोललालिते ॥ सैकते संघलोकानां ।
चित्तमाप मुदं तदा ॥ ४९ ॥

ततस्तघ्नचारुत्व-वीक्षणाकृष्टमानसः ॥ सवयोन्निः कुमारैस्तैः । समं सोमयशा ययौ
॥ ५० ॥ इदं रम्यमिदं रम्य-मित्याकुलमनाः स च ॥ व्रजन् ब्राह्मीनदीरोध-स्युदजोत्करमै-

माहा०

॥ ३२४ ॥

शत्रुंजय

॥ ३१५ ॥

कृत ॥ ५१ ॥ स यावत्कौतुकाद्याति । तत्र तावत्तपस्विनः ॥ जटिनो जूतिलिप्तांगा-नालो-
 कत जितेंद्रियान् ॥ ५२ ॥ मूर्त्यां शांतहृदो देह-तेजसाद्भुतवैजवान् ॥ विलोक्य तानिन्दुय-
 शा-स्तदाचारं च पृष्ठवान् ॥ ५३ ॥ जगुस्तेऽथ वयं विद्या-धरा वैताड्यवासिनः ॥ केचिद-
 त्यादिजिघ्रस्ता । रोगैः केचित् सुदुस्तरैः ॥ ५४ ॥ तत्प्रतीकारमस्माज्जि-ज्ञात्वा धरणपत्र-
 गात् ॥ शत्रुंजयांतिके चंडो-द्यानमेतद्विशिश्रये ॥ ५५ ॥ इमां नदीं दोषरोग-हरां क्षेत्रमिदं ॥
 पुनः ॥ जजमाना वयं रोग-निर्मुक्ता स्मो महीपते ॥ ५६ ॥ वयं व्रतं कञ्च महा-कठयोः
 प्राप्य चेदृशं । फलकंदाशिनो जक्त्या । स्मरामो जिनमादिमं ॥ ५७ ॥ अत्र समवसरण-
 मष्टमस्य जिनेशितुः ॥ ज्ञाविनो जविता राजन् । विशेषतश्चयं स्थिराः ॥ ५८ ॥ स हृष्ट-
 चित्तस्तत् श्रुत्वा । व्यावृत्य ननु चक्रिणे ॥ तत्सर्वं कथयामास । प्रमनाः सोऽप्यजायत ॥
 ॥ ५९ ॥ ज्ञात्वा तत्र च समव-सरणं चंडप्रज्ञस्य सः ॥ अचीकरद्दक्षिणा । सप्रासादं पुरं
 मदत् ॥ ६० ॥ तत्र तीर्थं प्रतिष्ठाप्य । चक्री संघजनैः समं ॥ लिप्सुर्विशेषपुण्याया-चलडै-
 वतकं प्रति ॥ ६१ ॥ ददृशुस्ते महाशैल-मथ रैवतमुत्तमं ॥ सुवर्णरत्नमाणिक्य-रोचिःकर्बु-

माहाण

॥ ३१५ ॥

शत्रुंजय

॥ ३२६ ॥

रितांबरं ॥ ६२ ॥ इंदनीलमणिप्रोत-स्फटिकोपलरोचिष ॥ धम्मिन्नमिव मल्लीज-कुसुमैर्नू-
मियोषितः ॥ ६३ ॥ मध्ये मध्ये हेमरेखं । सर्वनीलशिलामयं ॥ स्फुरद्दियुन्नखं कृष्ण-मि-
व जीमूतमुन्नतं ॥ ६४ ॥ त्रिभिर्वितोपलैः ॥

यत्र किन्नरबालेभ्यः । क्रीमन्नयो रत्नकंडुकाः ॥ दिवाप्युत्पतिताः केचि-द्भ्युः खे तारक-
भ्रमं ॥ ६५ ॥ नक्तमिन्दुदृषच्छृंग-श्रवत्पीयूषकुड्यया ॥ अयत्नं यत्र विपिने । शाड्वलंति द्रुमो-
त्कराः ॥ ६६ ॥ पंचवर्णमणीरोचि-श्वित्रदुः पवनेरितः ॥ यत्र निर्माति मायूर-नृत्यन्नममुपे-
युषां ॥ ६७ ॥ यः सर्वतो नीलमणि-शीलो मध्ये सितोपलः ॥ विस्फुरत्तारको ज्ञाति । ता-
रापथ्य इव क्वचित् ॥ ६८ ॥ उच्चकांचनचूलाग्रः । परितो दुमवेष्टितः ॥ रक्तामणिर्महीनार्या ।
इवोत्तुंगो रराज यः ॥ ६९ ॥ प्रतिज्ञूः कस्य धर्मोऽस्ति । लक्ष्या हेम्नोऽग्र कस्य च ॥ दारि-
द्र्यं रसकुंभानि । रटंति स्मेति यस्य च ॥ ७० ॥ सफलैः कदलीवृक्षै-र्मार्कंदैर्वद्वतोरणः ॥ वि-
द्याधरप्रियागानै-रुत्सवीवास्ति यो नगः ॥ ७१ ॥ दिवा ज्वलत्सूर्यमणि-र्नक्तमौषधिदीपकैः ॥
अनंतलक्ष्म्यधिपति-रिव यः कदलीध्वजैः ॥ ७२ ॥ निजशृंगाग्रसंजाग्र-दुदग्रमणिजालकैः ॥

माहा०

॥ ३२६ ॥

शत्रुंजय

॥ ३२७ ॥

दिवापि यः प्रकुरुते । शतचंद्रनजस्तलं ॥ ७३ ॥ शेषांगे चंदनमिव । चंद्रे चंद्रस्य चर्चना ॥
 यत्र स्फटिककुड्यासु । ज्ञाति निर्जरिणीपयः ॥ ७४ ॥ सदा निर्जरजांकार-मुखरः सर्वतो-
 ऽस्ति यः ॥ उपत्यकासु खेलन्निर्गजैर्जगमशृंगवान् ॥ ७५ ॥ चरदेणमदालितो । वीज्यमान-
 श्व चामरैः ॥ चमरीजिः पर्वतेऽश । इव योऽस्ति सदोन्नतः ॥ ७६ ॥ कीचकैः पवनापूर्णै-
 दीनिर्जरजात्कृतैः ॥ केकिनो यत्र नृत्यन्ति । गीतासक्ताः सुरस्त्रियां ॥ ७७ ॥ निरुद्ध्य नवरं-
 ध्रेज्यो । मारुतं स्थिरवृत्तयः ॥ ध्यायन्ति यत्र मुनयः । कंदरासु महन्महः ॥ ७८ ॥ सेव्यमा-
 नः सदा देवैर्गुह्यकैरप्सरोगणैः ॥ विद्याधरैश्च गंधर्वै-रस्ति स्वस्वार्थसिद्धये ॥ ७९ ॥ सूर्य-
 चंद्रमसौ यत्र । कृष्णं विश्रांतवाहनौ ॥ किंचिदानंदमासाद्य । यातस्तत्स्तुतितत्परौ ॥ ८० ॥
 लवंगलवलीनाग-वल्लीमल्लीतमालकाः ॥ कदंबजंबूमाकंद-निंबांवकसाविंवकाः ॥ ८१ ॥ ताली-
 तालीसतिलक-रोधन्यग्रोधचंपकाः ॥ वकुलाशोकसाश्वत्थ-पलाशप्लक्षमाधवाः ॥ ८२ ॥ क-
 दलीचंदनछाया-कल्पद्रुमवीरकाः ॥ मातुलिंगदेवदारु-पामलातिलकांकुशाः ॥ ८३ ॥ जं-
 बूकुरवकांकुल्ल-मुखा यत्र महीरुहः ॥ गायफलैः पत्रपुष्पैः । प्रीणयन्ति जनव्रजान् ॥ ८४ ॥

माहाण

॥ ३२७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३२८ ॥

शत्रुंजयः कथाप्रकाशः ॥

दृष्ट्वा रोहणवैताल्य-मेरुसंपत्तितस्करं ॥ रैवताङ्गिं ददौ चक्री । तत्रावासानुपोषितः ॥
 ॥ ८५ ॥ गुर्वादेशात्तीर्थपूजां । चक्रे शत्रुंजयाङ्गिम् ॥ चक्री समस्तसंघेन । समं संमदवा-
 स्ततः ॥ ८६ ॥ अज्जोजयत् शक्तिसिंहः । संघलोकं सचक्रिणं ॥ मनोहराहाररसा-वधीरित-
 सुधं ततः ॥ ८७ ॥ दुर्गमं रैवतं ज्ञात्वा । महोदयमिवाथ तं ॥ चक्री यद्गसहस्रेण । सिद्धं ते-
 नेव केवली ॥ ८८ ॥ अचीकरत् सुखारोह-कृते पद्याचतुष्टयं ॥ शिलोत्करैर्दानशील-तपोज्ञा-
 वैरिवोज्ज्वलं ॥ ८९ ॥ ॥ वापीवननदीचैत्य-विभ्रांतपथिकव्रजं ॥ अकार्षीन्नरतः प्रोचैः ।
 पद्याः पद्या मुखे पुरं ॥ ९० ॥ ताज्जिः सुखं संघलोकाः । पद्याज्जी रैवताचलं ॥ अथारुदुरुचुं-
 गं । मनोरथमिव स्वकं ॥ ९१ ॥ जानन् जविष्यतो नेमे-र्जाविकट्याणकत्रयं ॥ तत्राका-
 र्यदुचुंगं । प्रासादं शिष्टपनाधिपः ॥ ९२ ॥ रैवताङ्गिणीरत्न-किरणैर्धनवर्णकैः ॥ अयत्नं
 चित्रनिर्माण-मासीत्तत्र जिनालये ॥ ९३ ॥ स प्रासादो ध्वजव्याजा-द्यशः कोशस्य चक्रि-
 णः ॥ वणिजे सुरवृंदाय । वणिंकां दर्शयन्निव ॥ ९४ ॥ शुशुजे स प्रतिदिश-मेकादशसुमं-

माहा

॥ ३२८ ॥

शत्रुंजय

॥३१॥

मूषैः ॥ चतुर्धरो महोत्तुंगो । यो नाम्ना सुरसुंदरः ॥ ७५ ॥ बलानकैर्गवाक्षैश्च । तोरणैस्त्रि-
 जगत्पतेः ॥ प्रासादोऽशोभत प्रोच्चैः । सर्वसूयानमंभितः ॥ ७६ ॥ स्फटिकोपलजे चैत्ये । शु-
 जनीलमणीमयी ॥ मूर्त्तिर्नैमेस्तारकेव । नेत्रपांडुरवर्त्तिनी ॥ ७७ ॥ मुख्यशृंगादधो मुक्त्वा ।
 प्रतीच्यां योजनं पुनः ॥ स प्रासादो जगत्खेद-नेदकृत्समजूहिजोः ॥ ७८ ॥ आदिदेवस्य
 तत्रैव । स्वस्तिकावर्त्तकाग्निधः ॥ प्रासादश्चक्रिणाकारि । निवारिततमोज्जरः ॥ ७९ ॥ रेजिरे
 मूर्त्तयस्तत्र । बह्व्योऽपि विमलाङ्घ्रिः ॥ सुवर्णरूप्यमाणिक्य-रत्नधातुविनिर्मिताः ॥ ८० ॥
 ततोऽर्द्धज्जकिर्जरतो । जरतो गणधारिजिः ॥ तत्रोपहारैर्विविधैः । प्रतिष्ठामप्यचीकस्त ॥ १ ॥
 नाकिनाथो नेमिनाथ-मथो वंदितुमाययौ ॥ वियत्पथेज्जनाथं त-मारुह्य प्रेरितो मुदा ॥ २ ॥
 ऐरावणैकपादेना-क्रम्य जूमिं बलीयसा ॥ कुंभं गजेऽपदमि-त्यकरोत्सोऽर्द्धदर्चने ॥ ३ ॥ वि-
 श्वत्रयभुवां तत्र । नदीनां पेतुरज्जुताः ॥ प्रवाहाः प्रसरद्विज-गंधलुच्यत् पद्मं हयः ॥ ४ ॥ सु-
 धा मुधा शर्करापि । कर्करा यत्पयःपुरः ॥ अगुरुः सोऽगुरुरज्जूत् । कस्तूरी न स्तुतिं श्रयेत्
 ॥ ५ ॥ तज्जंघखं श्रीखं । यदंबुपुरतोऽज्जवत् ॥ सरस्वत्यपि न रस-वती सिंधुर्न बंधुरा ॥

माहा०

॥३१॥

शत्रुंजय

॥ ३३० ॥

॥ ६ ॥ रंगाय नाञ्जवङ्गा । क्षीरोदः क्षोदन्नृन्निहि ॥ यदंबुनः पुरोऽहोदं । नाहोदकधरं यतः
 ॥ ६ ॥ दर्शनाकर्णनस्पर्शात् । सेवनाद्यत्फलं ज्ञवेत् ॥ तीर्थेष्वन्येषु तत्स्याच्च । तत्कुम्भांबुजि-
 नार्चनात् ॥ ७ ॥ बुधाः सुधाकुम्भमिति । वर्णयन्ति मुधैव तत् ॥ दत्तेऽजरामरपद-मिदमेव
 पराणि न ॥ ८ ॥ दिव्यतीर्थजलैर्युक्तं । मुक्तं दोषैर्बन्धूव तत् ॥ यत्पयःस्पर्शतो व्याधि-राधि-
 श्च व्रजति कथं ॥ ९ ॥ नागैरेणाथ धरण-नाम्ना नेमौ सुजक्तितः ॥ चक्रे यानाहिना कुम्भं ।
 जात्कृतिं निर्जरां दधत् ॥ १० ॥ हृदिनीहृदलक्ष्म्यो । यत्र पुण्यं पयो व्रजत् ॥ तच्च नाम्ना
 नागऊर-मिति ख्यातिं ययौ भुवि ॥ ११ ॥ ततोऽपि चमरैरेण । विज्ञौ जक्तिं वितन्वता ॥
 बाहनेन मयूरेण । स्वकुम्भमकरोन्महत् ॥ १२ ॥ मयूरपादाक्रमणा-त्रिर्ययुर्निर्जराणि यत् ॥
 मायूरनिर्जरमिति । तन्नाम्ना भुवि पप्रथे ॥ १३ ॥ चञ्चूयादिकुम्भानां । प्रज्ञावो वचनातिगः ॥
 यत्पयःस्पर्शनात्पापा-नीव कुष्ठानि यांत्यहो ॥ १४ ॥ यदंबाकुम्भमुद्धमं । तन्नासीत्सप्रज्ञावम-
 त् ॥ तदंजःसेवनाच्चात्या-दोषो याति सुदुस्तरः ॥ १५ ॥ अन्यैरपि स्वकुम्भानि । देवैर्विदधिरे
 तदा ॥ येषां प्रज्ञावसंसिद्धिं । देवा एव हि जानते ॥ १६ ॥

माहाण

॥ ३३० ॥

शत्रुंजय

॥३३॥

अथाहमहमिकया । स्पर्धमानाः परस्परं ॥ अपूजयन्नेमिनाथं । देवाः शक्त्याहतैः सुमैः ॥
 ॥ १७ ॥ सुस्नातो ज्वरतः कुंभे । गजैश्चपदनामनि ॥ विजृक्षते वाससी च । नेमिनाथमपूज-
 यत् ॥ १८ ॥ पूर्वोक्तेनैव विधिना । चक्री नीराजनां विज्जोः ॥ सभं मंगलदीपेनो-त्तारयामा-
 स दक्षिणं ॥ १९ ॥ अमांतां हर्षसंपत्ति-मुज्जिरन्निव चक्रजृत् ॥ जिनांहौ दत्तदृष्टिः सन् ।
 स्तोतुमेवमुपाक्रमत् ॥ २० ॥ श्रीशैवेय जयामेय-गुणरत्नमहोदधे ॥ जयापारकृपाधार । स्फा-
 रसंसारतारक ॥ २१ ॥ श्रीमन्नेमिजिन स्वामिन् । सहजेनात्मतेजसा ॥ तमोमग्नं ज्वोहि-
 ग्नं । मामुद्धर कृपापर ॥ २२ ॥ रागादयोऽरयो देव । ये पुरा निर्जितास्त्वया ॥ त एव त्वहि-
 रोधेन । बाधते मां त्वदाश्रयं ॥ २३ ॥ सर्वज्ञावैकसामान्य-मौदासिन्यमिहाश्रयन् ॥ त्वं चे-
 डुपेक्षसे तत्ते । कुतः सुस्वामिता मता ॥ २४ ॥ उदेति न मुदे याव-त्स्वन्मयं चिन्मयं महः
 ॥ स्वामिन्मोहतमस्ताव-च्चित्तान्तर्जायते गिनां ॥ २५ ॥ संसारसागरस्यान्त-र्मोहावर्त्तं गतः प्र-
 ज्ञो ॥ कदा मात्रजवद्व्यान-यानपात्रमहं श्रये ॥ २६ ॥ अहो मदोद्धतं चित्तं । सदाकृतक-
 दाग्रहं ॥ तथा प्रसीद विश्वेश । यथा सीदति न क्वचित् ॥ २७ ॥ तृष्णया तरलं स्वामिन्

माहाण

॥ ३३ ॥

शत्रुञ्जय

॥ ३३२ ॥

। विह्वलं स्मरतापतः ॥ शान्तिमेति यदि स्वांतं । त्वद्भ्यानामृतमज्जनात् ॥ १८ ॥ जातु किं
जंतवो यांति । क्रोधकूराध्वना विज्ञो ॥ शमैकसारं त्वन्मार्गं । मार्गयेत यदि क्लृप्तं ॥ १९ ॥
मधुना स्पर्द्धिनानेना—ध्वना ध्यानं धुनाति ते ॥ अनाहतेन नादेन । जिन कर्माणि योगिनां ॥
॥ २० ॥ पार्थिव्यादिस्फुरत्पंच—पिंरुस्थध्यानधारणाः ॥ अन्यस्यंति तवाधीश । परज्ञानाय
योगिनः ॥ २१ ॥ यद्योपदेशं चक्रांत—रर्द्धिं बादियोजनात् ॥ ध्यायंति त्वां महात्मानः । पद-
स्थध्यानसिद्धये ॥ २२ ॥

रागद्वेषविनिर्मुक्तं । योगयुक्तं निराश्रयं ॥ निर्घातितस्फुरद्भाति—कर्माणं करुणापरं ॥ २३ ॥
आत्मानं केवलालोक—लोकालोकावलोकितं ॥ ध्यायेद्यस्त्वन्मयत्वेन । स स्यादूपस्थविन्मुनिः
॥ २४ ॥ ॥ नानाश्रुतिविचारं स्या—दैक्यश्रुतिविचारकं ॥ सूक्ष्मक्रियान्निधं चैव । समु-
च्चिन्नक्रियं तप्रा ॥ २५ ॥ इति मत्वात्मसंवेदात् । शुक्लं ध्यानं चतुर्विधं ॥ योगिनो गतरूपं
त्वा—मंतः पश्यंति चिन्मयं ॥ २६ ॥ ॥ नानाध्यानैः पुरा देव । येन ध्यातोऽसि चेतसा
॥ क्रमेणात्मानमाविश्य । तन्मारयसि चारु तत् ॥ २७ ॥ निराकारं निराधारं । निराहारं

महाप

॥ ३३२ ॥

शत्रुंजय

॥३३३॥

निरंजनं ॥ विदंति परमार्थेन । देव त्वां तत्त्ववेदिनः ॥ ३८ ॥ अजिह्वापरमब्रह्म—मयस्तेजश्च-
 यस्तव ॥ किं सर्वगोऽपि मे मोह—तमो हरति न प्रज्ञो ॥ ३९ ॥ ज्वग्रीष्मज्वस्ताप—व्यापः
 स्यादेव देहिनां ॥ तदा यदा चिदानंद—चंस्त्वमसि दूरग- ॥ ४० ॥ शून्यता स्वपने देव । जा-
 गरेऽनल्पकल्पनाः ॥ एतद्दृष्ट्यातिगं किंचि—द्वंदंति त्वत्पदं बुधाः ॥ ४१ ॥ त्वयि ध्येये ब्रजे-
 द्ध्याता । ध्यानं च विलयं विज्ञो ॥ अतो वहिर्मुखा लोका । विमुखास्तव चिंतने ॥ ४२ ॥
 ये तु तत्त्वविदो देव । कल्पनातीतचेतसः ॥ ध्येयादित्रिकज्ञेदांस्ते । न विदंति मनागपि ॥ ४३ ॥
 इदं ध्येयमिदं ध्यान—महं ध्यातेति धीर्जवेत् ॥ तेषां येषामुदासीन—पदासीनं मनो न हि ॥
 ॥ ४४ ॥ यस्त्यक्तकर्मा निःसंगो । नित्यतृप्तो निरंजनः ॥ सदानंदमयः स त्वं । त्वं स एवे-
 ति मन्मतिः ॥ ४५ ॥ विषहे च स्वपहे च । मूर्खे चैव विचक्षणे ॥ दुःखे सुखे समस्वांता ।
 नाथ त्वद्देदिनो जनाः ॥ ४६ ॥ किं तेन तपसा तेन । श्रुतेन विनयेन वा ॥ जपेन तेन किं
 येन । नाथ त्वं नोपलक्ष्यसे ॥ ४७ ॥ पापकर्मकृतोन्माथ । नाथ तत्कुरु येन मे ॥ स्वदृष्टी-
 ज्वंति संकल्पा । विषयग्रहगोचराः ॥ ४८ ॥ परानंदहृदि मेऽस्तु । निमग्नस्य जगत्प्रज्ञो ॥

माहा

॥३३३॥

शत्रुंजय

॥ ३३५ ॥

वेद्यवेदकज्ञेदैक-शून्यता त्वत्प्रसादतः ॥ ४९ ॥ नार्थयेऽन्यद्विज्ञो किञ्चि-द्याचे त्वामेतदेव हि
 ॥ समुल्लसतु मञ्जिने । त्वत्प्रसादात्परं महः ॥ ५० ॥ श्रोत्रपेयामृतं स्तोत्र-मेतद्यः सुकृती
 पठेत् ॥ त्रिकालं यादवाधीश । स ज्ञवेत्स्वत्स्वरूपवित् ॥ ५१ ॥ करोत्करो नञोरत्न-चंद्सू-
 रिह दीप्यते ॥ यावत्तावत् क्लितौ देव । संस्तवस्तव नंदतात् ॥ ५२ ॥

इति स्तुत्वा महीनाथोः । नेमिनाथं मुदानमत ॥ नामयन् कर्मसंज्ञार-मपि सार्द्धं स्व-
 वर्ष्मणा ॥ ५३ ॥ गुरुज्जक्तिपवित्रांग-स्ततो ज्ञरतज्ञूपतिः ॥ ददावर्धिजने दानं । निदानं स्व-
 र्गसंपदः ॥ ५४ ॥ बुभुजे सारमाहारं । परिवारयुतस्ततः ॥ षट्खंरुज्जरताधीशो । निदशै क-
 णमेव च ॥ ५५ ॥ तमोरूपेयमिति तां । निशमिंश्चिमुङ्गां ॥ विवेकदीपस्तञ्जिने । निर वा-
 सयडुल्लसन् ॥ ५६ ॥ किञ्चिन्मुकुलिते वीक्ष्य । नेत्रे कुवले नृपः ॥ शुद्धं बुज्जिरसिंचच्च । ते
 वज्रवतुरुच्यते ॥ ५७ ॥ अंतरंगस्फुरद्ग-वर्णिकां दर्शयन्निव ॥ मुखरंगाय तांबूल-माददे व-
 सुधाविभुः ॥ ५८ ॥ स ययौ दानशालायां । यन्नन् दारिद्र्यदंतिषु ॥ दानमर्थिष्वथो वाटं । पा-
 णिपंचास्यसंज्ञवं ॥ ५९ ॥ त्रैलोक्यैश्चित्रयंती । रत्नजै रोदसीमपि ॥ शोभा मङ्गेश्रापश्यन् ॥

माहा०

॥ ३३४ ॥

शत्रुंजय

॥३३५॥

चक्री चित्रकरीमिव ॥ ६० ॥ रसझयैकया किंचित् । पार्यते वस्तुमस्य न ॥ इतीव शक्ति-
सिंहं स । तुल्यं तद्वर्णने जगौ ॥ ६१ ॥ मेरुर्मे न मनोह्लादी । बंधो विंध्याचलः खलु ॥ सु-
धा हिमाद्रिः सध्रीची-ज्ञावं नास्य यतः श्रयेत् ॥ ६२ ॥ क्रीडाशैलो ह्ययं लक्ष्म्या । महा-
सिद्धिनिकेतनं ॥ रत्नानि रसकूप्यश्च । कल्पवृक्षा इहैव यत् ॥ ६३ ॥

अयंसमवसरण-श्रियं जजति सर्वतः ॥ मध्ये चैत्यदुसंकाशं । मुख्यं शृंगमिदं यतः ॥
॥ ६५ ॥ परितः पर्वता एते । जजंते शालमालतां ॥ चतुर्दिक्षु चतुर्धारा । ऊरन्निर्जरिणीध-
राः ॥ ६६ ॥ नित्यारीण्यपि सत्त्वानि । यद्वसंतीह मित्रवत् ॥ लिहंत्यन्योऽन्यमेतानि । मुक्त-
वैराणि चानिशं ॥ ६७ ॥ ~~प्रतिध्वानै-ध्वानयन्~~ पश्यतः पर्वतममुं । यन्मे चित्तं प्रमोदते ॥ जा-
ने ततस्तमोमुक्त-मेतदासीद्विशेषतः ॥ ६८ ॥ इत्युक्त्वा विरते चक्रि-एवोचन्नामयन् शि-
रः ॥ शक्तिसिंहः प्रतिध्वानै-ध्वानयन् कंदरा अपि ॥ ६९ ॥ स्वामिन् शत्रुंजयगिरे-रैवता-
द्रियं जिनैः । कथितः पंचमं शृंगं । पंचमज्ञानदायकं ॥ ७० ॥ आद्ये धनुःशतं दुःख-माख्ये
तद्वद् द्वियोजनी ॥ दश तृतीये तुर्ये च । योजनान्यथ षोडश ॥ ७१ ॥ विंशतिः सुखमाख्ये

माहा०

॥३३५॥

शत्रुञ्जय

॥ ३३६ ॥

तु । षष्ठे षट्त्रिंशतिस्तथा ॥ उत्सर्पिण्यामिदं मान-मुच्चत्वेऽरेषु च क्रमात् ॥ ७२ ॥ एतस्यै-
वावसर्पिण्यां । हीयते च तथैव हि ॥ तदयं शाश्वतः शैलः । सर्वपापहरः स्मृतः ॥ ७३ ॥
॥ ३३६ ॥ ॥ कैलास उज्जयंतश्च । रैवतः स्वर्णपर्वतः ॥ गिरिनारनंदज्ज्ञा-वस्यारेष्विति
चाजिघाः ॥ ७४ ॥ महातीर्थमिदं देव । दिव्यौषधिसमन्वितं ॥ कस्य न प्रीतिमाधत्ते । पुण्यै-
रपि फलैरपि ॥ ७५ ॥ जिना अनंता अत्रैयु-रेष्यंति च तथा परे ॥ सिषिधुः केऽपि मुनयो-
ऽपीदं तीर्थमतो महत् ॥ ७६ ॥ यदत्र रसकुंभानि । देवरत्नचित्रकाः ॥ जवह्यसुखादान-मयं
रैवतकस्ततः ॥ ७७ ॥

अत्र निर्जरिणीनीर-सिक्ता नद्यानपादयाः ॥ शिक्कयेवास्य तीर्थस्य । सर्वर्तुषु फलं त्यमी
॥ ७८ ॥ श्रीदक्षिणगिरी विद्या-धरो देवगिरिस्तथा ॥ एतेऽत्र पर्वता ज्ञांति । चत्वारः परितः
स्थिताः ॥ ७९ ॥ संवेष्ट्य रैवतममुं । महासिद्धिसुखप्रदं ॥ सुस्वामिनमिवाप्येते । सेवंते गि-
रयोऽजितः ॥ ८० ॥ ततो नद्यः प्रवर्त्तते । बह्वयः पुण्या महाहृदाः ॥ जिनस्नात्रार्थजलजृ-
त्-प्रज्ञावोद्भावितादयाः ॥ ८१ ॥ ऐद्यां दिशि श्रीदक्षि-गिर्योरस्त्यंतरा नदी ॥ उदयंतीति

माहाण

॥ ३३६ ॥

शत्रुंजय

॥३३७॥

विख्याता । प्रक्रीम्त्सुरसंचया ॥ ८२ ॥ उदयंती दक्षिणस्यां । हृदिनी हृदराजिता ॥ घनप्रज्ञा-
 वजननी । दुष्टदोषप्रमार्जनी ॥ ८३ ॥ वारुण्यां सुवर्णरेखा । सत्यार्था विशदा नदी ॥ उद्य-
 द्बह्यहृदव्रात-संजातघनशुद्धिदा ॥ ८४ ॥ लुलत्कल्लोलकमलो-दीच्यां लोलेतिनिम्नगा ॥ इ-
 यं दीनजनाऽदैन्य-करणी तीर्थसंगतः ॥ ८५ ॥ एताः पर्वतसंजाता । नद्यो हृदहृदोज्ज्वलाः
 ॥ बह्व्योऽन्या अपि संत्यत्र । निर्जराणि तथा हृदाः ॥ ८६ ॥ अत्र विद्याधरा देवाः । किन्नरा
 अप्सरोगणाः ॥ गुह्यकाश्च वसंत्युच्चैः । स्वस्वसिद्धिविधीभ्या ॥ ८७ ॥ कोऽयं गिरिर्विज्ञात्यग्रे ।
 वायवीदिशमाश्रितः ॥ इत्युक्तो जतरतेनाह । शक्तिसिंहः पुनर्गिरं ॥ ८८ ॥ स्वामिन् विद्या-
 जृता पूर्व । बरटेन कुम्भेधसा ॥ संसाध्य राक्षसीं विद्यां । चक्रेऽत्रैव निजा स्थितिः ॥ ८९ ॥
 क्रूरेणाधिष्ठितः सोऽयं । स्वामिन् बरटरक्षसा ॥ महाद्दिशे विख्यातो । नाम्ना तेनैव तत्स्वयं
 ॥ ९० ॥ न मन्यतेऽसौ दुर्दातो । रुदो रुद्रासुरैर्वृतः ॥ मदाज्ञां विद्यया व्योम-गामिन्या गगनंगमी
 ॥ ९१ ॥ देशोद्दिगकरः सोऽय-मित्याकर्ण्य क्रुधातुरः ॥ चक्री सुषेणमादिहत् । तज्जयाय वि-
 मानगं ॥ ९२ ॥ चक्रिणः शासनं शीर्षे । धृत्वा सेनापतिस्ततः ॥ स चचाल विमानेन । वि-

महा०

॥ ३३७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३३८ ॥

मानं प्रापयन् रविं ॥ ९३ ॥

समागतं सैन्यनाथं । बुध्वा बरटकोऽसुरः ॥ युद्धाय समञ्जस्तयः । समं स बहुराक्षसैः
 ॥ ९४ ॥ कणं तैरसुरैः सार्द्धं । युध्वा बध्वाथ राक्षसं ॥ स्वविमानेऽक्षिपत्सेना-नाथोऽन्ये
 नेशुरुत्सुकाः ॥ ९५ ॥ सुबेणो जितकासीति । रैवते दुतमेत्य च ॥ चक्रिणः पादपीठाग्रे-
 लोऽयत्कुणपं स्यात् ॥ ९६ ॥ दीनं म्लानमुखं तीव्र-स्फुटद्वंद्वगलद्वसं ॥ दृष्ट्वाथ तं दयापूर्णः ।
 शक्तिसिंहो जगाविति ॥ ९७ ॥ यज्जीववधकंदोऽय-मारोपि जवतासुर ॥ तत्पापज्ञोः समारं-
 जो-ऽयमासीन्नरके फलं ॥ ९८ ॥ त्यजस्यद्यापि चेज्जीव-हिंसामाज्ञां च मेऽधुना ॥ मन्यसे-
 ऽन्नयदानं त-न्मोचयामि न संशयः ॥ ९९ ॥ स्वशिरोऽलंकृतिं स्वामिन् । कर्त्तास्मि तव शा-
 सनं ॥ इत्युक्तियुक् स तद्भक्तो-ऽमोचयच्चक्रिणो नृपः ॥ १०० ॥ रक्षोऽपि स्वगिरावादि-ना-
 यकारिष्टनेमिनोः ॥ प्रासादौ मेरुवत्तुंगा-वकार्षीर्धर्षवर्षणः ॥ १ ॥ तत्तेटे तटिनीं चक्रे । पूर्व-
 दिग्गामिनीं शुभ्रां ॥ शत्रुंजयनदीबद्ध-स्पर्द्धां तादृक्प्रज्ञावतः ॥ २ ॥ यः स्वामिनमादिनाथं ।
 नेमिनाथं नमोऽकरोत् ॥ तस्य कामं प्रदत्तेऽसौ । राक्षसः शुभ्रमानसः ॥ ३ ॥ तदादि तीर्थं

माहा०

॥ ३३८ ॥

शत्रुंजय

॥३३ए॥

तज्जातं । नाम्ना कामदमित्यपि ॥ निःकामानां च यद्वत्ते । शिवश्रियमनुत्तरां ॥ ४ ॥ चक्री
 तमिति संस्थाप्य । राक्षसं तत्र पर्वते ॥ स्वयं नेमिजिनस्यार्चा-कृते प्रासादमाययौ ॥ ५ ॥
 ततः पंचमकल्पेशो । ब्रह्मेशोऽमरकोटिजिः ॥ श्रीनेमिचैत्ये नरत-कारिते समुपागमत् ॥ ६ ॥
 नेमिपूजापरं नृक्ति-ज्ञासुरं नरतेश्वरं ॥ जगौ स्नेहपरां वाणीं । ब्रह्मेशोऽजिह्वमानसः ॥ ७ ॥
 श्रीयुगादिजिनाधीश । सूतो नरतनूषण ॥ चक्रिन् चरमदेह त्वं । जयवान् नृव शाश्वतः ॥
 ॥ ८ ॥ यथा श्रीवृषजस्वामी । प्रथमस्तीर्थनायकः ॥ तथा त्वं प्रथमः संघ-पतिस्तीर्थप्रका-
 शकः ॥ ९ ॥ पूरयन् भुवनाज्जोगं । त्वद्यशःक्षीरसागरः ॥ अस्मानपि स्वकल्लोलै-र्वर्णितुं त्व-
 रयत्यहो ॥ १० ॥ गिरिशत्रुंजये तीर्थे । त्वया तु प्रकटीकृतं ॥ घनाघनं पुरो वात । इव वि-
 श्वोपकारिणं ॥ ११ ॥ उज्जयंते नगे नेमि-नाथस्य नवमंदिरं ॥ यदकारि विशेषेण । तन्मा-
 न्योऽसि मम ध्रुवं ॥ १२ ॥

श्रुणु पूर्वमतीताया-मुत्सर्पिण्यां तदोज्ज्वलः ॥ सागरार्हन्मुखांज्जोजा-ब्रह्मशक्रोऽश्रुणोदि-
 ति ॥ १३ ॥ द्वाविंशस्यावसर्पिण्यां । ज्ञाविनो नेमिनोऽर्हतः ॥ गणनृत्पदमासाद्य । नृवान्

माहा०

॥३३ए॥

शत्रुंजय

॥ ३४० ॥

निर्वृत्तिमेष्यसि ॥ १४ ॥ स तदा प्रमुदाधारः । स्वकल्पे नेमिनोऽङ्गुतां ॥ व्यधान्मूर्त्तिं तदाद्य-
 न्यै-रस्मान्निरपि सार्च्यते ॥ १५ ॥ कल्याणत्रयमत्रैव । जानंतो ज्ञाविनेमिनः ॥ पूर्वापरानु-
 क्रमतो-ऽप्यागङ्गामः सदा वयं ॥ १६ ॥ सर्वेऽपि वयमार्हत्या । विशेषात्रेमिसेवकाः ॥ अर्ह-
 त्सूनुर्नवान् चक्री । दृष्टोऽस्त्यत्र सुमंगलं ॥ १७ ॥ इत्यालाप्य चक्रपाणिं । नत्वा नेमिं च
 ज्ञातः ॥ ब्रह्मेन्द्रः संघमाराध्य । पुनः स्वं कल्पमासदत् ॥ १८ ॥ आपृच्छ च ज्ञरतं प्रीत्या ।
 सौधर्मपतिरप्यगात् ॥ संस्मरंस्तद्गुणांस्तीर्थ-मपि सोऽत्यर्थवासनः ॥ १९ ॥ तीर्थमुद्भूय
 ज्ञरतो-ऽपीत्यमानर्च्य चोच्चकैः ॥ इंदोत्सवादिकं कृत्वा । मुदाजूढानदित्सुकः ॥ २० ॥ तदा
 यत्प्रददौ दानं । याचकेभ्यो जगद्भिः ॥ विना नवनिधीन् नान्य-स्तत्पूरयितुमीश्वरः ॥ २१ ॥
 अथोत्ततार मासांते । चक्री सुरनरैर्वृतः ॥ रंगात् स्वर्णगिरेः शृंगा-तत्र मुक्त्वा च मानसं ॥
 ॥ २२ ॥ प्रणमन् पुरतो जूत्वा । योजितांजलिसंपुटः ॥ व्यजिज्ञपत् शक्तिसिंह-ध्रुकिणं वि-
 नयादिति ॥ २३ ॥ स्वामिन् स्वकिंकरस्याद्य । विज्ञप्तिमवधारय ॥ श्रीमन्निरिडुर्गमिति । पु-
 रमेतत्पवित्रय ॥ २४ ॥

माहा०

॥ ३४० ॥

शत्रुंजय

॥३४॥

इत्याग्रहवशात्तस्य । चक्री तत्पुरमाविशत् ॥ नानालोककुलाकीर्ण-मृद्व्या स्वर्गपुरोपमं
 ॥ १५ ॥ प्रासादे तत्पुरस्यांत-रर्चयद् वृषजं जिनं ॥ अष्टाङ्गिकां च चक्रीश-श्वक्रे ब्रातृव्यज-
 क्तितः ॥ १६ ॥ वहिरंतररिवातं । युगपज्जेतुमुद्यतः ॥ चतुरंगचमूसंध-वृतः प्रस्थितवान् नृपः
 ॥ १७ ॥ गजानां वृंहितैर्वाजि-ह्वेषितैरथचीत्कृतैः ॥ सिंहनादैश्च वीराणां । शब्दाघ्नैतमञ्जुत्तदा
 ॥ १८ ॥ अपारैः सैन्यसंज्ञारै-श्वलिते चक्रिणि स्फुटं ॥ क्षुब्धयंत्या धारणा मद्या-स्तदाञ्जुवन्
 महीधराः ॥ १९ ॥ व्यावृत्य कंधराबंधं । पथि चक्री ब्रजन्नपि ॥ पश्यतिस्म रैवताङ्गिं । लो-
 लमौलिः स्तुवन्निति ॥ २० ॥ मेरुरोहणवैताढ्य-सारैरेष विनिर्मितः ॥ पर्वतः सर्वतो हेम-
 रत्नरूप्यमयोऽस्ति यत् ॥ २१ ॥ अस्य गङ्गाप्रसंजाप्रत्-कल्पवृक्षा यदर्धेषु ॥ कल्पितं दद-
 ते दान-मस्यैव महिमा सहि ॥ २२ ॥ सुराष्ट्रेत्यस्य राष्ट्रस्य । युक्तं नाम परस्य न ॥ शत्रुं-
 जयोज्जयंतादि-तीर्थान्यत्रैव यत्परं ॥ २३ ॥ अत्र पर्वतनद्योऽपि । वृक्षाः कुंभानि जूमयः ॥
 अन्यत्रैकतीर्थमिव । सर्वं तीर्थत्वमिच्छति ॥ २४ ॥ देशानामुत्तमो देश-स्तीर्थं तीर्थेषु चोत्तमं
 ॥ सुराष्ट्रा शरणायात-परित्राणप्रसूरिव ॥ २५ ॥ षट्खंरुमेदिनीमध्ये । सदा सर्वर्तुशोभितः

माहा०

॥३४॥

शत्रुंजय

॥ ३४२ ॥

॥ सुराष्ट्रायाः समो देशः । सर्वतीर्थमयो न हि ॥ ३६ ॥ निर्धना ये सुराष्ट्रायां । निःपुण्या-
 श्च स्वकर्मतः ॥ तेषां ज्वत्रयं मन्ये । निःफलं दुःखजाजिनां ॥ ३७ ॥ ये सुराष्ट्रावासिनोऽ-
 पि । परराष्ट्रकृतस्पृहाः ॥ ते तु संत्यज्य कल्पदुं । घचूरककुताग्रहाः ॥ ३८ ॥ हत्यादिदोषै-
 र्निर्मुक्ता । न ये देशेऽत्र मानवाः ॥ शुद्धयन्ति ते कथं त्वन्य-तीर्थेषु तपसापि हि ॥ ३९ ॥
 न दुर्निर्गन्तयं ह्यत्र । न देशे पापसंचयः ॥ न कूटबुद्धिर्न दोहः । सार्जवः सकलो जनः ॥
 ॥ ४० ॥ उच्चरन्निति जूनायो । विधायाथ प्रदक्षिणां ॥ शत्रुंजयं दिनैः कैश्चि-दानंदपुरमाप्तवा-
 न् ॥ ४१ ॥ अथाहूय शक्तिसिंहं । पार्श्वे समुपावेशयत् ॥ चक्री तस्य च नम्रस्य । पृष्ठे पा-
 णिमदान्मुदा ॥ ४२ ॥ उवाच च त्वया वत्स । स्थेयमत्र मदाज्ञया ॥ कुर्याः साम्राज्यमाप-
 न्नो । रक्षां तीर्थद्वयस्य च ॥ ४३ ॥ पावित्र्यात्तीर्थज्जूतायाः । सुराष्ट्रायास्त्वमीश्वरः ॥ यद्वन्ये-
 ज्योऽपि धन्यस्तत् । पूज्यः शेषैर्नृपैरसि ॥ ४४ ॥ शत्रुंजयं सेवसे यत् । तत् तातं हि निषे-
 वसे ॥ तातेनाधिष्ठितं यच्च । तत्तीर्थं तातसन्निभं ॥ ४५ ॥ इत्युदीर्य ददौ तस्मै । उत्रद्वयमि-
 लापतिः ॥ तीर्थद्वयस्य शास्ताय-मित्यग्निज्ञानकारणं ॥ ४६ ॥ हारादिज्जिरलंकारै-र्गजवा-

माहा०

॥ ३४२ ॥

शत्रुंजय

॥ ३४३ ॥

जिरधैर्धनैः ॥ रत्नैर्धनैः स सन्मान्य । शक्तिसिंहं व्यसर्जयत् ॥ ४७ ॥ शक्तिसिंहोऽपि पुण्या-
नु-बंधिपुण्यं प्रकाशयन् ॥ सुराष्ट्रावासिनो लोकान् । पातिस्माराधयन् जिनं ॥ ४८ ॥

ततोऽर्बुदगिरौ गत्वा । ज्वलन्तज्जविष्यतां ॥ प्रासादानर्हतां चक्री । गुर्वाङ्गाग्निरचीकर-
त् ॥ ४९ ॥ सर्वत्र ज्वरतश्चक्री । ज्ञातृव्यान् प्राप्य हर्षितः ॥ समागतान् स्वस्वदेशा-दानैर-
प्रीणयद् धनं ॥ ५० ॥ प्रयाणैरनवच्छिन्नै-स्ततः स पश्चि संचरन् ॥ नमस्यन् सर्वतीर्थानि ।
स्थाने स्थाने कृतोत्सवं ॥ ५१ ॥ नन्दनं दीनसंघातं । पूजयंश्च मुनीनपि ॥ आशिषः सर्वतो
गृह्णन् । मगधं देशमासदत् ॥ ५२ ॥ ~~कुम्भ~~ ॥ तत्रापि मागधो नाम्ना । ज्ञातृव्यो मगधांगजः
॥ चक्रिणः सन्मुखमगा-कुत्सवैः सर्वशक्तिभिः ॥ ५३ ॥ ज्वरतोऽपि निजस्याग्रे । तमध्यारो-
हयन्नतं ॥ वारणे ज्ञास्कर इवा-रुणं स्वरथमंदिरे ॥ ५४ ॥ नन्दनसन्मंगलाराव-मुखरं प्रोच्च-
लध्वजं ॥ स विवेश विशामीशः । पुरं राजगृहं ततः ॥ ५५ ॥ प्रतिगृह्याथ तस्यैवं । सत्कि-
यां ज्ञोजनादिकां ॥ चक्री वैज्जारकगिरौ । तीर्थयात्रार्थमुद्ययौ ॥ ५६ ॥ तत्राप्यसौ वर्द्धकिना
। महावीरस्य मंदिरं ॥ ज्ञाविनः कारयामास । शत्रुंजयगिराविव ॥ ५७ ॥ शत्रुंजयोज्जयंता-

महाप

॥ ३४३ ॥

शत्रुंजय

॥ ३४४ ॥

ख्ये । सम्मेताख्ये च सानुनि ॥ वैज्जारस्याज्ञवंस्तत्र । प्रासादाः श्रीमदर्हतां ॥ ५७ ॥ तीर्थे त-
त्रापि संस्थाप्य । चक्रीत्थं सर्वपापहृत् ॥ पूजनोत्सवदानाद्यं । पूर्ववन्निरमापयत् ॥ ५८ ॥
चक्रिशक्रश्रियो नित्यं । किंकर्यः स्युर्गृहांगणे ॥ मुक्तिसौख्यं न दूरेऽपि । वैज्जारगिरिषायिनां
॥ ६० ॥ रुणाद्यनर्थहरणं । तरणं जववारिधेः ॥ वैज्जारगिरितीर्थं तद् । बहुतीर्थफलप्रदं ॥
॥ ६१ ॥ विधाय कृत्यमखिलं । योग्यं संघपतिरिति ॥ व्यसर्जयन्मागधेशं । चक्री मार्गानु-
यायिनं ॥ ६२ ॥ कुर्वन् प्रयाणं जस्तः । समं संघसुरासुरैः ॥ दिनैः कैश्चिदथ प्राप । सम्मे-
तशिखरं महत् ॥ ६३ ॥ तत्रापि विंशतेस्तीर्थ-कृतां प्रासादपंक्तयः ॥ आदेशाच्चक्रिणोऽज्ञूवन्
। कृता वर्द्धकिना कृणात् ॥ ६४ ॥ पूर्ववत्पूजयित्वा च । जिनान् गणधरान् मुनीन् ॥ वाङ्ग-
नुगतमग्निं ज्यो । ददौ दानं धराधिपः ॥ ६५ ॥ सम्मेतशिखरं तीर्थं । सर्वकल्मषज्जेदकं ॥ ए-
कदा पूजितं यच्च । पदं दत्ते परात्परं ॥ ६६ ॥ तत्राष्टौ दिवसान् स्थित्वा । पवित्रेऽहनि चक्र-
जृत् ॥ पुरीं निजामज्जिस्मृत्य । चचालाचलसहलः ॥ ६७ ॥ दिनैः कतिपयैरेवं । संसरन् ज-
स्ताधिपः ॥ अयोध्यासविधोद्यानं । प्राप नंदनसन्निभं ॥ ६८ ॥

माहा०

॥ ३४४ ॥

शत्रुंजय

॥ ३४५ ॥

ततः सूर्ययशाः श्रुत्वा । प्राप्तं श्रीज्जरताधिपं ॥ धावन् हर्षेण जंघाला-नप्यलंघयदुच्चकैः
 ॥ ६९ ॥ लुलोठ चक्रिणः पाद-तलेऽसौ दर्शनादपि ॥ उच्चाप्य सोऽपि तमथा-श्लिष्यत्सानं-
 दनंदनं ॥ ७० ॥ कांश्चित्स्मृत्या च वाचा च । कांश्चिदालोकनेन च ॥ श्रीसूर्ययशसमनु-सो-
 ऽज्यनंदत् पुरीजनान् ॥ ७१ ॥ पुरांतश्चंदनघन-काश्मिरजघनञ्चटाः ॥ वज्रबुध्नवत्वरस्यांत-
 स्ततोऽपि कुसुमोत्कराः ॥ ७२ ॥ उच्चर्यन्ति प्रतिगृहं । रंजास्तंजाः फलोज्ज्वलाः ॥ तोरणा-
 न्यप्यवध्पंत । कल्पद्रुमदलैः कलैः ॥ ७३ ॥ शातकुंजजवाः कुंजा । अशुजन् सौधमूर्धसु ॥
 निधयोऽधिकरूपाढ्याः । प्राप्ता इव निजं विभुं ॥ ७४ ॥ चंडमंदलसंकाशै-रादशैः कुट्टिमाश्र-
 यैः ॥ विनीता स्वपतिं चक्षुः-सहस्रैः पश्यतिस्म किं ॥ ७५ ॥ उल्लोचैर्मचवृंदांबु-यंत्रैश्चि-
 त्रकरैर्धनं ॥ स्वःपुरीव विनीताऽनूत् । तदा श्रीज्जरतागमे ॥ ७६ ॥ कुंजिरत्नमथो चक्री । पू-
 र्वाचलमिवार्यमा ॥ आरुरोह बहूत्साह-श्चंडरत्नप्रजाजरं ॥ ७७ ॥ पूर्णोदुमंढलनिजं । उत्रं
 मूर्ध्नि व्यराजत ॥ चक्रिणो मूर्तिमान् पुण्य-प्ररोह इव विस्फुरन् ॥ ७८ ॥ गंगातरंगविशदे ।
 चामरे रेजतुश्चले ॥ तस्यास्यचंडसेवायै । चकोराविव संगतौ ॥ ७९ ॥ जट्टैर्जयजयाराव-

माहा०

॥ ३४५ ॥

शत्रुंजय

॥ ३४६ ॥

मुच्चरजिः पुरो गतैः ॥ गायत्रिर्गायनैर्ग्राम-रागरंगपवित्रितं ॥ ८० ॥ उच्चारिणीर्जिर्धवलान् ।
 कुलस्त्रीर्जिश्च पृष्टतः ॥ गणजृजिः पुरस्ताच्च । संगतः सुकृतैरिव ॥ ८१ ॥ अनुव्रजन् सर्वशो-
 ज्ञा-संगतं देवतालयं ॥ प्रविवेश पुरीं चक्री । समं संघसुरासुरैः ॥ ८२ ॥ ~~विशिष्टैर्विक्रमैः~~ ॥
 पुरांतर्मुख्यचैत्येषु । नत्वा श्रीप्रश्नमं प्रभुं ॥ नृपेजोऽगान्निजावासं । प्रणिधाय गुरुनपि ॥ ८३ ॥
 आत्मादेहमिवेंदुरभ्रमिव वामेधं यथा स्वःपतिः । स्वर्गं यद्वदहर्नजोमणिरिव स्वर्गं कवित्वं य-
 था ॥ चैत्यं देव इवोज्ज्वलं परिमलः पुष्पं यथा सकुलः । कुट्यं वा जतरतः कृतोत्सवमसौ
 प्रासादमाशिश्रियत् ॥ ८४ ॥ यद्वास्ते क्तिनायकाश्च खचराः श्रेष्ठयादयश्चापरे ॥ सौधो-
 त्संगगचंङ्गरत्नकिरणस्फुर्जेन्मुखेन्दूज्ज्वलं ॥ हाराधारसुमौक्तिकोडुकलितं तं चक्रपाणिं मुदा । ने-
 मुः केमकृते निजस्य नितरां शक्रं सुरौघा इव ॥ ८५ ॥

॥ इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते महातीर्थश्रीशत्रुंजयमाहात्म्ये

श्रीजतरततीर्थयात्रातीर्थोद्धारवर्णनो नाम पंचमः सर्गः

समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥

माहा०

॥ ३४६ ॥

शत्रुंजय

षष्ठः सर्गः प्रारभ्यते

माहा०

॥ ३४७ ॥

योऽनंतोऽग्रक्तमूर्तिर्जगदखिलज्वलाविभूतार्थमुक्तः । सर्वज्ञः सर्वदर्शी सकलजननतः सं-
 स्तुतः साधुसंघैः ॥ अक्षोणः क्षीणकर्मा वचनपथमतिक्रम्य यो दूरवर्ती । स श्रीमानादिना-
 थस्तव दिशतु सदा मंगलं पुण्यलक्ष्यः ॥ १ ॥ कर्णामृतमग्नौ शक्रा—कर्णयस्स्यैव चक्रिणः ॥
 चरितं चारु निर्वाण—समारोहणसंगतं ॥ २ ॥ अथ सोमयशोमुख्यान् । सत्कृतान् देशदान-
 तः ॥ कथंचिन्नरतश्चक्री । विससर्ज सुवत्सलः ॥ ३ ॥ सन्मान्य सकलं संघं । ज्ञोजनाज्ञाद-
 नादिभिः ॥ स्वीचकार महीक्षारं । भुजाभ्यां नरताधिपः ॥ ४ ॥ विहरन् जगवानष्टा-
 पदाञ्चै समवासरत् ॥ ज्ञात्वोद्यानपतेश्चक्री । विवन्दिषुरथागमत् ॥ ५ ॥ श्रीसर्वज्ञमुखांजो-
 जात् । श्रुत्वा दानफलं महत् ॥ जगाद चक्री महानं । गृह्णंतु श्रमणा अमी ॥ ६ ॥ मुनीनां
 राजर्षिभ्यो न । निरवद्योऽपि कष्टपते ॥ कृतं तदर्शपनया—प्युवाचेति जगद्गुरुः ॥ ७ ॥ ज-
 गौ पुनर्महीनेता । स्वामिन् पात्रं महान् मुनिः ॥ यदेतस्यापि नो दानं । कष्टपते तत् क-

॥ ३४७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३४८ ॥

रोमि किं ॥ ८ ॥ व्याजहार ततः शक्रो । गुणोत्तरवतां ननु ॥ साधर्मिकाणां श्राद्धानां । दे-
हि दानं महीश्वर ॥ ९ ॥ संक्रंदनोक्तं नाथेना-ऽप्रतिषिद्धं निशम्य तत् ॥ प्राप्तयोध्यः स ता-
न् जक्त्या । जोजयामास नित्यशः ॥ १० ॥ मुग्धत्वाद्बहुशः प्राप्तान् । वीक्ष्य सूदा जगुर्नृपं
॥ श्राद्धश्राद्धविचारो हि । स्वामिन्नास्मान्निराप्यते ॥ ११ ॥ श्रुत्वेति चक्री श्राद्धानां । कंठे
रेखात्रयं व्यधात् ॥ रत्नत्रयस्य काकिण्या-ऽज्ज्ञानं दक्षिणोत्तरं ॥ १२ ॥ जितो जवान् वर्त्तते
ज्जी-स्ततो मा हन मा हन ॥ इति प्रतिप्रातरेव । चक्री तान् स्वमवीवदत् ॥ १३ ॥ तदाक-
र्ण्य विचारेणा-मुंचच्चक्री प्रमादतां ॥ रेखात्रयांकास्ते जग्मु-र्माहनाख्यां च जूतले ॥ १४ ॥
अर्हयतिश्राद्धधर्म-गुणराशिकरं बितां ॥ चक्रवर्त्ती श्रावकांस्तां-श्चतुर्वेदीमपाठयत् ॥ १५ ॥
धर्म इव जगवतो । जस्तादप्ययं क्रमः ॥ सधर्मवत्सलत्वाख्यो । ववृते तत्प्रजृत्त्यपि ॥ १६ ॥
इतश्च वृषजस्वामी । विहरन् वसुधातले ॥ चतुर्विधस्य संघस्य । स्थापनामित्यपूरयत्
॥ १७ ॥ पंचाशीतिसहस्राणि । लक्षं सार्द्धशतानि षट् ॥ परिवारेऽज्जवन् सर्वे । मुनयस्त्रिज-
गद्गुरोः ॥ १८ ॥ लक्षत्रयं तु साध्वीनां । श्राद्ध लक्षत्रयं तत्रा ॥ सपंचाशत्सहस्रं च । शु-

मादा०

॥ ३४८ ॥

शत्रुञ्जय

॥३४ए॥

हसम्यक्तवशास्त्रिनः ॥ १ए ॥ श्राद्धीलक्षाः पंच सार्धा-श्चतुःसहस्रसंयुताः ॥ प्रजोराकेवलो-
 त्पत्ते-रजार्यत स्वबोधिताः ॥ २० ॥ ~~कुम्भ~~ ॥ पालयित्वा व्रतात्पूर्व-लक्षं त्रिजगतां गुरुः ॥
 जानन् स्वमोक्षकालं स । प्रापाष्टापदपर्वतं ॥ २१ ॥ तत्र शुद्धप्रदेशेऽसौ । सहस्रैर्दशजिः स-
 मं ॥ मुनिजिर्जगतामीशो-ऽनशनं प्रत्यपद्यत ॥ २२ ॥ अथोद्यानपतिः शीघ्रं । गत्वा ज्जरत-
 न्भूजे ॥ तत्सर्वं कथयामास । रुद्धकंठोऽस्फुटाक्षरं ॥ २३ ॥ ज्जरतोऽपि तत्रावस्थं । विभुमा-
 कर्ण्य दुःखितः ॥ विना यानपरीवारौ । पादाभ्यामचलद् दुतं ॥ २४ ॥ पृष्ठानुधाविनां दूर-
 मपि मुंचन्महीधवः ॥ वर्षन्नश्रूणि निजृतं । कंटकाद्यैरपीकृतः ॥ २५ ॥ तत्रावस्थांगनावर्ग-
 सहितः शोकसंगतः ॥ सहसाष्टापदं शैल-मारुरोहोच्चवेश्मवत् ॥ २६ ॥ ~~कुम्भ~~ ॥ पर्यंकास-
 नसंस्थानं । रुद्धसर्वेन्द्रियाश्रवं ॥ प्रभुमालोक्य ज्जरतो-ऽनमदश्रुजलप्लुतः ॥ २७ ॥ स्वर्नाया
 अप्यथान्येयुः । सर्वेऽपि चलितासनाः ॥ प्रदक्षिणीकृत्य विभुं । नेमुश्चोच्चशुचाकुलाः ॥ २८ ॥
 एकोनाया नवत्यां च । शेषपक्षेषु सत्वथ ॥ सुखमदुःखमारस्या-वसर्पिण्यां जगद्गुरुः ॥
 ॥ २९ ॥ माघकृष्णत्रयोदश्यां । पूर्वाह्नेऽनीचिगे विधौ ॥ पर्यंकासनगः स्थूल-कायवाक्चि-

माहा

॥ ३४ए॥

शत्रुंजय

॥ ३५० ॥

तयोगमुक् ॥ ३० ॥ सूक्ष्मेण काययोगेन । रुद्ध्वा योगं च वादरं ॥ सूक्ष्मक्रियं नाम शुक्ल-
 ध्यानमाप तृतीयकं ॥ ३१ ॥ ~~विनिर्दिष्टं~~ ॥ अथ सूक्ष्मतनूयोग-मथोच्चित्रक्रियं तथा ॥
 तुर्यमासाद्य सद्ब्रह्म । विभुर्लोकाग्रमासदत् ॥ ३२ ॥ बाहुबल्यादयस्तेऽपि । ध्यानांतरमनु-
 श्रिताः ॥ मुनयो विधिवत्प्रापुः । कृणेन पदमव्ययं ॥ ३३ ॥ नारकाणामपि सुखं । तदोद्यो-
 तो जगन्त्रये ॥ वज्रूव स्वामिनिर्वाण-कल्याणादचिरेण च ॥ ३४ ॥ पंचत्वात् पंचमीं प्राप्तं ।
 गतिं वीक्ष्य विभुं नृपः ॥ अपारदुःखसंज्ञारा-न्मूर्छितो न्यपतत् कितौ ॥ ३५ ॥ तातो जग-
 त्रयत्राता । बाहुबल्यादयोऽनुजाः ॥ स्वसारौ ब्राह्मीसुंदरौ । पुंरुरीकादयः सुताः ॥ ३६ ॥
 श्रेयांसाद्याश्च नप्तारो । हत्वा कर्मक्षयोऽखिलान् ॥ ययुर्लोकाग्रमद्यापि । जीवामि प्रियजी-
 वितः ॥ ३७ ॥

इत्याक्रंदपरं ज्ञापं । दृष्ट्वा संक्रंदनः शुचा ॥ चकार रुदितं तच्च । संक्रंदनमज्ञूततः ॥ ३८ ॥
~~विनिर्दिष्टं~~ ॥ अनुसंक्रंदनं चान्ये । चक्रंदुत्त्रिदिवौकसः ॥ तद्दीक्ष्य ज्वरतोऽप्यासी-द्वहो
 रोदनकर्मणि ॥ ३९ ॥ शोकग्रंथिविज्ञेदाय । पूर्वादृष्टस्तदाद्ययं ॥ रोदनव्यवहारोऽज्ञू-ल्लोकेह-

माहा

॥ ३५० ॥

शत्रुंजय

॥३५१॥

त्रेत्रशोधनः ॥ ३५ ॥ तस्योच्चैरोदनैरासी-शेदस्यपि शुचाकुला ॥ स्फुटञ्चैलगतजल-शैला त-
 त्रिर्जराश्रुमत् ॥ ४० ॥ इत्याक्रांतं शुचा सम्यक् । मुमुर्षुमिव जूपतिं ॥ वीक्ष्येऽस्तद्विवोधाय
 । जगाविति पवित्रगीः ॥ ४१ ॥ चक्रीश त्रिजगत्स्वामि-सूनो सहजधीरतां ॥ परित्यज्याह
 इव किं । रोदिष्येवं शुचेरितिः ॥ ४२ ॥ यः स्वामी जगदाधारो । जगतः स्थितिकारकः ॥ ज-
 गन्नमस्यो यः शश्व-होचनीयः कथं स हि ॥ ४३ ॥ निष्ठितानन्यकार्याणां । त्यक्तवंधनक-
 र्मणां ॥ मुमुक्षूणां विशेषेणा-ह्नीणोऽयं हि महोत्सवः ॥ ४४ ॥ हर्षशोकाविमौ स्वार्थ-धा-
 तकौ पातकोचितौ ॥ परित्यज्य निजं धैर्यं । पुनरर्जय धीधन ॥ ४५ ॥ इत्याश्वास्य चक्र-
 पाणिं । शक्रः स्वाम्यंगहेतवे । गोशीर्षिचंदनैघांसि । तैरासानाययां सुरैः ॥ ४६ ॥ चितामै-
 द्यां जिनस्मार्ये । वृत्तामिह्वाकुजन्मिनां ॥ त्रयस्त्रां याम्यां परेषां च । चतुरस्त्रां व्यधुः सुराः
 ॥ ४७ ॥ क्षीरांज्जोधिजलैः स्वामि-देहं संस्त्राप्य वासवः ॥ संजूप्य वस्त्राज्जरणै-श्विकेप शि-
 बिकांतरा ॥ ४८ ॥ ईदृवाकूणां शरीराणि । तथा कृत्वा सुराः परे ॥ परेषां च शिविकायां ।
 न्यधुर्नक्तयानगारिणां ॥ ४९ ॥

माहा०

॥३५१॥

शत्रुंजय

॥३५१॥

वाद्यमानेषु वाद्येषु । ह्रिस्तपुष्येषु केषुचित् ॥ गायत्सूचैश्च नृत्यत्सु । चितास्वंगानि चि-
 ह्रिपुः ॥ ५० ॥ अग्निवायुकुमारा इव । ततस्तानि वपूष्यथ ॥ ज्वालयामासुरंजोदा-श्वा-
 स्थिशेषाण्यधारयन् ॥ ५१ ॥ दंतास्थीनि सुराः सर्वे-ऽप्यर्चितुं स्वस्वसंसदि ॥ जगद्गुप्ते य-
 थायोग्यं । परेषां च विज्ञोरपि ॥ ५२ ॥ मार्गतः श्रावका देवै-र्दत्तकुंभत्रयाग्नयः ॥ ततः प्र-
 नृत्यन्मूर्ध्वस्ते । ब्राह्मणा अग्निहोत्रिणः ॥ ५३ ॥ कैश्चित्तन्मसं संप्राप्य । वंदितं ज्ञातितो नरैः
 ॥ क्रमात्ते तापसा जाता । तन्मसं नृषितविग्रहाः ॥ ५४ ॥ अथ तत्र चितास्थाने । कृत्वा स्तू-
 पत्रयं महत् ॥ द्वीपे नंदीश्वरे चक्रु-रष्टार्ह्वा वासवा मुदा ॥ ५५ ॥ ततः स्वस्वपदं प्राप्य ।
 स्मरंतो हृदये जिनं ॥ विज्ञोरस्थीनि चानर्चुः । सुराः प्रत्यूहशान्तये ॥ ५६ ॥ इतश्च ज्वरत-
 स्तत्र । चितासन्नमहीतले ॥ अकारयद्दर्शकिना । प्रासादं जगदीशितुः ॥ ५७ ॥ गव्यूतित्रय-
 मुच्चस्य । योजनायामशाखिनः ॥ चत्वारि तस्य चैत्यस्य । द्वाराण्यासनं सुतोरणैः ॥ ५८ ॥
 स्वर्गमंरुपसंकाशा । मंरुपास्तत्पुरोऽन्नवन् ॥ तदंतः पीठिका देव-हृदिका वेदिकास्तथा ॥
 ॥ ५९ ॥ नित्यार्हत्प्रतिमा रत्न-मय्योऽप्यासनं सुपीठिकाः ॥ प्रातिहार्याष्टकश्लिष्टा-श्वतस्रो-

माहा०

॥३५२॥

शत्रुंजय

॥३५३॥

ऽजासनस्थिताः ॥ ६० ॥ स्वस्वमानांकवर्णाढ्या-श्चतुर्विंशतिरर्हतां ॥ देवहृन्देऽजवंस्तत्र । मू-
 र्त्तयो मणिरत्नजाः ॥ ६१ ॥ उत्रत्रयं तदुपरि । प्रत्येकमपि चामरे ॥ यद्वा आराधकाश्चान्ये ।
 जङ्गिरे किंनरा ध्वजाः ॥ ६२ ॥ बंधूनां पूर्वजानां च । जगिन्योरपि ज्ञावतः ॥ मूर्त्तीरकारय-
 च्चक्री । जक्तिप्रह्वां निजामपि ॥ ६३ ॥ चैत्यात्परितश्चैत्य-दुमाः कल्पद्रुमा अपि ॥ सरांसि
 दीर्घिका वाप्यो । मठाश्चासन्महोन्नताः ॥ ६४ ॥ चैत्याहहिः स्तूपमेकं । विज्ञोरुच्चमकारयत्
 ॥ बंधूनामपि चान्येषां । तत्पुरो मणिसंचयैः ॥ ६५ ॥ परितो लोहपुरुषा । दुर्ज्ञेया जूचरो-
 च्चयैः ॥ अधिष्ठातृसुराश्चासन् । तत्र श्रीजरताज्ञया ॥ ६६ ॥ एवं सिंहनिषद्याख्यं । प्रासादं
 विधिवन्नृपः ॥ काराप्याश्रयतिव्रातैः । प्रत्यतिष्ठिपडुत्सवात् ॥ ६७ ॥ ततः शुचिः श्वेतवासाः ।
 प्रासादांतर्विवेश सः ॥ कृत्वा नैषेधिकीं चक्री । त्रिःप्रादक्षिण्यञ्च तं ॥ ६८ ॥ प्रतिमास्ता ज-
 लैः पुण्यैः । संस्नाप्य जरतेश्वरः ॥ ममार्जं मृदुवासोज्जी-रविमुत्तेजयन्निव ॥ ६९ ॥ सुगंधी-
 जूतसज्ज्योत्स्ना-निचयैरिव चंदनैः ॥ लिखेप ताश्चक्रवर्त्ती । यशोज्जिरिव मेदिनी ॥ ७० ॥ त-
 तः सुगंधिज्जिश्चित्रै-र्जक्त्यानर्च स ताः सुमैः ॥ ददाह धूपं कस्तूरी-वल्गुरी रचयन्निव ॥ ७१ ॥

माहाण

॥३५३॥

शत्रुंजय

॥ ३५४ ॥

अथापसृत्य पुरतो । मणिपीठेऽष्टमंगली ॥ खिलेख तंडुलैः शुद्धैः । फलाणि चामुचततः ॥ ३३ ॥
 ततो मंगलदीपेन । सममारात्रिकं व्यधात् ॥ सर्वतोऽपि तमःसंधं । दीपज्ञाज्जिह्वरन्निव ॥ ३३ ॥
 अथ जक्तिजरेणोच्चैरुद्धसल्लोमज्जांचितं ॥ हर्षाश्रुमुक्तावाक्सूत्रं । हारमेवमकटपयत् ॥ ३४ ॥
 स्वामिंस्त्रिजगदाधार । धर्मोद्धारधरामिमां ॥ मुक्त्वा स्वःश्वभ्रयोः सीमां । लोकाग्रं दुर्गमं ग-
 तः ॥ ३५ ॥ त्रिलोकीं यद्यपि स्वामिंस्त्यक्त्वाशु गतवानसि ॥ सा तथापि बलाच्चित्ते । ज-
 वंतं ध्यास्यति स्फुटं ॥ ३६ ॥ चेद्ध्यानरज्जुमालंब्य । मादृशा दूरगा अपि ॥ त्वदीयसंनिधा-
 वेव । तत् कथं प्रथमं गतः ॥ ३७ ॥ सहसैव यथा मुक्त्वा । निःशरण्यानिरहैव नः ॥ या-
 तोऽसि तद्धन्मायासी-श्चिताद्यावत्त्वदंतिके ॥ ३८ ॥ इत्यसावादिनाग्रं तं । स्तुत्वा नत्वा परा-
 नपि ॥ अर्हतो ज्ञरतो ज्ञक्त्या-ऽस्तवीन्नयोक्तियुक्तिज्जिः ॥ ३९ ॥

अथ कालोत्प्रासत्वेज्यो । मनुष्येज्योऽत्र रत्नजे ॥ ज्ञूयान्माशातनेत्येषो-ऽब्धिनज्जिरिजृ-
 गूनजि ॥ ४० ॥ योजनांते योजनांते । दंशरत्नेन चक्रिराट् ॥ चकाराष्टौ पदान्यस्मात् । ख्या-
 तः सोऽष्टापदो गिरिः ॥ ४१ ॥ विधाय कृत्यमित्येषो । देहशेषः स दुःखजृत् ॥ मुक्त्वा तत्र

माहा०

॥ ३५४ ॥

शत्रुंजय

॥३५५॥

मनः शैला-उत्तार धराधवः ॥ ७२ ॥ सशोकजनमुक्ताश्रु-विरजस्कां सृजन् महीं ॥ विर-
जाः स महोनाथो । विनोतामासदत्कमात् ॥ ७३ ॥ न रेमे तन्मतिर्गीति । नोदात्ते कविता-
रसे ॥ नाजिरामासु रामासु । दीर्घिकास्वप्यदीर्घिका ॥ ७४ ॥ नानंदो नंदनेष्वस्य । नंदने-
ऽपि न चंदने ॥ मनोहारिणि नोहारे । नाहारे न च वारिणि ॥ ७४ ॥ आसने शयने याने ।
वित्ते कृत्येऽखिलेऽखिलाः ॥ ध्यायंतं विभुमेवापि । स्वविभुं सचिवा जगुः ॥ ७६ ॥ यः स्ना-
पितः सुरैर्मैरौ । यमीदृवाकुः श्रितोऽन्वयः ॥ येनादर्शि नृपाचारो । यस्मै तुष्यंति स त्प्रजाः
॥ ७७ ॥ यस्मादाविरजूधर्मो । यस्य चारित्रमुज्ज्वलं ॥ स्थितिं यस्मिन् व्यधाद् ज्ञानं । शो-
चनीयः कथं स हि ॥ ७८ ॥ स स्तुत्यः परमः स्वामी । तं सदार्चयन्न क्तितः ॥ नाथवान् ज-
व तेन त्वं । तस्मै चित्तं नियोजय ॥ ७९ ॥ चिंतयासं ततो बोधं । तस्याश्रय गुणावलीं ॥
तस्मिन् मोहं च मा धेहि । यो लीनः परमे पदे ॥ ८० ॥

इत्याकर्ण्य कथंचित्सो-ऽमुचञ्चोकं सुदारुणं ॥ प्रावर्तत च चक्रीशो । राज्यव्यापारकर्म-
णि ॥ ८१ ॥ शनैः शनैरस्तशोकः । समं विश्वस्तमानुषैः ॥ सौधोत्संगे क्लृप्तं रंगे-रितस्तुंगे

माहा०

॥३५५॥

शत्रुंजय

॥३५६॥

तरंगितः ॥ ए२ ॥ कृष्णमास्थानशालासु । कृष्णं बालासु सावसः ॥ विलासलावसः किंचि-
 त् । प्रीतिमाय शनैर्नृपः ॥ ए३ ॥ वन्यवारणवत्स्वरं । स्ववनेऽथ वेशावृतः ॥ स वनेन सुखं
 प्राप । स वने सरसि स्थितः ॥ ए४ ॥ सहेलान्निर्महेलान्नि-र्भहे लालितमानसः ॥ स क-
 दाचित् श्रियो मेहे । स्वदेहे नृषणान्यधात् ॥ ए५ ॥ स हंसवत् संहंसासु । हंसयानाबला-
 युतः ॥ तरंगिणीषु रंगेण । तरन्नेगेन विद्युते ॥ ए६ ॥ कदाचिच्चित्तजन्मान्नः । सुरज्ञौ स सु-
 न्मूहे ॥ सर्वांगपुष्पाञ्जरणः । शुशुन्ने शुन्नकानने ॥ ए७ ॥ कदाचिच्चाजिकेलीषु । वाऽजि-
 केलीषु विश्वराट् ॥ कदैहि रथयानाद्यै-रथयानादिगैर्जनैः ॥ ए८ ॥ संगीतके क्वचिज्जीतः ।
 क्वचित्काव्ये सुवर्णितः ॥ आकर्णितः क्वचिन्नाट्ये-ऽशुन्नत्सर्वरसाश्रयः ॥ ए९ ॥ स कृष्णं
 कृष्णदाकांत-कांतवक्त्रांतजातया ॥ कांत्योदजीवयत्कामं । कामं कांताकृतालयं ॥ १०० ॥
 सुखसौहित्यजृत्स्वांत । इत्यनेंतरसाश्रयः ॥ रसांतराः प्रजाः पुण्यैः । सोऽस्तकाक्षमपालयत्
 ॥ १ ॥ अथान्यदा मुदा स्नाना-वदातो ज्वरतेश्वरः ॥ सर्वांगनृषणधरो । दर्पणागारमाविशत्
 ॥ २ ॥ स्वप्रमाणेऽत्र सन्नाशो-द्विखिते रत्नदर्पणे ॥ स तत्रालोकयद्भूषं । लीलावसतया तया

माहा०

॥३५६॥

शत्रुंजय

॥३५७॥

॥ ३ ॥ पश्यन् प्रत्यंगमुदंगो । विमुञ्चं स निजांगुली ॥ हिमदग्धदुशाखाज्जां । मनस्येवम-
 चिंतयत् ॥ ४ ॥ यथैषा कृत्रिमा शोजा । ममांगुल्यां हि मुञ्चया ॥ तथा मन्ये शिरोमुख्य-
 प्रदेशेष्वपि जूषणैः ॥ ५ ॥ मौलेर्मौलिमपाकरोत् श्रुतियुगात्स कुन्तले कंठतो । निष्कं हार-
 मुरुस्थलाच्च सहसैवासद्वयादंगदे ॥ चक्री पाणियुगाच्च वीरवलेये मुञ्चवलीमंगुली-वर्गाज्जा-
 रमिव प्रज्ञांतहृदयो वैराग्यजागित्यथ ॥ ६ ॥ फाट्गुणे मासि निःपत्र-फलपुष्पमिव दुमं ॥
 व्यलंकारं वपुर्वीक्ष्य । स मनस्येवमस्मरत् ॥ ७ ॥ कायजित्तिरियं जूषा-वर्णविज्जित्तिचित्रिता
 ॥ अनित्यताजलक्लिन्ना । पतत्यंतरसारतः ॥ ८ ॥ अहो शरीरिणां मोहः । शरीरस्यास्य दु-
 स्त्यजः ॥ रुक् समीरचलत्पक्व-पत्रस्येव पतिष्यतः ॥ ९ ॥ त्वगियं देहिनां सारं । शरीरे
 साप्यहानेशं ॥ लिप्तापि चंदनरसैः । पिब्लत्वं न मुंचति ॥ १० ॥ यत्कृते कुरुते लोकः ।
 पापं दुःकर्मणेरितः ॥ तेदहं नलिनीपत्र-स्थितबिंदुचलाचलं ॥ ११ ॥ संसारखाले दुर्गंधे ।
 शृंगाररसपिठिले ॥ जानंतोऽपि निमज्जंति । गर्ताशूकरवज्जनाः ॥ १२ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि ।
 त्रामं त्रामं धरातले ॥ कलेवरस्यास्य कृते । धिक्धिक् कृतं मयाऽकृतं ॥ १३ ॥ धन्यो बाहु-

माहा

॥३५७॥

शत्रुंजय

॥ ३५८ ॥

बलिर्वीरौ । धन्या अन्येऽपि बांधवाः ॥ यदसारममी त्यक्त्वा । संसारं मुक्तिमासदन् ॥ १४ ॥
 राज्यं चलाचलं प्राज्यं । यौवनं च पतापतं ॥ लहमीश्वलाचला यत्र । जवेत्तत्र स्थिरं कथं
 ॥ १५ ॥ माता पिता कलत्राणि । बांधवाः पुत्रसंपदः ॥ जंतूनां जवकूपांतः । पततां कोऽपि
 न ह्रमः ॥ १६ ॥ तात त्राहि जगन्नाथ । यथा त्राताः परे सुताः ॥ अथोपलंजनैरास्तां । दुः-
 पुत्रत्वात् स्मृतोऽस्मि न ॥ १७ ॥ नाहं न मे श्रियो देहं । गेहं नांतःपुराणि च ॥ एकोऽस्मि
 समतानंद-सुधांजलि कृतप्लुतिः ॥ १८ ॥ उपाधिरहिते शांते-ऽक्रिये निधनवर्जिते ॥ परे
 तत्वे चिदानंदे । तदेति स लयं ययौ ॥ १९ ॥ रौड्यानादसत्याच्च । परशोहात्कुर्मणः ॥ य-
 दर्जितं महत्पापं । ज्ञावना तद्धमं नयेत् ॥ २० ॥ देहमूषास्थितं ध्यान-वह्निना सुस्थिरीकृतं
 बबन्ध पारदं योगी । मनःकळ्याणसिद्धये ॥ २१ ॥ कृपकश्रेणिमारुह्यो-पशमक्रमयोगतः ॥
 स योगी केवलज्ञान-माससाद पराश्रयः ॥ २२ ॥ वासवादेशतो देवै-व्रतमुज्ञं समर्पितां ॥
 जग्राह सर्वविरति-दंष्टकं च पपाठ सः ॥ २३ ॥ नृपा दश सहस्राणि । प्राव्रजन्नार्थजेरनु ॥
 तादृशस्वामिसेवा हि । परत्रापि सुखाकरी ॥ २४ ॥ सुरोरगनरैर्जक्त्या । वंदे सोऽग्र केवली

माहा०

॥ ३५८ ॥

शत्रुंजय

॥३५॥

॥ अवंदमानस्त्वपरान् । परापरपदस्थितिः ॥ ३५ ॥

अथ विश्वं जराज्जरं । सोढुर्जरतजन्मनः ॥ राज्याज्जिषेकमकरो-दादित्ययशसो हरिः ॥

॥ ३६ ॥ प्रारज्य केवलोत्पत्तेः । रुषजस्वामिवत्ततः ॥ ग्रामाकरपुरारण्य-गिरिद्वेणमुखादि-

षु ॥ ३७ ॥ धर्मदेशनया ज्ञानान् । देहज्जाजः प्रबोधयन् ॥ पूर्वलङ्कं विजहार । जरतः सप-

रिञ्चदः ॥ ३८ ॥ ॥ अष्टापदगिरौ गत्वा । ततश्च जरतो मुनिः ॥ चक्रे चतुर्विधाहार-

प्रत्याख्यानं यथाविधि ॥ ३९ ॥ मासांते श्रवणे रुहे । सिद्धान्तचतुष्टयः ॥ सोऽपि मोक्षम-

गाङ्गांतः । क्रमादन्येऽपि साधवः ॥ ४० ॥ स्वामिवत्स्वामिपुत्रस्य । ततस्तस्य सुरेश्वराः ॥

निर्वाणमहिमां चक्रु-स्तत्र चैत्यानि चौच्चकैः ॥ ४१ ॥ जरतः पूर्वलङ्काणां । कौमार्ये सप्तस-

सति । सहस्रं शरदामेकं । मंरुलीकत्वमाश्रयन् ॥ ४२ ॥ एकवर्षसहस्रोत्तम-पूर्वलङ्काणि षट्

तथा ॥ स चक्रवर्तित्वमपात् । पूर्वलङ्कं च केवलं ॥ ४३ ॥ एवं च पूर्वलङ्कान् स । चतुरोऽ-

शीतिमप्यलं ॥ सर्वमायुः प्रपूर्यथ । निर्वाणपदवीमगात् ॥ ४४ ॥ अष्टापदेऽष्टकर्माणि । जि-

त्वाष्टशुजसिद्धिमान् ॥ प्रयाति परमं स्थानं । जनः सज्जावज्ञावितः ॥ ४५ ॥ अष्टधा पूजितो

माहाण

॥३५॥

शत्रुंजय

॥ ३६० ॥

ह्यष्ट-प्रातिहार्यसमन्वितः ॥ अष्टापदे जिनो दत्ते-ऽष्टापदोत्करमुच्चकैः ॥ ३६ ॥ प्रहृष्टवदनः
 शिष्ट-मानसः स्पष्टवासनः ॥ तपःप्रकृष्टः संसार-कष्टादत्र स मुच्यते ॥ ३७ ॥ यात्रामष्टाप-
 दे शैले । यः कुर्याच्छुभवासनः ॥ जवैस्त्रिजिरवाप्नोति । स ततः सिद्धिमंदिरं ॥ ३८ ॥ अ-
 ष्टापदो महातीर्थं । नित्यार्द्रज्वनोपमं ॥ पुनाति भुवनान्युच्चैः । पुण्यराशिरिवोज्ज्वलः ॥ ३९ ॥
 अथ सूर्ययशाः शोक-संकुलः शैलमेव तं ॥ चकार निर्विकारांतः । प्रासादश्रेणिमुच्च-
 कैः ॥ ४० ॥ क्रमात्संबोधितो मंत्रि-मुख्यैः स विनयोक्तिजिः ॥ राज्यव्यापारमाधत्त । भुजा-
 न्यां मुक्ततातशुक् ॥ ४१ ॥ ततः श्रीमान् सूर्ययशाः । प्रतापाक्रांतशात्रवः ॥ घंशेज्ज्वलेन
 यशसा । व्यधात्कुवलयोदयं ॥ ४२ ॥ स त्रिखंमहीजर्त्ता । षट्खंमाधिपनंदनः ॥ अखंम-
 शासनो दुष्टान् । खंमयामास नीतिवत् ॥ ४३ ॥ यथा ह्ययोरर्वीक्षोश्च । प्रतापो व्योम्नि दी-
 प्यते ॥ एकस्यैव तथा सूर्य-यशसो जगतीतले ॥ ४४ ॥ बज्रार मुकुटं शक्रे-णोपहौकित-
 भीक्षितुः ॥ राज्यस्य समये सूर्य-यशास्तद्दिगुणोदयः ॥ ४५ ॥ किरीटस्यैव माहात्म्या-
 तस्यादित्ययशा नृपः ॥ स्वामिवत्सुरसेव्योऽनूत् । सदैव जितशात्रवः ॥ ४६ ॥ यत्प्रतापोऽ-

माहा०

॥ ३६० ॥

शत्रुंजय

॥ ३६१ ॥

रिसौधेषु । तद्यशोवारि शोषयन् ॥ ज्वलन् विशेषतश्चित्रं । तृणोन्नेदमसूत्रयत् ॥ ४७ ॥ रा-
 धावेधपणप्राप्ता । विद्याञ्जृत्कनकांगजा ॥ सर्वरामाशिरोरत्नं । जयश्रीस्तत्प्रियाजनि ॥ ४८ ॥
 द्वात्रिंशति सदस्त्राणि । विद्याञ्जृत्पूजान्यपि ॥ आसंस्तस्य कलत्राणि । पवित्राणि पराण्यथ
 ॥ ४९ ॥ चतुःपथ्यां विशेषेण । सोऽष्टमीं च चतुर्दशीं ॥ प्रत्याख्यानपौषधादि-तपसाराधय-
 त्यलं ॥ ५० ॥ जीवितादरवत्पूर्वा-दरश्चास्त्यस्य वल्लभः ॥ चिंत्यते तन्नु पर्वदं । जीविताद-
 पि रक्ष्यते ॥ ५१ ॥ बालावलाखगारैण्य-प्राणिनोऽपीह तद्दिने ॥ नियमान्नान्नमभ्रंति । श्रुता-
 र्हर्षधरकाः ॥ ५२ ॥ अथैकदा सुनासीरः । सौधर्मामास्थितः सज्जां ॥ दृष्ट्वा तन्निश्चयं ज्ञा-
 ना-ञ्चमत्कृतिमनाटयत् ॥ ५३ ॥ अथोर्वशी विश्ववशी-करणौषधमादिभं ॥ सहसा तद्भिरः-
 कपं । वीक्ष्य प्रोवाच वासवं ॥ ५४ ॥ स्वामिन् कविर्न काव्यानि । वक्ति युक्तितयाधुना ॥
 हृद्यानि न च पद्यानि । गुरुर्गुणाति सांप्रतं ॥ ५५ ॥ रंजारं ज्ञरतोक्तानि । नृत्यानि न च
 नृत्यति ॥ परेऽपि हूहूहाहाद्या । गीतबंधपरा न हि ॥ ५६ ॥ अन्यद्वर्षोपकर्षस्य । सदृकं ना-
 धुना क्वचित् ॥ तत्किं निमित्तमीशेना-धूनि प्रीतिन मस्तकं ॥ ५७ ॥ ततः प्रोवाच देवेश-

माहाण

॥ ३६१ ॥

शत्रुंजय

॥ ३६२ ॥

स्तत्सत्त्वं हृदि चिंतयन् ॥ श्रुणुर्वंशं ज्ञानचक्षु-रधुना मेऽस्ति यद्भुवि ॥ ५७ ॥ नाग्नेयस्वा-
 मिनः पौत्रः । पुत्रो ज्ञरतचक्रिणः ॥ पात्ययोध्यां सूर्ययशाः । सात्विकानां शिरोमणिः ॥ ५८ ॥
 स चाष्टमीचतुर्दश्योः । पर्वणोस्तपसः क्वचित् ॥ चाढ्यते निश्चयान्नैव । कृतयत्नैः सुरैरपि ॥
 ॥ ६० ॥ पूर्वकाष्टामतिक्रम्य । ज्ञानुश्वेदज्युदेत्यहो ॥ मेरुर्वा कंपते वातै-र्मर्यादां वांबुधिस्त्य-
 जेत् ॥ ६१ ॥ सुरदुर्वावकेशी स्यात् । तथाप्येष स्वनिश्चयं ॥ अपि प्राणैः कंठगतै-र्जिनाज्ञा-
 वन्न मुंचति ॥ ६२ ॥ ॥ ॥ ऊर्वशी सा तथा श्रुत्वा । स्मित्वा मनसि किंचन ॥ प्रत्युत्तरं
 विज्ञोर्दातु-मसहायेत्यचिंतयत् ॥ ६३ ॥ अहो प्रभुत्वं किमिव । न श्लाघ्यं यद्बुधाधिपः ॥ अ-
 ज्ञवद्वक्ति युक्तिज्ञो । मनुष्येऽपि सुनिश्चयं ॥ ६४ ॥ यः सप्तधातुसंपन्न-शरीरोऽप्यत्र जीवकः
 सोऽपि देवैरचाढ्यो य-च्चूदधाति हि कोऽपि तत् ॥ ६५ ॥ मङ्गेयरसपूरेण । दूरे रेणुकणा इ-
 व ॥ केषां विवेकप्रमुखाः । शाम्यन्ति न गुणा अहो ॥ ६६ ॥ वचो राज्ञसिकं ज्ञेय-विधाय
 वितथं हि तं ॥ ब्रंसयिष्ये व्रतान्नैला-कृत्तशैलमिवापगा ॥ ६७ ॥ इति प्रतिज्ञामामंत्र्य । रं-
 जया सहितोर्वशी ॥ दधतो पाणिना वीणां । स्वर्गाद्भवमवातरत् ॥ ६८ ॥ अयोध्यानिकटोद्या-

माहा०

॥ ३६२ ॥

शत्रुंजय

॥ ३६३ ॥

ने । चैत्ये श्रीप्रथमप्रज्ञोः ॥ मोहकूपमाधाय । प्रबंधानुक्कगार सा ॥ ६९ ॥ शाखिशशाखा-
समासीनाः । पक्षिणोऽपि क्लृप्तं तदा ॥ नात्मानं विविदुर्नाद-मूर्धनास्वतिमूर्धिताः ॥ ७० ॥
गोधाहिनकुनप्रख्या-स्त्यक्त्वा त्यक्त्वा निजाश्रयान् ॥ आलेख्यलिखिता यद्-तस्थुर्निश्चलवृ-
त्तयः ॥ ७१ ॥ अर्धचर्वितशस्यास्या । निष्पंदनयना मृगाः ॥ घटिता इव पाषाणै-स्तस्थुस्त-
ज्ञानमोहिताः ॥ ७२ ॥

इतश्च श्रीसूर्ययशा । वाहकेलिरसात्पथि ॥ व्यावर्चितस्तदाश्रौषी-तयोर्गीतरवान्नवान् ॥
॥ ७३ ॥ वाजिनो वाजविमुखा । गजाः सज्जा गतौ नहि ॥ न पत्तयः पदमपि । यानेऽनूव-
न्नत्वं तदा ॥ ७४ ॥ इत्थं बलं स्वकर्त्तव्ये-ऽप्यबलं वीक्ष्य पार्थिवः ॥ जगाद सादरं श्रीमान् ।
सचिवं शुद्धज्ञारतीं ॥ ७५ ॥ अहो मोहरसांज्ञोधि-वेलयेव निवारिताः ॥ नाशकंश्चलितुं ह्येते ।
सैनिका इव पक्षिणः ॥ ७६ ॥ बालाबलाविलावासाः । पक्षिणो मृगवारणाः ॥ मुह्यंत्यमी नाद-
रसैः । शाखिनोऽपि सुनिश्चलाः ॥ ७७ ॥ नादेनापि न मुह्यन्ति । येऽनंतसुखहेतुना ॥ किं ते-
षामुपमीयन्ते । पशवो नादवेदिनः ॥ ७८ ॥ नादोऽनंतसुखाधारो । नादो दुःखौघघातकः ॥

माहा०

॥ ३६३ ॥

शत्रुंजय

॥ ३६४ ॥

नादो यस्य समीपस्थः । स शुचिर्विश्वपूजितः ॥ ७९ ॥ प्राणानपि पणीकृत्य । नादं गृह्णा-
 ति यो मृगः ॥ सुधाकराकरेणापि । सौंके स्वस्य निवेशितः ॥ ८० ॥ नादेन देवास्तुष्यन्ति ।
 धर्मो नादात्प्रजायते ॥ नादान् महीपतेरर्थो । नादान्नार्योऽपि वश्यगाः ॥ ८१ ॥ नादोऽयमे-
 व ह्यानंत्यं । गामितो गुरुयोगतः ॥ परमानंदसौख्यानि । प्रयत्न्यपि हेलया ॥ ८२ ॥ तन्न-
 मस्कुर्महे चैत्ये । श्रीयुगादिजिनेश्वरं ॥ तत्र गेयस्वादान-मपि लप्स्यामहे वयं ॥ ८३ ॥ इ-
 ष्टमामंश्य नृपात्रः । समं सचिवसैनिकैः ॥ जगाम जिनचैत्यांत-रंतस्तज्ज्ञानमोहितः ॥ ८४ ॥
 तावत् स्फुरद्दीप्रकांती । नादपीयूषनिम्नगे ॥ पश्यतिस्म महीजर्त्ता । वीणापाणी कुमारिके ॥
 ॥ ८५ ॥ कामज्जार्ये इवालोक्य । ते नृपः स्नेहचक्षुषा ॥ विदुः कामाशुगैश्चित्ते । चिंतयामा-
 सिवानिति ॥ ८६ ॥ किमेतयोः कंठकुंभात् । सुधानादः प्रवर्त्तते ॥ किं वा नादामृतैरेते । नि-
 र्भिते विश्वकर्मणा ॥ ८७ ॥ रूपं निरुपमं गानं । संदानममृतस्य च ॥ एतयोः कस्य पुण्य-
 स्य । जोगाय जविता ननु ॥ ८८ ॥ इत्यालोच्य महीपात्र-स्तयोः चक्षुः क्षिपन् बहु ॥ न-
 नाम कामदान् पादान् । श्रीयुगादिजिनेशितुः ॥ ८९ ॥ प्रत्यावृत्तः सूर्ययशा । निषसोऽथ

माहा०

॥ ३६५ ॥

शत्रुंजय

॥ ३६५ ॥

बलानके ॥ सचिवाय समादिहत् । तयोर्ज्ञातुं कुलादिकं ॥ ए० ॥ सचिवोऽपि नृपादेशा—
 डपसृत्य तयोः पुरः ॥ सुधामधुरया वाचा । संज्ञाप्येष्टमश्रावपत् ॥ ए१ ॥ के युवां त्रिषु लो-
 केषु । कः पतिर्युवयोर्ननु ॥ किमर्थमागतिरिह । वदतं सकलं स्त्रियौ ॥ ए२ ॥ एका तयो-
 रश्रोवाच । निशम्य सचिवाह्वयः ॥ आवां विद्याधरपते—र्मणिचूडस्य नंदने ॥ ए३ ॥ आवा-
 ल्यात्कलयास्मार्कं । कलया सादरं मनः ॥ नित्यं क्रीडापि वीणासु । रंरमीति च पुस्तकैः ॥
 ॥ ए४ ॥ स्पर्धया यौवनोन्नेद—ज्वयाप्यावयोः पितुः ॥ कस्य देये इमे कन्ये । इति चिंताप्य-
 वर्द्धत ॥ ए५ ॥ न सदृहं पतिं त्वावां । लज्जमाने जगत्यपि ॥ व्यावर्त्तयावः पितरं । तच्चिं-
 तासागरादथ ॥ ए६ ॥ स्थाने स्थानेऽर्हचैत्यानां । नमस्याज्जिर्निजं जनुः ॥ सफलं कुर्महे मं-
 त्रिन् । क्व पुनर्मानुजो जवः ॥ ए७ ॥ अयोध्येयं तीर्थं जूता । जिनपादपवित्रिता ॥ अतोऽ-
 त्र जारते चैत्ये । नमावो जिनमादिमं ॥ ए८ ॥ तयोरेवं निगदंत्यो—र्मंत्री वाचमुपाददे ॥ स-
 मं श्रीसूर्ययशसा । युवयोः संगमो वरः ॥ ए९ ॥ असौ तु पौत्रो वृषज—स्वामिनो जरतां-
 गजः ॥ कलाकलापकलितः । सौम्यः सज्जुषवान् बली ॥ १० ॥ तद्भुवं वृषजस्वामी । युवयो-

माहा०

॥ ३६५ ॥

शत्रुंजय

॥ ३६६ ॥

स्तुष्ट एव हि ॥ सहसा यत्सूर्ययशा । वरः प्राप्तश्चिरादपि ॥ १ ॥ यथा चंश्मसा ज्ञातः ।
 कौमुदीक्षणदे मुदे ॥ युवां श्रीसूर्ययशसा । तथा ज्ञातः सदृक्तः ॥ २ ॥ इत्यालापिनि मं-
 त्रीदौ । ते तं जगदतुः स्त्रियौ ॥ स्वाधीनं हि पतिं मुक्त्वा । परं नैवाश्रयावहे ॥ ३ ॥ त्वद्वा-
 चमन्यथा कुर्वन् । निषिद्ध्यो हि नृपो मया ॥ इत्यवोचदिलानाथा-नुमतः सचिवस्ततः ॥
 ॥ ४ ॥ तदैव श्रीयुगादीश-समक्षं समजायत ॥ तेषां पाणिग्रहोत्साहः । सर्वदृक्प्रीतिबंधनं
 ॥ ५ ॥ तयोः प्रीतिरसाकृष्टः । पार्थिवः स्पष्टचेष्टितः ॥ संसारसारं विमृशन् । मृगाक्षीं म-
 न्मथ रतिं ॥ ६ ॥ धर्माश्रवाधया कामं । सेवमानो नृपोऽधिकं ॥ पुमर्थरथमेकेन । चक्रेणा-
 चालयह्वलात् ॥ ७ ॥ अन्यदा क्षणदारंजे । संध्याज्यामिव वासरः ॥ पत्नीज्यां श्रीसूर्ययशा ।
 वृतो वातायनं ययौ ॥ ८ ॥ ज्ञो लोका अष्टमीपर्व । ज्ञावि श्वः सादरास्ततः ॥ पटहोद्घोष-
 णामित्य-श्रौष्टां ते कपटस्त्रियौ ॥ ९ ॥ विज्ञायावसरं रंजा । ज्ञंज्ञावादनकारणं ॥ अजान-
 तीव नृपति-मपृच्छदिति सादरा ॥ १० ॥ जगौ नृपतिरप्येवं । श्रुणु रंजे महाव्रतं ॥ चतुर्द-
 श्यष्टमीपर्व । तातेनोक्तं समस्ति नः ॥ ११ ॥ अष्टाह्निकाद्यं पर्व । चतुर्मासीत्रयं तथा ॥ वा-

माहा०

॥ ३६६ ॥

शत्रुंजय

॥३६७॥

षिकं पर्युषणाख्यं । वर्षपापं व्यपोहति ॥ १२ ॥ ज्ञानं हि प्रथमं रत्नं । रत्नत्रयपुरस्सरं ॥ त-
 स्याराधनमेणाहि । पंचम्या दिवसे ज्ञेवेत् ॥ १३ ॥ पर्वाण्यमूनि सत्पुण्य-कारणानि जिना-
 ज्ञया ॥ महाप्रज्ञाववैचित्र्य-पवित्राणि शुद्धानने ॥ १४ ॥ सर्वदा विहितं पुण्यं । स्वर्गसिद्धि-
 सुखप्रदं ॥ सत्यं स्यादष्टमीपक्ष-खंरुना यदि नो ज्ञेवेत् ॥ १५ ॥ शुद्धाशुद्धानि कर्माणि ।
 जीवः संचिनुते प्रिये ॥ चतुःपथ्यां द्योनरक-हेतून्यध्यवसायतः ॥ १६ ॥

तस्मादस्यां परित्यज्य । ज्वन्नूरुहबीजवत् ॥ गृहव्यापारमखिलं । शुद्धं कर्म विधीयते
 ॥ १७ ॥ चतुःपथ्यां न च स्नानं । न स्त्रीसेवाकलिर्न च ॥ न द्यूतपरहास्यादि । न मात्स-
 र्यं न च क्रोधः ॥ १८ ॥ कषायसंगो न मनाक् । ममता न प्रियेष्वपि ॥ यथारुचि न च क्री-
 मा । प्रमादाद्यं न किंचन ॥ १९ ॥ विधेयं धर्मरुचिना । पुंसा यत्नपरेण च ॥ ज्ञाव्यं शुद्ध-
 ध्यानवता । परमेष्ठिस्मृतीरिणा ॥ २० ॥ ~~विधिः~~ ॥ सामायिकं पौषधं च । षष्ठाष्टम-
 विधं तपः ॥ कृत्वा जनो जिनस्यार्चा । चास्या नियमवान् ज्ञेवेत् ॥ २१ ॥ गुरुपादसमीप-
 स्थः । परमेष्ठिस्तुतिं स्मरन् ॥ जनोऽर्जयति पुण्यानि । क्षिप्त्वा कर्माष्टकिट्विधं ॥ २२ ॥ त्र-

महा०

॥३६७॥

शत्रुंजय

॥ ३६७ ॥

योदश्यां च सप्तम्यां । लोकत्रोधाय जामिनि ॥ अयं हि पटहोद्घोषो । ममादेशात्प्रजायते
 ॥ ३३ ॥ चतुर्दश्यष्टमीपर्व । त्रैलोक्ये देवि दुर्लभं ॥ करोति यो जनो ज्ञत्तया । स याति प-
 रमं पदं ॥ ३४ ॥ श्रुत्वोर्वशी नृपेणोक्तं । तन्निश्चयचमत्कृता ॥ जगाद मायावचन-प्रपंचच-
 तुरा गिरं ॥ ३५ ॥ कथं नाथ मनुष्यत्वं । रूपं राज्यमखंभितं ॥ त्वया विमंभ्यते सर्वं । तपः-
 क्लेशादिजिश्चिरं ॥ ३६ ॥ यथेष्टं भुङ्क्व सौख्यानि । क्व पुनर्मानवो ज्ञवः ॥ क्व राज्यं क्व
 च सन्नोऽगः । पश्चात्तापोऽस्तु मेति ते ॥ ३७ ॥ तन्निशम्य नृपस्तस्या—स्तप्तत्रपुनिजं व-
 चः ॥ अंतर्दाघैकपिशुनां । पुनर्गिरमुपादेदे ॥ ३८ ॥ रेरेऽवमे धर्मनिंदा-मलिने तव गीरियं ॥
 विद्याधरकुलाचारो-चिता न हि मनागपि ॥ ३९ ॥ धिक् ते वैदग्ध्यमखिलं । धिग् धिग् रूपं
 कुलं वचः ॥ न येन जिनपूजादि-तपःस्वीकृतिरस्ति रे ॥ ४० ॥ मानुष्यं रूपमारोग्यं । राज्यं
 च तपसाप्यते ॥ आराधयेन्न तत्को हि । कृतज्ञकुलमंभनं ॥ ४१ ॥ धर्मारोघनतो न स्या-दे-
 हस्य हि विमंभनं ॥ विना धर्मं तु विषयैः । केवलं सुविमंभनं ॥ ४२ ॥ यथेष्टं क्रियते ध-
 र्मः । क्व पुनर्मानवो ज्ञवः ॥ क्व राज्यं क्व च सन्नोऽगः । पश्चात्तापोऽस्तु मेति मे ॥ ४३ ॥

माहा०

॥ ३६७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३६ ॥

अष्टम्यां पाक्षिके पक्षि-मृगसिंहादिशावकाः ॥ अप्याहारं न गृह्णन्ति । कथं गृह्णाम्यहं प्रिये ॥
 ॥ ३४ ॥ विगस्तु तेषां ज्ञातृत्वं । मनुष्यत्वं च तदृथा ॥ न पर्वाराधनं यत्र । सर्वधर्मनिबन्ध-
 ने ॥ ३५ ॥ श्रीयुगादिजिनाधीशा-दिष्टं पर्वदमुत्तमं ॥ विना तपो वृथा कुर्वे । नापि कंठग-
 तासुज्जिः ॥ ३६ ॥ वरं प्रयातु मे राज्यं । वरं प्राणक्षयोऽस्तु मे ॥ न पुनः पर्वतपसो । ब्रष्टो
 बाले ज्ञवाम्यहं ॥ ३७ ॥ इति क्रोधाकुलं जूप-वचः श्रुत्वोर्वशी ततः ॥ मोहमायां प्रकुर्वती ।
 पुनर्वाचमुपाददे ॥ ३८ ॥ स्वामिन् भया प्रेमरसो-न्निष्येदं वचो जगे ॥ माज्जूछपुःकेश इ-
 ति । तत्क्रोधावसरोऽत्र न ॥ ३९ ॥ आवाच्यां तु पितुर्वक्ष्य-विमुखीच्यां पुरेत्यपि ॥ स्वहृद-
 चारी न पति-वृतो जवविम्वनात् ॥ ४० ॥ पूर्वकर्मपरिपाका-वधुना त्वं वरो वृतः ॥ सं-
 सारसौख्यं शीलं च । सर्वमेकपदे गतं ॥ ४१ ॥ स्वाधीनः पुंस्त्रियोर्योगो । यदि तन्मान्मथं
 सुखं ॥ अन्यथा रजनीघस्र-योगवच्च विम्वनं ॥ ४२ ॥ स्वामिंस्त्वया तु नाज्ञेय-जिननाथ-
 पुरः पुरा ॥ मद्वाक्यकरणं सम्य-गुररीकृतमेव हि ॥ ४३ ॥ एकदा तत्परीक्षार्थ-महमेतद-
 याचिषं ॥ स्वामी त्वद्व्येन कार्येण । गतः क्रोधवशं हहा ॥ ४४ ॥ ब्रष्टाहमुज्जयान्नाथ । शी-

माहाण

॥ ३६ ॥

शत्रुंजय

॥ ३३० ॥

लादपि सुखादपि ॥ तन्मेऽस्तु मरणं श्रेय—श्रितापावकसेवनात् ॥ ४५ ॥

इति तद्वाक्यमाकर्ण्य । नृपस्तन्मग्रमानसः ॥ स्मरन् स्वकीयवाक्यस्य । जगाद विश-
दं वचः ॥ ४६ ॥ यदुक्तं ताततातेन । तातेन विहितं च यत् ॥ तस्य पुत्रोऽप्यहं कुर्वे । कथं
तत्पर्वनाशनं ॥ ४७ ॥ हरिणाक्लिं हिरण्यानि । महीं मानिनि चाखिलां ॥ मत्तेजगामिनि
गजान् । वाजिनो वा वरानने ॥ ४८ ॥ कुशांगि कोशमखिलं । गृहाण गृहिणि स्वयं ॥ न
सौख्यं येन नो धर्म—स्तन्मां कारय मा प्रिये ॥ ४९ ॥ ॥ इषत् स्मित्वा ततः सापि ।
जगौ कोमलया गिरा ॥ जवाद्दृशां जूमिनाथ । सत्योक्तिः खलु सद्गतं ॥ ५० ॥ स्वांगीकार-
विघातो हि । विहितो येन पाप्मना ॥ सोऽशुचिर्वसुधा तस्य । ज्ञारादतिविषीदति ॥ ५१ ॥
नाथ त्वयेदमपि नो । सिद्ध्यतीति यदा तदा ॥ कथं राज्यादिदातृत्वं । सेत्स्यति क्लितिमं मन-
॥ ५२ ॥ पितुर्विद्याधरैश्वर्यं । त्वत्कृते न बहूकृतं ॥ राज्यादिनाद्य किं कुर्वे । येन मे न मनस्वि-
ता ॥ ५३ ॥ तथापि यदि नो पर्व—जंगं कर्त्तासि जूपते ॥ तत्पातय युगादीश—प्रासादं पुरतो
मम ॥ ५४ ॥ इत्याकर्णनमात्रेण । नृपः संमूर्धितो भुवि ॥ पपात गतचैतन्यो । वज्रेणोव ह-

माहा०

॥ ३३० ॥

शत्रुंजय

॥ ३७ ॥

तो हृदि ॥ ५५ ॥ तदैव सचिवादेशा—शकुलैस्तत्परिच्छदैः ॥ विदधे लब्धचैतन्यो । नृपश्चंदन-
 चर्चया ॥ ५६ ॥ अथोन्निङ्ः सूर्ययशा—स्ताम्रास्यः पुरतः स्थितां ॥ दोषामिव पश्यति स्म ।
 तां जगौ च गिरितरां ॥ ५७ ॥ रेऽधमेऽयं तवाचारो । गिरा किरति मत्पुरः ॥ त्वत्कुलाध-
 मतां येनो—ज्ञारवन्नोजनं ज्ञेवत् ॥ ५८ ॥ न त्वं विद्याधरसुता । किंतु चांमालसंज्ञवा ॥ म-
 या मणिघ्नमेणैव । चक्रे काचदलादरः ॥ ५९ ॥ त्रैलोक्यनाथो यो देव—त्रैलोक्यजनधंदितः ॥
 ज्ञेवत्कोऽपि कथं तस्य । पर्वप्रासादजंगकृत् ॥ ६० ॥ स्वयं स्ववचसा बद्ध—मनृशं कर्तुमेव
 मां ॥ धर्मलोपादतिक्रांत—मन्ययाचस्व ज्ञामिनि ॥ ६१ ॥ राज्याश्वगजरत्नादि । सर्वं यातु
 मम प्रिये ॥ तथापि प्राणनाशेऽपि । पर्वलोपं करोमि न ॥ ६२ ॥ जगाद सापि तत्श्रुत्वा ।
 सस्मितं पुनरेव तं ॥ नाथान्यदन्यदिति च । त्वह्चो याति दूरतः ॥ ६३ ॥ इदं न चे दुरीक-
 र्त्ता । दूरीकर्त्तासि चादृतं ॥ तत्प्रेदेहि स्वसूनोर्मे । शिरश्चित्त्वा स्वयं रयात् ॥ ६४ ॥ अथो वि-
 मृश्य नृपाल । आललाप सुलोचने ॥ मत्तोऽज्ञवत्सुतस्तन्मे । शिरोऽस्तु तव पाणिगं ॥ ६५ ॥
 श्रुत्वादीर्यं नृपो यावत् । पाणिनादाय निःकृपं ॥ कृपाणं स्वशिरश्छेद—कृते संरजते कृती ॥

माहा०

॥ ३७ ॥

शत्रुंजय

॥ ६६ ॥ तावदेव कृपाणस्यै-वासौ धारां बंध हा ॥ न पुनस्तस्य सत्वस्य । सर्वशोदयकारिणः ॥ ६७ ॥ ॥ ॥

॥ ३७१ ॥

विलङ्घो वसुधाधीशः । करवालस्य बंधनात् ॥ नवं नवं तमादत्त । कंठनालविम्बकं ॥ ॥ ६८ ॥ यदा मनागसौ सत्वा-त्रापक्रामति जूपतिः ॥ ते तदासाद्य रूपं स्वं । जयेत्पूचतुरादरात् ॥ ६९ ॥ जय त्वं वृषजस्वामि-कुलसागरचंद्रमाः ॥ जय सत्ववतां धूर्य । जय च-क्रीशनंदन ॥ ७० ॥ अहो सत्वमहो धैर्य-महो मानसनिश्चयः ॥ तथा यत्स्वस्य घातेऽपि । नात्यजः स्वं व्रतं मनाक् ॥ ७१ ॥ स्वःसंसदि स्वर्गपतिः । स्वर्गिणां पुरतस्तव ॥ सत्वमाहात्म्यमतुलं । प्रशशंस विशेषतः ॥ ७२ ॥ आवाच्यां तु महीनाथ । नदीच्यामिव मेरुवत् ॥ आरब्धस्त्वं क्षोजयितुं । हीनाच्यां सत्वनिश्चयात् ॥ ७३ ॥ रुद्धयतेऽब्धिर्यदोद्धेलो । मारुतश्चेन्निरुद्धयते ॥ चाद्धयते यदि मेरुर्वा । तदा त्वत्सत्वनिर्णयः ॥ ७४ ॥ जगत्प्रभुकुलोत्तंस । हीरधीर त्वयावनी ॥ रत्नसूरिति सन्नाम । सुधाधाम विज्जर्त्यसौ ॥ ७५ ॥ तयोरिडं स्तुवत्योस्तं । वास्तोष्पतिरुपागमत् ॥ पुष्पवर्षैः समं हर्षै-रुत्कर्षाङ्गयशब्दवान् ॥ ७६ ॥ संधात्रष्टो-

माहा०

॥ ३७२ ॥

शत्रुञ्जय

॥ ३७३ ॥

वंशी तेन । सोपहासं निरीक्षिता ॥ तद्गुणान् शक्रपुरतो । जगौ पुलकितांगका ॥ ७७ ॥ श-
 क्रोऽपि तस्मै मुकुटं । कुंभले अंगदे वरे ॥ हारं दत्वा च स्तुत्वा च । ययौ स्वर्गं सहामरैः ॥
 ॥ ७८ ॥ कुनीतिध्वांतविध्वंसी । रिपुतारकवारकः ॥ सत्यप्रतिज्ञो वसुधा-मपात्सूर्ययशा नृ-
 पः ॥ ७९ ॥ ज्जरतेशवदादित्यो । वसुधां जिनमंमितां ॥ व्यधाच्छ्रीसंघयात्रां च । निजं जन्म
 पवित्रयन् ॥ ८० ॥ चतुर्दश्यष्टमीपर्व । दृष्टशर्म सधर्मवान् ॥ नित्यमाराधयामास । श्रीयु-
 गादिजिनांहिवत् ॥ ८१ ॥ ज्ञानदर्शनचारित्र-धारिणः श्रावकानसौ ॥ उपलक्ष्योपलक्ष्याथ ।
 ज्ञोजयामास वेश्मनि ॥ ८२ ॥ काकिलीरत्नरेखान्ति-रंकितान् ज्जरतेन तान् ॥ सौवर्णेनोप-
 वीतेनां-कितान् सूर्यश्चकार सः ॥ ८३ ॥ महायशःप्रचतयः । केचिदौप्येन चक्रिरे ॥ पट्टसू-
 त्रमयेनान्ये । परे सूत्रमयेन तु ॥ ८४ ॥ ॥ उदारचरितास्तस्य । कुमाराः स्फारवि-
 क्रमाः ॥ सपादलक्ष्मण्यासन् । ते महायशःप्रादयः ॥ ८५ ॥ इक्ष्वाकुवंशो वृषज-स्वामिनो
 ववृते यथा ॥ तथा श्रीसूर्ययशसा । सूर्यवंशोऽन्नवज्जुवि ॥ ८६ ॥ सोऽप्यन्यदा ज्जरतवत् । प-
 श्यन् स्वं रत्नदर्पणे ॥ संसारासारतां ध्यायन् । केवलज्ञानमासदत् ॥ ८७ ॥ विहरन् बोध-

माहाण

॥ ३७३ ॥

शत्रुंजय

॥ ३७४ ॥

यामास । सोऽपि ज्ञान् मुनीश्वरः ॥ कृपाञ्च मुक्तिनिलयं । जगाम जितकर्मरुक् ॥ ८८ ॥
 जरतादादित्ययशा—स्ततश्चासीन्महायशाः ॥ अतिबलो बलजज्ञे । बलवीर्यस्ततोऽपि च ॥
 ॥ ८९ ॥ कीर्तिवीर्यो जलवीर्यो । दंभवीर्यस्ततोऽष्टमः ॥ इत्यष्टौ पुरुषान् याव-द्वृते श्राद्ध-
 पूजनं ॥ ९० ॥ एतेऽष्टावपि रूपं स्वं । पश्यन्तो रत्नदर्पणे ॥ केवलज्ञानमासेदुः । क्रमान्निःश्रे-
 यसं ततः ॥ ९१ ॥ एजिर्जूपैश्च बुभुजे । जरताई समंततः ॥ जगवन्मुकुटः शक्रो-पनीतो
 मूर्धन्यधारि च ॥ ९२ ॥ शेषैर्महाप्रमाणत्वा-न्न स वोढुमपार्यत ॥ हस्तिजिह्वस्तिज्जारो हि ।
 वोढुं शक्येत नापरैः ॥ ९३ ॥ जरतादनु संताने । सर्वे जरतवंशजाः ॥ अजितस्वामिनं या-
 व-दनुत्तरशिवालयाः ॥ ९४ ॥ सर्वेऽपि संघपतयः । सर्वेऽर्हचैत्यकारकाः ॥ तीर्थोद्धारकराः
 सर्वे । सर्वेऽखंभप्रतापिनः ॥ ९५ ॥ श्रीमत्सर्वज्ञधर्माद्यो । न चलत्यंशमात्रकं ॥ स प्राप्नोति
 परामृद्धिं । नृपः सूर्ययशा इव ॥ ९६ ॥ इह वंशस्त्रिभुवनगुरोः कोटिशखोदितश्रीः । की-
 र्त्याधारोऽमलसुचरितापत्यमुक्तानिवासः ॥ त्रैलोक्या यः समजनि सदाखं वयष्टिर्गिरिष्ठो । नृ-
 याल्लक्ष्मीसुखविलसितानंदहेतुः स कामं ॥ ९७ ॥

माहाण

॥ ३७४ ॥

शत्रुंजय

॥ ३७५ ॥

इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते श्रीशत्रुंजयमाहात्म्ये श्रीऋषभस्वामि-
श्रीऋग्वेदशनिर्वाणाष्टापदोद्धारश्रीसूर्ययशश्चरितवर्णनो
नाम ऋषभः सप्तमः ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ सप्तमः सर्गः प्रारभ्यते ॥

इतश्च ऋषभस्वामि—सूनुर्द्विभू इत्यज्ञूत् ॥ यत्रास्मा इविमो देशः । पप्रथे बहुशस्यज्ञूः ॥
॥ १ ॥ जातौ तदंगजन्मानौ । विनीतौ स्नेहलौ मिथः ॥ इविमो वालिखिलश्च । नाम्ना धा-
न्ना यशःश्रियः ॥ २ ॥ प्रवृज्जां स्वामिनः पार्श्वे । इविमोऽथ सुवासनः ॥ जग्राह मिथिलारा-
ज्यं । इविमाय च दत्तवान् ॥ ३ ॥ मा ज्ञवत्वनयोर्वैर-वैरस्यं चैकराज्यतः ॥ इत्यदाह्वालि-
खिलाय । स ग्रामान् लक्षमुत्तमान् ॥ ४ ॥ प्रवर्द्धमानं क्रमशः । श्रिया कीर्त्या तथानुजं ॥
निरीक्ष्य इविमस्तस्मिन् । किञ्चिदप्यज्यसूयत ॥ ५ ॥ सोऽपि क्रुद्धं निजं वंधुं । विज्ञाय न्या-

माहा०

॥ ३७५ ॥

शत्रुंजय

॥ ३७६ ॥

यवर्जितः ॥ तदज्ञस्यापि लुब्धोऽनू-द्धिं लोभं दुःखजाजनं ॥ ६ ॥ पितरं मातरं बंधुं ।
मित्रं ज्ञायीं सुतं गुरुं ॥ लोभान्निज्जुतो नूतार्त्तः । इवावज्ञायते दुतं ॥ ७ ॥ ततो मिथोऽपि
विद्वेष-जिन्नप्रोतिपराविमौ ॥ विषदग्धदुग्धसाम्यं । शिश्रियाते स्वचेतसि ॥ ८ ॥ तौ संजि-
न्नमती काला-दन्योऽन्यं दुर्जनेरितौ ॥ जातावविश्वासकृते । शंकमानौ ठलं मिथः ॥ ९ ॥

एकदानेकदावाग्नि-निजं नूपो जगौ वचः ॥ त्वयानुज निजे स्थाने । स्त्रेयं देयं च मत्पुरं
॥ १० ॥ ततः क्रोधमहायोध-रूढो वृद्धेदितं वचः ॥ श्रुत्वा तद्वालिखिद्धोऽपि । सशब्दयः स्व-
पुरं ययौ ॥ ११ ॥ अमेलयन्निजान् पत्नीन् । ग्रामदेशाधिपान् बहून् ॥ वालिखिद्धो ज्येष्ठबंधु-
मन्यसूयत् स्वदर्पतः ॥ १२ ॥ इविमो निविमोत्साहः । श्रुत्वा बंधुकशामथ्र ॥ अवादयत्
ससंरंजं । जंज्ञां यानाय सत्वरं ॥ १३ ॥ गजाश्वरथपादातै-वृतो इविमनूपतिः ॥ विपुलाम-
प्यविपुलां । कुर्वन् प्रचलतिस्म च ॥ १४ ॥ तस्मिन् प्रचलिते कंप-मवाप वसुधा तथा ॥
यथा साद्यापि तत्स्मृत्वा । कंपतेऽरिष्टशंसिनी ॥ १५ ॥ यत्तदांज्ञोधयः सैन्य-जारादुद्देलताम-
गुः ॥ तमन्यासममी नित्य-मधुनापि विवृण्वते ॥ १६ ॥ रेणुजी रोदसी सैन्यो-द्धूतान्निः

माहा०

॥ ३७६ ॥

शत्रुजंय

॥३७७॥

पूरिता तत्रा ॥ यथा निगोदगोलानां । समत्वं साज्जजत्तदा ॥ १७ ॥ वड्ढाकृष्टा अपि हया ।
 नातिष्ठन् स्वैरचारतः ॥ अहंयवो गुरुद्विष्ट-धर्माकृष्टा जम्ता इव ॥ १८ ॥ प्लावयन् पृथिवी-
 पीठं । होज्जयन् सरितां पतीन् ॥ दूषयन् दिग्गजान् कामं । स चचाल चमूवृतः ॥ १९ ॥
 श्रुत्वा स्वदेशसीमाया-मापतंतं महीपतिं ॥ वालिखिद्धोऽपि वेगेन । बलैः परिवृतोऽचलत् ॥
 ॥ २० ॥ अंतरा सैन्ययोज्जूपौ । कृत्वा तौ पंचयोजनीं ॥ तत्रादापयतां वासान् । मिथो यु-
 क्षजिलाषिणौ ॥ २१ ॥ अपृष्ट्वैव निजौ जूपौ । प्रधानपुरुषैरथ ॥ मिथः संधिकृते वृताः ।
 प्रेषयामासिरे तदा ॥ २२ ॥ सामदानजेदवाक्यै-र्न तौ तोयमवापतुः ॥ किंतु युद्धमुरीकृत्य ।
 स्थितौ रणदिनोत्सुकौ ॥ २३ ॥ वालिखिद्धस्ततो दानैः । कांश्चिज्जूपतिसैनिकान् ॥ स्वायत्ता-
 नकरोद्धाना-द्यत्तत्सकलवश्यकृत् ॥ २४ ॥ कोटयो दश पत्तीना-मज्जवन् दलयोर्द्वयोः ॥ प्र-
 त्येकं दश लक्षाश्च । स्यंदनानां च कुंजिनां ॥ २५ ॥ पंचाशदश्वलक्षाश्च । तथाऽन्येऽपि मही-
 भुजः ॥ अज्जवन् सैन्ययोः साम्य-मेवं त्रैलोक्यज्जीतिकृत् ॥ २६ ॥

अथ युद्धदिने प्राप्ते । वीराः सत्कुलसंज्ञवाः ॥ रोमांचकंचुकधरा । नृदंरुभुजमंप्तिताः ॥

माहा०

॥ ३७७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३७८ ॥

॥ २७ ॥ सर्वशस्त्रकृताज्यासा । निबद्धदृढमुष्टयः ॥ कपाटवहसः सिंह-नादत्रासितदिग्गजाः
 ॥ २८ ॥ नदाराः स्वामिज्जक्तास्ते । कृतानेकमहारणाः ॥ लुब्धा यशसि नो देहे । गेहे नो-
 त्काः परं रणे ॥ २९ ॥ कणे कणे तूर्यनादा-कुल्लसद्भीरुतास्पृशः ॥ चेलुर्निजबलैर्विश्वं । तृ-
 णयंतस्तदा तयोः ॥ ३० ॥ ~~चक्रैः~~ कुरंतः सप्तधा दानं । सर्वलक्षणलक्षिताः ॥
 उल्लासितमहाशुभा-दंभा गर्जत उच्चकैः ॥ ३१ ॥ तीक्ष्णाग्रैर्दंतमुशलैः । कुशला रिपुखंरुने ॥
 सन्नद्धा अपि मातंगाः । सयोधा अग्रतोऽज्रवन् ॥ ३२ ॥ ~~कुशला~~ ॥ तुंगास्तरंगचपलाः । सर-
 लाः पृथुकंधराः ॥ द्विषंतः स्वांगलग्रेऽपि । वायौ तेजस्विनस्त्वरारः ॥ ३३ ॥ प्रत्यंगप्रकटानेक-
 लक्षणैर्लक्षिता वरैः ॥ शुद्धाकरसमुद्भूता । हया अपि रयाद्ययुः ॥ ३४ ॥ ~~कुशला~~ ॥ सीमंतानि-
 व चक्राणां । नेमिन्निर्भुवि गर्जनां ॥ सन्नर्तकायां कुर्वाणा । हेमनाराचमुद्रिताः ॥ ३५ ॥ धा-
 वन्निस्तुरगैः कृष्टा-श्वलक्ष्मसमा दृढाः ॥ सुसन्नद्धमहायोधाः । प्राचलन् स्यंदना अपि ॥
 ॥ ३६ ॥ ~~कुशला~~ ॥ अथ मिथोऽपि पुरुषा । वेत्रिणो त्रेमुग्रतः ॥ सैन्ययोः सैनिकानुच्चै-रा-
 ह्वयंतो गुणानुगं ॥ ३७ ॥ ज्ञो ज्ञो वीरा रणे शूरा । युष्मानादिशति प्रभुः ॥ अस्मन्निराद्य

माहाण

॥ ३७८ ॥

शत्रुजय

॥३७॥

समरा—दानयंतु जयश्रियं ॥ ३७ ॥ नूनमन्यूनशौमीर्य—शालिनो गुणमाश्लिनः ॥ जयलक्ष्मी-
 युजो जाने । युष्मान् सत्कुलसंज्ञवान् ॥ ३८ ॥ तथा कुरुध्वं समरे । प्रावीण्यमधुनारिषु ॥
 यथा वः सत्कुलं स्वाभि—वीरता च न लज्जते ॥ ४० ॥ इति श्रुत्वा स्वयं वीराः । समराय
 समुत्सुकाः ॥ जगर्जुः केऽपि संक्षुब्ध—जलधिध्वाननिष्ठुरं ॥ ४१ ॥ भुजास्फोटं व्यधुः केचित् ।
 तथा वीरा महौजसः ॥ अदीर्यत यथा घातै । रोदसी जीर्णज्ञांभवत् ॥ ४२ ॥ कोपाग्निक्री-
 लाकट्टपानि । शस्त्राण्येके महाजटाः ॥ उद्धालयंतो दिविष—व्रीत्यै तेजस्विनोऽज्ञवन् ॥ ४३ ॥
 अश्वानारुरुहुः केचित् । ससन्नाहान् परे गजान् ॥ केविश्रानश्वतरान् । करज्ञानपि केचन
 ॥ ४४ ॥ असाबला अपि तदा । पुरोऽज्ञूवन् ससाबलाः ॥ स्फारकायाश्च फालहा—स्तङ्का-
 कारिणोऽचलन् ॥ ४५ ॥ धनुर्धरा धनुर्ध्वानैः । कुर्वंतो निःस्वनान् रिपून् ॥ उन्नमंतो नमंत-
 श्च । संचरन्तिस्म सर्वतः ॥ ४६ ॥ पत्तिसेना महीमेना—मपूरयदसौ तथा ॥ यथा तिलोऽपि
 तन्मध्ये । पतितो माति न कश्चित् ॥ ४७ ॥ अश्वैः स्वनाम सफलं । विश्वव्याप्त्या व्यधीयत
 ॥ तदन्वगामिज्जिरथो । रथैः सर्वत्र विस्तृतं ॥ ४८ ॥ रुषारुणितनेत्रास्याः । शृणिघातान्मतं-

माहा०

॥३७॥

शत्रुंजय

॥ ३८० ॥

गजाः ॥ पर्वता इव सत्पक्ताः । सर्वमाणोऽप्यथाचलन् ॥ ४९ ॥

ततो निस्वाननिःस्वानै-रनशन् दिग्मतंगजाः ॥ ज्ञेरीणामपि ज्ञांकारै-र्वज्रार भुवनं ज-
यं ॥ ५० ॥ ब्रह्मब्रह्म अंबकानां । त्रेसुः कोलाहलैरलं ॥ आदिशूकरयूथानि । मुक्त्वा तां धी-
रतामपि ॥ ५१ ॥ नेदुश्च रणतूर्याणि । तदोच्चै रणकांक्षिणां ॥ उद्धासयति वीराणां । हृदया-
नि समंततः ॥ ५२ ॥ नादार्णवस्तदा कोऽपि । तेषामाविस्त्रून्नवः ॥ रोदसीकुलमर्यादा-मु-
दलंघयदाशु यः ॥ ५३ ॥ वीरा विशेषाद्दीरत्वं । कातरत्वं च कातराः ॥ तुरंगास्तरलत्वं च ।
प्रापुर्नादे प्रसर्पति ॥ ५४ ॥ सैन्ययोरुन्नयोः पादा-घातैर्निस्वाननिःस्वनैः ॥ त्रुटत्रुटदिति प्रो-
च्चै-र्यावाज्जुमी प्रचक्रतुः ॥ ५५ ॥ दलिता बहुधा धारा । तदा रेणुत्वमागता ॥ प्रसर्पती ब-
लैरुद्धा-न्योऽन्यं सन्मुखतामिता ॥ ५६ ॥ फूत्कारैर्हयमुख्यानां । प्रापिता सा नज्जोगणं ॥ अ-
मांती खलु तत्रापि । रुरोध जगतां दृशः ॥ ५७ ॥ ~~कुम्भी~~ ॥ अग्रेसरैरथो वीरै-र्भिष्यश्चक्रे श-
राशरि ॥ स्वगोत्रप्रभुशौंसीर्य-व्यावर्णनपरायणैः ॥ ५८ ॥ सर्वतूर्यनिनादेन । सर्वारंज्जेण सै-
निकाः ॥ अथो डुडौकिरे कामं । सर्वसारेण सर्वतः ॥ ५९ ॥ गजा गजैर्हयैरश्वाः । पत्ति-

माहा०

॥ ३८० ॥

शत्रुञ्जय

॥ ३८ ॥

जिश्च पदातयः ॥ रथै रथा युयुधिरे । पूर्वमूर्वाग्निसंनिजाः ॥ ६० ॥ कश्चित्सादी गजारूढं ।
 वीक्ष्य व्याकुलमानसं ॥ वेगिना हरिणा गत्वा । दंतिदंते पदान्यधात् ॥ ६१ ॥ वेगात्कृपाण-
 माकृष्य । जग्रादाशु शिरो रिपोः ॥ वीरदुमफलमिव । ननर्त्त च मुहुर्मुहुः ॥ ६२ ॥ कश्चि
 त्वज्रपतिर्वालै-र्याकुलः खेटकं दधत् ॥ बज्जार पंजरगत-कीरसाम्यं गिरः किरन् ॥ ६३ ॥
 मृणालवद् बाणघाता-नवगणय्य परो जटः ॥ पश्यतः स्वस्य जूपस्या-वधीत्स्त्वधरं रिपुं ॥
 ॥ ६४ ॥ निरस्त्रेणापि केनाथ । लात्वा दंतान् गजास्यतः ॥ स्वामिप्रसादादानृण्यं । लेजे रि-
 पुवधात्तदा ॥ ६५ ॥ कश्चित्पतद्वैरिदेहो-ञ्जलञ्जोणितविंदुजिः ॥ लग्नैर्बज्जार संग्राम-लक्ष्मी-
 रागञ्जटाश्रियं ॥ ६६ ॥ ग्रधफेरववेताल-शाकिनीप्रेतरहकान् ॥ अलोज्ञयत्परो वीरो । रिपु-
 मांसैरनेकधा ॥ ६७ ॥ स्थलेऽपि रुधिरांजोधिः । संचरिष्णुरितस्ततः ॥ उञ्जलहाजिकञ्जोलो
 । बज्ज्व गजज्ज्वमत् ॥ ६८ ॥

रण एवं सप्तमासान् । यावदासीत्सुदुःतहः ॥ कोटयो दश मर्त्यानां । हयमापुश्च सेन-
 योः ॥ ६९ ॥ त्याजयन् जूपतीन् धनु-र्गजान् गर्जं च वारिदः ॥ गृह्णंस्तदात्मना गर्जन् ।

माहा०

॥ ३८ ॥

शत्रुंजय

॥३८२॥

आगात्कङ्कलमंजुलः ॥ ७० ॥ ये शूराः समरे धीरा । न कदाचित्पराङ्मुखाः ॥ अयासरंस्ते-
 ऽपि धारा-धरे वर्षति संयुगात् ॥ ७१ ॥ मुशलोपमधारान्निः । पीयितास्त्रालवर्जिताः ॥ खे-
 टकान् प्रगुणीचक्रु-र्वीरास्त्राणाय ही तदा ॥ ७२ ॥ नृपाङ्गयाग्र ते सेने । रणाद्यावर्तिते क-
 णात् ॥ उच्चदेशान् समाश्रित्या-स्थितां कृततृणोटजे ॥ ७३ ॥ नीरैर्विलुलितैर्विश्वं-जराका-
 ढ्यस्त्रकर्दमान् ॥ पुनस्तत्र प्ररोहं न । प्रापुर्दूर्वादयश्च ते ॥ ७४ ॥ पत्यौ धाराधरे प्राप्ते । ह-
 रिदंजेन मेदिनी ॥ वज्रार नीलवसने । सरोमांचेव रागतः ॥ ७५ ॥ श्वन्नकोटरगर्त्तादीन् । न-
 दीहृदतन्मागकान् ॥ अपूरयद्यान्नीरैः । संचरिष्णुज्जिरंबुदः ॥ ७६ ॥ यङ्गलानि लुलंतिस्म ।
 जलदे जलदेऽनिशं ॥ पात्रापात्रविचारत्वं । तत्र हेतुस्तु युक्तिमान् ॥ ७७ ॥ उपाशैषुर्जृशं
 सैन्यं । मशका दंशकुंतयः ॥ रागद्वेषद्विषो धर्मं । यथा साधुं च दुर्जनाः ॥ ७८ ॥ यथा य-
 था पयोवाहः । कामं दोषासु गर्जति ॥ तथा तथापि पंचेषु-र्विप्रयोगिषु कुप्यति ॥ ७९ ॥
 मानसेषु तथा तेषां । सिक्तोऽपि स्मरपावकः ॥ उद्दिदीपे जृशं तप्त-तैलवत्सह फूत्कृतैः ॥
 ॥ ८० ॥ स्मृत्वाऽरुदत्प्रियां कश्चि-यत्सज्जांतर्धने जने ॥ अपलापि पयोवाहे-नैव तन्नर्जता

माहा०

॥३८२॥

शत्रुजंय

॥३८३॥

नृशं ॥ ८१ ॥ तीक्ष्णान् शस्त्राग्निधातान् ये । चिंतयन्ति मृणालवत् ॥ तेषामपि तदा जाता ।
 दुःसहाः कुसुमेषवः ॥ ८२ ॥ नीलकंचुकिनीं दृष्ट्वा । यामुन्नतपयोधरां ॥ अस्मरन् सैनिकाः
 कांतां । तथोन्नतपयोधरां ॥ ८३ ॥ अयि गर्जति पर्जन्यो । मयि स्फुर्जयुवत्पृथु ॥ दंतुरेव तृ-
 णांकुरै-र्जाता जूरिव कंटकैः ॥ ८४ ॥ ऊञ्जानिलो जीवितहृत् । दुःसहोऽनलवत्प्रिये ॥ वि-
 युत्खड्गेन कालो मां । ज्ञीयत्येष ज्ञामिनि ॥ ८५ ॥ ज्वलयन्ति जलान्यंगं । स्मरस्तुदति सा-
 यकैः ॥ चंद्रे वृथा कथं कोपं । कुरुषे त्वं तु निर्दया ॥ ८६ ॥

इति स्वप्नोपलब्धां स्वां । बल्लजामथ कश्चन ॥ निश्युपालंजयत्साश्रुः । पादप्रणतिपूर्व-
 कं ॥ ८७ ॥ ~~कुरुषे त्वं तु निर्दया~~ ॥ प्रिये प्रियेति गदितं । श्रुत्वा चातकवक्त्रतः ॥ निजप्रियोक्तं
 सस्मार । कश्चित्कांतावियोगयुक् ॥ ८८ ॥ एवं विरहिणः सर्वे । पर्यन्ये गर्जति स्फुटं ॥ अ-
 वस्थामीदृशीं प्रापु-र्धिग्धिगदैवजृजितं ॥ ८९ ॥ इतः शरत्सकमलां । कुर्वती वसुधामिता
 ॥ जहान्यपि प्रसन्नानि । सञ्चेतांसीव सन्मतिः ॥ ९० ॥ फलपाकमुपेतानि । तदा शस्यानि
 सर्वतः ॥ मुदेऽनूवन् सुकर्माणि । यद्दृष्ट्वा निलोभिर्भिजिः ॥ ९१ ॥ अंतः प्रसन्नाः सन्मार्ग-गा-

माहा०

॥३८३॥

शत्रुंजय

॥३८४॥

मिन्यः सरितोऽजवन् ॥ कुलद्योऽज्वलानार्य । इव सद्गुरो यथा ॥ ९१ ॥ चंदनं चंदकि-
 रणा—श्वारुचीनांशुकं तदा ॥ धेनूनां च नदीनां च । पयः कस्य सुखाय न ॥ ९२ ॥ वर्षा-
 सु संचितस्तापः । स्मरजूरविजूरपि ॥ तदा तेषामुद्दिदीपे । देहदाहप्रदो जृशं ॥ ९३ ॥ यो-
 गमार्गे इवापंकः । शुद्धो मार्गस्तदाजवत् ॥ दिशः प्रसेदुः सर्वत्र । वीतरागदृशो यथा ॥ ९४ ॥
 सप्तञ्जदास्तदा पुष्प—मकरंदेनालेज्जिरे ॥ मधुनः सहकारित्वं । गजदानसुगंधयः ॥ ९५ ॥
 नजो निर्मलतामाप । जिनधर्म इवोच्चकैः ॥ कूपदेशवदेतेषां । राज्ञां कलुषतां मनः ॥ ९६ ॥
 इतश्च विमलबुद्धि—नान्ना सचिवपुंगवः ॥ अज्येत्य जविमं स्वेशं । प्रणिपत्य अजिह्वपत् ॥
 ॥ ९७ ॥ स्वामित्रत्रैव निकषा । कानने श्रीविलासके ॥ तापसाः पापशान्त्यर्थं । तपंतः संति
 सत्तपः ॥ ९८ ॥ धरंतो वल्कलान् जीर्णान् । कंदमूत्रफलाशिनः ॥ अस्ति चेत्युष्मदादेशो ।
 नमामोऽमूंस्तदा वयं ॥ १०० ॥

इत्याकर्ण्य नरेशोऽपि । सचिवोक्तं समर्थयन् ॥ उवाच सर्वसैन्येन । तदंतिकमग्रागम-
 त् ॥ १ ॥ वल्कलाञ्छादनधरं । पर्यंकासनसंस्थितं ॥ जपमालापरावर्त—ध्यानसंलीनमानसं ॥

माहा०

॥३८४॥

शत्रुजय

॥३८५॥

॥ १ ॥ गंगामृद्विषसर्वांगं । जटामंरुलमंनितं ॥ आदिनाथपदांजो ज-न्यस्तद्वक्ष्येत्पदं मुनिं
 ॥ २ ॥ तपस्विज्जिश्चान्यलोकै-र्धर्मार्थिज्जिरुपासितं ॥ पाणिपात्रकृताहारं । ददर्शाथ तपस्विनं
 ॥ ४ ॥ ~~प्रियं प्रियं~~ ॥ सुवल्गुरिति तन्नाम । विज्ञायाथ महीपतिः ॥ ननाम नामग्राहं तं ।
 जक्तिनिर्जरमानसः ॥ ५ ॥ सोऽपि मुक्त्वा मुनिर्ध्यानं । तस्मै नृपतये ददौ ॥ आशिषं सुकृ-
 तश्रीणां । शिखामूर्ध्वं सृजन् करं ॥ ६ ॥ तदंतिके जक्तिनम्रः । स्पृहयालुस्तदुक्तिषु ॥ निष-
 साद यथास्थानं । जूपतिः सपरिहृदः ॥ ७ ॥ ततः श्रुतयुगादीश-वचनः स हि तापसः ॥
 जगादातिस्फुरद्धर्म-बंधुरां विमलां गिरं ॥ ८ ॥ राजन्नयं हि संसारः । सागरोर्मिचलाचलः ॥
 विषयावर्त्तसंलीना । निमज्जंतीह ही जनाः ॥ ९ ॥ संचरंतं शुभ्रे मार्गे । ठलयंति घनं जनं
 ॥ पिशाचा इव दुःखौघ-शयिनो विषया नृप ॥ १० ॥ विषयैर्विजितो जंतुः । स्वहृदमग्र सं-
 चरन् ॥ परत्रेहापि दुःखानि । भुंक्ते तीव्राणि संसृतौ ॥ ११ ॥ युगपत्पंचजिर्घातो । विषयै-
 र्विषजृन्निजैः ॥ हंत जंतुरयं किं नु । कल्याणमधिगच्छति ॥ १२ ॥ इषत्सुखाद्विप्रलुज्य । वि-
 षया जंतुमादितः ॥ ठलयंति मुहुर्दृष्टा । राक्षसा इव दारुणाः ॥ १३ ॥ कषाया वैरिणः का-

माहा

॥३८५॥

शत्रुंजय

॥ ३८६ ॥

मं । पुण्यस्वं पूर्वसंचितं ॥ पश्यतामपि वेगेन । हरन्ति ठलपंदिताः ॥ १३ ॥ तत्र क्रोधो महायोधो । न केनाप्यपसार्यते ॥ संचरन् प्रकृतौ जीवं । स्वस्थानमपि दूषयन् ॥ १४ ॥ क्रोधाग्निः पुण्यसर्वस्वं । दहेल्लग्नोगवेश्मनि ॥ कषायेषु ततोऽमुष्य । ज्ञावो मुख्यः प्रकीर्तितः ॥ १५ ॥ धर्मदुर्व्रीजानि दया । दयापायो हि कोपतः ॥ तत्कोपिनो न च दया । न धर्मो न शुभा गतिः ॥ १६ ॥ प्रमादेनापि जीवानां । हिंसया स्युः कुपोनयः ॥ क्रोधेन जंतुहननं । यत्तन्नरककारणं ॥ १७ ॥ अप्येकैन्द्रियजीवेषु । हिंसा त्याज्या मनीषिभिः ॥ द्वीन्द्रियादिषु यत्सा स्यात् । क्रोधात्तन्नरकप्रदा ॥ १८ ॥ धर्मदुर्वेदपरशु-त्रोधिवीजदवानलः ॥ परद्रोहोऽस्ति नरक-घारोद्घाटनकुंचिका ॥ १९ ॥ मनसापि स्मृता हिंसा । ज्वेदुःखौघकारिणी ॥ सा पुनर्विहिता सम्यक् । नरकं नयति कृणात् ॥ २० ॥ ये राज्यादिसुखेष्वात्ता । घ्नन्त्यश्वगजमानवान् ॥ ते दहन्ति निजं गेह-मुद्योतकृतबुद्ध्यः ॥ २१ ॥ नरकांतस्य राज्यस्य । तत्कृते किं त्वया नृप ॥ बंधुना सह वैरेण । हन्यन्ते जंतुकोटयः ॥ २२ ॥

अनित्यानि शरीराणि । लक्ष्मीर्बुद्बुदसन्निभा ॥ तृणाग्नितुड्या यत्प्राणाः । पापं माचर

माहा

॥ ३८६ ॥

शत्रुजय

॥३०७॥

तत्कृते ॥ १३ ॥ विरोधोऽपि ज्ञेयकार्ये । कस्मिन् कार्यः स वैरिणा ॥ बंधुना सह यद्द्वैरं ।
 तदेकाकिनिषूदनं ॥ १४ ॥ निर्गुणोऽपि दरिद्रोऽपि । कदर्योऽप्यतिदुःखदः ॥ बंधुरेव वरो य-
 स्मात् । स्वजीव इव सोऽपरः ॥ १५ ॥ तीव्रेणाप्यतिचमनेन । बंधुना संगमो वरः ॥ यन्मित्रे
 प्रियते पद्म-ममृतांशौ न जातुचित् ॥ १६ ॥ ये राज्यादिकृते बंधू-त्रिपुरा घ्नन्ति कोपतः ॥
 ते स्वांगानि स्वयं जित्वा । भुंजते ह्यतिलोन्नतः ॥ १७ ॥ द्वितीयबाहुतुल्येन । आत्रा जूप क-
 थं रणः ॥ त्वयारब्धो महालोन्न-पिशाचायत्तचेतसा ॥ १८ ॥ तद्गुणाद्विरम त्वं तु । संतु
 सौख्येन सैनिकाः ॥ जजंतु दिग्गजा राजन् । विश्रांतिं पन्नगैः सह ॥ १९ ॥ त्वं चाराधय-
 से धर्मं । श्रीयुगादिजिनं तथा ॥ तेन निर्वासिता हिंसा । कथमानीयते हि सा ॥ २० ॥ श्रु-
 त्वेति तापसमुखा-दयार्द्धहृदयो नृपः ॥ उज्जगार गिरं धर्म-जित्स्वांतसमस्थितिं ॥ २१ ॥
 श्रीमुने जरतादित्य-यशोबाहुबलिमुखाः ॥ स्वामिपुत्रा अपि मिथः । कारणाद्विनागमन् ॥
 ॥ २२ ॥ तेऽपि तत्र निषूदन्तो । गजाश्वनरसैरिजान् ॥ न दूषिता मनाग्यत्तत् । को हेतुर्घटते
 ननु ॥ २३ ॥ मज्जाता कोपकलुष-स्त्वसन्मार्गप्रवर्तकः ॥ स्वयं रणधुराधुर्यो । जातोऽवगण-

माहा

॥३०७॥

शत्रुंजय

॥ ३८८ ॥

यन् स्वकान् ॥ ३५ ॥ तथाप्ययं निजं राज्यं । भुनक्तु विरतो रणात् ॥ मदाज्ञयाहमपि च
। यास्यामि निजनिर्वृतिं ॥ ३६ ॥

ततः स तापसस्तस्य । निशम्येति वचोन्नरं ॥ जगाद सादरमना । धर्मसर्वस्वयुगवचः
॥ ३७ ॥ नृप श्रीन्नरतादीनां । यत्त्वयोक्तं निदर्शनं ॥ नाटीकते घटाकोटि—मत्र तत् श्रुणु त-
त्कथां ॥ ३८ ॥ एकेन चक्रिणो लक्ष्मी—रजिता मुनिदानतः ॥ परेणातिबाहुबलं । मुनिवि-
श्रामणाफलं ॥ ३९ ॥ चक्राप्रवेशाच्चक्री तु । कुक्षे बाहुबलिः पुनः ॥ अहं तातात्परं नौमि ।
नेति कारणतो मिथः ॥ ४० ॥ तौ तु देवोक्तितो वीरौ । जगत्संहारकारणं ॥ रणं मुक्त्वा नि-
युध्येना—युध्येतां बुद्धितांरुवौ ॥ ४१ ॥ यत्कृतं बाहुबलिना । न्नरतेन च यत्कृतं ॥ तत्त्वं स्मर
महीनेतः । किं तौ दूषयसेतरां ॥ ४२ ॥ स्वामिनः सूनवस्ते तु । महोजस्का महागुणाः ॥
नदारचरिताः प्रापुः । कृणाद् ज्ञानं च निर्वृतिं ॥ ४३ ॥ रुषन्नस्वामिपौत्रोऽपि । विधाता य-
द्यदो न्नवान् ॥ तदा निदर्शनं तेषां । देयाः स्वस्यान्यथा न हि ॥ ४४ ॥ श्रुत्वेति तापसाद्या-
णी । किंचिन्नृपोऽय लङ्कितः ॥ व्याजहार नमन् मूर्ध्ना । नवधर्मस्य रागतः ॥ ४५ ॥ मुने

माहा०

॥ ३८८ ॥

शत्रुजंय

॥ ३७ ॥

मयाऽज्ञानवशा-दन्तेत्युपमितिर्वृथा ॥ किं पामरः काचचिंता-मणी नैकत्र संसृजेत् ॥ ४६ ॥
 अस्मानकार्यप्रवणान् । तद्भाधि ननु तापस ॥ किं कर्तव्यं परत्रेह । धर्मशर्मकरं हि यत् ॥
 ॥ ४७ ॥ ज्ञात्वा मुनिर्धर्मरतं । दयार्हदयं नृपं ॥ पुनर्जगाद सानन्द-वचोन्निर्मधुसन्निजैः ॥
 ॥ ४८ ॥ राजन् रणात्पापकर्म-शरणाधिरमाधुना ॥ अयं बंधुरयं वैरी । राज्यमेतदिति त्य-
 ज ॥ ४९ ॥ तावत्संपत्तयः सर्वा-स्तावज्ञज्यमखंभितं ॥ यावन्न मृत्युरायाति । सदा पृष्ठानु-
 गोऽस्ति यः ॥ ५० ॥ कृण्विध्वंसिनः प्राणा । देहं रोगगृहं चलं ॥ संध्यात्रसदृशं राज्यं । स्व-
 हितं तद्विचिंतय ॥ ५१ ॥ देहार्थं कुरुते ह्यात्मा-त्मार्यं देहः करोति न ॥ तदसारेण देहेना-
 त्मार्यं विद्वान् करोत्यलं ॥ ५२ ॥ सकृन्मूत्रवसामांस-मज्जामेदसमन्वितं ॥ श्रवन्नवश्रोत्रमि-
 श्रं । नृतं रोगमलैरलं ॥ ५३ ॥ चलादतिचलं देह-मशुचेरशुचि स्मृतं ॥ तत्कृते कः सुधीः
 पाप-माचरेदुर्गतिप्रदं ॥ ५४ ॥ ॥ असारेणाप्यनित्येन । देहेन यदि शाश्वतः ॥ धर्मः
 प्राप्येत तदहो । किं न लब्धं मनीषिभिः ॥ ५५ ॥

श्रुत्वेत्यथ गिरं नूपः । परं वैराग्यमुद्बुद्धन् ॥ मुनेः सुबद्धगोश्वरणौ । नत्वेत्याख्यदि-

माहा०

॥ ३७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३९०॥

यां निधिः ॥ ५६ ॥ त्वं मे गुरुदैवतं त्वं । त्वमुद्धर्ता ज्ञवार्णवात् ॥ त्वं मे प्रसीद तद्दीक्षां । दे-
 हि कारुण्यसागर ॥ ५७ ॥ इत्याक्षप्य मुनेर्वाक्या-देकाक्षयेव ततो नृपः ॥ कंतुं स्वबंधुं वेगे-
 न । तत्सैन्यांतर्मुदा ययौ ॥ ५८ ॥ ज्यायांसं भ्रातरं वीक्ष्या-गच्छंतं निर्दितीयकं ॥ वालिखि-
 ल्लोऽपि च रया-डुदतिष्ठन्निजासनात् ॥ ५९ ॥ स लुठित्वा महीपीठे । चरणान् पूर्वजन्मनः
 ॥ अमार्जयद्भूलिधूध्रौ । दोषानिव शिरोरुहैः ॥ ६० ॥ त्वं पूज्यो मद्गृहान् प्राप्तो । जाग्यैः
 पूर्वज्वार्जितैः ॥ तत्प्रसीद गृहाणेदं । राज्यमित्यप्यसौ जगौ ॥ ६१ ॥ कनिष्ठजक्तिसंहृष्ट ।
 उद्दिष्टं स्पष्टयन्मुनेः ॥ उवाच डाविमो वाच-मंचितां शुचिसङ्गुणैः ॥ ६२ ॥ बंधो सहोदधला-
 ज्ञेन । नरकडुघनाघनं ॥ जिहीषुरस्मि राज्यं स्वं । कथं तच्च तवाङ्घ्रि ॥ ६३ ॥ सप्तांगं रा-
 ज्यमेतद्दि । सप्तापि नरका अहो ॥ चतुरंगं च डुर्योनि-शय्यायाश्चतुरंगकं ॥ ६४ ॥ गच्छतः
 स्वर्गतिं जंतो-राज्यलक्ष्मीः स्थितांतरा ॥ तामाज्ञादयति स्वैर-वैरिणी उन्नदंजतः ॥ ६५ ॥
 चामरे चामरेष्ठांतु । हत्वा तिर्यग्गतिं तत्रा ॥ अधो नयत एवामुं । राज्यतृष्णातुरं नरं ॥ ६६ ॥
 कर्णैर्गजा हयाः पुत्रैः । कृपाणाश्च स्वकंपनैः ॥ चामरैर्वारवध्वश्च । शंसंत्यस्यापि चापलं ॥

माहाण

॥ ३९०॥

अनुजंय

॥ ३९ ॥

॥ ६३ ॥ सदा ज्ञोतिः सदा ज्ञेहः । सदाऽकीर्तिः कुचेष्टितैः ॥ सदाज्यसूया यस्मिन् स्यात् ।
धिग्बंधो राज्यमप्यदः ॥ ६४ ॥ त्वामहं कोपितं भ्रातः । प्राप्तः क्लमयितुं यतः ॥ हित्वेदं रा-
ज्यमादास्ये । व्रतसाम्राज्यमुच्चकैः ॥ ६५ ॥ ज्येष्ठस्येति गिरं धर्म्प्यौ । श्रुत्वावोचततोऽनुजः
॥ पूज्यस्यानुचरः पूर्व-मादास्ये व्रतमज्जुतं ॥ ७० ॥

इत्थमामंज्य तौ जूषौ । प्राप्तप्रीती ससैन्यकौ ॥ सुवद्वगुमुनिपादांते । जग्मतुर्व्रतस-
स्पृहौ ॥ ७१ ॥ स्वपुत्रौ तौ निजे राज्ये । स्थापयित्वा समंत्रिणौ ॥ दशजिः कोटिज्जिर्मत्तैः
। सममासेदतुर्व्रतं ॥ ७२ ॥ ते जटाधारिणः सर्वे । कंदमूलफलाशिनः ॥ गंगामृद्धिप्तसर्वांगाः
। सर्वत्र हितबुद्धयः ॥ ७३ ॥ प्रत्यहं ध्यानसंलीना । मृगार्जकसहायिनः ॥ जपंतो जपमाला-
जिः । श्रीयुगादिजिनं सदा ॥ ७४ ॥ मिश्रो धर्मकथां स्वैरं । कुर्वन्ता दोषवर्जिताः ॥ सदा-
र्जवगुणा वर्ष-लक्षाण्यप्यत्यवाहयन् ॥ ७५ ॥ ~~सिद्धिर्निर्वाहकं~~ ॥ इतो विद्याधरमुनी । प्रति-
शिष्यौ नमेरथ ॥ व्योम्नोऽवतेरतुः शुभ्रै-र्योतयंतौ नज्जोशुकैः ॥ ७६ ॥ मूर्त्ताविव धर्मशांत-
रसौ तौ वीक्ष्य तापसाः ॥ आगत्य जक्तिज्जिर्वाढं । नेमुः सर्वे सुमुहवः ॥ ७७ ॥ कुतो यु-

माहा

॥ ३९ ॥

शत्रुंजय

॥३९९॥

वां मुनी कुत्र । गंतव्यं पावनाय नः ॥ विद्मो वा युवयोरत्रा-गतिं ते व्याहरन्निति ॥ ७८ ॥
 ततो मुनीधर्मलाज्जा-शिषं दत्त्वोचतुश्च तान् ॥ आवां श्रीपुंररीकाशौ । गतौ श्रीजिनसेवया
 ॥ ७९ ॥ ततस्तैस्तौ मुनी पृष्ठौ । शत्रुंजयकथां तद्वा ॥ आचख्यतुस्तानुद्धर्तुं । तादृशा हि ज-
 गद्धिताः ॥ ८० ॥ अनंतसुकुताधारः । संसाराब्धितरंभवत् ॥ शत्रुंजयः सुराष्ट्रायां । गिरिर्ज-
 यति शाश्वतः ॥ ८१ ॥ अत्र शत्रुंजये सिद्धा । अनंतास्तीर्थयोगतः ॥ सेत्स्यंत्यत्रैव बहवो-
 ऽर्हयतिप्रमुखा जनाः ॥ ८२ ॥ सिद्धिद्वय्या ह्ययं क्रीमा-शैलः शत्रुंजयोऽद्भुतः ॥ तत्रायाता-
 न् नरान् सद्यः । सा स्वं स्थानं नयेत्सुखात् ॥ ८३ ॥ इहायातैर्नरैर्मुक्ति-सुखास्वादोऽनुभूय-
 ते ॥ मुक्तिप्रभुयुगादीशो । यत्तत्रास्ते हि शाश्वतः ॥ ८४ ॥ शैलदुर्गस्थितं तत्र । नरं नाज्जिज्ञवं-
 त्यहो ॥ कुकर्मरिपवः क्रूरा । अप्यनंतज्ञवानुगाः ॥ ८५ ॥ तत्र हत्यादिपापानि । विलयं यां-
 त्यपि कृणात् ॥ सूर्योदये तमिस्राणि । सज्जने कुगुणा इव ॥ ८६ ॥ श्रुत्वा तपस्विनस्तेऽपि
 । शत्रुंजयकथामिति ॥ तत्र यांतौ मुनी ज्ञक्त्या । तीर्थोक्ता अप्यनुव्रजन् ॥ ८७ ॥ गच्छंतो जी-
 वयत्नेन । यथात्तब्धिभुजोऽप्यते ॥ ददृशुः पुरतः पादौ-डुमालिआक्षिमत्सरः ॥ ८८ ॥ जी-

माहा०

॥३९९॥

शत्रुजय

॥३९३॥

षमग्रीष्माककिरण-क्लिष्टैः श्वापदजंतुभिः ॥ विस्तारिन्नूरुहृद्वाया—विश्रांतैः परिसेवितं ॥
 ॥ ८९ ॥ उन्निन्नकमलामोदं । मकरंदामोदिषट्पदैः ॥ आयातैः सर्वदिग्भ्योऽपि । सन्नत्रमिव
 यत्सरः ॥ ९० ॥ तापसास्तेऽपि तत्पात्री । तापशान्तिकृते ययुः ॥ विशश्रमुश्च वृक्षाणां । वा-
 यास्वचित्तसंश्रयाः ॥ ९१ ॥ किंचिद्विधूषिण्यननं । चलत्प्रस्तशरीरकं ॥ श्वासोच्छ्वासोद्धसन्नी-
 म्न-जठरं विरलास्यकं ॥ ९२ ॥ चालयंतं पदौ पिंगौ । गंगोज्ज्वलगुरुच्चयं ॥ मुमूर्षुं तत्र ते
 हंसं । वृतं हंसैर्व्यलोकयन् ॥ ९३ ॥ ॥ हंसा अथान्ये तं मुक्त्वा । ययुर्जनविमर्दनात् ॥
 शत्रुजयाश्रयात्पाप-कर्माणीव शरीरिणां ॥ ९४ ॥ तत्रैकोऽथ मुनिर्गत्वा । जलमादाय पा-
 त्रतः ॥ रसायनमिवामुंच-त्तन्मुखे सदयाशयः ॥ ९५ ॥ पतता तन्मुखे तेन । जलेनाकारि
 तत्सुखं ॥ येन तस्मै शिवानंद-वर्णिकेव प्रदर्शिता ॥ ९६ ॥ निःशरणस्य ते जीव । चतुः-
 शरणमस्तु तत् ॥ शरणं जवकांतरे । ब्रमतो नूरिदुःखदे ॥ ९७ ॥ ये केऽपि जीवा जव-
 ता । यस्मिन् यस्मिन् जवे जवे ॥ विराधिताः क्षामय त्वं । तान् क्षाम्यंतु ते त्वयि ॥ ९८ ॥
 शत्रुजयं गिरिं तीर्थं । स्मरादीशं तथा जिनं ॥ इत्युक्त्वा स मुनिस्तस्मै । नमस्कारं मुहुर्ददौ

मादाप

॥३९३॥

शत्रुंजय

॥ ३९४ ॥

॥ एए ॥ चिन्तिर्विशेषकं ॥

तेनार्तिरहितो हंसः । स्मृतपंचनमस्कृतिः ॥ समाधिना मृतिं प्राप्य । सौधर्मेऽनूत्सुरो-
त्तमः ॥ १०० ॥ तयोः शुद्धोपदेशेन । तापसा अपि ते तदा ॥ मिथ्यात्विकीं क्रियां मुक्तवो-
ररीचक्रुर्जिनव्रतं ॥ १ ॥ ये मूर्धजा जटाबंधै-वृद्धिमापुः परं परां ॥ समूलकापं कषिता-स्ते-
ऽलुठन् भुवि सागसः ॥ २ ॥ आलोच्यापि च मिथ्यात्वं । व्रतिनस्ते तयोः पुरः ॥ सम्यक्तव-
मस्तुवन् ज्ञक्त्या । दुःप्राप्यं ज्ञवसागरे ॥ ३ ॥ पूर्वमेव जिने ज्ञक्ता । व्रतेऽपि च तथाज्ञव-
न् ॥ ताज्यामनुमतास्तेऽप्या-चलन् शत्रुंजयंप्रति ॥ ४ ॥ मार्गे जनान् बोधयंतः । पावयंतो
महीतलं ॥ चलंतो जीवयत्नेन । सिद्धादिं ते अलोकयन् ॥ ५ ॥ श्रीयुगादिजिनेनेन । शिरो-
रत्नेन मंसितं ॥ महीवधूमौलिमिव । वनकुंतलमंजुलं ॥ ६ ॥ उज्ज्वररत्नकिरणै-रुच्चैः कांचन-
सानुज्जिः ॥ अष्टोत्तरशतेनाज्जा-सितं दीपैरिवाज्जितः ॥ ७ ॥ वीक्ष्य पुण्योच्चयमिव । विमला-
दिं मुनीश्वराः ॥ अमंदां मुदमासेदु-र्वीणिकामिव निर्वृतेः ॥ ८ ॥ ~~सोत्सा-~~ ॥ सोत्सा-
हा दर्शनेनामी । उद्धाधाः कर्मरूकूयात् ॥ तमारुरुहुरुत्तुंग-मिव मुक्तिगृहांगणं ॥ ९ ॥ ते

माहा०

॥ ३९४ ॥

शत्रुञ्जय

॥३९५॥

त्रिःप्रदक्षिणी कृत्य । नित्यां राजादनीं मुदा ॥ नेमुः श्रीरुषन्नं कुंद-कर्पूरोपमगौरन्नं ॥ १० ॥
 उद्ध्वसन्नक्तिनुत्रास्ते । निजशक्त्यनुमानतः ॥ अनंतान् जगदीशस्य । गुणानप्युज्जगुर्मुदा ॥
 ॥ ११ ॥ मासकृपणपर्यंते । तौ मुनी ज्ञानिनौ परान् ॥ दशकोटिमितान् साधू-नन्वशिष्टा-
 मिति द्रुतं ॥ १२ ॥ साधवः संसृतौ कर्मा-नंतमर्जितमादितः ॥ न्नवन्निरशुन्नध्यान-योगतो
 नरकप्रदं ॥ १३ ॥ तदत्र स्थेयमेवास्य । सत्केत्रस्यानुज्ञावतः ॥ केवलज्ञानमासाद्य । यूयं मु-
 क्तिं गमिष्यथ ॥ १४ ॥

इच्छमादिश्य तान् सर्वान् । तौ देवर्षी विहायसा ॥ जग्मतुर्द्योतयंतौ स्व-प्रज्ञाज्ञी रोद-
 सीं बहु ॥ १५ ॥ ते ऽविम्बालिखिद्ध-मुखास्तत्र तपस्विनः ॥ तस्थुस्तीर्थजिनध्यान-परा
 मासोपवासिनः ॥ १६ ॥ निःशेषक्षीणमोहांगाः । कृत्वा निर्यामणां ततः ॥ क्षामयित्वाखि-
 लान् जंतून् । मनोवचनयोगतः ॥ १७ ॥ निर्मलं केवलं प्राप्य । दुष्टकर्माष्टककृयात् ॥ अंत-
 र्मुहूर्त्तींते प्रापु-र्दशकोटिमिताः शिवं ॥ १८ ॥ ॥ सौधर्मतः समागत्य । हंसदेवोऽपि न-
 क्तितः ॥ तेषां महद्द्वर्षा व्यतनो-न्निर्वाणोत्सवमुच्चकैः ॥ १९ ॥ निजं स्वरूपमुक्त्वा च । ज-

माहा०

॥ ३९५॥

शत्रुंजय

॥३९६॥

नेत्र्यस्तत्र पावनं ॥ हंसावतारमासूत्र्य । तीर्थे प्रापत्पुनर्दिवं ॥ १० ॥ ~~युष्म~~ ॥ कार्तिकके
 पूर्णिमास्यां । कृत्तिकस्थे निशाकरे ॥ मुनयः केवलेनैते । सिद्धिं शत्रुंजये ययुः ॥ ११ ॥ य-
 था चैत्रस्य राकायां । पुंरुरीकोऽगमद्विवं ॥ कार्तिकस्य तथैतेऽपि । तदेते पर्वणी स्मृते ॥ १२ ॥
 चतुर्मासावधिस्तुर्थ-पूर्णिमास्यां ज्ञेयदपि ॥ शिवलब्ध्युत्सवोऽप्येषां । तस्यामेव सुरैः कृतः ॥
 ॥ १३ ॥ यात्रया तपसा दाना-देवार्चनविधानतः ॥ अन्यत्रान्यकालपुण्या-तस्यां स्यादधिकं
 फलं ॥ १४ ॥ ~~युष्म~~ ॥ कार्तिके मासकृपणं । तत्कर्म ह्यपत्यहो ॥ नरके सागरशते-नापि
 यत्कृष्यते न हि ॥ १५ ॥ एकेनाप्युपवासेन । कार्तिक्यां विमलाचले ॥ ब्रह्मयोषिद्ब्रूणहत्या
 -पातकान्मुच्यते नरः ॥ १६ ॥ यः कुर्यात् कार्तिकीराका-मन्त्रार्हद्वयानतत्परः ॥ स भुक्त्वा
 सर्वसौख्यानि । निर्वृतिं लज्जते ततः ॥ १७ ॥ वैशाखकार्तिकमधुप्रमुखेषु मासु । राकासु
 ये समधिगम्य समं च संघैः ॥ श्रीपुंरुरीकगिरिमादरतो विदध्यु-र्दानं तपांसि शिवसौख्य-
 भुजो हि ते स्युः ॥ १८ ॥ तत्रंदनैस्तत्र समेत्य यात्रया । प्रासादपंक्तिर्विरचय्यतेस्म सा ॥
 यया वज्रौ सिद्धिमहाचलो जृशं । प्रवर्धमानः किल पुण्यराशिभिः ॥ १९ ॥ इति मुनिपति-

माहा०

॥३९६॥

शत्रुजंय

॥३९७॥

कोटिजिः प्रज्ञूता-जिरिह शिवं विमलाचलेऽथ लेजे ॥ त्रिजगति विदितं ततोऽस्ति तीर्थं ।
स्मृतिज्ञवपुण्यचयेन पावनं तत् ॥ ३८ ॥ गतायां ज्जरतेशस्य । पूर्वकोटौ शिवोदयात् ॥ तै-
र्जविमवालिखित-प्रमुखैर्निर्वृतं गिरौ ॥ ३९ ॥ सुरेशात्रावसर्पिण्यां । प्रथमोक्षरकृद्वज्रौ ॥ ज-
रतेशोऽप्यशेषाणा-मुक्षराणां शृणु स्थितिं ॥ ३९ ॥ इति प्रज्ञसोक्षर-समाप्तः ॥

वंशे श्रीज्जरतस्यासी-दयोध्यायां महीपतिः ॥ अष्टमो दंमवीर्याख्य-स्तेजसां यशसां
पतिः ॥ ३३ ॥ आचारं ज्जरतेशस्य । श्राद्धपूजनलक्षणं ॥ स सत्यापयति प्रोचै-स्त्रिखंज्जर-
ताधिपः ॥ ३४ ॥ स षोडशसहस्रेषु । राजसु स्फुटजक्तिषु ॥ निषसेष्वन्यदास्थान्या-मलं-
चक्रे वरासनं ॥ ३५ ॥ गतेष्वथ च षट्कोटि-पूर्वेषु ज्जरतादनु ॥ सौधमैः सज्जासीनः । स-
स्मार जगवज्जुषान् ॥ ३६ ॥ तुष्टाव च स तत्तादृग्-पुंरत्नाश्रयमीशितुः ॥ वंशं शाखाशतेनोच्चै-
र्जगदालंवनकमं ॥ ३७ ॥ वर्यवीर्यं दंमवीर्यं । ततः स्फूर्जद्यशस्विनं ॥ सूर्यवज्जतेजांसि । ह-
रंतं निजवीर्यतः ॥ ३८ ॥ सहस्राक्षमिवानेकान् । पश्यंतं चरचक्षुषा ॥ सहस्रबाहुवद्विग्रह्य ।
आकृषंतं श्रियोऽखिलाः ॥ ३९ ॥ सहस्रजिह्ववत्सर्वान् । योजयंतं च कर्मसु ॥ उद्धृतं निजे

माहाण

॥ ३९७॥

शत्रुंजय

॥ ३९८ ॥

मूर्ध्नि । मुकुटं जगदीशितुः ॥ ४० ॥ सर्वाञ्जरणसंज्ञार-तेजोभिर्जासुरं बहु ॥ मूर्त्याप्यदृश्यं
दोष्मन्तं । नयधर्मपरायणं ॥ ४१ ॥ दृढजक्तिं युगादीशे । सञ्जक्तिं विश्वपालने ॥ सेव्यमानं घ-
नं जूपै-र्वीज्यमानं च चामरैः ॥ ४२ ॥ शृण्वन्तं धर्ममाहात्म्यं । हेमसिंहासनस्थितं ॥ सज्जा-
सीनं सुधर्मेशो-ऽपश्यन्तं ज्ञानचक्षुषा ॥ ४३ ॥ ॥ लोलमौलिः प्रीतचेताः । प्रज्जोर्विशे-
ऽतिजक्तिमान् ॥ अथ शक्रः श्राद्धवेशं । कृत्वायोध्यामुपागमत् ॥ ४४ ॥ वैकट्यवद्वैमसूत्र-
त्रयेण हृदि जूषितं ॥ एकवासःपरीधानं । ब्रह्मव्रतपवित्रितं ॥ ४५ ॥ द्वादशव्रतधारित्वा-
चावन्ति तिलकान्यपि ॥ विद्वाणमीषत्कपिल-शिखामात्रशिरोरुहं ॥ ४६ ॥ गृणन्तं चतुरो वे-
दान् । ज्ञरतेशेन निर्मितान् ॥ अर्हद्यतिश्राद्धधर्म-लक्षणान् गतदूषणान् ॥ ४७ ॥ आचमन्तं
जलैः शुद्धैः । पताकाकारपाणिना ॥ तं वीक्ष्य दंरुवीर्योऽञ्ज-त्स्मिन् सादरमानसः ॥ ४८ ॥
॥ आज्ञापयदथो सूदां-स्तज्जोजनकृते नृपः ॥ दानशालासु तैः सार्द्धं । ययौ सोऽ-
पीर्यया चरन् ॥ ४९ ॥ पठतस्तत्र वेदांगान् । शांतिपाठांश्च कांश्चन ॥ जपतः परमं ब्रह्म-
ध्यानलहं तथा परान् ॥ ५० ॥ त्रिकालं देवपूजायै । त्रिशुद्ध्या कांश्चिदंबुजिः ॥ स्नानिनो

माहा०

॥ ३९८ ॥

शत्रुजंय

॥३९९॥

वंदमानांश्च । कांश्चिद्व्यानपरान् मुनीन् ॥ ५१ ॥ कर्मैधनैस्तपोवह्ना-ग्रहिंसां जुह्वतः परान्
 ॥ जिनैरुक्तां गां पवित्रा-मित्युदीरयतः परान् ॥ ५२ ॥ आत्मारामे ज्ञावजलैः । स्नानिनः
 शुचिमानसान् ॥ क्रमात्संक्रंदनः श्राद्धान् । वीक्ष्याप मुदमञ्जुतां ॥ ५३ ॥ ~~श्राद्ध~~ ॥ श्रा-
 द्धज्जिवादये तुभ्य-मित्तिवादिज्जिरुत्तितैः ॥ आचम्य शुचिज्जिस्तोयै-स्तैः समं सोऽविशङ्कृहान्
 ॥ ५४ ॥ कोटिश्राद्धकृते जात-मन्नपाकं कृणादपि ॥ दिव्यप्रज्ञावादेकः सन् । सोऽभुग्मायानटः
 सुरः ॥ ५५ ॥ परिवेषयतां त्रं रे । बुभुक्षाकुलितस्य मे ॥ कथं सूदा दंरुवीर्य-पुण्यं व्यर्थय-
 ताधुना ॥ ५६ ॥

इत्याकर्ण्य तडुक्तिं तै-र्विज्ञप्तो विस्मितैर्नृपः ॥ स्वयमेत्य क्लामकुक्षि-मपश्यत्तं विसं-
 स्थुलं ॥ ५७ ॥ सोऽपि दृष्ट्वा महीजानिं । श्राद्धश्राद्धसमन्वितं ॥ जगाद कठिनां वाचं । दी-
 नज्ज्ञावं विज्ञावयन् ॥ ५८ ॥ राजन्नमी त्वया सूदा । नियुक्ताः श्राद्धवंचकाः ॥ मामप्येकं बु-
 भुक्तं यत् । प्रीणयन्ति न सांप्रतं ॥ ५९ ॥ अन्यानपि जृशं लज्जा-सज्जानेवं हि सुस्थातान् ॥
 वंचयन्ति सदैवामी । स्वयमौदरिकाः खलु ॥ ६० ॥ तत् श्रुत्वा कुपितोऽपीष-दपाचयदश्रो नृ-

माहाण

॥ ३९९॥

शत्रुंजय

॥४००॥

पः ॥ शतमूढकमानेन । सूदैरन्नं स्वदृक्पुरः ॥ ६१ ॥ मायया स कृणादेव । पश्यतो नृपते-
 स्तदा ॥ जग्रासान्नं यथा वह्निः । सर्वमिंधनसंचयं ॥ ६२ ॥ जगाद च महाराज । जस्ता-
 न्वयज्ञूषण ॥ सर्वेषामपि पूर्वेषां । कीर्त्तिं वर्द्धयसीह ज्ञोः ॥ ६३ ॥ मामप्येकं क्षुधाकामं । न प्री-
 णासि यतः प्रज्ञो ॥ ज्ञोक्तारस्तदमी स्वे स्वे । गृहे त्वयि तु कीर्त्तिदाः ॥ ६४ ॥ कीर्त्तिः श्री-
 जस्तेशस्य । जवता कुलसूनुना ॥ इत्थं पुण्यमतिप्रौढिं । गमिष्यति विशेषतः ॥ ६५ ॥ पू-
 र्वेषां यः कुलं कीर्त्तिं । पुण्यं नाधिकतां नयेत् ॥ जातेनाप्यथ किं तेन । जननीक्लेशकारिणा ॥
 ॥ ६६ ॥ तस्य सिंहासने किं त्वं । निषीदसि विषीदसि ॥ जगवन्मुकुटं किंवा । मूर्ध्ना तेन
 विजृम्भि हि ॥ ६७ ॥ आऽज्ञोज्यादिकां मायां । मुंच सात्म्यं निजं जज ॥ प्रतार्यते कथं म-
 र्त्याः । सत्रशंकाकृते त्वया ॥ ६८ ॥ तस्येति निष्ठुरां वाचं । श्रुत्वापि न चुकोप सः ॥ स्वपु-
 ण्यापूर्णतां जानन् । प्रत्युत स्वं निनिंद च ॥ ६९ ॥ ज्ञात्वा च नृपतेर्ज्ञाविं । जगौ मंत्री प-
 वित्रवाक् ॥ स्वामिन्नयं आऽरूपो । दैवतं बलकृत्पुनः ॥ ७० ॥ आऽवेषेऽस्ति ते जक्ति—यदि
 तां तत्समाचर ॥ जक्तिप्रीतः कदाप्येष । प्रकटीजविता ननु ॥ ७१ ॥ श्रुत्वेति ज्ञूपतिर्धूपं ।

माहा०

॥४००॥

शत्रुञ्जय

॥ ४०१ ॥

चंदनागुरुमिश्रितं ॥ ददाह तत्पुरो ज्ञत्तया । पुण्यं वाक्यं जगाद च ॥ ७२ ॥ कस्त्वं श्रावक-
 वेषणे-हागा मां पावितुं ननु ॥ कुर्वन्मयि कृपां देव । तन्नवान् प्रकटीज्ञव ॥ ७३ ॥ अतःपरं
 न ते युक्तं । देव खेदयितुं हि मां ॥ श्राद्धेषधरं मर्त्यं । नमस्यान्मेव निश्चयः ॥ ७४ ॥ यद्य-
 स्ति मामकी ज्ञक्ति-जिनधर्मे गुरौ त्वयि ॥ तदा स्वं रूपमाधाय । मत्पुण्यं सफलीकुरु ॥
 ॥ ७५ ॥ ज्ञक्तिनिर्जरमित्यस्य । श्रुत्वा वाक्यं पुरंदरः ॥ चित्तांतः प्रीतिभान् जज्ञे । प्रशशंस
 च तं मुहुः ॥ ७६ ॥ ज्ञात्वा खिन्नं मनश्चास्य । नाकिनाथस्ततोऽमुचत् ॥ मायारूपं च सह-
 जं । तादृग्जग्राह वेगतः ॥ ७७ ॥ सविस्मयो वीक्ष्य शक्रं । दंढवीर्योऽनमन्मुदा ॥ उद्धृत्य
 पाणिना तं चा-लिङ्ग्य स्नेहात्पुरंदरः ॥ ७८ ॥ उवाच च महासत्त्व । धन्यस्त्वं चरमांगवान्
 ॥ दृष्टे त्वयि जगन्नाथं । स्मरे यत्तत्कुलोद्भवे ॥ ७९ ॥ सुधर्मायां मया स्वामी । स्मृतस्ता-
 दृग्गुणाश्रयः ॥ तदंशो ज्ञरतादित्य-मुख्यश्चाद्य सुचित्रकृत् ॥ ८० ॥ गुणैस्तेज्योऽधिकस्त्वं
 तु । पूर्वाङ्गीकृतकर्मयुक् ॥ त्वयैव कुलपुत्रेण । स्वामिवंशोऽद्य ज्ञासते ॥ ८१ ॥ वंशस्थिति-
 गुणा धर्मः । कीर्त्तीराज्यमखंभितं ॥ नीयते यैर्नृशं वृद्धिं । त एव तनया ननु ॥ ८२ ॥ कृत्यं

माहा

॥ ४०१ ॥

शत्रुंजय

॥४०१॥

जरतजूजर्तु-स्त्वयि पुत्रे महीयते ॥ ततः शत्रुंजये यात्रां । तीर्थोद्धारं कुरुष्व च ॥ ८३ ॥
 कर्त्तास्मि तव सांनिध्यं । सह देवैः समागतः ॥ अतस्त्वरस्व यात्रायै । श्राद्धपूजनवन्तृष ॥
 ॥८४॥ श्रवणादिति जूजर्त्ता । सानंदं प्रति तं जगौ ॥ साधु शक्र त्वयादिष्टं । त्वं मे जरतस-
 त्रिजः ॥ ८५ ॥ जक्तोऽस्ति जगतामीशे । नापरस्वत्समो ननु ॥ गृह्यसे जरतेशस्य । स्नेहे-
 न यदिहागमः ॥ ८६ ॥ चलितोऽस्म्यथ यात्रायै । समं संधेन सांप्रतं ॥ आवयोः पुंरुरीका-
 दौ । संगमः पुनरेव हि ॥ ८७ ॥ ततः शक्रेण तुष्टेन । ददेऽस्मै सशरं धनुः ॥ दिव्यो रथश्च
 हारश्च । कुंभले अमले अपि ॥ ८८ ॥ तस्मिन्नुरीकृते त्विज्ञे । द्यां ययैः द्यौतयन् जगत् ॥ दं-
 रुवीर्योऽथ यात्रायै ॥ जंजानादमकारयत् ॥ ८९ ॥ आकृष्टास्तेन नादेन । दूतेन च जनव्रजाः
 ॥ स्वस्ववाहनसंयुक्ता । ऐयरुस्तत्र वेगतः ॥ ९० ॥ कृतस्नानः पवित्रांगः । शुचिवस्त्रधरो नृ-
 पः ॥ अर्हद्विंशमशो नत्वा । चचाल सुदिने जनैः ९० ॥ विपुलायाश्च वैपुड्यं । हरन् विपुल-
 सैन्यतः ॥ तेजस्विनां हि तेजांसि । लुंपन् रेणुजिरुत्थितैः ॥ ९१ ॥ चतुर्विधेन संधेन । च-
 तुर्धा धर्मवृद्धये ॥ चतुरंगवलेनापि । चतुर्धाबुद्धिसंयुतः ॥ ९२ ॥ चतुर्गतिनिषेधाय । कषाया-

माहा०

॥४०१॥

शत्रुञ्जय

॥ ४०३ ॥

न चतुरस्यजन् ॥ चतुर्जिर्लोकपालैस्तैः । पंचमो लोकपालकः ॥ ९३ ॥ महाधरैश्च सामंतै-
 मंत्रिभिः सैन्यनायकैः ॥ वृतश्चतुर्जिः प्रत्येकं । स रराज पश्चि ब्रजन् ॥ ९४ ॥ ~~चत्वार्षकं~~ ॥
 पुरो देवालयन्यस्त-जिनत्रिवप्रज्ञावतः ॥ तस्य विघ्नं कर्तुमलं । नाज्ञूयन् क्षुब्धदेवताः ॥ ९५ ॥
 अतिक्रामन् बहून् देशान् । तत्पतिञ्च उपायनीं ॥ गृह्णन् काश्मीरदेशं च । प्रापत्कतिपयै-
 दिनैः ॥ ९६ ॥ प्रातर्यावत्समं सैन्यै-रियेष गमनं नृपः ॥ तावच्छैलमहाशैलौ । शैलावरुधतां
 पथः ॥ ९७ ॥ नाशीरं नृपतेः चिंचिद् । दृष्ट्वा ज्ञीतेरुपागमत् ॥ स्वामिन् शैलौ स्थितौ मा-
 र्गं । रुध्वेति बहुज्ञाषकः ॥ ९८ ॥ विज्ञाय कौतुकाश्रजा । समीपमगमत्तयोः ॥ तावत्प्रलयशै-
 लाज्ञौ । शैलावास्फलतां मिश्रः ॥ ९९ ॥ तयोः संघट्टजन्मा यः । स्फुलिङ्गोत्कर उद्ययौ ॥
 जाने स एव वरुवा-बह्निदंजोलिज्ञास्कराः ॥ १०० ॥ ततो बह्निः समुत्पन्न-स्त्रिजगद्बहनरू-
 मः ॥ सेहे न केनचित्तेजो-लेश्येव मुनिसत्तमात् ॥ १ ॥ आलोकितो महीशेन । सुमतिः स-
 चिवो जगौ ॥ स्वामिन् केनापि देवेन । दुष्टेनैतद्विचेष्टितं ॥ २ ॥ तन्नांत्यै नृपपूजायं । किं
 चिदाचर न्नक्तितः ॥ ततः प्रीतो यथा सोऽपि । स्वं रूपं दर्शयिष्यति ॥ ३ ॥

माहा०

॥ ४०३ ॥

शत्रुंजय

॥४०४॥

इति मंत्रिगिरा राजा । शुचिः पूजादिकं स्वयं ॥ तस्मै चकार संतो हि । प्रायेण परतु-
ष्टिदाः ॥ ५ ॥ शान्त्युपायैरपि कृतैर्न तुतोष सुरो मनाक् ॥ वरुवाग्निर्जलैः सिक्तो । ज्वल-
त्यपि विशेषतः ॥ ६ ॥ इन्द्रत्तं ततो धन्व । स्मृतिमात्रादुपागतं ॥ पूजयित्वा करे राजा ।
जग्राह रिपुनाशनं ॥ ७ ॥ तज्ज्योतिषा महीनेता । संवर्भित इवाबज्रौ ॥ दुःखांधकारविघ्ना-
यी । रिपुश्चासीत्तदाधिकं ॥ ८ ॥ ईषदाकृष्य तज्जाजा । टंकारं चाप्यकारयत् ॥ वज्रघातज्ञये-
नेव । तेन तावपसारितौ ॥ ९ ॥ वज्रेऽप्यकुंठममरैरप्यवार्यं महीधवः ॥ बाणं युयोज ध-
नुषा । रिपुप्राणनिषूदनं ॥ १० ॥ जीर्णपर्णमिवादित्य-विंवं किं ज्ञेदयिष्यति ॥ कर्पासास्थी-
नीवोडूनि । वलाडुह्मरयिष्यति ॥ ११ ॥ ज्ञानखंरुमिवादित्यं । प्रोन्नाड्यापि कथं हठात् ॥
तूलपूलमिवेंडुं किं । दूराडुत्केप्स्यति दुतं ॥ १२ ॥ अमापयद्वा किं कीर्त्तिं । ब्रह्माणं पाटयिष्य-
ति ॥ इत्याशशंके पार्श्वस्थैः । स बाणं योजयन्नृपः ॥ १३ ॥ ~~विद्यमानः~~ ॥ ततश्च कश्चिदत्यु-
च्चो । दीप्तनेत्रो जयंकरः ॥ पिंगान् केशान् दधन्मूर्ध्नि । विंध्याक्षौ दाववह्निवत् ॥ १४ ॥ गुहो-
पमघ्राणरंध्र-वायुना जंजयन् दुमान् ॥ वर्षदंतसमुद्भूत-वह्निज्वालाकरालितः ॥ १५ ॥ ता-

माहा०

॥४०४॥

शत्रुजय

॥ ४०५ ॥

लोपमवाहुदंभः । शिलासन्निजहृद्दृढः ॥ अंकुशाज्जनखत्रात-विदारितमृगाधिपः ॥ १६ ॥ लो-
लया जिह्वया गृह्णन् । गजादीन् निकटस्थितान् ॥ उच्चरन् रक्त रक्तेति । वेतालः प्रकटोऽज्ज-
वत् ॥ १७ ॥ ~~कट्यान्ते~~ ॥ तज्जिरा धरणीजानि-रस्थादाकृष्टकार्मुकः ॥ विम्वयन् तीक्ष्णरश्मिम् ।
कट्यान्ते पस्विषिणं ॥ १८ ॥ उवाच च त्वया मार्गः । कथं रुद्धोऽस्ति रौद्र रे ॥ बलेन कस्य
कोऽसि त्वं । वेताल तदहो वद ॥ १९ ॥

अथाचख्यौ स वेतालो । महाराज कृपापर ॥ दंभवीर्यं मयि क्रोधं । मा कृथास्तत्र किं-
करे ॥ २० ॥ श्रुणु येन निरुद्धोऽसि । मयानात्मज्ञशालिना ॥ सूर्यो जीर्णोबरेणेव । तृणेनेव
हुताशनः ॥ २१ ॥ पुरा वियज्जतिर्नामा-भूवं विद्याधराग्रणीः ॥ जितोऽहं च त्वया राजन् ।
संगरे बहुहेतिज्जिः ॥ २२ ॥ मृतस्तदत्यर्था स्वल्पयायु-र्नवान् भ्रांत्वात्र कानने ॥ पुण्येन केन-
चिज्जातो । वेतालोऽहं नगांतरा ॥ २३ ॥ जंगिज्ञानात्समायांत-मीदृवाकुकुलमंननं ॥ ज्वंतं
वीक्ष्य मूर्खोऽह-मस्थां मार्गं निरुध्य ते ॥ २४ ॥ त्वद्भुष्टं कृतेरेतौ । नगौ जातौ विसंस्थुलौ
॥ ताद्वर्यपक्वाज्जिघातेन । नागपाशाविवायतौ ॥ २५ ॥ पुरा नाहं जितः कैश्चि-इहोदानव-

माहा

॥ ४०५ ॥

शत्रुंजय

॥ ४०६ ॥

मानवैः ॥ त्वह्वलं सोढुमनलं । जितोऽस्मि जवताधुना ॥ १६ ॥ स्थास्याम्यत्र तवादेशात् ।
 पूर्वकिंकरवद्विजो ॥ इति ब्रूवाणं वेतालं । तत्रैवास्थापयन्नृपः ॥ १७ ॥ व्यावृत्त्याश्रो विकोपः
 सन् । स्नात्वा संपूज्य दैवतं ॥ कृतजेमनकड्याण-श्चत्वाल सपरिहृदः ॥ १८ ॥ सोऽखंरुग-
 मनः पृथ्व्या-खंरुलः कतिचिद्विनैः ॥ नरतेशवदाश्वागा-च्छ्रीशत्रुंजयसन्निधिं ॥ १९ ॥ आनं-
 दाख्ये पुरे सर्वं । नरतेश इवाकरोत् ॥ जिनपूजातीर्थपूजा-संघपूजादिकं नृपः ॥ २० ॥ शत्रुं-
 जयायाः कुंठाच्च । नारतादपरादपि ॥ तीर्थोदकमुपादाय । स चारोहन्महाचलं ॥ २१ ॥ मु-
 ख्यशृंगमथ प्राप्य । पुण्यसेवाविचक्षणः ॥ स त्रिःप्रदक्षिणीचक्रे । तद्वक्त्रेतरमानसः ॥ २२ ॥
 प्रासादान् जगतां नर्तु-र्नरतेन विनिर्मितान् ॥ दृष्ट्वा प्राप मुदं राजा । तत्कीर्तिं नूनिवामला-
 न् ॥ २३ ॥ इतश्चावधिना ज्ञात्वा । तत्रायातं नरेश्वरं ॥ आखंरुलोऽप्यखंरुज्ञः । समं देवैरु-
 पागमत् ॥ २४ ॥ मुख्यशृंगं च चैत्यं च । तथा राजादनीडुमं ॥ स समवसरणे च । पाडु-
 के त्रिरपूजयत् ॥ २५ ॥ शक्रोक्तविधिना देव-संघपूजोत्सवादिकं ॥ स चकार शुभं कर्म ।
 दारिद्र्यद्रुदवानलः ॥ २६ ॥ सोऽष्टाहिकात्रयं याव-तीर्थोत्सवमिति व्यधात् ॥ शृण्वन् तज्जिरि-

माहा०

॥ ४०६ ॥

शत्रुजंय

॥ ४०७ ॥

माहात्म्य—मुत्तमं मुनिदेशितं ॥ ३७ ॥ जर्जरान् जगतः स्वामी । प्रासादान् वीक्ष्य दुःखितः ॥ शक्रानुमत्या नृपति—स्तदुद्धारमश्राकरोत् ॥ ३८ ॥ रैवताज्ञवपि तथा । पूर्ववन्महदुत्सवं ॥ निरमात्तीश्रोद्धारण—मपि शक्रयुतो नृपः ॥ ३९ ॥ अथाबुदस्य वैजारा—ष्टापदाचलयोरपि ॥ सम्मेतेऽपि समं संघै—र्यात्रोद्धारौ नृपो व्यधात् ॥ ४० ॥ ततः स्वराज्यमासाद्य । धर्मधुर्यो ध-
राधवः ॥ प्रासादान् कोटिशोऽकार्षी—तीर्थयात्रादिपुण्यवान् ॥ ४१ ॥ ऋरतेशवदादर्श—ऽन्यदा
पश्यन् वपुःश्रियं ॥ जानन्नसारतां चित्ते । वत्रे केवलसंपदा ॥ ४२ ॥ पूर्वाद्भित्तपर्यायं । पा-
लयित्वोपकारकृत् ॥ अंते शिवश्रियं प्राप । दंस्वीर्यो महामुनिः ॥ ४३ ॥ पुरंदराज्ञविह ती-
र्थराजे । द्वैतीयिकोद्धारकरो नृपोऽभूत् ॥ श्रीदंस्वीर्यो ऋरतस्य वंशे । पुण्यः स मुक्तिं प्रययौ
हि तेन ॥ ४४ ॥

॥ ~~श्रीदंस्वीर्यो~~ ॥

अन्यदेशानशक्रोऽगा—ब्रक्त्या नंतुं जिनेश्वरान् ॥ क्षेत्रे महाविदेहाख्ये । सदार्हत्केवलस्थि-
तौ ॥ ४५ ॥ तत्र सिंहासनासीनं । उत्रत्रयविराजितं ॥ जिनं स्तुत्वा च नत्वा च । निषसाद

माहा०

॥ ४०७ ॥

शत्रुंजय

॥ ४०८ ॥

हरिः सुरः ॥ ४६ ॥ स्वामी सर्वजनानंद—दायिन्या देशनागिरा ॥ अथाज्जाषत कैवल्य—कलि-
 ताशेषविष्टपः ॥ ४७ ॥ यथा ज्वेषु मानुष्यो । ग्रहेष्विव दिवाकरः ॥ तथा द्वीपेषु जंब्वा-
 ख्यो । द्वीपः सर्वोत्तमो गुणैः ॥ ४८ ॥ सुराष्ट्रा सर्वदेशेषु । पुंरुरीको नगेष्विव ॥ तत्र देवेषु
 नाज्जेयः । कीर्त्तनादपि पापहृत् ॥ ४९ ॥ क्षेत्रं तन्नारतं धन्यं । धन्यास्तेऽपि जना ननु ॥ य-
 त्र शत्रुंजयं तीर्थं । पूजयन्ति च ये जिनं ॥ ५० ॥ एनसां शांतिरेव स्यात् । हृदिस्थे विमला-
 चले ॥ तमसां किं प्रवृत्तिः स्यात् । सदा सूर्यैतिकस्थिते ॥ ५१ ॥ यहो धिवीजं दुःप्राप्यं । ज-
 वैः कोटिज्जिरप्यहो ॥ शत्रुंजये जिनध्याना—द्व्यन्यते तत्कृणादपि ॥ ५२ ॥ सम्यक्तवं सर्वत-
 त्वेषु । त्रिदशेषु यथा जिनः ॥ दुर्लभः सर्वतीर्थेषु । तथा शत्रुंजयो गिरिः ॥ ५३ ॥ इतीशा-
 नपतिः श्रुत्वा । देशनां त्रिजगद्गुरोः ॥ तीर्थोत्कंठी कृणादेव । प्राप शत्रुंजयं गिरिं ॥ ५४ ॥
 अष्टाहिकां सुरैः सार्धं । तत्र चक्रे सुरेश्वरः ॥ पश्यन् स्तुवन्नमंस्तीर्थं । जिनवाचं समर्थयन्
 ॥ ५५ ॥ किञ्चिज्जर्जस्तांस्तत्र । दिव्यशक्त्याथ वासवः ॥ प्रासादांश्च नवीचक्रे । जिनजक्तिव-
 दुज्ज्वलान् ॥ ५६ ॥ अतीते सागरशते । दंरुवीर्यनृपादभूत् ॥ उदारोऽहौ पुंरुरीके । इशान-

माहा०

॥ ४०८ ॥

शत्रुंजय

पतिना कृतः ॥ ५७ ॥

॥ इति तृतीयोऽक्षरः ॥

॥ ४०९ ॥

अन्यदा चैत्रराकायां । पर्वणि त्रिदशोत्तमः ॥ आजग्मुः पुंररीकाशौ । नंतुं श्रीवृषजप्र-
भुं ॥ ५८ ॥ तदा च हस्तिसेनाख्ये । पुरे देवी सुहस्तिनी ॥ जज्ञे कालवशान्मिष्या-दृष्टिः
कोटिसुरैर्वृता ॥ ५९ ॥ महाबलवती क्रूरा । द्वेष्टिणी जिनधर्मिणि ॥ तालध्वजमुखान् क्षेत्र-
पालन् स्ववशागन् व्यधात् ॥ ६० ॥ तीर्थं विसंस्थुलं चक्रे । स्वगर्वोद्धुरया तथा ॥ स्वैराचार-
परजोह-मयमांसाशनाशया ॥ ६१ ॥ आगतेष्वथ देवेषु । मायया सा बहून् नगान् ॥ शत्रुं-
जयसमान् कृत्वा । वंचयामास तानलं ॥ ६२ ॥ सुरास्तान् सुबहून् दृष्ट्वा । विस्मयस्मेरमा-
नसाः ॥ चिंतयामासुरन्योऽन्य-मुखवीक्षणदक्षिणाः ॥ ६३ ॥ शत्रुंजयनगा एते । किं संति ब-
हवो भुवि ॥ किंचैकोऽस्मन्नक्तिदैर्घ्या-जातो रूपैरयं घनैः ॥ ६४ ॥ एकस्मिन्नथवा शैले-
मातोऽस्मान् वीक्ष्य किं बहून् ॥ सहस्ररूपतां प्राप । पर्वतोऽयं प्रज्ञाववान् ॥ ६५ ॥ चिंता-
परैरिति सुरै-रप्रयुज्यापि चावधिं ॥ चकिरे सर्वतः सर्वैः । स्नात्रपूजादिका क्रिया ॥ ६६ ॥ या-

माहाण

॥ ४०९ ॥

शत्रुंजय

॥ ४१० ॥

वदष्टाहिकां कृत्वा—पीषुस्ते त्रिदशा गतिं ॥ तावन्नैकमपि शृंग—मपश्यन् विमलाचले ॥ ६७ ॥
 किमेतदिति संच्रांतै—स्तैरर्तकिं समं सुरैः ॥ कथमस्मत्कुञ्जत्तयायं । तिरोऽद्भूद्विमलाचलः ॥
 ॥ ६८ ॥ किं वयं भनसञ्चिता—मात्राद्वा दूरतो गताः ॥ यथैषोऽन्यान्नयेत्स्वर्गं । तथा किं स्व-
 यमप्यगात् ॥ ६९ ॥ विश्वपावनकृत्तीर्थ—मेतद्भूमौ हि सुस्थितं ॥ पश्यामोऽनेकधा पूर्व—मेक-
 मप्यधुना न हि ॥ ७० ॥ नाकिनञ्चित्तयित्वेति । ज्ञानं त्ववधिसंज्ञकं ॥ प्रायुञ्जतालोकयंश्च ।
 तत्सुरीकपटं स्फुटं ॥ ७१ ॥

ततः क्रुद्धाः सुराः सर्वे । प्रलये ज्ञास्करा इव ॥ कोपज्वालां महाघोरां । मुमुचुस्तां सु-
 रीप्रति ॥ ७२ ॥ दह्यमाना जृशं तेन । कोपवैश्वानरेण सा ॥ आगत्य परिवारेणा—नमत्तान-
 तिदीनगीः ॥ ७३ ॥ स्वामिनो यूयमस्माकं । किंकर्यो ज्वतां वयं ॥ तृणोपमासु चास्मासु ।
 न युक्तं पौरुषं हि वः ॥ ७४ ॥ अज्ञानवशतोऽस्मान्नि—रेतदेवं विचेष्टितं ॥ नातः परं करि-
 ष्यामो—ऽपराधोऽयं हि मृष्यतां ॥ ७५ ॥ इत्युक्ते त्रिदशाः प्रोचू—रे डुष्टे तीर्थधातिनि ॥ अ-
 न्यानपि जनान् विप्र—तारयस्यस्मदादिवत् ॥ ७६ ॥ मलीमसं त्वया चक्रे । तीर्थमेतत्पला-

माहा०

॥ ४१० ॥

शत्रुञ्जय

॥ ४११ ॥

दिनि ॥ मुक्तासि तीर्थरक्षार्थं । विनाशयसि तत्पुनः ॥ ७७ ॥ ज्वरते नृत्यज्ञावं च । स्वादृतं
 च करोषि रे ॥ अधुना त्रियसे नूनं । तीर्थविध्वंसकारिणि ॥ ७८ ॥ ज्ञीतेति वाक्यतो देवी ।
 हस्तिनी शरणं ययौ ॥ जिनं विना तां मुंचेत । को जवादिव तत्कुधः ॥ ७९ ॥ वृषजस्वा-
 मिशरणं । प्राप्तां तां वीक्ष्य नाकिनः ॥ दूरीज्ञूय पुनः प्रादू-रे डुष्टे किमिदं कृतं ॥ ८० ॥
 दंतैरंगुलपर्वाणि । चर्वयंती सुरी जगौ ॥ सुराः प्रसीदत मयि । क्रोधं त्यजत वत्सलाः ॥ ८१ ॥
 स्मरेयं मनसाप्येवं । यद्यहं नाकिनः पुनः ॥ शपे तदा युगादीश-पादद्वंद्वं जगन्नतं ॥ ८२ ॥
 इदार्थं साक्षिणो यूयं । दृष्टज्ञावा जगत्स्वपि ॥ एकदैतच्चैष्टितं मे । ह्रमध्वं करुणापराः ॥
 ॥ ८३ ॥ किरंतीमिति दीनां गां । व्यसृजंस्तां सुरेश्वराः ॥ संतो न प्रणते कोपं । कुर्वत्यप्य-
 पराधिनि ॥ ८४ ॥ साज्ञूत्ततादितीर्थेऽस्मिन् । हस्तिसेनापुरं गता ॥ पूर्ववद्धस्तिनी रक्षा-द-
 द्वा संघेऽतिजक्तिनृत् ॥ ८५ ॥ तुर्यकल्पपतिः शक्रो । माहेंडो नाम जक्तिमान् ॥ तत्राप-
 श्यन्मनाग् नृष्टान् । प्राप्तादान् जगदीशितुः ॥ ८६ ॥ अहो किमेतत्संजातं । तीर्थेऽप्यस्मि-
 न् जगद्धिते ॥ विचेष्टितं नूनमस्या । देव्या इत्यथ चिंतयन् ॥ ८७ ॥ तत्र वर्द्धकिना दिव्य-

माहा०

॥ ४११ ॥

शत्रुंजय

॥४१२॥

शक्त्या संक्रंदनस्तदा ॥ अचीकरन्नक्तितुष्ट्यान् । प्रासादान् नूतनानिव ॥ ८८ ॥ एवं बाहुबलौ
ताल-ध्वजे कादंबकेऽपि च ॥ रैवताक्षौ च शृंगेषु । चान्येषूक्षरं व्यधात् ॥ ८९ ॥ इशानो-
क्षरतो जातः । कोटिसागरकालतः ॥ माहेंद्राखंरुलकृत । उक्षारो विमलाचले ॥ ९० ॥

॥ इति शत्रुंजयः ॥

इतश्चैरवते क्षेत्रे । जिनजन्मोत्सवं सुराः ॥ विधाय प्रययुर्नंदी-श्वरे द्वीपेऽष्टमे ह्यतः ॥
॥ ९१ ॥ कृत्वाष्टौ दिवसान् यावत् । जिनार्चनमहोत्सवान् ॥ आजग्मुर्विमलाक्षौ ते । नंतु
श्रीप्रथमं जिनं ॥ ९२ ॥ तत्रार्चयंतः सर्वज्ञं । नक्त्याष्टदिवसावधि ॥ तेऽपश्यन् ब्रस्यतः किं-
चित् । प्रासादान् पुण्यमंदिरान् ॥ ९३ ॥ ब्रह्मैशो नक्तितुष्टिस्तंभः । सर्वदेवानुमोदितः ॥ दि-
व्यशक्त्या चकारोच्चै-रुक्षरं विमलाचले ॥ ९४ ॥ माहेंद्रादप्ययं जातो । दशकोट्यब्धिकालतः
॥ तीर्थे ब्रह्मसुरोक्षरः । श्रीशत्रुंजयपर्वते ॥ ९५ ॥

॥ इति शत्रुंजयः ॥

चमरैः प्रनृतयो । नवनेत्रा अग्रान्यदा ॥ स्वेष्ट्या नक्तितो जग्मु-र्द्वीपं नंदीश्वराजिधं ॥

माहा

॥४१२॥

शत्रुंजय

॥४१३॥

॥ ए६ ॥ इतो विद्याधरमुनी । चलंतौ तीर्थयात्रया ॥ ज्वनेनैर्नतौ तत्रा—जग्मतुर्जितमन्मथौ
 ॥ ए७ ॥ मुनी तेज्यः पुंरुरीक—महिमानं जगद्धरं ॥ आचख्यतुर्जृशं प्रीतौ । पावनं श्रवणा-
 दपि ॥ ए८ ॥ सोत्कंठा मुख्यतीर्थेषु । यतित्रयां प्रेरितास्तथा ॥ समं तात्र्यां नगं प्रापुः । प-
 तयो ज्वनस्य ते ॥ ए९ ॥ यात्रां दानार्चने जक्त्या । प्रासादोद्धारमप्यमी ॥ विधाय सर्वती-
 र्थेषु । ययुर्देवा निजं पदं ॥ ४०० ॥ कोटिलक्षार्णवे काले । ब्रह्मेन्दोद्धारतो गते ॥ ज्वनेनैस्-
 सुद्धारो । बज्रूव विमलाचले ॥ १ ॥ अंतरांतरतोऽप्येवं । तीर्थे शत्रुंजयान्निधे ॥ पुण्योद्दारा
 इवोद्दारा । बज्रूवुर्नसुरैः कृताः ॥ २ ॥ इत्थं श्रीजरताहज्रूवरमराधीशाः प्रशस्याशया—स्ती-
 र्थेऽस्मिन् सगरं हि यावदमलश्रेयोनिधानाधिपाः ॥ तीर्थोद्धारकरा नरामरवराः षट् च प्रपंचो-
 जिताः । प्राज्यज्ञानधराः शिवालयमगुस्तत्र क्रमेण ध्रुवं ॥ ३ ॥ श्रीवर्धमानवदनांबुजसन्मरं-
 द—संदोहसारमिदमाप्य वचः सुरैः ॥ आनंदमापुरमलं नियतं तदेव । येनापि लब्धशिव-
 शर्मचया इवास्तन् ॥ ४ ॥

॥ इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते श्रीशत्रुंजयमाहात्म्ये

माहा०

॥ ४१३ ॥

शत्रुञ्जय

॥४१४॥

इविमवालिखिल्वचरित्रतीर्थोद्धारवर्णनो नाम सप्तमः
सर्गः समाप्तः ॥ श्रीस्तु ॥

॥ अष्टमः सर्गः प्रारभ्यते ॥

वर्यैश्चतुर्जिराश्रयै—श्रितं यस्य संश्रितं ॥ नाजिसूनुः स वः श्रीमान् । जिनो यच्चतु
वांछितान् ॥ १ ॥ तद्यथा—अशिक्षिता विवेकश्रीः । कुमारे दानवासना ॥ चक्रिणोऽप्यधिकं
स्थाम । जोगाज्जागेऽपि केवलं ॥ २ ॥ अथाखंढल निःशेषो—क्षरणां च शृणु स्थितिं ॥ प-
वित्रां तीर्थकृच्चारु—चरित्रोत्कीर्तनादपि ॥ ३ ॥ न जितं कर्मरिपुज्जि—जितमन्मथशात्रवं ॥
अर्हंतमजितं नत्वा । गुणान् तस्यैव कीर्तये ॥ ४ ॥ जंबूद्वीपेऽस्ति ज्जरते—ऽयोध्या शत्रुचयैः
पुरी ॥ अयोध्येति भुवि ख्याता । गतातंका निवासिनां ॥ ५ ॥ आगता रिपवो यत्र । मणि-
शालेषु बिंबितान् ॥ स्वदेहानेव संवीक्ष्य । सन्मुखारिज्जयाद्ययुः ॥ ६ ॥ अर्हच्चैत्येषु घंटा-

माहा०

॥४१४॥

शत्रुंजय

॥ ४१५ ॥

नां । यत्र नादैरहर्निशं ॥ धर्मज्ञूपचमूतूर्यै—रिव पापनृपोऽनशत् ॥ ७ ॥ मुक्तिं गतेष्वसंख्ये-
 पु । चैकः सर्वार्थसिद्धिगः ॥ अज्ञूदाद्यविज्ञोर्वेशे । द्वितीयैकजिनावधि ॥ ८ ॥ तथा च पुत्र-
 पौत्रेषु । क्रमात् पात्सु निजाः प्रजाः ॥ इह्वाकुवंशः सत्यार्थो । जिनध्यानविशुद्धीः ॥ ९ ॥
 तस्यां निजितशत्रुश्री—जितशत्रुर्महीपतिः ॥ आसीदसीमगरिम—गुणमाणिक्यरोहणः ॥ १० ॥
 ॥ रिपूणां मार्गणानां च । ललाटेऽक्षरपंक्तयः ॥ दानं वितरता येन । लोपिता दैवनि-
 मिताः ॥ ११ ॥ तस्यानुजो गुणैः सारः । सारवान् ज्येष्ठप्रक्तिमान् ॥ युवराजोऽनवन्नान्ना ।
 सुमित्रो मित्रवक्त्रने ॥ १२ ॥ जितशत्रुनृपस्यासी—दास्यदासीकृतेन्दुजा ॥ विजया तस्य वि-
 जयाख्या—खिलपत्नीनिदर्शनं ॥ १३ ॥ शीलशैलस्थिता यासी—दसीमगुणसंगता ॥ लोक-
 चित्तस्य वश्याय । दुर्गाहपतिहृद्गहा ॥ १४ ॥ परुष्यविशुद्धा या । हंसीव सुविवेकिनी ॥ नि-
 र्मले मानसे पत्यु—र्वासस्थानमसूत्रयत् ॥ १५ ॥ जगन्मित्रसुमित्रस्य । युवराजस्य च प्रिया
 ॥ यशोमती नाम यशो—मती सच्चरितैरज्ञूत् ॥ १६ ॥ तारुण्यारण्यसंचारि—कामतृष्णातुरं
 मनः ॥ सारंगं स्वगुणैः पत्यु—रवभ्राद्यानमंथरा ॥ १७ ॥

माहा०

॥ ४१५ ॥

शत्रुंजय

॥ ४१६ ॥

अन्यदा चंङ्गलायां । सुमजाप्रदवस्थिता ॥ अपश्यद्विजया स्वप्नान् । निशाशेषे चतुर्द-
 श ॥ १० ॥ गजसिंहवृषांजोज-वासा दाम शशी रविः ॥ ध्वजकुंजसरोवार्द्धि-विमानमणि-
 वह्नयः ॥ १९ ॥ एवं स्वप्नास्तया स्वास्ये । प्रविशंतो विलोकिताः ॥ लेजेच परमानंद-सुखसौ-
 हित्यमुत्तमं ॥ २८ ॥ ~~सुमजा~~ ॥ राघशुक्ले त्रयोदश्यां । रोहिण्यां मृगलांठने ॥ विमानाद्विज-
 यादेवो-ऽनुत्तराव्रवसंकयात् ॥ २१ ॥ ज्युत्वा निशीषे तत्कुक्षा-वततार समाधिना ॥ उद्यो-
 तश्च महान् जज्ञे । सुखं नारकिणामपि ॥ २२ ॥ ~~सुमजा~~ ॥ इतश्च युवराजस्य । सुमित्रस्य
 प्रिया निशि ॥ यशोमत्यपि तान् स्वप्नान् । अपश्यत्सुप्रमोदिनी ॥ २३ ॥ प्रातः स्वप्नांस्तथा-
 वस्थान् । पतिभ्यां ते ततो मुदा ॥ शशंसतुरिमौ चाप्य-पृथ्वा स्वप्नपाठकान् ॥ २४ ॥ वि-
 जयायां जिनोत्पत्तिं । यशोमत्यां च चक्रिणः ॥ उत्पत्तिकथयितुंस्तौ । मुदाप्रीणयतां धनैः ॥
 ॥ २५ ॥ गर्जानुज्ञावतो राड्यौ । जीवानामनुकंपया ॥ अज्ञूतां ते स्वप्नावाच्च । मंदयाने सु-
 दोहदे ॥ २६ ॥ पूर्णेषु मास्सु नवसु । सार्धाष्टमदिनेष्वथ ॥ गतेषु माघशुक्लाष्ट-भ्यां च रो-
 हिणिगे विधौ ॥ २७ ॥ निशीषे विजयादेवी । हेमवर्णी गजांकितं ॥ असूत तनयं पूतं । जग-

माहा०

॥ ४१६ ॥

शत्रुंजय

॥ ४१७ ॥

दुद्योतकारकं ॥ १७ ॥ ~~कुम्भं~~ ॥ षट्पंचाशद्विकुमार्य-स्ततश्चलितविष्टराः ॥ तत्राच्येत्य सु-
 कर्माणि । व्यधुः सर्वाणि नृक्षितः ॥ १८ ॥ ततश्चतुःषष्टिसुरा-धीशाः स्वासनकंपतः ॥ जि-
 नावतारं विज्ञायो-द्धसर्षपन्नरोदुराः ॥ १९ ॥ विमानैः कृतशृंगारैः । परिवारैः समं चरैः ॥
 अतिक्रम्य बहून् द्वीपान् । विनितापुरमाययुः ॥ २० ॥ दत्त्वावस्वापिनीं विद्यां । जिनमातु-
 र्जिनेशितुः ॥ पार्श्वे मुक्त्वा प्रतिष्ठं । सौधमैत्रेऽगृहीज्जिनं ॥ २१ ॥ कुम्भलीकृतहस्ताभ्यां ।
 लिप्ताभ्यां चंदनध्वैः ॥ आदाय स्वामिनं शक्रः । प्राप मेरुगिरिं कृणात् ॥ २२ ॥ पांडुकाख्ये
 वने तत्रा-तिपांडुकं वलाशिला ॥ विद्यतेऽर्धमृगांकाजा । शाश्वती स्फाटिकी वरा ॥ २३ ॥
 तत्र सिंहासने रम्ये । सौधमैत्रेः स्वयं विभुं ॥ अंकमारोप्यपूर्वाङ्गि-रिव सूर्यमिवारुचत् ॥
 ॥ २४ ॥ वज्रमेकेन रूपेण । द्वाभ्यां चामरचालनं ॥ एकेनांके दधौ देवं । वज्रमेकेन धारय-
 न् ॥ २५ ॥ पंचरूपधरः शक्र । इत्थं नृक्षितपरो जिने ॥ जिनस्नात्रकृते शक्रा-न्यमंत्रयदधो
 परान् ॥ २६ ॥ मृन्मयैः कांचनै रूप्यै-र्मणिरत्नमयैः परैः ॥ हेमरूप्यैर्मणिस्वर्णैः । कलशैर-
 तिनिर्मलैः ॥ २७ ॥ अष्टोत्तरसहस्रांकैः । प्रत्येकं तीर्थवार्जुतैः ॥ स्नानं श्रीजगदीशस्य । व्य-

माहा०

॥ ४१७ ॥

शत्रुंजय

॥४१८॥

धुस्ते ज्ञावनामृतः ॥ ३९ ॥ ॥ गोशीर्षचन्दनैर्दिशैर्गन्धिभिः कुसुमैरपि ॥ फलैः पत्रै-
र्जिनं जक्त्या । पूजयामासुराशु ते ॥ ४० ॥

अथापसृत्य पूजांते । सौधमैः सुवासनः ॥ अर्घ्याभिः स्तुतिभिर्देवं । पूजयामासिवा-
निति ॥ ४१ ॥ स्वामिन्नजिततीर्थेश । जय त्रैलोक्यनाथक ॥ देवाधिदेव जगवन् । जय सर्वज-
नोत्तर ॥ ४२ ॥ पंचविंशतिलकांक-कोटिसंख्येषु वज्रिषु ॥ गतेष्वाद्यजिनादथ । मन्त्राग्नै-
स्त्वमवातरः ॥ ४३ ॥ तवावताराजगव-न्नवतारं ममाप्यहं ॥ मन्ये कृतार्थं त्वत्पूजा-देशना-
श्रवणादिभिः ॥ ४४ ॥ अद्यैव जारतं खंडं । पवित्रं स्वामिना त्वया ॥ अस्मदाद्याः सुरा ना-
गा । मर्त्या अपि च सद्गुहाः ॥ ४५ ॥ जववारिधिनिमज्ज-ज्जनसंघाततारकः ॥ कषायविष-
याराति-निर्घातातिबलोत्करः ॥ ४६ ॥ त्वममेयगुणाधारा-नंताव्यक्त जगत्प्रज्ञो ॥ द्वितीया-
हंन् धर्ममिम-मुर्धुमुदितोऽधुना ॥ ४७ ॥ आसने शयने याने । ध्याने सर्वेषु कर्मसु ॥ क्रि-
या निवासं मञ्चिते । स्वामिंस्त्वं करुणाकरः ॥ ४८ ॥ त्वत्पूजननुतिध्यान-पुण्यात्त्वच्चरणांबु-
जं ॥ जने जनेऽपि जगवन् । मानसे मम माद्यतु ॥ ४९ ॥ इत्यभिष्टुत्य देवेशः । पंचांगप्र-

माहाण

॥४१८॥

शत्रुंजय

॥ ४१ ॥

णतस्ततः ॥ पूर्ववत्प्रभुमादाय । प्रीत्या पश्यन् पुनः पुनः ॥ ५० ॥ मन्यमानो निजं धन्य-
 ममरैः श्रितसन्निधिः ॥ जितशत्रुनृपागारं । कृणादासादयन्मुदा ॥ ५१ ॥ प्रतिष्ठं दमपाचक्रे ।
 मातुर्निदां च देवराट् ॥ मुक्त्वा प्रभुं च पल्लव्यंके । द्वीपं नंदीश्वरं ययौ ॥ ५२ ॥ तत्राष्टौ दि-
 वसान् याव-ज्जिनजन्मोत्सवं सुराः ॥ कृत्वा स्वं स्वं पदं प्रापु-र्जिनधर्मपरायणाः ॥ ५३ ॥
 यशोमत्यथ संपूर्ण-दोहदा पूर्णकालतः ॥ प्रासूत तनयं पूतं । तस्मिन्नेव निशाकृणे ॥ ५४ ॥
 स्नात्रोत्सवे दृष्टमपि । स्वामिनं दृष्टुमुत्सुकः ॥ उचुंगमुदयादिं ज्ञ-गारुरोहाथ ज्ञास्करः ॥
 ॥ ५५ ॥ ज्ञास्करस्य करश्रेणी । जिनवाणीव विश्वगं ॥ तमोऽहरद्वयधाच्चोच्चैः । समंतात्क-
 मलोदयं ॥ ५६ ॥ राजा प्रातः पुत्रजन्म-शंसिने बहुदानतः ॥ आजन्मांतं रोरज्जावं । दल-
 यामास हर्षतः ॥ ५७ ॥ तदा च धनदः शक्रा-देशात्तस्मिन् पुरेऽखिले ॥ हिरण्यरत्नवासां-
 सि । ववर्षाषाढमेघवत् ॥ ५८ ॥ न तैरपि मर्हेऽस्या-पूरि दानमनोरथः ॥ व्यर्थयन् देवगोवृ-
 क्त-शंखचिंतामणीनपि ॥ ५९ ॥ ध्वजतोरणमालिक्य-स्वस्तिकागुरुदामज्जिः ॥ जातः स-
 र्वत्र नगरे । तदा कोऽप्युत्सवो महान् ॥ ६० ॥ स्थितिप्रतिस्थिती राजा । चकार द्वितीये दि-

माहा०

॥ ४१ ॥

शत्रुंजय

॥४१०॥

ने ॥ तृतीयेह्युत्सवात्सूनो—दर्शनं चंस्सूर्ययोः ॥ ६१ ॥ षष्ठेह्युत्सवतो गोत्रा—नुसृत्या कर्म-
जिह्वसौ ॥ न जेष्यतेऽतोऽर्हत्सूनो—रजिताख्यां नृपोऽकरोत् ॥ ६२ ॥ सशून्यं सगरं कर्तुं ।
विशून्या सगराजिधा ॥ परस्यासीत्पुनर्गोत्र—मंत्रवाणीपवित्रिता ॥ ६३ ॥ धात्रीजिः शक्रमु-
क्ताजि—लब्धमानोऽथ पंचजिः ॥ व्रतं समितिजिरिव । स्वामी वृद्धिमवाप्तवान् ॥ ६४ ॥ वि-
श्वालंबनयष्टिः सन् । जिनो यष्ट्यवलंबितः ॥ मंदं मंदं ददौ पादान् । जवाब्धि स्ताघयन्निव
॥ ६५ ॥ केकीजूय हयीजूय । गजीजूय च केचन ॥ स्वामिनं रमयामासुः । सुराः शक्र-
नियोगतः ॥ ६६ ॥

इत्थं बालोचितां क्रीडां । संसारविरतोऽपि सन् ॥ चकार पित्रोर्देवानां । प्रमोदाय च स
प्रभुः ॥ ६७ ॥ स कलाः सकलाः काले । गुरुतो गुरुतोषकृत् ॥ अधीतेस्म सुधीः पित्रोः ।
प्रसक्त्यै सगरः क्रमात् ॥ ६८ ॥ चामीकरसमानाजौ । तावुजौ भुवि जूषणौ ॥ प्रापतुर्विल-
सन्नहम्—लक्ष्णौ मध्यमं वयः ॥ ६९ ॥ अर्द्धपंचमकोदंरु—शतान्युत्तुंगविग्रहौ ॥ निस्मीमरू-
प लावण्यौ । तावजूतां जगन्मुदे ॥ ७० ॥ जानन् जोगफलं स्वस्य । विभुः पित्रोश्च हर्षदः ॥

माहाण

॥४१०॥

शत्रुंजय

॥ ४९ ॥

उपयेमे जूपकन्या । बलवत्कर्मणां फलं ॥ ७१ ॥ बह्वीनां जूपकन्यानां । सगरोऽपि पितुर्मु-
 दे ॥ उद्दोढाजूपकलाधार-स्तारकाणां शशीवसः ॥ ७२ ॥ इतश्च जगवान् पूर्व-लक्षानष्टादश
 क्रमात् ॥ कौमार्ये व्यतिचक्राम । देवसेवासमाहितः ॥ ७३ ॥ जितशत्रुनृपः सूनु-मन्यूनगुण-
 संगिनं ॥ अश्रो दृष्ट्वा न्यधाज्ञज्ये-ऽनिष्ठंतमपि वत्सलः ॥ ७४ ॥ युवराजः सुमित्रोऽपि । जि-
 तशत्रोरनुज्ञया ॥ स्वपदे सगरं पुत्रं । न्यवेशयदतुङ्गधीः ॥ ७५ ॥ जितशत्रुः सुमित्रश्च । परेऽपि
 पृथिवीभुजः ॥ दीक्षामाददिरे धर्म-घोषात्सुगुरुतस्ततः ॥ ७६ ॥ सुरासुरैरप्यजितो-ऽजितो
 नाम महीपतिः ॥ पात्ययन् पृथिवीं राज्यं । चकार सुरसेवितः ॥ ७७ ॥ युवराजस्तु सगरो
 । नृपाज्ञानुगतस्ततः ॥ साधयित्वा बहून् देशा-नाययौ जयवान्द्रुतं ॥ ७८ ॥ पाति राज्यं प्र-
 जौ देशे । नेतयो न जयं कुतः ॥ सुखमाकालवद्भोका । आसंस्तत्र सदासुखाः ॥ ७९ ॥ च-
 कार राज्यं जगवान् । त्रिपंचाशत् पयोनिधीन् ॥ लक्षान् यावन्नोगकर्म । त्वक्षिपन्नोगकाम्य-
 या ॥ ८० ॥ अन्यदोद्यानमेदिन्या-मवतीर्णोऽथ माधवे ॥ लोकानुरोधात्प्रययौ । स्वामी सां-
 तःपुरीजनः ॥ ८१ ॥ कोलाहलैः कोकिलानां । मधुपानां च ऊंकृतैः ॥ निजश्रियं दर्शयितु-

माहाण

॥ ४९ ॥

शत्रुंजय

॥४११॥

माकारयदिवाधिपं ॥ ८१ ॥ शिरोज्जिर्नूहं तुंगै-रालोकयदिव प्रभुं ॥ दर्शनात्तस्य च मुदा
 । कुञ्जलैरिव यद्वसत् ॥ ८२ ॥ प्रत्यासन्नं च तं वीक्ष्य । शाखिशखाभुजांचलैः ॥ आकारय-
 दिव प्रीत्या । तद्धनं प्राप नायकः ॥ ८४ ॥ ~~विशेषः~~ ॥ तद्धने विकसत्पुष्प-मकरंदगतातपे ॥
 स उत्र इव विश्वेशो । रंतुमैवज्जनैः समं ॥ ८५ ॥ काचित्पादाग्रसंस्थाना । गृह्णत्युच्चैः फलं
 दुमात् ॥ अतर्किं जंगमा वल्ली । स्तनस्तवकशालिनी ॥ ८६ ॥ दुमाब्जादितेदेहान्या । दर्शयं-
 ती मुखांबुजं ॥ अन्यदुमेऽन्यकुसुमो-ज्जमशंकामसूत्रयत् ॥ ८७ ॥ नखैः पुष्पाणि चिह्नेद ।
 ठेका काचिदतिक्रुधा ॥ मदंगुह्यः पंच वाणाः । पंचेषोर्धिगमूनि ॥ ८८ ॥ मल्लिकाकुसु-
 मैर्मातां । ग्रथित्वा काप्युरोजयोः ॥ चिह्नेप कुंजिकुंजानां । जयसैमैक्तिकैरिव ॥ ८९ ॥ व-
 संतरागसंमिश्रं । गायंती पंचमं स्वरं ॥ विरहकान् काप्यकरोत् ॥ सद्यः कुसुमसुंदरान् ॥
 ॥ ९० ॥ काचिद्वकुलपुष्पाणि । चक्राणि स्मरचक्रिणः ॥ तद्वक्तिरिव चिह्नेप । स्वपतिंप्रति
 लीलया ॥ ९१ ॥ वसाना वसनं शुभ्रं । कापि पुष्पोद्भवेष्टिता ॥ मुखेन्दुनागृहीतोत्तां । राकारा-
 त्रिदिवो बलात् ॥ ९२ ॥ सर्वांगपुष्पाज्जरणो । निषसः पुष्पस्रस्तरे ॥ पुष्पकंडुकजृत्पाणौ । पु-

माहा०

॥४११॥

शत्रुंजय

॥ ४२३ ॥

ष्पशीर्षः प्रभुर्वज्रौ ॥ ९३ ॥ मंदलीज्जूय कामिन्यो । हल्लीसकपराः परं ॥ पुरः प्रजोर्दस्तता-
लै-राशु चेतो ह्यनर्त्तयन् ॥ ९४ ॥

इत्थं कामरसव्यग्रे । कामिलोके मनो दधौ ॥ अत्रैवेद्भुतान्यत्र । क्वाप्यस्तीत्यजितः प्र-
भुः ॥ ९५ ॥ सस्मारावधिना पूर्व-जवांस्तांस्तान् गुणोत्तरान् ॥ अनुत्तरसुखान्येव । स्वस्या-
नंदकराण्यपि ॥ ९६ ॥ स्मृत्वा तत्सहसा काम-रसाद्भिभुरपासरत् ॥ शर्करास्वादतो निव-
फलास्वादादिव कृणात् ॥ ९७ ॥ अहो सुखानि तान्येवं । ज्ञुक्त्वापि मम मानसं ॥ रंतुमि-
ढृत्यमुत्रापि । धिगिदं कामचेष्टितं ॥ ९८ ॥ अनंतजवतो भुक्ता-न्यपि सौख्यानि जूरिशः ॥
जवे जवे नवानीवा-ज्जिषत्यविदन् जनः ॥ ९९ ॥ भुक्तेष्वनंतसौख्येषु । न तृप्यति मना-
रजनः ॥ दुःखे तु लवमात्रेऽपि । सहस्रोद्देगमेति च ॥ १०० ॥ स्युः सुखानि जृशं पुण्या-
न्मनाक् तस्मिंस्तु नादरः ॥ दुःखानि च प्रमादात्स्यु-स्तस्मिन् सादर एव सः ॥ १ ॥ कुर्व-
न्नन्यं तथान्यस्य । फलानीढति ही जरुः ॥ उप्तेऽपि हि निववीजे । किं स्यात्कल्पदुमांकुरः
॥ २ ॥ विषयामिषलोप्तेन । संसारजलधौ जनाः ॥ धीवरा अपि वद्ध्यन्ते । मत्स्यवहुःखजा-

माहा०

॥ ४२३ ॥

शत्रुंजय

॥४२४॥

लके ॥ ३ ॥ स्वैरिणो वैरिणो लोके । विषया जवचत्वरे ॥ ठलाद्धरंति पुण्यैक-चैतन्यं हि ज-
 मात्मनां ॥ ४ ॥ पुत्रमित्रकलत्रादि-पाशैर्बद्धो जवे जवे ॥ पक्षिवत्स्वेच्छया धर्मे । रंतुं न ल-
 ज्जते जनः ॥ ५ ॥ ये तुष्ठसुखलोत्तेन । पुण्यं स्वं हारयंति ही ॥ तेषां पीयूषमंहीणां । क्हा-
 लनाय जवत्यपि ॥ ६ ॥ एवं चिंतयति स्वामि-न्याजग्मुखिविवात्सुराः ॥ लोकांतिका जय
 जये-त्युच्चरंतस्तदप्रतः ॥ ७ ॥ तीर्थं प्रवर्तय स्वामिन् । माझवन्मोहमुद्धह ॥ उदीर्येति नि-
 जं स्थानं । जग्मुस्ते विनयोन्रताः ॥ ८ ॥ स्वामी तदैव सहसा । क्रीडाद्यं च विसृज्य च ॥
 आरेजे वार्षिकं दानं । दातुमद्विपतकामगौः ॥ ९ ॥ गजवाजिरथोर्वीणां । रत्नमाणिक्यवास-
 सां ॥ दाने सांवत्सरे संख्यां । वेत्ति स्वान्येव नापरः ॥ १० ॥ ज्ञाविनं चक्रिणमथो । विज्ञा-
 य सगरं तदा ॥ अनिष्ठंतमपि स्वामी । बलाद्वाज्ये न्यवेशयत् ॥ ११ ॥ चलितासनतः श-
 क्राः । सर्वे कट्याणकं विज्ञोः ॥ ज्ञात्वा स्वस्वपदादीयुः । संघट्टैर्व्योममालिनः ॥ १२ ॥ स्वा-
 मी ततश्च सुस्नातो । दिव्याजरणवस्त्रजृत् ॥ संपूज्य गृहचैत्यांत-विंवानि श्रीमदर्हतां ॥ १३ ॥
 शिविकायां सुप्रज्ञायां । निर्मितायां सुरासुरैः ॥ निषसाद जगन्नाथः । पालके शक्रवत्तदा ॥

माहा०

॥४२४॥

शत्रुंजय

॥४३५॥

॥ १४ ॥ वर्धाप्यमानो वृक्षान्नि-न्युत्तनीकृतपाणिनिः ॥ सहस्रवाह्यां शिविका-मधिरूढो य-
 यौ वने ॥ १५ ॥ सहस्राव्रवनेऽशोक-तले ते शिविकां न्यधुः ॥ अवातरच्च तस्या शक् । सू-
 र्य इवोदयाचलात् ॥ १६ ॥ वस्त्राभरणमाढ्यानि । मुक्तानि स्वामिना स्वयं ॥ प्रतीढदेवरा-
 जोऽथ । स्ववस्त्रांचलधारणात् ॥ १७ ॥ उच्चखान विभुः केशान् । क्लेशानिव कुकर्मजान् ॥
 पंचनिर्मुष्टिनिः शक्रः । क्षीराब्धौ निदधे च तान् ॥ १८ ॥ संज्ञया सुरराजोऽथ । तुमुलं तं
 न्यबेधयत् ॥ सामायिकं विभुरपि । स्वीचकार त्रिधा त्रिधा ॥ १९ ॥ समं राज्ञां सहस्रेण ।
 जगृहे स्वामिना व्रतं ॥ देवदुष्यं न्यधात्स्कंधे । विज्ञोः शक्रः समुज्ज्वलं ॥ २० ॥ माघशु-
 क्लनवम्यां जे । रोहिण्यां रोहिणीपतौ ॥ उत्तराहे षष्ठतपा-श्वतुर्थज्ञानमाप सः ॥ २१ ॥ नि-
 संगोऽथ प्रभुमौनी । विजहार महीतलं ॥ शक्राद्याश्च सुरा द्वीपं । ययुर्नंदीश्वरान्निधं ॥ २२ ॥
 अयोध्यायां द्वितीयेऽहि । ब्रह्मदत्तगृहे विभुः ॥ पारणं परमात्रेण । चकार शुभ्रकारणं ॥ २३ ॥
 सार्द्धद्वादशनिष्काणां । कोटयस्तत्कृद्गणैः ॥ पुष्पाणि देवदुष्याणि । निपेतुर्नजसस्तदा ॥ २४ ॥
 देवदुंजयो नेदु-श्चेलोच्छ्रयो बज्रूव च ॥ देवा जयजयेत्युच्चै-र्जगुर्दातृप्रशंसिनः ॥ २५ ॥

माहा०

॥४३५॥

शत्रुंजय

॥४५६॥

जिनस्पृष्टामिमां जूभिं । मान्यः स्पृशतु तत्पदे ॥ अकारयद्ब्रह्मदत्तो । धर्मचक्रमिति स्फुटं ॥
 ॥ १६ ॥ आर्यानार्येषु देशेषु । विहरन्निर्ममो विभुः ॥ घातीनि निजकर्माणि । ददाह ध्यान-
 वह्निना ॥ १७ ॥ हारे हरौ मणौ लोष्टे । तृणे स्त्रेणे रिपौ सुते ॥ कांचने काचसंघाते । सम-
 दृक् समजूद्भिभुः ॥ १८ ॥ सुखे दुःखे ज्ञेवे मोक्षे । निर्जने जनसंकुले ॥ दिवा रात्रौ स सं-
 ध्यायां । समन्तावोऽन्नवज्जिनः ॥ १९ ॥ गुप्तेन्द्रियः कूर्म इव । निर्लेपो व्योमवत्कृमी ॥ वसु-
 धेव सहस्रांशु-रिव तेजोऽन्निरद्भुतः ॥ २० ॥ विहृत्य सकलान् देशा-न्निद्रं त्रैलोक्यनायकः ॥
 द्वादशाब्दीमतिक्रम्या-योध्यां पुनरुपागमत् ॥ २१ ॥ सहस्राव्रवने तत्र । सप्तदतरोस्तले ॥
 ध्यानांतरमवाप्तस्य । गोदोहासनज्जाजिनः ॥ २२ ॥ दशन्यां पौषशुक्ले ज्ञे । रोहिण्यां पश्चि-
 मे दिने ॥ उत्पेदे केवलज्ञानं । विज्ञोः कर्मकृयादय ॥ २३ ॥ ॥ चतुर्दशरज्जुमितं । क-
 रस्थमशिवज्जागत् ॥ गतागती विपाकं च । कर्मणां स व्यलोकयत् ॥ २४ ॥ अथासनविकंषे-
 न । ज्ञत्त्यापि सुरनायकाः ॥ स्पर्धमानैरवेर्विंशं । विमानैः समुपाययुः ॥ २५ ॥ व्यधुः स-
 मवसरणं । योजनप्रमितं सुराः ॥ त्रिप्राकारं चतुर्धरं । हेमरूप्यमणीगणैः ॥ २६ ॥

माहा०

॥४५६॥

शत्रुंजय

॥४२७॥

इतश्च सगरं जूपं । सन्नायामासनस्थितं ॥ नत्वा वेत्री नरौ स्वामिन् । द्वारि स्त इत्य-
 शो जगौ ॥ ३७ ॥ तयोर्वेशितयोर्मध्ये । जूपादेशाच्च वेत्रिणा ॥ प्रणम्यैकोऽवदच्चक्रिन् । व-
 द्ध्यसे केवलाहिज्जोः ॥ ३८ ॥ अन्यः पुनः प्रणम्याख्य-ज्जय जूमीश वद्ध्यसे ॥ शस्त्रागारे
 चक्ररत्नो-त्पत्तितो हर्षकारणात् ॥ ३९ ॥ चक्रोत्सवं कथं कुर्वे । पूर्वं किं केवलोत्सवं ॥ उन्न-
 योरपि कर्त्तव्ये । तस्य दोलायितं मनः ॥ ४० ॥ त्रैलोक्यान्नयदः स्वामी । क्व क्वेदं विश्वज्जी-
 तिकृत् ॥ चिंतयित्वेति जूपात् । उदस्थादासनाद् दुतं ॥ ४१ ॥ गजै रथैर्हयैः पुत्रैः । पत्ति-
 जिर्व्यवहारिज्जिः ॥ लोकैरन्यैर्वृतः स्त्रीज्जिः । समं राजा ययौ वनं ॥ ४२ ॥ तत्र प्रदक्षिणीकृ-
 त्य । नत्वा स्तुत्वा च सोऽजितं ॥ जिनेशवदनोज्जूतां । देशनामशृणोदिति ॥ ४३ ॥ धर्म ए-
 व सदा सेव्यः । स्वर्गमुक्तिनिबन्धनं ॥ विना धर्मं न वेद्दुःखं । दौर्ज्ञाग्यं च गतागती ॥ ४४ ॥
 असाराद्दिग्रहात्सारं । धर्मं गृह्णाति सारधीः ॥ दुःप्राप्यो धर्म एवाय-मन्यत्सर्वं हि लज्यते ॥
 ॥ ४५ ॥ देशनांते नृपः प्राप्या-योध्यां चक्रस्य ज्जितः ॥ अष्टाह्निकामहं चक्रे । कृत्रिया-
 णामयं क्रमः ॥ ४६ ॥ स्वामी चतुर्विधं संघ-तीर्थं संस्थाप्य च स्वयं ॥ विजहार कृपाधारः

माहा

॥४२७॥

शत्रुंजय

॥४२८॥

। सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ४७ ॥ शस्त्रागारात्ततश्चक्रं । बहिरासीद्विद्युतिः ॥ तस्मिन्नेव दिने च-
 क्री । प्रयाणोद्यममातनोत् ॥ ४८ ॥ लङ्कैः स चतुरशीत्या । मातंगरथवाजिनां ॥ पादातैः
 कोटिभिः पूर्वं । पूर्वस्यां दिशि सोऽचलत् ॥ ४९ ॥ गजवाजिह्वदंढ-मणिकाकिणीवर्धकी-
 न् ॥ पुरोधोगृहिचक्राणि । चर्मरत्नमुखान्यपि ॥ ५० ॥ लात्वा रत्नानि जूमीशो । यक्षलङ्कैर-
 धिष्ठितः ॥ स सैन्यैः स्थगयन् विश्वं । चचालातुलविक्रमः ॥ ५१ ॥ ~~कुम्भं~~ ॥ पूर्वाब्धौ माग-
 धं देवं । कृताष्टमतपा नृपः ॥ बाणेनाजूहवद् ह्यग्र-दशयोजनगामिना ॥ ५२ ॥ तस्मादा-
 दाय रत्नैक-सारमारोप्य तत्र तं ॥ स्वयं तु पारणं चक्रे । महं सोऽष्टौ दिनानि च ॥ ५३ ॥
 व्यावृत्य चक्रानुगतः । सोऽविज्जिन्नप्रयाणकैः ॥ दक्षिणोदधितीरेऽस्था-न्निवेशितचमूचयः ॥
 ॥ ५४ ॥ तत्र वासान् सैन्यकृते । चैकं पौषधमंदिरं ॥ वर्द्धकिर्विदधे चक्री । चागृहीत्पौषध-
 तं ॥ ५५ ॥ वरदामं मागधवत् । कृत्वा मनसि सायकं ॥ सोऽमुचत्तेन विज्ञाय । स चागा-
 चक्रिणं दुतं ॥ ५६ ॥ तद्वैकितं मणिस्वर्ण-मुक्तारत्नादिकं नृपः ॥ अगृहीत्तत्पदे तं चा-रोप-
 यन्नतवत्सलः ॥ ५७ ॥ प्रतीच्यब्धौ प्रज्ञासेशं । तथैव वशवर्त्तिनं ॥ कृत्वा न्यवेशयत्स्थाने ।

माहा०

॥४२८॥

शत्रुंजय

॥४७॥

चक्री स्वमिव पादपं ॥ ५७ ॥ चक्री सिंधुमहासिन्ध्वो-रोधः प्राप्य च दक्षिणं ॥ ते अप्यसा-
 धयत्कृत्वा-ष्टमं मूलं तपःश्रियः ॥ ५८ ॥ दिशोदक्षपूर्वया गच्छन् । शैलं वैताढ्यमाप्य सः ॥
 वैताढ्याङ्किकुमारं चा-साधयन्नरतेशवत् ॥ ५९ ॥ सिंधुसागरवैताढ्य-सीमानं सैन्यनायकः ॥
 साधयित्वा नृपादेशा-दागादादाय तद्धनं ॥ ६० ॥ तमिस्रायाः कपाटे स । दंभेनोद्भात्य नि-
 म्नगे ॥ निम्नगोन्निम्नगे तीर्त्वा । पथया निरगात्ततः ॥ ६१ ॥ तत्र म्लेच्छान् महाक्रूरा-नजयञ्च-
 क्रनायकः ॥ नितंबं दक्षिणं क्षुब्ध-हिमाद्राससाद च ॥ ६२ ॥ त्रिस्तारयित्वा स्वरथे-ना-
 क्षिपत्सायकं च सः ॥ द्वाप्ततिं योजनानि । गत्वा तत्प्रभुमाह्वयत् ॥ ६३ ॥ तस्मादादाय र-
 त्नानि । तमारोप्य च तत्र सः ॥ गत्वा रुषज्ञकूटादौ । काकिण्या नाम चालिखत् ॥ ६४ ॥
 दक्षिणोत्तरश्रेणीशौ । वैताढ्ये व्योमगामिनौ ॥ जित्वा तत्रैव चक्रेशो-ऽस्थापयत् किंकराविव ॥
 ॥ ६५ ॥ अथो गंगातटे सैन्यं । निवेश्य नृपशासनात् ॥ सोनानी चर्मरत्नेन । तामुत्तीर्याज-
 यन्नृपान् ॥ ६६ ॥ ततोऽष्टमतपा गंगां । चक्री स्ववशमानयत् ॥ हारं खंरुप्रपाताया-स्त-
 मिस्रावदसाधयत् ॥ ६७ ॥ मंरुलानि लिखंस्तत्र । काकिण्या योजनांतरा ॥ पंचाशद्योजनां

माहाण

॥ ४७॥

शत्रुंजय

॥४३०॥

तां च । नद्यावप्पुदलंययत् ॥ ६९ ॥ निर्गतस्तद्गुहाद्वारा-जंगारोधसि पश्चिमे ॥ कृताष्टम-
तपाः प्राप । निधीत्रव स चक्रिराट् ॥ ७० ॥ नृपाज्ञयाथ सेनानी । गंगादक्षिणनिष्कुटं ॥
लीलयैव साधयित्वा । चक्रिपादावशिष्रियत् ॥ ७१ ॥ पंचत्रिंशत्सहस्राब्दीं । कृत्वेहं दिग्जयं
नृपः ॥ जतरेश इव प्राप-दयोध्यां चक्रपृष्ठगः ॥ ७२ ॥ द्वात्रिंशता सहस्रैश्च । जूपैर्यक्षैस्त-
था परैः ॥ चक्रे तस्याज्जिषेकोऽथ । चक्रित्वस्य निबन्धनं ॥ ७३ ॥ षट्खंभं जारतं सोऽपि । ज-
रतेश इवान्वशात् ॥ सहस्रैः पंचविंशत्या । सेव्यमानोऽथ गुह्यकैः ॥ ७४ ॥

इतश्च विहरन् स्वामी । केवलालोकजास्करः ॥ विकाशयन् जव्यपद्म-वनं तैर्देशनांशु-
ज्जिः ॥ ७५ ॥ ज्ञात्वा ज्ञानात्पुंमरीकं । पावितं प्रथमार्हतां ॥ श्रीमानजिततीर्थेशो । विजहा-
राथ तंप्रति ॥ ७६ ॥ प्राबोधयन् मृगारीज-मृगशूकरपन्नगान् ॥ सर्वज्ञाषानुगामिन्या । गि-
रा स्वामी जगद्धितः ॥ ७७ ॥ अथायात्प्रथमं तीर्थं । सुराष्ट्रदेशमुत्तमं ॥ सर्वत्र वृषजस्वामि-
गुणोत्कीर्तनगर्वितं ॥ ७८ ॥ तत्रोत्तुंगमनंगारी-रत्नसानुविराजितं ॥ शत्रुंजयं गिरिं पुण्य-
माससाद जगद्भिः ॥ ७९ ॥ ध्यानस्थिते जगत्स्वामि-न्याययौ केकिज्जिर्वृतः ॥ कश्चित्केकी

माहा०

॥४३०॥

शत्रुञ्जय

॥४३॥

कलापेन । वत्रयन् ज्ञक्तितो जिनं ॥ ८० ॥ ध्यानावसाने जगवान् । केकिनस्तानबोधयत् ॥
 संवाधेऽपि सुरादीनां । व्रजतोऽन्यत्र नो ज्ञयात् ॥ ८१ ॥ स्वामी तैः केकिज्जिः सार्धं । सु-
 ख्यशृंगमवाप्य च ॥ राजादन्यास्तले त्रीणि । दिनान्यस्थात्सुरार्चितः ॥ ८२ ॥ प्रातस्तं के-
 किनं वृद्ध-मासन्नमरणं विदन् ॥ संलेखनां गताहारा-मधेजयदिनस्ततः ॥ ८३ ॥ स्वामी द-
 क्षिणपश्चिम्यां-दिशोऽस्यादायकूटतः ॥ अवतीर्य सुज्जराख्ये । शृंगे सिद्धशिलोपरि ॥ ८४ ॥
 तदैव देवाः संज्जूय । तीर्थे तीर्थजगद्धिजोः ॥ चक्रुः समवसरणं । ज्ञेजे सिंहासनं च सः ॥
 ॥ ८५ ॥ इतः स केकी सद्भ्याना-त्रिजमायुः प्रपूर्य च ॥ कृताशनपरित्याग-स्तुर्यं दिवम-
 वाप्तवान् ॥ ८६ ॥ विज्ञायावधिना स्वस्य । तीर्थे स्वर्गतिकारणं ॥ तद् दृष्टुं च जिनं नंतुं ।
 वेगादागादिवः स हि ॥ ८७ ॥ आगम्यतां केकिसुरे-त्याहूतः स जिनैन्दुना ॥ द्योतयन् द्युति-
 जिः शैलं । निषसाद च तत्पुरः ॥ ८८ ॥ अथापृष्ठत् सुधर्मेशः । कोऽयमुक्तस्त्वया विज्ञो ॥
 स्वाम्यवोचदिंशय-मज्जूदत्रैव केकिराट् ॥ ८९ ॥ देशनां मन्मुखात् श्रुत्वा । त्यक्तजीववधः
 शमी ॥ मयैव सह शैलाग्रं । प्रापानशनमप्ययं ॥ ९० ॥ एतन्तीर्थप्रज्ञावेन । क्षिप्त्वायं सक-

माहा०

॥४३॥

शत्रुंजय

॥ ४३२ ॥

लं तमः ॥ तिर्यग्ज्जवादेवलोकं । चतुर्थं ननु लब्धवान् ॥ ८९ ॥ एकावतारी जूत्वाय-मत्रैवा-
त्तत्रतो मुनिः ॥ सेत्स्यत्यवश्यमत्रैव । लब्धकेवलदर्शनः ॥ ९० ॥

स श्रुत्वेत्थं सुरः केकि-मूर्तिं स्वस्य तरोस्तले ॥ अकारयत्तीर्थपूजा-मथानंदमनोहरः
॥ ९१ ॥ तदादि मूर्तिरेषात्र । पूज्यते पुण्यकारिणी ॥ निःशेषजनसंघात-बोधायास्य तरोस्त-
ले ॥ ९२ ॥ श्रीमानजितनाथस्तु । स्थितः सिंहासने वरे ॥ बोधाय विश्वजंतूना-मग्नारज्जत
देशनां ॥ ९३ ॥ समता सर्वसत्त्वेषु । ज्ञक्त्या संघस्य पूजनं ॥ शत्रुंजयस्य सेवापि । नाढ्य-
पुण्यैरवाप्यते ॥ ९४ ॥ आत्मवत्सर्वज्ञतेषु । सूक्ष्मबादरजेदतः ॥ रागद्वेषविहीनं यत् । चित्तं
सा समता मता ॥ ९५ ॥ साधुः साध्वी साधुसेवी । श्राद्धी संघश्चतुर्विधः ॥ धर्मश्चतुःशाख
इव । पूज्यते त्रिजगज्जनैः ॥ ९६ ॥ गेहे यस्य समज्येति । संघः सोऽघहरः सुराः ॥ पूजि-
तश्च पुनर्याति । तद्गृहं सोऽपि तीर्थराट् ॥ ९७ ॥ नगः शत्रुंजयाख्योऽयं । शाश्वतः सर्वदा
स्थिरः ॥ ज्जवाब्धिमज्जजनता-जीवितहीपसन्निजः ॥ ९८ ॥ प्राप्ता ये गिरिमेतं हि । न ग-
म्यास्ते कुकर्मणां ॥ मुक्त्वा तले ज्ञारमिव । पापमारोहयन्ति ते ॥ ९९ ॥ आराधितो येन जि-

माहा०

॥ ४३२ ॥

शत्रुंजय

॥४३३॥

नो धर्मोऽपि च जिनोदितः ॥ येनायं सेवितः शैल-स्तस्य दुर्गतिघ्नीः कथं ॥ १ ॥ शैलस्या-
 स्य च शीलस्य । सेवया फलमुत्तमं ॥ संदेहः शीलतः सिद्धेः । शैलादस्माच्च सा स्फुटं ॥
 ॥ २ ॥ तीर्थेऽस्मिन् यानि कर्माणि । विधीयन्ते सुमेधसा ॥ तानि कर्मकृपाय स्यु-र्नवेऽत्रा-
 पि परत्र च ॥ ३ ॥ शत्रुंजये येऽत्र सिद्धाः । सेत्स्यंत्यपि च सर्वदा ॥ ज्ञात्वापि केवली वक्तुं
 । तान्नवेत्येकजिह्वया ॥ ४ ॥ अस्य शृंगेषु सर्वेषु । महिमा यो हि विद्यते ॥ जिनेष्विव स नो
 वक्तुं । पार्यते वर्षकोटिभिः ॥ ५ ॥ अत्र शीलैकसन्नाहाः । शैलस्था अत्रसा नराः ॥ कृमा-
 स्त्रेण विनिघ्नन्ति । रिपून् रागादिकान् कृणात् ॥ ६ ॥ शृंगेऽस्मिंश्च सुज्जज्ञख्ये । निधिरत्नरसा-
 श्रिते ॥ आश्रितानां पुण्यवतां । सुखमेति ज्वह्ये ॥ ७ ॥ पूर्वार्द्धाश्रयाद्यद्गद् । मुख्यशृंगं
 हि पूज्यते ॥ तथास्मदाश्रयादेत-ज्जविता पूज्यमुच्चकैः ॥ ८ ॥ इति विश्वगुरोः श्रुत्वा । देश-
 नांतिऽतिहर्षिताः ॥ अष्टाह्वीमुत्सवं कृत्वा । ययुः स्थानं निजं सुराः ॥ ९ ॥ ततो नीलं न-
 ज्ञो नील-यंतोऽब्रैर्जलदा जृशं ॥ उन्नतिं प्रापुरौद्वीप्य-वायुना हितकारिणा ॥ १० ॥ गर्जतो
 मधुरं धीराः । संपाखजेन तोयदाः ॥ व्योमाजिरे ग्रीष्मजया-न्यासमिव हि चक्रिरे ॥ ११ ॥

माहा०

॥४३३॥

शत्रुंजय

॥४३५॥

नीले व्योमन्यलह्यंत । बलाकाः कंबुपांडुराः ॥ अमावास्यात्रियामाया—मिव तारकपंक्तयः
 ॥ १३ ॥ यदीषत्तेयदा गर्जा । कुर्वते प्रथमोदये ॥ तज्जाने बलवद्ग्रीष्म—विजयास्फुटमंत्रि-
 णः ॥ १४ ॥ वायुस्तदग्रसारीव । व्यजृजत मुहुर्मुहुः ॥ नीरंघ्रैरन्नसंघातै—मेघः संवर्मयन्निव
 ॥ १५ ॥ दुर्जयं चपलाखड्गै—रपि ज्ञात्वोष्मकं घनाः ॥ शरासनं शक्रदत्तं । जगृहुस्तज्जयह्मं
 ॥ १६ ॥ जृजते बलवानेष । निदाघभ्रंशरोचिषा ॥ अतोऽत्रैः प्रथमं मेघाः । स्थगयामासु-
 राशु तं ॥ १७ ॥ स्थूलैः स्थूलैश्च विरलै—र्विंडुलेष्टुज्जिरंबुदः ॥ अतामयन्महीं पूर्वं । ग्रीष्मे किं-
 चित्कृतादरं ॥ १८ ॥ बलाकाहारिणी संपा । स्फुरद्वास्या जनप्रिया ॥ किंचिदंतर्गृणंती द्यौ—
 रासीत्पीनपयोधरा ॥ १९ ॥ धाराहारानिव दिशो—ऽकिरद्दाराधरो भुवि ॥ रत्नधाराधरः सो-
 ऽपि । तस्मिन्नुत्किरतिस्म च ॥ २० ॥ यथा मेरौ जिनस्लात्रे । तथा शत्रुंजये तदा ॥ उन्मा-
 र्गगा महीं व्यापु—र्जलवाहाः समंततः ॥ २१ ॥ उदिते जलेदे धारा । पत्याविव नितंबिनी ॥
 उद्यदंकुररोमांचा । स्पंदिनीवाज्रवज्रशं ॥ २२ ॥ जीविता जीवनेनेव । जीमूतेनेह दर्दुराः ॥
 उच्चैरनिष्टमारावैः । कलुषानुकृतिं व्यधुः ॥ २३ ॥

माहा०

॥४३४॥

शत्रुंजय

॥४३५॥

इत्थं वर्षाक्षरं ज्ञात्वा । स्वामी तैर्मुनिभिः समं ॥ अस्थात् शृंगं सुन्नशाख्ये । तस्मि-
 न्नैव सुरैर्वृतः ॥ १४ ॥ निषेदुः कंदरास्वेके । परे सिंहगुहासु च ॥ केचित्सर्पविलस्याग्रे । सु-
 नयो नियमेन ते ॥ १५ ॥ मंरुपं स्वामिने चक्रु-स्तत्रोत्तुंगं सुरेश्वराः ॥ तत्र ध्यानाज्जगत्स्वामि-
 नी । चतुर्मासीमलंघयत् ॥ १६ ॥ तत्रापुः केऽपि सम्यक्त्व-मन्ये ज्ञडकज्ञावतां ॥ जीवहिं-
 सां जहुः केचि-ज्जीवा जिननिषेवणात् ॥ १७ ॥ विरराम ततो वर्षा । प्राप्तापि बहुधोन्नतिं ॥
 सहसैव जमासंगा-दवसानं न दुर्लभं ॥ १८ ॥ पंकानग्र शोषयंती । निर्मलां सृजती दिवं ॥
 विकाशयंती कासानां । कुसुमान्याययौ शरत् ॥ १९ ॥ जमान्यपि हि नैर्मल्यं । विकासं
 पंकजान्यपि ॥ निम्नगा मार्गगामित्वं । तस्यां शरदि लेज्जिरे ॥ २० ॥ विश्वे जीवनदानेन ।
 मलिना अपि तोयदाः ॥ ते नैर्मल्यं तदा प्रापु-रहो दानविजृम्भितं ॥ २१ ॥ इतश्च सुव्रता-
 चार्य-स्तंडुलोदकनृत्करः ॥ ग्लानत्वात्प्रथमं शृंग-मारोहन्मुनिमंभितः ॥ २२ ॥ गिरिसंधौ वि-
 श्राम । कस्यचिच्च तरोस्तले ॥ तृषातुरोऽग्र काकस्त-ज्जलपात्रमलोचयत् ॥ २३ ॥
 ॥ शुष्यत्तालपुटो ज्जीम-ज्जानुज्जानुकलितः ॥ लुप्तत्स मुनिर्वीक्ष्य । कोपकालुष्यमुज्जगौ

माहाण

॥ ४३५॥

शत्रुंजय

॥ ४३६ ॥

॥ ३४ ॥ यत्काण ज्वता प्राण-रक्षणं कृतः पयः ॥ आलोठि तदकृत्येन । नात्र त्वत्संत-
 तेर्गतिः ॥ ३५ ॥ अशेषमुनितोषाय । निर्जेतु प्रासुकं पयः ॥ अत्र स्थाने सदा ज्ञावि । प्र-
 ज्ञावात्तपसो मम ॥ ३६ ॥ यत्तदेव ययुः काकाः । काकुकोलाहलाकुलाः ॥ तत्तदादि सिद्धि-
 शैले । काकानामागतिर्न हि ॥ ३७ ॥ दुर्जिह्वविद्वरानर्थ-समर्थनपरोऽथ चेत् ॥ अत्रैति का-
 कस्तत्कार्यं । शांतिकं विघ्ननाशनं ॥ ३८ ॥ श्रीयुगादिजिनस्याग्रे । राजादन्याश्च शांतिकं ॥
 पुरतो जैनमुनिभिः । कृतं चारिष्टकोटिनुत् ॥ ३९ ॥ यत् शैलसंधौ ततोयं । प्रवृत्तं तपसो
 बलात् ॥ नैश्रत्यां दिशि सौख्यानि । नैरंतर्याणि यद्वति ॥ ४० ॥ रोगशोकार्त्तिवेत्ताल-ग्रह-
 दुःखानि यांति च ॥ पापजान्यपि तोयस्य । तस्य स्पर्शान्न संशयः ॥ ४१ ॥ ततश्च जगवा-
 न्मुख्य-शृंगमारुह्य तन्मुनीन् ॥ कांश्चित्क्षेत्रमाहात्म्या-न्मुमुक्षून्वशादिति ॥ ४२ ॥
 अत्रैव स्त्रीयतां ज्ञावि । ज्वतां पुंमरीकवत् ॥ केवलं कर्मणां धाता-न्मुक्तिश्च शुभ्रज्ञावतः
 ॥ ४३ ॥ इत्यालाप्य मुनीन् हर्षन् । विहर्तुं प्रययावथ ॥ मुनयः केवलं लब्ध्वा । प्रापुश्च पदमव्ययं
 ॥ ४४ ॥ इतश्च सगरश्चक्री । सेव्यमानो नृपव्रजैः ॥ षट्खंमं ज्ञारतं पाति । सदैकपुरवह्वली

माहा०

॥ ४३६ ॥

शत्रुंजय

॥४३७॥

॥ ४५ ॥ तस्य जहुमुखाः पुत्राः । सहस्राः षष्टिरद्भुताः ॥ तारुण्यपुण्यपूर्णांगाः । शस्त्रशास्त्र-
विदोऽनवन ॥ ४६ ॥ अन्यदा ते स्वपूर्वेषां । नंतुं तीर्थानि सोत्सुकाः ॥ अनुज्ञाप्य बलात्ता-
तं । चेलुः सहस्रवाहनाः ॥ ४७ ॥ स्त्रीरत्नवर्जं रत्नानि । त्रयोदशमितानि ते ॥ यद्वा नृपां-
श्चमूं बर्ही । जगद्गुः सगराज्ञया ॥ ४८ ॥ क्रमाच्चलंतः कतिचित् । प्रयाणैर्योजनांकितैः ॥ अ-
ष्टापदं नगं प्रोच्चैः । कुमाराः प्रापुरन्तुतं ॥ ४९ ॥ कल्पद्रुचंपकाशोक-वटाश्वत्थतमालकैः ॥
पाटलासल्लकीचूत-वकुलाद्यैर्द्रुमैर्वृतं ॥ ५० ॥ मणिरत्नप्रज्ञापूरै-श्चित्रयंतं नजस्तलं ॥ निज-
पूर्वजकीर्तिज्ञे-स्ते कंदमिव मेनिरे ॥ ५१ ॥ ॥ अष्टाजिः षडिकाजिस्ते । तमारुह्याति-
हर्षिताः ॥ प्रासादान् जगदीशस्य । त्रिःप्रदक्षिणयन् कृणात् ॥ ५२ ॥ प्रविश्य दक्षिणद्वारा
। तत्र ते चतुरो जिनान् ॥ पश्चिमायां जिनाष्टौ । कौवेर्यां च जिनान् दश ॥ ५३ ॥ ऐंद्र्यां
च द्वौ जिनावेवं । चतुर्विंशतिमर्हतां ॥ अपूजयंस्त्रिधा शुद्ध्या । सर्वे पुष्पाक्षतस्तवैः ॥ ५४ ॥
पूजांते तु महेच्छुंगं । प्रासादं जगदीशितुः ॥ दर्शं दर्शं नृशं प्रीत्या । जगुरन्योऽन्यमित्यथ ॥
॥ ५५ ॥ प्रासादोऽयं चतुर्धर-श्चतुर्धाधर्मनूतः ॥ प्रवेशायान्नवत्ताव-कृतिकष्टनिषिष्टये ॥

माहा०

॥ ४३७॥

शत्रुंजय

॥४३८॥

॥ ५६ ॥ दिवं यद्वलिखत्येष । कलशध्वजतोरणैः ॥ तामंतरा मुक्तिपुरा-र्गलामिव नुदत्य-
 सौ ॥ ५७ ॥ कुहूनिशीघ्रेऽपि तमो । यद्भूतैर्नाशयत्यसौ ॥ पुण्यैस्तथातःप्रज्ञवं । हरिष्यत्यपि
 निश्चयः ॥ ५८ ॥ कढयाणैर्यदयं जात-स्तदन्येभ्योऽपि यत्नति ॥ उतुंगोऽयंपरानुच्चै-र्नयत्यपि
 निजाश्रयात् ॥ ५९ ॥ चक्रिणो ज्ञरतेशस्य । कंदः किं कीर्त्तिवीरुधः ॥ किं वा तन्नक्तिताडूप्यं
 । दर्शयत्येष निर्मलः ॥ ६० ॥ किं वा विश्वभ्रमोत्तम-लोकलोचनचंद्रमाः ॥ किंवायं मूर्ति-
 मान् धर्मो । यतोऽमुष्मात्स वर्त्तते ॥ ६१ ॥ अपरेऽपि हि पुण्यांगाः । प्रासादा अत्र ज्ञाति
 हि ॥ पालकप्रतिवक्षणां । विमानानां विरुंबकाः ॥ ६२ ॥ द्वारपालाश्चतुर्दिक्षु । देवैरप्यजिता
 अमी ॥ दुरारोहा मनुष्याणा-मष्टौ च पदिका अमूः ॥ ६३ ॥ तद्ध्रुवं ज्ञरतेशेन । लोजिनो
 ज्ञाविनो जनान् ॥ ज्ञात्वा चक्रे प्रयत्नोऽयं । सर्वः प्रासादरूपे ॥ ६४ ॥

इत्यालापपरान् जहु-रूचे प्रीत्या स्वबांधवान् ॥ स्वपूर्वेषां दिनैः कश्चि-रुर्मस्थानं वि-
 नंदयति ॥ ६५ ॥ न दूरे ज्ञविता लोज-ग्रस्तानां शतयोजनी ॥ तस्मादत्र करिष्यामो । र-
 क्षार्थं स्वातिकां दृढां ॥ ६६ ॥ परस्परं विमृश्येति । सोद्यमाश्चक्रिसूनवः ॥ स्वातिं च खनया-

माहा०

॥ ४३८ ॥

शत्रुंजय

॥४३९॥

मासुः । सवाहनपरिब्रुदाः ॥ ६७ ॥ पृथ्वीप्रमाणपिमेन । खनतां खातिकां बहु ॥ तेषां घा-
 तान्नागलोके । रजोवृष्टिरजायत ॥ ६८ ॥ मणीनहेर्मलिनयन् । दृष्टीरात्रादयन्नपि ॥ कोषवृ-
 द्विविधौ चूर्णः । श्वत्रे रेणुजरोऽपतत् ॥ ६९ ॥ तदाकुलेष्वहिकुले-ष्वज्जूत्कोलाहलो महान्
 ॥ तदीशा अथ सर्वेऽपि । चुकुपुस्तस्य हेतवे ॥ ७० ॥ अथ ज्वलन् जृशं कोपा-दहीशो ज्व-
 लनप्रजः ॥ जज्ञाववधिना चक्रि-सुतांस्तत्कारणस्थितान् ॥ ७१ ॥ तथैव कोपं संहृत्य । वेगा-
 देत्य च ज्ञोगिराट् ॥ उवाच सामवाक्येन । तानिति प्रणयोज्ज्वलः ॥ ७२ ॥ वत्साश्चक्रिसु-
 ता यूय-मन्वये ज्वरतेशितुः ॥ विवेकिनश्च किमिदं । तदारब्धं महोद्यमैः ॥ ७३ ॥ युष्मत्ख-
 ननघातेन । नागलोकोऽद्य पीड्यते ॥ विरमंतु ततोऽमुष्मा-दायासात्स्नेहवृद्धये ॥ ७४ ॥ अ-
 स्मत्स्वामी युगादीशो । वयं तस्यैव किंकराः ॥ तत्कुले यूयमुत्पन्ना-स्तत्स्नेहः स्थिर एव नौ
 ॥ ७५ ॥ इत्यालाप्य गते तस्मिन्-स्तेऽपि खातादपासरन् ॥ संज्यू पुनरेवेति । मंत्रयामासु-
 रुद्धताः ॥ ७६ ॥ निर्जलेयं दिनैः कश्चि-न्नविता खातिका ननु ॥ सुलंघ्या लोचिनामस्ति ।
 किमसाध्यं जगन्त्रये ॥ ७७ ॥ इत्युक्त्वा दंभरत्नेन । सागरात्सुरनिम्नगां ॥ आकृष्य परिखां वा-

माहाण

॥४३९॥

शत्रुंजय

॥ ४४० ॥

जि-र्जहुरापूरयड्यात् ॥ ७८ ॥ अथ क्षुब्धेषु नागेषु । ज्ञयमानेषु वेदमसु ॥ पंकपातादार्त्त-
नादै-श्चुकोप ज्वलनप्रज्ञः ॥ ७९ ॥ अहो मूर्खा अमी चक्रि-सूनवो राज्यदुर्मदाः ॥ अस्म-
दुक्तं युक्तमपि । मन्वते न हि धिग्मदं ॥ ८० ॥ चिंतयित्वेति नागेशै-रन्यैरपि समन्वितः ॥
फणाटोपं महाकोपाद् । विभ्राणः फूत्कृतिं सृजन् ॥ ८१ ॥ उत्पत्य सहसा श्वन्ना-त्तत्रैत्य वि-
पदेतिजिः ॥ तानि षष्टिसहस्राणि । युगपज्ज्वलनोऽदहत् ॥ ८२ ॥ ॥

इत्यासुत्र्य महादाहं । ज्वलनो भुजगेश्वरः ॥ पुनः स्वं स्थानमापेदे । कोपो रिपुवधाव-
धिः ॥ ८३ ॥ ततस्तु सैन्ये तुमुल-स्तदाघातान्महानभूत् ॥ वज्रपातादिव जने-ऽन्योऽन्यं
व्याकुलताकरः ॥ ८४ ॥ तदनाथं महत्सैन्यं । कांदिशीकमितस्ततः ॥ सर्वोपायपरित्रष्ट-मा-
सीद्द्वैविपर्ययात् ॥ ८५ ॥ कृणे कृणे मनस्त्वन्य-चिंतयत्यात्मनो हितं ॥ स्वेच्छया कुरुते दै-
व-मन्यदेवात्मनोऽहितं ॥ ८६ ॥ दुःखोरगविषग्रस्ताः । सैनिका गतनायकाः ॥ प्रमार्ज्य किं-
चिदश्रूणि । चिंतयामासुरित्यथ ॥ ८७ ॥ पश्यतामपि सर्वेषा-ममी चक्रीशसूनवः ॥ युग-
पयद्धता नागै-स्तदास्माकं वलं वृथा ॥ ८८ ॥ जूपैर्विधीयते सेना । स्वरक्षायै समंततः ॥

महा०

॥ ४४० ॥

शत्रुंजय

॥ ४४? ॥

सत्यामपि ततस्तस्या-ममी जाता गतासवः ॥ ८९ ॥ पुरे किं दर्शयिष्यामः । स्वमुखा-
 नि गतत्रयाः ॥ चक्रीशः पुनरस्मान् ही । नानोपायैर्हनिष्यति ॥ ९० ॥ अमीषामेव त-
 न्मार्गं । निरुपाया ज्ञजामहे ॥ सङ्कृत्या ज्ञूयतेर्मार्गं । श्रयंतीति जनस्थितिः ॥ ९१ ॥ इत्या-
 लोच्य मिथो व्याप्य । स्थितं द्वादशयोजनीं ॥ ते काष्ठैर्वेष्टयामासुः । सैन्यमश्वरथेज्जयुत् ॥
 ॥ ९२ ॥ यावन्मुमुर्षवो दाहै-स्तेऽग्निं पाणिन्निरस्पृशन् ॥ अज्ञासीत्तावता शक्रो-ऽवधिना त-
 दुपप्लवं ॥ ९३ ॥ दयालुः सहसोपेत्य । विप्रवेषं विधाय च ॥ मा घ्नियध्वं मा घ्नियध्वं ।
 तानित्यूचे दिवस्पतिः ॥ ९४ ॥ वचसा तेन धीरेण । सर्वे तस्थुस्तथैव ते ॥ शक्रविप्रः पुरो
 ज्ञूत्वा । जगौ तान् पुनरित्यपि ॥ ९५ ॥ एष वः सर्वसंहारः । कथमद्य विजृम्भते ॥ परा-
 ज्ञवाद्वा दुःखाद्वा । शोकाद्वेष्टकृतेऽथ किं ॥ ९६ ॥ श्रुत्वा तस्येति वचन-मवोचंस्ते कृता-
 दराः ॥ परव्यसनदुःखिन् ज्ञो । श्रुत्वस्मद्व्यसनागतिं ॥ ९७ ॥ अमून् सगरचक्रेश-सुता-
 नालोकयाग्रतः ॥ चेष्टितेन निजेनैव । ज्ञस्मसात्कृतविग्रहान् ॥ ९८ ॥ यत्सतामपि नः स्वा-
 मि-सुताः प्रापुरिमां दशां ॥ तेनैव लङ्किता वह्निं । प्रविशामो वयं ननु ॥ ९९ ॥

माहा०

॥ ४४? ॥

शत्रुंजय

॥ ४४२ ॥

इत्युक्ते स पुनः प्राह । यत्साहसमनुष्ठितं ॥ तत्स्वामिन्नत्तया वा स्वामि-न्नयाद्वा शो-
 कतोऽपि वा ॥ ३०० ॥ अनिहवोऽपि यन्मृत्यु-मिहामस्तत्र चक्रिन्नीः ॥ कैः कैरुपायैः स हि
 नो । हनिष्यत्यूचुरित्यमी ॥ १ ॥ ततः शक्रो निजं रूप-माधायेदमुवाच तान् ॥ अत्र वो दू-
 षणं किञ्चित् । पश्यामि न मनागपि ॥ २ ॥ तन्मा म्रियध्वं चक्रीर्षां । युष्मास्वेषोऽपनोदये
 ॥ प्रयतंतु प्रयाणाय । मदाहूताः पुरंप्रति ॥ ३ ॥ इत्याश्वास्य स तान् शक्र-स्तिरोऽनूत्पश्य-
 तोऽपि हि ॥ विशोकास्ते कथंचिच्चा-योध्यांप्रत्यचलन् शनैः ॥ ४ ॥ प्रयाणैर्जगन्पादैस्ते ।
 प्राप्यायोध्यां सुराधिपं ॥ अस्मरन् स पुनर्वेगा-दाययौ तत्कृपापरः ॥ ५ ॥ पंचवर्षशतायुष्कं
 । गतासुं वालकं धरन् ॥ विप्रवेशधरः शक्रो । जगाम च नृपांतिकं ॥ ६ ॥ नृपद्वारगतः प्रो-
 च्चै-रुदित्वा च कठोरगीः ॥ विगर्हन् वसुधां दैवं । चक्रिणं च जगौ हरिः ॥ ७ ॥ सर्वसहा-
 सि वसुधे । कठिनासि न यत्त्वकं ॥ वृषजं जरतं नाश्रं । नानुजातासि रे जमे ॥ ८ ॥ धिक्
 दिक्पाला इमे काला-पेक्षया पाथ हा किति ॥ यूयं हि साक्षिणः सर्व-व्यापाराणां शुजा-
 शुजे ॥ ९ ॥ सर्वेषु सुखकृन्नावं । सृजसि दैव समाहितं ॥ भयि किं निष्ठुरं दुःखं । सृजसी-

माहा०

॥ ४४२ ॥

शत्रुंजय

॥ ४४३ ॥

ह पराङ्मुखः ॥ १० ॥ मयैव दुःकृतं चक्रे । किंतु चात्यंतदारुणं ॥ वृद्धे वयसि तन्मेऽद्य फ-
लितं सुतहानितः ॥ ११ ॥ त्वयैनं बालकं देव । हरता स्मरता क्रुधं ॥ वृद्धं मां मत्कलत्रं च
। मुमुर्षुं हतवानसि ॥ १२ ॥ पाहि चक्रिन् कुदैवान्मां । न्यायाङ्क वसुंधरां ॥ निर्वासय पु-
रात्पापं । ज्ञरतेऽश्रितं स्मरन् ॥ १३ ॥ सुखगृध्रा हि दिक्पाला । विचैतन्या च जूरियं ॥
सर्वदेवमयस्तत्त्वं । किं न पासि नरेश मां ॥ १४ ॥ सर्वथाप्यजिते नाश्रे । व्रतज्ञाजि जिनाधि-
पे ॥ त्वमेव पालको लोके । दोषाकर इवाऽरवौ ॥ १५ ॥

तस्याकर्ण्येति वचनं । विषणोऽथ नृपोऽपि तं ॥ आकारयङ्गनैर्दोषं । स्वस्मिन्नेव विचिं-
तयन् ॥ १६ ॥ दर्शनाच्चक्रिणः सोऽपि । मुक्त्वा तं बालकं पुरः ॥ उच्चैरुद संस्थानान् ।
रोदयन्नपरानपि ॥ १७ ॥ रोदनांते पुनः पृष्ट-श्चक्रिणेति स गां जगौ ॥ स्वामिन् ममैकपुत्र-
स्य । दुःखं किं कथयामि ते ॥ १८ ॥ अद्यैष मत्सुतो बालो । निशणो रजनीमुखे ॥ सह-
सैव महाक्रूरै-रदश्यत सरीसृपैः ॥ १९ ॥ नैष दोषो भुजंगानां । न चैतस्य ममापि च ॥
किंत्वधर्मो जने देशे । त्वयि वा वर्तते ननु ॥ २० ॥ मंत्रयंत्रादिजिस्तत्त्व-मुद्धायं कुरु वा-

माहा०

॥ ४४३ ॥

शत्रुंजय

॥ ४४४ ॥

लकं ॥ अन्यथा त्वयि दोषः स्या-दस्माकं तु कुलक्षयः ॥ ११ ॥ अथ चक्रधरो वैद्यान् । मां-
 त्रिकानप्यजूहवत् ॥ गतासुं तं तु ते वीक्ष्य । कृतोपाया मिथो जगुः ॥ १२ ॥ स्वामित्रसाव-
 साध्याना-मौषधानां प्रतिक्रिया ॥ पूर्वाऽमृतगृहाज्जस्म । यद्येत्युद्धाघ एष तत् ॥ १३ ॥ नि-
 शम्येति तदा जूप । आदिहृत्तत्कृते नृपान् ॥ शक्रोऽपि वैक्रियै रूपैः । पश्यतिस्म गृहाद् गृहं
 ॥ १४ ॥ महानसायत्र यत्र । जस्म ते लांति पूरुषाः ॥ तत्र तत्रेत्यपृच्छन्वः । कुले कः किं
 मृतो न वा ॥ १५ ॥ पितृमातृस्वसृवंधु-मृतिं तेज्यो निशम्य ते ॥ पुनस्तथैव तज्जस्म । मु-
 क्त्वागन्न परान् गृहान् ॥ १६ ॥ ब्रमित्वाऽलब्धजस्मान् । एवं ते सकलं पुरं ॥ राज्ञः स-
 मीपमासेदुः । शक्रविप्रोऽपि दुःखितः ॥ १७ ॥ ततो जगाद चक्रेशो । मारिहीनाद् गृहान्म-
 म ॥ महानसोऽब्रवं जस्म । विप्र त्वं समुपानय ॥ १८ ॥ विप्रेण गृह्णता जस्म । चक्रिमा-
 ता यशोमती ॥ पृष्टा जगौ चक्रिपितृ-सुमित्रमरणं गृहे ॥ १९ ॥ तन्मुक्त्वा स तथैवैत्य ।
 नृपमाह पितुर्मृतिं ॥ वैद्याश्च लब्धसमयाः । प्राहुस्तमिति हर्षिताः ॥ २० ॥ जेषजैरपरैः स-
 ज्जि-रसाध्यो नूतिवर्जितैः ॥ विपत्स्यते वाद्यकोऽयं । नात्र दोषो चिकित्सके ॥ २१ ॥ इति

माहा०

॥ ४४४ ॥

शत्रुंजय

॥ ४४५ ॥

श्रुत्वा शक्रविप्रो । मुक्तकंठं च मायया ॥ उच्चैरुद राजेंद्रं । दयाईहृदयं सृजन् ॥ ३२ ॥
 इतश्चक्रिवलं सर्वं । राजद्वारमुपागतं ॥ राजाग्र दुःखितं विप्रं । तं जगादेति सामगीः ॥ ३३ ॥
 मा कुरुष्व शुचं विप्र । संसारस्थितिरीदृशी ॥ जातो त्रियेत जीवोऽत्र । न स्थिरं वस्तु तः
 क्वचित् ॥ ३४ ॥ जगत्पूज्या वज्रकाया । योगीन्द्र जिननायकाः ॥ गता अनन्तास्तेऽप्यन्तं ।
 का चिन्ता परदेहिनां ॥ ३५ ॥ सप्तधातुनिबद्धं यत् । क्षुब्धदृशीतातपादिभिः ॥ पीड्यते तत्र
 देहे का । स्थिरता मूर्खकल्पिता ॥ ३६ ॥ त्रातृपुत्रकलत्राद्याः । सर्वेऽपि स्वार्थहेतवे ॥ आ-
 यांति यांत्यपि सदा । दुःखं केवलमात्मनः ॥ ३७ ॥ यस्य स्वस्यापि देहो नो । वशे सर्वत्र
 लालितः ॥ तस्य मातृपितृत्रातृ-पुत्राद्या वशगाः कथं ॥ ३८ ॥

इति ब्रुवाणे पृथ्वीशे । शक्रः प्रत्यक्षरूपवान् ॥ जगाद च महीनेत-वेत्सि किं संसृतेः
 स्थितिं ॥ ३९ ॥ सत्यमेतादृगेवायं । संसारः सर्वदुःखदः ॥ किंत्वस्मिंश्च प्रमादांधा । विचेष्टं-
 ते यथा तथा ॥ ४० ॥ कर्मणोत्पद्यते विश्वं । कर्मणा च विलीयते ॥ तत्र बंधुसुतद्वय-ला-
 जालात्रे तु का स्पृहा ॥ ४१ ॥ चक्रिन्निदर्शनमिदं । यथा पूर्वं मृतास्तव ॥ षष्टिसहस्रास्तद्व-

माहा०

॥ ४४५ ॥

शत्रुंजय

॥ ४८६ ॥

ते । सूनवोऽपि मृता ननु ॥ ४१ ॥ ततश्च सैनिकाः संस-इंतरेत्य शुचाकुलाः ॥ सोरस्तामं
 चक्रिणोऽग्रे ॥ शंसंसुस्तत्कुलकथं ॥ ४३ ॥ श्रुत्वेति विद्वत्स्ये-श्चक्रिणो व्यजनानिलैः ॥ गो-
 शीर्षचंदनैर्दहे-ऽग्निषेकं कमलैर्व्यधात् ॥ ४४ ॥ कथंचित्त्व्यचैतन्य-श्चक्री संस्मृत्य नंदनान्
 शोक्रग्रंथिरुद्धकंगो । मूर्ध्निस्म मुहुर्मुहुः ॥ ४५ ॥ मूर्ध्नि चक्रिमरणं । विज्ञाव्य सुरराम्य ॥
 तत्कंगश्चिष्टवाहुस्तं । मुक्तकंगमरोदयत् ॥ ४६ ॥ तयो रोदननादेन । रोदसीवासिनो जनाः ॥
 शोकसागरनिर्मग्रा । इवाज्ञूवंश्चराचराः ॥ ४७ ॥ विलीने निविमे ग्रंथौ । शक्रः प्रोवाच चक्रि-
 णं ॥ किं मुह्यसि महीनेत-स्त्वमप्यज्ञ इवार्तिज्ञिः ॥ ४८ ॥ ज्ञेवे स्वकर्मणा कश्चि-दद्विपायु-
 र्जायते जनः ॥ दीर्घायुश्च ज्ञेवेदन्यः । का चिंतात्र ध्रुवे कथ्ये ॥ ४९ ॥ त्वमेवावोधयः पूर्वं ।
 मां वैराग्यवचोऽज्ञैः ॥ स एव च पुनर्मोहं । किमेवं लब्धवानसि ॥ ५० ॥ इत्यालापिनि दे-
 वेशे । द्वाःस्थो ज्ञूषं व्यजिज्ञपत् ॥ स्वामिन् द्वौ पुरुषौ द्वारि । वत्तेते त्वन्नतिप्रियौ ॥ ५१ ॥
 ब्रूसंज्ञामीषदासाद्य । चक्रिणो वेत्तिज्ञृन्नरौ ॥ प्रावेशयच्च नत्वेकः । शशंस जिनमागतं ॥ ५२ ॥
 अन्योऽप्याह जय स्वामिन् । जाह्नवी तव सूनुजिः ॥ आकृष्टाष्टापदे गर्ता-मापूर्वाप्लावयन्म-

माहा०

॥ ४४६ ॥

शत्रुंजय

॥४४७॥

हीं ॥ ५३ ॥ तस्याः पूरैः प्रसर्पद्भिः । पार्श्ववासिजनः स्थलीं ॥ आरुह्य वारिधौ द्वीप-वदस्था-
 देहमात्रजृत् ॥ ५४ ॥ प्रलये वारिधिरिव । स पूरो वृद्धिमाप्नुवन् ॥ जाने समग्रं नरतं । क-
 र्ता नूनं द्वीपोपमं ॥ ५५ ॥ पाहि पाहि विजो तस्मा-दंजसोऽस्मान्निमज्जतः ॥ नाथान्यथा
 गतनाथा-निव नेता यमः कथं ॥ ५६ ॥ जिनागमनपुत्रांतः । देशप्लावविसंस्थुलं ॥ विमौ-
 जाश्चक्रिणं प्राह । वितर्कः कोऽत्र ते स्थिरः ॥ ५७ ॥ त्यज पुत्रशुचं चक्रिं-स्तद्वैद्यं स्वामिनं
 नज ॥ स्वामिप्रणामजं पुण्यं । शोकान्मा विफलीकुरु ॥ ५८ ॥ नगीरथं जह्नुसुतं । रोधा-
 यादिश वारिणः ॥ स हि नागकुले तात-दोषमार्ष्टा नविष्यति ॥ ५९ ॥

श्रुत्वेति चक्री निःश्वस्य । किञ्चिदश्रूणि धारयन् ॥ नगीरथं समाहूय । निजस्यांके न्य-
 वेशयत् ॥ ६० ॥ आघ्राय वदने मूर्ध्नि । चुंबित्वा तं च सौऽवदत् ॥ वत्स नारतवंशस्य । प-
 श्येदं किमुपागतं ॥ ६१ ॥ दवदग्धदुमारण्ये । त्वमस्मत्कुलसंततौ ॥ अवशिष्टांकुर इव । वि-
 दसे महदुन्नतौ ॥ ६२ ॥ तत्त्वं लोकस्य रक्षायै । व्रज गंगां पुनर्नय ॥ मुख्यप्रवाहं दंतेन ।
 ज्वलनप्रज्ञसेवनात् ॥ ६३ ॥ इत्यादेशं समासाद्य । समं सैन्यैर्नगीरथः ॥ चचाल न्नादयन्-

माहा०

॥४४७॥

शत्रुंजय

॥ ४४८ ॥

कं । रजोत्तिः क्लोजयन्महीं ॥ ६४ ॥ समं शक्रेण जूशक्रः । सोऽपि सांतःपुरो जिनं ॥ अपु-
 नस्क्रियशोकाय । ययौ नंतुं धृतादरः ॥ ६५ ॥ तत्र समवसरण-स्थितं ज्ञानधरं जिनं ॥ तौ
 त्रिःप्रदक्षिणीकृत्य । नेमतुर्नुतितत्परौ ॥ ६६ ॥ जय स्वामिन्ननंतार्त्त-जनशोकापनोदक ॥ आं-
 तरव्याधिहरण-प्रवीणाय नमोऽस्तु ते ॥ ६७ ॥ स्तुत्वेति तौ ज्ञक्तिपरौ । यथास्थानं निषीद-
 तुः ॥ स्वाम्यपि क्लेशहरणीं । वाणीमित्युज्जगार च ॥ ६८ ॥ चक्रिन्नसारः संसारः । सौख्यं
 राज्यं च न स्थिरं ॥ पुत्रमित्रकलत्राणि । बंधनानि दृढान्यपि ॥ ६९ ॥ रोगशोककरं देहं ।
 विषया विषयातनाः ॥ ज्ञोगिज्ञोगसमा ज्ञोगा । जीवितं जलविंदुवत् ॥ ७० ॥ कृणे यद् दृ-
 श्यते रम्यं । तत्कृणांते तु दारुणं ॥ तत्त्वादिहास्ति संसारे । तत्त्वादन्यत् स्थिरं न हि ॥ ७१ ॥
 बध्यते केवलं पाशैः । कुटुंबइविणात्मकैः ॥ संसारकारागारस्था । विद्वांसोऽपि प्रमादतः ॥
 ॥ ७२ ॥ विरलास्ते ज्ञवंत्यत्र । कृष्णचित्रकसन्निजाः ॥ ज्ञवाब्धौ विषमावर्त्ते । न बाह्यंते हि
 ये नराः ॥ ७३ ॥ देशनावाक्सुधां पीत्वा । प्रज्ञोरिति स चक्रजृत् ॥ दुःखहालाहलं मुक्त्वा ।
 व्याजहार मुदा जिनं ॥ ७४ ॥ कर्माधीनं जगत्स्वामिन् । तदमीजिः कथं कृतं ॥ षष्ठिसह-

माहा०

॥ ४४८ ॥

शत्रुंजय

॥४४ए॥

सैर्युगप-द्युगपन्मृत्युदं हि यत् ॥ ७५ ॥ इति पृष्टो जगन्नाथो । ज्ञानदृष्टचराचरः ॥ जगाद
तन्नवांस्तादृक् । कर्मबंधनकारणं ॥ ७६ ॥

कस्मिन् पल्लीपुरेऽनूवन् । दुर्दिताश्चौर्यवर्त्तिनः ॥ एते किराता दुश्चित्त-ध्यातान्यद्विणां-
गनाः ॥ ७७ ॥ अन्यदा नद्विपुला-ज्जन् शत्रुंजयं प्रति ॥ संघः किरातैस्तैर्मार्गै-ऽदर्शै इवि-
णसंजृतः ॥ ७८ ॥ लोत्रांधैर्मन्त्रयांचक्रे । लुंटाकैस्तैर्निशामुखे ॥ एष संघो ब्रजन्मार्गे । ग्रा-
ह्योऽस्मान्निरिति स्फुटं ॥ ७९ ॥ षष्टिसहस्रेष्वेतषु । प्रतिपन्नेषु तद्वचः ॥ एकः कुलालो न-
ज्ञात्मा । श्रुत्वा तच्च जगावति ॥ ८० ॥ धिगूनश्चित्तितमेतद्दि । यदेवं यात्रिका जनाः ॥ लु-
ह्यन्ते सर्वथास्मान्निः । सत्स्वन्येषु धनेष्वपि ॥ ८१ ॥ एते स्ववित्तं सत्क्लेत्रे । वप्स्यन्ति हि शु-
जाशयाः ॥ अस्मान्निर्गृह्यते तच्चा-धर्मत्वमिदमुच्चकैः ॥ ८२ ॥ पाप्मन्निः प्राक्तनैरेवा-धुना-
स्माकं कुजन्मता ॥ पुनर्लुंटाकपापेन । गतिः का हि न विष्यति ॥ ८३ ॥ पुण्यानुबंधिनिः
पुण्यै-र्दानशौर्मा इहाप्यमी ॥ यात्रया तीर्थनाथस्य । ज्ञाविनः सुखिनः पुनः ॥ ८४ ॥ सर्वथा
कातरं जीहं । यूयं वदथ मामहो ॥ तथापि नाहमन्त्रार्थे-ऽनुगंतानुमतिप्रदः ॥ ८५ ॥ इत्याल-

माहा०

॥४४ए॥

शत्रुंजय

॥४९८॥

पतं तं कुंज-कारं कारागृहादिव ॥ ते पुरादसदृग्भावं । सर्वथा निरवासयन् ॥ ८६ ॥ संजू-
 य तैरथ ज्ञात्वा । प्रत्यासन्नपथा व्रजन् ॥ पापैरलुंठि श्रीसंघ-श्छलघातिज्जिरुद्धैः ॥ ८७ ॥
 दिशो दिशः पलायंते । तेषां पाताज्जनव्रजाः ॥ यशांसीव दुराचारात् । पैशून्यात्सुगुणा इव
 ॥ ८८ ॥ लुंठित्वा तेऽथ तं संघ-मघौघोद्बोधदुर्धियः ॥ पुनः प्रापुर्निजं स्थानं । नारका इव व-
 क्रगाः ॥ ८९ ॥ इतश्च जद्विलपुरा-धीश्वरोऽग्र निशम्य तत् ॥ वेगोदेत्य महासैन्यैः । पल्ली-
 पुरभवेष्टयत् ॥ ९० ॥ तत्सैन्यं महदालोक्य । जिह्वा जीतिनृतो नृशं ॥ तस्थुः प्राकारमध्य-
 स्था । जीवा इव निगोदगाः ॥ ९१ ॥ तेषां कुकर्मज्जिरिव । नुत्रो वायुज्जिरुद्ययौ ॥ तदा
 तस्य पुरस्यांत-ज्वालयन् ज्वलनो जनान् ॥ ९२ ॥ क्रोधः पुण्यमिवासाधुः । सज्जुणानि-
 व सोऽनलः ॥ तत्पुरं दग्धुमीशोऽजू-द्वार्यमाणोऽपि वारिज्जिः ॥ ९३ ॥ दह्यमानैः किरातै-
 स्तै-ज्ज्वलनेन समंततः ॥ धूमव्याकुलितैः कुंजी-पाकडुःखानि सेहिरे ॥ ९४ ॥ धिगस्माज्जि-
 रयं संघो । ह्री पाप्मज्जिरुपडुतः ॥ तत्कर्म फलितं शीघ्र-मस्माकमतिदारुणं ॥ ९५ ॥ नि-
 लोज्जिः पुण्यवान् कुंज-कारोऽस्मानप्यवारयत् ॥ निर्वासितः स चास्माज्जिः । कुकर्मज्जि-

माहा

॥४९८॥

शत्रुंजय

॥४५१॥

रिवोत्तमः ॥ ९६ ॥

इति ध्यानपराः सर्वे । सगोत्रा वह्निहेतिजिः ॥ युगपन्मृत्युमासेडुः । कर्मणां स्थितिरी-
दृशी ॥ ९७ ॥ यः संघोऽप्यर्हतां पूज्य-स्तीर्थ तीर्थस्य यः स्मृतः ॥ तस्यापि प्रत्यनीकं ये ।
कुर्वते नारका हि ते ॥ ९८ ॥ आराध्यः सर्वथा संघो । न विराध्यः कदापि सः ॥ संघाराध-
नतो मुक्ति-नरकस्तद्विराधनात् ॥ ९९ ॥ वर्तमानांस्तीर्थमार्गे । यात्रिकान् पीरयन्ति ये ॥
सगोत्रास्ते विनश्यन्ति । कुगतिं यांति च ध्रुवं ॥ ४०० ॥ पञ्चतापार्सितो मृत्वा । तेऽप्यग्नेर्न-
रकं ययुः ॥ जाता मत्स्यास्ततोऽज्ञोधौ । समं वक्ष्यन् धीवरैः ॥ १ ॥ कर्णशृङ्गाद्याः संजाता-
स्ततोऽप्येवं जवान् बहून् ॥ भ्रांत्वा तेऽप्यज्वन् जिह्वाः । सदा पापद्वित्पराः ॥ २ ॥ ब्र-
ह्मन्तस्त्वन्यदा जिह्वा-स्तेऽपश्यन्तद्वने मुनिं ॥ शांतप्रकृतिकमिति-चानभस्तं सुवासनाः ॥
॥ ३ ॥ मुनिश्च तेज्यो धर्मस्यो-पदेशं ज्ञानवान् ददौ ॥ जडत्वं च तैर्लेजे । साशंकैरिव
डुर्नये ॥ ४ ॥ विशेषाद्धर्मलाभाय । तेषां ज्ञानधरो मुनिः ॥ तत्पुरेऽस्थाच्चतुर्मासी-मासन्नो-
दयशालिनां ॥ ५ ॥ तत्पुत्रः प्रथमे मासि । सप्तापि व्यसनानि ते ॥ द्वितीयेऽनंतकायांश्च ।

माहा०

॥४५१॥

शत्रुंजय

॥४५२॥

तृतीये रात्रिजोजनं ॥ ६ ॥ तुर्येऽनशनसंपन्ना । विद्युत्पातात्समं मृताः ॥ चक्रिंस्त्वत्सूनवो
जाताः । प्राधान्यं कर्मणो हि यत् ॥ ७ ॥ येन नानुपन्नं संघ-लुटं स प्रजापतिः ॥ तस्मि-
न्नेव ज्ञेये राज्य-मवापत्परमार्धिकं ॥ ८ ॥ शुभ्रज्जावात्ततो लब्ध्वा । स ज्ञवानुत्तरोत्तरान् ॥
जगिरथो जह्नुसूनु-र्यमासीन्महोदयी ॥ ९ ॥ तेनैव कर्मणा चक्रि-न्नधुनापि समं मृताः ॥
त्वत्सूनवोऽमी यत्तत्त्वं । तत्त्वं मनसि धारय ॥ १० ॥ मनसापि न संघस्या-वज्ञा कार्या वि-
पश्चिता ॥ सा हि बोधिदुमस्याग्नि-र्जवित्री कुगतिप्रदा ॥ ११ ॥ ये तीर्थयायिनो लोकान् ।
वस्त्रात्रांबुविसर्जनैः ॥ पूजयन्ति ज्ञेयेषां । तीर्थयात्राफलं महत् ॥ १२ ॥ श्रीसंघः प्रथमं ती-
र्थं । सोऽपि तीर्थपथे व्रजन् ॥ पूज्यते हि विशेषेण । श्रेयस्कामयितानिश्च ॥ १३ ॥ न का-
र्यस्तदयं शोको । धर्मज्ञेही मनःगपि ॥ अर्जितैः कर्मजिरमी । उत्पन्ना विलयं गताः ॥ १४ ॥
राज्ये पुत्रे कलत्रेऽपि । कोऽप्यापि तव विभ्रमः ॥ स्वहितं कुरु चक्रेश । क्व पुनर्मानवो ज्ञ-
वः ॥ १५ ॥ इति प्रज्ञोर्मुखात्तेषां । ज्ञवान् ज्ञात्वा महीधवः ॥ अवाप मुक्तशोकोऽथ । वै-
राग्यं परमं हृदि ॥ १६ ॥ इतः प्राह सुराधीशो । यथा चक्रिंस्त्वया मही ॥ ज्ञरतेशवदासा-

माहा०

॥४५२॥

शत्रुंजय

॥४५३॥

धि । तथैव जव संघपः ॥ १७ ॥ श्रुत्वेति सादरस्तीर्थ-यात्रायै चक्रनायकः ॥ स्वामिनाह-
 तवासैश्च । सुप्रतिष्ठो ययौ गृहान् ॥ १८ ॥ सौधर्मपतिना तस्मै । देदे देवालयो वरः ॥ तत्र
 रत्नमयं विंव-मञ्जूचूरीप्रथमप्रज्ञोः ॥ १९ ॥ कृतान्निषेकः सद्भासो । वसानः शुभ्रवासनः ॥
 चतुर्विधेन संघेन । सहासौ मुदिनेऽचलत् ॥ २० ॥ गणजृम्भिर्मुनिवैरैः । श्रावकैः श्राविकाव-
 जैः ॥ महाधरैर्ममूलीकै-श्चतुरंगचमूचयैः ॥ २१ ॥ गायनैर्मागधैर्नृत्य-विडुरैः कौतुकप्रियैः ॥
 चक्रदर्शितमार्गोऽसौ । चलतिस्म रथांगजृत् ॥ २२ ॥ ॥

पुरे ग्रामे तीर्थमार्गे । पूजयन् जिनसत्तमान् ॥ नमन् मुनीन् ददद्दानं । स प्राप विम-
 लाचलं ॥ २३ ॥ आनंदाख्ये पुरे तीर्था-ईत्संधार्चनमादरात् ॥ साधर्मिवत्सलत्वं च । च-
 क्री चक्रे समं नृपैः ॥ २४ ॥ अग्रेसरसुरागार-महोत्सवपुरस्सरं ॥ समं संघेन तत्तीर्थं । त्रिः-
 प्रादक्षिणयन्नृपः ॥ २५ ॥ चतुर्दशनदीज्योऽपि । लब्ध्वा तीर्थोदकानि सः ॥ आरुरोह गिरिं
 संघो । मार्गं सर्वत्र संसृजन् ॥ २६ ॥ आरुरोह महीनेता । गिरिं पूर्वपश्चा परे ॥ स्वशक्त्या
 सर्वमार्गेणा-रुहन् कौतूहलाकुलाः ॥ २७ ॥ आरुढे चक्रिणि गिरिं । प्रीत्यागादपि देवराट् ॥

महा०

॥ ४५३ ॥

शत्रुंजय

॥४५४॥

राजादनीडुमतले । तौ मिथोऽमिलतामथ ॥ १८ ॥ इतश्च जहुतनयो । निर्देशाच्चक्रिणस्त-
 दा ॥ जगीरथः समं सैन्यैः । प्रापदष्टापदं गिरिं ॥ १९ ॥ तत्र स्वपितृपितृव्य-दाहजस्म नि-
 रीक्ष्य सः ॥ दुःखाकुलः समं सैन्यै-र्मूर्त्तामाप कृणादपि ॥ २० ॥ स पुनर्लेब्धचैतन्यः । स-
 त्ववानमुचच्छुचः ॥ नागं चाराधयामास । जक्तया पूजापुरस्सरं ॥ २१ ॥ तस्य जक्तयाति-
 शायिन्या । तुष्टः स ज्वलनप्रजः ॥ सममागान्नागलोकै-श्चंचत्कांचनकुंकुलः ॥ २२ ॥ जगीरथो
 गंधमाढ्यैः । स्तुतिजिश्च तमर्चयत् ॥ हृष्टचित्तस्ततः सोऽपि । जगादेति नृपांगजं ॥ २३ ॥
 वार्यमाणा अपि यदा-नैते खातादपासरन् ॥ नागलोकत्रंशजया-तन्मया जस्मसात्कृताः ॥
 ॥ २४ ॥ एतैरपीदृशं कर्मा-जितमासीजगीरथ ॥ तदमीषामूर्द्धदेह-क्रियां कुरु मदाज्ञया ॥
 ॥ २५ ॥ प्लावयंतीं भुवं गंगां । मुख्यवाहमिमां नय ॥ नागेशस्तमिति प्रीत्या-नुशिष्यागा-
 न्निजं पदं ॥ २६ ॥ जगीरथोऽपि तज्जस्म । पैतृकं सरिति न्यधात् ॥ तदाद्ययमज्ञूहिष्वे । व्या-
 पारः पितृकर्मणि ॥ २७ ॥ कृत्वा तत्पैतृकं कर्म । स्वर्धुनीं दंरुदत्ततः ॥ मुख्यमार्गे निचिह्ने-
 प । नारीमिव कुमारगंगां ॥ २८ ॥ ज्ञात्वा स सगरं शत्रुं-जयमाप्तं जनास्यतः ॥ चंचाल

माहा०

॥४५४॥

शत्रुंजय

॥४५५॥

चाप च गिरिं । प्रयाणैरधरोत्तरैः ॥ ३९ ॥ राजादनीतले तत्र । तदा सोऽपि जगीरथः ॥ श-
 क्रजूशक्रयोः पादान् । नमस्ताज्यां च सस्वजे ॥ ४० ॥ सहैर्यस्तैरयो तीर्थे । जक्तया श्रीप्र-
 थमप्रजोः ॥ स्नात्रपूजादिकं कर्म । निर्ममे ज्जरेतेशवत् ॥ ४१ ॥ तीर्थे च मरुदेवाख्ये । शृंगे
 बाहुत्रलावपि ॥ तालध्वजे च कादंबे । हस्तिसेनाजिधे तथा ॥ ४२ ॥ एवं सर्वेषु शृंगेषु । ते
 कृत्वा जिनपूजनं ॥ यतिज्जक्तिमन्नदान-मारात्रिकमहाध्वजं ॥ ४३ ॥ इंदोत्सवमिंदूपूजां । उ-
 त्रचामरमोक्षणं ॥ रथावन्यश्वदानानि । व्यधुः सर्वे गुरोर्गिरा ॥ ४४ ॥ ~~विदेव~~ ॥ ततश्च ज्ञा-
 रतान् शक्रः । प्रासादान् वीक्ष्य तद्विधान् ॥ स्नेहपूर्वमुवाचेदं । सगरं धर्मजागरं ॥ ४५ ॥
 तीर्थेऽस्मिन् शाश्वते चक्रिन् । स्वपूर्वपुरुषस्य तत् ॥ कर्त्तव्यं ज्जरेतेशस्य । पश्य पुण्यनिबंधनं
 ॥ ४६ ॥ ज्ञाविनः कालमाहात्म्या-द्विवेकविकला जनाः ॥ विधर्माणोऽतिलोज्ञांधा-स्तीर्थेऽपि
 न कृतादराः ॥ ४७ ॥ मणिरत्नरुक्मलोत्तात् । कदाचित्ते मलीमसाः ॥ आशातनां करिष्यं-
 ति । प्रासादे प्रतिमासु वा ॥ ४८ ॥ तद्गुह्यवत्त्वमप्यस्य । कांचिद्भूतं कुरुष्व ज्ञोः ॥ नालं त्वयि
 प्रजवितुं । कश्चिदस्ति जगत्रये ॥ ४९ ॥ श्रुत्वेति चक्री चित्तांत-श्चित्तयामासिवानिति ॥ म-

माहा०

॥४५५॥

शत्रुंजय

॥४५६॥

त्सूनुन्निर्यदानीता । गंगा सागरसंगता ॥ ५० ॥ यद्यहं तत्पिता ज्ञूत्वा । नयामि किल सागरं
तदा तेज्यो विशिष्येऽह-मन्यथा मानहीनता ॥ ५१ ॥

इत्यावेशवशाद्ध्यात्वा । शक्रोक्तं हेतुयुक् स्मरन् ॥ यक्षैरानाययामास । सगरः सागरं
रूपात् ॥ ५२ ॥ टंकणान् वर्वरान् केशां-श्चीणान् ज़ोटांश्च सिंहलान् ॥ प्लावयन् विविधान्
देशान् । दारयन् महतो गिरीन् ॥ ५३ ॥ प्लावयन् ज़वनेजणां । ज़वनान्यपि ज़ीषणः ॥
उल्लङ्घनमकरग्राह-तिमिश्रखसमाकुलः ॥ ५४ ॥ नश्यज्जिर्विविधैर्देवै-रपि ज़ीत्या निरीकृतः ॥
वेगवात्तोडुतानेक-जंतुजातिषु डुस्सहः ॥ ५५ ॥ अपाराद्वारतो गर्ज-न्नूमिमाली महोर्मि-
ज्जिः ॥ व्याप्नुवन् वसुधां वेगा-दागाड्ड्रुंजयांतिकं ॥ ५६ ॥ ~~लवणांबुधिनाशोऽप्य~~ ॥ लवणांबुधिनाशोऽप्य
। योजितांजलिरादरात् ॥ प्रणम्य चक्रिणं कुर्वे । किं जगादेति सामगीः ॥ ५७ ॥ ततश्च म-
घवा प्राह । स्मृतावधिजिनागमः ॥ चक्रिन् विरम विरमे-त्याकुलां कलयन् गिरं ॥ ५८ ॥
रविं विना यथा घस्रो । विना पुत्रं यथा कुलं ॥ विना जीवं यथा देहं । विना दीपं यथा गृ-
हं ॥ ५९ ॥ विना विद्यां यथा मर्त्यो । विना चक्षुर्यथा मुखं ॥ विना णयां यथा वृक्षो । य-

माहा०

॥४५६॥

शत्रुंजय

॥४५७॥

आ धर्मो दयां विना ॥ ६० ॥ विना धर्मं यथा जीवो । विना वारि यथा जगत् ॥ विना त-
 था तीर्थमिदं । जूतसृष्टिर्हि निष्फला ॥ ६१ ॥ ~~विना धर्मं~~ ॥ निरुद्धेऽष्टापदे शैले । सत्य-
 सौ जनतारकः ॥ अस्मिन् रुद्धे न पश्यामि । त्रातारमपरं भुवि ॥ ६२ ॥ न यदा तीर्थकृद्दे-
 वो । न धर्मो न सदागमः ॥ तदासौ सर्वलोकानां । शैलः कामितदायकः ॥ ६३ ॥ इति श-
 क्रगिरा चक्री । जगाद लवणं सुरं ॥ अज्जिज्ञानकृते वार्द्धि—रस्तु त्वं याहि सांप्रतं ॥ ६४ ॥ तं
 विसृज्येति देवेशं । चक्री प्रीतमनाः पुनः ॥ पप्रच्छ तस्य तीर्थस्य । रक्षोपायं मलीमसात् ॥
 ॥ ६५ ॥ जगौ शक्रोऽपि चक्रीश । मूर्ती रत्नमणिमयीः ॥ नय स्वर्णगुहां स्वामि—कोशं दे-
 वैर्दुरासदां ॥ ६६ ॥ सर्वेषामर्हतां मूर्तीः । सौवर्णा ननु कारय ॥ प्रासादान् कांचनान् रूप्य-
 मयानपि च सांप्रतं ॥ ६७ ॥ प्रज्ञेः पश्चिमदिग्भाग—संस्थां स्वर्णगुहामथ ॥ सकूपिकाकटप-
 वृक्षां । दर्श्यमानां स वज्रिणा ॥ ६८ ॥ गत्वा यत्नाद्गुह्यानीय । तत्र मूर्तीर्जिनेशितुः ॥ निद-
 धावपि पूजायै । यक्षानादिशदंजसा ॥ ६९ ॥ प्रासादान् जगदीशस्य । दृष्यन्मयानथ ॥
 मूर्तींश्च कांचनाश्चक्रे । चक्रिराट् शक्रसंयुतः ॥ ७० ॥ सुज्जज्ञख्ये च शिखरे । द्वितीयस्य ज-

माहा०

॥४५७॥

शत्रुंजय

॥४५८॥

गह्विज्ञोः ॥ अजितस्य व्यधाडूप्य-प्रासादं ज्ञावतोऽथ सः ॥ ७१ ॥ गणनृन्निर्ज्ञानवद्भिः । श्रा-
वकैश्च सुरैरपि ॥ चक्रे तत्र प्रतिष्ठाया । महः पूजापुरस्सरं ॥ ७२ ॥

एवं शत्रुंजये तीर्थे । कृत्वोक्षरं महीधवः ॥ चचाळ रैवतं शृंगं । नंतुं सुरनरैः सह ॥
॥ ७३ ॥ चंडप्रज्ञासे श्रीचंड-प्रज्ञं नत्वा जिनेश्वरं ॥ विमानै रैवतं शृंग-माससाद नराधिपः
॥ ७४ ॥ विधाय तीर्थे तत्रापि । त्रिःप्रदक्षिणमादरात् ॥ गजेन्द्रदकुंभांबु । लात्वा प्राप जि-
नालयं ॥ ७५ ॥ पूजां नुतिं नतिं तत्रा-प्यकरोत्पूर्ववन्नृपः ॥ ददौ पात्राज्जयौचित्य-दीनदानं च
ज्ञावतः ॥ ७६ ॥ श्रीदे सिद्धगिरौ विद्या-धरे देवगिरावपि ॥ अंबिकाख्येऽप्युमाशंज्ञा-वेवं स-
र्वनगेष्वपि ॥ ७७ ॥ यात्रां च विधिना देव-पूजामपि च चक्रनृत् ॥ चकार गुरुज्ञिः सार्द्धं ।
तदाज्ञावशगो हि सः ॥ ७८ ॥ व्यावृत्त्याश्रार्बुदे श्रीस-म्भेते वैज्ञानरनामनि ॥ नमन् जिनां-
श्च श्रमणान् । प्रापायोध्यां महीधवः ॥ ७९ ॥ पावयन्नथ विश्वेशः । पादन्यासैर्वसुंधरां ॥
आकृष्ट इव तत्पुण्यै-स्तत्रागादजितो जिनः ॥ ८० ॥ जिनागमनशंसिच्य-श्रक्नी दत्वा धनं
धनं ॥ चिरोत्कंठी महोत्साहै-र्ययौ तं वंदितुं विभुं ॥ ८१ ॥ नत्वा ज्ञक्तयोद्धसद्देमा । स्तु-

माहा०

॥४५८॥

शत्रुंजय

॥४५॥

त्वा च जिननायकं ॥ चक्री तन्मुखशीतांशु-वचः पातुं पुरोऽविशत् ॥ ८१ ॥ जिनेशस्तस्य
 बोधाय । क्रोधाहिविषगासुं ॥ जगाद वचनं चंच-द्वर्मकर्मपटु स्फुटं ॥ ८२ ॥ राज्यं पुत्र-
 कलत्रबंधुनगराद्यावासवित्तादिकं । देवार्द्धिश्च ज्वार्णवेऽत्र सुखज्ञान्यन्यानि रम्याण्यपि ॥ सु-
 क्ताविडुमरत्नवत्पुनरिदं चारित्रमुक्तं जिनै-श्रितारत्नमिवातिदुर्लभतमं सर्वार्थसंसाधकं ॥ ८४ ॥
 चारित्रोदकदिवस-पालितादपि मानवः ॥ अवश्यं कर्मसंघातं । क्षिप्वा याति परं पदं ॥ ८५ ॥
 श्रुत्वेष्टं चारुचारित्र-प्रज्ञावं स विरागवान् ॥ नमन् जिनेष्टुं तच्चक्री । प्रार्थयामास ज्ञावतः
 ॥ ८६ ॥ स्वे पदे गुणिनं शूरं । राज्याहं च जगतीरथं ॥ अस्थापयन्महानेता । स्वयं च व्रत-
 माददे ॥ ८७ ॥ चक्री राजसहस्रेण । समं शक्रकृतोत्सवः ॥ जगवच्चरणांजो-तले व्रतम-
 वाप सः ॥ ८८ ॥ धन्यस्त्वं सुकृती त्वमेव जननी धन्या च ते सत्कुलं । येनेदं जवता जि-
 नैरधिगतं चारित्रमत्युज्ज्वलं ॥ लब्धं संसृतिवारिधौ वहनवत् कुप्राहदुःकर्मजित् । क्वांत्याद्यं
 दशधातिदुष्करतरं ग्राह्यं प्रयत्नात्ततः ॥ ८९ ॥ इत्यनुशिष्टिमासाद्य । स विज्ञोः प्रीतिपेशलः
 ॥ नमन्पादौ जिनेऽस्य । विजहार महामुनिः ॥ ९० ॥

महा०

॥४५॥

शत्रुञ्जय

॥४६०॥

इतश्च स्वामिनः सिंह-सेनाया गणधारिणः ॥ अज्ञवन् पंचनवति-जिनवत्सत्यवादिनः
 ॥ ए१ ॥ लहं मुनीनां साध्वीनां । त्रीलकी त्रिंशताधिका ॥ सहस्रैश्च लक्षयुगं । श्रावकाणां
 शुजात्मनां ॥ ए२ ॥ अष्टौसहस्रा नवतिश्चा-संल्लक्षाश्च पंच च ॥ सहस्राः पंचचत्वारिं-शश्च
 श्राद्धीमितिर्विज्ञोः ॥ ए३ ॥ इत्थं चतुर्विधः संघः । परिवारे जगद्भिज्ञोः ॥ शासने च महा-
 यक्षो । यक्षिणी चाजिताज्ञवत् ॥ ए४ ॥ अष्टादशपूर्वलक्षाः । कुमारत्वेऽज्ञवन् विज्ञोः ॥ राज्ये
 च त्रिपंचाशत् । स पूर्वाणि तत्रा व्रते ॥ ए५ ॥ पूर्वमेकं च वर्षाणि । ठाग्रस्थ्ये द्वादशाज्ञव-
 न् ॥ एवं द्वासप्ततिलक्षाः । पूर्वाण्यायुर्विज्ञोः परं ॥ ए६ ॥ ॥ अथापद्भिर्हरन् स्वामी ।
 सम्मेतशिखरं वरं ॥ सहस्रमुनिसंयुक्तो । जग्राहानशनं च सः ॥ ए७ ॥ मासांते चैत्रपंच-
 म्यां । शुक्लायां रोहिणीदिने ॥ मुनिजिस्तैः समं स्वामी । लब्धवान् पदमव्ययं ॥ ए८ ॥
 शक्राया अमराः सर्वे । ततश्चलितविष्टराः ॥ अजितस्वामिनश्चक्रु-र्निर्वाणमहिमोत्सवं ॥ ए९ ॥
 सगरोऽपि मुनिः सत्त्वान् । बोधयन्नजितेशवत् ॥ केवलज्ञानमापेदे । घातिकर्मकृयादथ ॥
 ॥ ५०० ॥ सोऽपि द्वासप्ततिं पूर्व-लक्षाण्यायुः प्रपाट्य च ॥ संमेतशिखरे स्वामि-वदापत्प-

माहा०

॥४६०॥

शत्रुंजय

॥ ४६ ॥

दमव्ययं ॥ १ ॥ द्वितीयैकजिनेन्द्रोधिबशतः शक्रोपदेशादपि । श्रीमांश्चक्रिशिरोमणिः स स-
गरः शत्रुंजये पर्वते ॥ उद्धारं जरेतेशवद् यदकृत श्रीसंघयुक्तो मुदा । क्षिप्त्वा तेन हि घा-
ति-कर्मपटलं प्रापत्यदं शाश्वतं ॥ २ ॥

॥ इति श्रीसगरोद्धारः सप्तमः ॥

अथ तुर्यो जिनः पृथ्वी । पावयंश्चरौर्निजैः ॥ प्राप शत्रुंजयं देवैः । स्तूयमानोऽग्निनन्द-
नः ॥ १ ॥ राजादनीतले तत्र । देवास्त्रिजगदीशितुः ॥ चक्रुः समवसरणं । तस्यैव बहुज्जितः
॥ २ ॥ तत्र सिंहासनासीन-श्चक्रत्रयविराजितः ॥ सर्वज्ञाधानुयायिन्या । गिरा विभुरग्राव-
दत् ॥ ३ ॥ अयं शत्रुंजयः शैल-आंतरारिनिभूदनः ॥ सर्वपापहरो मुक्ति-लीलावेश्म विराजते
॥ ४ ॥ अत्र कल्याणकुंजान्नः । सर्वकल्याणकारणं ॥ कल्याणवर्णो जगदा-नादिदेवः सनात-
नः ॥ ५ ॥ प्राप्तेषु मुक्तिमर्हत्सु । ब्रष्टे धर्मेऽपि केवले ॥ सर्वकल्याणकृत्तीर्थ-मिदमेव जवि-
ष्यति ॥ ६ ॥ अत्रागता जिनं जक्त्या । चिंतयंतोऽर्चयन्ति ये ॥ अप्यल्पकालात्ते पुण्य-मर्ज-
यन्त्यजरामरं ॥ ७ ॥ प्राप्तादप्रतिमापात्र-दीनदानानि कुर्वते ॥ अत्र ये ते जवंत्याशु । जव-

माहा०

॥ ४६ ॥

शत्रुंजय

॥४६॥

द्वयसुखाकराः ॥ ८ ॥ व्यन्तरेण निशम्येति । तदैवोन्निद्रक्तयः ॥ चक्रुस्तत्र निजोत्साहात् ।
प्रासादान्नूतनानिव ॥ ९ ॥ इहमत्राज्ञवञ्चुं-जये तीर्थक्षेत्रे ननु ॥ उदारो व्यन्तरेण-मन-
र्घ्यसुकृताकरः ॥ १० ॥

॥ इत्यष्टमोऽक्षरः ॥

अथाष्टमजिनेन्द्रस्य । चारुचन्द्रप्रज्ञस्य च ॥ चन्द्रप्रज्ञस्य चरितं । संक्षोपादिह तन्यते ॥
॥ ११ ॥ जंबूद्वीपेऽत्र जरते । पुरी चंडानना वरा ॥ अस्ति शस्ततशनेक-जनता जनितस्तु-
तिः ॥ १२ ॥ तत्र राजा प्रजारागा-दागामुकगुणस्पृहः ॥ जितारातिमहासेनो । महासेनाजि-
घोऽज्ञवत् ॥ १३ ॥ लक्ष्मणा नाम तत्पत्नी । गतलक्ष्मेण्डुशीलनृत् ॥ अज्ञदूज्जमी दोषाणां ।
परिवारेऽतितोषिणी ॥ १४ ॥ सान्यदा सुखशय्यायां । सुप्तः धिव्याधिवर्जिता ॥ चतुर्दशमहा-
स्वप्ना-त्रिंशदोषे व्यलोकयत् ॥ १५ ॥ कृष्णचैत्रेऽयं पंचम्या-मनुराधां गते विधौ ॥ वैजयं-
ताहिमानात्त-त्कुक्ताववतरद्भिः ॥ १६ ॥ पूर्णेऽयं काले पौषाख्ये । मासि कृष्णे सुलक्ष्मणा
॥ द्वादश्यामनुराधायां । सुतरत्नमजीजनत् ॥ १७ ॥ कुमारीजिः सुरैश्चैव । कृतजन्मोत्सवो

माहा०

॥४६॥

शत्रुंजय

॥ ४६३ ॥

जिनः ॥ लाड्यमानोऽप्सरोजिश्च । क्रमाद्यौवनमासदत् ॥ १० ॥ चंडोऽज्ज्वलश्चंडलकृमा । ना-
 म्ना चंडप्रज्ञो विभुः ॥ सार्धधन्वशतोत्तुंगो । वज्रूवानंदकृजिनः ॥ ११ ॥ कृतोद्वाहो प्रज्ञू रा-
 ज्यं । पैतृकं चाप्यपालयत् ॥ सार्धषट्पूर्वलक्षाणि । सममंगैर्जिनांगकैः ॥ १२ ॥ पोषकृष्ण-
 त्रयोदश्या-मनुराधास्थिते विधौ ॥ अपराहे विभुर्नेजे । सहस्रेण नृपैर्व्रतं ॥ १३ ॥ व्रतादश्रो-
 गते मास-त्रये फाट्गुनके सितौ ॥ सप्तम्यामनुराधायां । केवलज्ञानमाय सः ॥ १४ ॥ च-
 तुर्विधास्ततो देवा । विज्ञायावधिना कृणात् ॥ केवलज्ञानकड्याणं । कर्तुं त्वरितमाययुः ॥ १५ ॥

श्रुत्वा समवसरणे । देशनां जगदीशितुः ॥ पुनः प्रापुर्निजं स्थानं । सर्वेऽपि त्रिदशा मु-
 दा ॥ १६ ॥ ततश्च विहरन् स्वामी । संयुतोऽतिशयैर्वरैः ॥ प्राप शत्रुंजयं शैलं । सर्वाहंत्प-
 रिशीलितं ॥ १७ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणां राजा-दर्नी चंडप्रज्ञः प्रभुः ॥ स मुनिः समवासार्षी-र्ध्व-
 न पुण्यजलं गिरा ॥ १८ ॥ महिमानं महीयांस-मुक्त्वा तीर्थस्थ तीर्थपः ॥ तच्च प्रदक्षिणी-
 कृत्य । चंडेद्यानमवाय सः ॥ १९ ॥ सगराहतपाशोधि-तीरे ब्राह्मीनदीतटे ॥ चंडेद्यानापरे
 जगि । जिनेशः समवासरत् ॥ २० ॥ कृते समवसरणे । देवैरेत्य जनव्रजाः ॥ अनमंस्तु ज-

माहा०

॥ ४६३ ॥

शत्रुंजय

॥४६॥

गन्नाथं । न्यषीदंस्तत्पुरोऽपि च ॥ २९ ॥ शशिप्रज्ञायास्तत्रैव । नगर्याः शशिशेखरः ॥ राजा चंडप्रज्ञा राज्ञी—युतस्त्वरितमाययौ ॥ ३० ॥ पुत्रेश चंड्यशसा । सहितः स स्तुवन् विभुं ॥ निषसाद पुरः पातुं । वचनामृतसारिणीं ॥ ३१ ॥ जगौ विभुरथामुष्मिन् । संसारे सर्वतोऽस्थिरे ॥ सारं शत्रुंजये ध्यान—मर्हतां द्विविधो वृषः ॥ ३२ ॥ सेवनात्पुंरुरीकादे—ध्यानाङ्गिनपतेरपि ॥ द्विविधाधर्मतः सिद्धिः । शाश्वता वर्त्तते करे ॥ ३३ ॥ तीर्थेष्विदं मुख्यतीर्थं । देवेष्विव जिनेश्वरः ॥ ध्यानेषु विमलं ध्यानं । ब्रह्मचर्यं व्रतेष्विव ॥ ३४ ॥ श्रामण्यं सर्वधर्मेषु । प्रथमं खलु कथ्यते ॥ यत्तन्मुञ्चं विना मुक्ति—नारी नो वरयेद्धरं ॥ ३५ ॥ विज्ञोरिति मुखात् श्रुत्वा । देशनां चंडशेखरः ॥ कृणात्प्रबुद्धः श्रामण्यं । सन्नार्योऽपि समासदत् ॥ ३६ ॥ धरलेशो विज्ञोः कायो—त्सर्गस्थानैर्बुधैस्तटे ॥ चंडकांतमणीविंव—प्रासादं निरमापयत् ॥ ३७ ॥ जगवानपि लोकाना—मनुग्रहपरस्ततः ॥ रैवताङ्घ्रि शृंगेषु । विजहार समंततः ॥ ३८ ॥ ततोऽपि विहरन् स्वामी । विश्वं तीर्थमयं सृजन् ॥ सम्मेतशिखरं प्राप । सहस्रमुनिसंयुतः ॥ ३९ ॥ नन्नस्यकृष्णसप्तम्यां । श्रवणस्थे निशाकरे ॥ चंडप्रज्ञः प्रभुस्त-

माहा०

॥४६॥

शत्रुंजय

॥ ४६५ ॥

स्थौ । तत्र निष्कंपमानसः ॥ ४० ॥ सार्धसप्तपूर्वलक्षा-नायुः पूर्णं प्रपादय सः ॥ गृहीतान-
शनः स्वामी । प्रापत्यदमखंदितं ॥ ४१ ॥ सैवैः सुरैर्देर्निर्वाण-महिमा त्रिजगद्भिज्जोः ॥ पूर्व-
वन्निर्ममे तत्र । गतं च स्वे पदे मुदा ॥ ४२ ॥

इतश्च विहरंस्तत्र । स मुनिश्चंद्रशेखरः ॥ चंद्रप्रज्ञां पुरीं प्राप । पावितां जगवत्क्रमैः ॥
॥ ४३ ॥ तत्सूनुरथ तं प्राप्तं । श्रुत्वा चंद्र्यशा नृपः ॥ वेगादागादखंदाज्ञो । राजपंचशतीयु-
तः ॥ ४४ ॥ मुनिर्ज्ञानी नतांस्तांश्च । धर्मलाज्जादनु स्फुटं ॥ गिरानुजग्राह धर्मा-नुसारि-
ण्या दयामयः ॥ ४५ ॥ यदत्रास विभुश्चंद्र-प्रज्ञस्तेनेदमुत्तमं ॥ तीर्थं चंद्रप्रज्ञासाख्यं । वि-
ख्यातं यास्यति क्लितौ ॥ ४६ ॥ विभुर्यत्र जलध्वंस्त-रस्थान्प्रतिमया स्थिरः ॥ उद्वेलश्चाजव-
द्गार्दि-रूध्वमूध्वं गतस्ततः ॥ ४७ ॥ लवणांबुधिनाथेन । लवणेन च ज्ञातः ॥ स एवा-
हंघि तत्कावं । उत्रीज्जूतेन सर्वतः ॥ ४८ ॥ यत्र चाकारि धरणे-नार्हद्वेश्म सुनिर्मलं ॥ त-
त्तीर्थं पावनं तस्मात् । पवित्रोंबुधिरप्ययं ॥ ४९ ॥ ~~यत्र चाकारि धरणे-नार्हद्वेश्म सुनिर्मलं~~ ॥ पूर्वमत्र युगादीश-पौ-
त्रेण शशिकीर्तिना ॥ चंदोद्यानसमीपेऽथ । ज्ञाविनो निजज्ञावतः ॥ ५० ॥ चंद्रप्रज्ञस्य प्रा-

माहा०

॥ ४६५ ॥

शत्रुंजय

॥४६६॥

सादः । स्वपुरे निरमीयत ॥ तत्तदाद्यतुलं तीर्थ-मिदं सर्वत्र पावनं ॥ ५१ ॥ ~~यत्र~~ ॥ यत्र
 समवसरणं । योजनांककितौ विज्ञोः ॥ तत्र मृता नरा देवा-यास्यंति सुगतिं ध्रुवं ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥ कुणपेषु न दुर्गंधो । न कीटा न च पूतयः ॥ ज्विष्यंति यतस्तत्र । जिनपादपवित्रिते ॥
 ॥ ५४ ॥ अत्र ये त्यक्तसावया । जिनध्यानपरायणाः ॥ तपस्यंति तपस्तेषां । न दूरे मुक्ति-
 कामिनी ॥ ५५ ॥ नरके न न तिर्यक्षु । प्रयांत्यत्र मृताः खलु ॥ किंतु नृत्रिदिवश्रेयः-श्रेयां-
 सि कलयंति ते ॥ ५६ ॥ सागरो यदयं तीर्थ-रक्षायै सगरेण च ॥ कृष्टोऽष्टमजिनस्त्रात्रो-
 दस्पृष्टस्तेन पावनः ॥ ५७ ॥ यद्वाह्मीयं जिनस्त्रात्र-कृते ब्रह्मविमौजसा ॥ आनिन्ये सर्वथा ते-
 न । पवित्रेयं बहूदका ॥ ५८ ॥ घनानामपि तीर्थानां । यत्संगतिरिहाज्जवत् ॥ तेनेदमुत्तमं
 तीर्थं । सर्वकलमषघातकं ॥ ५९ ॥ चतुःशाखाज्जिराराजो । धर्मोऽत्र शुज्जनावतः ॥ विस्तारं
 शतशाखाज्जिः । प्राप्स्यत्यज्जिमत्प्रदः ॥ ६० ॥ धर्मोपदेशमासूय । स इत्थं मुनिपुंगवः ॥
 पुनर्विहत्तेमन्यत्र । ययौ सर्वोपकारकः ॥ ६१ ॥ तत्र चंड्यशाश्वं-प्रज्ञोऽश्वं-मणीमयां ॥ स
 प्राप्तादां महामूर्तिं । कारयामास हर्षतः ॥ ६२ ॥ अदूरे सोमयशसा । कारितस्याहं दोकसः

माहाण

॥४६६॥

शत्रुं जय

॥ ४६७ ॥

॥ स प्रासादोऽन्नवच्चं—यशसस्तत्समो ननु ॥ ६१ ॥ स चंद्गेश्वरस्यापि । पितुर्मूर्तिं मणि-
मयीं ॥ अकरोत्पुतज्जक्तिर्हि । पितर्येवं विराजते ॥ ६२ ॥ चंद् चंद्प्रजस्यैव । लांठनं तस्य
मूर्धनि ॥ अकारयत्पितुः स्नात्रं । जिनस्नात्रोदकेन च ॥ ६४ ॥ समानमुज्जयोर्मूर्त्योः । स
चकार यतो महं ॥ लोकश्च नृपज्जक्त्यास्य । पितर्यातिनुतेऽर्चनं ॥ ६५ ॥ ततश्चंद्गेशास्तीर्थ-
यात्रायै शुज्जन्नावतः ॥ अचालीस्त्वहि सगर—वदग्रो संघसंयुतः ॥ ६६ ॥ दिनैः कतिपयैस्ती-
र्थे । स गुरुद्विष्टवर्त्मना ॥ चकार सर्वं विधिव—दानपूजनलक्षणं ॥ ६७ ॥ सोऽपि तत्र क्व-
चिक्कीर्णान् । प्रासादान् वीक्ष्य दुःखितः ॥ उदधार कृतस्फार—गुरुवाग्जार आदरात् ॥ ६८ ॥
पुंररीके रेवते चा—बुदे बाहुबलावपि ॥ शिखरेष्वथ सर्वेषू—क्षरं चक्रे स ज्जक्तितः ॥ ६९ ॥
स तीर्थयात्रामुक्षरं । कृत्वा चंद्गेशा नृपः ॥ जग्राह दीक्षां मुक्तिस्त्री—सखीं सज्जुरुसन्निधौ ॥
॥ ७० ॥ स पूर्वजहं समवाप्य दीक्षां । क्षीणाष्टकर्माजितकेवलश्रीः ॥ अंते सुखान्याप शि-
वस्य यत्तत् । तीर्थप्रज्ञावो विमलोऽमरैर् ॥ ७१ ॥

॥ इति नवमोक्षरः ॥

माहाण

॥ ४६७ ॥

शत्रुंजय

॥४६८॥

शांतिः शांतिकरः संघे । सदा स्यात्सुरसेवितः ॥ मुक्तवेदुं मलिनं यस्य । पादपद्मं मृगो-
 ऽज्जत् ॥ ७२ ॥ बभ्रूव ज्ञारते क्षेत्रे । पुरे गजपुरे वरे ॥ जितविश्वविश्वसेनो । विश्वसेनो म-
 हीधवः ॥ ७३ ॥ अचिरानाम तत्पत्नी । शीललीलासमुज्ज्वला ॥ सा द्विश्वतुर्दशस्वप्नान् । नि-
 शाशेषे व्यलोकयत् ॥ ७४ ॥ सर्वार्थसिद्धिः स्वामी । मासे ज्ञादपदे सितौ । सप्तम्यां च ज-
 रण्यां जे । तस्याः कुहाववातरत् ॥ ७५ ॥ द्विस्वप्नदर्शनादर्ह-च्चक्रिजन्मसुनिश्चया ॥ रत्नग-
 र्जेव सा गर्जे । बभ्रार शुभ्रदोहदा ॥ ७६ ॥ पूर्णे काले सितौ ज्येष्ठे । त्रयोदश्यां शुभ्रेशके
 ॥ जरणीस्थे विधौ देवी । सुतरत्नमजीजनत् ॥ ७७ ॥ कुमारीशक्रभ्रूशक्र-मुखैः सर्वादरा-
 जनैः ॥ चक्रे जन्मोत्सवो नाभ । शांतिरप्यस्य हर्षतः ॥ ७८ ॥ स यौवने स्वर्णरुचि-श्रत्वा-
 रिंशन्नुस्तनुः ॥ राज्यस्य ज्ञारमुररी-चकार पितृशासनात् ॥ ७९ ॥ चक्ररत्नानुसारेण ।
 जितषट्खंरुज्जारतः ॥ चकार राज्यं सुहितः । स्वाराज्यमिव देवराट् ॥ ८० ॥ ज्येष्ठकृष्णच-
 तुर्दश्यां । जरण्यां विश्वनायकः ॥ सहस्रेण नृपैर्जेजे । व्रतं शक्रकृतोत्सवः ॥ ८१ ॥ उद्वस्थः
 सकलान् देशान् । विहृत्य विभुरन्यदा ॥ वनं गजपुरोपांते-ऽशिश्रियद्वयानधीरधीः ॥ ८२ ॥

माहा०

॥४६८॥

शत्रुंजय

॥ ४६ ॥

पौषशुक्ले नवम्यां स । लोकालोकप्रकाशकं ॥ केवलज्ञानममल-माप कर्महयादथ ॥ ८३ ॥
 तैस्तैरतिशयैर्युक्तः । सेवितः सर्वतः सुरैः ॥ स्वामी शत्रुंजयोपांते । सिंहोद्यानमशिश्रियत् ॥
 ॥ ८४ ॥ इतश्च कश्चिन्मिथ्यात्वी । पुराजूद् ब्राह्मणः पुरे ॥ प्रतिष्ठानाजिधे यज्ञ-कर्मनिष्ठोऽति-
 दुष्टधीः ॥ ८५ ॥ आजगाम मुनिः कश्चि-दन्यदा यज्ञवाटके ॥ तस्य सन्नक्तिसंसिद्ध-लोक-
 ब्रातवृतस्य च ॥ ८६ ॥ तत्र हिंसां मुनिर्दृष्ट्वा । किंचिद्दूनोहृदंतरा ॥ इत्युच्चैरवदद्भिः धिक् ।
 शुद्धसिद्धांतदूषकान् ॥ ८७ ॥ पुरा चकार जरतो । वेदान् धर्मपरांस्तु तान् ॥ ग्रासांधाः सांप्रत-
 ममी । दूषयंत्यंगिघाततः ॥ ८८ ॥

इति तस्य मुनेर्वाक्यात्स क्रुद्धोऽथ द्विजब्रुवः ॥ श्रवमुत्पाद्य वेगेना-धावत स्मृतदुष्टधीः
 ॥ ८९ ॥ स क्रोधांधो द्विजो धावन् । यज्ञस्तंजे समुच्चृते ॥ आस्फाट्य प्रात्यजत्प्राणान् ।
 सापराधानिव कृणात् ॥ ९० ॥ सोऽर्त्या मृत्वा द्विजः सिंहो-द्याने पंचाननोऽन्नवत् ॥ मु-
 निदर्शनपुण्याच्च । प्रपेदे तीर्थमुत्तमं ॥ ९१ ॥ सोऽपिपंचाननस्तत्र । त्रासयन् सत्वसंचयं ॥
 ॥ ९२ ॥ ध्यानाधिरूढमुन्निडं । पश्यतिस्म तदा प्रभुं ॥ ९३ ॥ दर्शनाज्ञांतिनाथस्य । तस्य कोपानलो-

माहा०

॥ ४६ ॥

शत्रुंजय

॥ ४७७ ॥

ज्वलत् ॥ शीतोपचाराज्ज्वरवत् । खलवत्सामवाक्यतः ॥ ९३ ॥ पुष्पेनाञ्जोदयन् पृथ्वीं । म-
 र्मरध्वनिदूषितां ॥ गुंजारुणां वकः पाणि-मुत्पाद्याधावत् झुतं ॥ ९४ ॥ प्रज्ञोः पंचकरासन्न-
 मेत्य जित्ताविवैणहा ॥ आस्फाड्य लोष्ठुवत्पापः । सप्तचापानपासत् ॥ ९५ ॥ फालच्युत-
 मिवात्मानं । मन्यमानोऽतिमर्षणः ॥ अग्रेत्पुण्यमानस्तु । प्रतिनाथमधावत् ॥ ९६ ॥ पुनः
 पुनः स्वद्वयमानः । स एवं क्रोधदुर्धरः ॥ अग्रे किंचिददृष्ट्वाथ । मनस्येवं व्यचिंतयत् ॥ ९७ ॥
 पुरः किंचिन्न पश्यामि । फालामे न फलत्यपि ॥ असामान्यस्ततः कश्चि-दयं शान्तशरीरञ्च ॥
 ॥ ९८ ॥ चिंतयन्निति पश्यंश्च । स्वामिनं स पुनः पुनः ॥ सस्मार प्राग्भवस्याथ । तत्तादृ-
 ककृतकर्मणः ॥ ९९ ॥ शान्तकोपं परिज्ञाय । स्वामी तमथ चावदत् ॥ तस्मै हि तैले पयसः
 । पातो जवति दाहकृत् ॥ १०० ॥ अयि त्वमात्मनः पूर्वं । ज्ञवं स्मरसि वामव ॥ तत्तादृक-
 र्मणस्तिर्यक् । जातोऽसि मृगघातकः ॥ १ ॥ लब्ध्वापि तीर्थनाथस्य । सामीप्यं कथमद्य ज्ञोः
 ॥ हिंसां नरकजननीं । त्वं करोष्यतिरोषणः ॥ २ ॥ हितोपदेशिनि मुना-वपि क्रुद्धोऽसि य-
 द्यदा ॥ तदैव तत्फलं विप्र । प्राप्तवानसि मृत्युतः ॥ ३ ॥ मुंचाधुनापि जीवानां । घातमाश्र-

माहाण

॥ ४७७ ॥

शत्रुंजय

॥४७१॥

य तत्कृपां ॥ ज्ञज धर्ममनिर्विण्ण-स्तीर्थमाराधयेति च ॥ ४ ॥ प्रतिबोध्येति तं स्वामी । ध-
र्मोक्त्याथ पुरोऽचलत् ॥ सोऽपि शांतमनाः सिंहो । ययौ श्रीजिनपृष्ठगः ॥ ५ ॥ स्वामी स्व-
गिरिमारूढ-स्तमुवाचेति पृष्ठगं ॥ स्थेयमत्रैव ज्वता । कुर्वता साम्यमंगिषु ॥ ६ ॥ अत्रैव
ज्वतो ज्ञावि । क्षेत्रस्यास्य प्रज्ञावतः ॥ स्वर्गतिश्च ततोऽप्येका-वतारात्पदमव्ययं ॥ ७ ॥

इत्याज्ञाराधनपर-स्ततोऽसौ स्वामिचिंतकः ॥ तत्रातिष्ठद्वयादहो । मुनिवज्रांतमानसः
॥ ८ ॥ शुज्जधानान्मृतः सोऽयम् । प्रापत्स्वर्गतिमुत्तमां ॥ तीर्थप्रज्ञावो विफलो । जायते न क-
दापि हि ॥ ९ ॥ मरुदेवाख्ये ततः शृंगे । स्वामी सुरगणैर्वृतः ॥ अजितस्वामीवन्मासां-श्वतु-
रोऽप्यत्यवाहयत् ॥ १० ॥ तत्र गंधर्वविद्यान्त-दमरोरगमानवाः ॥ प्रत्यहं पूजयामासुः । प्रभुं
प्रीतिभृता नताः ॥ ११ ॥ तत्र प्रावृट्चतुर्मासी-मतिक्रम्येति तीर्थराट् ॥ व्यहार्षीद्विश्वबोधा-
या-न्यत्राथो ज्ञानुमानिव ॥ १२ ॥ एत्य स्वर्गासिंहदेवो । जगदीशपवित्रिते ॥ शृंगे तत्र शां-
तिजिन-चैत्यं चक्रे समूर्त्तिकं ॥ १३ ॥ स्वस्वर्गतिहेतौ च । शृंगे तत्राथ सोऽमरः ॥ प्रासा-
दान् कारयामास । जिनस्वप्रतिमान्वितान् ॥ १४ ॥ शृंगमेतसिंहसुरे-णान्यैस्तदनुगैरपि ॥

माहा०

॥४७१॥

शत्रुंजय

॥४७३॥

अधिष्ठितं सर्वकामान् । शान्तिज्ञक्त्या प्रयच्छति ॥ १५ ॥ प्राङ्मुखस्याथ चैत्यस्य । तस्य पं-
चधनुर्मिते ॥ इशानकोणे यक्षोऽस्ति । चिंतारत्नं स यच्छति ॥ १६ ॥ अर्धयुष्टकोटयो देवा-स्त-
त्र कल्पद्रुमस्थिताः ॥ शान्त्याराधनकर्तृभ्यो । ददते सर्वमीप्सितं ॥ १७ ॥ पारलौकिकसंसि-
द्धि-स्तीर्थत्वादहंदाश्रयात् ॥ तत्रैव जवति प्राज्य-पुण्यज्जाजां न संशयः ॥ १८ ॥ विहृत्य
सर्वशृंगेषु । जगवानथ पावयन् ॥ पादन्यासैर्धरां प्राप । क्रमाङ्गजपुरं पुरं ॥ १९ ॥ शान्तिसू-
नुश्रकधरो । मत्वा तातं जिनेश्वरं ॥ संप्राप्तं त्वरितं नंतु-माययौ सपरिच्छदः ॥ २० ॥ नत्वा
स्तुत्वा निषसेषु । सज्येष्वथ जिनेश्वरः ॥ देशनामास्यकमला-न्मकरंदवडुङ्गौ ॥ २१ ॥
शीलं शत्रुंजयः शैलः । शमत्वं जिनसेवनं ॥ संघः संघाधिपत्वं च । शिवप्रतिभुवस्त्वमी ॥
॥ २२ ॥ श्रुत्वा चक्रधरः स्वामि-देशनामिति शस्तधीः ॥ उत्थायोवाच संघाधि-पत्यं यत्
मम प्रज्ञो ॥ २३ ॥

अथ स्वामी सुरानीतान् । लात्वा वासाकृतांस्तदा ॥ मालया सममेतस्य । मूर्ध्न्यधा-
द्विहितोत्सवं ॥ २४ ॥ तामाशिषं जगद्भर्तु-रादायाथ धराधवः ॥ संघं निमंत्रयामास । वास-

माहा०

॥४७३॥

शत्रुंजय

॥४७३॥

वाहतचैत्ययुक् ॥ १५ ॥ सुलग्ने संघसहितः । कुलस्त्रीकृतमंगलः ॥ चचाल चालयन् विश्वं ।
 सैन्यज्जारैः स संघपः ॥ १६ ॥ प्रयाणैरनवञ्चिन्नैर्नमन् ग्रामे जिनान् मुनीन् ॥ सुराष्ट्राष्ट्र-
 मापेदे । स तीर्थस्यापि सन्निधिं ॥ १७ ॥ देवालयपुरस्तस्य । निषसस्यान्यदागमत् ॥ कश्चि-
 द्विद्याधरः स्फार-शृंगाराद् द्योतयन् नजः ॥ १८ ॥ तद्दर्शनाच्चक्रधरः । किञ्चिदप्युन्नितो न-
 यात् ॥ वरासने निषसेऽथ । सोऽपि तस्मिन्नुपाविशत् ॥ १९ ॥ युतांजलिरथ प्राह । विद्या-
 धरपतिर्नृपं ॥ अर्हत्सूनो चक्रधर । त्वमीदृवाकुकुलाचलः ॥ २० ॥ मणिप्रियस्य पुत्रोऽहं ।
 खेटङ्गपतेर्ननु ॥ नाम्ना कलाप्रियः कामं । शत्रुजिर्वेष्टितश्चलात् ॥ २१ ॥ आदेशाप्नोत्रदेवी-
 नां । त्वत्तो वैरिहयं विदन् ॥ त्वां नेतुमागतः शीघ्रं । तत्प्रसीद मयि प्रज्जो ॥ २२ ॥ इत्यु-
 क्तितश्चक्रधरा-देशं प्राप्य कलाप्रियः ॥ विमानं रचयामास । तदैवामितशक्तिजिः ॥ २३ ॥
 विद्याजृता समं चक्र-धरो विद्याविमानतः ॥ कृणात् खेटपुरं प्राप । खेदितं रिपुसंचयैः ॥
 ॥ २४ ॥ समायाते चक्रधरे । जलकांत इवारयः ॥ अपासरन्नाप इव । तस्य तेजोऽसहिष्ण-
 वः ॥ २५ ॥ विज्ञाणे शत्रुसंघाते । स्वांते हृष्टः कलाप्रियः ॥ जगाद सादरं चक्र-धरं धरणि-

माहा०

॥४७३॥

शत्रुंजय

॥४७४॥

वह्मजं ॥ ३६ ॥ स्वयं त्वय्यनुरक्तां मे । स्वसारं ददतः प्रज्ञोः ॥ कथं प्रत्युपकारोऽयं । तथा-
प्येनां समुद्रह ॥ ३७ ॥

इत्युक्त्वा स ददौ तस्मै । गुणमालां गुणावलीं ॥ वज्रौ तत्संगमात्सेन्दु-संगमादिव कौ-
मुदी ॥ ३८ ॥ अन्या अपि हि तदूष-मोहिताः खेचरांगजाः ॥ उपयेमे चक्रधरो । ज्ञायं
सर्वत्र तादृशं ॥ ३९ ॥ स्पृहयालुं ततस्तीर्थे । तं मत्वा स कलाप्रियः ॥ अधिरोह्य विमाने
झाक् । तत्रानैषीत्प्रियायुतं ॥ ४० ॥ चलत्यपि विमाने स्राक् । संगीतं स समाहितः ॥ रच-
यामास नारीजि-स्तन्मनःप्रीतिहेतवे ॥ ४१ ॥ वातायनस्थो विश्वस्य । स पश्यन् सुखमा-
सुखं ॥ दृष्टोद्यानं क्वचिद्भ्यं । जगौ विद्याधरं नृपः ॥ ४२ ॥ पश्यैतत्कुसुमामोद-मेडुरा-
लिकुलाकुलं ॥ सद्कारसारसूत-प्रहृष्टपरपुष्टनृत् ॥ ४३ ॥ तदस्मिन् विपिने चेतो । रंतुमि-
च्छति मेऽनघ ॥ अवतारय रयाद्यानं । सानंदोऽत्र जवानपि ॥ ४४ ॥ कलाप्रियः प्रियं तच्च ।
श्रुत्वा यानं घनाध्वनः ॥ जूमावुत्तारयञ्जीघ्र-मिष्टोक्तं सफलं सृजन् ॥ ४५ ॥ तस्मिन् वने दु-
महन्ने । सन्नेत्रामृतवर्षिणि ॥ रंतुं चक्रधरः कांता-सममैवत्स कौतुकी ॥ ४६ ॥ स पश्यन् दु-

माहा०

॥४७४॥

शत्रुं जय

॥४७५॥

मचारुत्वं । फलपुष्पाण्यपाहरत् ॥ सुधाकुंभमिदानीं । पुरश्चालोकयत्सरः ॥ ४७ ॥ अतु-
 ग्नाहोर्मिसंवर्म्मि—तांबुजप्रचयदलैः ॥ शिलीमुखान् क्षिपद् दृष्ट्वा । सरः स खेचरं जगौ ॥
 ॥ ४८ ॥ पालीतालीडुमालीतलमिलितपत्रश्रान्तविश्रान्तपांश्र—वातप्रख्यातधर्मातपहरणचणः
 कंकणश्रीर्धरिः ॥ हेलोन्मीलन्नवीना मलबहुललुल्लोलकल्लोलमाला—लीलाखेलन्मराली-
 कुलकलविरुतैरुद्वरणः पट्टवलोऽयं ॥ ४९ ॥ इषल्लोलोर्मिपातप्रज्ञवरवज्रवज्रास्यलीलाजिरु-
 चै—रेकत्रेकश्च केकी कलयति विरुतान्यावहन्नृत्तवृत्तं ॥ मंशरावप्रलुन्यन्निजयुवतियुतश्चैष च-
 क्रोऽपि वक्त्री—कृत्य ग्रीवां नवांजोरुहविशकवलानति चात्यंतहृष्टः ॥ ५० ॥ उन्नित्रांबुजजात-
 गंधगरिमप्रोन्निऽमुत्पट्टपदः । सोऽयं स्वां सुदर्तीं मधूनि स विधौ संज्ञोजयंत्यंबुजात् ॥ यत्पी-
 त्वा जलमेष हंसविहगश्चुं निजामुन्मुखां । धत्ते तज्जलदं तन्मागत इतीवास्मादस्तत्याशयैः ॥
 ॥ ५१ ॥ तदत्रैव मनो रंतुं । ममेवति कलाप्रियः ॥ परितः पालिमेतस्य । पश्यामीह प्रद-
 क्षिणं ॥ ५२ ॥

स इत्युक्त्वा समं तेन । व्रमंश्चक्रधरः सरः ॥ वृक्षशाखातिरोन्नत—मपश्यच्चैत्यमग्रतः ॥

माहा०

॥४७५॥

शत्रुंजय

॥४७६॥

५३ ॥ तच्चैत्यांतर्मणीर्धिव-मादिदेवस्य निर्मलं ॥ दृष्ट्वा स हृष्टः पूजायै । ययावंतः सन्नार्यकः ॥
 ५४ ॥ जिनं पुष्पाक्षतस्तोत्रैः । पूजयित्वा समाधिजिः ॥ आलोकयामास शोभां । प्रासादस्य
 गरीयसीं ॥ ५५ ॥ स बाह्ये यावदायाति । तावद्वातायनस्थितां ॥ विचित्ररूपां नारीं व ।
 वानरीं जग् व्यलोकयत् ॥ ५६ ॥ सुंदरेयमितीवासौ । यावत्स्पृशति पाणिना ॥ नारी-
 जूतां दिव्यरूपां । तावत्तां कीदृशं सिस्मिये ॥ ५७ ॥ यावत्किंचिन्नृपो वक्ति । तावत्तत्परिचा-
 रकौ ॥ विद्याधराबुजावेत्य । मुदाजगदतुर्नृपं ॥ ५८ ॥ विस्मयं मा कृथा राज-त्रस्या रूपवि-
 पर्ययात् ॥ चित्रामस्मत्कथां श्रोतु-मर्हसीह निषीद ज्ञोः ॥ ५९ ॥ इति श्रुत्वा निषसेऽथ
 । तस्मिन्नेको जगाविति ॥ वैताद्व्यस्योत्तरश्रेण्यां । वसामो नृपते वयं ॥ ६० ॥ इयं महु-
 हिता मूर्त्या । श्रंगाररसजीविनी ॥ श्रंगारसुंदरीनाम । क्रमाद्यौवनमासदत् ॥ ६१ ॥

अन्यदोद्यानमेदिन्यां । मधौ रंतुं सखीयुता ॥ जगामेयममेयश्री-र्वसंतश्रीरिवांगिनी
 ॥ ६२ ॥ गृह्णंती स्वेच्छयाप्यत्र । प्रसूनफलपद्मवान् ॥ ययौ वनांतरं तत्रा-प्यैव द्वातुं फलादिकं
 ॥ ६३ ॥ तद्गुणाधीश्वरी चक्रे-श्वरी नाम्नास्ति देवता ॥ तयेयं चपलत्वेन । शप्तेति ज्ञव वानरी

माहा०

॥४७६॥

शत्रुंजय

॥४७७॥

॥ ६४ ॥ विज्यत्या त्वनया नत्वा । विज्ञप्तानुग्रहाय सा ॥ हृष्टा बभूव प्रायेण । नोत्तमा ह्य-
 तिकोपिनः ॥ ६५ ॥ उवाच च शान्तिसूनु-र्नाम्ना चक्रधरो नृपः ॥ जवतीं करसंस्पर्शात् । स्व-
 रूपे योजयिष्यति ॥ ६६ ॥ गृहिष्यति स एवापि । तव शशिं सुलोचने ॥ इत्यनुग्रहमासूत्र्य
 । पुनर्देवी तिरोदधे ॥ ६७ ॥ असावपि कृणाद् जूत्वा । वानरी चात्र कानने ॥ स्थिता ज्ञा-
 ग्यैरमुष्याश्च । त्वमप्यत्रागतोऽधुना ॥ ६८ ॥ मर्त्यत्वदानतः सेयं । त्वया क्रीता महीधव ॥
 करावलंबदानेन । कामाब्धेः पुनरुद्धर ॥ ६९ ॥ अर्च्यार्थितः स इति तैः । कलाप्रियकृतादरः
 ॥ तदैवोदवहत्कन्यां । श्रीयुगादीशसाक्षिकं ॥ ७० ॥ कत्राप्रियेण । ताच्यां च । ददिरे विमलाः
 कलाः ॥ तस्मै प्रत्यक्षरूपाश्च । ददुर्देव्यो वरं वरं ॥ ७१ ॥

स इत्थं परिणीयाश्च । ब्रमंस्तत्र वनांतरा ॥ जटिनामाश्रमनैक-त्सरितीरे तपस्यतां ॥
 ॥ ७२ ॥ विज्ञाय लक्ष्णैर्नृपं । तं तपस्विन आदरात् ॥ सज्ञावयामासुरर्ध-पाद्यैरञ्जुत्थि-
 ताः कृणात् ॥ ७३ ॥ के यूयं किंव्रता अत्र । किं ध्येयं जवतामिति ॥ तानपृच्छन्महीनेता ।
 बहुमानपुरस्सरं ॥ ७४ ॥ ततस्ते जगदू राजन् । वयं कञ्चान्वये ननु ॥ तापसाः कंदमूलानि ।

माहा०

॥४७७॥

शत्रुंजय

॥४७८॥

जह्यामो जटाधरतः ॥ ७५ ॥ नमस्यामो युगादीशं । बद्धकलानि वसीमहि ॥ जजामहे ब्र-
 ह्मचर्यं । शयाना जूमिमंमले ॥ ७६ ॥ निशम्येति चक्रधरः । प्राह तान् वंचिता इहा ॥ यूयं
 धर्मेण मिथ्यात्व-मोहितास्तद्विपर्ययात् ॥ ७७ ॥ निस्संगा ब्रह्मचर्यादि-तपोजपपरायणाः ॥
 युगादिदेवशरणा-स्तदखाद्ये कथं रताः ॥ ७८ ॥ गूढस्नसाश्चिन्नरुहाः । समजंगाश्च पल्लवाः ॥
 मिथ्यादृशामविज्ञाता । अखाद्या हि प्रकीर्तिताः ॥ ७९ ॥ तीक्ष्णसूचीमुखाक्रांते । ज्ञागेऽनं-
 ताः शरीरिणः ॥ उत्पद्यंते हि लीयंते । यत्र तेऽनंतकायिनः ॥ ८० ॥ उदंबरवटप्लव-काको-
 ङुवरशाखिनां ॥ अश्वत्थस्यापि फलं ना-श्रीयात्कुमिकुलाकुलं ॥ ८१ ॥ त्याज्या महाविकृत-
 य-श्वत्सोऽनंतदोषदाः ॥ मयं मांसं नवनीतं । मधूनि च जवंति ताः ॥ ८२ ॥ हिमं विषं
 च करकान् । सर्वमृच्च नवं फलं ॥ रजनीजोजनानंत-कायान् संधानकं तथा ॥ ८३ ॥ वृं-
 ताकाज्ञातफलानि । तद्दद्या पुष्पितौदनं ॥ बहुबीजामगोरस-संपृक्तं द्विदलं त्यजेत् ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥ द्वाविंशतिरजह्याणि । जिनैरुक्तान्यमूनि यत् ॥ अत्यक्त्वा तत्कथं पूज्यो । जव-
 निः प्रथमो जिनः ॥ ८५ ॥ जातिहीनत्वमज्ञातृ-ज्ञावो रोगस्य संजवः ॥ दरिद्रत्वममीषां स्या-

माहा०

॥४७८॥

शत्रुंजय

॥४७७॥

ब्रह्मणात्रारको मृतः ॥ ८६ ॥ ज्ञात्वा जिनोक्तमेतानि । यो जहाति सुधीर्नरः ॥ स भुक्त्वा-
 नंतसौख्यानि । निःशयो याति निर्वृतिं ॥ ८७ ॥ निशम्येति चक्रधरात् । सर्वे तेऽथ तपस्वि-
 नः ॥ संविज्ञाः प्रोचुरस्माकं । जव मार्गनिदर्शकः ॥ ८८ ॥ मिथ्यात्वज्ञावतोऽस्मान्नि-रि-
 यान् कालः स्वजन्म नः ॥ अर्थीकृतं महाराज । चिंतामणिरिवांधवैः ॥ ८९ ॥ जगौ नृप-
 तिरप्येवं । खेदं मा कुरुतेति यत् ॥ आगच्छत मया सार्द्धं । नंतुं श्रीवृषन्नप्रभुं ॥ ९० ॥ इत्या-
 मंभ्यातिमानेन । नृपस्तान् व्योमयानयुक् ॥ प्रतिसंधं जगामाथ । जतद्वदत्तकौतुकः ॥ ९१ ॥
 सवधूकं तमायांतं । दृष्ट्वा संघजना मुदा ॥ तूर्याणि नादयामासुः । समं धवलगायनैः ॥ ९२ ॥
 तदागमात्तदा संधे । प्रमोदः कोऽप्यनूत्रवः ॥ यः परानंदसदृशी-ज्ञावमासादयत्कणात् ॥
 ॥ ९३ ॥ ततस्तपस्विनस्तेऽपि । नृपदर्शितवर्त्मगाः ॥ क्रमात्तत्रागमन् राज-सन्मानादतिहर्षि-
 णः ॥ ९४ ॥ तीर्थपूजां संघपूजां । क्रमात्कृत्वा महीधवः ॥ आसुरोह पुंनरीक-गिरिं शक्रक-
 तोत्सवः ॥ ९५ ॥ विधिवत्तत्र पूजां चा-रात्रिकं दानमादरात् ॥ इंद्रोत्सवमुखं कृत्यं । चका-
 र सकलं नृपः ॥ ९६ ॥

माहा०

॥४७७॥

शत्रुं जय

॥ ४८० ॥

इतः सिंहसुरः सोऽथ । प्रत्यक्षीञ्चूय तत्पुरः ॥ उवाचाहं तव पितुः । प्रसादादीदृगर्दि-
 कः ॥ ९७ ॥ तिर्यग्जवमतिक्रम्य । यदनंतजवप्रदं ॥ अञ्चूवं त्रिदशः सोऽहं । तत्फलं जिन-
 तीर्थियोः ॥ ९८ ॥ शृंगे श्रीमरुदेवाख्ये । त्वत्पितुर्जगदीशितुः ॥ प्रासादोऽस्ति ततस्तत्र । ग-
 त्वा पूजय तं मुदा ॥ ९९ ॥ नृपस्तद्वाक्यतः शान्ति-मानर्च्य बहुज्जक्तितः ॥ पूर्ववत्सकलं कृ-
 त्यं । तत्रापि निरमापयत् ॥ १०० ॥ तपस्विनोऽपि ते तत्र । दृष्ट्वा श्रीवृषजं प्रभुं ॥ कृतकृ-
 त्यं मन्यमाना । जन्म स्वं मुदमादधुः ॥ १ ॥ उत्तरेण स्वर्गगिरि-मधो योजनञ्चूमितः ॥ त-
 स्थुस्तपस्विनस्तेऽपि । निर्देशात् केवलिप्रज्ञोः ॥ २ ॥ घातिकर्मकृये तत्र । तेषां ज्ञानमजाय-
 त ॥ प्रत्याख्यानपराणां च । मुक्तिरप्यञ्चवत्क्रमात् ॥ ३ ॥ यत्र ते तापसाः सिद्धाः । शक्र-
 निर्मितसत्क्रियाः ॥ नाम्ना तदादि समञ्चूत् । स तापसगिरिर्वरः ॥ ४ ॥ ततश्चक्रधरस्तीर्थी ।
 पश्यन्मुक्तिगृहोपमं ॥ सानंदः पुरुदूतेना-वादि नादयता गिरिं ॥ ५ ॥ त्वत्पूर्वेषामिदं तीर्थं ।
 कालयोगाद्विसंस्थुलं ॥ उर्ध्वमर्दसि प्राज्य-गुणोत्तरजिनांगज ॥ ६ ॥ जीर्णास्तानेव जूज-
 र्त्ता । प्रासादानकरोद् दृढान् ॥ आत्मनश्च पुनस्तस्मा-ऋर्जरं जवपंजरं ॥ ७ ॥ त्वं जीर्णो-

माहा०

॥ ४८० ॥

शत्रुंजय

॥४८१॥

क्षारकूर्चार्थे । जातोऽस्मिन्निति तं मुदा ॥ स्तुवन्नवर्ष्यदूयैः । पुष्पवर्षैः समं हरिः ॥ ८ ॥ पुं-
 नरीकाचलशृंगे-ष्वशेषेषु स पूर्ववत् ॥ प्रासादान् रचयामास । कांश्चित्सङ्क्रान्तवान् परान् ॥
 ॥ ९ ॥ ततश्चंप्रज्ञासाख्ये । क्षेत्रे सागरसन्निधौ ॥ चंडप्रज्ञस्य देवस्य । चक्रे चाष्टाह्निकोत्स-
 वं ॥ १० ॥ ततोऽपि रैवतं शैल-मुन्मीलत्संपदालयं ॥ आरुरोह विशामीशः । समं संघज-
 नैर्धनैः ॥ ११ ॥ कृतपंचशरोन्माथं । नेमिनाथं जिनेश्वरं ॥ जाविनं नुतिजिः संघ-लोका आ-
 नर्चयन्मुदा ॥ १२ ॥ तत्रापि सर्वशृंगेषु । जीर्णोक्षारमचीकरत् ॥ शिष्टिपत्तिर्नूतनान् कांश्चि-
 त् । प्रासादांश्च धराधवः ॥ १३ ॥ कृत्वेहं तीर्थनाथं तं । प्रदक्षिणमिलापतिः ॥ नंदिवर्द्धनशै-
 लाग्र-मारोहत्संघसंयुतः ॥ १४ ॥ तत्राप्यर्चामन्नदानं । संघपूजादिकं नृपः ॥ जीर्णोक्षारं च
 विधिव-न्निरमापयदंजसा ॥ १५ ॥ सम्मेतादिषु शृंगेषु । यात्रामासूय्य ज्ञातः ॥ हस्तिना-
 गपुरं प्राप । सङ्कुत्सवमिलापतिः ॥ १६ ॥ राज्यव्यापारमखिलं । पुनश्चक्रधरो नृपः ॥ स्कंधे
 वज्रार ज्ञरत-त्रिखंदाखंरुलो बली ॥ १७ ॥

इतश्च जगवान्न-शचीकप्रार्चितक्रमः ॥ श्रीशांतिनाथः सम्मेत-शिखरं मुनियुग् य-

शत्रुंजय

॥ ४८२ ॥

यौ ॥ १८ ॥ लक्षाब्धिं परिपूर्यायुः । समग्रं षोरुशो जिनः ॥ जग्राहानशनं सार्द्धं । मुनिजि-
 नवज्जिः शतैः ॥ १९ ॥ राधकृष्णत्रयोदश्या-मपरोहो जगद्भिः ॥ तैः समं मुनिजिर्मुक्ति-म-
 वाप क्रमयोगतः ॥ २० ॥ तत्र निर्वाणमहिमा । पूर्ववत्सकलैः सुरैः ॥ विदधे जिनचैत्यं च ।
 तथोत्तुंगं मणीमयं ॥ २१ ॥ निर्वाणं शांतिनाथस्य । श्रुत्वा चक्रधरो नृपः ॥ वैराग्याञ्चारु-
 चारित्र-मग्रहीकुरुसन्निधौ ॥ २२ ॥ दशवर्षसहस्राणि । खड्गधारासमं व्रतं ॥ प्रपाठ्य केवलं
 प्राप । मुनिश्चक्रधरस्ततः ॥ २३ ॥ ज्ञानादित्यकरैः स विश्वमखिलं पश्यन् करस्त्रांगिवत् ।
 ज्ञानांजोरुहकाननं च विकचं कुर्वन् समंतादपि ॥ बाह्यान्त्यंतरगं तमोऽपि सकलं निर्नाशय-
 न् ध्यानतः । श्रोमांश्चक्रधरः शिवालयमगात् सम्मेतशैलस्थितः ॥ २४ ॥

॥ इति ~~शत्रुंजय~~ ॥

इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते महातीर्थश्रीशत्रुंजयमाहात्म्ये
 अजितस्वामिश्रीसगरश्रीशांतिजिनचक्रधरादिमहा-
 पुरुषतीर्थोद्धारवर्णनो नामाष्टमः सर्गः समाप्तः ॥ ~~शत्रुंजय~~ ॥

माहा०

॥ ४८२ ॥

शत्रुंजय

॥ नवमः सर्गः प्रारब्धते ॥

माहा०

॥ ४८३ ॥

जयति जगतामधीश्वरः श्री-प्रथमजिनोऽज्ञतवैज्जवावदातः ॥ निखिलजनज्ञवद्वयार्थहेतु-
प्रकटितमार्गयुगो युगादिदेवः ॥ १ ॥ अस्यैवेद्ववाकुवंशस्य । पुरंत्तस्य गिरेरपि ॥ शृणु शक्र चरित्रं
तत् । कर्णामृतरसायनं ॥ २ ॥ वच्मि श्रीसुव्रतजिने-इस्य तीर्थे सुजन्मनः ॥ नारायणस्य
रामस्य । चरितं रावणस्य च ॥ ३ ॥ इतश्चादित्ययशसो । वंशे जूपेषु जूरिषु ॥ गतेष्वासीद-
योध्यायां । विजयो नाम पार्थिवः ॥ ४ ॥ अस्य श्लोकस्य व्याख्या—

(विजय १ वज्रबाहु २ पुरंदर ३ कीर्तिधर ४ सुकोशल ५ हिरण्यगर्ज ६ नद्युष ७ सोदा-
स ८ सिंहस्थ ९ ब्रह्मरथ १० चतुर्मुख ११ हेमरथ १२ शतरथ १३ उदयपृथु १४ वारिरथ १५
इंदुरथ १६ आदित्यरथ १७ मांधाता १८ वीरसेन १९ (प्रतिमन्यु १९) पद्मबंधु २० रविम-
न्यु २१ वसंततिलक २२ कुबेरदत्त २३ कुंधु २४ शरन्न २५ हिरद २६ सिंहदशन २७ हिर-
ण्यकशिपु २८ पुंजस्थल २९ ककुस्थ ३० दिलीप ३१ रघु ३२ अज ३३ अजपाल ३४ अन-

॥ ४८३ ॥

शत्रुंजय

॥४८४॥

रन्य ३५ अनंतरथ ३६ दशरथ ३७ श्रीराम ३८ लवणांकुश ३९-इत्यादिरामपूर्वजाः)

हिमचूलाकुक्षिजातौ । वज्रबाहुपुरंदरौ ॥ अज्ञूतां तत्सुतावाद्यः । शालहास्याद्वतं दधौ ॥

॥ ५ ॥ विजयोऽपि निजे राज्ये-ऽधिरोप्य च पुरंदरं ॥ स्वयं तु व्रतसाम्राज्या-दवाप परमं
पदं ॥ ६ ॥ पुरंदरात्कीर्तिधर-स्ततश्चासीत्सुकोशलः ॥ स तु गर्जवतीं पत्नीं । मुक्त्वा राज्ये-
ऽगृहीद्वतं ॥ ७ ॥ सहदेवीति तन्माता । मृत्वात्स्या व्याध्यन्नूहने ॥ संयमस्थौ पतिसुतौ । पू-
र्वक्रोधाददारयत् ॥ ८ ॥ ततो हिरण्यगर्जोऽज्ञू-न्नघुषो नाम तत्सुतः ॥ चलितेऽन्यत्र नघुषे ।
तडाङ्गी चाजयश्चिपून् ॥ ९ ॥ पत्युस्तस्यामसतीत्वं । चित्यमानस्य सान्यदा ॥ सतीत्वश्रा-
वणात्तीव्रं । ज्वरं देहादनाशयत् ॥ १० ॥ सोदासस्तु तयोः पुत्रो । रक्षोवन्मर्त्यमांसभुक् ॥
निर्वास्य मंत्रिनी राज्ये । तज्जः सिंहरथः कृतः ॥ ११ ॥ सोदासोऽपि मुनेर्धर्मं । श्रुत्वा जी-
वदयापरः ॥ महापुरेऽज्जवडजा । मृतेऽपुत्रे च तद्विज्ञौ ॥ १२ ॥ सोदासोऽथ सिंहरथं । जि-
त्वा राज्यद्वयेऽपि तं ॥ स्थापयित्वा स्वयं चारु । चारित्रं गुरुतोऽग्रहीत् ॥ १३ ॥ सूनुः सिं-
हरथस्याज्ञू-डजा ब्रह्मरथस्ततः ॥ चतुर्मुखस्ततो हेम-रथः शतरथस्ततः ॥ १४ ॥ अथोद-

माहाण

॥४८४॥

शत्रुंजय

॥ ४८५ ॥

यपृथुर्वारि-रथोऽथैदुरथस्ततः ॥ आदित्यरथमांघातृ-वीरसेनास्ततः क्रमात् ॥ १५ ॥ प्रतिम-
 न्युर्नृपस्तस्मात् । पद्मबंधुर्नृपस्ततः ॥ रविमन्युस्ततो राजा । वसंततिलकस्ततः ॥ १६ ॥ कु-
 बेरवत्तोऽथ कुंधु-शरज्जहिरदाः क्रमात् ॥ ततश्च सिंहदशनो । हिरण्यकशिपुस्ततः ॥ १७ ॥
 पुंजस्थलः ककुस्थोऽथ । रघुरेवं नृपेषु तु ॥ केषुचिन्मोहमाप्तेषु । स्वर्गमाप्तेषु केषुचित् ॥
 ॥ १८ ॥ ततोऽनरण्यो नृपतिः । साकेते पत्तनेऽजवत् ॥ विख्यातो यो जनेऽजोऽपि । तेजो-
 गोषितशात्रवः ॥ १९ ॥ स दिशः सकला जिष्णु-र्जयन् प्राग्जवकर्मणा ॥ सप्तोत्तरशतेना-
 थ । व्याधिज्जिः परिपीड्यते ॥ २० ॥ स रोगार्तिपरिक्लिष्टो-ऽप्यंतः पौरुषयुग् नृपः ॥ साध-
 यामास दुःसाध्यान् । धरानाथान् परःशतान् ॥ २१ ॥ आक्रामन्निति जूपायान् । वलात्सौ-
 राष्ट्रमंलं ॥ क्रमात्प्रापदखंदाङ्ग-स्त्रिखंदावनिमंलं ॥ २२ ॥ नत्वा शत्रुंजये तीर्थे । जिन-
 मत्यर्थवासनः ॥ अलंचकार संसार-शृंगारो द्वीपपत्तनं ॥ २३ ॥ इतश्च रत्नसाराख्यः । सां-
 यात्रिकशिरोमणिः ॥ वस्तुज्जिः पोतमापूर्या-विशद्वाङ्मिपरात्तटात् ॥ २४ ॥ शुज्जानिलवशात्
 स्वैरं । चरंती नौः पयोनिधिं ॥ अतिक्रम्य घनं पार-सीमानमनयज्जनान् ॥ २५ ॥ दृश्यमा-

माहा०

॥ ४८५ ॥

शत्रुंजय

॥ ४८६ ॥

नेषु शैलेषु । जीविताशास्थिते जने ॥ वायुरग्निकुक्कुपूक्क्वा-त्राविकायुर्हरो ववौ ॥ १६ ॥ त-
 दैवांबुदवृंदेन । चरता सर्वदिङ्मुखं ॥ योगिकेश्वर विदेधे । पुटालियुतमंवरं ॥ १७ ॥ उल्ल-
 लासांबुधिः काम-मूर्मिजिः स्वकरैरिव ॥ आशिश्लिषुरिव प्राप्त-मंबुदं स्ववनीपकं ॥ १८ ॥
 वात्यावर्त्तन्नमत्पोत-हृतजीवितकट्यपनः ॥ दध्यौ पोतपतिः कष्ट-मुदतिष्टदिदं मम ॥ १९ ॥
 मयैते वित्तलोप्तेन । चित्तलोलत्वधारिणः ॥ प्रतार्य पाथसां मध्ये । निर्बुद्धिवात्रिवेशिताः ॥
 ॥ २० ॥ योऽयं जीवनदो मेघः । स मेऽयन्नरन्नारितः ॥ आसीज्जीवनहृदासी-न्नूतः पवनजू-
 पतेः ॥ २१ ॥ ललत्कंडुकवत्पोतः । प्रहतः परितोऽधुना ॥ कल्लोलयष्टिजिः कामं । चलाचल
 इहाजवत् ॥ २२ ॥ यावन्न शीर्यते पोतो । न यावज्जनसंक्षयः ॥ तावत्स्वयं निमज्ज्याब्धौ ।
 क्लिपामि निजजीवितं ॥ २३ ॥ चिंतयित्वेति स यदा । पोतप्रांतमुपाविशत् ॥ तावद्वयोमन्य-
 लक्ष्याजू-न्नारती श्रवणप्रिया ॥ २४ ॥ साहसं मास्म कुर्वीथाः । समुद्रपतनात् शृणु ॥ लं-
 जितोऽसि मयैवैना-मीदृशीं त्वं दशामिह ॥ २५ ॥ अत्र पाथोनिधेरंतः । कट्यद्रुफलकावृता
 ॥ ज्ञाविनो जिननाथस्य । पार्श्वस्यार्चास्ति निर्मला ॥ २६ ॥ धरणेनार्चिता पूर्वं । प्रतिमा सा

माहाण

॥ ४८६ ॥

शत्रुंजय

॥ ४८७ ॥

प्रज्ञावयुक् ॥ वर्षलक्षं कुबेरेण । ततो वर्षशतानि षट् ॥ ३७ ॥ वरुणेन तमन्यर्ण्य । जगुहे
 सा ततोऽद्भुता ॥ पूजिता वर्षलक्षाणि । सप्त सन्नक्तिशालिना ॥ ३८ ॥ अधुनाजय नूपाल-
 जाग्येनेयमिहागता ॥ उध्यत्यैनां ततस्तस्मै । प्रयञ्जेद्वाकुजन्मने ॥ ३९ ॥ स जित्वा सांप्रतं
 सर्वा । दिशः प्राप्तोऽस्ति पत्तनं ॥ द्वीपाख्यमेनां तत्तस्मै । देया विस्मेरसंपदे ॥ ४० ॥ तस्या-
 लोकयतश्चैनां । यास्यंति विलयं रुजः ॥ समं दुःकर्मणा शीघ्रं । तत्रान्येषामपि स्फुटं ॥ ४१ ॥
 प्रतिमायास्तथैतस्याः । पार्श्वगाहं प्रज्ञाविनी ॥ नाम्ना पद्मावती देवी । सर्वमेतद्व्यधां ननु ॥
 ॥ ४२ ॥ इत्याकाशगिरं श्रुत्वा । रत्नसारो धियां निधिः ॥ सद्यश्चिह्नेषु वाद्ध्यत-र्नाविकान् प्रति-
 माकृते ॥ ४३ ॥ सहसा संपुटं धृत्वा । ते पोतांतरुपागमन् ॥ जीववर्द्धमासाय । त्रिदिवां-
 तः समाधिना ॥ ४४ ॥ तदैव मेघपटलं । दृष्टनष्टमिवाज्ञवत् ॥ हरिद्वारागवद्दुष्ट-मैत्रीवत्
 पद्मविंदुवत् ॥ ४५ ॥ तदैव पवनः प्राणि-प्रीणनादपुष्पतरां ॥ प्रसन्तिं चित्तवर्जिता-पटलप्र-
 कृष्यात्कृणात् ॥ ४६ ॥ मंजरीरोऽपि पयोराशिः । प्रसादमगमत्तदा ॥ जिनागमोतर्निविहो । व-
 हिर्मृदुरिव स्फुटं ॥ ४७ ॥ ततो वायुवशात्पोतो । द्वीपाख्यं पुरमाप्तवान् ॥ गत्वा वेगान्नर-

माहा०

॥ ४८७ ॥

शत्रुंजय

॥ ४८८ ॥

श्वैको-ऽजयपालमवर्षयत् ॥ ४८ ॥ सोऽपि श्रीपार्श्वमायातं । श्रुत्वोत्फुल्लविलोचनः ॥ अधि-
 रुह्य तुरंगं झक् । सम्मुखं समुपाययौ ॥ ४९ ॥ ततः कृतोत्सवं वेमा-मध्यात्तं संपुटं ज-
 नाः ॥ आजहुर्नृपदृक्पद्म-विकाशनविज्ञाकरं ॥ ५० ॥ वाद्यमानेषु वाद्येषु । हर्षान्नुत्पत्यत्सु के-
 पुचित् ॥ पठत्सु जट्टलोकेषु । दीयमाने महाधने ॥ ५१ ॥ उत्सृतध्वजमुज्ज्वलि-कर्पूरागुरुधूप-
 नैः ॥ तं संपुटं महीजर्ता । पुरं प्रावेशयन्निजं ॥ ५२ ॥ ~~युक्ते~~ ॥ तत्र सिंहासने रम्ये । वि-
 न्यस्य नृपतिः स्वयं ॥ तं संपुटं समञ्ज्यर्च्य । जक्त्या झगुदघाटयत् ॥ ५३ ॥ फलीशफल-
 रत्नांशु-निरस्ततमसां जरं ॥ ठत्रत्रयेण संशोज्जि-शीर्षं पद्मासनस्थितं ॥ ५४ ॥ पार्श्वयोश्चाम-
 रग्राहि-प्रतिमामानदोर्घ्यं ॥ धरणेऽधृतोत्तान-सिंहासननिषेडुषं ॥ ५५ ॥ नखांशुनिचयप्रा-
 स-प्रज्ञापौढनवग्रहं ॥ कृत्रिमाकृत्रिमारिष्ट-निषिष्टनपटीयसं ॥ ५६ ॥ श्रीवत्सलांघितोरष्कं ।
 प्रज्ञावप्रथिमावृतं ॥ सर्वाजरणसंज्ञार-शृंगारितसुविग्रहं ॥ ५७ ॥ कल्पडुकुसुमामोद-वासि-
 ताशेषविष्टपं ॥ ददर्श देवं श्रीपार्श्वं । मध्ये मध्यमलोकपः ॥ ५८ ॥ ~~युक्ते~~ ॥ पंचांगस्पृष्ट-
 जूपीठ-प्रमोदजरज्ञावितः ॥ ननाम देवं नृपतिः । प्राप्यं सुकृतसंचयैः ॥ ५९ ॥ तदानंदसुधा-

महा

॥ ४८८ ॥

शत्रुंजय

॥४८॥

पूरा-पसारितगदोरगः ॥ तदंगादूरगस्तस्य । चित्ते तोषमवर्द्धयत् ॥ ६० ॥ ज्ञत्तयार्चयित्वा ता-
मर्ची । नृपः सोत्सवमोकसि ॥ रत्नसरेण सहितो । बुभुजे प्रीतिपेशलः ॥ ६१ ॥

अथ तस्यां निशि स्वैरं । निज्ञाणेऽजयज्ञूपतौ ॥ स्वप्नमागत्य ते सर्वे । व्याधयस्तंमुदाव-
दन् ॥ ६२ ॥ त्वया राजन् मुनिर्दूनः । प्राग्जवे तत्फलादिह ॥ त्वमस्मान्निर्घनापायैः । पी-
नितोऽसि सहस्व तत् ॥ ६३ ॥ तवांगतो गता दूरं । वयं पार्श्वावलोकनात् ॥ तत्कर्माद्यापि
षण्मास-ज्ञेयं तिष्ठति किंचन ॥ ६४ ॥ इतः शाखापुरे सूर-इत्यस्ति पशुपात्रकः ॥ वक्त्रः-
पुञ्जास्यदेशेषु । पाण्डुस्तस्यास्ति या ठगी ॥ ६५ ॥ वयं तस्याः शरीरे स्मो । निबद्धाः पूर्वक-
र्मणा ॥ तावत्कालं ततस्त्वं तां । चारयस्व तृणादिभिः ॥ ६६ ॥ चंदनाद्यं स्वदेहस्यो-द्धर्तनं
जलमिश्रितं ॥ देयं तस्यै वयं प्रीता । ज्ञविष्यामस्ततो नृप ॥ ६७ ॥ ततः षण्मासपर्यंते ।
त्वं सुवर्णसमद्युतिः ॥ बहुकालं निजं राज्यं । पाता पार्श्वप्रज्ञावतः ॥ ६८ ॥ इत्युक्त्वा ज्ञूप-
तिं तेऽग्र । क्वचिज्जगमुरलक्ष्यतां ॥ सोऽपि प्रबुद्धः स्वं देह-मपश्यद्दयाधिवर्जितं ॥ ६९ ॥ च
कार नगरस्यांतः । प्रज्ञांतोपज्ञो नृपः ॥ महोत्सवं महादाना-नंदिताशेषमानवं ॥ ७० ॥ त-

माहा०

॥४८॥

शत्रुंजय

॥ ४९० ॥

दैव निजनाम्ना सा-वजयं ग्राममुत्तमं ॥ निवेश्य पार्श्वनाथस्य । प्रासादं निरमापयत् ॥ ७१ ॥
 शासने पार्श्वनाथस्य । दशग्रामसमन्वितं ॥ तमदाज्ञूपतिग्राम-मर्चकांश्च न्ययोजयत् ॥ ७२ ॥
 स्वयमानर्च यत्तत्र । त्रिसंध्यं जिननायकं ॥ तत्प्रज्ञावाच्च तज्जेहे । श्रियो वृद्धिं समासदन् ॥
 ॥ ७३ ॥ तामजां तत्र चानीय । आध्युक्तविधिना विभुः ॥ तावत्कालं स कालझो-ऽपालय-
 क्षान्यपोषणैः ॥ ७४ ॥

इतः सौराष्ट्रनूपाल-कुलजो गिरिदुर्गतः ॥ पुरादेत्य वज्रपाणि-गोत्रिणेऽस्मै मुदामिलत्
 ॥ ७५ ॥ अजयोऽप्यतुलप्रीत्या । बहुवेशादिदानतः ॥ अमानयदमुं तीर्थ-हयशास्तारमुच्चकैः
 ॥ ७६ ॥ अथाग्रहाद्वज्रपाणेः । प्रणुन्नश्चातिज्जक्तिज्जिः ॥ गिरिनारगिरौ नेमि-मनमङ्घुनंदनः ॥
 ॥ ७७ ॥ ततोऽर्चितः पुनस्तेना-जयोऽजयपुरे निजे ॥ अनमत्पार्श्वपादाब्ज-मत्यजं पंकशो-
 षणात् ॥ ७८ ॥ इतः कश्चिन्मुनिर्ज्ञानी । तत्रागाह्मदितुं जिनं ॥ नत्वा तं नूपतिस्तस्या-पृ-
 ष्ठमाहात्म्यमुज्ज्वलं ॥ ७९ ॥ मुनिरप्याह नूमीश । प्रज्ञावः कोऽत्र कथ्यते ॥ प्रत्यकलके
 संदेग्धि । को वस्तुनि विदग्धधीः ॥ ८० ॥ चिरप्ररूढा अपि ते । आधयो नेशुरंगतः ॥ अ-

मादा०

॥ ४९० ॥

शत्रुंजय

॥४९॥

स्या दर्शनमात्रेण । प्रतिमाया जगद्भिन्नोः ॥ ८१ ॥ तद्वत्सर्वाणि कुष्ठानि । नेत्रास्यजगरोन्न-
वाः ॥ परेऽपि रोगा यास्यन्ति । सर्वेषां पश्यतां जिनं ॥ ८२ ॥ शाकिनीभूतवेताल-रक्षो य-
क्षोन्नवा अपि ॥ नृपसर्गाः प्रयास्यन्ति । श्रीपार्श्वस्मरणादपि ॥ ८३ ॥ कालज्वरविषोन्माद-
सन्निपातमुखा अपि ॥ यास्यन्ति दोषा विलयं । तीर्थेऽत्र जिनसेविनां ॥ ८४ ॥ विद्यालक्ष्मी-
सुतसुख-कलत्रायज्जिवापिणां ॥ सर्वेऽपि कामाः सेत्स्यन्ति । ध्यानादत्र जगद्गुरोः ॥ ८५ ॥
यच्च वर्षशतातीतं । तद्विभं तीर्थमेव हि ॥ इदं तु वर्षलक्षाणि । स्वर्गाब्धौ पूजितं सुरैः ॥
॥ ८६ ॥ तदस्य दर्शनादेव । पापशान्तिर्न विष्यति ॥ अत्र दानानि दत्तानि । फलं दास्यन्ति
चाधिकं ॥ ८७ ॥

इत्युदीर्य मुनिस्तस्य । तीर्थस्य महिमां नृशं ॥ नतो नृपतिना वेगा-द्ययौ व्योमन्यल-
क्ष्यतां ॥ ८८ ॥ षण्मासावधि तत्रैव । स्थित्वाऽजयमदीपतिः ॥ वज्रपाणिनतः सिद्धि-गिरौ
जिनमथार्चयत् ॥ ८९ ॥ स्नात्रपूजादिकं कृत्यं । शक्रोत्सवमहाध्वजौ ॥ व्यधात्तत्र महीजा-
निः । स्वजन्म सफलं सृजन् ॥ ९० ॥ पुनः स्वराज्यमासाद्यो -कृत्य धर्मं जिनोदितं ॥ प्रां-

माहा०

॥४९॥

शत्रुञ्जय

॥ ४९१ ॥

ते व्रतधरः स्वर्ग-मवापाजयन्पतिः ॥ ९१ ॥ तस्य ज्येष्ठसुतोऽनंत-रथोऽनूद्वतजाक् परः ॥
 पृथ्वीकुक्षिज्जवो राजा । ततो दशरथोऽजवत् ॥ ९२ ॥ चतस्रो बह्वज्जास्तस्य । कौशल्या के-
 कयात्मजा ॥ सुमित्रा सुप्रजा चेति । मूर्तिमंत्य इव श्रियः ॥ ९३ ॥ अन्येद्युर्गजसिंहेंडु-सू-
 र्यस्वप्नोपसूचितं ॥ असूत सूनुं कौशल्या । रामं पद्मं च नामतः ॥ ९४ ॥ स्वप्नैस्तथेजसिं-
 हेंडु-वार्धिश्चीवह्निजास्करैः ॥ सुमित्रा लक्ष्मणं चाथा-सूत नारायणं च तं ॥ ९५ ॥ सुस्वप्नो-
 पस्थितं शांतं । जरतं केकयात्मजा ॥ सुषुवे सुप्रजाप्युच्चैः । शत्रुघ्नं नाम नंदनं ॥ ९६ ॥ वि-
 द्याविनयसंपन्नै-श्वरुर्जिश्चतुराशयैः ॥ दानाद्यैर्गर्भं इव । तै रैजे तनयैर्नृपः ॥ ९७ ॥ यथा
 मिथः स्नेहपरौ । पद्मनारायणौ तथा ॥ अज्जतामवियुक्तौ हि । शत्रुघ्नजरतौ मिथः ॥ ९८ ॥
 इतश्च वासवकेतु-विपुलाकुक्षिजो नृपः ॥ हस्विंशयो मिथिलायां । पुर्यासीजनकाजिधः
 ॥ ९९ ॥ तस्य जाया विदेहेति । सुस्वप्नमुदिता ततः ॥ असूत पुत्रीं पुत्रं च । युगपद् द्यो-
 तितांबरौ ॥ १०० ॥ सौधर्मतः पिंगलाख्यो । देवः प्राग्जन्मवैरतः ॥ तत्रैत्य तं युग्मजात-म-
 हरत्तनयं रयात् ॥ १०१ ॥ पुनः संजातकारुण्यो । नृषणैः कुंभलादिभिः ॥ तं नृषयित्वा वैताह्ये ।

माहा०

॥ ४९२ ॥

शत्रुंजय

॥४९३॥

वनेऽमंदं मुमोच सः ॥ १ ॥ रथनूपुरपूःस्वामी । ततश्चङ्गतिः खगः ॥ तमासाद्य पुष्पवत्याः
 स्वपतन्याश्चार्पयन्मुदा ॥ ३ ॥ अथैव तनयो जातो । घोषणामित्यसावपि ॥ ज्ञामंलत्वान्ना-
 मास्य । ज्ञामंडल इति व्यधात् ॥ ४ ॥ लाढ्यमानो जृशं चंड-गतिना तत्र सोऽर्त्तकः ॥ पु-
 ष्पवत्या च संप्राप । क्रमाद्वृद्धिं सुरदुवत् ॥ ५ ॥ इतश्च जनकः पुत्र-मपश्यन् सर्वतोऽपि हि
 ॥ क्रमाद्विशोकः सीताख्यां । सुतायाः प्रददावपि ॥ ६ ॥ संपूर्णयौवनां दृष्ट्वा । वराहं तां
 सुतां नृपः ॥ नामज्जह्रचित्ताब्धौ । स्वयंवरणवेदया ॥ ७ ॥ इतश्च मातरंगाद्या । स्लेष्ठा दै-
 त्या इव क्रुधा ॥ जनकदमामुपाज्ञौषु-धर्मस्थानजनार्दनाः ॥ ८ ॥ तं वृत्तांतं दशरथा-याख्य-
 द् दूतैः स सौहृदात् ॥ रामो युयुत्सुं पितरं । निषिध्यागात्स्वयं रणे ॥ ९ ॥ रामे रणप्रण-
 यिनि । प्रणेतुः परपार्थिवाः ॥ तरणेः किरणे स्थातुं । नात्रं तिमिरसंचयाः ॥ १० ॥ हृष्टस्ततः
 स जनको । रामं स्वपुरमानयत् ॥ सीतां च स्वसुतां तस्मै । दातुमैहत् संमदात् ॥ ११ ॥
 इतस्तत्रागतं पिंग-केशं च वत्रिकाधरं ॥ जीषणं नारदं प्रेक्ष्य । सीता जीतानशक्कणात् ॥
 ॥ १२ ॥ ततस्तुमुलकारिण्यो । दास्यस्तं कोपकश्मलाः ॥ धृत्वा कंठे शिखायां च । गृहाद्वा-

माहा०

॥४९३॥

शत्रुंजय

॥ ४९४ ॥

ग् निरवालयन् ॥ १३ ॥ नारदर्विस्ततः क्रुद्ध-स्तद्रूपं सत्पटेऽलिखत् ॥ अदर्शयच्चङ्गति-
 सुतन्नामं मलाय च ॥ १४ ॥ सोऽप्यजानन्निजां सीतां । स्वसारं कामविह्वलः ॥ तस्याबुद्धि-
 चित्तः सन्न । मीनवत्स्तोकवारिणि ॥ १५ ॥ अथ चङ्गतिर्ज्ञात्वा । सुतोद्वेगनिबन्धनं ॥ सीतां
 चपलगतिना । जहार जनकं दुतं ॥ १६ ॥ प्रीत्याथ तं चङ्गति—रुक्त्वा सीतामयाचत ॥
 सोऽप्याह रामाय मया । सा दाशरथ्ये देदे ॥ १७ ॥ ततश्चङ्गतिः प्रोचे । मया त्वं स्नेहवृ-
 ष्ये ॥ आनीय याचितः कन्यां । ह्रमस्तां हर्तुमप्यहं ॥ १८ ॥ वज्रावर्तार्णवावर्त्ते । धनुषी
 देवताश्रये ॥ तथापि रामो मत्सूनु-र्वारोप्य परिणेष्यति ॥ १९ ॥ अंगीकृत्येति जनको-ऽप्य-
 ज्येत्य च पुरीं निजां ॥ अमुचक्षुषी तत्र । कारयित्वा च मंरुपं ॥ २० ॥ प्रत्येकाकारणैः
 प्रौढ-हर्षादहमहं पुरा ॥ गमिष्यामीति तत्रैयु-र्भूचराः खेचरा अपि ॥ २१ ॥ न्नामं मलयुत-
 स्तत्रा-गमच्चङ्गतिर्नृपः ॥ विद्याधरास्तथान्येऽपि । समंतात्समुपागमन् ॥ २२ ॥ चतुर्गिरा-
 वृतः पुत्रै-रामादिज्जिह्वादारमुत् ॥ तत्राययौ दशरथो । राजाप्यन्यैर्नृपैः समं ॥ २३ ॥ यथा-
 वर्जनया सर्वे । भूभुजो जनकेन ते ॥ मानितास्तु विशेषेण । रामादीनां गुरुर्नृपः ॥ २४ ॥

माहा०

॥ ४९४ ॥

शत्रुंजय

॥४९॥

यथास्थानस्थितैर्नूपैः । सुदिनेऽथ दिनोदये ॥ सुवेषा सुविमानेन । सीता मंथपमाविशत् ॥
॥ १५ ॥ अथ जूपकुमारास्ते । खेचराश्च बलोद्धताः ॥ असमर्था धनुर्ग्राहि-ऽप्यस्थुर्न्यग्वद-
नांबुजाः ॥ १६ ॥

इतश्च लीलया रामो । मंचादुत्तीर्य पाणिना ॥ धनुर्जग्राह चक्रे चा-धिज्यं निष्ठुरनिःस्व-
नं ॥ १७ ॥ पुष्पवर्षैः समं तस्य । कंठे चिक्षेप जानकी ॥ वरमालां जनैश्चक्रे । हर्षात्कोला-
हलो महान् ॥ १८ ॥ अनामयत्नद्वक्त्रमणोऽपि । द्वितीयं धनुरुच्चकैः ॥ अष्टादश निजाः कन्या
। ददुस्तस्मै च खेचराः ॥ १९ ॥ विवाहः सुदिने राम-सीतयोरप्यथाज्ञवत् ॥ नृपयेमे च
जरतो । जज्ञं कनकजूपजां ॥ २० ॥ चतुर्जिस्तनयैः सार्द्धं । ययौ दशरथो निजां ॥ पुरीम-
न्ये च जनका-नुमताः प्रकृतोत्सवं ॥ २१ ॥ तैः समं तनयैरुग्र-विक्रमः सागरांबरां ॥ रा-
मादिर्जिर्दशरथः । शशासानन्यशासनः ॥ २२ ॥ अपरेद्युर्जिनस्नात्र-पयो दशरथो नृपः ॥
सुमित्रायै कंचुकिना । महिष्यै प्रजिघाय सः ॥ २३ ॥ अन्यातामपि राज्ञीनां । दासीजिः
प्राहिणोन्मुदा ॥ तास्तारुण्याद्ययुः शीघ्रं । तच्च ताजिश्च वंदितं ॥ २४ ॥ वृद्धत्वाव्रामतं शी-

माहा०

॥४९॥

शत्रुंजय

॥४९६॥

घ्नं । तमज्ञात्वापि सातुरा ॥ मानजंगजयात्कंठे । सुमित्रा पाशमक्षिपत् ॥ ३९ ॥ संज्ञावि-
 ता न प्रथम-मर्हत्स्नात्रांज्ञसेत्यहं ॥ सुमित्रां कुपितां मत्वा-नुनयाय नृपो ययौ ॥ ३३ ॥
 तयावस्थां च तां वीक्ष्य । चंमे किं कुरुषे हृदः ॥ वदन्निति नृपः पाशं । चिन्वेदांके च तां न्य-
 धात् ॥ ३७ ॥ तदा कंचुकिनं प्राप्तं । स्नात्रांज्ञः सहितं नृपः ॥ जगौ किं मंदमायासीत् । सो-
 ऽप्याख्यदृढज्ञावतः ॥ ३८ ॥ लालाजालकरालास्यं । पलितं मंदगामिनं ॥ कंपमानं स तं दृ-
 ष्ठा । मनस्येवं व्यचिंतयत् ॥ ३९ ॥ पतङ्गहृदिवासाध्य-मर्धोन्मूलितवृक्षवत् ॥ स्थिरीकर्तुं
 न शक्तोऽत्र । कोऽपीदृक् कलेवरं ॥ ४० ॥ ममापि यावदस्त्येत-ञ्चरीरं न जराहतं ॥ ताव-
 दात्मार्थमाधातुं । यतिष्ये किं सुखैः परैः ॥ ४१ ॥

चिंतयित्वेति नृपाक्षः । पुनरास्थानमेत्य च ॥ कियत्कालमतिक्रम्या-न्यदा नंतु मुनिं
 ययौ ॥ ४२ ॥ यावन्नत्वा मुनिं राजा । निषसाद तदग्रतः ॥ तावन्नामंरुलोऽप्यागा-द्वियाज्ञ-
 तत्र संभ्रमन् ॥ ४३ ॥ मुनिर्ज्ञाननिधिर्धर्म । सर्वशर्मनिबंधनं ॥ शशंस पुंरुरीकस्य । माहा-
 त्म्यमपि निर्मलं ॥ ४४ ॥ ज्ञामंरुलो मुनेः श्रुत्वा । सीतायां युग्मजाततां ॥ निजस्येत्यान-

माहा०

॥४९६॥

शत्रुंजय

॥४९७॥

मत्तां स । ददावस्मै च साशिषं ॥ ४९ ॥ ज्ञामंरुलोपरोधेन । ततो दशरथो नृपः ॥ स्वज-
 न्म सफलं कर्तुं । प्रतितीर्थमथाचलत् ॥ ४६ ॥ चतुर्निस्तनयैर्युक्तो । मंरुलीकेज्यराणकैः ॥
 यञ्चन् पंचविधं दान-मर्जयत्सुकृतं नृपः ॥ ४७ ॥ ततो देवालयन्यस्त-जिनपूजनतत्परः ॥
 स्थाने स्थाने पुरे चैत्य-मानमन् स ययौ पथि ॥ ४८ ॥ क्रमाञ्चत्रुंजये शैले । स ननाम जि-
 नेश्वरान् ॥ तत्रोच्चैः कारयामास । प्रासादं च नराधिपः ॥ ४९ ॥ तत्रान्यर्च्य गुरुन् ज्ञत्तया ।
 ददद्दानं यथाविधि ॥ श्रीसंघसहितः शैला-न्नरेशोऽवततार च ॥ ५० ॥ इतश्चन्द्रप्रज्ञासाख्ये ।
 पत्तने जानकी जिनं ॥ चन्द्रप्रज्ञं नैव चैत्ये-ऽस्थापयत्कारिते स्थयं ॥ ५१ ॥ तं प्रतिष्ठाप्य चा-
 नर्च । गुरुंश्च प्रत्यलाजयत् ॥ सतीशतस्तुता सीता-व्यधात्तीर्थे प्रज्ञावनां ॥ ५२ ॥ ततो रै-
 वतके शैले । नेमिमानर्च जूपतिः ॥ दत्त्वा दानं सुपात्राय । तीर्थोद्धारमचीकरत् ॥ ५३ ॥
 वीक्ष्याथो वरटं शैलं । कैकेयी तत्र सोत्सुका ॥ जगाम पत्यनुमता । सार्द्धं रामादिसूनुभिः
 ॥ ५४ ॥ तत्रासौ नेमिनश्चैत्ये । कारिते वरटेन सा ॥ महोत्सवं व्यधाज्ज्ञत्तया । ददौ दानं त-
 थार्थिषु ॥ ५५ ॥ तदेव जर्जरं किञ्चि-च्चैत्यमालोक्य सार्जिता ॥ सङ्गीचकार कैकेयी । नेमिं

माहा०

॥४९७॥

शत्रुञ्जय

॥ ४८८ ॥

चास्थापयन्मुदा ॥ ५६ ॥ सा तत्रापि महातीर्थ-कर्त्तव्यं निरमापयत् ॥ तस्या नाम्ना च त-
 तीर्थं । पप्रथेऽपायनाशनं ॥ ५७ ॥ ढंकायां च पुरि प्रोद्धैः । कौशड्या वृषजप्रजोः ॥ संस्था-
 प्य प्रतिमां चैत्ये । गुरुणा प्रत्यतिष्ठित् ॥ ५८ ॥ प्रज्जाविनी सुप्रज्जाश्च । शान्तिचैत्यं महोन्न-
 तं ॥ वल्लभ्यां कारयामास । प्रतिष्ठायामहं तथा ॥ ५९ ॥ रामः काण्डियनगरे । वामनाख्ये
 च लक्ष्मणः ॥ कारयामासतुस्तुंगौ । प्रासादौ परमार्हतः ॥ ६० ॥ अन्यैः कुमारैः सामंतै-
 र्मैन्दलीकैश्च ज्ञातः ॥ ज्ञामंन्लेन चैत्यानि । कारितान्यर्हतां तथा ॥ ६१ ॥ निर्माय यात्रा-
 मिति स । सर्वतीर्थेषु ज्ञापतिः ॥ पुनः स्वपुरमापेदे । महोत्सवमयं मुदा ॥ ६२ ॥ ज्ञोहि-
 श्रोऽथ नृपतिः । सज्जामेत्य च तान् सुतान् ॥ राज्यायाकारयत्प्रीत्या । प्राप्य तेऽप्यानमन-
 विभुं ॥ ६३ ॥ कूटपेटाथ कैकेयी । विज्ञायावसरं तदा ॥ पूर्वदत्तौ वरौ ज्ञपं । प्रार्थयामास
 ज्ञातः ॥ ६४ ॥ राज्यं मत्सूनवे देहि । चतुर्दशसमाः पुनः ॥ रामोऽरण्ये प्रवसतु । लक्ष्म-
 णेन समं नृप ॥ ६५ ॥ अकालवज्रपाताज्ञ-मिति श्रुत्वा वचो नृपः ॥ मुमूर्खं च लब्धसंज्ञ-
 स्तस्थानुद्दिग्मानसः ॥ ६६ ॥ ज्ञात्वा रामो नमस्तातं । ससीतालक्ष्मणो दुतं ॥ तदैव वन-

माहा०

॥ ४८८ ॥

शत्रुंजय

॥४९९॥

वासाया-चलच्छोकानुमोदितः ॥ ६७ ॥ देहयष्टिर्विना मूर्ध्ना । मुखश्रीर्नासया विना ॥ दृग्वि-
ना तारया वल्ली । विना पत्रेण शाङ्खला ॥ ६८ ॥ विजला सरसी चैत्य-शिलाका देववर्जि-
ता ॥ विद्या निरधिदेवोव । गुहेव हरिवर्जिता ॥ ६९ ॥ द्यौरनकैर्दुरमयी-रेखिता चित्रपंक्ति-
वत् ॥ यथा तथा गतश्रीका-ऽयोध्याञ्जुमवर्जिता ॥ ७० ॥ ॥

इतः स्वराज्ये जरतं । संस्थाप्य शुचिमानसः ॥ सत्यज्ञूतेर्मुनेः पार्श्वे-ऽगृहीदशरथो ब्र-
तं ॥ ७१ ॥ कांताखर्ची रामोऽथ । गंज्जीरां तटिनीं दुतं ॥ उत्तीर्य बटवृक्षाधो । निपसो ल-
क्ष्मणं जगौ ॥ ७२ ॥ देशोऽयमधुनैवाञ्जु-द्वसः कस्यचिज्जयात् ॥ यद्वृक्षाः सरसा एते ।
सान्नानि च खलान्यपि ॥ ७३ ॥ ब्रुवतोश्च तयोरित्थं । नरः कश्चिदुपाययौ ॥ रामः पप्रच्छ तं
देशो-द्वसहेतुमुदारगीः ॥ ७४ ॥ सोऽप्याख्यत् सिंहकण्ठोऽत्र । राजा देवं जिनं गुरुं ॥ विना च
साधुमन्यं स । नानमन्नियमोज्ज्वलः ॥ ७५ ॥ तस्य तं नियमं श्रुत्वा । राजा सिंहोदरः क्रु-
धा ॥ तमन्यषेणयत् सोऽथ । नष्टा दूरं ययौ जयात् ॥ ७६ ॥ देशोद्वसनिमित्तं तत् । श्रुत्वा
सौमित्रिणाथ तं ॥ आर्हतं तत्र पद्मो ज्ञाक् । प्रत्यतिष्ठिपदादरात् ॥ ७७ ॥ इतोऽन्यत्र गते रा-

माहा०

॥४९९॥

शत्रुंजय

॥ ५०० ॥

मे । विद्याधरमुनी शुनौ ॥ व्योम्नोऽवतीर्णौ सन्नक्त्या । सीतया प्रतिलाजितौ ॥ ७८ ॥ ववृ-
 षुर्देवता गंध-पयस्तत्र कृतादरं ॥ जटायुराययौ गंध-माघातुं पक्षिराट् त्वरं ॥ ७९ ॥ धर्मोप-
 देशमाकर्ण्य । तयोः श्रमणयोर्वरं ॥ जातजातिस्मृतिस्तस्यौ । जटायुरनुजानकिं ॥ ८० ॥
 जिनधर्मस्थिरीकारं । कृत्वा तेषां महामुनी ॥ जग्मतुर्व्योमयानेन । वेदितुं शाश्वतार्हतः ॥ ८१ ॥
 रक्षोह्नीपेऽथ लंकायां । विहरत्यजिते जिने ॥ वनवाहन इत्याख्यो । रक्षोवंशेऽन्नवन्नृपः
 ॥ ८२ ॥ राक्षसेंश्च ददौ ज्ञीम-स्तस्मै स्वस्याप्रजन्मने ॥ राक्षसीं नाम विद्यां त-रक्षोवंश-
 स्ततोऽन्नवत् ॥ ८३ ॥ महारक्षास्तु तत्सूनु-र्जिनपादाजपट्पदः ॥ तत्सूनुस्तु देवरक्षाः । प्र-
 व्रज्य च शिवं ययौ ॥ ८४ ॥ गतेष्वेवं नरेऽङ्घ्रि । रक्षोवंशेऽत्र नूरिषु ॥ श्रेयांसतीर्थेऽन्नूत्कीर्ति-
 धवलौ राक्षसेश्वरः ॥ ८५ ॥ तदा च वैताल्यगिरेः । श्रीकंठं नाम खचरं ॥ प्रीत्या स च स-
 मानाय्य । कपिह्नीपे न्यवासयत् ॥ ८६ ॥ योजनत्रिंशतीमाने । तत्र किष्किंधपर्वते ॥ कि-
 ष्किंधा नाम तज्ञज-धानीपूरुत्तमाज्जवत् ॥ ८७ ॥ वानरह्नीपचिह्नेन । नरास्तत्र चकासिरे ॥
 क्रमादसाधयन् विद्यां । वानरांगत्वकारिणीं ॥ ८८ ॥ श्रीकंवतो वज्रकंठा-दिष्वतीतेषु नूरिषु

माहा०

॥ ५०० ॥

शत्रुंजय

॥५०१॥

॥ मुनिसुव्रततीर्थेऽञ्जुद् । घनोदधिरथो नृपः ॥ ८९ ॥ लंकापुर्यामपि तदा । तप्तिकेशोऽञ्जव-
 न्नृपः ॥ स्नेहस्तयोरपि तदा । पूर्ववद्वृते घनः ॥ ९० ॥ किष्किंधायां घनोदधि-सूनुः कि-
 ष्किंधिरित्यञ्जुत् ॥ लंकायां च तप्तिकेशात् । सुकेशाख्यश्च जूपतिः ॥ ९१ ॥ विद्याधराधिनाथे-
 ना-शनिवेगेन निर्जितौ ॥ पाताललंकां ययतु-लंकाकिष्किंधनायकौ ॥ ९२ ॥ तत्र पाताल-
 लंकायां । सुकेशस्यापि सूनवः ॥ इंद्राण्यामन्नवन्माली । सुमाली माध्यवानपि ॥ ९३ ॥
 श्रीमालायां तु किष्किंधे-द्वौ बज्रवतुरात्मजौ ॥ नाम्नादित्यरजा रुक्म-रजाश्चेति महाभुजौ
 ॥ ९४ ॥ नित्यार्द्धयात्रया मेरो-निवृत्तो मधुपर्वते ॥ निधाय किष्किंधपुरं । तस्थौ किष्कि-
 धपार्थिवः ॥ ९५ ॥

सुकेशस्य सुताः कुक्ष । लंकायामेत्य ते त्रयः ॥ निर्घातमशनिवेग-नृत्यं जघ्नुः स्ववै-
 रतः ॥ ९६ ॥ माली तत्राज्ञवज्ञजा । किष्किंधायां तु जूपतिः ॥ बज्रव चादित्यरजाः । स्नेह
 आसीत्तयोरपि ॥ ९७ ॥ सहस्रारनृपस्याथा-शनिवेगांगजन्मनः ॥ ज्ञार्यायां चित्रसुंदर्या-मि-
 द्नामासुतोऽञ्जवत् ॥ ९८ ॥ इंद्रः स इंद्रवल्लोक-पालानस्थापयन्निजान् ॥ पुनः पाताललंका-

माहा०

॥५०१॥

शत्रुंजय

॥५०२॥

यां । कपीन् रक्षांसि च न्यघात् ॥ एए ॥ सुमाखिनस्तिष्ठतोऽङ्गु-तत्र रत्नश्रवाः सुतः ॥ त-
स्य साधितविद्यस्य । प्रियासीत्कैकसीति च ॥ १०० ॥ शतयोजनविस्तारा । सप्तप्राकारवेष्टि-
ता ॥ अष्टद्वारशता लंका-पातालेति प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ तयोः सूनुस्ततो हार-नवरत्नानुविं-
वनात् ॥ सत्याख्याश्रो दशमुख । इत्यासीदतिदुर्मदः ॥ २ ॥ कुञ्जकर्णसूर्पणखे । बिज्जीषण-
मद्यापि सा ॥ कैकसी सुषुप्तेऽपत्या-न्येवं हि क्रमयोगतः ॥ ३ ॥ मातुर्मुखाद् द्विषन्नयस्ते ।
श्रुत्वा तादृक् पराज्जवं ॥ जीमारण्यं त्रयोऽप्यापु-र्विद्यासाधनहेतवे ॥ ३ ॥ विद्यासहस्रमतु-
लं । दशग्रीवस्य चाज्जवत् ॥ कुञ्जकर्णस्य ताः पंच । चतस्रश्चापरस्य तु ॥ ४ ॥ हेमवत्याः कु-
ह्निजातां । खचरेशमयात्मजां ॥ उपयेमे दशास्योऽथ । नाम्ना मंदोदरीस्त्रियं ॥ ५ ॥ षट्स-
हस्राः खचरेण-सुताश्च दशकंधरः ॥ अन्याश्चोदवहत्प्राप्ताः । स्वयं तद्गुणरंजिताः ॥ ६ ॥ म-
होदरनृपस्याथ । तस्मिन्मालां सुतां वरां ॥ उपायत कुञ्जकर्ण-स्तस्मिन्मालामिवांबुदः ॥ ७ ॥
वीरविद्याज्जतः पुत्री । नामतः पंकजश्रियं ॥ पर्यलौषीत् सुहर्षेण । पित्रादेशाद्विज्जीषणः ॥
॥ ८ ॥ अथ शक्रजितं मेघ-वतं च तनयावुजौ ॥ अजीजनच्छुजे जग्ने । राक्षी मंदोदरी क्र-

माहाण

॥५०२॥

शत्रुंजय

॥५०३॥

मात् ॥ ९ ॥

इतो वैश्रवणं जित्वा । विद्याञ्जृम्भकसेवकं ॥ दशास्यः स्वपुरीं लंकां । पुष्पकेन समा-
 सदत् ॥ १० ॥ शक्रञ्जृम्भं यमं जित्वा । जंक्त्वा च नरकानसौ ॥ आदित्यरजसेऽदत्त । कि-
 ष्किंथां सुहृदे पुरीं ॥ ११ ॥ नवमृक्कपुरं कृत्वा । स रुक्मरजसे ददौ ॥ आदित्यरजसश्चासी-
 ली नाम सुतो बली ॥ १२ ॥ सुग्रीव इति चान्योऽञ्जु-
 यसी तस्य । श्रीप्रप्तेति च नामतः ॥ १३ ॥ अञ्जुतामृक्करजसो-
 कांतायां हरिकांतायां । नलनीलाग्निधौ सुतौ ॥ १४ ॥ अथादित्यरजाः कृत्वा । राज्येशं वा-
 लिनं सुतं ॥ युवराजं च सुग्रीवं । स्वयं तु जगृहे व्रतं ॥ १५ ॥ अथ सूर्यणखां हत्वा । जित्वा
 चंडोदरं नृपं ॥ आदित्यरजसः सूनुं । श्वभ्रलंकां खरोऽग्रहीत् ॥ १६ ॥ गतक्रोधो दशग्रीवो ।
 मंदोदर्युक्तिः खरं ॥ सद्गुणं तत्र राज्ये । न्यधाद्यामिपतिं स्वयं ॥ १७ ॥ मृते चंडोदरे ज्ञा-
 र्या-
 वलिनं । वालिनं वानरेश्वरं ॥ दशास्योऽसहमानः सन् । दूतेनाकारयद् द्रुतं ॥ १८ ॥ विना-

मादा०

॥५०३॥

शत्रुंजय

॥५०४॥

हेतं परं कंचि—दनमंतं च वालिनं ॥ श्रुत्वा महता सैन्येन । दशास्योऽप्यन्यषेणयत् ॥ १० ॥
 युध्वास्त्रैर्वहुज्जिर्वाली । प्रक्षिप्य करकोटरे ॥ सचंडहासं लंकेशं । बभ्राम चतुरार्णवीं ॥ ११ ॥
 मुक्त्वा च रावणं सद्यो । वाली वैराग्यमालितः ॥ स्वराज्ये न्यस्य सुग्रीवं । प्रब्रज्यामादेदे
 स्वयं ॥ १२ ॥ सुग्रीवो दशकंगाय । श्रीप्रज्ञां प्रददौ तदा ॥ चंडरश्मिं वालिपुत्रं । यौवराज्ये
 न्यवेशयत् ॥ १३ ॥ वैताल्याडौ रत्नवती—मुद्गोदुं चलितस्य खे ॥ चस्खले रावणस्याष्टा—प-
 दोर्ध्वं यानमन्यदा ॥ १४ ॥ यानस्खलनहेतुं स । मार्गयंस्तत्र वालिनं ॥ प्रतिमास्थं स्तंज-
 मिव । निश्चलं पश्यतिस्म च ॥ १५ ॥ अद्याप्यसौ मयि क्रोधी । दंजनेन व्रतवेषजृत् ॥ सशै-
 लमेनं तदहो । क्लेप्स्यामि लवणांबुधौ ॥ १६ ॥

इत्युक्त्वा रावणः पृथ्वीं । विदार्याधो गिरेरथ ॥ प्रविश्यास्मरदस्मेर—स्मयो विद्याः सह-
 स्रशः ॥ १७ ॥ त्रुटत्रुटद्ग्रावसंधिं । ऊलप्लविति सागरं ॥ उद्भ्रान्तजूतसंज्ञार—मुदधार स प-
 र्वतं ॥ १८ ॥ आः कथं मयि मात्सर्या—दयं तीर्ष्विनाशकृत् ॥ निःसंगोऽप्यस्य शिक्तायै । द-
 र्शयामि बलं मनाक् ॥ १९ ॥ ध्यात्वेति वामचरणां—गुष्टाग्रेण मुनीश्वरः ॥ अष्टापदादेर्मूर्ध्ना-

माहाण

॥५०४॥

शत्रुंजय

॥५७५॥

नं । वाली किंचिदपीडयत् ॥ ३० ॥ रावणः संकुचज्ञात्रो । वमदुधिरपंकिलः ॥ तदैव दीनव-
 द्दिवं । रावयन् विरराम सः ॥ ३१ ॥ तस्य चारटनं दीनं । श्रुत्वा वाली कृपापरः ॥ विररा-
 माशु मत्कर्म । शिक्षामात्रं न तु कुधा ॥ ३२ ॥ निःसृत्य दशकंठोऽपि । क्षमयित्वा च वालि-
 नं ॥ ऋरतेशकृते चैत्ये । जगाम जिनमर्चितुं ॥ ३३ ॥ सांतःपुरो जिनं ऋक्त्या । पूजयामा-
 स सोऽष्टधा ॥ समाकुष्य स्नसातंत्री-र्भुजवीणामवादयत् ॥ ३४ ॥ धरणेऽश्व तदायात-स्तत्र-
 क्त्याहृष्टमानसः ॥ अर्हक्षुशान् गृणंतं तं । व्याजहार वरं वृणु ॥ ३५ ॥ अर्हत्सु ऋक्तिरेवास्तु
 । ममेत्युक्ते स रक्षसे ॥ अमोघविजयां शक्तिं । दत्त्वा विद्याश्च निर्ययौ ॥ ३६ ॥ तीर्थनाथा-
 न्नमस्कृत्य । नित्यालोकपुरे गतः ॥ व्युह्य रत्नावलीं लंका-माजगाम च रावणः ॥ ३७ ॥
 आसाद्य केवलं वाली । घातिकर्मक्षयादथ ॥ सुरासुरैः कृतोपास्तिः । पदमव्ययमासदत् ॥
 ॥ ३८ ॥ विद्यानृज्ज्वलनशिख-सुतां ताराजिधां वरां ॥ सादसगत्यर्च्यमानां । सुग्रीवः परि-
 णीतवान् ॥ ३९ ॥ तारायां रममाणस्य । सुग्रीवस्य बन्धूवतुः ॥ द्वावंगदजयानंदा-जिधानौ
 तनयौ वरौ ॥ ४० ॥ स सादसगतिस्तारा-बंधितो हिमवज्जिरौ ॥ गत्वा साधयितुं विद्याः ।

माहा०

॥५७५॥

शत्रुंजय

॥ ५०६ ॥

प्रारेजे हृदि तां स्मरन् ॥ ४१ ॥ इतश्च रावणो विद्या-धरैः खरमुखैर्वृतः ॥ सुग्रीवेणापि वै-
 ताढ्ये । जेतुं शक्रमश्राचलत् ॥ ४२ ॥ अश्वानर्चं जिनं रेवा-तीरे तद्धारिवारिजैः ॥ दशाननो
 रत्वपीठे । स्थापयित्वातिज्जक्तिमान् ॥ ४३ ॥ ततो ध्याननिवीनस्य । दशस्यस्य कृणादपि ॥
 अकस्माद्धारिपूरेण । जिनपूजा व्युदस्यत ॥ ४४ ॥ कुण्डेऽथ दशमौलौ झक् । कश्चिद्द्विधाधरो-
 ऽवदत् ॥ स्वामिन्माहिष्मतीनाथः । सहस्रांशुर्जलप्लुतौ ॥ ४५ ॥ संरोधाद्धारिणो मोक्षा-
 दपि ते क्रोधकारणं ॥ अस्त्यात्भरकृन्पात्रैः । स्त्रीजिश्च श्रितसन्निधिः ॥ ४६ ॥ ॥ श्रु-
 त्वा तत्कुपितो मंक्षु । राक्षसांस्तज्जयाय सः ॥ प्रजिघाय द्रुतास्तेना-जग्मुस्ते चोषरावणं ॥
 ॥ ४७ ॥ रावणोऽपि स्वयं गत्वा । सहस्रांशुं बलेन सः ॥ जित्वानयामास निज-शिविरे तु-
 मुलोक्षुरे ॥ ४८ ॥ यावद् हृष्टः सज्जायां स । निषण्णस्तावदंवरात् ॥ तत्रायातो मुनिः कश्चि-
 द्धारणेन च पूजितः ॥ ४९ ॥ मत्सूनुरयमित्युक्ते । मुनिना शतबाहुना ॥ तं मुमोच दशा-
 स्यः श्राक् । जग्राह च स तु व्रतं ॥ ५० ॥

ततो नारदवाक्येन । मरुत्तनृपतेः क्रतुं ॥ हिंसामयं दयाशीलो । दशकंठो न्यवारयत्

माहा०

॥ ५०६ ॥

शत्रुंजय

॥ ५०७ ॥

॥ ५१ ॥ दुर्लघनगरेऽग्रैः-दिक्पालं नरकूबरं ॥ जेतुं ययुः कुंजकर्ण-मुखा रावणशासनात्
 ॥ ५२ ॥ आशालीविद्यया वह्नि-मयं वप्रमथ व्यधात् ॥ स्वपुरे योजनशत-प्रमाणं नलकूब-
 रः ॥ ५३ ॥ अशक्तास्तं दृष्टुमपि । कुंजकर्णादयश्च ते ॥ एत्य विज्ञपयामासू-रावणाय कथं-
 चन ॥ ५४ ॥ सानुरागा दशास्याय । नलकूबरपत्न्यथ ॥ स्वयमेत्योपरंज्ञाख्या । विद्यामाशा-
 लिनी ददौ ॥ ५५ ॥ संहृत्य विद्यया वह्नि-प्राकारं दशकंधरः ॥ जग्राह दुर्लघपुरं । चापञ्चक्रं
 सुदर्शनं ॥ ५६ ॥ तत्रैव तत्पुराधीशं । स्थापयित्वाथ तत्प्रियां ॥ परस्त्रीमित्यभुक्तां चा-र्पया-
 मास दशाननः ॥ ५७ ॥ ततोऽपि रावणः सैन्यै-र्धैताह्ये रथनूपुरं ॥ वेष्टयामास तत्स्वामी
 । कोपादिंशोऽप्यदौकत ॥ ५८ ॥ किमेन्निर्मारितैः सैन्यै-रावयोरेव वैरतः ॥ युक्तं युद्धमिति प्रो-
 च्य । रावणः शक्रमाह्वयत् ॥ ५९ ॥ तावुञ्जौ कुंजरारूढौ । विद्यास्त्रचयवर्षिणौ ॥ अञ्जुतां न-
 गकंप्राय । स्वर्गिणामपि जीतिदौ ॥ ६० ॥ उलङ्घो रावणः स्वेज्जा-दुत्पत्यैरावणं ययौ ॥ व-
 ध्वा चेंडं पुनः स्वेज्ज-माजगाम जयोजितः ॥ ६१ ॥ ततो राक्षससैन्येऽञ्जु-तुमुल्लो जयशा-
 लिनि ॥ म्लानिमाप च विद्याञ्जुत्-सैन्यं जयविपर्ययात् ॥ ६२ ॥ ततो निवृत्य लंकायां । ग-

माहा०

॥ ५०७ ॥

शत्रुंजय

॥ ५८ ॥

तो राक्षसनायकः ॥ चिक्षेप शक्रं कारायां । पंजरे पक्षिणं यथा ॥ ६३ ॥ सलोकपालो न-
त्वाथ । सहस्रारो दशाननं ॥ ययाच पुत्रजिह्वां सोऽप्याख्यतत्तद्दिनयाहतः ॥ ६४ ॥ यद्यसौ
मत्पुरीं नित्यं । तृणकाष्ठादिवर्जितां ॥ कृत्वान्निर्बिचेच्च जलैः । पुष्पैरापूजयत्यपि ॥ ६५ ॥
एवंविधानि कर्माणि । कुरुते तद्धिमुच्यते ॥ अंगीकृत्य च तत्पुत्रं । सहस्रारो व्यभोचयत् ॥
॥ ६६ ॥ ~~पुत्रं~~ ॥ रथनूपुरमेत्येष्टो । निर्विस्सो व्रतमाप्य च ॥ चिरं तप्त्वा तपो मुक्ति-मवाप
कर्मणां कृयात् ॥ ६७ ॥

अन्यदा रावणोऽन्यस्त्री-संगात् स्वं मरणं विदन् ॥ स्वयं तामप्यनिष्ठंतीं । गुरोर्वाक्या-
न्यप्रेषयत् ॥ ६८ ॥ इतश्चादित्यनगरे । प्रह्लादतनयोऽज्ञवत् ॥ केतुमतीकुक्षिजन्मा । विद्या-
नृत्पवनंजयः ॥ ६९ ॥ इतो माहेन्द्रनगरा-धिपमाहेन्द्रनंदिनीं ॥ हत्सुंदरीकुक्षिजातां । स्वी-
चक्रंजनसुंदरीं ॥ ७० ॥ केनापि सोऽवलेपेन । न संज्ञावयतिस्म तां ॥ सतीधुरंधरा सा तु ।
दुःखात्कालमवाहयत् ॥ ७१ ॥ ततो राक्षसराजस्य । दूतः प्रह्लादपार्थिवं ॥ उपेत्याजूहवद्या-
दो-नाथं जेतुमुपेयुषः ॥ ७२ ॥ नत्वाश्रो विनयात्तत-मापृच्छ पवनंजयः ॥ नंतुं मातरमन्या-

माहा०

॥ ५८ ॥

शत्रुंजय

॥५०॥

गा-दपश्यत्तत्र च प्रियां ॥ ७३ ॥ कांतां पादनतामप्य-वज्ञाप्य पवनंजयः ॥ ससैन्यो व्योम-
 मार्गेण । गत्वोवास सरस्यसौ ॥ ७४ ॥ रात्रौ तत्र वियोगार्त्ता । चक्रवार्कीं विलोक्य सः ॥
 सस्मार स्वप्रियां तादृ-गसंज्ञावनदूषितां ॥ ७५ ॥ तदैव सह मित्रेण । वेगात् प्रहसितेन सः
 ॥ गत्वा तद्वासमासाद्य । तामपश्यद्विसंस्थुतां ॥ ७६ ॥ आश्वास्य मधुरैर्वाक्यै-र्वदन्नां पव-
 नंजयः ॥ रेमे कृणार्धवशात्रिं । नयन् कामसुरोपमः ॥ ७७ ॥ प्रातः पुनश्च पवने । व्रजत्यथ
 जगौ प्रिया ॥ ज्वामि यद्युदरिणी । तद् ज्ञेयं ज्वता विज्ञो ॥ ७८ ॥ दत्वाज्ञिज्ञानमुद्रं स ।
 मा ज्ञैषीरिति चोच्चरन् ॥ ययौ मानसवेषांत-संस्थिते शिविरे निजे ॥ ७९ ॥ इतस्तस्या ग-
 र्जलह्रम । काले गच्छति च स्फुटं ॥ दृष्ट्वा केतुमती श्वश्रूः । साधिकेपमदोऽवदत् ॥ ८० ॥ ह-
 ले किमिदमाचारि । कुलद्वयकलंकजृत् ॥ देशांतरगते पत्यौ । पापे यदुदरिण्यनूः ॥ ८१ ॥
 ततो रुदत्यंजनापि । दर्शयंती च मुद्रिकां ॥ तस्यै गुप्तां पतिप्राप्तिं । कथयामास सा सती ॥
 ॥ ८२ ॥ कृदा साऽप्रत्ययवती । तलारहूनरैरथ ॥ रथमारोप्य माहेंड-पुरोपांते व्यमोचयत्
 ॥ ८३ ॥ तत्पितापि सदोषां तां । मन्यमानो निजाद् गृहात् ॥ वसंततिलकायुक्तां । तदैव नि-

माहा०

॥५०॥

शत्रुंजय

॥५१०॥

रवासयत् ॥ ८४ ॥ ग्रामादिष्वप्रवेशं सा । लज्जती नृपशासनात् ॥ प्राधारण्यं चारणार्थं । दृष्ट्वा हर्षान्ननाम च ॥ ८५ ॥ वसंततिलकासख्या । उक्त्वा वृत्तांतमादितः ॥ पप्रच्छ तं मुनिं तादृ-
कर्मपाकमशेषतः ॥ ८६ ॥ ततो जगौ मुनिर्देवो । लांतकात्प्रच्युतो दिवः ॥ अस्या जविष्यति सुतो । विद्याज्ञानमुक्तिगामुकः ॥ ८७ ॥

अन्यच्च कनकरश्च-नृपपत्न्यावुज्जे पुरा ॥ लक्ष्मीवती च कनको-दरी ते प्रथमार्हती ॥ ८८ ॥ तस्या हत्वार्हदर्वी तां । सापत्न्यात्कनकोदरी ॥ अवजज्ञौ च साध्वीनां । वाक्यादाराधयच्च सा ॥ ८९ ॥ प्रांते धर्माविबोधात्सा । देव्यज्ञूत्कनकोदरी ॥ च्युत्वा चात्र सखी-यं ते । जातार्हदूद्देशतोऽर्त्तिज्ञाक् ॥ ९० ॥ भुक्तप्रायमिदं कर्मा-धुना धर्मं त्वमार्हतं ॥ गृहाणागण्यसौख्याय । निगृहाण च तानरीन्द्र ॥ ९१ ॥ इतो गंधर्वनाथस्य । मणिचूडस्य शासनात् कंदरायां वसंती सा । तनयं सुषुवेऽद्भुतं ॥ ९२ ॥ दीनां रुदंतीं वीक्ष्याथ । प्रतिसूर्याख्य-खेचरः ॥ तां विदन् ज्ञाग्निनेयीं चा-चलदादाय यानगः ॥ ९३ ॥ विमाने वेगतो याति । जनन्युत्संगतोऽर्जकः ॥ उत्प्लुत्य निपतन् शैलं । देहज्जारादचूर्णयत् ॥ ९४ ॥ प्रतिसूर्योऽपि वे-

माहा

॥५१०॥

शत्रुंजय

॥५११॥

गेन । बालमादाय जूमितः ॥ अकृतांगं ज्ञागिनेऽया । अर्पयामास हर्षदं ॥ ९५ ॥ प्रतिसूर्यो
 निजे इंगे । तां च हनुरुहान्निधे ॥ आनीयामुचदानंदा-तद्वांठितमपूरयत् ॥ ९६ ॥ जातमा-
 त्रो हनुरुहे । पुरे बालोऽयमागमत् ॥ इति मातुलदत्ताख्यो । हनुमान् वृद्धिमाप सः ॥ ९७ ॥
 इतश्च पवनः संधिं । विधाय वरुणेन सः ॥ प्राप्य प्रसादं लंकेशा-दाजगाम निजं पुरं ॥ ९८ ॥
 श्रुत्वा तत्र प्रियोदंतं । विषसः श्वसुरौकसि ॥ गतस्तत्राप्ययश्चंस्तां । स वभ्राम वनाद्वनं ॥
 ॥ ९९ ॥ तामपश्यन् स शून्यात्मा । शोकादात्ममृतिं ध्रुवं ॥ मित्रात्प्रहसितात्पित्रो-राशं-
 सन्नतिपूर्वकं ॥ १०० ॥ प्रह्लादोऽप्यथ तत् श्रुत्वा । वीक्षितुं पवनांजने ॥ समं विद्याधरैर्वे-
 गा-द्वन्नामावनिमंरुलं ॥ १ ॥ ततश्च पवनोऽयोग-बहिं जानन् सुदुस्सहं ॥ प्रविशन् ज्वलि-
 ते बहौ । प्रह्लादेन विलोकितः ॥ २ ॥ वत्साविमृष्टं कर्मैत-न्मा कुरुच्चरतीति तं ॥ तस्मिन्ने-
 युस्तत्प्रयुक्ताः । खगा अंजनया सह ॥ ३ ॥ ततः सर्वेऽपि सानंदाः । प्रतिसूर्योपरोधतः ॥ पु-
 रं हनुरुहं प्रापु-र्महोत्सवपरायणाः ॥ ४ ॥ जग्मुः सर्वेऽप्यथ निजं । निजं पुरमनुत्सुकाः ॥
 पवनांजने तत्रैव । समं पुत्रेण तस्थतुः ॥ ५ ॥ हनुमानश्च तत्रस्थो । ववृधे जनहर्षदः ॥ ज-

माहा०

॥५११॥

शत्रुंजय

॥५१२॥

प्राह च कलाः सर्वा । लब्धवानपि यौवनं ॥ ६ ॥ वरुणस्याहवे दृष्ट्वा । हनुमद्वत्तमनुतं ॥ ह-
ष्टो दशाननश्चक्रे । तं प्रसादास्पदं नृशं ॥ ७ ॥ वरुणस्य सुतां सत्य-वतीं च खरनंदिनीं ॥
अनंगकुसुमां चान्या । उपयेमे स नूरिशः ॥ ८ ॥ विद्यानृतः सूर्यमुखान् । जित्वा नव द-
शाननः ॥ कृत्वेऽवत्कर्मकरान् । सुखाज्ञयमपालयत् ॥ ९ ॥

इतोऽरण्ये दंढकाख्ये । रामस्य किल तस्थुषः ॥ क्रीमया लक्ष्मणो ब्राम्यन् । वने खड्ग-
मलोकयत् ॥ १० ॥ ह्यत्रज्ञावात्तमादाय । सविधे वंशजालिकां ॥ अविधेयविनेता सौ-जो-
जनालमिवाठिनत् ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा पुरो निपतितं । शिरः कस्यापि तत्कृशात् ॥ सौमित्रिश्चि-
तयामासा-ऽप्युध्यमानो हतो हहा ॥ १२ ॥ गृहीत्वा तमग्रागत्य । लक्ष्मणो राममब्रवीत् ॥ त-
दृत्तांतं स च प्राह । न वत्स विहितं शुभ्रं ॥ १३ ॥ एषोऽस्ति चंडहासाख्यः । पुमानस्यात्र
साधकः ॥ हतस्त्वया ततोऽस्यास्ति । कुतोऽप्युत्तरसाधकः ॥ १४ ॥ इतः सूर्पणखा सूनुं ।
सिद्धविद्यं च जानती ॥ आत्तपूजोपचाराग्रा-पश्यद्विभ्रं हि तद्विरः ॥ १५ ॥ हा वत्स शंवूक
हहा । नीतोऽसि यममंदिरं ॥ केनाकालद्विषेत्युच्चै-ररोदीशवणस्वसा ॥ १६ ॥ दृष्ट्वा च सा

माहाण

॥५१२॥

शत्रुंजय

॥५१३॥

पुरः पुंसः । पदपंक्तिं मनोहरां ॥ ययौ तदनुसोरणा—पश्यज्ञमं स्मरोपमं ॥ १७ ॥ वैरं वि-
 स्मृत्य तद्रूप—मोहिता शोकवर्जिता ॥ वृषस्यंती ययाचैनं । रताय धिगहो स्त्रियः ॥ १८ ॥
 सज्जार्योऽहमतो याहि । लक्ष्मणं रामनोदिता ॥ इति सा लक्ष्मणेनापि । ब्रातृजायेति तत्त्य-
 जे ॥ १९ ॥ ब्रष्टा ह्युजयतो दुष्टा । रुष्टा नंष्ट्रा स्वजर्त्तरि ॥ कुट्टयंती शिरः सूनु—वधं तत्कृ-
 तमाह सा ॥ २० ॥ चतुर्दशसहस्रैस्ते । युता विद्याधैरर्जुनैः ॥ खरादयः खररुषः । प्रतिराम-
 मयुस्ततः ॥ २१ ॥ रामः प्राहात्र वत्स त्वं । तिष्ठ हन्मि रिपूनहं ॥ स्वस्थां तावदिमामत्र ।
 पालयेथाः प्रजावर्ता ॥ २२ ॥ ऊचे लक्ष्मण आर्य त्व—ञ्जासनादहितानमून ॥ लीलैव हनि-
 ष्यामि । तन्मामादिश संगरे ॥ २३ ॥ रामोऽप्युवाच तन्नृ ॥ वत्स चेद्वैरिसंकटं ॥ ज्ञापे-
 येथाः सिंहनादा—तदा मामरिषूदनं ॥ २४ ॥ तज्जामशासनं मूर्ध्ना । नमन्नादाय लक्ष्मणः ॥
 धनुर्ध्वानैर्भुजास्फोटै—ञ्जासयन्नहितान् ययौ ॥ २५ ॥ वैरीजसिंहे सौमित्रि—एवञ्च कुदे डुरा-
 शया ॥ गत्वा चंङ्खणा प्राह । रावणं जर्त्तृपृष्टये ॥ २६ ॥ ब्रातः कावपि देवाज्ञौ । नरौ दं-
 ककानने ॥ तिष्ठतस्तव जामेयं । जघ्नतुः स्वतपःस्थितं ॥ २७ ॥ मञ्जाकयाज्जावुकस्ते तु । य-

माहा०

॥५१३॥

शत्रुंजय

॥५१४॥

यौ तद्धववांठया ॥ लक्ष्मणेन समं सोऽस्ति । रणकर्मपरायणः ॥ १८ ॥ तज्ज्येष्ठस्तस्य सा-
 रेण । रामज्ज्ञे निजेन च ॥ असारं मन्यते विश्वं । स्वन्नार्यारूपतोऽपि च ॥ १९ ॥ गौरी
 दूरीकृता रंजा । हंसीवोष्णितमानसा ॥ तविषी तु मयीकल्पया । शची साचीज्ञवन्मुखी ॥
 ॥ २० ॥ निंदत्प्राचीनपुण्या च । धृताची मेनका न का ॥ मृगी विगीतमूर्तिस्ति-जोत्तमा
 न तिलोत्तमा ॥ २१ ॥ सावित्री सत्रपा नाग-योषितोऽयोन्नमा रमाः ॥ प्रीतिरप्रीतिजनका ।
 रतिर्निरतिज्ञाजनं ॥ २२ ॥ यथा कृता हताशेष-स्त्रैणरूपसवर्गया ॥ सा तवैवोचिता भ्रातः ।
 सीता रामपरिग्रहा ॥ २३ ॥ ~~राज्यमेतत्~~ ॥ राज्यमेतत् स्त्रियो दिव्या । रूपश्रीरज्जुता वलं ॥
 तावन्न बहु मन्येऽहं । यावन्न तव सा करे ॥ २४ ॥ श्रुत्वेति सानुरागोऽसौ । पुष्पकेण तदैव
 हि ॥ विमानेन ययौ दंष्ट-कारण्यं रामपावितं ॥ २५ ॥ तेजसा रामज्ज्ञस्य । गरुडस्थैव
 जिह्वगः ॥ हतान्निमानगरत्न-श्वितयामास सर्पवत् ॥ २६ ॥ अतीत्य वैधसः सृष्टि-मियं वि-
 श्वत्रयाज्जुता ॥ सीता विनेता डुष्टाना-मयं रामः करोमि किं ॥ २७ ॥ दोषायमानचित्तेन ।
 स्मृता तेनावलोकिनी ॥ विद्याप्ता जानकीहारो-पायं पृष्टा जगामिति ॥ २८ ॥ बाहुन्यां ती-

माहाण

॥५१४॥

शत्रुंजय

॥५१५॥

र्थेतैजोधि-वर्ष्मणा सह्यते शिखी ॥ पंचाननमुखे हस्तः । सुकरो दुष्करं त्वदः ॥ ३९ ॥ किं-
 त्वसौ लक्ष्मणद्वेष्टा । श्रुत्वा संकेततो व्रजेत् ॥ सुखेन हर्यास्त्वं सीतां । तां करोमीति त्व-
 त्कृते ॥ ४० ॥ एवं कुर्विति सा श्रुत्वा । साक्षात्तुल्लक्ष्मणशब्दवत् ॥ सिंहनादं अधाशमो—
 ऽप्यन्वधावत् प्रियोक्तितः ॥ ४१ ॥ अत्रांतरैर्वरोत्तीर्ण-श्वौराचीर्णपथोऽधमः ॥ जहार रावणः
 सीतां । विज्यतीं तन्निरीक्षणात् ॥ ४२ ॥ हा तात कांत हा भ्रात-र्हा देवर सुदारुणात् ॥
 अस्मान्मां रक्ष रक्षेति । सा चक्रंद मुहुर्मुहुः ॥ ४३ ॥ सीतावचो निशम्येति । जटायुर्जातम-
 त्सरः ॥ आश्वास्य तां दशास्यास्यं । नखैरत्रोटयष्टन् ॥ ४४ ॥ क्रुद्धस्ततो दशग्रीवः । खड्ग-
 माकृष्य तं न्यहत् ॥ सीता विशेषतो ज्ञीता-स्मरन्नाभंमलं ततः ॥ ४५ ॥ हा ज्ञामंमल इ-
 त्याशु । श्रुत्वा ज्ञामंमलानुगः ॥ विद्याधरो रत्नजटो । ज्ञात्वा सीतामधावत् ॥ ४६ ॥ तमा-
 क्षिपंतं लंकेशो । दृष्ट्वा पृष्ठानुधाविनं ॥ तद्वियां निजविद्याजि-र्हत्वा जूमावपायत् ॥ ४७ ॥
 अविघ्नयानो लंकेशो-ऽनिवृत्तीं तत्कलत्रतां ॥ अमुंचदेवरमणो-याने तां खेचरीवृतां ॥ ४८ ॥
 इतश्च लक्ष्मणो रामं । दृष्ट्वा मुक्त्वा रिपून् जगौ ॥ आर्यामेकाकिनीं मुक्त्वा । किमार्य

माहा०

॥५१५॥

गान्धर्वजय

॥ ५१६ ॥

त्वमिहागमः ॥ ४९ ॥ त्वत्सिंहनादादित्युक्ते । रामेणोचे स लक्ष्मणः ॥ न मयाकारि यत्त्वे-
 मा । तत्केन किल वंचितौ ॥ ५० ॥ याहि रक्षार्य सीतां त्व-महं हत्वा रिपून् दुतं ॥ याव-
 दायामि रामोऽपि । शीघ्रं तत्र ययौ स्वयन् ॥ ५१ ॥ तत्रागतो दाशरथि-रपश्यन् जानकीं
 कृणात् ॥ सुमूर्ध्वं वनवातैश्च । लब्धसंज्ञोऽरुदद्भृशं ॥ ५२ ॥ इतस्ततो ब्रमन् रामो । सुमूर्धु
 तं जटायुषं ॥ नमस्कारश्रुतेः स्नाक् तं । स्वर्गतिं चाप्यलंजयत् ॥ ५३ ॥ ततः खरे त्रिशिरसं ।
 दूषणं च समं जटैः ॥ निहत्य लक्ष्मणः सखया । विराधेनाचलत्समं ॥ ५४ ॥ लक्ष्मणस्त्वा-
 गतो दृष्ट्वा । निस्तारमिव लोचनं ॥ निष्कलं निष्कलत्रं तं । ज्येष्ठं प्राहाश्रुवारिमुक् ॥ ५५
 ॥ ज्येष्ठाहमागतो हत्वा । रिपूस्त्वन्नतिकाम्यया ॥ तत्किमेवं क्व सा पूज्या । रामः श्रुत्वेति
 सस्वजे ॥ ५६ ॥ जगौ च सीताहरणं । लक्ष्मणोऽप्येवमब्रवीत् ॥ नूनमेतत्कृते जातः । सिं-
 हनादस्तु मायिनः ॥ ५७ ॥ कातर्यं मुचं तज्ज्येष्ठा-न्वेष्यानेष्यामि तां दुतं ॥ आश्वासितस्तु
 रामोऽपि । सानुजस्तत्र चाभ्रमत् ॥ ५८ ॥ विराधेन ततो युक्ता-स्तामनालोक्य पत्नयः ॥
 आगताः सानुजं रामं । विराधं दुःखिनं व्यधुः ॥ ५९ ॥ ततः पाताललंकायां । प्राप्तं खरसुतं

माहा

॥ ५१६ ॥

शत्रुंजय

॥५१७॥

हठात् ॥ जित्वा सुंदं विराधं तं । राज्ये निदधतुस्तकौ ॥ ६० ॥

इतश्च सिद्धविद्यः सन् । स साहसगतिः खगः ॥ अधिकिष्किंधमायातः । सुग्रीवे क्री-
 मितुं गते ॥ ६१ ॥ प्रतारिण्या विथया स । सुग्रीवोपमवेषजृत् ॥ ताराज्जिवाषी शुद्धंते ।
 यावद्याति स्मरातुरः ॥ ६२ ॥ तावत्सत्योऽपि सुग्रीवः । प्रविशन् द्वारपालकैः स्वखलितोऽग्रे ग-
 तो राजा । सुग्रीव इति वादिज्जिः ॥ ६३ ॥ वालिसूनुभ्रंश्चरश्मि-दृष्ट्वा सादृश्यमेतयोः ॥ अं-
 तरे स्वलयामास । मायिनं मातृरक्तकः ॥ ६४ ॥ इतोऽमिलन्नुजययोः । पक्षयोरमितौजसां
 ॥ अर्द्धेऽर्धेऽज्ञातवता-मकौहिण्यभृतुर्दश ॥ ६५ ॥ महायुद्धे दुतावीराः । सुग्रीवोऽपि विटेन
 सः ॥ क्षीणास्त्रः पुरवाह्येऽस्त्रा-दित्यंतश्चितयन्नपि ॥ ६६ ॥ सुकृती वालिरतुल-बलो योऽकृ-
 तपौरुषः । दीक्षामादाय परमं । पदमाप सुसंयमी ॥ ६७ ॥ धन्यस्तदंगजो यौतः-पुरे तम-
 रुधह्वली ॥ अजानानो ह्योर्जेदं । कं रक्तु च हंतु कं ॥ ६८ ॥ मत्सहायो खरः सोऽपि ।
 हतो रामेण दोष्मता ॥ तत्तमेवाश्रयाम्येष । विराधस्योपकारिणं ॥ ६९ ॥ एवं विमृश्य दूते-
 न । विराधं सोऽज्जिपृच्छ च ॥ गत्वा ननाम श्रीरामं । शरण्यं सानुजं मुदा ॥ ७० ॥ रामो-

माहा०

॥५१७॥

प्रबुजय

॥५१८॥

ऽपि सानुजो गत्वा । किष्किंधाया कृपापरः ॥ आहवायाह्वयन्माया-सुग्रीवं सपरिहृदं ॥३१॥
 ऋयोः सादृश्यतो रामो-ऽनजिज्ञो जिनताकृते ॥ वज्रावर्त्तस्य धनुषो । व्याघातमकरोत्ततः ॥
 ॥ ३२ ॥ वेषप्रावर्त्तनी विद्या । तन्नादेन पलायिता ॥ एकवाणेन तं रामः । परासुं मायिनं
 व्यधात् ॥ ३३ ॥ अमिलत्तस्य सर्वोऽपि । सुग्रीवस्य परिग्रहः ॥ अस्थापयद्वाशरणि-स्तं च
 राज्ये पुरातने ॥ ३४ ॥ कालज्ञोऽथ कृती काले । विराधः सपरिहृदः ॥ अगाधात्मवलो रा-
 म-प्रागाज्जामंरुलोऽपि च ॥३५॥ जांबुवंतं हनुमंतं । नीलं निषधचंदनौ ॥ गवाक्षरश्मज्जंजादी-
 न् । सुग्रीवोऽमेलयत्ततः ॥ ३६ ॥ ततो रामाङ्गया सीता-न्वेषणाय कपीश्वरं ॥ महासारं ह-
 नुमंतं । प्राहिणोद्धिनयान्वितं ॥ ३७ ॥ अनिहंतीं परज्जार्या-मरमन् रावणोऽपि हि ॥ सीतां
 संवोधयामास । स्वपत्नीजिरहर्निशं ॥ ३८ ॥ विज्जीषणादिज्जिर्मंत्रं । सुखं संवोधितोऽपि सः
 ॥ नामुचज्जानकीं जातु । नान्यथा ज्ञवितव्यता ॥ ३९ ॥

इतः खे प्रव्रजन् वायु-सूनुर्महेंद्रपर्वते ॥ मातामहमहेंद्रस्य । पुरं दृष्ट्वा व्यचिंतयत् ॥
 ॥ ४० ॥ निर्वासिता मे जननी । निर्मितुर्यदनेन तत् ॥ दर्शयामि किमप्यस्य । महेंद्रस्य वलं

माहा

॥५१८॥

शत्रुञ्जय

॥५१॥

निजं ॥ ७१ ॥ इति स्मृत्वा क्रुधा सिंह-नादं च हनुमान् अधान् ॥ मोहैश्च क्रुधा वेगा-
 त्रिर्गत्याद्वास्त तं युधे ॥ ७२ ॥ चिरं युध्वा मोहयित्वा । नत्वा मातामहं कपिः ॥ स्वज्ञा-
 तेऽयं स्वामिकार्यं । कम्पयित्वा च निर्ययौ ॥ ७३ ॥ लंकापरिसरे विद्यां । हत्वाशालीं कपी-
 श्वरः ॥ न्यदद्वजमुखं लंका-सुंदरीं च रणातिथिं ॥ ७४ ॥ जित्वापयेमे गांधर्व-विवाहेन च
 पावनिः ॥ रमयित्वा तथा रात्रिं । विज्जीषणगृहान् ययौ ॥ ७५ ॥ ॥ विज्जीषणोऽपि
 तद्वाक्याद् । बोधितुं रावणं ययौ ॥ उत्प्लुत्य हनुमान् सीता-सनाग्रं प्राप काननं ॥ ७६ ॥
 राक्षसीभिः परिवृतां । मलिनांशुकधारिणीं ॥ परिम्लानां क्षुधाक्षीणां । स्मरन्तीं रामनाम च
 ॥ ७७ ॥ दृष्ट्वा तामिति दध्यौ स । सतीयं विश्वपावना ॥ युक्तमस्याः कृते रामः । खिद्यते
 रूपसंपदः ॥ ७८ ॥ ॥ ततस्तिरोहितो मुञ्चं । रामदत्तां तदंकगां ॥ स चक्रे सापि तं दृ-
 ष्ठा । मुदोच्चासमियाय च ॥ ७९ ॥ त्रिजटा तन्मुदं मत्वा । गत्वाख्यदशमौलये ॥ स च
 मंदोदरीं तत्र । प्रादिणोद्दौत्यपंदितां ॥ ८० ॥ सीतया धिक्कृतायां ज्ञात् । मंदोदर्यां मस्तु-
 तः ॥ शिंशपाक्षोरयोत्तीर्य । प्रणनामेति वाग्जरः ॥ ८१ ॥ जर्त्ता ते सानुजो मातः । कुशली

माहा०

॥५१॥

गन्धुजय

॥५१०॥

रावणांतकृत् ॥ तदूतोऽहं तु हनुमान् । पवनांजनयोः सुतः ॥ ५१ ॥ तिष्ठतोर्दिग्गकारण्ये ।
ह्यादेशादागमं तयोः ॥ इति श्रुत्वा जहर्षोच्चैः । सादान्तरस्मै तत्राशिशं ॥ ५२ ॥ हनूमदुपरोधेन ।
रामोदंतमुदा च सा ॥ एकविंशत्यहोरात्र-प्रांते पारणकं व्यधात् ॥ ५३ ॥ चूनामणिमज्जि-
ज्ञानं । तस्या आदाय मारुतिः ॥ चंचाल देवरमणो-यानवृक्षान् वज्रज च ॥ ५४ ॥ जघा-
न वनपालांश्चा-वधीदहं च रावणिं ॥ सोऽग्राहिपाशैर्बद्ध्वेह-जिता निन्ये नृपांतिकं ॥ ५५ ॥

अथ रावणदुर्वाक्या-ब्रोटयित्वाहिबंधनं । पौलस्त्यमौलिं हनुमान् । पादघातैरचूर्णयत्
॥ ५६ ॥ अज्जांक्षोच्च पुरीं वेगा-दुत्प्लुत्य वियता कपिः ॥ रामाय गत्वा तं चूना-रत्नमार्पय-
दंजसा ॥ ५७ ॥ चूनामणिमथो सीता-मिव साक्षादुपागतां ॥ आलिङ्ग्य पावनिं प्रेम्णा । श्री
रामः समज्जावयत् ॥ ५८ ॥ रामाङ्गयाय सुग्रीवा-दयः सर्वे ससंच्रमं ॥ अतामयन् प्रयाणा-
य । तूर्याण्याजिरसादराः ॥ ५९ ॥ चेलुर्विमानैः खचरा-श्वाद्यंतो नजस्तलं ॥ सरामल-
ह्मणैर्दृष्टाः । सुग्रीवादिज्जिरीश्वरैः ॥ ६० ॥ दशवक्त्रजटौ सेतु-समुद्रौ संगराजिरे ॥ ववंध
रामश्चिच्छेद । सीताशां रावणस्य तु ॥ ६१ ॥ सुवेलक्षौ जित्वाथ । सुवेलं नाम पार्थिवं ॥ अजै-

माहा०

॥५१०॥

शत्रुंजय

॥५२॥

श्रीदुपलंकं च । हंसे हंसरथं तटे ॥ ३ ॥ प्रत्यासन्नेऽथ काकुस्थे । लंका क्षोन्नमियाय पूः ॥
 रावणो नादयामास । रणतूर्याणि च क्रुधा ॥ ४ ॥ ज्ञात्वा राममथायातं । दक्षिणः स वि-
 ज्ञीषणः ॥ अनुजोऽपि गुणैर्ज्येष्ठः । प्रणम्योवाच रावणं ॥ ५ ॥ अविमृश्य हता देव । त्वया
 यत्परकामिनी ॥ अज्यागताय रामाय । तां तदर्पय सत्वरं ॥ ६ ॥ एकस्यान्यकलत्रस्य । कु-
 ते राज्यमिदं कथं ॥ जहासि च परं लोक-मपि पापन्नरात्पतन् ॥ ७ ॥ समुत्सेतुबंधेन ।
 न प्रत्येपि हनूमता ॥ रामसेवकदूतेन । यत्कृतं तदपि स्मर ॥ ८ ॥ ह्रमा यस्येदृशी कोपे ।
 नयो यस्य बलेऽप्ययं ॥ लघूत्थानोदयः सोऽयं । राघवो विजयी सदा ॥ ९ ॥ वैरिप्रशंसया
 कुक्षे । रावणो निरवासयत् ॥ तं पुर्याः सोऽपि शरणं । प्राप रामं सुवत्सलं ॥ १० ॥ विज्ञी-
 षणमनुप्राप्तां-स्त्रिंशदक्षोहिणीं जटान् ॥ रक्तसां खेचराणां च । प्रीत्या स समज्ञापत ॥ ११ ॥
 विज्ञीषणाय लंकायाः । प्रतिश्रुत्य च जूपतां ॥ कंपयन् वसुधां सैन्यैः । पद्मः पुरमेवेष्टयत्
 ॥ १२ ॥ तदैव सन्नह्य जटा । रावणस्य बलोत्कटाः ॥ भुजास्फोटं वितन्वंतो । निर्ययुरथ को-
 टिशः ॥ १३ ॥ शिलावृक्षायसैरस्त्रै-रन्योऽन्योत्केषदारुणैः ॥ रामरावणसैन्यानां । रणोऽनूहा-

माडा०

॥५२॥

शत्रुंजय

॥५२२॥

रुणश्चिरं ॥ १४ ॥ शरपाषाणसंपर्क-ज्वो वह्निर्मृतेष्वलं ॥ रणतीर्थे दहनं वृक्षान् । संस्कारायाजवत्तदा ॥ १५ ॥ जायमाने तदा युद्धे । परस्परजयेत्तया ॥ उद्धतेषु जटेष्वसी-ऊयश्रीर्दोलया चला ॥ १६ ॥ संदेहशंसिनि जये । रामब्रूहेपनोदिताः ॥ आढौकंत रणायोच्चै-रांजनेयादयो जटाः ॥ १७ ॥

अथ रहोबले जग्ने । वीरौ हस्तप्रहस्तकौ ॥ रणायाधावतां सद्यो । धन्वपाणीरथस्थितौ ॥ १८ ॥ इतश्च रामसैन्याद् द्वौ । नलनीलौ महाकपी ॥ सन्मुखीनावुदस्थाता-मयुध्येतां च द्वौ तयोः ॥ १९ ॥ तेषां रथानां निर्घोषा-नसहंती वसुंधरा ॥ आरराटेव चित्कारात् । पुस्फोटचसमंततः ॥ २० ॥ इतो नलकपिर्हस्तं । प्रहस्तं नीलवानरः ॥ अवधीत्पुष्पवृष्टिश्च । दिवोऽनूदेवनिर्मिता ॥ २१ ॥ हस्तप्रहस्तनिधना-दशाननबलादथ ॥ मारीचः सिंहजघनः । स्वयंभुः सारणः शुकः ॥ २२ ॥ चंडाकोदामबीजत्साः । कामाहो मकरो ज्वरः ॥ गंजरीः सिंहरथश्च । रथ्या अन्येऽप्युपासरन् ॥ २३ ॥ ~~सु~~ ॥ मदनांकुरसंताप-प्रथिताक्रोशनंदनाः ॥ दुरितानघपुष्पास्त्र-विघ्नप्रीतिकरादयः ॥ २४ ॥ वानरा योधयित्वेति । राक्षसान् जघ्नुरुच्च-

माहा०

॥५२२॥

शत्रुंजय

॥५२३॥

कैः ॥ ज्ञास्वानपि ययावस्तं । सैन्ये चापि निजालये ॥ २५ ॥ ॥ विज्ञातायां विज्ञाव-
 र्या-मथ रामवलं प्रति ॥ रक्षोयोधा अद्वैकत । प्रेरिता रावणब्रुवा ॥ २३ ॥ प्रोत्तस्थुरथ का-
 कुत्स्थ-जटा वीररसोज्जटाः ॥ नटीमिव नर्तयंतः । करस्थां खड्गचक्षुरीं ॥ २७ ॥ तिरयंतः श-
 रैर्व्योम । ध्वानयंतो दिशः स्वनैः ॥ दारयंतो महीं पादैः । कंपयंतो गिरीनपि ॥ २७ ॥ उद्वेलयं-
 तः पाशोधीन् । जंजयंतो महीरुहान् ॥ उत्पतंतः पतंतश्च । जटा जघ्नुः परस्परं ॥ २८ ॥ ॥
 ॥ अथ रावणहुंकार-प्रेरिता रजनीचराः ॥ वज्रं जुर्वानरजटान् । तटवृक्षानिवोर्मयः ॥ ३० ॥
 अश्रोत्थितं च सुग्रीवं । निवार्य हनुमान् स्वयं ॥ अन्यगाहत कोपेन । वीरो राक्षसवा-
 हिनीं ॥ ३१ ॥ ततो माली धनुस्तूण-माली गर्जन्महोजितं ॥ आक्षिप्याद्वैकत क्रोधा-द्यो-
 दुं हनुमता स्वयं ॥ ३२ ॥ मिथोऽस्त्रैस्त्रसंघातं । वेदयंतौ महाजटौ ॥ अजूतां विश्वदुःप्रेक्ष्यौ
 । प्रलयार्काविवोद्यतौ ॥ ३३ ॥ श्रीशैलो मालिनं चक्रे । निरखं हस्तलाघवात् ॥ यावत्तावड-
 णायागा-इहो वज्रोदरः स्फुरन् ॥ ३४ ॥ स वृत्कारैर्धिरय-त्राशाः पवननंदनः ॥ तिरया-
 मास तं वाणैः । प्रावृट्काल इवाचलं ॥ ३५ ॥ अहो वीराविमौ घोरौ । परस्परमवाधया ॥

माहा

॥५२३॥

शत्रुञ्जय

॥५२४॥

इति लोकगिरोऽसोढा । तं जघान मरुत्सुतः ॥ ३६ ॥ वज्रोदरवधकुलो । रावणिर्जंबुमाख्यथ
 ॥ आद्वास्त मारुतिं तर्जन् । ववले सोऽपि सन्मुखः ॥ ३७ ॥ हनुमानश्च तं कृत्वा । विरुध्य-
 रथसारथिं ॥ मुजरेण न्यहन्मूर्ध्नि । लकुटेनेव मूढकं ॥ ३८ ॥ जंबुमालिन्यश्चो मूर्ध्ना-विधुरे
 झग्महोदरः ॥ रक्तोवीराः परेऽप्युच्चैर्हनुमंतं दधाविरे ॥ ३९ ॥ चिक्षेप कांश्चिद्दने । दोष्णोः
 कांश्चित्परान् हृदि ॥ कुक्कौ कांश्चित् शरैः कांश्चि-ज्जघान पवनात्मजः ॥ ४० ॥ कुञ्जकर्णोऽथ
 सेनाया-मर्दनमसही दुतं ॥ शूलपाणिः करालास्यो । दधावे दुमज्जंगकृत् ॥ ४१ ॥ सर्वतोऽ-
 पि कपीन् घ्नन्तं । तं दृष्ट्वा समधावत ॥ कुमुदांगदमाहें-युतः सुग्रीवज्जूपतिः ॥ ४२ ॥ ज्ञा-
 मंरुलमुखाश्चान्ये । वर्षतोऽस्त्राणि जूरिशः ॥ कुञ्जकर्णोऽस्तस्वाप-शस्त्रान्निशमयुः कृणात् ॥
 ॥ ४३ ॥ विदयाश्च प्रबोधिण्या । गतनिर्जं निजं बलं ॥ कृत्वान्नांकीर्णं रथ्यान् । सुग्रीवो
 गदया रिपोः ॥ ४४ ॥ कुञ्जकर्णोऽपि रोषेण । समुज्जरकरः स्फुरन् ॥ सुग्रीवरश्चमहत्या-चू-
 र्णयज्जीर्णज्जामवत् ॥ ४५ ॥ सुग्रीवोत्किप्तशैलांत-कारिमुज्जरघाततः ॥ कुञ्जकर्णोऽपतत्पृष्ठ्यां ।
 तन्निशस्त्रनिपीनितः ॥ ४६ ॥ मूर्ध्नि ते भ्रातरि क्रुद्धं । निषिद्ध्य दशकंधरं ॥ इन्द्रजित्प्रविवे-

माहा०

॥५२४॥

शत्रुंजय

॥५१॥

शोचैः । कपिसैन्यमुपश्वन् ॥ ४७ ॥ दर्पायमाणं सुग्रीवो । युद्धायाहास्त तं क्रुधा ॥ जामं-
 मलस्तत्कनिष्ठं । मेघवाहनमुच्चकैः ॥ ४८ ॥ चत्वारोऽपि महावीरा । आस्फलेतः परस्परं ।
 वसुधार्णवदिकुंज-गिरिकोत्ताय तेऽन्नवन् ॥ ४९ ॥ बंधतुर्नागपाशै-रिंजिन्मेघवाहनौ ॥
 क्रुद्धौ कपीशं सुग्रीवं । जामंमलमुदायुधौ ॥ ५० ॥ इतश्च लब्धसंज्ञः सन् । कुंजकर्णोऽनि-
 लांगजं ॥ निहत्य गदया कक्षा-कोटरेऽक्षिपदंशलः ॥ ५१ ॥ अथो विज्जीषणो राम-मानस्य
 स्यंदनस्थितः ॥ अधावत मोचयितुं । जामंमलकपीश्वरौ ॥ ५२ ॥ अनेन पितृतुल्येन । सार्द्धं
 योद्धुं न युज्यते ॥ विमृश्येतींजिन्मेघ-वाहनौ नेशतूरणात् ॥ ५३ ॥

इतः पूर्वप्रतिपन्न-वरस्ताद्वर्यामरः कृणात् ॥ रामस्मृतिमज्जिज्ञाया-वधिना तत्र चाय-
 यौ ॥ ५५ ॥ रामाय सिंहनिनदां विद्यां च स्यंदनं हलं ॥ मूशलं लङ्घमणायाथ । ददौ विद्यां
 स गारुडी ॥ ५६ ॥ गदां च विद्युद्दनां । समरे रिपुनाशिनीं ॥ दत्त्वा पराणि चास्त्राणि ।
 स सुपर्वा तिरोदधे ॥ ५७ ॥ सुपर्वा ॥ सौमित्रेर्वाहनीज्जुत-गरुडस्य विलोकनात् ॥ सुग्रीवज्जा-
 मंमलयोः । प्रणेशुः पाशपन्नगाः ॥ ५८ ॥ अथो जयजयारावो । जङ्गे रामवलेऽखिले ॥ म्हा-

माहा०

॥५१॥

शत्रुंजय

॥५६॥

नं रक्षोवलमज्जू-धयौ चास्तं दिवाकरः ॥ ५९ ॥ इतः प्रातः पुना रक्षो-वीरैर्जग्ने निजे व-
 ले ॥ सुग्रीवाद्या महावीरा । वज्रंजू रजनीचरान् ॥ ६० ॥ रक्षोजंगदश्च कुलो । दधावे रा-
 वणः स्वयं ॥ इंजित्कुंजकर्णया । अपि सर्वे महौजसः ॥ ६१ ॥ तङ्गायोद्यतं रामं । प्रति-
 शिद्ध्य विज्जीषणः ॥ रुरोध रावणं प्रीत्या । बोधयामास चेत्यपि ॥ ६२ ॥ अद्यापि बंधो म-
 न्यस्व । मध्वो मुंच जानकीं ॥ कृतांत इव रामोऽय-मागतस्त्वत्कुलांतकृत् ॥ ६३ ॥ ऊचे-
 ऽग्र दशकंठोऽपि । वनेचरमनुश्रितः ॥ वध्यमानमद्य किं रे । मां च ज्ञापयसे ततः ॥ ६४ ॥
 इत्यास्फाट्य धनुः काम-मुज्जौ तौ वीरकुंजरौ ॥ वर्षतौ शस्त्रसंघात-मारेज्जाते महारणं ॥
 ॥ ६५ ॥ रामौऽरौत्सीत् कुंजकर्णं । लक्ष्मणो रावणं पुनः ॥ नीलस्तु सिंहजघनं । दुर्मद-
 स्तु घटोदरं ॥ ६६ ॥ स्वयंभुं दुर्मतिः शंभुं । नलवीरिंगदो मयं ॥ स्कंदः पुनश्चङ्गणखं । वि-
 घ्नं चंडोदरात्मजः ॥ ६७ ॥ कुम्भं ॥ इत्येवं कपिभिः सार्धं । राक्षसीये रणे सति ॥ इंजि-
 त्नामसं शस्त्रं । लक्ष्मणायामुचत्कुधा ॥ ६८ ॥ तदस्त्रं तपनास्त्रेण । सौमित्रिर्विरवासयत् ॥ तं
 बध्वा चाहिपाशेना-नैषीत्स्वशिविरं दुतं ॥ ६९ ॥ नागैर्विध्वंश कुंजकर्णं । रामोऽपि कटकं नि-

माहा०

॥५६॥

शत्रुंजय

॥५२॥

जं ॥ प्रैषीद्भ्रांसि चान्यानि । रामवीरैर्वंधिरे ॥ ७० ॥ तद् दृष्ट्वा रावणः क्रुद्धो । विज्जीष-
णवधोद्यतः ॥ शूलं चिक्षेप सौमित्रि-श्वित्रेद त्वंतरा शरैः ॥ ७१ ॥ धरणेन्द्रप्रदत्तां तां । शक्ति-
मादाय रावणः ॥ धगदगितिकुर्वाणां । व्योमन्यभ्रमयदुषा ॥ ७२ ॥ सौमित्रिरथ विज्ञाय ।
ज्ञावं रामस्य सत्वरः ॥ अस्थ्राहिज्जीषणस्याग्रे । रावणं चाक्षिपन्नृशं ॥ ७३ ॥ रावणस्तं गरु-
रस्थं । दृष्ट्वा कोपारुणेक्षणः ॥ मुमोच शक्तिं कल्पांता-शनिकल्पामनल्पज्जां ॥ ७४ ॥ श-
स्त्रौघानप्यवज्ञाय । लक्ष्मणोरसि सापतत् ॥ मूर्धया लक्ष्मणोऽप्युर्ध्वा । शोकस्तन्निविरे तथा
॥ ७५ ॥ रघूदहोऽथ संक्रुद्धः । पंचाननरथस्थितः ॥ रावणं योद्धुमारेजे । पंचानन इव द्विपं
॥ ७६ ॥ वज्रंज रावणरथान् । काकुत्स्थः पंच सत्वरं ॥ तद्दीर्यमसहिष्णुश्च । रावणः स्वपु-
रं ययौ ॥ ७७ ॥ रामो लक्ष्मणमन्त्रयेत्य । गजस्तावस्तमीयुषि ॥ तं च दृष्ट्वा तथावस्थं ।
मूर्ध्नि तेऽवददित्यथ ॥ ७८ ॥ अहत्वा वैरिसंघात-मदत्वा जानकीं मम ॥ असंपाद्य स्वयं दत्तं
लंकाराज्यं विज्जीषणे ॥ ७९ ॥ राममेकाकिनं शत्रु-वेष्टितं कुल्यवर्जितं ॥ मा मुंचाथ न ते
दोषो । मम जीवाम्यतोऽपि यत् ॥ ८० ॥ सुग्रीव साधि नः कृत्यं । हनुमन्नग्रतो जव ॥ चं-

माहा०

॥५२॥

शत्रुंजय

॥५१८॥

इराशे ज्ञवोत्साही । ज्ञव ज्ञामंरुलोद्यमी ॥ ८१ ॥ मामकीनो न कोऽप्यत्र । सङ्गं यः कुरु-
 तेऽनुजं ॥ एवं शून्यं मन्यमानो । रामोऽमूर्धद्विलापवान् ॥ ८२ ॥ विज्जीषणो ज-
 गादाथ । ज्ञज धैर्यं विज्ञो यतः ॥ शक्त्यादतः पुमान् रात्रिं । जीवत्यत्रोद्यमं कुरु ॥ ८३ ॥
 आमेति राघवेणोक्ते । सुग्रीवाद्यास्तु विद्यया ॥ सप्तवप्रांश्चतुर्द्वारान् । राघवोपरितो व्यधुः ॥
 ॥ ८४ ॥ सुग्रीवांगदचंशंशु-ज्ञामंरुलमुखाः खगाः ॥ तस्थुः संवेष्टय तं वप्रां । स्वामिदुःखेन
 दुःखिताः ॥ ८५ ॥ मित्रं ज्ञामंरुलस्याथ । ज्ञानुर्विद्याधराग्रणीः ॥ हितकांक्षी समागत्य ।
 रामं व्याचष्ट ज्ञक्तिः ॥ ८६ ॥ अयोध्यातो द्वादशजि-र्योजनैरस्ति पत्तनं ॥ पावितं श्रेणजू-
 पेन । कलं कौतुकमंगलं ॥ ८७ ॥ कैकेयीसोदरस्यात्र । विशद्व्या नामतः सुता ॥ अस्ति त-
 स्याः करस्पर्शा-ढ्यं याति शरीरतः ॥ ८८ ॥ दिननाथोदयादर्वाक् । सा चेदानीयते वि-
 ज्ञो ॥ तदयं लक्ष्मणः सङ्गो । सशद्व्यान् कुरुते रिपून् ॥ ८९ ॥

तत् श्रुत्वा प्रीतिजृशमो-गदं ज्ञामंरुलं तत्रा ॥ पावनिं च समादिह-न्नरतंप्रति सत्वरं ॥
 ९० ॥ गत्वायोध्यां विमानेन । प्रबोध्य नरतं च ते ॥ सर्वं वृत्तांतमाचख्युः । सीताहरणपूर्व-

माहाण

॥५१८॥

शत्रुंजय

॥५२॥

कं ॥ ९१ ॥ स्वामिकार्योद्यतस्तात्र्यां । विमानमधिरुह्य सः ॥ तत्रागमदू शोणधनं । विश-
 द्यां चाप्ययाचत ॥ ९२ ॥ युक्तां कन्यासद्वस्त्रेण । तां ददौ शोणराड्य ॥ अयोध्यामुक्तनर-
 तो । रामं ज्ञामंरुलो ययौ ॥ ९३ ॥ विशद्व्याकांतिसंतान-ज्ञानूयविशंकिनः ॥ निजाः स्थि-
 रीकृताः कार्य-वादिना तु हनूमता ॥ ९४ ॥ विशद्व्यापाणिसंस्पर्शा-दुत्पतंती विहायसा ॥
 उत्प्लुत्य पाणिनादायि । शक्तिर्हनुमता कृणात् ॥ ९५ ॥ साप्यूचे देवतारूपा । दोषो नृ-
 त्यत्वतो न मे ॥ विशद्व्याप्राग्भवतपः-प्रज्ञावाद्यामि मुंच तत् ॥ ९६ ॥ प्रज्ञप्तिजगिनीश-
 क्तिः । सा मुक्ताश्च हनूमता ॥ उत्पत्य प्रययौ व्योम्नि । विन्यतीव निजागसा ॥ ९७ ॥ प्रज्ञ-
 प्तिस्नानपयसा । सिक्तो रामानुजः पुनः ॥ रूढव्रणपदः सुप्तो-त्थितवत्सहसोत्थितः ॥ ९८ ॥
 आर्क्षिग्य रामज्जस्तं । तदृचांतं निवेद्य च ॥ कन्यासद्वस्त्रसहितां ॥ विशद्व्यामुदवाहयत् ॥
 ॥ ९९ ॥ तस्याः स्नानांबुनान्येऽपि । रूढव्रणपदा जटाः ॥ विद्याधरैः समं चक्रु-रुत्सवं प-
 रमं मुदा ॥ १०० ॥ रावणोऽथ चरात् श्रुत्वा । जीवितं लक्ष्मणं तदा ॥ विद्याया बहुरूपा-
 या । हृदि निर्णीतवान् वदं ॥ १ ॥ कृत्वा चाष्टविधां पूजां । श्रीशान्तेः पोरुशार्हतः ॥ तां सा-

माहा०

॥५२॥

शत्रुंजय

॥५३०॥

धयितुमारेजे । विद्यां लंकाधिपोऽचलः ॥ १ ॥ मंदोदर्या निदेशेन । सर्वोऽप्यष्टाहिकावधि ॥
 पुरीजनो जैनधर्म-रतश्चासीत्समंततः ॥ २ ॥ सिद्धविद्योऽथ पौलस्त्यः । प्रातः सैन्यैः सम-
 न्वितः ॥ रणाजिरमगाङ्ग-इहोन्नरघटोत्कटः ॥ ४ ॥ जूयः प्रववृते युद्धं । सैन्ययोरतिदारुणं
 ॥ पतत्सुन्नटकोद्यंग-होणीस्खलितस्यंदनं ॥ ५ ॥ विधूयान्यानि रक्षांसि । लक्ष्मणोऽथ म-
 हावलः ॥ विशिखैस्तान्मयामास । दशग्रीवमनारतं ॥ ६ ॥ तैराकुलो दशग्रीवो । विद्ययाथ त-
 या कृणात् ॥ विचक्रे स्वानि रूपाणि । जैरवाणि बहून्यपि ॥ ७ ॥ जूमौ नज्जसि पृष्ठेऽग्रे ।
 पार्श्वयोरपि लक्ष्मणः ॥ अपश्यद्भवणानेव । विविधायुधवर्षिणः ॥ ८ ॥ एकोऽप्यनेकीजूयेव ।
 तार्क्ष्यस्थः सोऽपि तान् बलीन् ॥ जघान बाणधाराज्जिः । शरज्जानिव वारिदः ॥ ९ ॥ तैः
 शरैरथ पौलस्त्यो । विधुरश्चक्रमस्मरत् ॥ आजगामार्धचक्रित्व-जीववत्तज्ज्वलज्जृशं ॥ १० ॥
 तदुवा ब्रामयित्वा स । मुमोचारुणलोचनः ॥ तत्तु प्रदक्षिणीजूय । सौमित्रेः करमागमत् ॥
 ॥ ११ ॥ नारायणोऽपि तेनैव । चक्रेण दशकंधरं ॥ बहस्यतान्मयत्त्रैल-मिवैः पविना पृथुं ॥
 ॥ १२ ॥ तदा च ज्येष्ठकृष्णलौका-दश्यामहश्च पश्चिमे ॥ यामे मृतो दशग्रीव-श्चतुर्थं नरकं ययौ

माहा०

॥५३०॥

॥ ५३१ ॥

शत्रुञ्जय

॥५३२॥

ग्य पद्मोऽपि । विनयाल्लक्ष्मणोऽपि च ॥ वर्धायमानो वृक्षजिः । पुरीं प्राविशतां मुदा ॥ २५ ॥
 रामोऽपराजितामुख्यं । मातृवर्गमश्रुखिलं ॥ प्रणनामाजुसौमित्रि-रप्यानंदैककारणं ॥ २६ ॥
 नरतो रामपादानां । राज्यं न्यासमिव स्वयं ॥ पुनः प्रत्यर्पयद्वृत् । इवास्थात्रक्तिमोहितः ॥
 ॥ २७ ॥ अन्यदा नरतो देश-नूपणस्य मुनेः पुरः ॥ श्रुत्वा पूर्वज्ञवान् स्वस्य । व्रतं जग्राह
 ज्ञावतः ॥ २८ ॥ इतः शत्रुञ्जयस्यादे-र्महिमानं निशम्य सः ॥ समं मुनिसहस्रेण । चचा-
 ल पश्चि यत्नतः ॥ २९ ॥ सोऽग्र शत्रुञ्जयं प्राप्य । नत्वा च वृषजप्रभुं ॥ तत्प्रज्ञावं स्मरंश्चि-
 ते । ध्यानांतरमशिश्चिथत् ॥ ३० ॥ प्रक्षीणाशेषकर्मा सन् । केवलज्ञानमाप्य च ॥ नरतो
 मुनिजिः सार्द्धं । पदमव्ययमासदत् ॥ ३१ ॥ तत्र सौमित्रिरामाज्यां । यात्रोत्तरध्वजादिकं ॥
 व्यधायि पुण्यं तत्तीर्थो-द्घोषणा च मुहुर्मुहुः ॥ ३२ ॥ सीतापवादं निर्वास्य । वेहरेवदनिदर्श-
 नात् ॥ आत्तव्रता तपस्तप्त्वा । च्युतेऽः समजायत ॥ ३३ ॥ श्रीशैलोऽपि निजं राज्यं । पु-
 त्रेऽध्यास्य विरागवान् ॥ पालयित्वा चिरं दीक्षां । जगाम पदमव्ययं ॥ ३४ ॥ भ्रातृस्नेहपरी-
 क्षार्थं । प्राप्तयोः सुरयोगिरा ॥ रामांतोक्त्या शोकशब्दयात् । सौमित्रिः प्राप पंचतां ॥ ३५ ॥

माहा०

॥५३२॥

शत्रुंजय

॥५३३॥

तत् श्रुत्वा रामतनयौ । विरागौ लवणांकुशौ ॥ आदाय दीक्षां क्रमतः । प्रापतुः शिवसंपदं
 ॥ ३६ ॥ जटायुसुरसंबोधात् । सौमित्रैर्मृतकर्म च ॥ विधायानंगदेवाय । ददौ राज्यं रघूच्छ्रहः
 ॥ ३७ ॥ स्वयं शत्रुघ्नसुग्रीव-विज्जीषणमुखैरपि ॥ राज्ञां षोडशसहस्रैः । समं दीक्षामुपाददे
 ॥ ३८ ॥ नानाजिग्रहवान् राम-मुनिः सर्वत्र संचरन् ॥ प्राप्य कोटिशिखां ध्यानाद् । ज्ञानं
 केवलमासदत् ॥ ३९ ॥ विहृत्य तीर्थेषु स पुंडरीक-मुख्येषु विस्तार्य च तत्प्रज्ञावं ॥ समाः
 सहस्राणि दशापि पंच । प्रपाजितायुः शिवमाप रामः ॥ ४० ॥ शत्रुंजयाज्ञविति तत्र का-
 ले । ययुः शिवं श्रीज्जरतादिज्जूषाः ॥ अतोऽधिकं तीर्थमिदं सुसेव्य-मव्याहतं मुक्तिनिबंधनं य-
 त् ॥ ४१ ॥ इत्यानंदकरं सुतीर्थमहिमप्रोद्धातिपुण्योत्करं । श्रीमान् वीरजिनोऽज्जिवृष्य ज-
 नताक्तेषु सद्भाग्यजरं ॥ चक्रेऽनध्ययनं तदुज्जमकृतेऽध्यारोपयन् पुष्करा-वर्त्तीज्जोद इवांबु कं-
 बुविशदप्रोद्धामकीर्त्तिप्रदं ॥ ४२ ॥

इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते श्रीमन्महातीर्थशत्रुंजयमाहात्म्ये
 श्रीरामप्रज्जृप्तिमहापुरुषचरितवर्णनो

माहाण

॥५३३॥

शत्रुंजय

॥५३४॥

नाम नवमः सर्गः समाप्तः

॥ श्रीरस्तु. ॥

॥ इति श्रीशत्रुंजयमाहात्म्ये प्रथमस्कन्धः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीरैवतादिर्माहात्म्यं ॥

॥ दशमः सर्गः प्रारभ्यते ॥

गिरिनारगिरेर्मौलौ । नत्वा ये नेमिनं जिनं ॥ पातकं क्लाययन्ति स्वं । धन्यास्ते धृतसं-
मदाः ॥ १ ॥ सर्वज्ञः सर्वदर्शी सकलसुखकरः सर्वसंतापहर्ता । पूज्यः सर्वेश्वराणामनणुगु-
णयुतः कर्मसाक्षीव ज्ञास्वान् ॥ सोमः पंचेषुवैरी नरकविमथनो योगिनिर्ध्येयमूर्ति-योऽनंतो-
ऽव्यक्तरूपो न निधनकलितो वीतरागः स पातु ॥ १ ॥ इतश्च त्रिदशाधीशः । प्रणिपत्य जि-
नेश्वरं ॥ महावीरं महाज्जत्तथा । व्यजिज्ञपदिदं पुनः ॥ १ ॥ स्वामित्रस्मत्समुद्धार-कृते शत्रुं-

माहाण

॥५३४॥

शत्रुंजय

॥५३५॥

जयप्रथा ॥ मुख्यशृंगस्य याख्यायि । तेन जातोस्मि पावनः ॥ ३ ॥ पुनरष्टोत्तरशतं । शृ-
 गणामस्य जूजृतः ॥ यदवादीस्तदंतस्तु । प्रोक्तमान्येकविंशतिः ॥ ४ ॥ स्वामिंस्तेष्वपि य-
 स्यास्ति । शृंगस्य महिमाधिकः ॥ तमहं श्रोतुमिच्छामि । पावनायाखिलांगिनां ॥ ५ ॥ येन
 श्रुतेनापि ज्ञेयम् । सर्वपापपरिहृयः ॥ प्रसद्य महिमानं तं । समादिश जगद्भिन्नो ॥ ६ ॥ अ-
 वधार्येति शक्रस्य । वचनं त्रिजगुरुः ॥ कृपया सर्वजंतूनां । प्रारेजे वक्तुमप्यदः ॥ ७ ॥ शृणु
 शक्र महान् योऽसौ । गिरिशो रैवताजिधः ॥ सिद्धेऽः पंचमं शृंगं । पंचमज्ञानदायकं ॥ ८ ॥
 समग्रकृतिजृत्सेव्यः । समग्रकृतिजृत्पतिः ॥ आश्रितकृतिहर्त्तासौ । जयी रैवतपर्वतः ॥ ९ ॥
 यश्चानेकतमः स्तोम-तिरस्कारविज्ञाकरः ॥ अदोषाकरकृद्भिश्च । कमलोद्भासनासुरः ॥ १० ॥
 यत्र दानानि दत्तानि । ज्ञक्तयोचितदयादिभिः ॥ ददते सर्वसौख्यानि । जवह्यहितानि च ॥
 ॥ ११ ॥ जवन्नमणसंजृत-पापपिंशो गलत्यपि ॥ दत्तपुण्यांशुना यत्र । नवनीतमिव कृणात्
 ॥ १२ ॥ असकृत्कृतसत्कृत्यैः । कृतिभिः क्रियते पथि ॥ नेत्रयेरेष गिरिराट् । रैवतः सर्वदैव-
 तः ॥ १३ ॥ चमरीजिश्चामरीजि-वीज्यते व्यजनैस्तु यः ॥ सर्वदा सर्वदः सर्व-पर्वतप्राज्ञवा

माहा

॥५३॥

शुभं जय

॥५३६॥

दिव ॥ १४ ॥ आपत्तवस्तरुष्वेव । दरीष्वेव तमोज्ञरः ॥ सरस्यामेव जम्बता । दुर्वर्णं यत्र धातु-
 षु ॥ १५ ॥ अहिष्वेव द्विजिह्वत्वं । जडेषु कुमुदाकरः ॥ काठिन्यं च दृष्टस्वेव । यत्रोग्रत्वं त-
 पस्यत्वं ॥ १६ ॥ चापट्यं च लतास्वेव । पक्षिष्वेव सपक्वता ॥ प्रदोषो रजनीवक्त्रे । य-
 त्रैनस्यैव ज्ञीः सदा ॥ १७ ॥ मुक्ताहाराः शुभाचारा । हतमारा मनोहराः ॥ नमन्ति नेमि-
 नं नित्यं । मुनयो यत्र चामराः ॥ १८ ॥ अमानध्यानसंभ्रान्त-मानोद्यद्ज्ञानशालिनः ॥ ध्या-
 यन्ति यत्र मुनयो । महदर्हन्महः क्वचित् ॥ १९ ॥ पवित्रपवनाहारा । व्रजन्तो विषमाध्वनि ॥
 किञ्चिद्दृष्टपदोपास्या । यत्रान्यत्र च योगिनः ॥ २० ॥ अप्सरोगणगन्धर्व-सिद्धविद्याधरोरगैः ॥
 सेव्येतेऽत्र जिनो नेमिः । सर्वदा विशदाशयैः ॥ २१ ॥ मार्जारमूत्रकौ सिंह-वारणावहिर्बहि-
 णौ ॥ प्रशांतवैरा वर्त्तन्ते । पवित्रे यत्र पर्वते ॥ २२ ॥ मणीनां ज्ञानिरेवात्र । विनापि शशि-
 ज्ञास्करो ॥ अतमःस्तोमसंचाराः । प्रदेशा निखिला अपि ॥ २३ ॥ प्रत्यासन्नोदयमिषा-द्यत्र
 सर्वेऽपि ते प्रहाः ॥ आराधुमिव नेमीशं । कुर्वन्ते प्रत्यहं भ्रमिं ॥ २४ ॥ रुतवो यत्र वर्त्तन्ते ।
 परित्यक्तनिजक्रमाः ॥ एकैकस्पर्द्धया नेमिं । नन्तुं नित्यमिवाकुलाः ॥ २५ ॥ शशिकांतकरस्प-

माहाण

॥५३६॥

शत्रुंजय

॥ ५३७ ॥

शा-ठशिकांतगलज्जलैः ॥ यत्र सद्यो महानद्यो । वरोद्धासिहृदा वभुः ॥ १६ ॥ जानुजानुजरो-
 ज्जासि-जानूपलसमुन्नवैः ॥ जज्वाल ज्वलनैर्यत्र । जंतुः कर्मधनं धनं ॥ १७ ॥ कीचकैः कि-
 किन्नरीगीतै-र्जरन्निर्जरजात्कृतैः ॥ तूर्यत्रिकं स्वयंभूतं । सेवते स ततं तु यं ॥ १८ ॥ परित-
 श्रुतुरश्वाहं-श्रुतुर्दिक्षु महाचलान् ॥ चतुर्गतिज्वं दुःखं । रक्षितुं चतुरो दधौ ॥ १९ ॥ उद्धा-
 सिस्वच्छसलिल-लूनपापमहापदः ॥ यत्र ज्ञांति महानद्य-श्रुतस्त्रस्तु चतुर्दिशं ॥ २० ॥ गजेंद्र-
 पदमुख्यानि । यत्र कुंभानि रेजिरे ॥ अमरैरमरत्वाया-ऽमृतैरिव जृतान्यलं ॥ २१ ॥ व्यधुरे-
 त्य स्वयं यत्र । निवासं कल्पपादपाः ॥ अन्यस्तुं मोक्षदानं तु । हंतुं दुःखं च देहिनां ॥ २२ ॥
 सुवर्णसिद्धिकारिण्यः । सर्वेप्सितफलप्रदाः ॥ यत्र संति न चेद्दयंते । निःपुण्यै रसकूपिकाः ॥
 ॥ २३ ॥ क्षिणंति क्षणतो यत्र । पवित्रपयसां भ्रमैः ॥ सरांसि च महैनांसि । शर्मौकांसि श-
 रीरिणां ॥ २४ ॥ कमलोदयदंष्ट्रेण । कमलोदयदायिनः ॥ कमलोदयतो हृद्या । हृदा यत्र मु-
 दास्यदं ॥ २५ ॥ राजहंसपदोपास्या । राजहंसपदप्रदाः ॥ राजहंसपदप्राप्ति-प्रकाशिकुमुदांबुजाः
 ॥ २६ ॥ युग्मं ॥ स्मृतोऽयं कुरुते शर्म । दृष्टः कष्टजरं हरेत् ॥ स्पृष्टस्त्विष्टं च सिद्धादेः । शं-

मः ३०

॥ ५३७ ॥

शत्रुंजय

॥५३७॥

गं यच्छति रैवतः ॥ ३७ ॥ श्रीमान्नेमिजिनोऽयं तु । समाश्रयति सर्वदा ॥ मुक्तवान्यज्ञून्नुद्दि-
 षयो । वर्ण्यते स कथं बहु ॥ ३८ ॥ यथा दानानि दीयते । तप्यन्तेऽथ तपांसि च ॥ शत्रुंज-
 यमुख्यशृंगे । तत्रात्रापि सुखाप्तये ॥ ३९ ॥ समुद्रसिकतासंख्या-रसना वाक्पतिर्वहन् ॥
 यदीयं न गुणग्रामं । वक्तुमीशो जनातिगं ॥ ४० ॥ तस्यैव चरितं शक्र । शृणु नूभृदधी-
 शितुः ॥ चित्रं पवित्रं कष्टत्रं । लवित्रं सर्वकमणां ॥ ४१ ॥ पुरा माहेन्द्रकटपस्य । माहेन्द्रस्त्रि-
 दशाग्रसीः ॥ चैत्र्यां शत्रुंजययात्रां । कृत्वा सुरगुणैर्वृतः ॥ ४२ ॥ वैशाख्यां पूर्णिमायां तु
 । नंतु नेमिनमादरात् ॥ रैवते गिरिनाग्रेऽस्मिन् । विशुद्धात्मा समागमत् ॥ ४३ ॥ युष्मं ॥
 नीत्वा पयांसि कुंदेज्यो । नदीज्यश्च सरोगणात् ॥ जिनं स्नात्वार्चयित्वा च । स प्रासादाद्द-
 हिर्ययौ ॥ ४४ ॥ तत्र कोऽपि समागत्य । सुरः शक्रमुवाच च ॥ स्वामिन् ज्ञानशिलासीनो
 । मुनिः कश्चित्प्रवर्त्तते ॥ ४५ ॥ मुनिजिः सेवितो लक्षै-र्यक्षैश्च ह्रमया युतः ॥ कुर्वन्नस्ति त-
 पस्तीव्रं । सर्वाघध्वंसिमूर्तिज्ञाक् ॥ ४६ ॥ श्रुत्वेति च समुत्थाय । नमन् शक्रो जिनाधिपं ॥
 एत्य ज्ञानशिलां नत्वा । मुनिं तं च पुरोऽविशत् ॥ ४७ ॥ निविष्टं तत्र माहेन्द्रं । देवाः सर्वे

माहाण

॥५३७॥

शत्रुंजय

॥५३॥

व्यजिज्ञपन् ॥ स्वामिन् कोऽयं मुनिः कुर्या-त्किमुदग्रं तपस्तरां ॥ ४८ ॥ ततः शक्रोऽप्यव-
धिना । तस्य ज्ञात्वा विचेष्टितं ॥ प्रोवाच देवान् श्रुणुतै-तच्चरित्रं महाद्भुतं ॥ ४९ ॥

जंबूद्विपेऽत्रज्जरीते । श्रावस्त्यस्ति पुरी वरा ॥ तत्राज्जूज्जसेनाख्यो । जूपतिर्नूरिज्ञाग्य-
जृत् ॥ ५० ॥ जिनार्चनपरो नित्यं । जनतारंजनव्रतः ॥ सर्वैर्गुणैरतिश्रेष्ठो । ज्येष्ठोऽज्जूत्स च
राजसु ॥ ५१ ॥ सुज्जशकुक्षिजस्तस्या-ज्जवदेष तनूरुहः ॥ ज्रीमसेनाज्जिघो ज्रीमो । यूतादि-
व्यसनी सदा ॥ ५२ ॥ अन्यायैकगृहं शश्व-ल्लोकसंतापकारकः ॥ गुरुं दवांश्च पितरौ । द्विष-
न् सोऽज्जूकुलक्षणः ॥ ५३ ॥ प्रादात्पिता क्रमेणाथ । ज्रीमसेनस्य तादृशः ॥ यौवराज्यपदं
राज्य-पदादपि मनोहरं ॥ ५४ ॥ स लब्धयौवराज्यश्री-रन्यायैकनिकतनं ॥ परस्त्रियं परञ्च्यं
। हरन् पीरयति प्रजाः ॥ ५५ ॥ अन्यदा सकलैर्लोकै-र्वज्जसेनो महीपतिः ॥ समेत्य ज्रीम-
डुर्नोति-दूनैर्विज्ञप्त इत्यपि ॥ ५६ ॥ राजसूनोर्न चैतस्य । विज्ञप्तो युज्यते विज्जो ॥ तथापि
चेतसि क्रिय-दुःखं स्थापयितुं कृमाः ॥ ५७ ॥ आकंठमस्य दुर्न्यायैः । संजृताः स्मो मही-
पते ॥ तद्विमृश्य प्रजापाल । यथोचितमुपाचर ॥ ५८ ॥ श्रुत्वा राजेति तं लोकं । सांत्वयि-

माहा

॥५३॥

शत्रुंजय

॥५४॥

त्वातिसामर्गीः ॥ दत्त्वा किञ्चित्प्रसादं च । पुनः प्रैषीन्निजालयान् ॥ ५९ ॥ कुमारं तं समाहू-
 य । राजा शिक्षामदादिति ॥ लोकाराधनवान् बत्स । यः सोऽर्जय सुदुर्लभं ॥ ६० ॥ न परस्त्री-
 परङ्म्या-पहारः क्रियते नृपैः ॥ पित्रोर्गुरौ जिने ज्ञक्तिः । सचिवोक्तिश्च चिंत्यते ॥ ६१ ॥
 स्वीकार्यः सर्वथा न्यायो । त्याज्योऽन्यायोऽतिदूरतः ॥ वाक्प्रतिष्ठा धृतिर्धर्म्या । सप्तव्यसनमु-
 ऽणा ॥ ६२ ॥ अयमेव परो धर्मः । प्रायः पृथ्वीजृतामपि ॥ समाश्रितः श्रियं कीर्तिं । य-
 शः स्वर्गं प्रयच्छति ॥ ६३ ॥ राज्ञानुवेलमित्येष । शिक्षितोऽपि न सोऽत्यजत् ॥ दुर्वृत्तं वा वि-
 षं सर्पो-ऽमृतपानं जज्ञन्नपि ॥ ६४ ॥ अशक्याविनयत्राणं । तं परिज्ञाय ज्ञूपतिः ॥ चिक्षेप
 निगमे सूनुं । प्रसूनतनुमार्दवं ॥ ६५ ॥ निगमस्थः कियत्काले । विलोक्यावसरं कुधीः ॥
 जघान पितरौ मंत्रा-न्मित्राणां समशीलिनां ॥ ६६ ॥ ज्ञीमसेनोऽथ राज्यस्थः । कुमित्रप-
 रिवारितः ॥ मद्यादिव्यसनी लोकान् । पीडयामास नित्यशः ॥ ६७ ॥

इतश्च सचिवैः सर्वैः । सामैतः सपरिग्रहैः ॥ आलोच्य धृत्वा पापी स । देशान्निष्कासि-
 तः कृणात् ॥ ६८ ॥ राज्ये तस्यानुजं सर्व-शास्त्रन्यायविशारदं ॥ सुमुहूर्त्तेऽन्यषिंचंस्ते । स-

माहाण

॥५४॥

शत्रुंजय

॥ ५४ ॥

चिवा जिनवद्वज्रं ॥ ६९ ॥ जीमसेनोऽन्यदेशेषु । देशान्निष्कासितो व्रजन् ॥ चौर्यं चकार
 सर्वत्र । व्यसनं खलु दुस्त्यजं ॥ ७० ॥ जघान पथि पात्रेय—कृतेऽसौ पथिका-
 न् घनं ॥ वेद्यादिव्यसनी नित्यं । कलुषं स्वमनो व्यधात् ॥ ७१ ॥ अन्यायान् सुवदून् कु-
 र्व—त्रित्थं प्रतिदिनं हि सः ॥ ताड्यते पीड्यते लोकै—र्न पुनर्हन्यते क्वचित् ॥ ७२ ॥ ततो विमुक्तो
 विचर—त्रनुग्राभं स जूपजूः ॥ क्रमान्मगधदेशेषु । प्रापत्पृथ्वीपुरं पुरं ॥ ७३ ॥ मालाकारगृहे
 तत्र । तस्थौ कर्मकरश्च सः ॥ विक्रीणात्यपि चौर्येण । पत्रपुष्पफलादिकं ॥ ७४ ॥ निर्वासि-
 तः स तेनापि । हट्टेऽस्थ्राच्छ्रेष्ठिनः क्वचित् ॥ कर्मकृन्नामुचत्किंतु । व्यसनं स्वस्य वृद्धिमत् ॥
 ॥ ७५ ॥ तत्रापि निखिलं वस्तु । हट्टान्निष्कास्य सर्वदा ॥ विक्रीणाति स चौर्येण । स्वजा-
 वो दुस्त्यजो हि यत् ॥ ७६ ॥ परिज्ञातचौर्यवृत्ति—श्रेष्ठिनिर्वासितस्ततः ॥ अज्जूदीश्वरदत्तस्य ।
 कर्मकृद्ध्यवहारिणः ॥ ७७ ॥ सोऽन्यदेश्वरदत्तेन । समं द्रविणलोलुपः ॥ चचाल जलमार्गेण ।
 नावमारुह्य सत्वरं ॥ ७८ ॥ सा नौः समुद्रे गच्छती । मासेनैकेन चैकदा ॥ अस्खलत्सहसा रा-
 त्रौ । प्रवलांकुरकोटिषु ॥ ७९ ॥ कृतोपायैरपि घनं । नाविकैर्नौस्ततो मनाक् ॥ नापक्रामद-

माहाण

॥ ५४ ॥

शत्रुंजय

॥५४२॥

पि क्लीण-मन्नमंबु च कालतः ॥ ८० ॥ चतुःशरणमुच्चार्या-ष्टादशाहः रदं त्यजन् ॥ मिथ्या-
दुःकृतमाधाय । जंतुजातिषु च त्रिधा ॥ ८१ ॥ स्मरन् पंचपरमेष्ठि-नमस्कारं सुप्तावनः ॥
यावन्मुमूर्षुः पातेन । अवहार्यस्ति सौंबुधौ ॥ ८२ ॥ युग्मं ॥ तावत्कुतोऽपि पालाश-कुसुमा-
जमुखः शुक्रः ॥ तमाक्षनीलः सहसा-ज्येष्ठ्य मानुषवाग् जगौ ॥ ८३ ॥ अप्रमितममुं मृत्युं ।
व्यवहारिस्त्यज त्यज ॥ जीवितोपायमेतेषां । शृणु मद्भचनादरी ॥ ८४ ॥ मा मां शुक्रं तु
जानंतु । शकुंतं कोमलत्विषं ॥ अहमत्र नगस्यास्या-धिष्ठाता देवताग्रणीः ॥ ८५ ॥ गदितुं
जीवितोपायं । निषेहुं मरणाच्च वः ॥ समायातोऽस्मि तत्तस्मा-दुपायं शृणुताखिलं ॥ ८६ ॥
युष्मास्वेको निजं मृत्यु-मंगीकृत्य प्रयात्वह ॥ तीर्त्वाब्धिं पर्वते प्रोच्चैः । साहसी कृपयान्वि-
तः ॥ ८७ ॥ तत्र गत्वा च जारंदा-नुद्वाप्य खलु पक्षिणः ॥ तद्वातेन च सर्वेषां । जीवितं
प्रददातु सः ॥ ८८ ॥

एवमीश्वरदत्तोऽथ । श्रुत्वा तद्वाक्यमादरात् ॥ पप्रच्छ सकलान् लोकान् । तत्र यानार्थ-
१ अष्टादशपापस्थानानि.

माहा०

॥५४२॥

शत्रुं जय

॥ ५४३ ॥

मुत्सुकः ॥ ८९ ॥ प्रदर्श्यमाने लोत्रे च । ज्ञीमसेनो गतत्रयः ॥ दीनारशतमर्थित्वा । ती-
 र्त्वाच्चिं पर्वतं ययौ ॥ ९० ॥ तेनोद्घातितज्जारंरु-यक्रप्रोद्भूतवायुना ॥ प्रवालावर्त्तसंमुक्ता । क-
 णात्सा नौरग्राचलत् ॥ ९१ ॥ अथ तत्र गिरौ ज्ञीम-सेनो मनसि चिंतयन् ॥ जीवितोपाय-
 भैरिष्ट । पटिष्ठवचनं शुकं ॥ ९२ ॥ दृष्ट्वा तं स शुकं प्रोचे । महापुण्य ममाप्यहो ॥ इतो
 निर्गमनोपायं । वद त्वं तरणेरिव ॥ ९३ ॥ श्रुत्वेति स शुकः प्राह । ज्ञीमसेन जले पत ॥
 मत्स्यास्त्वां तु गलिष्यंति । व्रजिष्यंति तटोन्मुखं ॥ ९४ ॥ फूत्कारं च यदा कुर्यु-स्तदेमा-
 भौषधीं दुतं ॥ प्रक्षेपेर्गलके तेषां । यथा स्याद्विवरं महत् ॥ ९५ ॥ तत्राज्ञूतेऽथ मकरे । निः-
 सृत्य त्वं तटे जवेः ॥ एवं ते जीवितोपायो । नान्यथा तु कदाचन ॥ ९६ ॥ शुकनेति तदा
 प्रोक्ते । ज्ञीमसेनोऽतिसाहसी ॥ तत्कृत्वा प्राप सपदि । सैहलं तटमुद्भटः ॥ ९७ ॥ जूत्वा
 स्वस्थोऽथ वेलायां । पर्यटन् सलिलाशयान् ॥ वृक्षांश्च वीक्ष्य सलिलं । पपौ विश्राममाप्तवा-
 न् ॥ ९८ ॥ ज्ञीमसेनस्ततः कांचि-दिशमाश्रित्य निःसृतः ॥ गव्यूतीः कियतीः क्रांत्वा । पुरो-

माहा०

॥ ५४३ ॥

? प्रवहणस्येव,

शत्रुंजय

॥ १४४ ॥

ऽपश्यद्विदंदिनं ॥ ११९ ॥ तस्मै मुनिवरायैव । नमस्कारं चकार च ॥ आशीःपुरस्सरं ज्ञी-
म-मुवाच च मुनिर्मुदा ॥ १०० ॥

कस्त्वं ज्ञो किं च गहने । विपिनेऽस्मिन् व्रजन्नसि ॥ दृश्यसे दुःखित इव । स्वस्थो ज्ञ-
व वदस्व तत् ॥ १ ॥ प्रीतस्तद्वचसा ज्ञीम-सेनोऽवददितं वचः ॥ मुने किं कथयाम्यद्य । मं-
दज्ञाग्योऽस्मि सर्वथा ॥ २ ॥ वर्त्तते येऽत्र संसारे । महादुःखपरा नराः ॥ अज्ञाग्या गतसौज्ञा-
ग्या-स्तेषामाद्योऽस्मि चिंत्यतां ॥ ३ ॥ यत्र यामि यदर्थं तु । तत्र तत्रैव सिद्ध्यति ॥ समुदे-
ऽपि न पानीयं । गते मयि पिपासिते ॥ ४ ॥ न फलानि तरोल्लिङ्गे । न पानीयं नदीशते ॥
न रत्नं रोहणाक्षौ च । मंदज्ञाग्ये गते मयि ॥ ५ ॥ न मे ज्ञाता न मे माता । न कांता न पि-
ता मम ॥ परमस्मि न शक्नोऽपि । कर्तुं तूदरपूरणं ॥ ६ ॥ समाकर्ण्येति मुनिराद् । तस्योचे
दैन्यज्ञाजिनः ॥ मायागारः सुधासार-प्रतिमं प्रति तं वचः ॥ ७ ॥ अहो त्वं मा विषादाय ।
ज्ञव त्यज पराज्ञवान् ॥ मयि लब्धे मुनीशेऽग्र । दारिद्र्यं ते गतं ध्रुवं ॥ ८ ॥ परोपकारं स-
ततं । कर्तुं वयमितस्ततः ॥ विचरामो न च स्वार्थं । किमर्थं दुःखवानसि ॥ ९ ॥ यत्तपेत्त-

माहा०

॥ १४४ ॥

शत्रुंजय

॥५४५॥

पनो नित्यं । दद्याद्यज्जलदो जलं ॥ यद् दुमाः फलवंतश्च । सुधावर्षो च यन्नशी ॥ १० ॥ य-
 च्चंदनतरूपति-र्यद्वाति मलयानिलः ॥ यद्मंतेऽत्र सुजना-स्तत्परोपकृतिकृते ॥ ११ ॥ युग्मं ॥
 द्वीपेऽत्र सिंदले श्रेष्ठे । समेहि त्वं मया सह ॥ रत्नखानेर्यथा तत्र । ददे रत्नानि ते सुखात्
 ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा ज्ञीमसेन-स्तेन सार्द्धं चचाल च ॥ प्रायेण मुनिवेशो हि । विश्वासाय श-
 रीरिणां ॥ १३ ॥ दीनारहातपाथेयं । पश्चि कृत्वा कियद्दिनैः ॥ प्रापतू रत्नखानिं तौ । प्रमोद-
 कलिताशयौ ॥ १४ ॥ अथ कृष्णचतुर्दश्यां । ज्ञीमसेनं स तापसः ॥ प्रक्षिप्य खानिमध्ये तं
 । रत्नान्याकर्षयद् द्रुतं ॥ १५ ॥ नीत्वाथ तस्माद्रत्नानि । ब्रित्वा रज्जुं च तापसः ॥ अधिष्ठा-
 तृसुरायै न । खानिमध्येऽक्षिपत्क्षणात् ॥ १६ ॥ तं दत्त्वा ज्ञीमसेनाख्यं । पूजापुरुषमुत्सुकः ॥
 प्रचचालाथ स मुनि-स्त्रिदंती पुनरन्यतः ॥ १७ ॥ ततः स ज्ञीमसेनोऽपि । ब्रमन् खानावि-
 तस्ततः ॥ ददर्श पुरुषं कैचित् । कृशमत्यंतपीडितं ॥ १८ ॥ सकृपः सोऽपि तं ज्ञीम-मालो-
 क्यावददित्यथ ॥ किमायातोऽसि वत्स त्व-मभ्रांतकमुखोपमे ॥ १९ ॥ त्वमप्यहमिव प्रायः ।
 पापिना किं तपस्विना ॥ रत्नानां लोभमुद्दिश्य । नियतं विप्रतारितः ॥ २० ॥ एवमेवैतदि-

माहाण

॥५४५॥

शत्रुंजय

॥ ५४६ ॥

त्याह । ज्रीमसेनस्ततश्च तं ॥ इतो निर्गमनोपायं । वदस्वेति पप्रच्छ च ॥ ११ ॥ ततो जगा-
 द सोऽपीमं । शृणूपायं स्वजीविते ॥ स्वर्गात्सुर्यः समेष्यंति । स्वरत्नविहितोत्सवाः ॥ १२ ॥
 रत्नचंद्रमधिष्ठातृ-देवं खानेः सुजावनाः ॥ पूजयिष्यंति विविधै-र्गीतनृत्योपचारकैः ॥ १३ ॥
 तद्गीतवत्तचित्तेऽस्मिन् । सुरे तत्किंकरान्विते ॥ निःसरेस्त्वं बहिर्यातो । दैवतस्यापि दुर्गमः ॥
 ॥ १४ ॥ इत्याश्वास्य ज्रीमसेनं । स नरोऽतिविचित्रवाक् ॥ तेनैव सार्द्धं तदह-र्निनाय बहु-
 वार्त्तया ॥ १५ ॥ इतः प्रातर्मृदंगादि-ध्वानबंधपुरस्सरं ॥ देव्यः सर्वा विमानस्था-स्तत्राज्ये-
 युर्महोत्सवैः ॥ १६ ॥ तद्गीतमग्रमनसि । तस्मिन् खान्यधिपे सुरे ॥ स किंकरयुतः शीघ्रं ।
 खानेर्बहिरुपाययौ ॥ १७ ॥ मंदं ततो मार्गमति-क्रामन् सोऽग्रं कियद्भिः ॥ सिंहले मुख्य-
 नगरं । कितिमंरुनमाप्तवान् ॥ १८ ॥ तत्र कस्यापि सोऽतिष्ठ-त्कर्मकृद्दयवहारिणः ॥ ज्ञांड-
 शालासु सुलज्ज-संपूर्णाखिलवस्तुषु ॥ १९ ॥ चक्रे चौर्यमनाचारं । चतुरः परवंचने ॥ तस्य
 गेहे ज्रीमसेनो । जूरिशो ज्रीमदर्शनः ॥ २० ॥

अथैकदा परिज्ञाय । तं चौरं तलरक्तकाः ॥ प्रतिशूलीमलीकाढ्यं । समंतात्समचालयन्

माहा०

॥ ५४६ ॥

शत्रुंजय

॥५४७॥

॥ ३१ ॥ इतश्चेश्वरदत्तस्तं । वीक्ष्यं स्वस्योपकारिणं ॥ उपलक्ष्य च राजानं । विहृष्यामोच-
 यद् द्रुतं ॥ ३२ ॥ नावं चारोह्य तं शीघ्रं । क्रियन्निर्दिवसैर्निजं ॥ आगात्पृथ्वीपुरं नाम । पुरं
 महापराक्रमः ॥ ३३ ॥ ज्रीमसेनः समुत्तीर्य । वाहनाद्दीक्ष्य वं च न ॥ देशान्तरिणमाहस्म ।
 स्ववृत्तं तत्पुरस्तदा ॥ ३४ ॥ सोऽपि तद्भूतमाकर्ण्य । मा विषीदेति च ब्रुवन् ॥ नीत्वा सदैव
 तं चेले । प्रतिरोद्धणपर्वतं ॥ ३५ ॥ गङ्गतौ पथि तौ तूर्ण-मीकृतुस्तापसाश्रमं ॥ मुनिं वृद्धं च
 जटिल-नामानं नेमतुर्मुदा ॥ ३६ ॥ अस्मिन् क्लृप्ते जांगलाख्य-आगाज्जटिलसन्निधौ ॥ शि-
 ष्यः कुर्वन्नमस्कारं । गुरौ विनयवामनः ॥ ३७ ॥ पप्रच्छ जांगलं शिष्यं । जटिलोऽकुटिलाश-
 यः ॥ वत्स त्वमधुना यातः । कुतः कथय तन्मम ॥ ३८ ॥ अथाह जांगलः स्वामिन् । सुरा-
 ष्टायामहं गतः ॥ शत्रुंजयोज्जयंतादौ । कृत्वेतो जिनपूजनं ॥ ३९ ॥ तीर्थयोः कथ्यते कीदृ-
 ग् । महिषैर्महिमैतयोः ॥ यं न जानाति जनता । केवलं वेत्ति केवली ॥ ४० ॥ ज्वल्यसु-
 खं सर्वं । नृणां स्याद्यजुपासनात् ॥ विशेषादुज्जयंतादौ-र्महिमानममुं शृणु ॥ ४१ ॥ कांतिं
 कलाश्च कमलां । प्रज्ञतां चक्रिवज्रिणोः ॥ यदाराधनतो जंतु-र्लज्जेताशोकचञ्चवत् ॥ ४२ ॥

माहा०

॥५४७॥

शत्रुंजय

॥ ५४८ ॥

तथाहि पुर्यां चंपायां । कर्त्रीयः परजीवकः ॥ अशोकचंडनामाजू-दरिद्रो विरतो गृहा-
 त् ॥ ४३ ॥ उद्दिग्धो विचरन् सोऽथ । वीक्ष्य जैनतपोधनान् ॥ नत्वापृच्छ च दौर्भाग्य-जंगो-
 पायं दयामयान् ॥ ४४ ॥ ऊचुस्तं मुनयो वत्स । प्रमादकलितो ज्ञेव ॥ जंतुर्ज्ञाम्येत सर्वत्र ।
 कर्मणा सबलोऽबलः ॥ ४५ ॥ तत्कर्म त्वन्यथाकर्तुं । शक्यते केनचिन्न हि ॥ बाध्यते केवलं
 स्वात्मा । विकल्पैरेव निर्जरं ॥ ४६ ॥ विना जोगं न मुच्येत । जीवस्तत्कर्मपंजरात् ॥ से-
 वया रैवतादेर्वा । कृतया शुद्धजावतः ॥ ४७ ॥ इत्युक्त्वा विरतेऽथैषु । स ययौ रैवताचलं ॥
 चित्ताज्जिलाषी सन्नक्तिः । प्रातनोत्स तपः स्थिरः ॥ ४८ ॥ कियन्निर्देवसैरंबा-देवी प्रीतिपरेत्य-
 थ ॥ अदात्स्पर्शापलं तस्मै । स्पर्शाद्भोदस्य हेमकुन् ॥ ४९ ॥ गत्वाथ स्वपुरं नृत्यान् । स्था-
 पयित्वाथ नूरिशः ॥ राज्यमर्थवलात्तुब्ध्वा । सर्वसौरुयान्यभुंक्त सः ॥ ५० ॥ अथैकदा चका-
 रासौ । चिंतां चेतसि चारुधीः ॥ धिग्मे जीवितमर्थं च । राज्यं च निखिलाः स्त्रियः ॥ ५१ ॥
 अंबिकायाः प्रसादेन । सर्वमेतदुपार्जितं ॥ तामेव न स्मरामि च । न नमामि च पापवान् ॥
 ॥ ५२ ॥ युष्मं ॥ अथ संघस्य सामग्रीं । कृत्वान्येद्युः स संयुतः ॥ स्वजनैरचलच्चित्ते-ऽचलः

मादा

॥ ५४८ ॥

शत्रुञ्जय

॥५४॥

सकलदानदः ॥ ५३ ॥ दिनैः कियन्निर्गत्वा स । शत्रुञ्जयगिरिं जिनं ॥ पूजयित्वा च विधिना ।
 पुनरैवतमागमत् ॥ ५४ ॥ गर्जेष्पदकुंटादि-पयोनिः स्नानमाचरन् ॥ तज्जलैः स्नाप्य ने-
 मीशं । पुपुज कुसुमैर्धनैः ॥ ५५ ॥ अश्रांवां जगतामंवां । जक्त्या संपूज्य चादरात् ॥ विर-
 क्तोऽचितयच्चित्ते । स इति प्रीतिवेशलः ॥ ५६ ॥ शतानि त्रीणि वर्षाणि । राज्यं कृतममुष्य
 तु ॥ देवस्यैवां विकायाश्च । प्रसादान्महतो मया ॥ ५७ ॥ ततोऽतः परमेतस्य । श्रीनेमेरेव पा-
 दुके ॥ शरणं मम ज्ञूयास्तां । सुतो राज्यं करोतु च ॥ ५८ ॥ निवेद्य राज्ये तनयं । प्रेष्य
 देशान् प्रति द्रुतं ॥ नीत्वा दीक्षां शुज्जध्याना-त्प्रांते प्रापन्नं च सः ॥ ५९ ॥ प्रत्यहं जग-
 वन्नेत-त्समग्रं वीक्षितं मया ॥ तज्जानेऽहं महातीर्थ-मिदमेव न चापरं ॥ ६० ॥ प्राप्यते पुरु-
 धैर्नूनं । यस्य तीर्थस्य सेवनात् ॥ इह सर्वस्य संपत्तिः । परत्र च परं पदं ॥ ६१ ॥ लज्जते
 सेवनाद्यस्य । प्राणिनः पापिनोऽप्यलं ॥ सर्वकर्माणि संक्षिप्य । शिवमव्यक्तमकृत्यं ॥ ६२ ॥
 भ्रमतां पक्षिणां खेऽपि । गवा येषां स्पृशत्यमुं ॥ लज्जते कुगतिं नैते । किं पुनः सहवासिनः
 ॥ ६३ ॥ इति जांगलतः श्रुत्वा । महिमानं महागिरेः ॥ रैवतस्य मुदं प्रापुः । सर्वे तत्र तपोधनाः

माहा०

॥५४॥

शत्रुंजय

॥ ५५० ॥

॥ ६५ ॥ वैदेशिकोऽपि ज्ञीमस्त-न्महिमानं निशम्य तौ ॥ रोहणे प्रथमं यानं । चिरान्निश्चि-
त्य चक्रतुः ॥ ६६ ॥ मार्गमुद्ध्वय तरसा । रोहणं प्राप्य तौ ततः ॥ जजागर्तुरर्चित्वा । देवं प-
र्वतनायकं ॥ ६७ ॥ प्रातः खनिं प्रपद्याथ । हा दैवमिति वादिनौ ॥ ददतुस्तौ प्रहारं डाक् ।
खानौ रत्नोद्विधीषया ॥ ६८ ॥ लब्ध्वा रत्नद्वयं ज्ञीम-सेनोऽनर्घ्यं महाप्रज्ञं ॥ एकं राजकुले
दत्त्वा । नीत्वा चैकमग्राचलत् ॥ ६९ ॥ स गह्वरं जलधौ पोत-लंस्थो निशि निशाकरं ॥ वी-
ह्य रत्नं करे कृत्वा । साम्यमालोकयद् द्वयोः ॥ ७० ॥ ज्ञीमसेनस्य कच्छेण । संप्राप्तं मुहुरी-
कृतः ॥ अज्ञाग्ययोगाङ्गलधौ । तद्भ्रमपतत्करात् ॥ ७१ ॥ मूर्ध्नि पृष्ठकाराथ । हा दैव कि-
मिदं कृतं ॥ त्वया मे हरता रत्नं । जीवितं न कथं हतं ॥ ७२ ॥ धिग्जीवितं मेधिग्जन्म ।
धिग्मानुष्यमवैज्रवं ॥ धिग्दैवं चेति विलपन् । मूर्ध्नि पतितः पुनः ॥ ७३ ॥ तुमुदारावतस्तस्य ।
मिलिता नाविका नराः ॥ वायुना बीजयित्वा च । मूर्ध्नि जगं व्यधुः कृणात् ॥ ७४ ॥ अग्रा-
सौ लब्धचैतन्य-स्तानाहोच्चैरहो दुतं ॥ मद्भ्रमं पतितं वार्द्धं । मृग्यते स्थाप्यतां च नौः ॥ ७५ ॥
मित्रेण देशान्तरिणा । ततः स प्रतिबोधितः ॥ किमिदं मित्रं ते जातं । क्व रत्नं क्व जलं क्व

मादा०

॥ ५५० ॥

शत्रुंजय

॥५५॥

नौः ॥ ७६ ॥ शुचं त्यज महाबंधो । ज्ञज धैर्यं विषीद मा ॥ जूरीणि तव रत्नानि । जवि-
 ष्यंति मयि स्थिते ॥ ७७ ॥ इदं मदीयं रत्नं वा । गृहाण गुणवत्परं ॥ अद्यापि रैवतो जू-
 नृ-दस्ति किं विलपन्नसि ॥ ७८ ॥ इति मित्रस्य वचसा । धैर्यमालंब्य चेतसा ॥ समुद्रं च
 समुल्लंघ्य । क्रमात्प्रापत्तटावनीं ॥ ७९ ॥ चलितौ तु ततस्तौ द्वौ । प्रतिरैवतपर्वतं ॥ पश्चि र-
 त्नसुपाश्रेयौ । चौरैर्मुष्टौ कुदैवतः ॥ ८० ॥ असंवलौ विवसानौ । निराहारौ श्रितकर्मौ ॥ तौ
 निरीक्ष्य मुनिं कंचि-न्मुमुदाते ब्रह्मं पश्चि ॥ ८१ ॥ नत्वा तौ मुनये ज्ञत्तया । शांतस्वांताय
 हर्षितौ ॥ शशंसतुः स्वच्छचित्तौ । स्ववृत्तांतं तत्रार्चितौ ॥ ८२ ॥ मुने दरिद्राज्ञाग्याना-मावां जा-
 नीहि जूपती ॥ अतः पर्वतपातेन । मरणायाज्जलाशुक्रौ ॥ ८३ ॥ धाराधरो विना वारि । वि-
 ना जीवं कलेवरं ॥ विना गंधं च सुमनो । विना पद्मं जलाशयः ॥ ८४ ॥ विना तेजश्च श-
 शभृद् । विना वाणी च संस्कृतं ॥ विना कुलीनताचारं । विना विद्यां तपस्विता ॥ ८५ ॥
 विना गृहं च गृहिणी । नयश्च विनयं विना ॥ विना दोषाकरं दोषा । प्रासादः प्रतिमां विना
 ॥ ८६ ॥ विना वयश्च शृंगारो । विना सेना च नायकं ॥ विना कुलं सुपुत्रं च । विना दानं

माहा०

॥५५॥

शत्रुंजय

॥ ५५२ ॥

यथा धनं ॥ ८७ ॥ विना दयां महाधर्मो । विना सत्यं च वक्तृता ॥ यथा विनाहिणी व-
क्तं । तथा इयं विना नरः ॥ ८८ ॥ कुलकं ॥

इति तद्वचनं श्रुत्वा । सविषादं मुनीश्वरः ॥ अनल्पकृपयोपेतो । जजल्य प्रति तौ वचः
॥ ८९ ॥ धर्मो जवन्नयामसकृ-त्र कृतः पूर्वजन्मनि ॥ ततो निर्द्वयता ह्येषा । मा प्राणेषु वि-
षीदतां ॥ ९० ॥ कुले जन्मापरोक्तं । सौजाग्यं सौख्यमद्भुतं ॥ लक्ष्मीरायुर्यशोविद्या । हया
रामास्तुरंगमाः ॥ ९१ ॥ मातंगा जनलक्षैस्तु । परिचर्यार्यता तथा ॥ चक्रिशकेश्वरत्वं च ।
धर्मादेव हि देहिनां ॥ ९२ ॥ युग्मं ॥ ततो मात्र गिरौ प्राण-त्यागं हि कुरुतां युवां ॥ रैव-
तं पर्वतं यातं । सर्वचितितदायकं ॥ ९३ ॥ जीमसेन त्वया पूर्वं । जन्मन्यन्यायतो मुनिः ॥ अ-
ष्टादशघटीर्याव-त्पीनितस्तत्फलं ह्यदः ॥ ९४ ॥ आराध्या न विराध्यन्ते । विबुधैर्दुर्विधा अपि
॥ तद्विराधनतः कष्ट-मिष्टं तत्सेवनात्त्वह ॥ ९५ ॥ अतः परं च ते जडं । जविष्यति न सं-
शयः ॥ व्यतीतो ह्यशुभः कालो । मा विषादं मनावकुरु ॥ ९६ ॥ त्वयेयं जाविनी जूमि-
निखिला जिनमंदिता ॥ न त्वत्सदृग्नरः कश्चि-न्महापुण्यो जविष्यति ॥ ९७ ॥ मुनेस्त्युप-

माहाण

॥ ५५२ ॥

शत्रुंजय

॥ ५५३ ॥

देशेन । स च वैदेशिना समं ॥ मुनिं नत्वाचलञ्चारु । चिंतयन् प्रतिरैवतं ॥ ९८ ॥ क्रमाद-
 अ गिरिं प्राप्या—नुजं ज्ञीमोऽर्हदाख्ये ॥ गृहीतारात्रिकं संघा—मात्यसंयुक्तमैकत ॥ ९९ ॥
 विधायारात्रिकं सोऽपि । ज्ञीमं तमुपलक्ष्य च ॥ अमात्यानवदन्नेव—मितः किंचिद्विलोक्यतां
 ॥ १०० ॥ तेऽप्यमात्या विलोक्याथ । प्रोचू राजन् ज्ञेवदसौ ॥ ज्ञीमसेनश्चरैर्यः सन् । प्रति-
 देशं विलोकितः ॥ १ ॥

इतश्च सर्वैरुत्थाय । राजा संजातहर्षतः ॥ ज्ञीमसेनं समाश्लिष्य । हर्षात्किंचिन्ननाम सः
 ॥ २ ॥ ज्ञीमसेनोऽपि तं श्लिष्ट—माश्लिष्याश्लिष्य हर्षजाक् ॥ चुचुंब मूर्ध्नि सत्प्रीति—वह्नीव-
 र्धनबाष्पमुक् ॥ ३ ॥ इतः प्रोचेऽनुजो ज्ञक्त्या । ज्ञीमसेन मया विज्ञो ॥ न तत्किंचिदिह स्था-
 नं । यत्र त्वं नावलोकितः ॥ ४ ॥ क्व भ्रातरज्जवो ज्ञूरि । वत्सराणि मया विना ॥ न्यासव-
 ङ्कितं राज्यं । स्वीकरोतु ज्ञवान् स्वकं ॥ ५ ॥ इत्यस्य विनयोक्तेन । प्रमोदपरमानसः ॥
 सचिवै राज्यज्ञारं सौ—गीचकार सुसारधीः ॥ ६ ॥ जलैः स्नात्वाथ विमलै—ज्ञीमसेनः सुवा-
 सनः ॥ जिनं स्नात्वार्चयित्वा चा—रात्रिकं विधिना व्यधात् ॥ ७ ॥ अष्टाहिकां प्रतिदिनं । न-

माहा०

॥ ५५३ ॥

शत्रुंजय

॥ ५५४ ॥

वैस्तत्र महोत्सवैः ॥ जिनं सोऽपूजयन्नेमिं । सह ब्रात्रानुजेन च ॥ ८ ॥ ततो नत्वा जिना-
 धीशं । स्वदेशं प्रति सोऽचलत् ॥ संपूजितः पश्चि नृपैः । स्वपुरीं प्रापदुत्सवैः ॥ ९ ॥ अथ
 पौराः कृतोत्साहा-स्तं निरीक्ष्य सुलक्षणं ॥ उत्सवैर्विविधैर्नृत्या-दिभिः प्रावेशयन्पुरीं ॥ १० ॥
 गृह्णन् लाजाः पुरस्त्रीणां । करैर्मुक्ता गवाक्षतः ॥ आशीः पुरस्सरं प्राप-दुन्मना निजमंदिरं ॥
 ॥ ११ ॥ वस्त्रद्विणतांबूल-वाजिवाग्वीक्षणादिभिः ॥ सन्मान्य प्रेष्य लोकं तं । स सद्भांत-
 स्ततोऽविशत् ॥ १२ ॥ कुलेदेवान् स नत्वाथ । भुक्त्वा सार्द्धं स्वबंधुना ॥ विश्रम्य च क्षणं
 प्राप । सज्जां सज्यैः स ब्राजितां ॥ १३ ॥ ररक्तं स्वं च न त्रस्त-श्रमे धर्मं गतामयः ॥ ज-
 ग्राहार्थान्न लोन्नार्थी । समभुंक्त न शक्तितः ॥ १४ ॥ चौराणां समञ्जूहार्ता । नार्ताः पौराः
 कदाचन ॥ न स्वधर्मच्युतिर्लोके । तस्मिन् राज्यं प्रकुर्वति ॥ १५ ॥ स्मरन् पित्रोः सदा स्वे-
 न । हतयोः शोकतत्परः ॥ तावुद्दिश्य महीमेना-मादधे जिनमंरितां ॥ १६ ॥ दुःस्थानां द-
 लयन् दैन्यं । गुरुदेवेषु ज्ञक्तिज्ञाक् ॥ राज्यं चकार संसार-विकारत्रासकारकः ॥ १७ ॥ अ-
 लंघ्यो वैरिणां दत्त-यौवराज्यो निजानुजे ॥ मित्राय देशांतरिणे । कोशव्यापारमादिशत् ॥

माहा०

॥ ५५४ ॥

शत्रुंजय

॥ ५५५ ॥

॥ १८ ॥ सोऽन्यदा बहिरुद्याने । जिनपूजनसोद्यमः ॥ गतो विद्याधरं वीक्ष्य । पप्रच्छेति कु-
तो जवान् ॥ १९ ॥ सोऽपि तं प्राह जूपाय । नमस्कृत्य जिनानहं ॥ शत्रुंजयोक्लयंताद्यो-
रिहागां श्रोजिनांतिकं ॥ २० ॥

अथ राजापि तद्वाक्या-जिनं सस्मार रैवते ॥ चिंतयन्निति धिग्जन्म । मम यो न नमा-
मि तं ॥ २१ ॥ राज्यं दत्त्वानुजायाथ । जयसेनाय तत्क्षणात् ॥ चचालाल्यपरीवार-ऋद्धि-
युक् रैवतंप्रति ॥ २२ ॥ क्रमाच्चत्रुंजयं गत्वा । पूजयित्वादिमं जिनं ॥ अष्टाह्निकामहं कृत्वा ।
ततोऽगाधैवतं गिरिं ॥ २३ ॥ कर्पूरकेसरैश्चारु-चंदनैर्नदनोज्रवैः ॥ तत्रार्चयत्स नेमीशं । विधि-
ना विविधैः सुमैः ॥ २४ ॥ दानशीलतपोज्जाव-ज्जैर्दरब्दचतुष्टयं ॥ सोऽतिचक्राम सर्वेषां । पू-
र्यन्नर्थमर्थिनां ॥ २५ ॥ ज्ञानचंशदथातंशे । दीक्षामादाय मुक्तिदां ॥ तपत्येष तपोऽत्यंतं ।
ज्जीमसेनो महामुनिः ॥ २६ ॥ पूर्वमीदृग्महापाप-करोऽयं यत्र पर्वते ॥ अतोऽष्टमे दिने जू-
त्वा । केवली मुक्तिमेष्यति ॥ २७ ॥ इदमेतस्य माहात्म्यं । पर्वताधिपतेः सुराः ॥ ज्ञानचंश-
मुनींशस्यात् । शृणुमोऽबुदगा वयं ॥ २८ ॥ महापापप्रकर्तारो । महाकुष्टादिरोगिणः ॥ ज-

माहा०

॥ ५५५ ॥

शत्रुंजय

॥ ५५६ ॥

वन्ति सर्वसौख्याढ्या । नरा रैवतसेवनात् ॥ ३९ ॥ अढ्यमप्यत्र ज्ञावेन । प्रदत्तं बहुधा ज्ञ-
वेत् ॥ मुक्तिसीमन्तिनीप्राप्ति-करं च बहुवृद्धिमतः ॥ ३० ॥ इत्याज्जिलाषिणो इव्यं । शर्म सौ-
ख्याज्जिलाषिणः ॥ राज्यार्थिनोऽत्र राज्यं च । प्राप्नुवन्तीं ज्ञामपि ॥ ३१ ॥ स्वयं श्रीनेमिना-
थोऽपि । यत्तीर्थं श्रितवानतः ॥ कैरन्यैः सेव्यते नैतत् । सर्वं पापापहारकं ॥ ३२ ॥ मादेई-
ज्ञादिति श्रुत्वा । देवास्ते ज्ञक्तितत्पराः ॥ विधिना जिनमर्चित्वा । ययुः कढपं निजं निजं ॥
॥ ३३ ॥ इत्थमत्र मुनीशास्ते । बहवोऽपि निजं तमः ॥ संक्षिप्य कर्मविगमा-थयुर्मुक्तिं सु-
रेश्वर ॥ ३४ ॥ पुनश्चात्रावसर्पिण्यां । ज्ञरतेन प्रकाशितं ॥ तीर्थमेतज्ज्ञाविनेमेः । समाश्रयव-
शादथ ॥ ३५ ॥ हरिवंशे जिनः सोऽज्ञू-दैवताचलमंडनं ॥ अतः संक्षेपतः पूर्वं । तं वंशं
कीर्त्तयाम्यहं ॥ ३६ ॥

तत्तत्पुरुषरत्नाना-माकरोऽनेकपर्वजृत् ॥ कढ्याणनिकषः प्रोक्षै-ह्रिवंशो जयत्वयं ॥ ३७ ॥
तद्यथात्रैव ज्ञरते-ऽतीवतेजोविराजिता ॥ विक्रमाहतछिट्कोशा । कोशाव्यस्ति पुरी वरा
॥ ३८ ॥ सारिका सारकाव्यानि । पठन्ती पुरमध्यगा ॥ यत्र विस्मापयत्यन्य-विदुषो मुख-

माहा०

॥ ५५६ ॥

शत्रुं जय

॥५५७॥

रानपि ॥ ३९ ॥ अन्योऽन्यजनसंघट्ट-स्पष्टमौकुटरत्नजाः ॥ रश्मयो यत्र वेदमानि । चित्र-
 थंति समंततः ॥ ४० ॥ सदानंदमया लोकाः । सदा शान्तकुविग्रहाः ॥ सुविग्रहा गृहासत्र-च-
 रद्ग्रहशुभ्रग्रहाः ॥ ४१ ॥ यत्राहमिंश उन्निष्-जिनेंशज्ञाविभूषिताः ॥ विभूषिता इव सुरा ।
 विशेषवृषलालसाः ॥ ४२ ॥ युग्मं ॥ तत्राज्ञुवनाज्ञोग-विस्तारितशुभ्रव्रतः ॥ विदुषां मान-
 से हंसः । सुमुखो नाम जूपतिः ॥ ४३ ॥ सत्सु सन विदुषां विद्वान् । द्विषां द्विद् वलिनां
 वली ॥ धर्मिणां धर्मवान् रूप-वतां सद्रूपवान् नृपः ॥ ४४ ॥ वीतरागोऽपि यच्चित्ते । वासमा-
 प सरागिवत् ॥ यतयोऽप्यापुरास्थानं । संयता इव तज्जुगैः ॥ ४५ ॥ ऐश्वर्यं पाति विश्वस्य ।
 स विश्वस्य सुकर्मजिः ॥ विश्वस्य सुखकृद्भजा । राजमानो निजैर्गुणैः ॥ ४६ ॥ सोऽन्यदा सु-
 रज्ञौ वृत्ते । सुरज्ञूरुहवहने ॥ फलपल्लवपुष्पाणि । विकासयति सर्वतः ॥ ४७ ॥ खेलितुं व-
 हुहेलाजि-र्महेलाजिरिलाविभुः ॥ गन्धमार्गे सुकुमालां । वालां कांचिद्दयलोकयत् ॥ ४८ ॥
 युग्मं ॥ पीनोन्नतकुचद्वंद्व-जारादीपन्नतांगकां ॥ वदने मदनेशस्य । तूणीरमिव नासिकां ॥ ४९ ॥
 बिभ्राणां कातरैणादीं । शुभ्रश्रोणिमुमध्यमां ॥ स्मररत्येधिन्वसम-ब्रुवं पद्मकरक्रमां ॥ ५० ॥

माहा०

॥५५७॥

शत्रुञ्जय

॥५५८॥

युष्मं ॥ नयन्मन्मथबाणैस्तै-र्मन्मथैः स विसंस्थुजः ॥ पश्यंस्तां मानसे जूपो । विकल्पानी-
 त्यसूत्रयत् ॥ ५१ ॥ निर्जित्यैषा दिवं देवी । किं जेतुं भुवमागमत् ॥ किं वा कस्यापि पुण्य-
 स्य । ज्ञोक्तुः पुण्यैरिवाहता ॥ ५२ ॥ चिंतयंतमिति द्दमाप-मक्रामंतं क्रमांतरं ॥ जिज्ञासु-
 रिव तज्जावं । सचिवः प्राह शुद्धगीः ॥ ५३ ॥ स्वामिनिःशेषमप्यागा-द्वलं तत्किं विलंब्यते ॥
 उत्कंगते रंतुकामा । मधुलक्ष्मीस्त्वयि प्रजौ ॥ ५४ ॥ जिज्ञोक्तिमिति संचिंत्य । राजा तत्रैव
 मानसं ॥ मुक्त्वा कथंचित्प्रययौ । वक्रग्रीवं विलोकयन् ॥ ५५ ॥ न मधौ न वधूलोके-ऽस्तो-
 के पंकेरुहेऽपि न ॥ न वापीषु स तापी सन् । विकसद्वकुलेऽपि न ॥ ५६ ॥ न कर्णिकारे मा-
 रेण । सर्वतो व्याप्तविग्रहः ॥ अन्यत्रापि रतिं नाप । मीनः स्तोक इवांजसि ॥ ५७ ॥ युष्मं ॥
 अग्रतः पार्श्वतः पश्चा-द्वयने कानने ग्रहे ॥ यथादृष्टां स तां पश्य-त्रासीन्नष्टापरेन्द्रियः ॥ ५८ ॥
 सचिवः सुमतिर्नाम । तद्विधं वीक्ष्य जूपतिं ॥ अजानन्निव तज्जाव-मित्यवोचत ज्ञातः ॥
 ॥ ५९ ॥ स्वामिस्त्वदाज्ञा मान्यास्ति । समस्तेऽपि धरातले ॥ तृणवत्समरे शत्रु-र्नामितो
 जवताखिलः ॥ ६० ॥ मूर्तेव लक्ष्मीस्त्वद्देशिन् । सदा वसति शास्वती ॥ कारणं नात्र प-

मादा०

॥५५८॥

शत्रुंजय

॥५५॥

श्यामि । तव खेदकृते क्वचित् ॥ ६१ ॥ सर्वापहतवत्तत्किं । विभीदसि निभीदसि ॥ निःश्व-
सीस्यपि जूपात् । तदालपितुमर्हसि ॥ ६२ ॥ इति मंत्रिगिरा जूपः । किञ्चिन्निःश्वस्य तं ज-
गौ ॥ मंत्रिन्नज्जिज्ञोऽपि जवा-ननज्जिज्ञ इवाधुना ॥ ६३ ॥ इहैषापतता ह्यद्य । मया रत्यर-
तिप्रदा ॥ सर्वस्वीरूपलुंटाकी । दृष्टा काचिन्नितंविनी ॥ ६४ ॥ तीक्ष्णैस्तया नेत्रशरै-रुत्कृत्य
मम मानसं ॥ ज्ञातृत्वं यद् हतं तेन । जातोऽस्मि गतचेतनः ॥ ६५ ॥ श्रुत्वेति सचिवः किं-
चि-द्विदस्य नृपतिं जगौ ॥ ज्ञातवानस्म्यहं राजं-स्तत्सर्वं तव दुःखकृत् ॥ ६६ ॥ ज्ञार्या
वीरकुविंदस्य । नाम्नेयं वनमालिका ॥ संपादयिष्ये तामेष । यातु स्वामी निजालयं ॥
॥ ६७ ॥ राजा तद्वाक्यतो हृष्ट-स्तत्पृष्टौ पाणिमर्पयन् ॥ परिवारयुतः प्राप । राजवेश्मा-
सचेतनः ॥ ६८ ॥

विमृश्य सचिवः किञ्चि-दुपायं कृतनिश्चयः ॥ आत्रेयिकां नाम परि-व्राजिकां प्राहिणो-
त्ततः ॥ ६९ ॥ विचित्रोपायनिपुणा । सात्रेय्यपि च वेश्मनि ॥ जगाम वनमालाया । वंदि-
ता च तया जगौ ॥ ७० ॥ धर्मम्वाना मृणालीव । दिवा शशिकलोपमा ॥ रंजेव वनदग्धा

माहा

॥५५॥

शत्रुंजय

॥५६॥

त्वं । वशे किमिव लक्ष्यसे ॥ ७१ ॥ सा तस्यामश्रु विश्वस्य । निःश्वस्यापि जगाद च ॥ दुः-
 प्रापार्थस्पृहाब्जो किं । कथयाम्यंघ्रं मंदधीः ॥ ७२ ॥ मयाय जंगमः कामो । नृपतिर्न पति-
 र्मम ॥ पथि यान् दृष्टो याता । रतिरप्यनु तं ततः ॥ ७३ ॥ सर्वदैवतमत्कायः । क्वायं स-
 त्कुलसूर्नृपः ॥ क्व चाहं हीनजातिर्हा । विप्रमा दैवसंस्थितिः ॥ ७४ ॥ दुःप्रापेष्टजनप्राप्ते-
 निःकृपानंगपीरुनात् ॥ कुजातेर्मंदज्ञाग्याया । मरणं शरणं मम ॥ ७५ ॥ वदंतीमिति ता-
 मात्रे-यूचे वत्से विषीद मा ॥ मंत्रयंत्रादिज्ञिः संपा-दयिष्ये तव कामितं ॥ ७६ ॥ आश्वा-
 स्येत्यं वनमाला-मात्रेयी सचिवौकसि ॥ आगत्य कार्यसंसिद्धिं । कथयामास हर्षिता ॥
 ॥ ७७ ॥ निशीथे सचिवोऽप्येनां । गुह्यामंतःपुरे प्रज्ञोः ॥ तथैवानाययज्ञाजा । पट्टे प्रीत्याध्य-
 रोपयत् ॥ ७८ ॥ ज्योत्स्नाचंद्रमसौ गाय-देहौ कूलंकषांबुधी ॥ तद्वत्तौ सर्वदा युक्तौ । व-
 ज्रवतुरतिप्रियौ ॥ ७९ ॥ तथा समं महोद्याने । दीर्घिकासु निशासु च ॥ सरित्तोरे शैलशृं-
 गे । रेमे सुमुखज्ञूपतिः ॥ ८० ॥

इतो वीरकुविंदोऽपि । वियुक्तो वनमालया ॥ ज्ञूताविष्ट इवोन्मत्तो । हतसर्व इवाज्ञवत्

माहा०

॥५६॥

शत्रुंजय

॥५६॥

॥ ७१ ॥ नोदन्या न क्षुधा निद्रा । न च गायामु नातपे ॥ न सौधे न जने तस्थ । रतिरासी-
 द्वियोगिनः ॥ ७२ ॥ मलाविलतनुर्जीर्ण-वासाः कर्परञ्जृत्करः ॥ दधानो देवनिर्माळ्यं । स व-
 भ्राम गृहाद् गृहं ॥ ७३ ॥ विकीर्णकेशो विलुल-त्सर्वांगः सर्वतो जनैः ॥ पामरैर्वेष्टितः प्रो-
 चै-श्वत्वरे स त्रिकेऽभ्रमत् ॥ ७४ ॥ हा प्रिये वनमाले त्वं । कुशोदरि सुलोचने ॥ मुक्त्वा
 मां क्व गतासीति । देहि प्रत्युत्तरं मम ॥ ७५ ॥ मिञ्जानुकृततच्चेष्ट-स्तस्य कोलाहलो महान्
 ॥ नृपेणेति गृहस्थेन । शुश्रुवे श्रवणाप्रियः ॥ ७६ ॥ किमेतदिति जिज्ञासुः । सदैव वनमाल-
 या ॥ राजा वेश्मांगलोऽन्यागात् । कौतुकोत्फुल्ललोचनः ॥ ७७ ॥ तं तथा विकृताकारं । स-
 र्वीगे धूलीधूसरं ॥ नष्टचैतन्यमालोक्य । राजा राज्ञी च दध्यतुः ॥ ७८ ॥ कर्मैतन्निर्घृणमहो ।
 अस्माज्जिः सौनिकैरिव ॥ दुःशीलैर्विदधे हंत । विश्वस्तो ह्येष वंचितः ॥ ७९ ॥ धिग् धिग् वि-
 षयलांपद्य-मविवेकपटीयसां ॥ नरकेऽपि हि न स्थानं । पाप्मनानेन नः खलु ॥ ८० ॥ जि-
 नधर्ममहोरात्रं । ये गृण्वन्त्याचरन्ति च ॥ वंद्यास्ते स्वविवेकेन । ये च विश्वोपकारिणः ॥ ८१ ॥
 इति स्वं निंदतोर्धर्म-प्रसक्तांश्चाजिनंदतोः ॥ तयोः पपात खाद्विद्युत् । प्राणानपजहार च ॥

माहाण

॥५६॥

शत्रुंजय

॥ ५६१ ॥

॥ ५२ ॥ मिथः स्नेहपरिणामा—च्छुन्नध्यानाच्च तौ मृतौ ॥ उत्पेदते हरिवर्षे । वर्षे मिथुन-
 रूपिणौ ॥ ५३ ॥ हरिश्च हरिणीचेति । पितृज्यां कल्पिताज्जिघौ ॥ प्राग्जन्मवदंपती ता-
 वियुक्तौ बभूवतुः ॥ ५४ ॥ कल्पद्रुमैर्दशविधैः । संपादितसमिहितौ ॥ सुखेन तस्थतुस्तत्र ।
 विलसंतौ सुराविव ॥ ५५ ॥ विद्युत्पातेन हतयो—र्वनमालानरेंद्रयोः ॥ चक्रे बालतपो वीर-
 कुविंदोऽपि सुदुस्तपाः ॥ ५६ ॥ मृत्वा च कल्पे सौधर्मे । सोऽनूत् किष्ट्विषिकः सुरः ॥ प्रा-
 ग्जन्मावधिनापश्यत् । स्वं तत्रा हरिणीहरी ॥ ५७ ॥ तदैवोद्धतसद्युग्र—रोषारुणविलोचनः
 ॥ नृकुटीजीषणः शीघ्रं । हरिवर्षे जगाम सः ॥ ५८ ॥ एवं च स सुरो दध्या—विहावध्या-
 विमौ खलु ॥ मृतौ च यास्यतः स्वर्गे—ऽवश्यं क्षेत्रप्रज्ञावतः ॥ ५९ ॥ निर्वधने दुर्गतिना—
 मकालेऽपि हि मृत्युदे ॥ नयाम्यन्यत्र तत्स्थाने । पूर्वजन्मद्विषाविमौ ॥ ६० ॥ इति निश्चि-
 त्य स सुर—स्तौ कल्पतरुज्जिः सह ॥ अनैशीदत्र जरते । चंपापुर्यामुज्जावपि ॥ १ ॥

इतश्च प्रथमस्वामि—वृषजस्य तनुप्रसूः ॥ अन्ननृपो बाहुबलिः । श्रीमान् सोमयशास्त-
 तः ॥ २ ॥ तद्वंश्या ये नृपा जाताः । सोमवंश्या हि ते स्मृताः ॥ ऐहवाकाश्च सोमसुतः ।

माहा०

॥ ५६२ ॥

शत्रुंजय

॥६३॥

श्रेयांसः समञ्जनृपः ॥ ३ ॥ सार्वज्ञौपः सुभूमश्च । सुघोषो घोषवर्धनः ॥ महानंदी सुनंदी
 च । सर्वज्ञः शुभ्रकरः ॥ ४ ॥ एवं क्रमादसंख्येषु । मुक्तिं स्वर्गं गतेषु च ॥ चंडकीनिस्त-
 दा तत्रा-पुत्रः स्वर्गं ययौ नृपः ॥ ५ ॥ ध्यायत्सूपायमतुलं । नृपाय सचिवेष्वथ ॥ अंतरि-
 हे स्थितो देवः । स इत्थमकिरङ्गिरः ॥ ६ ॥ हंहो लोकाः किमस्तोका । चिंता चेतसि वः
 खलु ॥ एव स्वामी जवन्नाग्यै-र्जावी नामितशात्रवः ॥ ७ ॥ कळपडुमफलैः सार्धं । मांस-
 मद्यादि दीयतां ॥ स्वैराचारो निराचारो । ह्येतयोः स्वामिनोर्हि वः ॥ ८ ॥ लोकानित्यनु-
 शिष्याथ । ह्रस्वमायुस्तयोरपि ॥ कृत्वोच्चत्वे शतं धन्य । कृतार्थः स तिरोदधे ॥ ९ ॥ सा-
 मंतसचिवैः प्रीति-निर्जरैर्मंगलारवैः ॥ तीर्थाहृतैर्जलैः राज्ये-ऽग्निषिक्तः स हरिर्नृपः ॥ १० ॥
 शीतलस्वामिनस्तीर्थे । हरिराजा वज्रव सः ॥ तदादिहरिवंशोऽयं । पप्रथेऽनेकपर्वजृत् ॥ ११ ॥
 असाधयद्दरीराजा । वसुधामब्धिमेखलां ॥ राक्षां कन्याः श्रिय इवो-पयेमेऽनेकशश्च सः ॥ १२ ॥
 हरेर्हरिण्यमजनि । गते काले कियत्यपि ॥ पृथुलो रस्थलः पृथ्वी-पतिरित्याख्यया सुतः ॥
 ॥ १३ ॥ हरिः समं हरिण्या च । विपेदेऽर्जितपातकः ॥ पृथ्वीपतिस्तयोः सूनुः । पृथ्वीपति-

माहा०

॥६३॥

शत्रुंजय

॥ ५६४ ॥

रथाजवत् ॥ १४ ॥ पालयित्वा चिरं राज्यं । स्वीयसूनुं महागिरिं ॥ सोऽज्जिषिष्य तपस्त-
प्त्वा । त्रिदिवं प्रत्यपद्यत ॥ १५ ॥ तत्सुतोऽज्जुह्विमगिरि-स्ततो वसुगिरिस्ततः ॥ गिरिस्ततो
मित्रगिरि-स्ततोऽज्जुसुयशा नृपः ॥ १६ ॥ सर्वे त्रिखंडजोक्तारः । सर्वे संघाधिपा नृपाः ॥
आसन् श्रीसोमवंशोऽस्मिन् । जिनधर्मधुरंधराः ॥ १७ ॥ एवं क्रमेणासंख्याता । हरिवंशोऽज-
वन्नृपाः ॥ तपसा केऽपि निर्वाणं । ययुः स्वर्गं च केचन ॥ १८ ॥ प्रसंगाद्दशविस्तारे । वीं-
शार्द्धत्सुव्रतस्य च ॥ पंचपर्वाजिरामश्रि । चरित्रं कीर्तयिष्यते ॥ १९ ॥

इतश्चात्रैव जरते । क्षेत्रे मगधमंडनं ॥ नाम्ना पुरं राजगृह-मस्ति स्वस्तिकवज्जुवः ॥ २० ॥
सुमेरोराहतानीव । शृंगाणि कनकोत्कराः ॥ गृहेऽपि दृश्यंते । यत्र दारिद्र्यतस्काराः ॥ २१ ॥
तीर्थज्यूतं जव्यसत्त्वं । सच्चैत्यं सुप्रवेशमत् ॥ आसीन्मुनीनामपि तत् । सेवनीयं सदा पुरं ॥
॥ २२ ॥ सुपर्वज्जिर्बुधैर्यत्र । कविजिश्च कलाकरैः ॥ प्रीत्यास्थीयत मित्रश्चै । गुरुजिस्त्रिदिवा-
धिके ॥ २३ ॥ वज्जुव हरिवंशस्य । मुक्तामणिरिवामलः ॥ तत्रोग्रतेजसा मित्रः । सुमित्र इ-
ति जूपतिः ॥ २४ ॥ विनयेन बलेनापि । सौजाग्येन च सोऽधिपः ॥ विदुषां विद्भिषां स्त्रीणां

माहा०

॥ ५६४ ॥

शत्रुंजय

॥५६५॥

चित्ते वासमसूत्रयत् ॥ १५ ॥ पद्मादेवीत्यग्निधया । पद्मादेवीव जंगमा ॥ तस्यार्धांगं च
 राज्यं चा-लंचकार विकारमुक् ॥ १६ ॥ गुणैः शीलादिज्जिस्तैस्तै-र्वाह्याज्यंतरनिर्मलैः ॥ सा-
 त्मानं जूषयामास । यथा हारादिज्जिर्वपुः ॥ १७ ॥ इतश्च प्राणतात्कट्यात् । पूर्णायुर्नवसं-
 कयात् ॥ प्रभुः श्रावणराकायां । तस्याः कुक्षाववातरत् ॥ १८ ॥ चतुर्दशमहास्वप्नां-स्ती-
 र्थकृज्जन्मसूचकान् ॥ सुखसुप्ता निशाशेषे । तदा देवी ददर्श सा ॥ १९ ॥ ज्येष्ठस्य कृष्णा-
 पृम्यां जे । श्रवणे कूर्मलांठनं ॥ तमालश्यामलङ्घायं । समयेऽसूत सा सुतं ॥ २० ॥ विहि-
 ते दिक्कुमारीज्जिः । सूतिकर्मणि ज्ञातः ॥ अर्धन् स विंशतितमो । निन्ये भेरौ विडौजसा
 ॥ २१ ॥ सौधर्मेशेत्संगजाज-स्त्रिषष्टीर्जैर्जगद् गुरोः ॥ जन्माज्जिषेको विदधे । पावनैस्तीर्थवा-
 रिज्जिः ॥ २२ ॥ कृत्वा पूजां स्तुतिं ज्ञत्वा । सर्वेऽपि सुरनायकाः ॥ मातुः पार्श्वे विभुं सु-
 क्त्वा । ययुर्नदीश्वरादिषु ॥ २३ ॥ चक्रे जन्मोत्सवं सूतोः । सुमित्रोऽपि नृपः प्रगे ॥ मुनिसु-
 व्रत इत्याख्या-मपि लोकंपृणीजवन् ॥ २४ ॥ ज्ञानत्रयपवित्रात्मा । बाह्यमुखं ध्य सर्ववित्
 ॥ यौवने जगवान् जातो । विंशतीष्वसिनोन्नतः ॥ २५ ॥ प्रजाकरनरेऽस्य । पृथ्वीपुरपतेः

भाद्रप

॥५६५॥

शत्रुंजय

॥ ५६६ ॥

सुतां ॥ प्रजावतीं सुव्रतार्ह—न्नुपयेमे स्वयंवरे ॥ १६ ॥ मुनिसुव्रतनाथस्य । सुव्रतो नाम न-
 दनः ॥ जज्ञे प्रजावतीदेव्यां । प्राच्यामिव विज्ञाकरः ॥ १७ ॥ प्रपाद्य राज्यं जगवान् । व-
 शस्यां शुक्ले फाट्गुणे ॥ श्रवणे प्राव्रजज्ञां । सहस्रेण समं ततः ॥ १८ ॥ फाट्गुणे कृष्ण-
 छादश्यां । श्रवणे ज्ञे जगद्विज्ञोः ॥ घातिकर्मकृयाज्ज्ञे । ज्ञानं शक्रकृतोत्सवं ॥ १९ ॥ वो-
 धयन् जगवान् विश्वं । देशानां शुज्जिरन्यदा ॥ नगरे समवासार्षीत् । प्रतिष्ठानाज्निधे निशि ॥
 ॥ ४० ॥ मत्वाश्वमेधे प्राङ्मित्रं । हन्यमानं विभुर्हयं ॥ प्रातः पुरे जृगुकृष्टे । निशायामेव
 चाचलत् ॥ ४१ ॥ विशश्राम कृष्णं रात्रि—मध्यं सिद्धिपुरे विभुः ॥ प्रातस्तत्र च तच्चैत्य—म-
 करोद्भ्रजन्मृषः ॥ ४२ ॥ रात्रिचोरेण षष्टिं स । योजनान्यतिलंघ्य च ॥ कानने समवासा-
 र्षी—तत्र कोरंटकाज्निधे ॥ ४३ ॥ प्रातेर्देवैः कृते सम—वसरणे पुरप्रभुः ॥ जितशत्रुर्विभुं नंतु ।
 तुरंगं तमघिश्रितः ॥ ४४ ॥ स्वामिनो दर्शनादेवो—त्कर्णः स तुरगोऽपि सन् ॥ सर्वलोकं पृ-
 णां तत्र । देशनामशृणोदिति ॥ ४५ ॥

अस्मिन् क्रूरे जवारण्ये । कुकर्मश्वापदाकुले ॥ अशरण्यो हि संसारो । बाध्यते नरका-

माहा०

॥ ५६६ ॥

शत्रुं जय

॥५६३॥

रिजिः ॥ ४६ ॥ चरंश्चतुर्गतिद्वारे । चतुर्जिः स कथायकैः ॥ रुदः किद्विपजित्वेन । स्वेष्टयैव
 विडम्ब्यते ॥ ४७ ॥ तत्राकारणमित्रेण । जगत्पूज्येन देहजृत् ॥ रक्ष्यते सर्वथा धर्मे-शैव ना-
 न्येन केनचित् ॥ ४८ ॥ निःस्वामिकानां यः स्वामी । धर्मः सर्वाज्ञयंकरः ॥ सेव्यः स सर्व-
 दा ज्ञयैः । स्वर्मुक्तिसुखकारणं ॥ ४९ ॥ देशनांते ततोऽपृष्ठ-जितशत्रुर्जगद्भिर्भुं ॥ के केऽत्र ज-
 गवन्नापु-र्जना धर्मं तवोदितं ॥ ५० ॥ विनाश्वं नापरः कश्चि-दित्युक्तेऽयं जिनेन सः ॥ पुन-
 रुचे विज्ञो कोऽय-मश्वो यः प्राप्तवान् वृषं ॥ ५१ ॥ स्वाम्यप्यश्वो वाचमुपा-ददे शृणु मही-
 पते ॥ सुरश्रेष्ठः पुराज्ञूवं । चंपायामहमीश्वरः ॥ ५२ ॥ मन्मित्रं सचिवः सोऽयं । मतिसा-
 गरनामजृत् ॥ बज्रूव मायामिथ्यात्व-ग्रस्तसर्वांगचेतनः ॥ ५३ ॥ ततो मृत्वा ज्वं भ्रांत्वा ।
 पद्मिनीखंरुपत्तने ॥ अयं सागरदत्ताख्यो । मिथ्यात्वी समज्रूहणिक् ॥ ५४ ॥ तत्र चान्ज्जि-
 नधर्मो । नाम्ना श्रावकशेखरः ॥ सागरेण समं प्रीति-स्तस्यासीदतिशायिनी ॥ ५५ ॥ ता-
 वन्यदा मुनिं नंतु । गतौ पौषधवेशमनि ॥ तद्वक्त्रपद्मादश्रौष्टां । धर्ममित्यपि कामदं ॥ ५६ ॥
 मृन्मयं हैमनरत्न-मयं वा विंशमार्दितं ॥ यः कारयेत्कुकर्माणि । स मथ्नाति ज्ञवांतरे ॥ ५७ ॥

माहा०

॥५६३॥

शत्रुंजय

॥६८॥

श्रुत्वा सागरदत्तस्तन् । सौवर्णं विंदमार्हतं ॥ कारयित्वा निजगृहे । साधुभिः प्रत्यति-
 ष्टपत् ॥ ५८ ॥ नगरस्य बहिस्तस्य । तेनासीत्कारितं पुरा ॥ शिवायतनमुत्तुंगं । सोऽगान्तत्रो-
 त्तरायने ॥ ५९ ॥ धृतकुंजेज्य आकृष्य-माणेज्य उपदेहिकाः ॥ पूजकैश्चूर्ण्यमानाः सः । तत्रा-
 लोक्यातिदुःखितः ॥ ६० ॥ वस्त्रेषापनयन्ताः सः । कृपावांस्तद्व्यादय ॥ पूजकोऽचूर्णयत्पाद-या-
 ताच्चेत्युच्चरन् मुहुः ॥ ६१ ॥ पाखंडिभिः श्वेतपटै-रसि किं रे प्रतारितः ॥ यदेवं मायया जं-
 तून् । वृथा रक्षसि सागर ॥ ६२ ॥ बुद्धिं ॥ उपेक्ष्यमाणे च तदा । तदाचार्येऽपि सागरः ॥
 एवं विचिंतयामास । धिगहो निर्घृणानमून् ॥ ६३ ॥ गुरुबुद्ध्या कथममी । पूज्यते दारुणा-
 शयाः ॥ आत्मानं यजमानं च । दुर्गतौ पातयंति ये ॥ ६४ ॥ विचिंत्येत्युपरोधाच्च । कृत्वा त-
 त्कर्म सागरः ॥ अनासादितसम्यक्तवो । दानशीलस्वज्ञावतः ॥ ६५ ॥ महारंजार्जितधन-स्वा-
 णनिष्ठो विपद्य सः ॥ जात्यस्तवाश्वोऽयमज्ञू-त्तहोधायाहमागमं ॥ ६६ ॥ प्राग्जन्मकारितजि-
 न-प्रतिमायाः प्रज्ञावतः ॥ मद्योगं धर्मयोगं च । लब्धवानेष सांप्रतं ॥ ६७ ॥ इति श्रुत्वा स
 जात्योऽश्वो । जातजातिस्मृतिस्ततः ॥ जग्राह स्वामिनः पार्श्वे-ऽनशनं नवज्जीरुकः ॥ ६८ ॥

माहाण

॥६८॥

शत्रुंजय

॥५६॥

अथ सप्ती स सप्ताहान् । यावत् सम्यक्त्ववान् मृतः ॥ समाधिना सहस्रारे । वज्रव सुरस-
त्तमः ॥ ६९ ॥ प्राग्जन्मावधिना ज्ञात्वा । स सुरो भुवमेत्य च ॥ स्वर्णप्राकारमध्यस्थां ।
सुव्रतप्रतिमां व्यधात् ॥ ७० ॥ अश्वानुकारि च पुर-स्तत्कृत्वा सुव्रतार्हतः ॥ ज्ञातानां पूरया-
मास । स मनोरथमुच्चकैः ॥ ७१ ॥ ततः प्रजृति तद्भोके । प्रख्यातमतिपावनं ॥ तीर्थमश्वा-
वबोधाख्यं । जृगुकम्बमजृत्पुरं ॥ ७२ ॥ स यथैकगुणं धर्मं । कृत्वापत्तफलं बहु ॥ तद्भ्रा-
प्यत्र लज्जते । दातासंख्यगुणं धनं ॥ ७३ ॥ यद् जृगौ नर्मदायास्त-त्पुरं कम्बनिजं ननु ॥
शाङ्खलं तेन तत्ख्यातं । जृगुकम्बमजृत्स्फुटं ॥ ७४ ॥ सुव्रतार्हत्स्त्रात्रपयो-निर्मला नर्मदा
नदी ॥ दीनानदीनान् कुरुते । तरुसंततिशोजिनी ॥ ७५ ॥ तव प्रपातो यत्रीच्चैः । स्या-
दुच्चैर्मम सेविनां ॥ गतिरित्यूर्मिजिर्यत्र । स्वर्धुनीं नर्मदाहसत् ॥ ७६ ॥ निम्नगां नर्मदां लो-
को । वदतु स्वेच्छया पुनः ॥ उन्निम्नगेयं यद्वत्ते । जनानुन्निम्नगानपि ॥ ७७ ॥ मुनिसुव्रततीर्थे-
श-स्तीर्थेशे विमलाचले ॥ ततस्तु समवसृतः । पूजितः स सुरासुरैः ॥ ७८ ॥ तत्र सर्वाणि
शृंगाणि । पादन्यासैर्जगद्भिः ॥ विधाय तीर्थरूपाणि । जृगुकम्बं पुनर्ययौ ॥ ७९ ॥ सौरी-

माहाण

॥५६॥

शत्रुंजय

॥ ५७० ॥

पुरे च चंपायां । प्रतिष्ठानपुरे तथा ॥ सिद्धिपुरहस्तिनाग-मुखेऽप्यन्येषु सुव्रतः ॥ ८० ॥ वि-
 हृत्य सर्वतीर्थानि । कृत्वोद्धृत्य जनान् बहून् ॥ सम्मेतशिखरं प्राप । सहस्रमुनिसंयुतः ॥ ८१ ॥
 युग्मं ॥ मासस्यांते ज्येष्ठकृष्ण-नवम्यां श्रवणे च ज्ञे ॥ समं तैर्मुनिभिः स्वामी । ययौ प-
 दमनश्वरं ॥ ८२ ॥ सार्धाः सप्ताब्दसहस्राः । कौमारव्रतयोः पृथक् ॥ राज्ये पंचदश त्रिंश-
 दित्यायुः सुव्रतप्रज्ञोः ॥ ८३ ॥ सुव्रताईन्द्रगुहक-तीर्थयोरनयोरदः ॥ चरितं ज्ञव्यसत्त्वानां । जू-
 यात् किङ्चिदंशान्तये ॥ ८४ ॥

मुनिसुव्रततीर्थेशात् । सुव्रतो नाम जूपतिः ॥ बज्रूवान्ये ततो भूपा-स्तदंशे जूरिशोऽजवन
 ॥ ८५ ॥ इतश्चात्रास्ति जरते । मथुरापुः श्रियःपदं ॥ धाराक्षिवद्यमुनया । कज्जलेनैव शोभिता ॥ ८६ ॥
 तस्यां पुर्यां हरिवंश्या-हसुपुत्राहृदध्वजात् ॥ गतेषु जूयस्सु नृपे-ष्वज्रूवाम्ना यडुर्नृपः ॥ ८७ ॥
 यदोरप्यज्रवत्सूनुः । सूरः सुरसमद्युतिः ॥ सूरस्यापि सुतौ शौरि-सुवीरौ वीरकुंजरौ ॥ ८८ ॥ शौरिं
 राज्ये यौवराज्ये । सुवीरं न्यस्य सूरराट् ॥ जातसंसारवैराग्यः । पारिव्राज्यमुपाददे ॥ ८९ ॥ शौ-
 रिस्तु मथुराराज्यं । सुवीरायानुजन्मने ॥ दत्त्वा कुशार्चदेशेऽगा-त्तत्र शौर्यपुरं न्यधात् ॥ ९० ॥ सू-

माहा०

॥ ५७० ॥

शत्रुंजय

॥५७१॥

नवोद्यकवृष्णाद्या । जङ्गिरे शौरिज्जुभुजः ॥ सुवीरस्य पुनर्जो ज-वृष्णाद्या अमितौजसः ॥ ५७१ ॥
 सुवीरो मधुराराज्यं । स्वं दत्वा ज्ञोजवृष्णये ॥ पुरं सिंधुषु सौवीरं । निधायास्यान्महाभुजः ॥ ५७२ ॥
 विन्यस्यांघकवृष्णिं स्वे । राज्ये शौरिर्यशस्विनं ॥ सुप्रतिष्ठमुनेः पार्श्वे । प्रव्रज्य प्रययौ शिवं
 ॥ ५७३ ॥ ज्ञोजवृष्णेर्मधुरायां । राज्यं पालयतः सतः ॥ उग्रसेनोऽज्जवत्सूनु-रुदग्रभुजविक्रमः
 ॥ ५७४ ॥ जङ्गिरेद्यकवृष्णेश्वर । सुजज्ञायां दशात्मजाः ॥ समुद्रविजयोऽक्कोच्यः । स्तिमितः
 सागरोऽपि च ॥ ५७५ ॥ हिमवानचलश्चैव । धरणः पूरणस्तथा ॥ अज्जिचंज्ञो वसुदेवो । दशा-
 र्हाख्या दशापि ते ॥ ५७६ ॥ बुद्धिं ॥ समशीला अमी सर्वे । मित्रः प्रीतिपरायणाः ॥ श-
 स्त्रशास्त्रकृतान्यासाः । पितृज्जक्तिं अधुर्मुदा ॥ ५७७ ॥ तेषामज्जतामनुजे । कुंतीमयी च नाम-
 तः ॥ मित्रो रूपश्रिया कामं । स्पर्द्धमाने कलोज्ज्वले ॥ ५७८ ॥

इतश्च पूर्वं वृषज-स्वामिनः कुरुर्हित्यज्जुत् ॥ सूनुयस्याज्जिधानेन । कुरुक्षेत्रमिदोच्यते ॥
 ॥ ५७९ ॥ कुरोः सूनुर्ज्जुह्वस्ती । यन्नाम्ना हस्तिनापुरं ॥ हस्तिज्जूपतिसंताने । विश्ववीर्योऽज्ज-
 वन्नृपः ॥ ४०० ॥ सनत्कुमार इत्यासी-ञ्जातिः कुंधुररस्तथा ॥ ततः क्रमादमी चक्र-धरा-

माहाण

॥५७१॥

शत्रुंजय

॥ ५७३ ॥

स्तीर्यकृतस्ततः ॥ १ ॥ इङ्केतुस्ततः कीर्त्ति-केतुर्वैरिकुलांतकृत् ॥ शुभवीर्यः सुवीर्यश्वा-नंत-
वीर्यो नृपोऽजनि ॥ २ ॥ तस्य सूनुः कृतवीर्यः । सुभूमश्चक्रनृत्ततः ॥ ततोऽप्यसंख्यज्ञपेषु ।
गतेष्वजनि शांतनुः ॥ ३ ॥ हस्तिनापुरसंस्थानः । स पातिस्म धरातलं ॥ ध्रुवस्त्रिदशशैल-
स्थो । ज्योतिश्चक्रमिवाखिलं ॥ ४ ॥ सोऽन्यदा नीलवसनो । बर्हिर्बर्हधरो नृपः ॥ पूर्व वागु-
रिन्नी रुद्रं । धनुष्मान् वनमाविशत् ॥ ५ ॥ सर्वे कौतूहलोत्ताला । व्याधा विपिनमध्यगाः ॥
होन्नयामासुरारण्यान् । जीवान् बूत्कारवैर्नवैः ॥ ६ ॥ धसंतः केऽपि धावन्त-स्तर्जयन्तश्च के-
चन ॥ हक्काज्जिर्वनसत्त्वानि । विसत्त्वानि व्यधुः कृणात् ॥ ७ ॥ नृपधन्वरवोत्कर्णा । अन्यर्णे
मृगशावकाः ॥ चटुलैः स्मारयामासु-र्लोचनैर्वनितांबकं ॥ ८ ॥ पापार्द्धिरसंसंस्ते । समग्रे
धीवरे जने ॥ हयाकृष्टो नृपो दूरं । जगाम मृगपृष्ठगः ॥ ९ ॥ यथा यथा मृगो याति । शां-
तनुश्च तथा तथा ॥ आकृष्टधन्वा समभू-दाकृष्ट इव पृष्ठगः ॥ १० ॥ वेगिना तुरगेणाथ । रा-
जा तत्र ब्रमन् वने ॥ गंगातटे महाचैत्य-मपश्यद्भनिर्मितं ॥ ११ ॥ ततो दध्यौ धराधीशः ।
प्रासादोऽयं सुधोज्ज्वलः ॥ यदीयकिरणैर्जाता । मन्ये गंगापि निर्मला ॥ १२ ॥ अस्य कांति-

माहा०

॥ ५७३ ॥

गुञ्जय

॥५७३॥

जिराज्जांति । परितोऽपि दुमा अमी ॥ सपुष्पा इव सज्ज्योत्स्नाः । स्फुरिता इव वारिदाः ॥१॥
 चिंतयन्निति जूपालः । कौतुकी पूतकीर्तिनृत् ॥ जगाम देवतागार-मध्यं मध्यमलोकपः ॥
 ॥ १४ ॥ स तत्र वित्रसत्पापां । प्रतिमां प्रथमप्रज्ञोः ॥ ददर्श देवतागारे । चंदे चंदनविंदुवत्
 ॥ १५ ॥ नमस्कृत्य जिनं सोऽथ । निषण्णो मत्तवारणे ॥ कन्यामप्सरसस्तुल्या-मेकामैक्षिष्ट
 तत्र च ॥ १६ ॥ एषा सुवेषा किं शेषा । सृष्टेरिष्टेन वेधसा ॥ सृष्टा विष्टपशृंगारा । शृंगाररस-
 जीविनी ॥ १७ ॥ किं स्वर्गसन्नशोभाकृत्-सुंदरीदरकारिणी ॥ विष्टपत्रयसौंदर्य-सारजूतेय-
 मुत्तमा ॥ १८ ॥ विकल्पानिति संचिंत्य । तन्मुखे दत्तलोचनः ॥ जगाद सादरं राजा । गि-
 रा स्नेहपवित्रया ॥ १९ ॥ कासीह काश्यपीरत्न । किमयत्नमिति स्थितिः ॥ कस्यासि दुहि-
 तावश्य-मंगिवश्यमहौषधी ॥ २० ॥ किं वा मन्नेत्रपुण्येना-गण्येनागा इहाधुना ॥ मत् शु-
 ती प्रीणय प्रीत्या । तन्निजास्यवचोऽमृतैः ॥ २१ ॥ ततश्च कश्चिदज्येत्य । त्वरितं तत्पुरः
 स्थितः ॥ उवाच वाचं राजेंद्र । गृण्वस्याश्वरितं शुभ्रं ॥ २२ ॥

विद्याधरपतेर्जहो-र्नदनानंदकारिणी ॥ सेयं समग्रशास्त्रार्थ-मधीतेस्म कलागुरोः ॥२३॥

माहा०

॥५७३॥

गङ्गाजय

५७४॥

क्रमेण स्मरसाम्राज्य-राजधानीयमुत्तमं ॥ प्राप्तेयं यौवनं नाम्ना । गंगा रंगाय देहिनः ॥१४॥
 अन्यदास्यां मुदोत्संगे । निषण्णायां पितुः प्रगे ॥ चारुणश्रमणः कश्चि-द्विवो ज्ञानी समाय-
 यौ ॥ १५ ॥ तं नत्वा जहुन्नूपालो । निवेश्य च वरासने ॥ वरं पप्रच्छ दुहितुः । सदृक्कं रूप-
 विद्यया ॥ १६ ॥ ततो जगौ मुनिर्नूपः । शान्तनुः स्वर्धुनीतटे ॥ यास्यति मृगयाकृष्टः । स
 वरोऽस्या जविष्यति ॥ १७ ॥ इति श्रुत्वा महीशेन । वंदितः स मुनिर्ययौ ॥ जहुस्तु गंगा-
 तीरेऽत्र । मणिसौधमिदं व्यधात् ॥ १८ ॥ पितुरादेशतो बाला-पीयमत्र कृतस्थितिः ॥ नि-
 त्यमाराधयत्यादि-नाथं गंगातटस्थिता ॥ १९ ॥ तदस्या ज्ञाग्यसंज्ञारै-र्जाने त्वं स इवाधुना
 ॥ आयातस्तदिमां राज-न्नुद्धादिजिनाग्रतः ॥ २० ॥ इति श्रुत्वाथ सा स्मित्वा । विमलै-
 र्देशनांशुजिः ॥ प्रवेशे प्रेयसः प्रीते-स्तोरणं सृजती जगौ ॥ २१ ॥ स मे वरयिता योऽनु-
 क्षेप्य मां कर्मकृत्पुः ॥ यदा न कर्त्ता कथितं । तदैष्यामि पितुर्गृहान् ॥ २२ ॥ तदंगीकृत्य
 नूपाल-स्तदैव जिनसाक्षिकं ॥ जग्राह पाणिना गंगा-मनंगाधीनमानसः ॥ २३ ॥ तदैव ज-
 हुस्तद् ज्ञात्वा । वेगादागत्य तत्र च ॥ तयोरासूत्रयामास । विवाहं विहितोत्सवः ॥ २४ ॥

माहा०

॥५७४॥

शत्रुंजय

॥५७५॥

निजं स्थानं गते जह्वा-वथ तौ दंपती मुदा ॥ निषसावविषसांगौ । तेजो व्योमन्यपश्यतां
 ॥ ३५ ॥ किमेतद् द्युमणेः किं वा-शुशुक्लणिज्जवं किमु ॥ निशामणेर्विद्युतो वा । तपस्ते-
 जोऽथवा मुनेः ॥ ३६ ॥ तयोश्चितयतोरिष्ठं । तत्तेजः स्फुर्त्तिमद्विवः ॥ रोदसी द्योतयद्देगा-
 नेत्रयोर्लक्ष्यतां ययौ ॥ ३७ ॥ युग्मं ॥ तेजोविवर्त्तिं श्रमण-द्वंद्वमद्वंद्वपुण्ययुक् ॥ ततस्तौ
 वीक्ष्य प्रत्यक्ष-मुदस्थातां निजासनात् ॥ ३८ ॥ तौ मुनी कमनीयान्निः । स्तुतिभिः प्रथमं प्र-
 भुं ॥ अर्चयामासतुर्नक्त्या । मुक्त्यागाराग्रवर्त्तिनं ॥ ३९ ॥ व्यावर्त्तमानावथ तौ । ताभ्यां ज-
 तया नमस्कृतौ ॥ निषीदतुः क्लृप्तं तत्र । जिनवेश्मावलोकितौ ॥ ४० ॥

ततः श्रीशान्तनू राजा । तावपृच्छन्मुनीश्वरौ ॥ जगवंताविह कुतो-ऽधुना प्राप्तौ जिनाल-
 यं ॥ ४१ ॥ तयोरेको मुनिः प्राह । ह्यावां विद्याधरौ मुनी ॥ तीर्थात्तीर्थं जिनान्नंतुं । भ्रमा-
 वः पुण्यलंपटौ ॥ ४२ ॥ सम्मेतार्बुदवैज्जार-रुचकाष्टापदादिषु ॥ शत्रुंजये रैवताक्षौ । जग्मि-
 र्वाहन्नमस्यया ॥ ४३ ॥ ज्ञाविनं तत्र नेमीशं । नत्वा यावत्तुरीयके ॥ शिखरे कांचनाजिख्ये-
 । गङ्गावो रैवतस्य च ॥ ४४ ॥ तावदुष्णकराकारं । देहतेजोन्निरुच्चकैः ॥ द्योतयंतं दिशः सर्वा

माहा०

॥५७५॥

त्रुंजय

५७६॥

। रत्नमूर्तिमिवाद्भुतं ॥ ४५ ॥ अपश्याव सुरं पुण्य-ज्ञासुरं तत्र कंचन ॥ प्रासादे नूतने नेमिं
 । पूजयंतं स्वज्जकितः ॥ ४६ ॥ शुभं ॥ ततश्चैकेन देवेन । स पृष्ठो रूपतां जगौ ॥ पुराहं रै-
 वतोपांते । सुग्रामे कृत्रियोऽज्जवं ॥ ४७ ॥ सदैवोपज्ञं लोकान् । यात्रिकान् मलिनाशयः ॥
 निर्धृणोऽमारयं जीवा-नवदं वितशं वचः ॥ ४८ ॥ हत्यादिदोषदुष्टांत-र्क्षताव्याप्तकलेवरः ॥
 प्राप्याहं तीर्थमाहात्म्यं । मुनेरत्रागमं ननु ॥ ४९ ॥ अत्र मे कांचने शृंगे । नेमिं पूजयतः
 सतः ॥ उज्जयंत्या जलस्नानात् । क्रमाज्ञेगो व्यापासरत् ॥ ५० ॥ चक्रिणा जतरतेशेन । का-
 रिते नेमिमंदिरे ॥ जिनमर्चयतः पाप-संततिर्व्यरमन्मम ॥ ५१ ॥ अत्रैव तीर्थमाहात्म्या-दा-
 त्मारामं जजन्नहं ॥ इष्टकरूपं सुरत्वं च । प्रापं लोकोत्तरं महः ॥ ५२ ॥ सेवनेनास्य देवत्वं ।
 यत्नब्धं तेन तत्पुनः ॥ स्पृष्टुमागां जिनवेश्म-मप्यकारयमादरात् ॥ ५३ ॥ यस्मादासाद्यते
 सिद्धि-राश्रयेत न तद्यदि ॥ तदा दुर्गतिपातः स्यात् । स्वामिज्ञेहैनसानिशं ॥ ५४ ॥ अस्यै-
 व सेवनान्नित्यं । ममागामिज्जवे ननु ॥ ज्ञूत्वा केवलमानंदि । मुक्तिभुक्तिर्नविष्यति ॥ ५५ ॥
 अमुष्य सेवनाख्या-मुखा दोषाः प्रयांत्यपि ॥ विशेषादत्र ज्ञाव्यस्मि । सदा सान्निध्यकारकः

माहा०

॥५७६॥

शत्रुंजय

॥५७७॥

॥ ५६ ॥ सिद्धिविनायकाख्येन । मया देवेन संश्रितं ॥ तीर्थमेतद्दि सौख्याया-ऽज्ञयाय न-
विता मुनी ॥ ५७ ॥ स इत्थं तीर्थमाहान्म्य-मात्मनोऽपि कथामिति ॥ कथयित्वा नज्जोद्यो-
ती । ज्योतीरूपो दिवं ययौ ॥ ५८ ॥

श्रुत्वात्रामपि नत्वा च । जिनं तीर्थेषु लोलुपौ ॥ मणिचैत्यमिदं रम्य-मपश्यावात्र या-
यिनौ ॥ ५९ ॥ अत्राप्यादिजिनं नत्वा-वाढ्याद्वैराग्यरंजितौ ॥ स्वजन्म सफलीकर्तुं । यास्या-
वस्तीर्थमन्यतः ॥ ६० ॥ इत्युक्त्वा गतयोः सद्यो । व्रतिनोः शांतनुर्नृपः ॥ दध्यौ मनस्यहं ती-
र्थे । कदा यास्यामि पुण्यतः ॥ ६१ ॥ इति चिंतयतस्तस्य । सैन्यं पृष्ठानुगं कृणात् ॥ तच्च गं-
गातटे चैत्य-मपश्यत्सप्रियं नृपं ॥ ६२ ॥ ततो जयजयाराव-पुरस्सरमधीश्वरं ॥ जगुस्ते
सैनिका नत्वा । हर्षोत्कर्षप्रकारिणः ॥ ६३ ॥ अस्माकं पश्यतां दूर-मगमस्त्वं विजो हहा ॥
चिराद्भव्योऽसि तेनाद्य । सुमंगलमखंमिति ॥ ६४ ॥ ततो राजा गजारूढो । लक्ष्म्येव किल
मूर्त्तया । गंगया सहितः पत्न्या । ययौ स्वं हस्तिनापुरं ॥ ६५ ॥ वने दुमधने केलि-शैले स-
रिति सर्वतः ॥ अवियुक्तस्तयारंस्त । दिवानिशमग्नौ नृपः ॥ ६६ ॥ गतेऽथ काले कियति । गं-

माहाण

॥५७७॥

शत्रुंजय

॥ ५७८ ॥

गायां नृपनंदनः ॥ सुस्वप्नसूचितो जातो । गंगेय इति नामतः ॥ ६७ ॥ तेजोजिज्ञास्कर इव ।
 कलावानर्मृतांशुवत् ॥ कविः कविरिवात्यंतं । बुधो विबुधवत्तजः ॥ ६८ ॥ गुरुवत्सर्वविद्योऽ-
 ज्ञत् । सर्वतो मंगलप्रियः ॥ असत्कर्मणि मंदोऽपि । स महीपतिनंदनः ॥ ६९ ॥ युष्मं ॥ धा-
 त्रोज्ञिः स्नेहधात्रीज्ञिः । स धात्रीपतिनंदनः ॥ लाढ्यमानोऽनुरोधेन । क्रमेण प्रापदुन्नतिं ॥ ७० ॥
 तयार्थितोऽशांतनयः । शांतनुर्विनयाधिकं ॥ गंगयाश्चापि मृगया-व्यसनं नामुचत्क्षणं ॥ ७१ ॥
 नाम्नापि परिणामेन । पापहिंः सर्वथा त्वियं ॥ तव स्वामिन् युज्यते ना-दिनाश्रकुलजन्मनः
 ॥ ७२ ॥ स इहं वार्यमाणोऽपि । पापहिं न यदा जहौ ॥ तदादाय सुतं गंगा । ययौ पितृ-
 निकेतनं ॥ ७३ ॥ युष्मं ॥ वनान्निवृत्तोऽथ नृपो-ऽपद्रयन् ज्ञार्यां मुमूर्छ च ॥ लब्धसंज्ञस्त्व-
 ति प्रोच्चै-र्विललाप शुचाकुलः ॥ ७४ ॥ गंगेऽनंगेन रंगेण । मदंगं निविमैः शरैः ॥ तद्व्यमा-
 णं कथं वीक्ष्यो-पेक्ष्यसे कृत्रियाण्यसि ॥ ७५ ॥ हा प्रिये नाप्रियं तुभ्यं । कदापि कृतवानहं
 ॥ तन्मामेकपदे किं त्वं । जहासि किल सागसं ॥ ७६ ॥ कुलामात्या नृपमिति । विह्वलं वि-
 रहाग्निना ॥ नयवाक्यामृतैः संवो-धयामासुरिति स्फुटं ॥ ७७ ॥ स्वामिन्नज्ञ इवज्ञोऽपि ।

माहाण

॥ ५७८ ॥

शत्रुंजय

॥५७॥

मेखुवद्यायुवीजनैः ॥ शोकादिजिस्त्वमप्येवं । बाध्यसे किमिवाधुना ॥ ७८ ॥ ज्वंति किल रा-
जानो । वसुधापतयोऽखिलाः ॥ तत्त्वं किमु महेलार्थ—मवेलेयसि मेदिनी ॥ ७९ ॥ संयोगा
देहिनां नित्यं । ज्वंति न ज्वंति च ॥ तत्कृते कः सुधीर्हर्ष—शोकाज्यामपि बाध्यते ॥ ८० ॥
स्मर स्वयं प्रतिज्ञातं । प्राक्तनं हि निजं वचः ॥ त्वयावधीरिता गंगा—ऽगमत्तेन मनस्विनी ॥
॥ ८१ ॥ तैरिच्छं मंत्रिज्जी राजा । बोधितः स्मारितोऽपि च ॥ असुचञ्च शुचं वाह्यं । किं तु
चित्तान्मनाग्रतु ॥ ८२ ॥ स इच्छं विरहव्याप्तः । सागरोपमवत्सरान् ॥ चतुर्विंशतिमंगार—तप्त-
वच्चात्यवाहयत् ॥ ८३ ॥

इतश्च गंगा तं पुत्र—मादाय पितृमंदिरे ॥ गता सन्मानिता जहु—नूत्नर्त्रा सुखमास्थि-
ता ॥ ८४ ॥ वर्द्धमानः क्रमात्तत्र । गांगेयो गुरुसन्निधौ ॥ आग्रहादथ जग्राह । सकला विम-
लाः कलाः ॥ ८५ ॥ अधीयानो धनुर्विद्यां । पितृबंधोः शरैः स हि ॥ जिगायाषाढपाशोद—धा-
राः शक्रधनुर्जेवाः ॥ ८६ ॥ क्रमादशेषशास्त्राणां । शास्त्राणामपि पारगः ॥ सोऽनूद्यौवनसंप-
न्नः । स्पृहणीयोऽवलज्जनैः ॥ ८७ ॥ चारणश्रमणा कर्म—मासाद्य स विरागवान् ॥ दयावा-

माहा०

॥ ५७॥

शत्रुंजय

॥ ५८० ॥

न सर्वजीवेषु । बभूव यतिवत्कृमी ॥ ८८ ॥ वैराग्याच्च सुरसरि-क्षीरे नंदनकानने ॥ आग-
 त्पाराधयामास । श्रीयुगादिजिनेश्वरं ॥ ८९ ॥ इतस्तु शांतनू राजा । पर्यटन मृगयारसात्
 ॥ तद्धनं जालिकैर्वागु-रिजिरास स वेष्टयां ॥ ९० ॥ संचारैर्जषणानां च । व्याधानामपि ह-
 क्तितैः ॥ तद्धनं चुक्षुजे सर्वं । त्रस्यद्दन्त्यांगिचालनैः ॥ ९१ ॥ वेष्टिता अपि नश्यन्ति । केचि-
 ज्ञापयतः परान् ॥ केचित्संतर्जयन्त्याशु । व्याधं प्रत्युत धाविनः ॥ ९२ ॥ स्फुरन्त्येके पतन्त्येके
 । हन्यन्ते केऽपि दुर्मदैः ॥ इत्थं तदा वन्यसत्त्वाः । कांदिशिका वनेऽजवन् ॥ ९३ ॥ ततश्च धन्वी
 कवचा-बद्धतूणीरपहवान् ॥ वेगादेत्य नृपं प्राह । गांगेयो विनयान्वितः ॥ ९४ ॥ राजंस्त्व-
 मसि जूपालः । सर्वे जीवास्त्वयावनौ ॥ रक्षणीया अपायेज्यो । लोकपालो यतो नृपः ॥ ९५ ॥
 हंतव्याः सागसो राज्ञा । रक्षणीया निरागसः ॥ एते तु जलघासांदा । न हंतव्या निरागसः
 ॥ ९६ ॥ बलवत्परजूपेषु । समरे युज्यते नृप ॥ पराक्रमस्तथैवात्र । चारुतां नाधिगच्छति ॥
 ॥ ९७ ॥ यथा च तव सीमासु । मृष्यसे नानयं क्वचित् ॥ तथात्राप्यस्म्यहं रक्षा-करो मृ-
 प्यामि नानयं ॥ ९८ ॥ इत्युक्तवन्तमपि तं । राजावज्ञाय रोषतः ॥ प्रावर्त्तत पुनरु रंतुं । मृग-

माहाण

॥ ५८० ॥

अनुजय

॥५८॥

यारसवाहितः ॥ ५८ ॥ गांगेयोऽप्यथ संक्रुद्धो-ऽधिज्यं कृत्वा शरासनं ॥ ससिंहनादमकरो-
ट्टंकारं कर्णदारुणं ॥ ५९ ॥ यथैकोऽपि मृगाराति-मृगानेको यथा रविः ॥ तमिस्त्राणि तथा
व्याधा-नेकोऽपि स उपाड्वत् ॥ ६० ॥

अथ कोपान् नृपो धन्वी । तत्रागत्य रणप्रियः ॥ तमाह्वयन्नियुक्ष्य । स्वभुजाबलगर्वितः
॥ १ ॥ तौ कोपादथ वीरैर्दौ । सदोन्निधौ रणे मिथः ॥ युयुधातोऽस्त्रसंघातै-स्त्रिजगन्नयकारि-
णौ ॥ २ ॥ ततश्च गंगा तद् ज्ञात्वा । चराहेगादुपेत्य च ॥ विसृजती निजान् ज्ञावान् । ज-
गाद नृपतिं मुदा ॥ ४ ॥ स्वामिन् व्यसनसंरुद्धः । किमेवं विदधासि हा ॥ निजांगजं युद्ध-
से यत् । सत्त्वात्तत्त्वं विदन्नपि ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा नृपः स्मिन्वा । वीक्ष्य तां जहुनंदनां ॥ प्र-
त्यक्षां सहसा स्माह । प्रिये गंगे कुतोऽधुना ॥ ६ ॥ गंगा तत्कथयित्वा च । वेगादेत्य निजां-
गजं ॥ बोधयामास जड्यंती ॥ पितायं शांतनुस्तव ॥ ७ ॥ अवरुह्य हयाशजा । हर्षोत्कर्षा-
घ्नदन् मुहुः ॥ वत्स वत्सेति मामद्या-लिंगयस्व चिरोत्सुकं ॥ ८ ॥ गांगेयोऽपि विमुच्यास्त्रं । लु-
ठन् जक्त्या महीतले ॥ केशहस्तैः पितुः पादान् । पस्पशाश्रुजलप्लुतैः ॥ ९ ॥ राजा सु-

माहाण

॥५८॥

त्रुंजय

५८२॥

तमथादाय । दोर्ज्यामालिंगदुत्सुकः ॥ द्विधाज्ञूतस्य देहस्य । पुनरैक्यं सृजन्निव ॥ १० ॥ त-
 योर्मिलितयोस्तत्र । तदानीं हर्षवारिजिः ॥ सिक्ता मह्यप्युदलस-त्सस्नेहा जर्तृपुत्रयोः ॥ ११ ॥
 गंगापि सात्विकान् ज्ञावान् । नाटयन्ती नृपाग्रतः ॥ निषसाद सुतं स्वांके । तमध्यारोपय-
 न्मुदा ॥ १२ ॥ राजा तयोः स्नेहज्जरै-रुक्कंठः कृष्णान्तरा ॥ जगाद तज्जतं स्नेहं । वमन्निव नि-
 जां प्रियां ॥ १३ ॥ गंगे जज निजं राज्य-मंगीकुरु निजांगजं ॥ प्रिये स्नेहपरैर्नैत्रैः । संज्ञा-
 वय च मामपि ॥ १४ ॥ त्वया विरहितः कांते । स्वांते प्रीतिं ज्ञजामि न ॥ रात्रिहीनः सु-
 धारश्मि-मुंधारश्मिः कथं न हि ॥ १५ ॥ तदेहि गेहिनि मयि । निधेहि कुटिलां दृशं ॥ नि-
 र्वापय मदंगं च । तप्तं त्वद्दिरहाग्निना ॥ १६ ॥ ततो जगाद गंगापि । स्वामिन् स्मर निजं
 वचः ॥ त्वं चेत्तस्मात्परिब्रष्टो । त्रस्यान्येषापि किं तथा ॥ १७ ॥ या जीवाहिंसा सकल-दुः-
 खौघकुमुदेदुज्जा ॥ अहितामपि नात्याक्षी-र्यत्वं तां किं पुनर्मया ॥ १८ ॥ तव सूनुरयं स-
 र्वा-न्युशास्त्रास्त्रकोविदः ॥ धर्मवांस्त्वयि ज्ञक्तस्ता-न्मयि लोचनं विधेहि मा ॥ १९ ॥ एनमे-
 व तव स्वामि-न्नुपलक्षयितुं सुतं ॥ आगमं मय्यनुज्ञां त-देहि स्वपितृवेश्मनि ॥ २० ॥ इ-

माहाण

॥ ५८२ ॥

शत्रुंजय

॥५८३॥

त्युक्त्वा कामिनी साश्र । वार्यमाणापि सादरं ॥ चाटुन्निर्नृत्तपुत्राभ्यां । ययौ पितृनिकेतनं ॥
 ॥ ११ ॥ राजा प्रियाविरहितो । युक्तः पुत्रेण चाऽनवत् ॥ समदुःखसुखो ग्रीष्मे । सरोवद्भयं-
 बु सडुमं ॥ १२ ॥ आदाय राजा स्वं पुत्रं । स्वगजाग्रेऽधिरोध्य च ॥ पुरे प्रवेशयामास ।
 महोत्सवपुरस्सरं ॥ १३ ॥ स रेजे तेन पुत्रेण । गुणविद्याकलाभृता ॥ दिनेनेव दिवानाथ-
 स्तडागमिव वारिजैः ॥ १४ ॥

अग्रान्यदा महीजानि-र्जालया सर्वतो भ्रमन् ॥ कालिंदीकुलमापेदे । गतखेदेन वाजिना
 ॥ १५ ॥ किमेषा नूत्त्रिया वेलि-स्तस्या एवाक्षिकजलं ॥ किंवाप्सरःकुचभ्रष्ट-कस्तूरीवांबु-
 गाहनात् ॥ १६ ॥ किमस्या जलमादाय । जलदौजनसन्निजः ॥ तस्योत्सर्गात्पुनः शुभ्रो ।
 जायते यद्वरदृत्तौ ॥ १७ ॥ किं वा तीरदुमाराम-पौष्यपोषकसंश्रयात् ॥ असौ च तेऽपि च
 मिश्रो । दधुर्मेचकवर्णतां ॥ १८ ॥ इत्थं वर्णयतस्तस्य । यमुनायां च खेलती ॥ नावा का-
 चित्कुरंगाक्षी । तदक्षिपथ्रमाययौ ॥ १९ ॥ किमेषा यमुनादेवी । प्रत्यक्षा निजवारिणि ॥
 स्वर्गगामथवा त्यक्त्वा । प्रागादप्सरसो ह्यसौ ॥ २० ॥ चिंतयन्निति नृपालो । विद्धे मन्म-

माहा०

॥५८३॥

शत्रुंजय

॥ १५८४ ॥

श्रमार्गणैः ॥ कैशा देवीव नार्यत्रा-पृष्ठेदेहावहानिति ॥ ११ ॥ युष्मं ॥ तेषु मुख्यस्ततोऽन्ये-
त्य । प्रणिपत्य च नाविकः ॥ जगादैषा मम स्वामिन् । दुहिता गुणसंयुता ॥ १२ ॥ विडु-
षी सर्वशास्त्रेषु । जंगमेव सरस्वती ॥ सर्वलक्षणसंपूर्णा । लक्ष्मीरिव शरीरिणी ॥ १३ ॥ दि-
व्यौषधीव संस्पर्शात् । सर्वरोगविधातिनी ॥ कल्पवल्लीव गेहस्था । दारिद्र्यरवितापहृत् ॥
॥ १४ ॥ निष्कलंकैकुलेखेव । गुरुकाव्यबुधाश्रया ॥ द्यौरिव सदृशप्रेयो-ऽप्राप्त्याद्यापि कुमा-
रिका ॥ १५ ॥ विशेषकं ॥

श्रुत्वेति राजा व्यावृत्त्य । प्रधानपुरुषान्निजान् ॥ कन्यार्थनाय निपुणान् । प्रैषीन्नाविक-
मंदिरे ॥ १६ ॥ तेऽग्र सन्मानितास्तेन । निविष्टा विष्टरे वरे ॥ बहुमानान्नृपस्यार्थे-ऽयाचंत कि-
ल तत्सुतां ॥ १७ ॥ राजा सर्वप्रजापालः । सर्वदेवमयः किल ॥ स ते दुहितरं साक्षा-द्या-
चते शान्तनुर्ननु ॥ १८ ॥ सुतासंबंधविधिना-धुना त्वमपि नाविक ॥ अस्माकमपि पूज्यः स्याः
। सदा नृपसन्मानितः ॥ १९ ॥ ततः सोऽपि वचः प्राह । नाहमत्रार्थ उच्चकैः ॥ अन्यर्थनी-
यो हीनत्वात् । सर्वदेवमयो हि सः ॥ ४० ॥ युज्यते ननु संबंधः । समानकुलयोर्द्वयोः ॥

माहा०

॥ ५८४ ॥

शत्रुंजय

॥५८५॥

अन्यथा पक्ष्माताय । रजनीज्ञास्वतोऽरिव ॥ ४१ ॥ ततस्तेऽपि जगुर्नेदृग् । रूपं दुष्कुलजं ज-
वेत् ॥ जात्यरत्नोन्नयो नूनं । रोहणोर्दनचान्यतः ॥ ४२ ॥ कार्यातिरेण केनापि । वसतीयं गृहे
तव ॥ अन्यथा तस्य जूपस्य । किमस्यां रमते मनः ॥ ४३ ॥ युक्तायुक्तविचारेण । न युक्तं
तव नाविक ॥ सर्वथा जूपतेराज्ञां । मन्यस्वास्माकमाग्रहात् ॥ ४४ ॥ उवाच स पुनर्मान्या
। जवत्याज्ञा महीभुजः ॥ कन्यार्थे तु विचारो हि । मन्यते विबुधैरपि ॥ ४५ ॥ कन्या नीच-
कुलोत्पत्ते-रियं दुःखाय ज्ञाविनी ॥ पत्युरप्यवमानेन । दग्धांगे पिटको यथा ॥ ४६ ॥ गंगा-
यां जूपतेः पुत्रो । गांगेयोऽस्ति स विक्रमी ॥ राज्यैकज्ञारधौरेयो । मदपत्याय दुःखकृत् ॥ ४७ ॥
जवित्रीयमपि प्रेष्या । सूनवोऽस्याश्च तद्विधाः ॥ उज्जयार्थभ्रंशकृते । दास्ये जूपाय नो सुतां
॥ ४८ ॥ श्रुत्वेति सचिवा एत्य । तज्जूपाय व्यजिज्ञपन् ॥ जूपोऽपि दुःखाद्विक्रीता-वशिष्ट इ-
व चाजवत् ॥ ४९ ॥ तद्वृत्तांतमग्रे ज्ञात्वा । गांगेयोऽपि स्वयं गृहान् ॥ तस्य गत्वा पितृकृ-
ते । प्रार्थयामास कन्यकां ॥ ५० ॥ इयमंवा मे गंगेव । मया पूज्या निरंतरं ॥ सुखं तिष्ठतु तद्वा-
चः । सफला मे जवंत्वपि ॥ ५१ ॥ अहं विरागवान् पूर्वं । न राज्येऽस्ति मतिर्मम ॥ अस्याः

भादा०

॥ ५८५ ॥

शत्रुंजय

॥ ५८६ ॥

सुनुर्मम ब्राता । राज्यजागस्तु निश्चयः ॥ ५२ ॥ मत्सूनवो बलात्तस्मा-दाहरिष्यन्ति संपदं
 ॥ इति चेत्तव चित्तेऽस्ति । ब्रह्मचर्यं तदास्तु मे ॥ ५३ ॥ अत्रार्थे साक्षिणो देवा । नृपाः प्र-
 तिभुवो मम ॥ प्रतिज्ञायेति गागेय-स्तस्मात्कन्यामयाचत ॥ ५४ ॥ ततः पुष्पाणि ववृषु-
 र्जयशब्दपुरस्सरं ॥ ज्रीष्मव्रतत्वात् ज्रीष्मं । जगुश्च त्रिदशा दिवि ॥ ५५ ॥ हृष्टोऽथ नाविकः
 प्राह । शृण्वस्याः कुलमादितः ॥ ज्योत्स्ना चंद्रमसो ह्येव । न तु मेघान्नदीसूत ॥ ५६ ॥

अस्तीह जारते रत्न-पुरं पुरं रत्नमंरितं ॥ जिनाज्ञाशेखरो रत्न-शेखरस्तत्र च प्रभुः ॥ ५७ ॥
 संचरिष्णुः सदा येन । निजाज्ञा सर्वदिङ्मुखं ॥ विश्राम्यते क्लृप्तं वैरि-जूपमूर्ध्नि श्रमञ्जिदे
 ॥ ५८ ॥ जार्या रत्नवती तस्या-ऽनिवार्यगुणाश्रया ॥ विद्यते हृदि जूजर्तु-र्वसंत्यतुलशी-
 लतः ॥ ५९ ॥ सान्यदा शशिलेखायाः । स्वप्नदर्शनतः सुतां ॥ अजीजनदिमां संध्ये-वेंड-
 लेखामनिदितां ॥ ६० ॥ जातमात्रामिमां कश्चि-द्विद्यानृदपहृत्य च ॥ कालिंदीसैकतेऽत्रैव ।
 मुक्त्वा वेगान्तिरोदधे ॥ ६१ ॥ रत्नशेखरपुत्रीयं । नाम्ना सत्यवती ननु ॥ सर्वलक्षणसंपूर्णा ।
 जाविनी शांतनुप्रिया ॥ ६२ ॥ इत्यंबरगिरं श्रुत्वा । दृष्ट्वा कन्यामिमामहं ॥ आदाय स्वगृहे

माहाण

॥ ५८६ ॥

शत्रुंजय

॥५८७॥

ज्ञोज्यै-स्वर्द्धयमहर्निशं ॥ ६३ ॥ युग्मं ॥ देवोपदिष्टो नृपति-र्वरोऽस्याः शांतनुः किल ॥ गां-
 गेय तव सत्वेन । ममोद्दत्त कन्यकां ॥ ६४ ॥ ततः प्रहृष्टो गंगाया । नंदनोऽन्येत्य वेगतः
 ॥ जगौ पितुः प्रमोदाय । कन्यावृत्तांतमादितः ॥ ६५ ॥ राजापि सुतसत्वेन । किंचिदंतश्चम-
 त्कृतः ॥ हीनं सत्वतया स्वस्य । किंचिदब्रीडत कृशं ॥ ६६ ॥ विद्याधरैः कृतमहः । शांतनुः
 पृथिवीपतिः ॥ पर्यणैषीत्सदा सत्य-वर्ती सत्यवर्ती वधूं ॥ ६७ ॥ गंगेयव पयोराशि-व्योमेव
 शशिलेखया ॥ मुञ्चयेव वरं रत्नं । तया रेजे महीपतिः ॥ ६८ ॥ तस्याः प्रेमनिमग्नोऽथ । शां-
 तनुः सर्वकर्मजितः ॥ बुभुजे विषयान् कामं । रम्योद्यानेषु वेश्मसु ॥ ६९ ॥ राज्ञस्तस्यां न-
 यधर्मा-विव पुत्रौ बभूवतुः ॥ नीत्यामिव चित्रांगदो । विचित्रवीर्य इत्यपि ॥ ७० ॥ पाप-
 द्विविरतो राजा । ततः शत्रुंजयादिषु ॥ तीर्थेषु कृत्वा सत्पुण्यं । स्वजन्म सफलं व्यधात् ॥
 ॥ ७१ ॥ दिवं गतेऽथ क्रमतः । शांतनौ कर्मयोगतः ॥ राज्ये चित्रांगदं ज्ञीष्मः । सत्यसंधो-
 ऽन्येष्वेव च ॥ ७२ ॥ चित्रांगदोऽन्यदा ज्ञीष्म-मवगण्यापि दुर्मदः ॥ चक्रे नीलांगदेनोच्चै-
 र्गंधर्वेण समं रणः ॥ ७३ ॥ चित्रांगदमथ कुक्षे । न्यहन्नीलांगदो बली ॥ व्यधाङ्गसुतस्तं

माहा०

॥५८७॥

शत्रुंजय

॥ ५८८ ॥

च । परासुं समरे हठात् ॥ ७४ ॥ विचित्रवीर्यमवनी-कमनीयपतिं ततः ॥ चकार गंगात-
नुजो । मनुजोत्तमतां जजन् ॥ ७५ ॥ दधौ निजे शिरस्याङ्गा-मर्द्धतां रिपुमौलिषु ॥ निजा-
ङ्गां धारयामास । यो धरावासवो बली ॥ ७६ ॥

इतश्च काशीनृपते-रंवांवालांबिकाजिधाः ॥ कन्यास्तिस्रोऽज्जवन् काम-नृपतेः शक्तयो
यथा ॥ ७७ ॥ स्वयंवरे तत्र नृपे-प्वाहूतेषु समंततः ॥ विचित्रवीर्यो नाकारि । तेन सामा-
न्यजातितः ॥ ७८ ॥ ततः क्रुद्धो धुनीसूनु-र्गत्वा तत्र स्वयंवरे ॥ अहरत्कन्यकास्ताश्च । प-
श्यतामपि जूभुजां ॥ ७९ ॥ ततः क्रुद्धश्च युद्धाय । सर्वे संज्यूय जूभुजः ॥ नदस्त्रिणः सस-
न्नाहा । उच्चकैस्तमदौकयन् ॥ ८० ॥ नङ्गत्राणीव तीव्रांशु-स्तुषानिव महाबलः ॥ जिगाय
तेजसा सर्वान् । नदीजः परजूभुजः ॥ ८१ ॥ वेगादागत्य गांगेयः । स्वबंधुं तं कनीयसं ॥
महोत्सवैर्नवैः कन्या । मदवानुदवाहयत् ॥ ८२ ॥ तृतीयपुरुषांजोधिं । तरितुं तास्तरीरिव ॥
स तिस्रः कन्या धन्यांगी-रमन्यत महीधवः ॥ ८३ ॥ भुंजानस्य महीजानेः । सुखं वैषयि-
कं क्रमात् ॥ तासु प्रियासु निपुणा । बज्रवुर्नदनास्त्रयः ॥ ८४ ॥ अंबिकायां धृतराष्ट्रः । स ज-

माहाण

॥ ५८८ ॥

शत्रुंजय

॥५८॥

न्मांघः कुकर्मतः ॥ अंबालायामञ्जूत्पांडुः । स चाखंनपराक्रमः ॥ ८५ ॥ अंबायां विडुरो ना-
म । छिट्दराय कृतादरः ॥ इत्येते तनयाश्चारु-विनयावनता वज्रूः ॥ ८६ ॥ कामाज्ञावशिनो
राज्ञो । राजयद्दमा वपुः हयं ॥ नीत्वा हृणादुःखलक्ष्मा-हृणोत्प्राणान् बलादपि ॥ ८७ ॥
विचित्रयति देवानां । दृशो रूपविपर्ययात् ॥ विचित्रवीर्ये सचिवाः । पांडुं पृथ्वीपतिं व्यधुः ॥
॥ ८८ ॥ सदाधिनिधनेनोच्चै-र्येन कीर्त्तिधनेन च ॥ गृह्णता न्यायतो दंभं । सधना जनता कृ-
ता ॥ ८९ ॥ पूजार्हः स्वगुणैरेवा-र्हत्पूजानिरतो हि सः ॥ जक्त्या मुनींश्च नमति । नम्योऽ-
पि रिपुपार्थिवैः ॥ ९० ॥

अन्यदा स मुदा राजा । विनोदाय मधूत्सवे ॥ अक्षीणां वनलक्ष्मीणा-मीकृतुं चारु-
तां ययौ ॥ ९१ ॥ माकंदे समदी चारु-नारंगरंगवानरं ॥ चंपके कामदेवस्य । दीपकेऽदीप्यं-
तांतरा ॥ ९२ ॥ अलंचकार स मुदं । बकुले कुबलाकुले ॥ अशोकोऽनूदशौके च । मल्लि-
कामाल्यमावृतः ॥ ९३ ॥ ॥ पांडुरीकृतब्रह्मांभः । कीर्त्या कुमुदगौरया ॥ वनावनि-
मलंचक्रे । वसंत इव पांडुराट् ॥ ९४ ॥ व्रजन् पुरश्चूततले । पश्यंतं फलकं मुहुः ॥ निर्नि-

माहा

॥५८॥

शत्रुंजय

॥११०॥

मेघं नरं कंचि-दपश्यत्कौतुकाकुलः ॥ १११ ॥ आच्छादयंतं तं वस्त्रा-चलेन नृपतिस्ततः ॥ तं
जगादेति फलकं । प्रार्थयन् किमिदं ननु ॥ ११२ ॥ तत्र वीक्ष्य कुरंगाद्वयाः । कस्याश्चिद्रूपम-
द्भुतं ॥ तद्भावाण्यांबुसंगात्स । शिरःपद्ममधूनयत् ॥ ११३ ॥ अहो सर्वांगसौंदर्य-महो लवणि-
मा नवः ॥ अहो कांतिज्जरः कश्चि-त्सहजोऽस्याः शरीरजः ॥ ११४ ॥ अस्याः सविधमासा-
द्य । पद्मेन्दुतिमिराण्यपि ॥ चक्षुर्वक्त्रकचव्याजा-दमुचन्नित्यवैरतां ॥ ११५ ॥ अस्याश्चित्राकृते-
र्हेम-लतायाः पल्लवाः करौ ॥ पुष्पं दंता हासो गंधः । फलानि निबिम्बौ कुचौ ॥ ११६ ॥
न गीर्वाणकृते सृष्टि-रस्या मधुरवाक्किरः ॥ आशीर्विषकृते नाभ्या-स्स्येदुकांतिसुधाचूतः ॥ ११७ ॥
अमर्त्यदुर्लभां मर्त्या । लज्जते किमिमामिति ॥ तदियं कस्य जोगाय । जविष्यति जगन्नये
॥ १ ॥ कुम्भकं ॥ कृणुं मौनपरश्वित्ते । चिंतयित्वेति ज्ञापतिः ॥ जगाद तं पुनः प्रीत्या । क-
स्याः प्रतिकृतिस्त्विदं ॥ ३ ॥ सोऽप्याचख्यौ शौर्यपुरा-धीश्वरांधकवृष्णिजा ॥ दशानां सा
दशार्हाणां । स्वसा कुंत्यस्ति नामतः ॥ ४ ॥ चतुःषष्टिकलादक्षा । तारुण्यतरुमंजरी ॥ स-
हृग्वरैकदारिद्र्या-चिंताब्धौ पितरं न्यधात् ॥ ५ ॥ निस्सीमरूपलावण्या-भगण्यगुणगर्वितां

मादा०

॥११०॥

शत्रुंजय

॥५९॥

॥ तामहं वीक्ष्य फलके-ऽलिखं दृक्प्रीतये स्वयं ॥६॥ श्रुत्वा राज्ञापि तद् हृद्यं । तमावर्ज्यापि दानतः ॥ आदाय फलकं चास्मा-तदालोकी ययौ गृहान् ॥ ७ ॥ चित्रे तां लिखितां बाला-
-मालोकयन्निलाकिभुः ॥ मानसं सर्वतस्तस्यां । योजयामास नित्यशः ॥ ८ ॥ स यदा मा-
-न्मथं ज्ञावं । नापलापयितुं क्लमः ॥ तदा च वनचारुत्व-वीक्षणञ्चक्ष्मना ययौ ॥ ९ ॥ स कै-
-तकं क्रकचवद् । हृदारुणि सुदारुणं ॥ चंपकं कंपकार्युच्चैः । कमलं दुःखदं हलं ॥ १० ॥ म-
-न्यमानो महीजानि-दीर्घिकास्वप्यदीर्घहृत् ॥ वनं बभ्राम सर्वत्र । तामेवालोकायन्निव ॥ ११ ॥
युष्मं ॥ चरंश्चंपकवीथीषु । नरं कंचिन्नियंत्रितं ॥ कीलितं लोहनाराचैः । सोऽपश्यन्मूर्धितं
पुरः ॥ १२ ॥ तद्दर्शनाद्वियोगार्तिं । मुक्त्वा जूपः कृपापरः ॥ कोऽयमित्यामृशन् खड्गं । त-
त्पुरश्च व्यलोकयत् ॥ १३ ॥

राजा तं खड्गमादाय । प्रतीकारमपाकरोत् ॥ औषधीवलये तत्रा-पश्यद्वित्रस्तशात्रवः
॥ १४ ॥ तमेकयाकरोन्मर्त्यं । विशदयं त्वन्यथा नृपः ॥ रूढव्रणं महौषध्यो-पकारी सहजा-
न्महान् ॥ १५ ॥ कस्त्वमीदृगवस्था ते । किमित्युक्ते नृपेण सः ॥ जगौ नाम्नानिलगति-रहं

भाद्र०

॥५९॥

शत्रुंजय

॥ १६ ॥

विद्याभृतां पतिः ॥ १६ ॥ विद्याभृताश्निवता । हरता मन्त्रितंविनीं ॥ पृष्ठानुयायी कोपेन । लं-
जितोऽस्मीदृशां दशां ॥ १७ ॥ निष्कारणोपकारी त्वं । मज्जाग्येनैव चाखितः ॥ अत्रागाद् दुः-
खतो मां च । कृपया यदमोचयः ॥ १८ ॥ इति जीवितदातुस्ते । किं प्रत्युपकरोम्यहं ॥ त-
थाप्येते महौषधौ । गृहाणेमां च मुद्रिकां ॥ १९ ॥ कष्टिपतस्थानगामी त्वं । मुञ्जयोगाज्ज-
विष्यसि ॥ स्मृतोऽहं च सदा तुज्यं । दातोत्तरमसंशयं ॥ २० ॥ इत्युक्त्वा नृपसन्माना-ययौ
विद्याधरः क्वचित् ॥ ध्यायन् राजापि तं तां चा-लंचकार निजं पुरं ॥ २१ ॥

इतोऽधकवृष्णिपुरः । फलकाहारको गतः ॥ रूपमैश्वर्यं विज्ञानं । पांमोर्नृशमवर्णयत् ॥
॥ २२ ॥ अथ कुंत्यपि तत् श्रुत्वा । पितुरुत्संगगा मम ॥ जवेऽस्मिन् वल्लजः पांडु-रित्यजि-
ग्रहमग्रहीत् ॥ २३ ॥ तद्वक्तुमकृमा दक्षा । कृमाभुजि निजाग्रहं ॥ मृणालीव मरुस्थाना ।
स्मराग्रेर्गलानिमाययो ॥ २४ ॥ जर्तृदुर्लभतां ज्ञात्वा । सान्यदोद्यानवर्तिनी ॥ निबध्नती गले पा-
श-मित्यवोचत दुःखिता ॥ २५ ॥ मातरः कुलेदेव्यो वो-ऽन्यर्थयेऽहं कृतांजलिः ॥ दुःप्राप-
जर्तृलब्ध्याद्य । त्रिये हाशरणाधुना ॥ २६ ॥ जवेऽस्मिन् पांडुमेवाहं । त्रिये नापरमित्यतः ॥

माहा०

॥ १६ ॥

शत्रुं जय

॥५६३॥

तदर्थे म्रियमाणाया-स्तस्मै मे कथ्यतां कथा ॥ २७ ॥ परत्रापि जने युष्म-त्प्रसादाद्वृजः
 स हि ॥ जवत्विति निगद्याथ । कंठे पाशं न्यधत्त सा ॥ २८ ॥ ~~विशेषकं~~ ॥ यावद्भ्रमार्त्ता भ्र-
 मति । ध्यायन्ती पांडुमेव सा ॥ तावन्मुञ्चप्रज्ञावेण । तत्रागात्पांडुरारुपि ॥ २९ ॥ राजापि
 फलकालेख्य-दर्शनादुपलक्ष्य तां ॥ चित्तेद पाशं तत्कंठा-द्दोर्ज्यां पाशं भ्रशं सृजन् ॥ ३० ॥
 ज्ञातजर्ज्रागतिः सापि । दत्त्वास्मायर्घमश्रुजिः ॥ स्तंजवेपथुरोमांच-मुख्यं ज्ञावमनाटयत् ॥
 ॥ ३१ ॥ सख्याहृतोपकरणा । पर्यणौषीत्तदैव तं ॥ गांधर्वेण विवाहेने-हंती कुंती सती सती
 ॥ ३२ ॥ तदैव तत्र संजोगा-द्वतुस्माताथ सा दधौ ॥ कुंती गर्जं पांडवे चा-चख्यौ दक्षाव-
 तंसिका ॥ ३३ ॥ कृतकृत्योऽथ राजापि । मुञ्चयोगान्निजं पुरं ॥ जगाम विव्रती गर्जं । कुं-
 त्यपि स्वगृहान् रयात् ॥ ३४ ॥ धात्रीजिश्च सखोजिश्च । गोप्यमाना समंततः ॥ कुंत्यसूत
 सुतं काले । गुप्तं रत्नमिवोर्वरा ॥ ३५ ॥ निशीथे कांस्यपेटायां । क्लिप्त्वा वालं हिया सती ॥
 प्रवाहयामास गंगा-प्रवाहे गुप्तमालिजिः ॥ ३६ ॥ नीयमाना प्रवाहेण । सा पेटा हस्तिना-
 पुरं ॥ गता सारथिना सूत-नाम्ना चासादिता प्रगे ॥ ३७ ॥ अन्नमुक्तं रवेर्विव-मिव तं वी-

भाश०

॥५६३॥

शत्रुंजय

॥ ५९४ ॥

द्वय हर्षितः ॥ निजप्रियायै राधायै । सूतः सुतवदार्पयत् ॥ ३८ ॥ कर्ण इत्याख्यया ताज्या
 -मुच्यमानो नृपस्य सः ॥ सूतसूनुर्गुणज्ञोऽय-मित्यासीद्वृक्षजो जृशं ॥ ३९ ॥ इतश्च कुं-
 त्या विज्ञाय । ज्ञावमंधकवृष्णिराट् ॥ तां पांडुनेंदुना रात्रि-मिवोच्चैरुदवाहयत् ॥ ४० ॥ म-
 ङ्कस्याथ जूपस्य । मङ्कीनाम नंदना ॥ स्वयंवराप्ता पत्न्यासीद् । द्वितीया पांडुजूपतेः ॥
 ॥ ४१ ॥ इतो गांधारदेशीय-सुव्रतस्यांगजन्मनः ॥ राज्ञोऽष्टौ शकुनेर्जाता । गांधारीप्रमु-
 खाः सुताः ॥ ४२ ॥ शकुनिर्गोत्रदेव्युक्ते-र्धृतराष्ट्राय ता ददौ ॥ यादृक् जवेत्कृतं कर्म । ता-
 दगासाद्यते जनैः ॥ ४३ ॥ विदुरो देवकनृप-पुत्रीं कुमुदिनीं मुदा ॥ शशीव पर्यलैषीत् स्व-
 योग्यसंगमकाम्यया ॥ ४४ ॥

इतो राज्येधकवृष्णिः । समुद्रविजयं न्यधात् ॥ स्वयं तु सुप्रतिष्ठांते । प्रव्रज्याप शिव-
 श्रियं ॥ ४५ ॥ तच्च शौर्यपुरं प्राप्य । समुद्रविजयं नृपं ॥ अनेकवर्णचित्राढ्यं । चकासे स्व-
 रिवाद्भुतं ॥ ४६ ॥ यत्रानेकपदानेन । कस्तूरीस्तवका इव ॥ सज्जर्तुकाया दृश्यन्ते । स्त्रिराना-
 र्या निरन्तरं ॥ ४७ ॥ अर्हकृशान् गृणन्तीनां । स्वलन्तीनां च योषितां ॥ केलिकीराः पदं यत्र

मादाप

॥ ५९४ ॥

शत्रुं जय

॥५५॥

। व्याहरन्ति सदा श्रुतेः ॥ ४८ ॥ यत्रार्हतां पुरो धूप-धूमाच्चञ्चलतोंवरे ॥ उन्नता इव धर्माब्दा
। दृश्यन्ते शुभ्रवारिदाः ॥ ४९ ॥ यत्र चारित्रिवदनो-ज्जीतसिखंतदंजतः ॥ सर्वत्र धर्मसाध-
ज्यं । पटहोद्घोषया वज्रौ ॥ ५० ॥ तस्मिन् सौर्यपूरे सूर्ये । इव व्योमन्युदाररुक् ॥ कर्वीडु-
विबुधाधारे । समुज्ज्विजयोऽजवत् ॥ ५१ ॥ यः कुंथुकमुखान् जीवान् । स्वजीव इव रक्त-
ति ॥ सोऽपि संयति मातंग-मुखान् कोपान्निहन्ति च ॥ ५२ ॥ अन्नं लिहान् जिनगृहान् ।
यः कारयति ज्ञातः ॥ स एव रिपुञ्जूपाल-प्रासादान् पातयत्यपि ॥ ५३ ॥ स्वदारेषु रतो
यस्तु । जितेन्दुमुखशोभिनी ॥ अहरद्वल्लज्जां शत्रोः । कीर्त्तिमंवरमंकितां ॥ ५४ ॥ ध्यायन्नपि
वीतरागं । वीतरागेण चेतसा ॥ यश्चकार महीमेनां । सरागामात्मनि स्फुटं ॥ ५५ ॥ पंचा-
नां परमेष्ठीनां । ध्यानाद्यः समञ्जन्मृषः ॥ परमेष्ठ्यपि सर्वेषा-मंतर्ध्याननिबन्धनं ॥ ५६ ॥
स्वयं जिनाज्ञां मूर्धन्यो । जूपानां मूर्ध्नि यो वहन् ॥ जिनवर्णविपर्यासा-न्निजाज्ञां त्वरिमू-
र्ध्न्यदात् ॥ ५७ ॥ शिवेव हि शिवा तस्या-ऽशिवविध्वंसिनी शिवा ॥ शिवास्पदमञ्जुत् कां-
ता । स्वांतारोपितसद्गुणा ॥ ५८ ॥ पत्यावेकांतज्ञापि । शीललीलासमुज्ज्वला ॥ परेण चे-

भाषा

॥५५॥

गर्जुजय

॥ ५९६ ॥

ब्रह्मणैव । स्पृष्टान्नूत्स्रजता किल ॥ ५९ ॥

आननेनैन्दुसंपत्तिं । सुधासारं च वाक्यतः ॥ मनसा धर्मतत्त्वं च । देहेन रतिसंपदं ॥ ६० ॥
 गृह्यत्यपि जनैः प्रोचे । या सुवक्त्रा सुवाक्यदा ॥ धर्मविस्तारिणी देहे-नाप्यसौ रतिकारिणी
 ॥ ६१ ॥ युष्मं ॥ लोचनाभ्यां च शिरसा । कृष्णं वर्णं दधत्यपि ॥ मलीमसमपुण्यं या । जू-
 तलाभिरवासयत् ॥ ६२ ॥ अपश्यंत्यपि या सूर्यं । सिद्धांतार्कप्रकाशनात् ॥ जगन्नावान् कर्म-
 पाक-पुञ्जलार्दिंश्च पश्यति ॥ ६३ ॥ सुवत्सला परिवारे । जक्ता देवे गुरावपि ॥ सकृपा सू-
 दमजीवेऽपि । निःकृपा कर्महिंसेन ॥ ६४ ॥ आसक्ता दानधर्मेषु । विरक्ता ज्वसागरे
 ॥ संसक्ता शीलवार्त्तासु । सा वज्रव नृप्रिया ॥ ६५ ॥ परस्परं प्रीतिपरौ । धर्मरक्तौ पर-
 स्परं ॥ शिवासमुद्भविजयौ । निन्यतुः समयं सुखात् ॥ ६६ ॥ प्राव्राजीज्जोजवृष्णिश्च । मधु-
 रायां ततोऽज्जवत् ॥ उग्रसेनो नृपस्तस्य । महिषी धारणी पुनः ॥ ६७ ॥ उग्रसेनवधे वद-
 निदानस्तापसस्ततः ॥ कश्चित्पारणविध्वंसा-त्तस्याः कुक्ताववातरत् ॥ ६८ ॥ तस्मिन् गर्जस्थि-
 ते जर्तृ-यलात्तादनदोहदः ॥ यदज्जनेन तं जातं । पेटायां धारिणी न्यधात् ॥ ६९ ॥ सा कां-

माहाण

॥ ५९६ ॥

शत्रुंजय

॥५६७॥

स्यपेटी यमुना—प्रवाहेण प्रसर्पता ॥ निन्ये शौर्यपुरं तत्रा—सादिता वणिजा पुनः ॥ ७० ॥ कां-
 स्यपेद्यां यतो लब्ध—स्ततः कंसोऽजिधानतः ॥ स वर्धमानः पृथुकान् । कुट्टयामास नित्यशः
 ॥ ७१ ॥ विज्ञाय स्वकुलायोग्यं । समुद्रविजयाय तं ॥ वणिग्ददौ परं सोऽनू—वसुदेवस्य
 वल्लभः ॥ ७२ ॥

इतः पुरे राजगृहे । जरासंधो बृहद्भ्रातृ ॥ त्रिखंभरताधीशः । प्रतिविष्णुरज्ञहृत् ॥
 ॥ ७३ ॥ तदाज्ञया वसुदेवो । रिपुं सिंहस्थं नृपं ॥ आनिनाय सारथिना । कंसेन बलशालि-
 ना ॥ ७४ ॥ कुलक्षयकयकरी । जरासंधस्य नंदिनी ॥ वसुदेवो जीवयशां । कंसायादापयत्त-
 दा ॥ ७५ ॥ किञ्चित्पुरं प्रार्थयिता । स जरासंधशासनात् ॥ अर्थयामास मधुरां । पितृवैरेण
 चाप्तवान् ॥ ७६ ॥ चिक्रेप कंसः काराया—मुग्रसेनं तदात्मजः ॥ अतिमुक्तः पितृदुःखात् ।
 प्रव्रज्यामाददे पुनः ॥ ७७ ॥ मधुरायां नृपः कंसो—ऽन्वशाञ्ज्यं बलोत्कटः ॥ दशार्हास्ते
 जरासंधा—ज्ञया चापुर्निजां पुरीं ॥ ७८ ॥ वसुदेवः कुमारोऽथ । विकल्पं मानसे बहन् ॥
 किञ्चिन्मनस्वी रोषेण । ययौ देशांतरं प्रति ॥ ७९ ॥ स्थाने स्थानेऽपि विद्यानृ—नृपसामान्यनंदि-

भाद्रप

॥५६७॥

शत्रुंजय

॥६५॥

नीः ॥ काश्वित्कलात्री रूपेण । काश्वित्स्वयमुपागतः ॥ ८० ॥ स एवं शतशो रामा । ज्ञो-
 ग्यकर्मफलोदयात् ॥ उपयेमे निदानं हि । नान्यथा तपसां ज्ञेयम् ॥ ८१ ॥ कुम्भं ॥ वसुदेव-
 कुमारोऽयम् । रोहिण्याश्च स्वयंवरे ॥ आगात्समुद्रत्रिजय-नृपायामिलदाहवे ॥ ८२ ॥ चतुरो
 हलनृङ्गन्म-सूचकान्निशि रोहिणी ॥ स्वप्नानैकतत्प्रज्ञावात् । काले राममसूत सा ॥ ८३ ॥
 कंसस्यैवोपरोधेन । वसुदेवः कुमारराट् ॥ देवकीं देवकनृप-पुत्रीमुदवहन्मुदा ॥ ८४ ॥ तदु-
 त्सवे जीवयशा । कंसपत्नी मदाकुला ॥ कंसानुजं मुनिं चाति-मुक्तं साह तदागतं ॥ ८५ ॥
 एहोहि देवरामुष्मि-न्नुत्सवे त्वं मया सह ॥ पित्र खाद रम स्वैरं । वैरं देहे करोषि किं ॥
 ॥ ८६ ॥ श्लिष्टस्तयेति कंठेऽसौ । हस्यमानो मुनिर्जगौ ॥ देवक्याः सप्तमो गर्जो । हंता त्व-
 त्पितृकांतयोः ॥ ८७ ॥

इति श्रुत्वा मुचज्जीव-यशा गतमदा मुनिं ॥ कंसाय तं च वृत्तांत-माचख्यौ रहसि
 स्थिता ॥ ८८ ॥ कृतोपायेन कंसेन । प्रीत्यैवानकडुंजुजिः ॥ याचितो देवकीगर्जान् । सप्ता-
 प्यंगीचकार सः ॥ ८९ ॥ इतश्च देवकीगर्जा-त्रैगमेषी हरेः सुरः ॥ परुष्यदात्सुलसायै । दे-

माहा

॥ ६५॥

शत्रुञ्जय

॥५६॥

वक्यै तत्सुतानपि ॥ ५० ॥ कंसोऽपि प्राप्य गर्ज्जस्तान् । दृष्यास्फालयद्गृहे ॥ सुलसाया
 अवर्द्धत । देवक्यास्ते सुताः पुनः ॥ ५१ ॥ नाम्नाऽनीकयशोऽनेत-सेनादजितसेनकः ॥ निह-
 तारिर्देवयशाः । शत्रुसेनश्च ते त्वमी ॥ ५२ ॥ अथ देवक्यनुस्नाता । सिंहाकारिगजध्वजान्
 ॥ विमानपद्मसरसी । निशांते स्वप्नैकृत ॥ ५३ ॥ स्वप्नानुज्ञावतो गर्ज्ज । सा दधौ शुभ्रदो-
 हदा ॥ पुत्रं नजःसिताष्टम्यां । निशीथेऽसूत चासितं ॥ ५४ ॥ तद्गृह्या देवताः कंसा-युक्ता-
 नारक्षपूरुषान् ॥ स्वशक्त्या स्वापयामासु-र्निजाधिष्टायिकानिव ॥ ५५ ॥ देवक्युक्त्या वसुदेवो
 । बालमादाय गोकुले ॥ मुमोच नन्दनार्यायै । यशोदायै समर्पयत् ॥ ५६ ॥ यशोदायाः सु-
 तां लात्वा । जातां तत्काल एव हि ॥ अर्पयामास देवक्यै । वसुदेवोऽतिहर्षवान् ॥ ५७ ॥
 अथ प्रबुद्धाः कंसस्य । पुरुषास्तां सुतामपि ॥ आदाय चार्पयन् कंसा-याथ दध्याविदं च सः
 ॥ ५८ ॥ वीरितस्य मुनेरुक्तं । मिथ्यायं यदि सप्तमः ॥ गर्जः स्त्रीमात्रमस्यास्तु । न मे मृ-
 त्युर्भुजान्नृतः ॥ ५९ ॥ विमृश्येति स तां विन्न-नासां कृत्वा समर्पयत् ॥ रक्ष्यमाणश्च देवी-
 ज्ञि-र्वृधे गोकुलेऽर्जकः ॥ ६० ॥ कृष्णांगत्वात्कृष्ण इति । ललन् शकुनिपूतने ॥ सोऽव-

भादा०

॥५६॥

शत्रुंजय

६०० ॥

धीवृकटं जिद-त्रजांकीयमलार्जुनौ ॥ १ ॥ तत्र श्रुत्वा देवकी नित्यं । पर्वाण्याधाय कानि-
चित् ॥ वृता नारीजिरन्याजि-गोकुले याति हर्षिणी ॥ २ ॥ वसुदेवः कृष्णरक्षा-कृते राम-
मग्रादिशत् ॥ तौ द्वौ दशधनुस्तुंगौ । रेमाते तत्र नित्यशः ॥ ३ ॥

इतश्च श्रीसूर्यपुरे । समुद्रविजयप्रिया ॥ शिवापश्यन्निशाशेषे । महास्वप्नांश्चतुर्दश ॥ ४ ॥
तदा च कार्तिके कृष्ण-द्वादश्यां त्वाब्दगे विधौ ॥ अयुत्वापराजिताञ्जलः । शिवाकुक्षाववा-
तरत् ॥ ५ ॥ श्रावणश्वेतपंचम्यां । निशीथे त्वाब्दगे विधौ ॥ सा देवी सुषुप्ते सूनुं । कृष्णा-
न्नं शंखलाञ्जनं ॥ ६ ॥ षट्पंचाशद्विकुमार्य-श्चतुःषष्टिश्च वज्रिणः ॥ चक्रुस्ततो मेरुमूर्ध्नि । जि-
नजन्मोत्सवं मुदा ॥ ७ ॥ कारामोक्षादिसत्कर्म । समुद्रविजयः प्रगे ॥ सोत्सवैश्चारिष्टनेमि-
रिति नामास्य निर्ममे ॥ ८ ॥ वर्द्धमानोऽयं स स्वामी । लाढ्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ सिषेवे
सवयोन्नूतै-स्त्रिदशैः शक्रशासनात् ॥ ९ ॥ कांश्चित्पर्वतरूपेण । गजरूपेण कांश्चन ॥ स्थि-
तान् सुरान् जगत्स्वामी । लीलयाप्युदलालयत् ॥ १० ॥ रिखंश्चलन् हसन्नृत्यन् । गायन्
जड्यन् जगद्भिः ॥ प्रीत्यै वन्नूव सर्वेषां । विनैव किल कर्मणा ॥ ११ ॥ पुत्रजन्मोत्सवेऽग्रा-

माहा०

॥ ६०० ॥

शत्रुंजय

॥ ६० ॥

स्मिन् । समुद्रविजयो नृपः ॥ कर्तुमारामिकीं क्रीणां । चचाल स्वजनैर्वृतः ॥ १२ ॥ अशो-
कनागपुत्राग-रसालदलपेशले ॥ वने स प्राविशन्नूपो । विनौजा इव नंदने ॥ १३ ॥

इतश्च त्रिदशाराध्यः । सौधमैत्रे जिनाधिपं ॥ तत्रालोक्य जगादेति । प्रमोदोत्फुल्ललोचनः
॥ १४ ॥ समुद्रविजयो राजा । धन्यः सौज्ञाग्यज्ञाग्यज्ञः ॥ पुत्रत्वेऽवातरत्स्वामी । यद्गृहे ने-
मितीर्थकृत् ॥ १५ ॥ अहो सत्त्वमहो सत्त्व-मस्मिन् बालेऽपि जृंजते ॥ तद्यत्र शक्यते वक्तुं
। देवे वा दानवेऽयवा ॥ १६ ॥ एकतो ध्रियते सार-मेकस्यास्यार्हतोऽद्भुतं ॥ अन्यतस्त्रिजग-
त्याश्चे-ज्ज्वेन्मेरुस्तिलोपमः ॥ १७ ॥ वदतो वचनं केचि-त्सौधर्माधिपतेरिदं ॥ न सुराः सेहि-
रेऽब्दस्य । गर्जितं सरज्ञा इव ॥ १८ ॥ ऊचुस्ते तं सुराधीश । वदतेति त्वया विज्ञो ॥ बली-
यसीश्वरेष्वात्र । सत्यीचक्रे हि तद्ग्रहः ॥ १९ ॥ शोषयामो महान्नोर्धी-श्चूर्णयामो महान्
नगान् ॥ हेलयैव बलेनाशु । सहास्माज्जिः कथं स्तुतिः ॥ २० ॥ यांतो वर्त्तामहे स्वामिं-स्त-
द्वलं दृष्टुमुत्सुकाः ॥ आपृच्छयैवं सुरा जग्मु-रुद्याने नेमिपाविते ॥ २१ ॥ ददृशुर्लाड्यमानं ते
। करात्करगतं जनैः ॥ प्रौढिं गञ्ज चिरं जीव । वदन्निरिति कोमलं ॥ २२ ॥ प्रीत्या कैश्चिच्चुं-

माहा०

॥ ६० ॥

त्रुंजय

६०२ ॥

व्यमानं । घ्रीयमाणं तथांगुलौ ॥ स्वशिरोधूननात्कैश्चि-
नान्यनुजवंतं । क्रियमाणानि कोविदैः ॥ रूपोत्कर्षकृणादृष्टै-
नैमीशं निजपूर्वजैः ॥ २४ ॥ वि-
शेषकं ॥ अग्रैवं चिंतयामासुः । स्वचित्ताह्लादकारकं ॥ स्मेराननं जिनं दृष्ट्वा । दुष्टात्मानोऽपि कौ-
तुकात् ॥ २५ ॥ नृत्कंगोत्पादकत्वेन । मूर्त्तः क्रीडारसः किमु ॥ सौज्ञाग्यश्यामलत्वाभ्यां ।
गुंगारः किमु रूपवान् ॥ २६ ॥ बलान्वेषिण एवं ते । कदाचिन्निर्जनं जिनं ॥ विश्रांतं पालने
वीक्ष्य । प्रजहुस्तस्करा इव ॥ २७ ॥ गच्छन्तिस्म करप्राप्तं । कृत्वा कोशे जिनाधिपं ॥ सुव-
र्णकमलांतःस्थं । रसवद्भ्रमेलिं यथा ॥ २८ ॥ योजनांते तपादेऽति-कांते लक्षे तदा प्रभुः ॥
ज्ञानेनावधिनाज्ञासी-द्विकारं त्रिदशोन्नवं ॥ २९ ॥ प्रयुक्ते स्वामिना तत्र । बललेशेऽपि ते सु-
राः ॥ पेतुस्तथा यथा जग्मु-र्नूतले शतयोजनीं ॥ ३० ॥ तत्स्वरूपं निरूप्यागान् । सुरैर्जो-
नेमिसंनिधौ ॥ स्वयं विहितदोषाणां । सुराणामनुकंपया ॥ ३१ ॥ रक्ष रक्ष जगन्नाथ । वि-
श्वत्रातर्महाबल ॥ वराकान् समयजारेण । जंगुरान् मा कदर्थय ॥ ३२ ॥ एवं चेच्चष्टेते नाथो ।
रक्षिता कोऽस्ति संसृतौ ॥ दीनाननुगृहाणैतान् । कृपालो विश्वपालक ॥ ३३ ॥ शरण्योऽश-

मादाप

॥ ६०२ ॥

शत्रुंजय

॥ ६०३ ॥

रणानां त्वं । धर्माधारो धरातले ॥ बालरूपोऽप्यबालोऽसि । नाथ किं स्तूयसे बहु ॥ ३४ ॥
 स्तुतिं विधाय देवेंद्रे । मोचयित्वेति तान् सुरान् ॥ स्वामिनं पालने मुक्त्वा । क्लमयित्वा दि-
 वं ययौ ॥ ३५ ॥ श्रीसमुद्रदयः सर्वे । सद्यः संजातसंमदाः ॥ श्रीनेमेर्वलमालोक्य । ननु-
 तुर्विहितोत्सवं ॥ ३६ ॥ कृत्वा महोत्सवं तत्र । प्रासोद श्रीमदर्हतां ॥ स्थानं निजं निजं ज-
 ग्मुः । स्मरंतो नेमिनं मुदा ॥ ३७ ॥ तत्प्रजृप्त्यमरेन्द्राङ्गा—नुगतामरकोटिजिः ॥ संरक्ष्यमाणः
 स स्वामी । वृद्धिमाप दिने दिने ॥ ३८ ॥

अथाज्ञूढतराण्यस्य । महिष्या गर्जलक्षणात् ॥ गांधार्या अतिडुष्टत्वे । जनयुद्धे च दोह-
 दः ॥ ३९ ॥ आरुह्य करिणं युद्धे । हन्म्यरातीन् महायुधैः ॥ क्षिपामि लोकं काराया—मि-
 न्यसावप्यचिंतयत् ॥ ४० ॥ नानमक्रुश्वर्गेषु । साहंकारा निषीदति ॥ गर्वेण मोटयंत्यंगं । सा
 सर्वैः कलहायते ॥ ४१ ॥ ततश्च पांडुमहिषी । कुंती स्वप्ने सुरालयं ॥ क्षीराब्धिं ज्ञास्करं चं-
 दं । श्रियं चालोकयन्निशि ॥ ४२ ॥ तत्प्रज्ञावाच्छुभं गर्जं । रत्नगर्जेव विव्रती ॥ दिने दिनेऽ-
 पि सा धर्म्ये । मनोरथमचिंतयत् ॥ ४३ ॥ सुलग्ने सुदिने पंच—ग्रहैरुच्चाश्रयैः सुतं ॥ कुंत्य-

माहा०

॥ ६०३ ॥

पञ्चजय

६०४॥

सूत दिवः पुष्प-वृष्टिरप्यपतद्गृहे ॥ ४४ ॥ धर्मपुत्रोऽयममल-इयादानगुणान्वितः ॥ इत्यु-
 चरंतस्त्रिदशा-स्तदा तद्गृहमाययुः ॥ ४५ ॥ महोत्सवैर्देवगिरा । सुदिनेऽस्य युधिष्ठिरः ॥ इ-
 ति नामाज्ञवत्सर्व-प्रियमप्रियहृत्सतां ॥ ४६ ॥ पुनः कुंती निशि स्वप्ने । पवनेन निजांगणे
 ॥ अपश्यदोषितं कृष्ण-तरुं च फलितं कृणात् ॥ ४७ ॥ तादृक्स्वप्नानुज्ञावेन । सा दधौ ग-
 र्जमुत्तमं ॥ मुदं च पांडुराट् विश्वं । प्रसन्तिं परमां पुनः ॥ ४८ ॥ गर्जातिवृद्ध्या गांधारी ।
 ततो दूना निरंतरं ॥ महौषधैर्गर्जपात-मैष्ठत् कूटपटीयसी ॥ ४९ ॥ दृष्ट्वा तु कुंतीमासन्न-
 प्रसवां सातिपीकिता ॥ आप्नाना जगं गर्ज-मनिष्पन्नमपातयत् ॥ ५० ॥ सा मासैस्त्रिंशता-
 सूत । सुतं वज्रदृढं ततः ॥ षणमासान् पेटिकासंस्थं । पूर्णदेहमदर्शयत् ॥ ५१ ॥ अस्मिन्
 गर्जस्थिते माता-ऽन्नवहुर्योधसादरा ॥ अतोऽस्य सूनोर्नामासी-दुर्योधन इति स्फुटं ॥ ५२ ॥
 असून दिवसे यस्मिन् । गांधारी तं तनूरुहं ॥ तस्मिन् यामैस्त्रिजिः पश्चा-त्सुतं कुंत्यप्यजी-
 जनत् ॥ ५३ ॥ अयं वायुसुतो ज्ञीमो । वज्रकायोऽतिधर्मधीः ॥ ज्ञको ज्येष्ठे गुणज्येष्ठ । इ-
 त्यासीद्वयोस्त्रि जारती ॥ ५४ ॥

माहा०

॥ ६०४ ॥

त्रुंजय

६०५ ॥

अथान्यदा गिरौ कस्मिन् । रंतुं पांडुनृपे गते ॥ कुंतीकरतलाग्नीमो । वज्रकायोऽपतत्
 कितौ ॥ ५५ ॥ वज्रेणैव हता ज्नीम-पातेन दृषदोऽखिलाः ॥ चूर्णीबज्रवुर्निःपिष्टा । धरद्वेने-
 व तंडुलाः ॥ ५६ ॥ अरुतांगं तमादाय । वज्रकायस्त्वसाविति ॥ वदंतस्त्रिदशाः कुंत्यै । ददुः
 पुत्रं मुदः पदं ॥ ५७ ॥ अथ कुंतो तृतीयं सा । गर्जमाधत्त पुण्यतः ॥ स्वप्ने शक्रं गजारूढं
 । दृष्ट्वा बोधमवाप च ॥ ५८ ॥ वेत्त्यहंकृतितः कुंती । धनुरारोप्य यद् दृढं ॥ दानवान् दल-
 याम्येषा । चूर्णयामि रिपोरुरः ॥ ५९ ॥ इतश्च समयेऽसूत । सा सुतं जगदुत्तरं ॥ इन्द्रपुत्रोऽ-
 र्जुनस्त्वेष । इत्यज्ञूद्योन्नि जारती ॥ ६० ॥ सुरमुक्तापतत्पुष्प-वृष्टिर्दुर्जयोऽनदन ॥ नृत्यै-
 रप्सरसां सार्द्ध-मकरोच्च नृपो महं ॥ ६१ ॥ मद्यामज्ञूतां नकुल-सहदैवो सुतौ ततः ॥ पां-
 डोस्तैः पंचजिः कीर्त्ति-देहमासीदिवेद्भ्यैः ॥ ६२ ॥ अज्ञूवन् क्रमतः पुत्रा । धृतराष्ट्रस्य दु-
 र्जयाः । दोष्मंतस्ते शतं सर्वे । शस्त्रशास्त्रविशारदाः ॥ ६३ ॥ शुशुजे तैर्धृतराष्ट्रः । सुतैः श-
 तमितैर्ज्ञुशं ॥ शशी शतजिषक्तोरै-रिव पूर्णत्वमागतः ॥ ६४ ॥ यात्रायै त्वन्यदा कुंती । ना-
 शिक्ये नगरे ययौ ॥ तत्र चंद्रप्रज्ञस्वामि-चैत्यं नवमकारयत् ॥ ६५ ॥ पूजारात्रिकेनेषण्य-

माहा०

॥ ६०५ ॥

जय

०६ ॥

मुनिदानादिकां क्रियां ॥ तत्र कृत्वा समं जत्रा । कुंती स्वपुरमाययौ ॥ ६६ ॥ नाशिक्ये ह्य-
 ष्ठमं तीर्थं—नाथं ये प्रणमन्ति ते ॥ आगामुके जने लब्ध्वा । बोधिं यांति परां गतिं ॥ ६७ ॥
 इतो नैमित्तिकोक्तेन । कंसः कृष्णादशंकत ॥ केशिहयखरमेष—वृषज्जारिष्टघातनात् ॥
 ॥ ६८ ॥ स प्रत्येतुं निजारातिं । शार्ङ्गं पूजोत्सवं व्यधात् ॥ स्वजामिं सत्यज्जामां च । तत्पु-
 रोऽयं न्यवीविशत् ॥ ६९ ॥ देवकन्योपमामेतां । ददे धन्वाधिरोपणात् ॥ सर्वत्र कंसः स्वन-
 रै—रित्यघोषयदुच्चकैः ॥ ७० ॥ तत्र कर्मण्यसङ्गेषु । जूपेषु वसुदेवसूः ॥ अनादृष्टिर्वीरमानी
 । प्राचलङ्घ्यमाश्रितः ॥ ७१ ॥ स सुप्तो गोकुले रात्रौ । प्रातः कृष्णं सहायिनं ॥ कृत्वा पुर-
 स्सरं मार्गे । मधुरांप्रति निर्ययौ ॥ ७२ ॥ रथस्खलनहेतुं दुं । कृष्णः पशुदमूलयत् ॥ स्यं-
 दने तमनादृष्टिः । पुनः प्रीत्याध्येरोपयत् ॥ ७३ ॥ प्राप्तः सज्जामनादृष्टि—गृहंस्तद्वनुरस्खलत्
 ॥ जहास च जनः सर्वः । सत्यज्जामाप्यलङ्कत ॥ ७४ ॥ कृष्णस्तज्ञासकुपितो—ऽधिज्यं धन्व
 द्रुतं व्यधात् ॥ कटाककुसुमैर्जामा । तद्गुजावप्यपूजयत् ॥ ७५ ॥ मयाधिरोपितं शार्ङ्गं—म-
 नादृष्टिर्वदन्निति ॥ वसुदेवेन स्वगृहान् । प्रहितः कंसजीतितः ॥ ७६ ॥ तदुत्सवमिषेणाथ ।

मादाप

॥ ६०६ ॥

गुञ्जय

॥ ६७३ ॥

मल्लयुद्धदिदृक्षया ॥ जूपानाजूहवत्कंसो । वैरिनिश्रयहेतवे ॥ ७३ ॥ कौतुक्यथ स कृष्णोऽपि
 । समं रामेण संचरन् ॥ यमुनाया हृदे कालि-माहिनस्तितवान् वलात् ॥ ७४ ॥ पद्मोत्तरं
 गजं कृष्णो-ऽवधीशमोऽपि चंपकं ॥ तौ वीक्ष्य मुक्तौ कंसेन । तौ हि वैरिनिवारिणौ ॥
 ॥ ७५ ॥ रामस्तत्रागतांस्तस्मै । समुद्विजयादिकान् ॥ ज्ञापयामास कृष्णाय । नामग्राहं
 प्रदर्शितान् ॥ ७६ ॥ निजबंधुप्रहंतारं । कंसं कृष्णोऽपि संविदन् ॥ अंतर्निहितकोपाग्नि-नि-
 षसादाथ मंरुपे ॥ ७७ ॥ रंगांगणमुपेतौ जग्म् । मल्लौ चाणूरमुष्टिकौ ॥ वीक्ष्य कृष्णबलौ
 कोपा-डुवस्थातां च मंचकात् ॥ ७८ ॥ जघान कृष्णश्चाणूरं । मुष्टिकं च हलायुधः ॥ तद्व-
 धात्कुपितः कंस । इत्यवोचत्तथोच्चकैः ॥ ७९ ॥ अरे गोपाधमावेतौ । मार्यतामविलंबितं ॥ ए-
 तयोः पोषणान्नद-मपि तत्पक्षपातिनं ॥ ८० ॥ अथाख्यत्पुंररीकाक्षो-ऽरुणाक्षो रोषपोषणा-
 त् ॥ मृतं मन्योऽसि नाद्यापि । त्वं चाणूरे हतेऽपि रे ॥ ८१ ॥ तावद्भू त्वमात्मानं । ह-
 न्यमानं मयाद्य रे ॥ पश्चात्स्वामर्षसदृशं । नंदादिषु समादिशेः ॥ ८२ ॥ इत्युक्तवोत्पत्य गो-
 विंदो । मंचमारुह्य तत्क्षणं ॥ संगृह्य कंसं केशेषु । पृथिव्यां पर्यपातयत् ॥ ८३ ॥

माहा०

॥ ६७३ ॥

त्रुंजय

६०८ ॥

इतश्च कंसरक्षार्थं । कंसगृह्या महाजटाः ॥ कृष्णं हंतुमधावंत । विविधायुधपाणयः ॥
 ॥ ८८ ॥ मंचस्तंजमश्रोद्धृत्य । रामस्तान् परितारयन् ॥ दुर्गं विज्ञवयामास । मधुस्थ्या म-
 क्तिका इव ॥ ८९ ॥ कृष्णोऽपि पादं शिरसि । न्यस्य कंसं व्यपादयत् ॥ केशैः कृष्णाक्षिपद्-
 गा-द्वहिस्तं दार्विवाणवः^१ ॥ ९० ॥ ततः संवर्मितान् प्रेक्ष्य । कंसगृह्यान् महीभुजः ॥ संवर्म-
 यामास नृपः । समुद्रेऽपि सहानुजैः ॥ ९१ ॥ अज्जिषेणयति ह्रमापे । समुद्रविजये तदा ॥
 नाशकंस्ते पुरः स्थातुं । तमांसीव विज्ञाकरे ॥ ९२ ॥ रामकृष्णावथादाय । समुद्रविजया-
 दयः ॥ मधुरामुग्रसेनाय । दत्त्वा शौर्यपुरं ययुः ॥ ९३ ॥ अथो जीवयशा कंस-मरणादति-
 विह्वला ॥ यादवहयमामंत्र्य । ययौ राजगृहं पुरं ॥ ९४ ॥ विकीर्णकेशामत्युच्चैः । रुदन्तीं शो-
 कसंकुलां ॥ जरासंधः सुतां वीक्ष्य-पृष्ठेऽदनकारणं ॥ ९५ ॥ अतिमुक्तकोक्तकंस-वधं या-
 वदुवाच सा ॥ जरासंधोऽप्यवक् वत्से । रोदयिष्ये तव द्वियः ॥ ९६ ॥ तामित्युक्त्वा ज-
 रासंधः । सोमकं नाम पार्थिवं ॥ प्रजिघायानुशिष्याथ । समुद्रविजयांतिकं ॥ ९७ ॥ स-

माहा०

॥ ६०८ ॥

१ समुद्रः काष्ठमिव.

शत्रुंजय

॥ ६०९ ॥

कृतः स समुद्रेण । जरासंधस्य वाचिकं ॥ जगाविति कुलांगारा-वर्ष्यतां रामशार्ङ्गिणौ ॥ १ ॥
 एतौ कंसस्य हन्तारौ । तवाकारणवैरिणौ ॥ त्वं त्यजन् पूर्ववद्वज्रं । साधि मन्त्रासना-
 न्मृप ॥ २ ॥ दशार्हः प्रथमोऽश्रांत-दूनो व्याचष्ट सोमकं ॥ यत्र वेत्ति जरासंधो । मम त-
 त्स्नेहकारणं ॥ ३ ॥ मार्गयन् रामकृष्णौ किं । त्वं तु सोम न लज्जसे ॥ यावद्विणी इव दे-
 हे । हरिवंशस्य मंरुनं ॥ ४ ॥ वरं दानं जीवितस्य । वत्सयोर्नैतयोः पुनः ॥ वद स्वं स्वामि-
 नं याहि । जामातृपथगामुकं ॥ ५ ॥ दृष्टोऽयं सोमको राम-कृष्णाभ्यां कोपसंभ्रमात् ॥ उ-
 त्प्राय त्वरितं गत्वा । जरासंधाय तज्जगौ ॥ ६ ॥ अथोग्रसेनो जूपाक्षः । सत्यज्ञामां स्वनंदि-
 नी ॥ पूवानुरागिणीं प्रीति-वृद्धये शार्ङ्गिणे ददौ ॥ ७ ॥ द्वितीयेऽह्नि दशार्हेशो । मेलयित्वा स्व-
 बांधवान् ॥ पप्रच्छ क्रोष्टुकिं नाम । हितं नैमित्तिकोत्तमं ॥ ८ ॥ त्रिखंरुज्जरताधीश-जरासंध-
 स्य विग्रहे ॥ यज्ञाव्यं ब्रूहि नस्तत्त्वं । स्वस्थे पात्रे हि बंधनं ॥ ९ ॥ सोऽप्युवाच चिरादेतौ ।
 रामकृष्णौ महाभुजौ ॥ त्रिखंरुज्जरताधीशौ । तं निहत्य न विष्यतः ॥ १० ॥ यात प्रतीच्या-
 मधुना । समुद्दिश्यांबुधेस्तटं ॥ ज्ञावी शत्रुकयारंजो । गन्तामपि तत्र वः ॥ ११ ॥ सत्यज्ञा-

माहा०

॥ ६०९ ॥

शत्रुंजय

॥ ६१० ॥

मा च यत्रैग । प्रसूते तनयं ॥ पुरीनिवेशं तत्रैव । कृत्वा स्थेयमशंकितैः ॥ ९ ॥ अष्टादश-
कुलकोटि-युतो यादवनायकः ॥ चचाल चालयन् विश्वं । मध्ये विंध्याचलं ततः ॥ १० ॥

अथो जरासंधनृपः । सोमकोक्तं निशम्य तत् ॥ ज्वलन् कुधा सुतेनोवे । नाम्ना कालेन
तद्विदा ॥ ११ ॥ स्वाभिन्नमी यादवाः के । तन्मामादिश तद्वे ॥ आकृष्य तान् हनिष्यामि-
। वेह्व्योन्नो जलादपि ॥ १२ ॥ राज्ञां पंचशतीयुक्तं । बहुसेनासमन्वितं ॥ यवनेनानुजेनापि ।
स तं प्रैषीन्निखंरराट् ॥ १३ ॥ साक्षात्काल इवाकाले । कालेऽथ समुपेयुषि ॥ विचक्रुर्देवताः
शैलं । रामकृष्णाज्जिरहकाः ॥ १४ ॥ एकद्वारे चिता ब्रह्मच-स्तत्रैकां रुदतीं स्त्रियं ॥ उषितं य-
दुसैन्यं च । जस्मीज्जूनं कृशानुना ॥ १५ ॥ युग्मं ॥ तां प्रेक्ष्य कालः पप्रह । जडे किमिव
रोदिषि ॥ साख्यज्जीता जरासंधा-दुडुवुर्यदवोऽखिलाः ॥ १६ ॥ तेषां च पृष्ठतो वीरः । का-
लः काल इवाचलत् ॥ तत्रासन्ने च चकिताः । प्राविशन् यदवोऽनले ॥ १७ ॥ दशार्हा राम-
कृष्णौ च । चितायामविशन्निह ॥ तेषां वियोगे बंधूनां । विशाम्यग्रावसावपि ॥ १८ ॥ इत्यु-
क्त्वा साविशद्बहौ । देवतामोहितश्च सः ॥ स्मरन् स्वसंधामप्यग्रा-वविकृत्सर्वसाहिकं ॥ १९ ॥

मादा०

॥ ६१० ॥

शत्रुं जय

॥ ६११ ॥

यवनाद्या निवृत्त्याख्यु-स्तत्सर्वं मगधेशितुः ॥ यद्वोऽपि च तद् ज्ञात्वा-नर्चुः क्रोष्टुकिमाद-
 रात् ॥ १० ॥ ततस्तेऽपि सुराष्ट्रायां । गिरिनारगिरेर्दिशि ॥ प्रत्यगुत्तरतः सैन्यं । न्यधुः क्रो-
 ष्टुकिवाक्यतः ॥ ११ ॥ कृष्णपत्नी सत्यज्ञामा । तत्रासूत सुताबुजौ ॥ ज्ञानुज्ञामरनामानौ ।
 जात्यजांबूनदद्युती ॥ १२ ॥ दशार्हाः पुंस्त्रीकेऽथ । गिरिनारगिरावपि ॥ जिनमानर्चयामासु-
 -र्धन्यमन्या निजं जवं ॥ १३ ॥ दिने क्रोष्टुकिनाख्याते । स्नातः कृतवलिर्हरिः ॥ अंजोधिं पू-
 जयामास । विदधे चाष्टमं तपः ॥ १४ ॥ ततस्तृतीययामिन्यां । जवणाब्धेरधिप्रभुः ॥ कृतां-
 जलिस्तत्र चागा-दित्युवाच च माधवं ॥ १५ ॥ किं स्मृतोऽहं वासुदेव । तन्मामद्य समा-
 दिश ॥ पुराप्यहं मुख्यवर्द्धे-रिहागां सगराज्ञया ॥ १६ ॥ इत्युक्त्वा स ददौ देवः । पांचज-
 न्यं मुरारये ॥ सुघोषमथ रामाय । रत्नमाढ्यांशुकानि च ॥ १७ ॥ ततो जगाद तं कृष्ण ।
 साधु त्वं यदिहागतः ॥ तीर्थरक्षाकृते तत्त्व-मेतदर्थे हि नार्थये ॥ १८ ॥ यासीदत्र पुरी पूर्व-
 शार्ङ्गिणां सा त्वया जलैः ॥ पिहितास्ति ततस्तत्र । ममावासाय यच्छतां ॥ १९ ॥

श्रुत्वेति देवः शक्राय । गत्वा तच्च व्यजिज्ञपत् ॥ शक्राज्ञयैत्य धनद-स्तत्र तां च पुरीं

माहा०

॥ ६११ ॥

शत्रुंजय

॥ ६१॥

व्यधात् ॥ ३० ॥ द्वादशयोजनायामा । नवयोजनविस्तृता ॥ सुवर्णरत्नप्राकारा । तदा सा शु-
 शुक्ले पुरी ॥ ३१ ॥ वृत्ताश्च चतुरस्राश्च । व्यायत्ता गिरिकूटकाः ॥ स्वस्तिकाः सर्वतोऽन-
 मंदरा अवतंसकाः ॥ ३२ ॥ वर्धमानाश्चेतिसंज्ञाः । प्रासादास्तत्र लक्षशः ॥ एकजूमा द्विजू-
 माश्च । त्रिजूमाद्याश्च निर्मिताः ॥ ३३ ॥ सुरमं ॥ विचित्रमणिमाणिक्यै-भ्रत्वरेषु त्रिकेष्वा-
 पि ॥ जिनचैत्यानि दिव्यानि । तत्राज्जुवन् सहस्रशः ॥ ३४ ॥ सरांसि दीर्घिका वाप्य-भैत्या-
 न्युद्यानवीथिकाः ॥ अन्यच्च सर्वे तत्राहो-रात्रेण धनदोऽकरोत् ॥ ३५ ॥ एवं च रम्या नगरी
 । द्वारिकेऽपुरीसमा ॥ बज्रूव वासुदेवस्य । देवताजिर्विनिर्मिता ॥ ३६ ॥ ततः प्रातः कुबेरोऽ-
 दात् । विष्णवे पीतवाससी ॥ नक्षत्रमालां मुकुटं । महारत्नं च कौस्तुभं ॥ ३७ ॥ शार्ङ्गध-
 न्वाकृष्यशरौ । तूणौ खड्गं च नंदकं ॥ कौमोदकीं गदां चैव । रथं च गरुध्वजं ॥ ३८ ॥ रा-
 मायादाह्ननमालां । मुशलं नीलवाससी । तालध्वजं रथं तूणा-वह्नेषु धनुर्दलं ॥ ३९ ॥ अ-
 रिष्टनेमये ग्रीवा-जरणं बाहुरक्षके ॥ द्वारं त्रैलोक्यविजयं । चंद्रसूर्याख्यकुंडले ॥ ४० ॥ गंगा-
 तरंगविशदे । वाससी च मलोज्जिते ॥ सर्वतेजोहरं रत्न-मण्यदाह्ननदो मुदा ॥ ४१ ॥ सुरमं ॥

माहा०

॥ ६१॥

शत्रुंजय

॥६१३॥

समुद्रविजयायासि । चंद्रहासं वरांशुके ॥ दिव्यं रथं च धनदो । ददौ वज्रमृदाङ्गया ॥
॥ ४२ ॥ गुरुध्वजं रथं शक्तिं । सहस्रास्यां च वाससी ॥ कौसुंजे प्रददौ यक्षो । महानेमिकृ-
ते तथा ॥ ४३ ॥ अकल्पेषु धनुर्हारं । ददौ च रथनेमये ॥ तदंशुज्योऽपरेज्योऽपि । वस्त्राण्य-
स्त्राणि योग्यया ॥ ४४ ॥ धनदायैः सुरैः सर्वै-र्यादवैरपरैरपि ॥ कृष्णोऽग्निषिषिचे राज्ये । व-
लजेऽण संयुतः ॥ ४५ ॥ तत्र कृष्णः सरामोऽपि । दशार्दानुवर्त्तयन् ॥ राज्यं चकार विधि-
वत् । समुद्रविजयाङ्गया ॥ ४६ ॥ विश्वस्यापि मुदं तन्वं-श्चरितैर्जनतातिगैः ॥ अरिष्टेनेमिर्ज-
गवान् । ववृधे तत्र च क्रमात् ॥ ४७ ॥ स्वामी दशधनुस्तुंगं । क्रमात्प्राप च यौवनं ॥ आ-
जन्मकामविजयी । तेनाविकृतमानसः ॥ ५० ॥

इतश्च दिवि देवेशः । सुराणामग्रतो मुदा ॥ श्रीनेमेरुजुतं सत्वं । वर्णयामास संसदि ॥
॥ ५१ ॥ सत्वे शौर्ये वले शीले । दानरूपगुणेष्वपि ॥ स त्रैलोक्येऽपि नो कश्चि-यः श्रीने-
मिजिनोपमः ॥ ५२ ॥ ततश्च केचिन्निदशा । मिथ्यात्वमिताशयाः ॥ शक्रोक्तं वितथीकर्तु-
मिवाजग्मुर्महीं कृणात् ॥ ५३ ॥ रैवतकोपत्तिकायां । सुरधारान्निधं पुरं ॥ स्थापयित्वा म-

माहा०

॥६१३॥

हात्रुंजय

॥ ६१४ ॥

स्वरूपा—स्तेऽस्थुरस्वस्थकारिणः ॥ ५४ ॥ दारिकोद्यानवृक्षाली—र्क्षालयोन्मूलयंति ते ॥ वरा-
कान् नारिकान् जूयो—ऽज्जिज्वंत्यप्यशंकिताः ॥ ५५ ॥ नपड्वंति बहुशो । जलवाहांस्तथा-
परान् ॥ आप्राकारां निजामाङ्गां । दापयंति च दुस्सहां ॥ ५६ ॥ एवं तैः पीडिता लोकाः ।
सर्वकर्मसु सर्वदा ॥ उच्चैः कोलाहलं चक्रुः । समग्रपुरज्जीतिदं ॥ ५७ ॥ अनाधृष्टिस्तु तत् श्रु-
त्वा । वसुदेवाद्यनंदनः ॥ अनापृच्छयापि नृपतिं । समुद्रविजयं कुथा ॥ ५८ ॥ वीरमानी र-
थारूढः । प्ररूढप्रौढविक्रमः ॥ सर्वायुधैरपि युक्तो । दधावे तज्जयेच्छया ॥ ६० ॥ बुद्ध्मं ॥ दृष्ट्वा
रैवतकोपांते । तत्पुरं प्रवरद्धिकं ॥ किमेतदिति सस्मार । विस्मयाद्भुसुदेवसूः ॥ ६१ ॥ ज्ञात्वा
तत्रागसां कतृ—ननाधृष्टिः क्रुधोद्गुरः ॥ शंखमापूर्य धनुषो । ज्यानिनादमसूत्रयत् ॥ ६२ ॥ त-
त् श्रुत्वा तेऽपि सामर्षाः । कृणान्निःसृत्य मायया ॥ जित्वा तं स्वपुरस्यांत—निन्युर्मन्युसमा-
कुलं ॥ ६३ ॥ तद्वृत्तांतमथो ज्ञात्वा । समुद्रविजयो नृपः ॥ उद्ध्वसद्दीररसतः । सर्वानाजूह-
वज्रटान् ॥ ६४ ॥ तदा जंजानिनोदेन । शुच्यत्कृत्रियसंचयाः ॥ अमिलन देहजाजस्ते । रौ-
ड्वीररसा इव ॥ ६५ ॥ समनाहयन्केऽप्यश्वान् । केऽप्यशृंगारयन् गजान् ॥ नयदस्त्रपरा वी-

माहा

॥ ६१४ ॥

शत्रुंजय

॥ ६१ ॥

राः । परेऽपि समवर्मयन् ॥ ६६ ॥ तदा समुद्रविजये । नृपे रणरसोद्यते ॥ क्षुण्यन्नगरसंप-
 र्का-दुद्वेष्टोऽनून्महोदधिः ॥ ६७ ॥ संरंजं तमिति ज्ञात्वा । रामकृष्णौ महौजसौ ॥ वैरिवा-
 रणपंचास्या-वित्यूचतुरधीश्वरं ॥ ६८ ॥ किमर्थमेष संरंज-स्तात युष्मासु विद्यते ॥ लघूना-
 मपि चास्माकं । कृत्यं कथयताधुना ॥ ६९ ॥ उदितो नूतनः कश्चि-देवः किं राक्षसोऽग्रवा
 ॥ यदर्थं पूज्यपादैर-ध्येवमायास्यतेतरां ॥ ७० ॥ तयोरुक्तमिति श्रुत्वा । समुद्रविजयो जगौ
 ॥ लोकोपश्वमुख्यं त-दनाधृष्टिजयावधिः ॥ ७१ ॥ स्मित्वाचख्यौ ततः कंस-रिपुस्तात वृ-
 थोद्यमः ॥ अयं तेषु वराकेषु । युष्माकं सर्वविश्रुतः ॥ ७२ ॥ अस्मास्वपि हि जीवत्सु । न
 युक्तं तात पौरुषं ॥ जेष्येऽहं युष्मदादेशा-दरार्तीस्तत्समादिश ॥ ७३ ॥ ततः समुद्रादेशात्तौ
 । रामकृष्णौ महानुजौ ॥ पांचजन्यादिनादेन । भेलयित्वा बहून् जटान् ॥ ७४ ॥ स्वस्वा-
 युधयुतौ वीरौ । रथस्थौ प्राप्य तत्पुरं ॥ आह्वयतामाहवाय । तान्मायानटान् सुरान् ॥ ७५ ॥
 युष्मं ॥ तेऽपि वेगादुपागत्य । निजमायां प्रदर्श्य च ॥ जित्वा सरथिनौ तौ तु । लात्वा स्व-
 पुरमापतन् ॥ ७६ ॥

माहा०

॥ ६१ ॥

शत्रुंजय

॥ ६६ ॥

इतश्च द्वारिकायां तु । रामकृष्णायद्वारतः ॥ उच्चैः कोलाहलो जज्ञे । निर्नाशानामियं
स्थितिः ॥ ७७ ॥ वीरावेतौ हलिविष्णू । यत्पूज्यौ स्वर्गिणामपि ॥ अजेयौ हि जितौ तत्किं
। ज्ञाव्यतोऽचिंतयन् जनाः ॥ ७८ ॥ ततश्च लीलया स्वामी । विहरन् सौधमध्यतः ॥ ७-
त्यौज्यताच्युतवधू-जनैर्नमोक्तिर्जगिज्जिः ॥ ७९ ॥ अरिष्टनेमे सर्वज्ञाः । श्रूयन्तेऽनंतवीर्यतः ॥ मे-
रुदंडे महीं उत्री-कर्तुमुच्चैरंलं ननु ॥ ८० ॥ ततोऽधुना त्वमस्माकं । कुलेऽर्हन्नवतीर्णवान् ॥
प्रकाशय निजं किंचि-त्तत्पौरुषमखंतितं ॥ ८१ ॥ पश्यतोऽपि तव भ्रातृन् । शत्रवोऽजिज्जवंति
यत् ॥ तत्ते बलं तीर्थकृतो । वृथैवास्त्वधुना न यत् ॥ ८२ ॥

स भ्रातृजायाजिरिति । हस्यमानो मनान् विभुः ॥ किंचिद्युद्धेत्सवं चित्ते । चिं-
तयन् पर्वदं ययौ ॥ ८३ ॥ तत्र युद्धेयतस्याग्र । समुद्रविजयस्य सः ॥ आरुरोह सङ्कुसंगं ।
मेरुत्संगमिवार्यमा ॥ ८४ ॥ ततः क्रोष्टुकिराचख्यौ । निमित्तज्ञशिरोमणिः ॥ स्वामिन् समु-
द्रविजय । प्रयासोऽत्र तवाफलः ॥ ८५ ॥ विश्ववीरौ हलिविष्णू । जितौ यैर्लीलयैव हि ॥ ते
जेयास्तीर्थनाथेन । नासुरैर्न सुरैरपि ॥ ८६ ॥ इत्युक्तिज्ञाज्यश्रो तस्मिन् । शक्रादेशाद्भ्रं वरं

माहाण

॥ ६६ ॥

शत्रुं जय

॥ ६१७ ॥

॥ आनीय मातलिनेमिं । प्रणिपत्य व्यजिज्ञपत् ॥ ८७ ॥ स्वामिंस्त्वदिच्छया सार्धं । शक्रादे-
 शादहं रथं ॥ आनैधं तत्प्रसीधैन-मारुह्य जय तानरीन् ॥ ८८ ॥ पश्यन् समुद्रविजय-मुखं
 नाथोऽथ तं रथं ॥ अध्यास्त धन्ववर्जं च । जहौ शस्त्रसमुच्चयं ॥ ८९ ॥ सर्वेषामप्यहं र-
 क्ता-मंत्रः सर्वत्र तत्कथं ॥ ममापि रक्षान्येज्यः स्या-दिति वर्मात्यजद्विभुः ॥ ९० ॥ जग-
 वान् रथमारूढः । कृणान्तपुरमासदत् ॥ शंखध्वानाङ्घ्रिपून् सर्वा-नाह्वयञ्च समंततः ॥ ९१ ॥
 पुरस्य परितो वेगा-द्मतस्तद्व्यस्य च ॥ निर्धाताद्गडशीर्षाणि । पेतुः प्रत्यर्धिशिर्षवत् ॥ ९२ ॥
 तदाघातात्सुरास्तेऽपि । सर्वे संज्यूय वेगतः ॥ सेनाग्निश्चतुरंगाग्नि-र्विमानैश्च समापतन् ॥
 ॥ ९३ ॥ नादयामासुरुच्चैस्ते । जज्ञानिःस्वानकादलाः ॥ प्रतिध्वानैश्च कट्पांत-शंकामासूत्र-
 यन् जने ॥ ९४ ॥ वात्यावर्त्तान् विचक्रुश्च । गन्धशैलसुदुस्तहान् ॥ निष्ठुरं च निनादोऽनू-
 छयोन्नि शैलान् विदारयन् ॥ ९५ ॥ स्थिरान्नूदस्थिरा कामं । कंपयन्ती कुळाचलान् ॥ उदं-
 ना काप्यन्नूज्जर्जा । स्फूर्जधुप्रतिमोज्जितं ॥ ९६ ॥ महीमध्याद्धूमशिखा । निस्सरन्ती विहाय-
 सि ॥ विस्तारमाप्य तामिस्रैः । कलौर्विश्वमपूरयत् ॥ ९७ ॥ स्थाने स्थाने महानागाः । पं-

माहा०

॥ ६१७ ॥

शत्रुंजय

॥ ६१८ ॥

चास्या अतीज्जीवणाः ॥ बूत्कारिणो व्याघ्रमुखा । वृश्चिकाजगरादयः ॥ ९८ ॥ शाकिन्यो जू-
 तवेतालाः । कराळा अपि जूरिणः ॥ विजृंभतस्तदा जूमा-वज्रवन्नतिज्जीतिदाः ॥ ९९ ॥ शु-
 र्म्भ ॥ दृष्ट्वा तत्राविधं तेषां । तत्स्वरूपं विदस्य च ॥ चकाराधिज्यमिष्वासं । लीलयैव जग-
 द्दिभुः ॥ १०० ॥ नमतो धनुषस्तस्य । केंकारैरतिदुस्सहैः ॥ तदा सिंहादयस्त्रेसुः । सिंहनादै-
 र्गजा इव ॥ १ ॥ विभुः शरासनं कृष्ट्वा । पुनरास्फालयद् दृढं ॥ तदुन्नवाग्नेरज्जवन् । दूरं ति-
 मिरसंचयाः ॥ २ ॥ अथैतान् प्रकटान् कांश्चि-द्व्योम्नि कांश्चिच्च जूतले ॥ दृष्ट्वा स्मित्वा ज-
 गौ स्वामी । ज्ञायतः सकलं वरं ॥ ३ ॥ उक्तेत्यमोघं धनुषि । समधत्त जगद्दिभुः ॥ वाय-
 व्यास्त्रं महीशैल-सागरोद्धरणक्षमं ॥ ४ ॥ आकर्णातमथो नीत्वा । कथयित्वेव किंचन ॥ सं-
 रंज्ञादमुचत्स्वामी । विश्वज्जीतिकरं शरं ॥ ५ ॥ तदुन्नवानिलेनोच्चै-स्तूलानिव समंततः ॥ उ-
 द्दीयोद्दीय संजग्मु-र्विमानानि क्वचित्क्वचित् ॥ ६ ॥ संरंज्ञाद्दहता तेनो-द्धृता अपि कुला-
 चलाः ॥ तदा सपक्वा इति ते । जनैराशंकिरे जृशं ॥ ७ ॥ उद्धृतोऽथ पयोनाथः । कल्लोलै-
 खिदशान् दिवि ॥ जलाधिदैवतं चक्रे । शक्तिरेषा जगद्दिभुः ॥ ८ ॥ मिथस्तानि विमाना-

माहा

॥ ६१८ ॥

शत्रुंजय

॥६१॥

नि । बाढमास्फाड्य वायुना ॥ अंगारवृष्टिं मुमुचुः । प्रलयांबुधरा इव ॥ ९ ॥ ततोऽपि ज-
 गवान् बाणं । द्वितीयं मोहनाज्जिधं ॥ मुमोच तेन जूमिस्था । अलुठन् गतचेतनाः ॥ १० ॥
 पक्षिणो मानवा देवाः । पशवोऽप्यपरेऽपि च ॥ तं दया तेन सर्वेऽपि । बभ्रूवुः स्थावरा इव ॥
 ॥ ११ ॥ ततश्च मघवान् ज्ञात्वा । तद्विजृम्भितमीशितुः ॥ सौधर्मतस्तदागत्य । नत्वा तमिति
 चास्तुवत् ॥ १२ ॥ जय स्वामिन् जगत्सार । जगदुद्धरणकृम ॥ अनंतवीर्यं जगवन् । जय दु-
 स्सहदोर्बल ॥ १३ ॥ नाथ लोकमलोके त्वं । हेप्नुमीशः सुरालयं ॥ अंगुष्ठीलीलयोद्धर्ता । वि-
 श्वविश्वविपर्ययं ॥ १४ ॥ सुरासुरमनुष्येषु । नागेषु जगतां विज्ञो ॥ अस्मादृशैरपि न ते । स-
 ह्यते बलसंचयः ॥ १५ ॥ स्वामिन् जघादृशां वृत्ति-जगद्भ्रूकृते जवेत् ॥ अधुना चेदृगारंजः
 । कुत एव विजृम्भते ॥ १६ ॥ एते वराका अज्ञाना । न सहंते तव क्रोधः ॥ तृणानीव गजै-
 ष्य । ज्ञास्करस्येव तारकाः ॥ १७ ॥ एतैश्चंदनगोधाज्जि-रिव सौधं जगद्वयं ॥ विद्युतेव क्रु-
 धा तेऽद्य । सर्वथैति कथं विज्ञो ॥ १८ ॥ तस्मादस्त्राणि नाथ त्वं । पुनः संहर वेगतः ॥ त्व-
 मेव विश्वधातासि । त्वमेव जगतां मुदे ॥ १९ ॥ इतीहस्तुतितः स्वामी । शस्त्रं वेगादपाह-

मादा०

॥६१॥

शत्रुंजय

॥ ६१० ॥

रत् ॥ सचैतन्याश्च ते नाथं । शक्रं दृष्ट्वैव लज्जिताः ॥ १० ॥ न्यग्मुखांस्तानथ प्राह । शक्रो-
 ऽप्युपहसन्निव ॥ अहो दुर्बलितैर्दृष्टं । युष्मान्निः स्वविजृम्भितं ॥ ११ ॥ जगत्पूज्यो जगत्स्वा-
 मी । जगदाधार एव च ॥ नत्वा तदेनं त्रिदशाः । क्लमयध्वं क्लमापरं ॥ १२ ॥ स्वाम्ययं स-
 हजेनैव । जगन्नाथपरः सदा ॥ त्राता तदागसः कर्तृन् । ज्वतोऽप्यजयंकरः ॥ १३ ॥ श्रुत्वेति
 किञ्चित्सत्रीना । विनयावनताः सुराः ॥ लुठत्काया जिनाधीश-मनमंश्चादुवाक्किरः ॥ १४ ॥
 स्वामिन् पाप्मन्निरस्मान्नि-मैरुवत्परमाणुजिः ॥ मातुं गणयितुं गंगा-वालुका बालकैरिव ॥
 ॥ १५ ॥ स्वयंजुदन्वदंज्जांसि । संख्यातुमिव बिंदुजिः ॥ तथा त्वत्सत्ववीक्षायै । कृत आरं-
 ज एष धिक् ॥ १६ ॥ कुम्भं ॥ इत्युक्त्वा जगवत्पादौ । शिरस्यारोप्य ते सुराः ॥ मन्यमानाः
 सनाथं स्वं । तमेव शरणं ययुः ॥ १७ ॥ स्वामी प्रसाददानेन । तानथो समन्नावयत् ॥ स
 एव विश्वस्थितिकृत् । पाता तां च सएव हि ॥ १८ ॥ विभुरेत्य पुरोमध्ये । रामकृष्णौ स्व-
 बांधवौ ॥ अनाधृष्टिं च तं स्नेहा-दाक्षिण्यादात्परां मुदं ॥ १९ ॥ आखंरुलस्ततः प्राह । स्वा-
 मिन्नस्मास्वनुग्रही ॥ शत्रुंजयादितीर्थेषु । यात्रां कारय तारय ॥ २० ॥

माहाण

॥ ६१० ॥

शत्रुं जय

॥ ६२ ॥

इत्युक्त्वा सोऽनुमत्या च । विज्ञोस्तत्कृष्णकल्पितैः ॥ विमानैः सर्वसुरयुग् । ययौ शत्रुं-
जयं गिरिं ॥ ३१ ॥ स्वाम्यादेशात्सुराधीश—स्तत्र कर्त्तव्यमात्मनः ॥ पूर्ववत्सकलं चक्रे । सफलं मा-
नसं सृजन् ॥ ३२ ॥ तीर्थप्रज्ञावं जगवां—स्तत्र सर्वं निवेद्य च ॥ चचाल शक्रसहितो । गि-
रिनारगिरिं प्रति ॥ ३३ ॥ पुरंदरस्तु तत्रापि । स्थावरापरयोरपि ॥ स्वामिनोरकरोत्पूजां । शृ-
एवंस्तीर्थकथां शुज्जां ॥ ३४ ॥ द्धारिकायां विभुं मुक्त्वा । संबंधुं सुरसत्तमः ॥ तत्तत्पित्रे निवे-
द्याथ । स्वरध्यास्त प्रमोदयुक् ॥ ३५ ॥ स स्वामी शीतकरव—द्विश्वां नंदविधायकः ॥ सुरा-
सुरै रामकृष्णैः । सेवितः सुखमास्थितः ॥ ३६ ॥ इतश्च नारदोद्दिष्टः । कंसारी रुक्मिन्पूषतेः
॥ जगिर्नी रुक्मिणी नामा—हरत्स्वभुजवीर्यतः ॥ ३७ ॥ खेचरस्य जांबवतः । पुत्री जांबवती
ततः ॥ हरिर्जहार जाह्नव्यां । स्नानिनीं तत्पितुर्जयात् ॥ ३८ ॥ लक्ष्मणा च सुसीमा च । गौ-
री पद्मावती ततः ॥ गांधारी चेति कृष्णस्या—ऽज्ञूवन् पट्टेऽष्ट वल्लभाः ॥ ३९ ॥ तत्तत्पौरुष-
संगरंगमुदिता नेमेखिलोकीप्रिया । कंपस्वेदविवर्णतास्वरहतिबाष्पोधरोमोज्जमान् ॥ वाय्वंजो-
धिक्रुधानुगर्जनपयोवाहदुमादिहृला—दंतर्जातरतिः समाश्रयदसौ ज्ञावान् सुसत्त्वोज्जवान् ॥ ४० ॥

मादां

॥ ६२ ॥

शत्रुंजय

॥ ६१२ ॥

॥ इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते महातीर्थश्रीशत्रुंजयमाहात्म्या-
 तर्जुतश्रीरैवताचलमाहात्म्ये जीमसेनहरिवंशपांसवो-
 त्पत्तिकृष्णनेमीशजन्मवर्णनो नाम दशमः
 सर्गः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ एकादशमः सर्गः प्रारभ्यते ॥

नमोऽस्तु नेमये नम्र-शचीकन्याय तायिने ॥ द्वाविंशार्हतेऽर्च्योऽपि । हरिवंशयाय योगि-
 ने ॥ १ ॥ धृतराष्ट्रसुतास्तेऽथ । पांडवाः पंच तेऽपि च ॥ कर्णः सूतसुतः सोऽपि । संजूया-
 खेलयन् सदा ॥ २ ॥ दुर्योधनस्तु सततं । बलहेकोऽपि खेलनैः ॥ वंचयत्यनिशं पांडु-पुत्रा-
 न् सरलमानसान् ॥ ३ ॥ स्वज्ञावाहुवतो जीम-स्तेषां मायां विमृश्य च ॥ प्रत्यहं कुट्टय-
 त्युच्चै-स्त्रासयत्यपि तान् बलात् ॥ ४ ॥ ते तु सुप्तं बलान्नीमं । बद्ध्वा चिकिपुरंजलि ॥ प्र-

माहा

॥ ६१२ ॥

शत्रुं जय

॥ ६२३ ॥

बुद्धस्तु स रज्जूनि । त्रोटयत्यतिदुर्मदः ॥ ५ ॥ रुषा दुर्योधनो ज्रीमं । संतर्जयति नित्यशः
 ॥ ज्रीमस्तानज्जिवति । तदैव भुजपीरुनैः ॥ ६ ॥ दत्ते दुर्योधनो ज्ञोज्ये । विषं ज्रीमस्य
 दुष्टधीः ॥ तदैवामृततां याति । तस्य तत्पुण्ययोगतः ॥ ७ ॥ यद्यज्रीमकृते चक्रे । प्रत्यनीकं
 सुयोधनः ॥ तत्तत्तस्य वृथैव स्यात् । कुपात्रे दत्तदानवत् ॥ ८ ॥ पंचोत्तरशतं तेऽपि । कर्णः
 सूतसुतश्च सः ॥ कृपाचार्याङ्गिरोर्विद्यां । जगृहुः पितृशासनात् ॥ ९ ॥ तेषु प्रज्ञागुणेनालं ।
 कर्णशक्रसुतावपि ॥ दुर्योधनस्तु कूटज्ञो । छेष्टि तौ ह्यविशंकितः ॥ १० ॥ अनध्यायेऽन्यदा
 तेषां । क्रीडतां कंडुकोऽवटे ॥ न्यपतत्ते तदाकृष्टौ । विदस्ताः परितोऽज्जवन् ॥ ११ ॥ इतस्त-
 त्रागमद्विप्रो-ऽश्वत्थामसुतसंयुतः ॥ शोणो धनुर्विदां धुर्यः । कुमारंश्चेत्यज्ञापत ॥ १२ ॥ कथं
 संजूय कूपस्य । ज्वंतः परितः स्थिताः ॥ निर्जग्म्या इव पित्रर्द्धि । संवेष्ट्य विगतोद्यमाः ॥
 ॥ १३ ॥ कूपेऽत्र नोऽपतत्कीना-कंदुकस्तैरितीरिते ॥ शोणः शरैरनुस्यूतै-स्तमाकर्षत्क्षणाद-
 पि ॥ १४ ॥ तस्येति लाघवं ज्ञात्वा । गंगासूनुर्नृपांगजान् ॥ कृपाज्ञयार्पयत्तस्मै । धनुर्वेद-
 शिक्षकया ॥ १५ ॥ तेष्वदीप्यत तेजोभिः । कर्णस्तारेषु चंजवत् ॥ तस्मादप्यधिकः शक्र-

माहा०

॥ ६२३ ॥

शत्रुंजय

॥ ६२४ ॥

सूनुर्जास्वानिवोच्चकैः ॥ १६ ॥ लालने योजने शीघ्रा-कर्षणे दूरपातने ॥ दृढप्रहारेऽप्यजव-
देक एवार्जुनोऽधिकः ॥ १७ ॥ निक्षिपन्नित्यशो दृष्टिं । शोणस्तेषूक्ष्णेषु च ॥ विनये विक्रमे शौ-
र्ये । पार्थ च बहुमन्यते ॥ १८ ॥ कालिंद्यामन्यदा शिष्यै-रममाणस्य रंगतः ॥ शोणस्यैकां-
हिरजेन । जीवेनाकर्षिं केनचित् ॥ १९ ॥ जिज्ञासुः शिष्यविनय-मरटद्गोण उच्चकैः ॥ उ-
दासीनेषु सर्वेषु । शक्रसूनुरधावत ॥ २० ॥ तस्येदृक् सत्वमालोक्य । मान्येऽस्मिन् विद्भि-
त्विति ॥ मा भूयादस्य गर्वोऽपि । शोणस्तं प्रशशंस न ॥ २१ ॥

अन्यदा पार्थपुरतो । रहस्त्वत्तोऽपरं न हि ॥ शिक्षयामि धनुर्विद्यां । स प्रतिज्ञामिति
व्यधात् ॥ २२ ॥ अथैकदैकलव्याख्यो-ऽग्रयन् शोणस्य सन्निधौ ॥ नीचान्वयो धनुर्वेदं । न ले-
जे नयवानपि ॥ २३ ॥ गुर्वज्ञावे स तु शोणं । मृन्मयं दूतले व्यधात् ॥ तत्साहिकमथो ध-
न्व-विद्यामन्यस्तवान् स्वयं ॥ २४ ॥ तस्यैवं गुरुजक्तस्य । कलाच्यासं वितन्वतः ॥ विचि-
त्रपत्रलिखने । लाघवं समजूच्चरैः ॥ २५ ॥ भ्रमंस्तत्रान्यदा शोणा-नुगतोऽर्जुन आययौ ॥ प-
त्रच्छेदादिकं तादृक् ॥ तदृष्ट्वा स्वगुरुं जगौ ॥ २६ ॥ धनुर्वेदं विना त्वां न । शिक्षायामि परं

माहा०

॥ ६२४ ॥

शत्रुञ्जय

॥ ६१५ ॥

जनं ॥ प्रतिज्ञातमज्ञूदित्थं । जवज्जिस्तदिदं कथं ॥ १७ ॥ झेणोऽथ विस्मयादूचे । पार्थ नो-
 क्तं वृथा मम ॥ तज्जाने सुरमर्त्येषु । कोऽप्ययं नूतनोऽज्जवत् ॥ १८ ॥ सुरो वाप्यसुरो वापि
 । यः कश्चिदिह वर्तते ॥ प्रत्यक्षीजूय मम स । निजं दर्शयतूद्यमं ॥ १९ ॥ इति झेणवचः
 श्रुत्वै-कलव्यो घन्वतूणज्जत् ॥ वनादेत्य गुरुं साक्षा-त्तं ननाम स्वनामवक् ॥ २० ॥ युष्मं ॥
 गुरुः कस्तेऽत्र विद्याया-मिति झेणगिरा पुनः ॥ तेनोचे झेणचरणाः । प्रसन्ना गुरवो मम ॥
 ॥ २१ ॥ कोऽयं झेण इति स्वांते । ध्यात्वे तस्मै धनुर्धरः ॥ आख्याय पूर्ववृत्तांतं । मृन्मूर्तिं ता-
 मदर्शयत् ॥ २२ ॥ तत्रार्चितं मृन्मयं स्वं । पश्यन्नेषोऽर्जुनोपमः ॥ मा ज्ञूयादिति तं झेणो ।
 दक्षिणांगुष्ठमार्थयत् ॥ २३ ॥ स्वांगुष्ठं स प्रहृष्टोऽदा-त्तस्मै ज्ञत्तया नमोऽरोत् ॥ अंगुलीज्जिः
 पुनर्धन्वा-ज्यासं चक्रे विशंकितः ॥ २४ ॥ अशिक्षयदथो झेणो । राधावेधं किरीटनं ॥ ज्ञीम-
 दुर्योधनौ तच्छ-क्रदायुष्ममुग्धधीः ॥ २५ ॥ दक्षोऽसौ नकुलोऽस्त्रेषु । सहदेवयुधिष्ठिरौ ॥ अ-
 श्वत्थामा स्वधाम्नाज्ज-त्कर्णार्जुनसमस्तदा ॥ २६ ॥ झेणाज्ञयान्यदा गंगा-सूनुर्मचकसंचयं ॥
 रचयामास पुत्राणां । रणारंजदिदृक्षया ॥ २७ ॥ निषण्णेषु धृतराष्ट्र-झेणगंगासुतेष्वथ ॥ त-

माहाण

॥ ६१५ ॥

शत्रुंजय

॥ ६२६ ॥

ब्रान्धेयुधर्मपुत्र-मुखाः सर्वास्त्रिणो जटाः ॥ ३७ ॥ दर्शयंतो निजाच्यासं । सर्वे ते रणरंगि-
 णः ॥ लोकान् विस्मापयामासुः । सर्वशस्त्रविशारदाः ॥ ३८ ॥ तत्रावसरमासाद्य । ज्रीमडु-
 र्योधनौ मिथः ॥ विरोधयंतौ ज्ञेयोक्तया-श्वत्थाम्ना तु निषेधितौ ॥ ४० ॥ अन्युत्तश्चावधौ वी-
 रो । गुरुदृक्प्रेरितोऽर्जुनः ॥ भुजास्फोटैर्मचज्जित्तीः । पाटयन् ध्वनितांबरः ॥ ४१ ॥ पार्थमु-
 क्तशरव्रात-पङ्कवतैर्धुताचलैः ॥ खं समासीद् ग्रहैस्त्यक्तं । त्रस्यन्त्रिरश्वार्थिलं ॥ ४२ ॥ राधा-
 वेधदुपत्राङ्क-चित्रमालोक्य जूभुजः ॥ तस्य प्रीत्या प्रशंसंतः । शिरांसि दुधुर्वुमुदा ॥ ४३ ॥
 ब्रूंसङ्गया ततो नुन्नः । कर्णो दुर्योधनेन च ॥ उदस्थान्मंचनात्कोपा-कूर्जन् पर्जन्यवद् धनं ॥
 ॥ ४४ ॥ ध्वानयन् धन्व साटोपं । भुजास्फोटं जृशं सृजन् ॥ अदर्शयन्निजं कर्णो । लाघवं
 वसुधाभुजां ॥ ४५ ॥ तत्तादृक्क्षीघ्रवेधित्वा-तुष्टो दुर्योधनः किल ॥ परितोषाददौ चंपां । त-
 स्मायर्जुनवैरिणे ॥ ४६ ॥ ततश्च सारथिः सूत-स्तत्रायातो नमस्कृतः ॥ कर्णेन पितृजक्तया
 तु । निषसाद नृपाग्रतः ॥ ४७ ॥ अथ क्रुद्धोऽर्जुनोऽवोच-त्समं ज्रीमेन दोष्मता ॥ अस्मै ही-
 नकुलायारे । ददे चंपा त्वया कथं ॥ ४८ ॥ त्वदन्यायमहं नैनं । सहिष्यामि कुलाधम ॥ ५-

मादा०

॥ ६२६ ॥

शत्रुंजय

॥ ६२७ ॥

त्युक्तवा धनुरास्फाट्य । युद्धायासज्जतामुजौ ॥ ४९ ॥ ततो दुर्योधनः कर्ण-स्तद्गृह्णा अपरे
 नृपाः ॥ अवतेरुः कृणान्मंचाद् । युद्धयोत्कंठिता इव ॥ ५० ॥ अमीषां समरारंजै-र्मा को-
 न्नीर्जगतां त्रयं ॥ इत्युत्थाय गुरुश्चैता-नपासारयदाहवान् ॥ ५१ ॥ इतः सूतो धृतराष्ट्र-पृष्टः
 कर्णकुलादिकं ॥ जगौ गंगाप्रवाहेऽसौ । लब्धः पेटाप्रतिष्ठितः ॥ ५२ ॥ मुञ्जकरादयं कुन्ती-
 सुतोऽज्ञायि मया मुदा ॥ जगृहे रविणा स्वप्नो-पदिष्टस्फुटविक्रमः ॥ ५३ ॥ कर्णाधिःकृतदो-
 र्दैरुः । सुप्तोऽयं यदज्ञूत्पृथुः ॥ तन्मया कर्ण इत्यस्य । कथ्यते ह्यज्ञिधोत्तमा ॥ ५४ ॥ ततो
 हृष्टो धृतराष्ट्रः । कर्णमादाय पुत्रयुक् ॥ अंतर्मत्सरजृत्पांडु-पुत्रेषु स्वगृहान् ययौ ॥ ५५ ॥
 पांडुपुत्रेष्वज्ञूयद्-द्वोको हर्षनिबंधनं ॥ तद्दुर्योधनमुखे-ष्वज्ञूदतिविरागवान् ॥ ५६ ॥ अथ
 पांडुर्विज्ज्यादा-त्कुशस्थलपुरादिकं ॥ तज्ञाष्टं धार्तराष्ट्रेज्यो । वांछन् मत्सरनाशनं ॥ ५७ ॥

अन्यदाथ सज्जासीनं । पांडुं दुपदज्ञूपतेः ॥ वेत्रिविज्ञप्त आगत्य । दूतो नत्वा व्यजिज्ञ-
 पत् ॥ ५८ ॥ स्वामिन् दुपदराजस्य । दौपदी नाम नंदना ॥ चुलनीकुक्षिजन्मास्ति । धृष्टद्यु-
 म्नस्य चानुजा ॥ ५९ ॥ तस्याः स्वयंवरे सर्वे । दशार्हाः शिरिशर्किणौ ॥ दमदंतः शिशुपा-

माहा०

॥ ६२७ ॥

शत्रुंजय

॥ ६७८ ॥

लो । रुक्मी कर्णः सुयोधनः ॥ ६० ॥ अपरेऽपि हि राजानः । कुमाराश्च महौजसः ॥ राज्ञा-
 दूताः प्रेष्य दूतान । गच्छतः संति संप्रति ॥ ६१ ॥ युष्मं ॥ एजिर्देवकुमाराज्ञैः । कुमारैः पं-
 चज्जिः सह ॥ अलंकुरु त्वमप्येत्य । तं स्वयंवरमंनपं ॥ ६२ ॥ पांडुस्ततो दत्तज्जरैः । पंचज्जि-
 स्तनयैः सह ॥ वाद्यमानेषु वाद्येषु । कांपिड्यपुरमासदत् ॥ ६३ ॥ द्रुपदः पांडुमायातं । ज्ञा-
 त्वा तनयसंयुतं ॥ पुरप्रवेशमकरो-कुत्सैवरतिहर्षतः ॥ ६४ ॥ चंदनागुरुकाष्ठौघै-स्तनमालि-
 क्यहेमज्जिः ॥ रौप्यैरप्यज्जवद्भ्य-स्तत्र मंचकसंचयः ॥ ६५ ॥ तोरणानि प्रतिहारं । तत्र मं-
 चेषु रेजिरे ॥ स्मरधर्मनृतो नृपान् । वीजयंतीव वायुना ॥ ६६ ॥ हेमसिंहासनेष्वेत्य । त-
 त्र नृपतिसूनवः ॥ अश्वो निषीदुष्योन्नीव । नक्षत्राणीव तेजसा ॥ ६७ ॥ पंचज्जिस्तनयैर्युक्तो
 । वालैरिव मनोज्ञवः ॥ पंचास्य इव पंचास्यै-स्तत्र पांडुनृपोऽशुजत् ॥ ६८ ॥ अथ रत्नप्रज्ञा-
 पूर-हीरोदकमलासना ॥ जनयित्रीव कामस्य । मुक्ताविडुममंदिता ॥ ६९ ॥ मुखेंद्रुशशि-
 ना मुक्ता-तारावलिविराजिता ॥ गजेंद्रगामिनी सिंज-न्मंजीरमधुरस्वरा ॥ ७० ॥ स्नाता-
 र्चितवीतरागा । विव्रती वरमालिकां ॥ समेत्य द्रौपदी स्तंज-समीपेऽस्थात्पितुः पुरः ॥ ७१ ॥

माहा०

॥ ६७८ ॥

गुंजय

६१॥

विशेषकं इतश्च दुपदादेशा—दुनुरानीय वेत्रेजृत् ॥ राधास्तंजसमीपस्थो जूपतीनित्यवोचत ॥ ७२ ॥
 सर्वे शृणुत राजन्या—स्तंजाग्रे चक्रमद्भुतं ॥ वामदक्षिणपक्षेऽस्य । द्वादशारा भ्रमंत्यमी ॥ ७३ ॥
 अत्र सर्पिष्कटाहांतः—प्रतिबिंबितवीक्षणान् ॥ जित्वा शिलीमुखैश्चक्रं । राधां विध्यतु कश्चन
 ॥ ७४ ॥ राधापणीकृतामेतां । दुपदस्य स नंदिनी ॥ उद्धत्ववनीरत्नं । वीरमानी स्वजाग्य-
 तः ॥ ७५ ॥ विशेषकं ॥ न कृमा धन्वधरणे । केऽपि नारोपणे कृमाः ॥ ज्ञात्वा केऽपि नि-
 जां शक्तिं । तत्रैवास्थुर्महीधवाः ॥ ७६ ॥ इतोऽर्जुनः समं ज्रीम—सेनेन भुजशालिना ॥ मं-
 चादुत्तीर्य हरिवत् । कत्रदैवतमानमत ॥ ७७ ॥ पश्यतां नृपवृंदानां । लज्जावनतमौलिनां ॥
 जग्राह पाणिना धन्व । पाकशासननंदनः ॥ ७८ ॥ उर्ध्वबाहुस्ततो ज्रीम । उवाचोच्चैर्दि-
 शां पतीन् ॥ दृढो जव त्वं शेषादे । निःशेषकृतिज्जारजृत् ॥ ७९ ॥ इंद्राग्रियमनैकृत्य—वरु-
 णानिलयकृपाः ॥ इशानब्रह्ममुख्यास्ते । विश्वस्थितिपराः स्थिराः ॥ ८० ॥ अद्य दृढधनुर्ध्वा-
 न—पादन्यासैर्ममानुजः ॥ सर्वरादगर्ववद् धन्व । नामयिष्यति पश्यत ॥ ८१ ॥ त्रटत्रटिति-
 कुर्वाण—मथारोप्य धनुर्वलात् ॥ अधोदृक् शक्रसूर्वाणं । चकर्षोर्ध्वं मरुत्रिये ॥ ८२ ॥ निष्ठुरं

माहा०

॥६२॥

शत्रुंजय

॥ ६३० ॥

धन्वसंरावैः । कर्णबाधिर्यकारिजिः ॥ कातरैरवनौ सुतं । त्रस्तं जीरुजिरंहसा ॥ ८३ ॥ तप्त-
 सर्पिर्दत्तदृष्टि-स्तारां चक्रांतरर्जुनः ॥ दृष्ट्वा वेगान्मुमोचेषु । विव्याध च सविस्मयं ॥ ८४ ॥
 ततो जयजयाराव—डुंडुजिध्वनिमिश्रितं ॥ अमुचन् सुमनःश्रेणीः । सुमनःश्रेणयस्तदा ॥
 ॥ ८५ ॥ सानुरागा ततोऽनंगा—कुलांगा दुपदांगजा ॥ कंठेऽर्जुनस्य चिक्षेप । वरमालां सप्ता-
 ध्वसा ॥ ८६ ॥ यथैकं मानसं पंच—कर्णेषु पृथग्जवेत् ॥ तत्रा सा वरमालापि । तेषु पंचत्व-
 माप्तवान् ॥ ८७ ॥ यत्रा पंचापि विषया—श्वेतनामनुसंस्थिताः ॥ तत्रामी पांरुवा एक—प्रि-
 या इत्यामृशन्न के ॥ ८८ ॥ गंगासुते लज्जमाने । दुपदे नतमूर्द्धनि ॥ सविस्मयेषु शेषेषु ।
 मुनिः कश्चिदुपाययौ ॥ ८९ ॥ पांचाढ्याः पंच पतयः । किमु स्युरिति राजजिः ॥ कृष्णा-
 दिजिश्चारणर्षिः । पृष्ठः सोऽवोचदित्यत्र ॥ ९० ॥ जैपदी पंचपतिका । प्राग्जन्मार्जितकर्मणा
 ॥ जविष्यति किमाश्चर्यं । कर्मणां विषमा गतिः ॥ ९१ ॥

तत्रा ह्यत्रैव चंपायां । नाग्नेयं सुकुमालिका ॥ श्रेष्ठिसागरदत्तस्य । सुजज्ञकुक्षिजा सुता ॥
 ॥ ९२ ॥ यौवने जिनदत्तस्य । सूनूना सागरेण सा ॥ उपयेमे तथा सार्द्धं । निशि तद्वपं च-

माहा०

॥ ६३० ॥

त्रुंजय

६३१॥

सोऽश्रयन् ॥ ९३ ॥ पूर्वकर्मवशात्तस्याः । स्पर्शेनांगारवद्भृशं ॥ दह्यमानः कृणं तस्थौ । कथं-
 चित्तत्र सागरः ॥ ९४ ॥ निशयमाणां तां मुक्त्वा । नेष्ट्वा च स्वगृहान् ययौ ॥ अपश्यन्ती प-
 तिं सापि । निशब्देऽरुदद्भृशं ॥ ९५ ॥ तस्या दुर्गंधहेतुत्वं । ज्ञात्वा सागरमोक्षणे ॥ स्वसुतां सा-
 गरो दान-परामस्थापयद् गृहे ॥ ९६ ॥ वैराग्यात्सान्यदा गोपा-लिकार्याग्निऽग्रहीद्व्रतं ॥ तुर्यष-
 ष्ठाष्टमादीनि । तपांस्यप्यकरोत्सदा ॥ ९७ ॥ ग्रीष्मेऽन्यदा जूमिज्ञागो-थानस्था सा तपस्वि-
 नी ॥ आतापनामुपाक्रांस्त । सोढुं दृग्दृष्टज्ञास्करा ॥ ९८ ॥ तत्रस्था पंचज्जिः पुंज्जिः । प्रण-
 येन पुरस्कृतां ॥ सापश्यद्देवदत्ताख्यां । गणिकां रूपगर्वितां ॥ ९९ ॥ सा त्वसंज्ञोगपूर्णेष्टा ।
 निदानमकरोदिति ॥ एषेव पंचपतिका । जूयासं तपसामुना ॥ १०० ॥ संलेशनामष्टमासा-
 न् । कृत्वानालोच्य तन्मृता ॥ नवपट्ट्योपमायुष्का । सोधर्मे देव्यसावज्जूत् ॥ १ ॥ ज्युत्वा चा-
 जूद् जौपदीयं । निदानात्प्राक्तनादमी ॥ अमुष्याः पतयः पंच । संजाताः कोऽत्र विस्मयः ॥
 ॥ १ ॥ मुनेरित्युक्तितो व्योम्नि । साधुसाध्वीतिगीरज्जूत् ॥ साध्वमी पतयोऽज्जूव-न्निति कृष्णा-
 दयो जगुः ॥ १ ॥ तैरेव राजस्वजनैः । स्वयंवरसमागतैः ॥ कृतोत्सवं पर्यणेषु-जौपदीमथ

भाश

॥ ६३१ ॥

दात्रुं जय

॥ ६३२ ॥

पांशुवाः ॥ ४ ॥ ततः पांडुर्दशार्द्धिस्तान् । कृष्णमन्यांश्च जूभुजः ॥ विवाहार्थमिहानीतान् ।
गौरवात्स्वपुरेऽनयत् ॥ ५ ॥ पूजितो दुग्देनाथ । पांडुः स्वतनयैः सह ॥ महोत्सवैर्दस्तिना-
ख्यं । पुनः स्वं पुरमासदत् ॥ ६ ॥

इतोऽन्यदा धर्मपुत्रे । निषेसे शैषदीगृहे ॥ नारदः पूजितस्तेन । कामचारी समागमत् ॥
॥ ७ ॥ प्रीतोऽग्न नारदो ज्ञक्त्या । शेषानाहूय पांडवान् ॥ पांचाली समये सेव्या । सर्वैरि-
त्यकरोत् स्थितिं ॥ ८ ॥ सत्येकस्मिन् याज्ञसेन्या । गृहानन्यः समेष्यति ॥ स हि द्वादश-
वर्षाणि । तीर्थवासी ज्ञविष्यति ॥ ९ ॥ युग्मं ॥ अजानन्नन्यदा तत्र । स्थिते धर्मसुतेऽर्जुनः
॥ गच्छन् व्यावृत्त्य यात्रायै । सत्यसंधोऽचलहृत्तात् ॥ १० ॥ नमस्यन्नश्च तीर्थेषु । सर्वेषु स जि-
नान् मुदा ॥ क्रमाद्वैताढ्यमासाद्या—नमत्तत्रादिमं जिनं ॥ ११ ॥ इतश्च कश्चिद्विद्याभू-
रस्तत्र संचरन् ॥ पृष्टः सशोक इव किं । पार्थेन च जगाविति ॥ १२ ॥ वैताढ्यस्योत्तरश्रे-
ण्यां । मणिचूर्णाज्जिघो ह्यहं ॥ स्वामी हेमांगदेनैत्य । बलाज्ञज्यात्रिराकृतः ॥ १३ ॥ इति श्रु-
त्वार्जुनो धन्वी । तत्कल्लिपतविमानगः ॥ बलाद्देमांगदं जित्वा । तं राज्येऽस्थापयत्पुनः ॥ १४ ॥

माहा०

॥ ६३२ ॥

तत्रुंजय

॥ ६३३ ॥

हेमांगदमणिचूर्ण-मुखैर्विद्याधरैर्मुदा ॥ सेव्यमानः कियत्कालं । स्थित्वा तत्राचलत्स तु ॥ १५ ॥
 तत्कल्पितविमानस्थ-स्तीर्थेष्वष्टापदादिषु ॥ नमन् जिनान् स कौतेयो । ययौ रैवतकाचलं
 ॥ १६ ॥ इतश्च श्रीपुरे कृत्रं । पुरासीत्पृथुराख्यया ॥ दुर्गधत्वेन विख्याता । दुर्गधा तस्य नं-
 दना ॥ १७ ॥ तामन्यदा सोमदेवः । पितृदत्तामुपायत ॥ तदुर्गधान्निशि वनं । स क्वचित्प्र-
 ययौ रयात् ॥ १८ ॥ पतिद्वेषादज्ञूत्पित्रो-रप्यसौ द्वेषजाजनं ॥ ज्ञर्तृप्रीत्यैव वनिता । सर्वत्र
 खलु पूज्यते ॥ १९ ॥ सा सर्वत्र पराज्ञूता । त्यक्त्वा निशि निजं गृहं ॥ कर्मनाशाय वव्राम
 । सर्वतीर्थेषु सोद्यमा ॥ २० ॥ प्राक्कर्मकृदमेतेषु । न ज्ञात्वा सातिदुःखिनी ॥ मर्तुकामाज्ञव-
 दीना । नदीनायकजं पया ॥ २१ ॥ यां त्यरण्ये बलकलिनं । जटिनं सा तपस्विनं ॥ दृष्ट्वा न-
 मन् मुनिः सोऽज्ञूत् । तदुर्गधात्पराङ्मुखः ॥ २२ ॥ तमाचख्यौ तथा वीक्ष्य । सा मुने नि-
 र्ममो जवान् ॥ व्यावर्त्तयसि यत्तन्मां परित्रातास्ति कौहसः ॥ २३ ॥ मुनिना ज्ञिदधे वत्से-
 त्रास्ते कुलपतिगुरुः ॥ स ते प्रतिक्रियां कर्त्ता । तमेत्याख्याहि ज्ञक्तितः ॥ २४ ॥ इति श्रुत्वा-
 मुनिपदा-नुगता तत्र कानने ॥ जटिनं वृषज्जादितं । ध्यायन्तं तं च सानमत् ॥ २५ ॥ तदुर्ग-

भाहा०

॥ ६३३ ॥

शत्रुंजय

॥ ६३४ ॥

धाद्गुरुरपि । वक्रीकृत्य स्वनासिकां ॥ कुशाम्बने निविष्टां तां । दुर्गधामित्यवोचत ॥ २६ ॥
विधुरासि कथं वत्से । किमायातात्र कानने ॥ त्वदेहजोऽयं दुर्गधः । कथमीदृग्विजृम्भते ॥
॥ २७ ॥ श्रुत्वेति किञ्चिदश्रूणि । प्रमाज्ज्योवाच सेति तं ॥ मुने जानेऽत्र मे पूर्व-कुक्कुटैव वि-
जृम्भते ॥ २८ ॥ आवाह्यादपि दुःखार्ता । त्यक्ता जर्त्रा च गन्धतः ॥ अभ्रमं सर्वतीर्थेषु । प-
रं नाद्यापि तत्कथयः ॥ २९ ॥ आचारोऽस्यंगिनां नूनं । धर्मदानादृषीश्वर ॥ प्राक्पापान्मोच-
यित्वा मां । संसाराब्धेश्च तारय ॥ ३० ॥ वाचंयमोऽप्युवाचैवं । वशे ज्ञानं न मेऽस्ति तत् ॥
तथापि रैवते याहि । श्रीशत्रुंजयमध्यगे ॥ ३१ ॥ तत्र केवलिनिर्दिष्टा-ऋजैः पदकुम्भतः ॥ आ-
नीय बहुपानीयं । स्नायाः कर्मक्षयाय च ॥ ३२ ॥ श्रुत्वेति साधु सुप्रीता । मुनिपादौ प्रण-
म्य च ॥ कृत्वा चित्ते पुंरुरीकं । रैवतं चाचलज्जिरिं ॥ ३३ ॥ दिनैः कतिपयैर्नित्यं । चलन्ती
साधु निश्चयात् ॥ प्राप शत्रुंजयं शैलं । ननाम च जगद्गुरुं ॥ ३४ ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य । शै-
लं तं साचलद् द्रुतं ॥ रैवते दैवतं नतुं । दंतुं प्राक्कर्मसंचयं ॥ ३५ ॥ पथयोत्तरया शैल-मा-
रुह्य शुभ्रवासना ॥ आससादेज्जपादाख्यं । कुम्भं दर्शज्जरं च सा ॥ ३६ ॥ अर्द्धचैत्ये च कुंडे

माहा

॥ ६३४ ॥

गर्जय

६३५॥

चा-ऽज्जमाना प्रवेशनं ॥ वहिः पानीयमानाय्य । नित्यं स्नाति सुवासना ॥ ३३ ॥ त्यक्त्वा
 दुर्गंधतां घमैः । सप्तजिः शुज्जगंधयुक् ॥ विश्रुती देहमर्चायै । ययौ सा जिनमंदिरं ॥ ३४ ॥
 तदा च पार्श्वस्तत्रस्थो-ऽर्हत्पूजानंतरं जवं । तस्याः पूर्वं कथ्यमानं । मुनिनेत्यशृणोदध
 ॥ ३५ ॥ यदज्ञूः प्राग्जवे वत्से । त्वं विप्रकुलसंज्ञवा ॥ श्वेतावरं मुनिमिति । तदाहसितवत्य-
 सि ॥ ४० ॥ वनौकसोऽपि यदमी । सदा स्नानविवर्जिताः ॥ शुब्राण्यमूनि वासांसि । मलि-
 नीकुर्वते द्वाहा ॥ ४१ ॥ मोटयंतीति वदनं । पिट्टयंती कटौ करं ॥ यदर्जयः कुकर्म त्वं ।
 तदाकर्णय तत्फलं ॥ ४२ ॥ मृत्वा जातासि नरके । श्वयोनौ च ततोऽज्जवः ॥ चांमलकुल-
 जा तस्मा-ततोऽपि ग्रामशूकरी ॥ ४३ ॥ एवं ब्रात्वा जवान् डुष्टान् । क्रमाज्जातासि मानु-
 षी ॥ नाम्ना च परिणामेन । दुर्गंधा ह्यधुना ननु ॥ ४४ ॥ त्रैलोक्यवासिनां श्रेष्ठो । यः पू-
 ज्यो योगिना जिनः ॥ निःक्रिया अपि किं निंद्या-स्तन्मुञ्चयारिणो जनाः ॥ ४५ ॥ महाव्र-
 तधरा ये च । ये च मिथ्यात्वनाशकाः ॥ येऽर्हन्नासनज्ञास्वत-स्ते निंद्या मुनयः कथं ॥ ४६ ॥
 निःक्रिया अपि लोकोक्त्या । ये च धर्मोपदेशकाः ॥ धर्मलाजगिरो नम्या-स्ते निंद्या मुनयः

भाषा

॥ ६३ ॥

शत्रुंजय

॥ ६३६ ॥

कथं ॥ ४३ ॥ तीर्थप्रज्ञावात्कर्माणि । कृत्वा त्वं लब्धवत्यसि ॥ वोधिं ततस्तीर्थसेवां कुर्या-
द्यत्स्यान्नवकृतिः ॥ ४८ ॥ इत्युक्त्वा विरते तस्मिन् । दुर्गधाप्यर्जुनोऽपि च ॥ नेमतुः स्वामि-
नं तं च । गुरुं तीर्थस्य लाजतः ॥ ४९ ॥ वन्यमन्योऽर्जुनस्तीर्थे । तस्मिन्नतिसुवासनः ॥ म-
णिचूलेन मित्रेण । सममस्थ्रादिनत्रयं ॥ ४९ ॥

इतः कृष्णस्तमायातं । विदंस्तत्रैत्य दर्शतः ॥ अदात्सुज्जज्ञं जगिनीं । तस्मै प्रीतिविवक्ष्ये
॥ ५० ॥ पुनः शत्रुंजये नंदि-वर्द्धनेऽष्टापदेऽपि च ॥ द्वादशाब्धिमर्जुनोऽस्थ्रा-र्त्तीर्ष्वन्येषु तत्परः
॥ ५१ ॥ इति स्वसंधामापर्य । समं विद्याधरैर्धनैः ॥ विमानैश्चादयन् व्योम । स प्राप हस्तिना-
पुरं ॥ ५२ ॥ सवधूकंतमायातं । ज्ञात्वापांडुः समं सुतैः ॥ सङ्कंठोऽर्जुनस्योच्चैः । प्रवेशोत्स-
वमातनोत् ॥ ५३ ॥ तदैव मणिचूडस्य । जगिनीं स्नाक् प्रज्ञावतीं । गलेनापहतां विद्या-भृ-
ता केनापि सोऽभृणोत् ॥ ५४ ॥ पार्थोऽग्रमणिचूलेन । समं व्योमपश्चा बली ॥ गत्वा हत्वा
च तं प्रत्या-हरन्तीं प्रज्ञावतीं ॥ ५५ ॥ पांडुर्विजयिनं पार्थ-मज्जिनं यशस्विनं ॥ तदैव ध-
र्मतनयं । स्वपदेऽस्थ्रापयन्मुदा ॥ ५६ ॥ व्योमेव व्योममणिना । ध्वजेनेव सुरालयः ॥ युधि-

माहा

॥ ६३६ ॥

त्रुंजय

६३७॥

ष्टिरेण जूपेन । तदा विश्वमलंकृतं ॥ ५७ ॥ ज्ञीमाद्या अथ चत्वारः । समं सैन्यैस्तरस्विनः
॥ दिशो जित्वा चतस्रोऽपि । धर्मपुत्राङ्गयागमन् ॥ ५८ ॥ पंचानामपि पांचाढ्याः । पंचा-
स्या इव नंदनाः ॥ अज्ञूवन् यैः कुलं चक्रे । कल्पवृक्षैः सुरादिवत् ॥ ५९ ॥ बंधुवत्पुत्रवत्प-
त्ति-वन्मित्रवन्निजांगवत् ॥ युधिष्ठिरस्य चत्वार-स्तेऽज्ञवन् विनयादिह ॥ ६० ॥

मणिचूमोऽथ तत्प्रीत्या । पुरे विद्याबलान्नवां ॥ आखंमलसन्नातुड्यां । कारयामास सं-
सदं ॥ ६१ ॥ मणिस्तंजा वभुः संत-स्तत्रासंत इवात्मवत् ॥ योषिञ्चित्तमिवानेक-वर्णा जू-
रत्नरोचिनिः ॥ ६२ ॥ शालज्जंज्योऽप्सरस्तुड्या । रत्नमयः सुरप्रियाः ॥ जित्तयो बुद्धमतव-
त्क्षणदृष्टा इवाज्ञवन् ॥ ६३ ॥ तत्र प्रीत्या मणिचूमो । हेमसिंहासने स्वयं ॥ युधिष्ठिरं नि-
वेदयाम् । स्वमैत्रीं सफलां व्यधात् ॥ ६४ ॥ इतस्तत्रार्हतः शांति-नाथस्याकारयन्नवं ॥ प्रा-
सादं धर्मतनयो । मूर्त्तियुक्तं च हेमज्जिः ॥ ६५ ॥ कल्याणकत्रयं यत्र । श्रीशांतिरज्ञवत्पुरा ॥
हस्तिनागान्निधं तीर्थं । तत्तेनापि वृषप्रदं ॥ ६६ ॥ सर्वदिग्विजयानीत-लक्ष्मीकल्पलताफलं
॥ तदुत्तमं मन्यमानो । राजा तत्राकरोन्महं ॥ ६७ ॥ दशार्हा रामकृष्णौ च । दुपदाद्याश्च

माहा०

॥ ६३७॥

शत्रुंजय

॥ ६३८ ॥

नृभुजः ॥ तेनादूतास्तदाजग्मु-स्तत्प्रतिष्ठामहोत्सवे ॥ ६८ ॥ अथ तेषु निषण्णेषु । सज्जास्तं-
 जानुत्रिंशुषु ॥ राजादूतस्तदायातः । सवंधुः स सुयोधनः ॥ ६९ ॥ यादवान् पांडवांस्तत्र ।
 मणिसिंहासनस्थितान् ॥ व्योमस्थानिव नैर्मल्लयात् । स निरीक्ष्य विसिस्मये ॥ ७० ॥ संवृ-
 ण्वन् वसनं नील-कुट्टिमे जलशंकया ॥ स्फाटिके व्योमबुद्ध्या तु । कुर्वन्नुत्प्लुतिसंगतिं ॥
 ॥ ७१ ॥ आस्फलयन् मणिज्जितौ तु । मुख्यकृत्रिममूर्तिषु ॥ त्रांतिमान् स तदा सर्वै-रहस्य-
 त सुयोधनः ॥ ७२ ॥ युग्मं ॥ सोऽरणितरुवत्सूर्य-मणिवद् बाह्यशीतलः ॥ अंतः क्रोधाग्नि-
 युक्तोऽपि । सूत्रयामास तं महं ॥ ७३ ॥ दानशौमे तदा धर्म-पुत्रे कल्पद्रुमादयः ॥ ह्रीणा
 ययुस्तथा दूरं । तन्नामैव यग्राजवत् ॥ ७४ ॥ अहिंसां सर्वधर्मस्य । मूलं जानन् स धर्मसूः
 ॥ सर्वत्रोद्धोषयामास । तामतः क्लृप्तमंशले ॥ ७५ ॥ प्रतिष्ठोत्सवमानंदा-दित्यभासूत्र्य ध-
 र्मसूः ॥ चारणर्षीन्मुनीनन्या-न्तृपान् दानैर्व्यसर्जयत् ॥ ७६ ॥ सत्कृतो वस्त्ररत्नाद्यै-रपि दु-
 र्योधनो नृपः ॥ प्राप्यात्मनगरं पित्रा । मातुलेनेत्यमंत्रयत् ॥ ७७ ॥ आवाहयत्पांडवा एते ।
 सदा कपटतांडवाः ॥ गेहे शूरा नृशं क्रूरा । बहिर्मृडुगिरो ननु ॥ ७८ ॥ सगर्वै रामकृष्णा-

माहा०

॥ ६३८ ॥

गत्रुंजय

॥ ६३९ ॥

ज्या-मेतै राज्यमदोद्धतैः ॥ हसितं यन्मयि तदा । तेन दूये सशब्दयवत् ॥ ७९ ॥ ठलेनापि
वलेनापि । साध्यो वैरीति नीतितः ॥ पांडवेज्यो हरिष्यामि । राज्यं स्वामर्षशान्तये ॥ ८० ॥

इत्युक्त्वा शिल्पिपत्नी रम्यां । सज्जां इविणकोटिज्जिः ॥ स नवां कारयामास । तत्स्पर्-
क्षावद्विमानसः ॥ ८१ ॥ आकारयदथो दूतै-स्तदालोकनकौतुके ॥ दशार्हान् पांडवान् राम-
कृष्णौ दुर्योधनस्तदा ॥ ८२ ॥ प्रत्येकमागतानां स । तेषां कृत्रिममानदः ॥ सन्मुखागमनैः प-
स्त्य-दानैरावर्जयद्बहु ॥ ८३ ॥ ज्ञोज्यादिज्जिर्वनक्रीडा-जलयंत्रकुतूहलैः ॥ पांडवान् स्ववशी-
कृत्य । स द्यूतायान्यमंत्रयत् ॥ ८४ ॥ धर्मैकविदुरेणापि । विदुरेण निषेधितः ॥ द्यूतान्न ध-
र्मपुत्रोऽपि । व्यरमत्कर्मयोगतः ॥ ८५ ॥ धार्तराष्ट्रद्वलेनैव । दीव्यन् विधिविपर्ययात् ॥ नाल-
क्षि पांडवैः सर्व-कलाव्रततिमंरुपैः ॥ ८६ ॥ आश्वमैज्जं च रथिकं । क्रमाद्ग्रामपुराण्यपि ॥
राज्यं चाहारयद्धर्म-पुत्रः सत्कर्महानितः ॥ ८७ ॥ जयाशया धर्मसूनु-र्यद्यत्पणमहो व्यधात् ॥
अपश्यन्मृगतृष्णाव-त्तदसन्तृष्णयातुरः ॥ ८८ ॥ पणीकृतामथो कृष्णां । कृत्स्नव्यसनवारिधिः
॥ सत्यसंधः पृथासूनु-र्हारयामास ही विधिः ॥ ८९ ॥

माहाण

॥ ६३९ ॥

शत्रुंजय

॥ ६४० ॥

ततो दुर्योधनः सर्वं । कृत्वात्मायत्तमप्यग्र ॥ शैषद्यानयने दुःशा-सनं च प्राहिणोत्कु-
 धीः ॥ ६४० ॥ रे कृष्णे हारितासि त्वं । मडुत्संगे जवाधुना ॥ विरुंविनः पांडुपुत्रान् । जही-
 त्याख्यन् गृहान् ययौ ॥ ६४१ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा । नश्यंतीं शैषदीं दुतं ॥ धृत्वा कवरीं
 स सज्जा-मध्यमानीतवान् दृढात् ॥ ६४२ ॥ निषस्त्रेषु ज्ञोष्मक्षेण-विदुरेष्वथ सा सती ॥ ल-
 ज्जमानापमानेन । जगाविति रुषा गिरं ॥ ६४३ ॥ दुःशासन दुराचार । रे कुलांगार निखप
 ॥ कुर्वन्नेवं कुकुर्म त्वं । वितश्चास्त्रो जविष्यसि ॥ ६४४ ॥ श्रुत्वाप्येवं गिरो दुःशा-सनस्तस्या
 मदोद्धतः ॥ नितंबविंबाहसना-न्याचकर्षतिमर्षणः ॥ ६४५ ॥ यथा यथा स वासांसि । गृह्णा-
 त्यस्या नितंबतः ॥ तथा तथा शीखलद्वमी-स्तां झक् परिदधात्यपि ॥ ६४६ ॥ शतमष्टोत्तरं त-
 स्या-श्रीराण्येवं चकर्ष सः ॥ विखिन्नोऽग्र निषादाज्जो । निषसाद सद्योतरा ॥ ६४७ ॥ दुर्यो-
 धने क्रोधवह्नि-मूर्खतेर्ज्वलितोऽपि सन् ॥ धर्मजोक्त्यग्निरकरो-द्धमञ्जमिति वाङ्मिषात् ॥ ६४८ ॥
 सगोत्रं गदया दुर्यो-धनं संचूर्णयाम्यहं ॥ यद्यंतरा मम रुषो । न जवेद् गुरुवागियं ॥ ६४९ ॥
 गङ्गेतमूर्जितमिति । श्रुत्वा ज्ञीमं धराधवाः ॥ न्यग्मुखाः केचिदजवन् । जयार्ताः केऽपि दुः-

माहा०

॥ ६४० ॥

१३७ जय

॥ ६४१ ॥

खिताः ॥ १०० ॥ युग्मे ॥ रोषोष्मदुःखितां जीष्मो । जगावथ गिरं नृपं ॥ रेंधसूनो किमा-
 रब्धं । त्वया साध्वीविम्वनं ॥ १ ॥ जीमार्जुनाद्या एते त्वा-मुद्यता हंतुमप्यहो ॥ निषिद्धं-
 ते धर्मभुवा । विनयो विक्रमो ह्ययं ॥ २ ॥ त्यजेमां त्वत्कुलांगार-धूम्यां कृष्णां पतिव्रतां ॥
 त्वत्पिता बहिरंधोऽयं । त्वमंधोतर्बहिश्च रे ॥ ३ ॥ श्रुत्वेति व्याहरदुर्यो-धनो द्वादशवत्सरान्
 ॥ अमी जजंतु कांतार-मेकाब्दं नष्टचारतां ॥ ४ ॥ कुत्रापि स्थानेऽमून् झास्ये । वत्सरे चे-
 त्रयोदशे ॥ पुनर्द्वादशवर्षाणि । प्रापयिष्ये तदा वनं ॥ ५ ॥ अंगीकृत्येति धर्मांग-जन्मा न-
 त्वा गुरुनथ ॥ जायानुजयुतः प्राप । हस्तिनाज्जिघपत्तनं ॥ ६ ॥ नत्वा पित्रोरशेषं त-च्चरि-
 तं धार्तराष्ट्रजं ॥ शशंस धर्मतनयो । न मनाक् खेदमेदुरः ॥ ७ ॥ तत् श्रुत्वा पांडुरप्यस्था-
 त् । क्लृप्तं मौनमुपेयिवान् ॥ चिंतयन्निव चिन्तांतः । संसारस्थितिमादितः ॥ ८ ॥ पुनराख्य-
 त्ततः सत्य-संधो मा खेदमुद्दह ॥ ताताहं वनवासेन । करिष्ये नाम सार्धकं ॥ ९ ॥ राज्य-
 त्यागेऽपि राज्येऽपि । कांतारे नगरेऽपि वा ॥ स्वोक्तं पालयतां पुंसां । सर्वत्रापि समृद्धयः ॥
 ॥ १० ॥ धीरवीरोऽसि तात त्वं । कुरुगोत्रकुलाचल ॥ अतोऽस्माननुमन्यस्व । वनायात्मो-

भाषा०

॥ ६४१ ॥

शत्रुंजय

॥ ६४७ ॥

कपालकान् ॥ ११ ॥ अनुमतमप्रतिषिद्धमिति । प्रविकल्प्य पितुः स निजां च प्रसूं ॥ वनग-
मनाक्षरटंकवला-ह्रिदयेऽक्षिण सशोकपयःप्रविसूं ॥ १२ ॥

अथ पित्रोरनुज्ञाजिः । परिणेतुमिव श्रियं ॥ चचाल बंधुपत्नीजिः । समं धर्मतनूरुहः ॥
॥ १३ ॥ पांडुः कुंती च मदीच । तथा सत्यवती गृहात् ॥ अंवांवालांबिकास्ताश्च । स्नेहा-
त्तमनु निर्ययुः ॥ १४ ॥ अश्रुप्रवाहा नेत्रेभ्यो । जनानां पश्यतां च तान् ॥ तत्स्नेहसागरम-
नु-प्रवृत्ता इव तेऽजवन् ॥ १५ ॥ तदा तैः पंचजिर्याजि-रिंडिपैरिव तत्पुरं ॥ निश्चेतनं क्रि-
याहीनं । वज्रूवालेख्यगं यथा ॥ १६ ॥ पुराहृदिरुपेत्याश्र । स्थित्वा धर्मसुतो नृपं ॥ मातृव्र-
त्वा चेति जगौ । पाणी संयोज्य सत्ववान् ॥ १७ ॥ कुरुवंशावतंसस्त्वं । तात सत्वं समा-
श्रय ॥ पुत्रेष्वङ्ग इव स्नेहात् । किमश्रूणि विमुंचसि ॥ १८ ॥ प्रतिज्ञातार्थनिर्वाह-परैरस्मा-
जिरंगजैः ॥ सज्जिः श्रेयो हि ते कीर्त्ति-रपि कौरवमंगलं ॥ १९ ॥ धार्तराष्ट्रै राष्ट्रलुब्धै-रप्ये-
तद्विहितं हितं ॥ न चेन्मे सत्यसूनुत्वं । सत्यं ज्ञावि कथं पितः ॥ २० ॥ मातरः कातरा यू-
यं । यत्तत्स्नेहविजृजितं ॥ स्मृत्वा स्वं वीरपत्नीत्वं । धीरतां जजताधुना ॥ २१ ॥ ताते वि-

माहा०

॥ ६४७ ॥

शत्रुंजय

॥ ६४३ ॥

धेया शुश्रूषा । पूजनीयो जिनेश्वरः ॥ देयास्मासु सदैवाशीः । प्रजा पाट्या हि पुत्रवत् ॥
 ॥ ११ ॥ लोकाः कदाचिदस्मान्नि-रपराहं जवेद्यदि ॥ राज्यां वैस्तत्कमध्वं हि । सर्वदेवमयी
 प्रजा ॥ १२ ॥ विनयेनेति तातं स । मातृलोकान् विसृज्य च ॥ कुंतीकृष्णासुज्जज्ञि-वंधु-
 जिश्च समं ययौ ॥ १४ ॥ क्रूरकर्मिरनामाना-वथ दुर्योधनाज्ञया ॥ ज्ञापयंतौ याज्ञसेनी ।
 जितौ ज्ञिमेन राक्षसौ ॥ १५ ॥ सर्वोपायेषु विदुरो । विदुरोऽन्येत्य पांश्वान् ॥ वियोपायैर-
 नुशास्य । पूजितस्तैः पुरं ययौ ॥ १६ ॥ द्रौपदीसोदरो धृष्ट-युम्नो ज्ञात्वाश्च पांश्वान् ॥ स-
 मेत्य प्रीत्या कांपिड्ये-ऽनयत्पांचालजूपणे ॥ १७ ॥

अथो समुद्रविजया-ज्ञया कृष्णोऽपि सोत्सुकः ॥ नंतुं कुंतीमगात्तत्र । समं यादवको-
 टिजिः ॥ १८ ॥ तदा ते पांडवा हर्ष-तांश्वान्स्तमज्जोजयन् ॥ पार्थविद्याहृतैर्जोर्ज्यैः । कृष्णं वि-
 स्मयकारिजिः ॥ १९ ॥ हरिरूचेऽथ तान् प्रीत्या । जानेऽहं धृतराष्ट्रजान् ॥ आवाट्यात्कूट-
 वासैक-राष्ट्राणि ठलघातिनः ॥ २० ॥ दीव्यज्जिरेतैः कपट-पटुजिर्धृतराष्ट्रजैः ॥ राज्यान्निर्वा-
 सिता यूय-महो दैवविपर्ययः ॥ २१ ॥ आत्रजंतु निजं स्थान-महंहन्मि जवद्विषः ॥ ना-

माहा०

॥ ६४३ ॥

शत्रुंजय

॥ ६४४ ॥

कालेऽपि हि दुष्टानां । हननान्नियमकृत्यः ॥ ३२ ॥ गोविंदे निगदत्येवं । धर्मसूनुर्जगौ ननु ॥
 त्वयि संज्ञायते सर्वं । हरे हरिपराक्रमे ॥ ३३ ॥ वयं त्रयोदश समाः । समासाद्य वनाश्र-
 मं ॥ त्वया सहायिना शत्रून् । हनिष्यामोऽधुना ब्रज ॥ ३४ ॥ इत्युक्त्वा पांशुवैर्विष्णु-विस्मृ-
 ष्ठो जगिनीं निजां ॥ सुज्जज्ञं रथमारोप्य । प्रापत्सतनयां पुरीं ॥ ३५ ॥ ततस्ते सप्त सत्सत्त्वाः
 । क्रामंतः क्रमतो महीं ॥ पुरोचनेनोचिरेऽथ । दुर्योधनपुरोधसा ॥ ३६ ॥ नत्वा ज्वंतं पं-
 चांग-स्पृष्टजूपीठ आदरात् ॥ सुयोधनो मन्मुखेन । नयाद्विज्ञपयत्यदः ॥ ३७ ॥ मयाऽज्ञान-
 वशादेत-धर्मसूनो तदा कृतं ॥ ज्येष्ठो गुणैश्च वयसा । सोढवान्नियतं जवान् ॥ ३८ ॥ तथा म-
 यि कृपां कृत्वा । पश्चात्तापपरायणे ॥ इन्द्रप्रस्थपुरेशत्वं । सांप्रतं जज्ञ मानदं ॥ ३९ ॥ इत्यं-
 तर्दारुणां बाह्ये । कोमलां तज्जिरं नृपः ॥ श्रुत्वा विश्वस्य सरलः । प्राप तां वारणावतीं ॥ ४० ॥
 ज्ञात्वा तद्विदुरः कूटं । गूढलेखाक्षरैरिति ॥ अशिक्षयधर्मसूनुं । विश्वसीमार्षिषु क्वचित् ॥ ४१ ॥
 अस्ति निर्मापितं लाक्षा-गृहं वासाय वो नवं ॥ तत्र स्थितानसौ युष्मान् । गुप्तं धक्ष्यति वा-
 रुवः ॥ ४२ ॥ यत्कृष्णफाल्गुनस्येष । चतुर्दश्यां महानिशि ॥ सुयोधनेन निर्दिष्टो-ऽनिष्टं क-

माहा०

॥ ६४४ ॥

शत्रुञ्जय

॥६४॥

र्त्ता नवत्सु हि ॥ ४३ ॥ इति श्रुत्वा तदा त्रीमो । निस्सीमोज्ज्वलपौरुषः ॥ जगौरुषा नि-
जं ज्येष्ठं । कष्टं यत्तेऽरिषु कृमा ॥ ४४ ॥ त्वदादेशादहं शत्रु-मेको दुर्योधनं रणे ॥ गदया ह-
न्मि कुलजं । कलंकमिव पंकिलं ॥ ४५ ॥ इति तस्योर्जितं कोप-बहिं धर्मतनूरुहः ॥ नय-
वाक्यामृतैस्तैस्तैः । शमयामास सत्वरं ॥ ४६ ॥ विदुरोऽथ कलाविज्जिः । सुरंगां खनकैर्व्यधा-
त ॥ धार्मिं च ज्ञापयामास । वंचयंस्तं पुरोधसं ॥ ४७ ॥ पुरोचनोऽथ सन्मानै-स्तत्र लाक्षा-
गृहे नवे ॥ पांडवान् वासयामास । स्वयं त्रक्तिपरायणः ॥ ४८ ॥ इतश्च तद्दिने काचि-ज्ज-
रती पंचपुत्रयुक् ॥ एकवध्वा समं तत्रा-ययौ कुंत्या च वासिता ॥ ४९ ॥

अथ गुप्तं निशीथेऽग्निं । सोऽमुचत्तत्र शात्रवः ॥ लाक्षागृहे तु ज्वलिते-ऽनश्यंस्ते विवरा-
ध्वना ॥ ५० ॥ स्थित्वा पश्चाच्च त्रीमस्तु । क्षिप्त्वाग्नौ तं पुरोचनं ॥ अमिलद्वेगतो गत्वा । स्व-
बंधुज्यः कृता नतिः ॥ ५१ ॥ इतः प्रातर्जना दृष्ट्वा । दग्धान् सप्तापि तान् गृहे ॥ शोचयामा-
सुरंतस्तु । चुक्रुशुर्धृतराष्ट्रजं ॥ ५२ ॥ पादाघातैः पितृवैरै-शेव तस्य पुरोधसः ॥ शिरस्ते चू-
र्णयामासु-र्लोकाः शोकाकुला नृशं ॥ ५३ ॥ सुयोधनोऽथ विज्ञाय । पांडवांश्च पुरोधसं ॥ त-

मादा

॥६४॥

शत्रुञ्जय

६४६ ॥

त्र दग्धान् बहिः शोका-द्वदौ दाघांजलीर्जलैः ॥ ५४ ॥ शंकया वैरिणां पांडु-पुत्रा अथ पथि
 दुतं ॥ आस्फलंतः पतंतश्च । चवंतिस्म दिवानिशं ॥ ५५ ॥ न दुर्गेऽपि न चैत्येऽपि । न मि-
 रौ न नदीतटे ॥ न सरस्यापि ते ज्ञीते-विंशश्रमुरहो कचित् ॥ ५६ ॥ दर्जीकुरपरिश्लिष्टे ।
 कंटकाह्येऽपि जूतले ॥ चवंतस्तेऽपि सरले । मुखं दुःखं च नाविदन् ॥ ५७ ॥ इतः कुंती प-
 रिक्लिष्टा । मार्गे चलितुमकृमा ॥ जगाद ज्ञीममद्यापि । कियं कृतव्यमस्ति नः ॥ ५८ ॥ क-
 मितुं न क्रममहं । वधूरपि हि न कृमा ॥ नकुलः सहदेवश्च । लङ्काया चलतः परं ॥ ५९ ॥
 श्रुत्वेत्यध्यारोपयत्स । मातृज्जार्यं निजांसयोः ॥ बंधू बंधव पृष्ठौ तु । करयोरपरावधात् ॥ ६० ॥
 संचरन्निति वेगेन । ज्ञीमो निस्सीमपौरुषः ॥ अतिक्रम्य निशां प्रातः । प्रापत्किमपि काननं
 ॥ ६१ ॥ तत्र निशयमाणेषु । श्रान्तेषु सकलेष्वपि ॥ जलार्थी ज्ञीमसेनोऽय । भ्रमन् प्राप
 महासरः ॥ ६२ ॥ तीर्त्वा तत्र कणं ज्ञीमो । यावच्चलति वारिजृत् ॥ तावत्पश्चाद्दलद्ग्रीवां ।
 त्वियं कांचिद्दलोकयत् ॥ ६३ ॥ पूर्वं सा क्रूरदेहा रे-रे तिष्ठेति प्रज्जाभिणी ॥ ज्ञीमं चाथ
 विलोकयागा-दृषस्यंत्यतिरूपिणी ॥ ६४ ॥ तत्पुरो लीलयाज्येत्य । घ्नन्ती नेत्रविकूणितैः ॥ सा

माहा०

॥ ६४६ ॥

अग्रंजय

॥६४३॥

ते जगाद सानंदं । स्वलेख्या च गिरा मृदु ॥ ६५ ॥ जितकंदर्पदर्प त्वं । शृण्वस्मिन् पर्यते
मम ॥ सोदरोऽस्ति हिमंवाख्य-स्तत्स्वसाहं हिमंविना ॥ ६६ ॥ स च त्वङ्गमाघ्राय । क्षु-
धितो नयनाय ते ॥ प्राहिणोन्मामहं त्वां तु । वीक्ष्य जाता रतार्थिनी ॥ ६७ ॥ प्रसादाज्जि-
मुखस्तत्त्वं । मन्मथार्णवमज्जिनीं ॥ पाणिग्रहाग्रहान्नाथ । मामुद्धर दयामय ॥ ६८ ॥ कर्ण्यहं
वनवासेऽपि । वसतां जवतां ननु ॥ महोपकारं शक्त्या त-न्मामुद्धर हृदीश्वर ॥ ६९ ॥ इ-
त्यालपन्ती तां ज्ञीमो । जगौ मैवं वदाधुना ॥ वनवासस्थितानां ना-स्माकमेतद्दि युज्यते ॥
॥७०॥ इत्थं तयोर्विवदतो-र्ज्ञोषणः स करालदृक् ॥ हिमंत्रोऽभ्येत्य जगिनीं । पाणिपातैरताड-
यत् ॥ ७१ ॥ क्रुद्धोऽप्याख्यज्ञीमसेनः । किमरे राक्षस त्वया ॥ ताड्यते मत्पुरो बाला । माम-
जित्वा रणोद्यतं ॥ ७२ ॥ इत्युक्तो ज्ञीषणं रक्षः । प्रोच्चैरुन्मूढ्य पादपं ॥ दधावे पिंगनयनं ।
फेत्कुर्वन्तं प्रति क्रुधा ॥ ७३ ॥ ज्ञीमोऽपि वृक्षमुन्मूढ्य । सतत्र इव रोषणः ॥ सिंहनादं सृज-
न् रौद्रं । युद्धयाधावत दुतं ॥ ७४ ॥ तयोरन्योऽन्यसंघटा-त्पादचारात्ससागरा ॥ चकंपे व-
सुधा कामं । कंपयंती गिरीनपि ॥ ७५ ॥ एवं तयो रणे धर्म-सुताद्यनेत्य जाग्रतः ॥ नत्वा

भादा०

॥६४३॥

शत्रुंजय

॥ ६४८ ॥

कुंती हिमंवाख्य-न्मर्यतेऽसौ तवांगजः ॥ ३६ ॥ तदमुष्य सहायत्वे । मातः प्रेषय कंचन
 ॥ जातास्म्यहं गुणक्रीता । हिमंवा ज्रीमचेटिका ॥ ३७ ॥ इतो रक्तःप्रहारेण । ज्रीममालो-
 क्य जर्जरं ॥ अधावत धर्मसूनुः । खरूपाणिस्तदाक्षिपन् ॥ ३८ ॥ सज्जीनूय तदा ज्रीमो ।
 गदापाणिर्यमोपमः ॥ तं जघानाममृन्नाड-मिवोदंडपराक्रमः ॥ ३९ ॥ तस्मिन् हते हिडंवा-
 थ । ज्रीमरूपेण मोहिता ॥ पृष्ठानुगाज्जवत्तेषां । परिचर्यापरायणा ॥ ४० ॥

अन्यदा मार्गवैषम्या-दरण्ये दौपदी क्वत्तिन् ॥ तेज्यो विद्युक्ता वज्राम । यूथभ्रष्टा मृ-
 गीव सा ॥ ४१ ॥ सिंहशूकरमातंग-व्याघ्राह्यजगरादयः ॥ पराज्वन्निमां नालं । शीलमंत्र-
 पवित्रितां ॥ ४२ ॥ गिरौ सरसि कांतरे । पश्यंतोऽपि हि पांडवाः ॥ नापश्यंस्तां कुरंगार्क्षी
 । वल्लीमिव तु मोहिनीं ॥ ४३ ॥ विषसेष्वथ तेषूच्चै-र्हिमंवा ज्रीमवाक्यतः ॥ वनादालोक्य
 तां तत्रा-नयत्प्रज्ञेव ज्ञारतीं ॥ ४४ ॥ कुंती च दौपदीं स्कंधे-नोद्धृत्यतिवत्सला ॥ यथाकामी-
 नपानीया-न्नदात्री पश्चि साचलत् ॥ ४५ ॥ कुंतीयुधिष्ठिरौ हृष्टौ । ततो ज्रीमेन तां बधू ॥
 उदवाहयतां रात्रि-मिव शीतमरीचिना ॥ ४६ ॥ सा सानुरागा निर्माय । सौधानि विविधा-

माहा०

॥ ६४८ ॥

शत्रुंजय

॥६४॥

न्यपि ॥ अरंस्त सह ज्ञीमेन । यथाकामीनरूपिणी ॥ ८३ ॥ तयानीतान्नपानीय-निश्चितैः
 श्रमवर्जितैः ॥ द्विजवेषिजिरापे तै-रेकचक्राज्जिधं पुरं ॥ ८४ ॥ देवशर्मद्विजागारे । वसता ध-
 र्मसूनुना ॥ तत्रावादि द्विर्भवेति । तथा वात्सल्यकारिणी ॥ ८५ ॥ सोढव्यं दुःखमस्माज्जि-
 र्हादशाब्दावधि स्फुटं ॥ अहर्निशमतो याहि । स्वगृहान् वधु सांप्रतं ॥ ८६ ॥ ज्येष्ठानुमिति-
 मित्याप्य । कुंत्यै गर्ज्ज निवेद्य च ॥ समये स्मरणीयेति । वदंती सा तिरोदधे ॥ ८७ ॥ तत्रा-
 न्यदा वसंतस्ते । प्रातिवेशमनि योषितां ॥ अगृण्वन् क्रंदनं वक्रः-पीडनं हाहहेतिगां ॥ ८८ ॥
 तदुःखदुःखितो ज्ञीमो । देवशर्माणमेत्य च ॥ पप्रच्छ किमिदं शोक-विकलं ते कुटुंबकं ॥ ८९ ॥
 सोऽपि स्वं पाणिना ज्ञातं । स्पृशन् दैवेऽतिनिःश्वसन् ॥ शंसयन्निजनिर्जाग्य-ज्ञावमित्यवद-
 दुदन् ॥ ९० ॥ महाज्ञाग द्विजास्माक-माकस्मिकविभवंतां । निःशरण्यः कथं वच्मि । त-
 थापि गृणु वत्सल ॥ ९१ ॥ वकाख्यो राक्षसः पूर्वं । सिद्धविद्योऽतिजीषणः ॥ अत्र कृष्ट्वा शि-
 लां व्योम्नि । संजिहीर्षुः समागमन् ॥ ९२ ॥

जयज्जीतस्तदा राजा । सलोकः संस्मरन् जिनं ॥ कायोत्सर्गमदात्पंच- परमेष्ठिस्तुतीः

माहा०

॥६४॥

शत्रुंजय

॥ ६५० ॥

पठन् ॥ ६५ ॥ तत्प्रज्ञावादलंजुष्णुः । पलादो न जनार्दने ॥ जगाविति महीजानिं । शां-
 तात्मेव पुरः स्थितः ॥ ६६ ॥ राजन्नहं जनान् हंतु-मुद्यतोऽपि तवानया ॥ जिनेऽज्ञक्त्या तु-
 ष्ठोऽस्मि । कुर्वेकं मम वाञ्छितं ॥ ६७ ॥ दिने दिने त्वयैकैक-मर्त्यदानेन मां सदा ॥ राजन्
 प्रीणयता स्थेय-ममेयसुखवर्तिना ॥ ६८ ॥ राजन्यंगीकृतवति । संहृत्य च शिलामसौ ॥ जगा
 म नित्यमेकैक-मभ्राति च नरं नवं ॥ ६९ ॥ कुमारी कलशान्नाम-पत्री यस्या हरेत्प्रगे ॥ स
 ज्ञावी रक्तसस्तस्य । ज्ञरुणाय नृपाज्ञया ॥ ७० ॥ कीनासपत्रीवाद्यागा-दय मन्नामपत्रिका
 ॥ धिगेते राजपुरुषाः । परुषा इह चागमन् ॥ ७१ ॥ पुरात्र केवली राज्ञा । पृष्टो रक्तः कथं
 जगौ ॥ पांस्वेज्योऽद्यापि तेऽत्र । नायांत्यतः कथो हि मे ॥ ७२ ॥ इति तद्वाक्यमाकर्ण्य । जी-
 मस्तं वीक्ष्य चातुरं ॥ दध्यौ तद्दुःखदुःखेन । पीडितो हृदयांतरे ॥ ७३ ॥ धिग्वलं धिक् शरी-
 रं च । धिक्पौरुषमिदं मम ॥ धिक् कृत्रं येन न पर-प्राणरक्षणशिक्षणं ॥ ७४ ॥ जंतुः स्वयं
 विपद्येत । रोगशस्त्राग्निज्जिर्जलैः ॥ स चेदेहं परप्राण-त्राणायादिहते सुधीः ॥ ७५ ॥

इत्यंतः स्मृतिवान् स्माह । जीमः साहससेवधिः ॥ याहि विप्र गृहान् रक्त-स्तर्पयिष्ये-

मादा०

॥ ६५० ॥

शत्रुंजय

॥६१॥

इहमद्य तत् ॥ ८ ॥ तस्येति साहसादंत-हृष्टो विप्रोऽवदद्वचः ॥ तवैतद्युज्यते नून-मुपकार-
 परस्य ज्ञोः ॥ ९ ॥ समानेऽपि मनुष्यत्वे । रक्षसां रक्षयामि यत् ॥ त्वामहं जीवितं स्वं
 । रक्षयामीति को नयः ॥ १० ॥ सर्वेषामागतो नूनं । गुरुरित्युच्यते बुधैः ॥ गुरुप्राणैर्निज-
 प्राणान् । रक्षयामीति को नयः ॥ ११ ॥ इत्युक्तवन्तं तं ज्ञीमो । बलात्स्थाप्यौकसि स्वयं ॥
 जगाम रक्षोभुवनं । समं नृपतिपूरुषैः ॥ १२ ॥ रक्षोज्ञिः सममेत्याथ । तद्वक्तमवेक्ष्य च
 ॥ महाकायं शिलासुप्तं । जहर्षोचे च सेवकान् ॥ १३ ॥ अयं मन्त्राग्यतोऽन्यागा-न्महाका-
 योऽद्य मानवः ॥ बुभुक्षितानां सर्वेषां । तृप्तिं ज्ञो जनयिष्यति ॥ १४ ॥ इत्युक्त्वा क्रकचा-
 कारान् । पीषयन् दशनान् मुहुः ॥ लोलयन् वदने लोलां । ब्रामयन्नक्षिणी क्रुधा ॥ १५ ॥
 क्षोज्ञयन्नपरान् स्वस्य । दर्शनात्कृतिकाकरः ॥ अट्टहासपरो याव-श्शक्तोऽन्येति तत्पुरः ॥
 ॥ १६ ॥ युग्मं ॥ तावत्पटीं त्यजन् ज्ञीमो । ज्ञीषयन् प्रत्युतापि तं ॥ नदस्थान्धयनात्त्रैल । इ-
 व लोहगदां धरन् ॥ १७ ॥ जनादनज्जवं पापं । रे पलाद तवोदितं ॥ स्मरेष्टं दैवतं नास्य-

१ अतिश्रिः

भाडा०

॥६१॥

शत्रुंजय

॥ ६५२ ॥

धुना तमिति सोऽक्षिपत् ॥ १८ ॥ इत्याक्षेपात्स्त्रस्तधैर्यो । राक्षसोऽपि रुवारुणः ॥ दधौवे दं-
 डमुद्यम्य । राक्षसैरपरैः समं ॥ १९ ॥ ज्रीमरक्षोऽज्जिघातेन । यत्क्षोन्नोऽज्जूह्वरातले ॥ वार्द्धे-
 रुदललनं यंत्रो-न्मुक्तानीव जलान्यतः ॥ २० ॥ लघुहस्तो जृशं ज्रीमो । योधयन्निति तं व-
 लात् ॥ जघान मूर्ध्नि गदया । पुस्फोटसौ च ज्ञांडवत् ॥ २१ ॥ पतंस्तेनाज्जिघातेन । महा-
 कायः स राक्षसः ॥ कंपयामास धरणीं । पातयन्नपि पादपान् ॥ २२ ॥ ततोऽपतत्पुष्पवृष्टि-
 -र्नजस्तो ज्रीममूर्धनि ॥ शब्दो जयजयेत्यासी-क्षोर्वाणगणवक्त्रतः ॥ २३ ॥ श्रुत्वा तत्पुर-
 नाग्रोऽथ । लोका अप्यतिदार्षिताः ॥ ज्रीमं वर्धापयामासु-र्जनजीवितदायकं ॥ २४ ॥ ज्ञात-
 तत्पौरुषाद् ज्ञानि-वाक्यादपि च पांडवान् ॥ तान्नृपः प्रकटांश्चक्रे । जक्तितश्चार्चयत्सदा ॥ २५ ॥
 प्रकृष्टे तदरिष्टेऽथ । विनष्टे स्पष्टजक्तिज्जिः ॥ चैत्ये चैत्ये जिनाल्लौका-आर्चयन्नस्तवन्नपि ॥ २५ ॥

अथ पांडुसुताः शत्रु-चकिता निशि तत्पुरं ॥ त्यक्त्वा द्वैतवनं प्राप्य । गुप्तास्तस्थुःकृ-
 तोटजाः ॥ २६ ॥ इतो रक्षोवधं श्रुत्वा । तत्रायातांश्च पांडवान् ॥ ज्ञात्वा दुर्योधनो हर्ष-म-
 संतमपि चाकरोत् ॥ २७ ॥ विज्ञाय ज्ञावं विदुरो । धार्तराष्ट्रस्य तद्विधं ॥ चरं प्रियंवदं ना-

माहाण

॥ ६५२ ॥

शत्रुंजय

॥६५३॥

म । प्राहिणोत्पांमवान् प्रति ॥ १८ ॥ सोऽपि दैतवनं प्राप्य । नत्वा पांडुसुतानिति ॥ वा-
 चिकं विदुरस्याख्य-दक्षप्यसुखबंधनं ॥ १९ ॥ यद् ज्ञात्वा जवतो दैत-वनस्थान् धृतराष्ट्रसूः
 ॥ सममेप्यति कर्णेन । तत्त्याज्यं तन्मदाज्ञया ॥ २० ॥ इति श्रुत्वा जगौ याज्ञ-सेनी मन्युसमा-
 कुला ॥ अद्यापि पापिनः किं किं । कर्तारोऽस्मासु ते खलु ॥ २१ ॥ त्यक्तं सत्योक्तितो रा-
 ज्यं । राष्ट्रं सेनाधनानि च ॥ अद्याप्यपूर्णं किं तेषां । कर्तारोऽस्मासु यत्पुनः ॥ २२ ॥ धिग्मां
 हि यन्मया यूयं । वृताः पंचापि पांमवाः ॥ धिक् क्वात्रं जवतां वीर्यं । धिग् धिग् शस्त्रपरि-
 ग्रहं ॥ २३ ॥ क्लीवान् सुषुबुधुः पुत्रान् । मातस्त्वं वीरपत्न्यपि ॥ यत्तदा धार्तराष्ट्रैर्म । च-
 क्रे तादृग् विडंबना ॥ २४ ॥ सोढं तदप्यमीजिर्हा । त्यक्तं राज्यं श्रितं वनं ॥ अद्यापि धार्त-
 राष्ट्रास्ते । विरमंति न वैरतः ॥ २५ ॥ इति कांतामुखात् श्रुत्वा । पाणिनास्फाड्य जूतलं ॥
 उदस्थज्जीमसेनोऽथ । मूर्त्तो वीररसः किल ॥ २६ ॥

गर्जनं पर्जन्यवत्पार्थो-ऽश्रोजितं चार्जयदुषं ॥ क्षुब्धेज्जसिंहसरजं । धनुष्टंकारमातनोत्
 ॥ २७ ॥ प्रतिबिंबाविव तयो-स्ततोऽरुणविद्योचनौ । नकुलः सहदेवश्च । प्रोदलालयतामसी

वाश

॥६५३॥

शत्रुंजय

॥ ६५४ ॥

॥ ३० ॥ तान् वैरिगजपंचास्थान । सुच्यान् वीक्ष्याद् धर्मसूः ॥ विरमंतु महावीरा । वैरिह-
 द्रेक्षि वो बलं ॥ ३१ ॥ युद्धेयतैर्जवज्रिर्मा । मद्बचो वितथास्त्विति ॥ प्रतीक्षध्वं कियत्कालं
 । समयो यावता ज्ञेत् ॥ ४० ॥ इति ज्येष्ठाज्ञया सर्वे । पुनः प्रकृतिमासदन् ॥ सखिलौ-
 घा निम्नगाया । ज्येष्ठमासाज्ञयैव ते ॥ ४१ ॥ उदीर्य प्रतिवाच्यं च । सन्मान्याश्च प्रियंवदं ॥
 विससर्ज स्मरन् स्वांते । विदुरोक्तं युधिष्ठिरः ॥ ४२ ॥ त्यक्त्वा तद्देशमथ ते । गंधमादनपर्वतं
 ॥ गता अपश्यन् पुरतः । इंडकीलान्निधं नगं ॥ ४३ ॥ विज्ञाय समयं पार्थो—ऽनुज्ञाप्य च
 युधिष्ठिरं ॥ विद्याः साधितुमेकाग्र—मनास्तत्र ययौ द्रुतं ॥ ४४ ॥ नत्वा तत्र युगादीशं । पवि-
 त्रः साधितुं स्थिरः ॥ मणिचूनादिखचर—प्राप्ता विद्या बभूव सः ॥ ४५ ॥ निष्कंपो मेरुवत्
 श्वासो—च्छ्वासहीनो दृषन्मयः ॥ इवासीदर्जुनो ध्याना—धिरूढः कमलासनः ॥ ४६ ॥ ज्ञातवे-
 तालशाकिन्यः । सिंहव्याघ्रगजादयः ॥ नाशकंश्चालितुं ध्याना—तं मनोगेकमानसं ॥ ४७ ॥
 प्रसन्नाः समये सर्वा । विद्यादेव्योऽथ तत्पुरः ॥ तुष्टाः स्मो हि वरं वत्स । वृणीष्वेति गि-
 रं जगुः ॥ ४८ ॥

माहा०

॥ ६५४ ॥

अनुजय

॥६१॥

अथोत्थायार्जुनस्तासां । लुठन् जक्त्या नमोऽकरोत् ॥ ताश्च संचक्रमुर्देह-मर्जुनस्यार्जु-
नप्रज्ञं ॥५७॥ सिद्धविद्योऽर्जुनो हृष्टो । निविष्टो नगमूर्धनि ॥ हन्यमानं मृगयुणा । पुरः शूक-
रमैकत ॥ ५१ ॥ अथाख्यतं सव्यसाची । मामेत्युच्चैर्वदन् मुहुः ॥ अहो तीर्थेऽस्मिन् मदृ-
ष्टौ । किं निहंसि हि पोत्रिणं ॥ ५२ ॥ त्वहलं तवज्ञातृत्वं । त्वत्कुलं च वृथा ननु ॥ ये-
नामुं त्वमशरण्यं । निहंस्यागोविवर्जितं ॥ ५३ ॥ इति संतर्जितो व्याध-स्तेनोचे पांथ किं सु-
धा ॥ निषेधयस्यरण्ये मां । स्वेच्छया संचरंतमाः ॥ ५४ ॥ परित्राता न कोऽप्यत्रा-मीषां का-
ननवासिनां ॥ यदि क्वात्रबलेन त्वं । रक्तिता रक्त तन्नयः ॥ ५५ ॥ अर्जुनोऽप्यथ कोदंस्-मु-
दंडं यमदंस्वत् ॥ करे कृत्वा कुधा कांमै-र्विहायः समपूरयत् ॥ ५६ ॥ व्याधोऽप्युद्योऽनुमाध-
त् । शरासनमथो करे ॥ कंकपत्रैर्दुमानग्रे-ऽपत्रीकुर्वन् स्वलाघवात् ॥ ५७ ॥ तयोर्नाराच-
पूरेण । दूरेणोरित्तरेणुवत् ॥ गिरिशृंगाण्यगुः काम-मास्फलंति परस्परं ॥ ५८ ॥ स माया-
लुब्धकः पार्थ-शरासनमग्राहरत् ॥ पार्थोऽप्यादाय निस्त्रिंशं । दधावे सत्फलादिवत् ॥ ५९ ॥
तेनापहतखजोऽथ । पार्थः पृथुपराक्रमः ॥ तमाह्वयद् द्वंद्वयुद्ध-कृते द्वेडानिनादकृत् ॥ ६० ॥

माहा०

॥६१॥

शत्रुंजय

॥ ६५६ ॥

अंगेनांगं रुषान्योऽन्यं । पीडयंतावुज्जावपि ॥ अज्जूतां ज्ञीतये विश्वे । रौड्वीररसाविव ॥ ६१ ॥
 लघुहस्ततया पार्थ-स्तं धृत्वा चरणे रणे ॥ व्योमन्यभ्रमयज्जौत्र-पटीमिव पटीयसीं ॥ ६२ ॥
 ततः प्रतत्पुष्पवृष्टे-रनुकुण्डलमंसितं ॥ पश्यतिस्म पुरः कंचि-त्सुरं हृष्टं धनंजयः ॥ ६३ ॥
 किमेतदिति चित्तांत-राश्वर्यसहितार्जुनं ॥ आख्यत्स तुष्टोऽस्मिजय । पार्थ प्रार्थय कामितं ॥
 ॥ ६४ ॥ पार्थोऽप्यवोवत्समये । प्रार्थयिष्ये वरं ननु ॥ कोऽसि त्वमिति किं त्वस्ति । जिज्ञा-
 सा मम तद्द ॥ ६४ ॥

इत्युक्तिश्रुतिहृष्टः स । जगौ पार्थ प्रश्नां शृणु ॥ रथनूपुरमित्यस्ति । पुरं वैताड्यज्जूष-
 णं ॥ ६६ ॥ तत्र विद्याधराधीश । इंदनामा महीधरः ॥ इंद्वद्विक्पतिव्रातैः । सेव्यमानप-
 दांबुजः ॥ ६७ ॥ विद्युन्माली तदनुज-ध्रपलो लोकशोककृत् ॥ पुरान्निर्वासितो राज्ञा । ययौ
 रक्तःपुरे रुषा ॥ ६८ ॥ तत्र ते तलतालाख्या । राक्षसास्तेन संगताः ॥ अवस्कंदैरिंददेशं ।
 सक्लेशमसृजन् नृशं ॥ ६९ ॥ तदापातज्जयादात्त-कंपैर्विद्याधरैस्तदा ॥ तथा नष्टं यथा स्पष्टं ।
 मार्गोऽप्यज्ञायि न क्वचित् ॥ ७० ॥ केवलज्ञानिनिर्देशाद् । ज्ञात्वा त्वामिंद्राग्निह ॥ त्वदान-

माहा०

॥ ६५६ ॥

शत्रुं जय

॥ ६५७ ॥

यनेह तोमी । प्रजिधाय त्वदंतिकं ॥ ७१ ॥ अध्यास्व रथमेतं हि । कवचं मुकुटं धनुः ॥ गृहाण
 राक्षसान् पार्श्व । निग्रहाणार्थयेप्सितं ॥ ७२ ॥ इतः करीटी सोत्साहः । किरीटी कवची रथी ॥ धन्वी
 निषंगी संप्राप्तः । कणाक्षसपत्तने ॥ ७३ ॥ समं रथस्वनैरक्षः—गुरि कोलाहलध्वनिः ॥ कोऽ-
 प्यनूयेन विव्रस्तं । ग्रहतोरेंडुजास्करैः ॥ ७४ ॥ वहिर्नूतैरिवांहोजि—रंजनादिनृगूपमैः ॥ तैः
 समं योद्धुमारेजे—ऽर्जुनेनार्जुनकीर्तिना ॥ ७५ ॥ कृत्वा महारणं घोरं । हत्वा तांश्च धनंजयः
 ॥ पुनर्वैताह्यमासाद्य । शक्रपादौ मुदानमत् ॥ ७६ ॥ कृताञ्जयुत्थान इंद्रेण । जयवानिंदनं-
 दनः ॥ न्यषदत्तदूहदीवासौ । तदर्धासन आदरात् ॥ ७७ ॥ तत्त्वोक्तपालाः सर्वेऽपि । तं-
 नेमुः शक्रशासनात् ॥ निजांगजायेव ददौ । तस्मै दिव्यायुधानि सः ॥ ७८ ॥ चित्रांगदाय
 पार्श्वोऽपि । धनुर्वेदमदान्मुदा ॥ दानादानफलो मित्र—धर्मो हि महतां यतः ॥ ७९ ॥ बंधू-
 त्कंठी किरीटी—मनुज्ञाप्यापरान् खगान् ॥ विमानैर्व्याप्नुवन् व्योम । पुनः स्वस्थानमास-
 दत् ॥ ८० ॥ ननाम कुंतीज्येष्ठौ च । लघू अस्वजदंजसा ॥ दृग्दानैर्याज्ञसेनीं चा—प्रीणयत्पा-
 र्थपार्श्विवः ॥ ८१ ॥ चित्रांगदोऽथ विद्यानृ—दुक्त्वार्जुनपराक्रमं ॥ विसृष्टैस्तेरिंदृष्टि—सुधावृ-

मादा

॥ ६५८ ॥

शत्रुंजय

॥६५८॥

ष्टिसमोऽजवत् ॥ ८१ ॥

इतस्तेषामशेषाणा-मक्षीणानंदशालिनां ॥ मध्याह्नयोन्नोऽपतक्षैम-पद्मं पांचाद्वयश्रावदे
 ॥ ८१ ॥ तस्य स्वास्यस्य सादृश्यं । पश्यतोवांबुजं सती ॥ जघ्रावादाय पाणिज्यां । हृष्टा
 जीममुवाच च ॥ ८४ ॥ प्रिय प्रियाणि पद्मानि । मह्यमीदृशि दर्शय ॥ कुतोऽप्यानीय स-
 रसः । सरसात्सरितोऽपि वा ॥ ८५ ॥ अन्वेष्टुमश्र जीमोऽपि । पद्मानि विपिनांतरा ॥ जगा-
 म सामजगतिः । स्मृतपंचनमस्कृतिः ॥ ८६ ॥ ततश्च लोचनं वामं । वामतां सूचयद्भृशं ॥
 युधिष्ठिरस्य पस्पंदे । कुंत्या दक्षिणमक्षि च ॥ ८७ ॥ तदरिष्टमिति ज्ञात्वा । बंधूनूचे युधि-
 ष्ठिरः ॥ न कोऽप्यस्तीह यो जीमं । पराजवितुमुद्यतः ॥ ८८ ॥ सूचयत्येव मन्त्रेण । किंचि-
 ज्जीमेऽप्यमंगलं ॥ तदुत्तिष्ठंतु यास्याम-स्तत्पृष्ठं पृष्ठगा इव ॥ ८९ ॥ सर्वतः संचरंतस्ते । नि-
 विरुडुमसंततौ ॥ नासादयन् कचिज्जीमं । निर्जाग्या इव सेवधिं ॥ ९० ॥ संमूर्ध्वतः पतंतश्च ।
 मूर्ध्वन्मोहसमूहतः ॥ हिंस्रोक्तं स्मरंतस्ते । रयात्तामस्मरन्नथ ॥ ९१ ॥ स्मृतागत्य हिडंबा-
 पि । तानारोप्य शिरस्यपि ॥ निनाय जीमनिकटं । स्वगृहान्नाप च स्वयं ॥ ९२ ॥ जीम-

माहा०

॥६५८॥

शत्रुंजय

॥ ६२ ॥

स्तत्पद्मसरसः । सेतुस्थो मार्गदुर्गतिं ॥ आख्याय सोदरेऽन्योऽनू-दतीवानंददायकः ॥ ६१ ॥
 हेमपद्मस्पृहापूर्त्यै । याज्ञसेन्या वृकोदरः ॥ यावज्जाहति वेसं त-मदृश्यस्तावताज्ञवत् ॥ ६० ॥
 ततस्तमनुपदिको-र्जुनोऽप्यासीददृग्गतः ॥ मीलिते लोचने ह्येक-स्मिन्नन्यदपि मीलति ॥
 ॥ ६५ ॥ युधिष्ठिरोऽप्यनूज्ञातृ-पृष्टगो यमलावपि ॥ अंगैकदेशे ह्याकृष्टे । सर्वमप्यंगमेति हि
 ॥ ६६ ॥ ततः कुंती च पांचाली । व्याकुले श्वापदाकुले ॥ अपश्यंत्यौ वने पांडु-पुत्रान् किंचि-
 द्यधीदतां ॥ ६७ ॥ त्रैलोक्यवीरा अहोऽन्या । देवदानवराक्षसैः ॥ पंचास्या इव पंचापि । क्व
 ते जग्मुर्हो विधिः ॥ ६८ ॥ यदीदृशामपि ज्ञेव-दीदृशी विपदागतिः ॥ सर्वथा दैवचरितं ।
 तद्विचारं न चांचति ॥ ६९ ॥ इत्यादिरोदनैरत्र किमित्येवं विचिंत्य ते ॥ परमेष्ठिस्तुतिध्यानं
 । कायोत्सर्गेण चक्रतुः ॥ ४०० ॥ विज्ञेश्वरं ॥ निश्चलं स्थितयोरित्यं । शालज्जंजिकयोरिव ॥ त
 योरित्यक्रमन् यामा । अष्टौ कष्टस्य संगमात् ॥ १ ॥ द्वितीये दिवसे ज्ञानो-र्ज्ञानोदिततमश्व-
 याः ॥ उत्तीर्य व्योमतो मातु-रनमन् पांडवा जवात् ॥ २ ॥ कायोत्सर्गमश्रोत्सृज्य । नमत-
 स्तनयान्निजान् ॥ कुंती कवोऽप्यैर्नैत्रांबु-पूरैरस्त्रापयन्मुदा ॥ ३ ॥ स्वर्णवेत्रधरः कश्चि-न्नत्वा

माहाण

॥ ६२ ॥

शत्रुंजय

॥ ६६० ॥

कुंतीमथावदत् ॥ प्रशस्तैस्तच्चरित्रैस्तै—स्तै स्तां विस्मापयन् नृशं ॥ ४ ॥ शृणु मातर्हेर्या-
 तु—निर्मातुं केवलोत्सवं ॥ यानमागच्छुपरि । ज्वत्प्योश्चस्खले तदा ॥ ५ ॥ तद्धेतुमथ विज्ञा-
 तु—महमत्रविमौजसा ॥ प्रहितः प्रहितो नाम । ज्वत्प्यौ वीक्ष्य चागमं ॥ ६ ॥ ज्ञात्वा स-
 तीयुगध्यान—परमेष्ठिनमस्क्रियाः ॥ विमानस्खलने शक्रः । कारणं ध्यायतिस्म च ॥ ७ ॥
 मामित्याह च पांचाद्व्या । वचनात् पांडवा अमी ॥ पद्मान्याहर्तुमविशन् । सरः स्फुरदु-
 रगं ॥ ८ ॥ तस्येशः शंखचूडो हि । नागपाशैरमून दृढं ॥ बद्ध्वा श्वभ्रमनैपीद्विग् । न न्य-
 षेधि च केनचित् ॥ ९ ॥ सत्योरियं तन्निमिता । परमेष्ठिस्तुतिस्मृतैः ॥ अस्मद्विमानमांश-
 त्वे । तत्वेनैतद्दि कारणं ॥ १० ॥ तज्जत्वा शंखचूनात्तान् । मोचयित्वा मदाज्ञया ॥ सतीस-
 विधमानीय । ध्यानं मोचय मज्जतौ ॥ ११ ॥ गत्वा ततोऽहं पातालं । कथमेतान्निरागसः ॥
 व्यस्त्रान् बंधितवान्नाग । तं चेत्याक्षिपमुच्चकैः ॥ १२ ॥ मत्सरोऽजस्पृहालून—मूनबंधियमित्य-
 श्र ॥ तेनोक्ते शक्रनिर्देश—मस्मै शंसितवानहं ॥ १३ ॥ शक्रोदेशात् शंखचूडः । स्वे राज्येऽ-
 मून्यवेशयत् ॥ मान्याज्ञा किल शक्रस्य । सुरासुरनरेष्वपि ॥ १४ ॥ राज्येषु निःस्पृहैरेतै—

मादा०

॥ ६६० ॥

शत्रुंजय

॥ ६६ ॥

स्तव पादाब्जषट्पदैः ॥ पार्श्वसान्निध्यकर्ताहि—श्वक्रे समरसीमनि ॥ १५ ॥ नमित्युक्तिपरः स-
रीसृषपतिः पार्श्वाय हारं वरं । जूपायांगदरत्नशेखरमदाद्विद्याः परेभ्यो मुदा ॥ प्रैषीदत्र मया
सहांव तनयांस्तान्स्यायनिष्ठानथा—खंडाखंडलयानयानविधये मां सांप्रतं प्रेषय ॥ १६ ॥ कुं-
ती सुतागतिमुदा नमितानर्नेडु—मुद्धास्य हर्षवचनैर्व्यसृजत्सुरं तं ॥ पस्पर्श पाणिनलिनैस्त-
नयांगमंग । तेऽप्यानमन् विनयतो जननीपदाब्जे ॥ १७ ॥

॥ इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते महातीर्थश्रीशत्रुंजयमाहात्म्यांतर्जुत-

श्रीरैवताचलमाहात्म्ये पांडवद्यूतक्रीडावनवासादि-

वर्णनो नाम एकादशमः सर्गः

समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥

माहाण

॥ ६६ ॥

शत्रुंजय

॥ द्वादशमः सर्गः प्रारभ्यते ॥

माहा०

॥६६२॥

अनादिनाथं विमलस्वरूपं । सर्वज्ञतादृष्टसमस्तवस्तु ॥ गोत्राजिधांगादिविडंबनाज्यो ।
 मुक्तं नमस्यामि हि दैवतो जः ॥ १ ॥ अथातिक्रम्य ते पांडु—पुत्राः षट् विषमाः समाः
 ॥ पुनर्ययुर्द्वैतवन—मद्वैतनयशालिनः ॥ २ ॥ इतो दुर्योधनः पांडु—पुत्रांस्तत्रागतान् विदन्
 ॥ वेगादेत्य बलं द्वैत—सरस्तीरे न्यवेशयत् ॥ ३ ॥ तत्रैत्यानुचरैश्चित्रां—गदविद्याज्ञता नृपः
 ॥ निषिध्यमानोऽपि सरो—ऽज्यगादत तदुच्चकैः ॥ ४ ॥ ततः क्रुद्धः स विद्याज्ञ—दूर्योधनमयो-
 धनं ॥ जहार सानुजं सार—परिवारादपाकृतं ॥ ५ ॥ अंतःपुरपुरंध्रयोऽथ । क्रंदंत्यस्तस्य सत्व-
 रं ॥ युधिष्ठिरं जर्तृजिह्वां । विनयादर्शयन्निति ॥ ६ ॥ अपराधं यदि ज्येष्ठ । युष्मासु धृतरा-
 ष्ट्रजैः ॥ तथापि धर्मसूनुस्त्व—मनुजेषु कृपां कुरु ॥ ७ ॥ ताज्जी राज्ञसिकाजिः स । इत्युक्तो
 मुक्तकुन्तपः ॥ तत्कार्ये पार्थमादिकृत् । समर्थं रणकर्मणि ॥ ८ ॥ गत्वा पार्थोऽपि तं वि-
 द्या—धरं प्रार्थितवान् रणं ॥ तदारुणेक्षणः सोऽपि । कोपाद्वावर्त्तत कृणात् ॥ ९ ॥ वर्षतो

॥६६२॥

शत्रुंजय

॥ ६६ ॥

लोहनाराचै-र्गर्जतो गुणनिःस्वनैः ॥ अर्जुनस्यांबुदस्येवा-शुषदैरिजवासकः ॥ १० ॥ विह-
 स्तोऽस्तबलः शत्रु-रज्यमित्राणतां व्रजन् ॥ सहसैत्य नमन्पार्थ-ममुचक्षृतराष्ट्रजं ॥ ११ ॥
 अथाददे खगमुदे । वार्णी प्राणीकृतां नयैः ॥ अर्जुनोऽहं गुरुगिरा । वक्षोऽकार्षमिदं सखे ॥
 ॥ १२ ॥ त्वं सद्योऽधनोऽन्येत्य । तन्नमन् गुरवे निजं ॥ शंसन्निरागसं मित्र । सत्यसंधं वि-
 धेहि मां ॥ १३ ॥ इत्युक्तः सोऽपि हृष्टः सन् । विमानस्थो महर्द्धिमान् ॥ पार्थमप्रेसरं कृत्वा
 । ययौ धर्मजसन्निधिं ॥ १४ ॥ युधिष्ठिरं तत्र दृष्ट्वा । स शिरोऽर्त्तेः सशब्दयवत् ॥ दुर्योधनः
 कीलितव-न्नानमदतिकोपनः ॥ १५ ॥ विद्याधरैश्चैभुवा । प्रणतांहिर्युधिष्ठिरः ॥ सुयोधनं स्ने-
 हलया । दृशापश्यन्मुहुर्मुहुः ॥ १६ ॥ यस्ते गुरुस्तवान्याय-सोढा जीवातुकश्च यः ॥ न तं
 नमसि मूढेति । बलात्ते तमनामयन् ॥ १७ ॥ प्रणमंतं तमालिङ्ग्य । धर्मसूनुः सुवत्सलः ॥ प-
 प्रञ्च कुशलं प्रीत्या । सोऽप्याह निजचित्तवत् ॥ १८ ॥ राज्यभ्रंशो वैरिपीडा । न मे व्रीणाकृ-
 ते तथा ॥ यथा त्वयि प्रणामोऽयं । बाधते मां सुदुस्तहः ॥ १९ ॥ इति श्रुत्वापि निःकोप-
 स्तमाश्वास्य युधिष्ठिरः ॥ प्रैषीत्स्वपुरवासाय । कर्मैव किल देहिनां ॥ २० ॥ ततो गांगेयवि-

माहा०

॥ ६६ ॥

शत्रुजय

॥६६४॥

डुर-मुखास्तं प्रत्यबोधयन् ॥ दृष्टं त्वयार्जुनबलं । ततः संघेहि तैः सह ॥ ११ ॥ हितमप्यु-
 क्तमित्यादि । तेषां नाजीगणान्नुपः ॥ त्रिदोषजो व्याधिरिवौ-षधानि विविधान्यपि ॥ १२ ॥
 इतो जयश्चो राजा । दुःशब्द्यापतिराव्रजन् ॥ कुंत्या निमंत्रितस्तस्थौ । जामातेति त-
 दा पथि ॥ १३ ॥ अर्जुनो दिव्यया शक्या । ज्ञेयान्यानीय सत्वरं ॥ अज्ञोजयत्तं सत्प्रीते-
 र्ज्ञोजनं प्रथमं फलं ॥ १४ ॥ पश्यतो द्रौपदी तस्य । पद्मास्यां चित्तदंसराद् ॥ तद्भावण्यसर-
 स्यासी-त्खेलितुं नृशमुत्सुकः ॥ १५ ॥ किञ्चिन्नलमश्रालोक्य । वंचयित्वा स पांशवान् ॥ पां-
 चालीं रथमारोप्य । ययौ मूर्त्तामिव श्रियं ॥ १६ ॥ धावंतौ तमनुक्रोधा-त्कुंती ज्ञीमार्जुनौ
 जगौ ॥ जवज्रयां मम जामाता । न हंतव्योऽपराध्यपि ॥ १७ ॥ बाणासारैरथो पार्थो । वा-
 हिनीं तस्य नृजृतः ॥ उन्मार्गगामिनीं चक्रे । धनुःक्रेकारदारुणैः ॥ १८ ॥ अपीडयद्गदाघातै-
 र्मुशलैरिव मूढकं ॥ ज्ञीमो गजघटां तस्यो-दस्यह्णेणितसंकुलां ॥ १९ ॥ अर्द्धचंद्रशुगैस्तस्य
 केतुकूर्चकचानि च ॥ चिह्नेद पार्थो जननी-वाक्यान्न निजघान तं ॥ २० ॥ प्रत्यानयामास-
 तुस्तौ । रथमारोप्य यज्ञजां ॥ नेमतुर्जननीपादैः । तत्तादृग्वलशालिनौ ॥ २१ ॥ रणश्रमस्र-

माहा०

॥६६५॥

शत्रुंजय

॥६६५॥

वस्वेद-विंदुपिण्डविग्रहौ ॥ तौ तां च जननी स्नेहा-त्पाणिज्यामस्पृशन्मुदा ॥ ३२ ॥

इतस्तेषां महातोष-युतानां नारदो मुनिः ॥ दिवोऽवतीर्थं तन्मध्ये । निषसाद तदर्चितः ॥ ३३ ॥ नीत्वैकांते निजस्वांते । इवाख्यन्नारदोऽथ तान् ॥ दुर्योधनस्याज्जिमतं । शृणुताद्य पृ-
थासुताः ॥ ३४ ॥ युष्माज्जिमोचितः प्राप्य । पुरीं दुर्योधनोऽयमः ॥ तदादि युष्मद्भने । कृतो
पायोऽस्ति पापवान् ॥ ३५ ॥ यदा स्वयमशक्तोऽसौ । हंतुं वः कपटैरपि ॥ तदेत्याघोषणा-
मुच्चैः । पुरे व्यरचयन्निशि ॥ ३६ ॥ यः कश्चिन्मायया बाहु-वल्लेनापि नरोत्तमः ॥ पांडवा-
न् हन्ति राज्यर्द्धं । तस्मै यच्छामि निश्चितं ॥ ३७ ॥ श्रुत्वेति पितृवैरेण । पुरोचनपुरोधसः ॥
सुतो व्यजिज्ञपन्नूप-मायासः कोऽत्र वः प्रज्जो ॥ ३८ ॥ वरदा मम विद्यास्ति । कृत्या-
ख्या सर्वकर्मकृत् ॥ तस्याः प्रज्ञावाचैलोक्य-मपि क्षोज्ञं नयाम्यहं ॥ ३९ ॥ हृष्टस्ततः स
पापिष्ट-स्तमिष्टकरणोद्यतं ॥ वस्त्रालंकारमालाज्जि-रानर्चं प्रशंसं स च ॥ ४० ॥ स साधय-
त्रस्ति विद्यां । समेष्यति च पापवान् ॥ अमोघया तया विश्व-मपि नाशयितुं क्षमः ॥ ४१ ॥
मया साधर्मिकत्वेन । स्नेहेनैतन्निवेदितं ॥ विमृश्यध्वं प्रतीकारं । तदस्याः कोऽपि पांशुवाः ॥

माहा०

॥६६५॥

शत्रुंजय

॥६६६॥

॥ ४२ ॥ साधूक्तं जवता क्रातं । न हि प्रजवतीत्यदः ॥ इत्युक्त्या व्यसृजद्धर्म-सूनुस्तं बहुमा-
नतः ॥ ४३ ॥ समं कुंत्या कलत्रेण । पांडवास्तत्र कर्मणि ॥ प्रमाणयंतोऽथ तपः । कायो-
त्सर्गमनुमुदा ॥ ४४ ॥ एकपादाग्रसंस्थाना-स्तीक्ष्णांशौ दत्तलोचनाः ॥ परमेष्ठिस्तुतिध्यान-
निश्चलास्तस्थुरादरात् ॥ ४५ ॥ सप्ताह्वीमिति ते शीता-तपाद्विक्लेशज्जाजिनः ॥ जिनध्यानस-
माधान-तत्परा व्यतिचक्रमुः ॥ ४६ ॥ अथाष्टमदिने काष्ठा-मुखेज्यः स्पष्टचंमिमा ॥ खंम-
यन् शैलशृंगाणि । सहसा वायुराययौ ॥ ४७ ॥ तदा पवननिर्धूत-शाखिशाखाग्रचालनैः ॥
वित्रस्तकंदुकीयंत-गच्छशैलो मरुन्मुदे ॥ ४८ ॥ यथा यथा महावायु-र्वाति चालितजूधरः ॥
तथा तथाप तद्व्यान-दीपो निश्चलतां जृशं ॥ ४९ ॥

इतश्च हयहेषाजिनः । ह्वेमाजी रथचीत्कृतैः ॥ निःस्वानप्रमुखैर्वाद्यैः । पाटयत्पृथिवीध-
रान् ॥ ५० ॥ चतुर्दिक्षु मिलहर्षा-मेघवन्नरवार्द्धिवत् ॥ रजोजिर्व्यापयद्द्योम । सहसा सैन्य-
माययौ ॥ ५१ ॥ युग्मं ॥ ध्यानस्थिते ततः कुंती-दौपद्यौ कश्चिदेत्य च ॥ अधिरोप्य हय-
स्कंधे । पुनः स्वं कटकं ययौ ॥ ५२ ॥ हा वत्सा हा रणे शूरा । हा वृकोदर हार्जुन ॥ अ-

माहा०

॥ ६६६ ॥

शत्रुञ्जय

॥ ६६७ ॥

मीच्यस्ताड्यमाने नौ । रक्षध्वं मातृवत्नलाः ॥ ५३ ॥ सडौषदिका सा कुंती । ताड्यमाना-
 तिरोषतः ॥ तैः कशाजिरिति प्रौञ्चैः । प्रललाप निजांगजान् ॥ ५४ ॥ युग्मं ॥ श्रुत्वेति ध्या-
 नविधुरा-स्ते रुषात्तास्त्रसंचयाः ॥ दधाविरे सिंहनादैर्-गेर्जतः प्रजयाब्धिवत् ॥ ५५ ॥ अर्जु-
 नस्य शरासारै-रपरैर्योमगामिजिः ॥ तद्भुञ्जुसैन्यं विदधे । जालांतर्गतपङ्क्तिवत् ॥ ५६ ॥ ख-
 ङ्गपाणिर्धर्मसूनु-रन्यूनरणरंगवान् ॥ नद्यत्फणाधरः काल-नागवत्तत्र दियुते ॥ ५७ ॥ कणा-
 निव रिपुव्रातान् । गदया स वृकोदरः ॥ खंडयामास कुशलः । कर्करानिव वारणान् ॥ ५८ ॥
 यमलावस्खलंतौ तौ । वर्षतौ शरधोरणीः ॥ चरंतावपि सेनासु । दुश्चरावित्यजायतां ॥ ५९ ॥
 सदैन्यमिव तत्सैन्यं । पृषत्तैः पार्श्वपाणिजैः ॥ दुःशत्रु सर्वतः कामं । सहसादृश्यमप्यभूत् ॥
 ॥ ६० ॥ कणाद् दृष्टार्थवन्नष्टे । सैन्ये ताड्योष्टशोषिणी ॥ नदन्या धर्मतनयं । कृत्येवापीडय-
 द्बहु ॥ ६१ ॥ सर्वे तृष्णातुरा वारि-विलोकनपराः पुरः ॥ सरः सरोजसंशोभि । सहसा ते
 व्यलोकयन् ॥ ६२ ॥ तत्रोचुंगतरंगाग्र-राजहंसविरातिजे ॥ ते सरस्यातुरा वारि । पपुराकं-
 ठमादरान् ॥ ६३ ॥ तदंबुपानात्सर्वे ते । मूर्छिता इव भूतले ॥ संसारिण इवाकस्मा-दलुठ-

माहा०

॥ ६६७ ॥

शत्रुंजय

॥६६८॥

न ही विधेः क्रमः ॥ ६४ ॥ ब्रमंत्यथ समायाता । शैपदी स्वपतीनिति ॥ लुवतो वीक्ष्य दुः-
खार्ता । दिशोऽपश्यद्विचेतना ॥ ६५ ॥

इतोऽकस्माद्वलताजालै-र्वदकुंतलसंचया ॥ वसानावड्कले काचि-त्पुरंध्री तत्पुरोऽजव-
त् ॥ ६६ ॥ विवक्ति शैपदी किंचि-यावतां तत्पुरःस्थिता ॥ तावद्वलकृष्णांगा । धूम्येव ग-
गनाग्रगा ॥ ६७ ॥ दावाग्रिकपिशं शीर्षे । विशीर्षे केशसंचयं ॥ तदंतरा कपालं च । विघ्नती
तीव्रलोचना ॥ ६८ ॥ कपालकृत्तिकापाणिः । साट्टहास्तातिज्जीषणा ॥ प्राडुरासीदक्षसीव ।
कृत्या सा कृत्तिधारिणी ॥ ६९ ॥ विशेषकं ॥ वीक्ष्य ताडलुँठतः कृत्या । स्वकृत्यकरणोन्म-
नाः ॥ बभ्राम परितो वक्त्रे । रसनां लोलयंत्यथ ॥ ७० ॥ तदर्शनाद्वेपमाना । शैपदी जिल्ल-
नायिकां ॥ चकार स्वांतरे सा च । जगौ कृत्यामकृत्यगां ॥ ७१ ॥ त्वदागमनवातेन । देव्यमी
चर्मदेहिनः ॥ जग्मुर्मूर्ध्नि जयेनाशु । प्राणांस्त्यक्तं च कृणात् ॥ ७२ ॥ न कोऽपि त्रिजग-
त्यस्ति । देवदैत्यनरेष्वपि ॥ यः सहेत तव क्रोधं । दंजोलिमिव वज्रिणः ॥ ७३ ॥ तन्मृतान्
स्वयमप्येतान् । पुनर्मारयसीह किं ॥ अत्र ते पौरुषं किंचि-न्न देवि खलु विद्यते ॥ ७४ ॥

माहा०

॥ ६६८ ॥

अनुजय

इति संबोधिता कृत्वा । नक्तियुक्तोक्तिजिस्तया ॥ मन्यमाना कृतं कृत्यं । हसित्वा क्वचिद-
प्यगात् ॥ ॥ ७५ ॥

॥ ६६ ॥

अथोपसृत्य पांचाली । तान् मृतानिव वीक्ष्य सा ॥ मूर्खीते विललापोच्चैः । पुनः पुन-
रनर्तका ॥ ७६ ॥ ततस्तस्याः प्रमार्ज्याश्रू-एयाख्यज्जिह्वनितंविनी ॥ किं रोदिषि वृथा बाले
। सुशीलेऽरण्यमध्यगा ॥ ७७ ॥ मायया मूर्खितानेतान् । मणिकालानदीजलैः ॥ पुनरुक्तीव-
य गुणा-निव शीलेन यज्ञजे ॥ ७८ ॥ तत् श्रुत्वा शैषदी हृष्टा । प्रत्यासन्ननदीजलैः ॥ सु-
धाजिरिव सन्नर्तु-नज्जिष्योदजीवयत् ॥ ७९ ॥ सुसोन्निता इवाकस्मात् । पांडवाश्चित्रतांड-
वाः ॥ शैषद्या वचनैश्चित्ते । चिंतयामासुरित्यथ ॥ ८० ॥ को नृपः सैन्यसंज्ञारै-रत्रागात्केन
यज्ञजा ॥ अषाहारि सरः क्वैत-द्विषविच्छुरितांबुमत् ॥ ८१ ॥ प्रिया स्वयमिहायाता । पु-
लिंद्या वचनैरथ ॥ मणिकालाजलैरस्मा-नुदजीवयदा विधिः ॥ ८२ ॥ विव्रमः किमयं चि-
त्ते । किं वा दैवविजृंजितं ॥ किमिदं स्वप्नदृष्टार्थं । इवाश्चर्यनिबंधनं ॥ ८३ ॥ तेषु चिंतापरे-
ष्वित्थं । द्योतयंस्तेजसा दिशः ॥ कश्चिद्देवः पुरो ज्ञूत्वा । जगौ तानिति शुद्धगीः ॥ ८४ ॥

माहा०

॥ ६६ ॥

शत्रुंजय

॥६७॥

कुचकं ॥ धर्मसूनो कथं चित्ते । चित्रीयस्यत्र कर्मणि ॥ मायेयं मत्कृता सर्वा । कृत्याकर्त-
 व्यवंचका ॥ ७५ ॥ अर्हतां जवतां ध्याना-नुष्ठेऽहं हरिणामरः ॥ शक्रानीकपतिर्मायां । वि-
 धायावंचयं सुरीं ॥ ७६ ॥ समये स्मरणीयोऽह-मित्युक्तवाज्जरणान्यदात् ॥ विसृष्टस्तैर्दिवं प्रा-
 प । स देवः परमधिकः ॥ ७७ ॥ गतांतराया प्राक्पुण्या-द्विशेषात्तेऽथ पांशवाः ॥ अमान-
 जिनसङ्ख्यात-परा आसन् समाधितः ॥ ७८ ॥ मध्याह्ने त्वन्यदा धान्ये । निष्पन्ने पुण्यविभ्र-
 हः ॥ कश्चिन्मासतपास्तत्र । पारणायागमन्मुनिः ॥ ७९ ॥ साक्षाद्भ्रमरसं जैन-मुनिं तं वी-
 द्य पांशवाः ॥ हर्षोत्कर्षज्जरान्नेभुः । सिंचतोऽश्रुकणैर्मर्द्दी ॥ ८० ॥ रोमांचकंचुकवराः । पा-
 पारिं जेतुमुद्यताः ॥ स्तुवंतः स्वं मुदा दानं । जक्त्या ते मुनये ददुः ॥ ८१ ॥ युष्मं ॥ दि-
 वि दुंदुजयो नेदुः । पेतुः कांचनवृष्टयः ॥ चेलोच्छ्रयोऽज्जवद्वाणी । जयेत्यवितथा तथा ॥
 ॥ ८२ ॥ तुष्टास्मि दानमाहात्म्या-द्वत्साः शासनसुर्यहं ॥ द्वादशाब्दी व्यतिक्रान्ता । वने वो
 दुस्सहेति हा ॥ ८३ ॥ इतल्लयोदशं वर्षं । मत्स्यदेशे स्थिता ननु ॥ अतिक्रामंतु तद्वेष-प-
 रावर्त्तपरायणाः ॥ ८४ ॥ इत्युक्त्वा सा तिरोधत्त । पांशवा अपि तद्वचः ॥ संज्यूय व्यमृशंस्त-

माहाण

॥६७॥

शत्रुंजय

॥६३१॥

त्र । जानंतः स्वं प्रतिश्रवं ॥ ६५ ॥ कंकाख्यो द्विजवेषोऽहं । स्थास्ये वैराटराड्गृहे ॥ इत्यू-
चे धर्मतनयो । मानसिद्धिनिबंधनं ॥ ६६ ॥ ज्रीमोऽन्यधत्त सूडोऽहं । स्थास्ये वल्लवनामजृ-
त् ॥ बृहन्नडाख्यो ज्ञाव्येष—स्तद्धृदे शाक्रिराह च ॥ ६७ ॥ अश्वाधिजूर्गेधिकोऽहं । स्थाता न-
कुल ऊचिवान् ॥ गोविंदस्तंत्रपालाख्यः । स्थास्ये तस्माद्वधुर्जगौ ॥ ६८ ॥ कृष्णाप्युवाच
सैरंध्री । राजपत्न्या अहं ननु ॥ जवित्री किल तत्कर्म । शर्मकृन्मम सांप्रतं ॥ ६९ ॥

इत्यालोच्य मिश्रः सर्वे । स्वस्ववेषधराः क्रमात् ॥ विराटराष्ट्रमासेडु—रविज्ञाता जनैः
क्वचित् ॥ १०८ ॥ पुरीपरिसरे पितृ—वने शंबतिरोहितं ॥ शमीस्कन्धे न्यधुः शस्त्र—संचयं पां-
डुनंदनाः ॥ १ ॥ प्राप्ताः सज्जां विराटेन । नियुक्ताः स्वस्वकर्मणि ॥ सन्मानिताः सुखं तत्र ।
तस्थुस्ते गुप्तवृत्तयः ॥ २ ॥ सर्वे ते प्रत्यहं प्रातः—स्तथाय जननीं निजां ॥ नेमुर्गुप्तां कचिद्धे-
श्म—न्येतद्विद्वां च संव्यधुः ॥ ३ ॥ ज्रीमस्तत्र स्थितः सूद—वृत्या मल्लज्जटान् रणे ॥ निज-
घानान्यदा जूपा—द्विशेषान्मानमाप च ॥ ४ ॥ षडुत्तरशतं तत्र । सुदेष्णायाः सहोदराः ॥
अज्ज्वन जूपतेः शाला—स्तेषु मुख्यो हि कीचकः ॥ ५ ॥ स कदाचित्सुदेष्णायाः । सद्ने दु-

मादाप

॥६३१॥

शत्रुंजय

॥६३३॥

पदात्मजां ॥ रूपलावण्यमर्यादा-मपश्यन्मोहमाप च ॥ ६ ॥ स रोमांचमिषात्काम-वाणा-
निव बहंस्तरां ॥ प्रत्यंगं प्रययौ वेदम । धुन्वन्मूर्छानमादरात् ॥ ७ ॥ स्मरोपचारचतुरै-र्ज्ञै-
पदीमन्यदा स हि ॥ वचोन्निः प्रार्थयन् प्राप । तस्या धिक्कारमुच्चकैः ॥ ८ ॥ नयत्स्मरशर-
व्यग्र-समग्रांगविचेतनः ॥ सुदेष्णायाः स तत्कृत्स्नं । स्वाज्ञित्वापं न्यवेदयत् ॥ ९ ॥ दुःसा-
ध्यव्याधिनिर्मग्नं । सुदेष्णा तमवोचत ॥ मिषादेनां त्वदावासं । मन्नियुक्तां तथार्थयेः ॥ १० ॥
तयेत्याश्वासितो मूढः । प्रौढमन्मयतापजृत् ॥ गत्वा गृहानब्जशय्यां । शोषयन्नस्वपत्तदा ॥
॥ ११ ॥ प्रजिघायान्यदा कृष्णां । बलात्कीचकधान्नि सा ॥ व्याजेनब्रान्धवं तस्याः । संगदेव
जिजीविषुः ॥ १२ ॥ तामायांतीं गृहान् स्वस्य । दत्तजूलोचनामसौ ॥ निरीक्ष्योत्क इवोत्प्रा-
य । प्रसारितकरो जगौ ॥ १३ ॥ एहोहि कातराक्ष्येहि । देहि मदेहगेहिनि ॥ परिष्वंगमनंगार्त्तं
। मां च संप्रीणय प्रिये ॥ १४ ॥

इति श्रुतिकटु श्रुत्वा । तद्वाक्यं झैपदी जगौ ॥ ४ ॥ मावोच इति रे मूढ । वचनं मयि
पापवत् ॥ १५ ॥ गुप्ता मत्पतयः पंच । त्वामन्यायकरं ननु ॥ नयिष्यंत्यपि पंचत्वं । तत्त्वं

माहा०

॥ ६३३ ॥

शत्रुंजय

॥६३३॥

मनसि संश्रय ॥ १६ ॥ इत्यालंपतीं तां कृष्णां । स कृष्णचरितस्ततः ॥ धृत्वा केशेषु चर-
 णै-निजधान कृतार्त्तगां ॥ १७ ॥ तस्मात्कथंचिदासाय । गगन्त्री सोनिकादिव ॥ सा मोहं
 धूलिलिप्तांगा । ययौ मत्स्यप्रज्ञोः सज्जां ॥ १८ ॥ दृष्ट्वा धर्मसुतं तत्र । मुक्तकेशा कुशोदरी ॥
 विललाप पतीन् गुप्ता-जिधानाह्वरमित्यथ ॥ १९ ॥ ये स्थिरा युधि ये ज्ञीमा । जयांका ये
 च दोर्ज्ञतः ॥ सन्नितैरप्यहं राजन् । कीचकेन कदर्थिता ॥ २० ॥ इत्यालंपतीं तां कूट-रो-
 षाह्वरमवोचत ॥ कंकस्ते पतयः केचि-त्सुगुप्ताः संति चेत्क्वचित् ॥ २१ ॥ ज्ञीमश्चेत्तव को-
 ऽप्यस्ति । त्राता त्वां नियतं स हि ॥ दुरोदरेऽत्र मा विघ्नी-ज्ञूया व्रज निकेतनं ॥ २२ ॥ से-
 ति श्रुत्वा गता रात्रौ । तज्ञीमायाप्यचीकशत् ॥ ज्ञीमोऽप्याश्वास्य मधुरो-क्तिजिस्तामूचिवा-
 निति ॥ २३ ॥ दुर्योधनागो यन्मृष्टं । तद्धर्मसुतसत्यता ॥ सांप्रतं कीचकस्यागः । सोढुं मे न
 हि सांप्रतं ॥ २४ ॥ कूटसंगमवाग्नारै-राह्वये रंगमंडपे ॥ तमद्य रात्रौ त्वद्दृष्टं । यथा ह-
 न्मि दुतं रणे ॥ २५ ॥ ज्ञीमेनाश्वासिता सेति । मिलितं कीचकं पथि ॥ कूटस्नेहाह्वरै रंग-स-
 ज्ञामाकारयन्निशि ॥ २६ ॥ हृष्टस्तैरह्वरैर्मूर्खः । स पूर्वप्रहरे निशः ॥ प्रिये कुत्रासि कुत्रासी-

माशो

॥६३३॥

शत्रुंजय

॥६७४॥

त्युच्चरन् मंडपं ययौ ॥ २७ ॥ द्रौपदीवेषजृज्जीमः । स्पृष्टस्तेन कृष्णाङ्गात् ॥ तं जघानादृष्टचा-
 रः । प्रापद्देशान्महानसं ॥ २८ ॥ प्रातस्तद्वांधवा वीक्ष्य । तमदृष्टचरान्मृतं ॥ आरोग्यं शि-
 विकं यांतो—ऽपश्यंस्तां माजिनीं पुरः ॥ २९ ॥ एतदर्थं बंधुवधो । वदंत इति तेऽथ तां ॥ धृ-
 त्वा केशेषु चक्रुषु—श्रिताग्रौ हेप्तुमुत्सुकाः ॥ ३० ॥ रुदंती मनसा जर्तुन् । स्मरंती दुपदा-
 त्मजा ॥ जगृहे तैश्चितापार्श्वं । स्वा लक्ष्मीरिव देहिनी ॥ ३१ ॥ ततोऽकस्माद्वक्त्रेष्टी । समे-
 न्योन्मूढ्य पादपान् ॥ कीचकान् कुट्टयित्वाग्रौ । चिक्षेपाक्षेपतो बली ॥ ३२ ॥ दत्वाग्रावाहु-
 तीर्ज्जीमः । कीचकैर्द्रुपदात्मजां ॥ चकारादुषितां स्वस्य । शान्तिलक्ष्मीमिवांगिनीं ॥ ३३ ॥ ता-
 न् गंधर्वहतान् ज्ञात्वा । मत्स्यराट् बंधुशोकतः ॥ सुदेष्णां विह्वलां प्राह । स्नेहाडुह्यास्य पू-
 र्वतः ॥ ३४ ॥ अहानि कानिचिदेवि । वितथं मा कुरुष्व मां ॥ सन्मानय च सैरंध्रीं । त्य-
 क्तकोपा सुलोचने ॥ ३५ ॥ स्वरूपज्ञाजस्तत्कांताः । प्राप्ते काले स्वयं त्विमां ॥ नेष्यंतीति
 च संबुद्धा । जर्त्रा सा सुस्थिताऽज्जवत् ॥ ३६ ॥ युग्मं ॥

इतो दुर्योधनादेशा—देशानालोक्य जूरिशः ॥ अदृष्ट्वा पांडुजानेत्य । हेरिकास्तं व्यजि-

मादा०

॥६७४॥

शत्रुं जय

॥ ६७५ ॥

इपन् ॥ ३७ ॥ राजंस्त्वज्जीतिपाशो धौ । कच्छपा इव पांडवाः ॥ संतोऽप्यसंत इव ना-स्मा-
ज्जिरासाक्ताः क्वचित् ॥ ३८ ॥ श्रुत्वेति ज्जीष्मविदुर-मुखमैकत पार्थिवः ॥ पग्निज्ञाय च त-
ज्जावं । प्राह तं स्वर्धुनीजवः ॥ ३९ ॥ नेतयो यत्र नो ज्जीति-र्यत्र नो रोगसंज्ञवः ॥ ल-
क्ष्यंते पांडवास्तत्र । स्वयमर्हद्विहारवत् ॥ ४० ॥ जगुर्दूतास्ततो मत्स्य-देशो देशेषु राजते ॥
धनैर्धान्यैर्दिवः खंड-मिवाधिव्याधिवर्जितः ॥ ४१ ॥ अथाददे वचो दुर्यो-धनो ज्ञेयाः कथं हि
ते ॥ गुप्ताः शल्यमिव प्रौढ-द्वयप्रथिमाकराः ॥ ४२ ॥ ऊचे सुशर्मानृपति-स्ततो नत्वा सु-
योधनं ॥ तन्निश्चितं पांडुसुता । मत्स्यदेशे चरन्ति ते ॥ ४३ ॥ तन्मत्स्यराजनगरा-ज्जोकुलं ज्ञा-
गृहरामदे ॥ यथा स्वयमकालेऽपि । प्रत्यक्षास्ते ज्ञवन्ति हि ॥ ४४ ॥ मत्स्याधिज्ञूः परो वै-
री । ह्येकतः स निगृह्यते ॥ अन्यतो गोहरणतो । हन्यन्ते पांडवा अपि ॥ ४५ ॥ सुशर्मणो मं-
त्रमिति । श्रुत्वा नुव्रोऽर्कसूमुखैः ॥ दुर्योधनोऽचलत्सैन्यै-र्धृतगोहरणाशयः ॥ ४६ ॥ त्रिगर्त्ताधि-
पतिर्याम्य-दिग्मुक्ताः सुरज्जीरज्जीः ॥ अहरहल्लिसेन्येन । विराटनगरांगणे ॥ ४७ ॥

तदा कलकलाराव-व्याकुलानन आलपत् ॥ शीघ्रं गोपाल आगत्य । विराटनृपतिं न

माहा

॥ ६७५ ॥

शत्रुञ्जय

॥६७६॥

मन् ॥ ४७ ॥ राजन् यः कीचकेनाजौ । जंगमध्यापितो जृशं ॥ सुशर्मा सोऽहरत्स्वत्पुः-प-
 रिता गोकुलं चरत् ॥ ४८ ॥ क्रोधोद्धुरोऽथ धरणी-धवः कोदंडटंकृतैः ॥ कुर्वन्ननेनं भुवनं ।
 तसैन्योऽरीनधावत् ॥ ४९ ॥ युतः पुत्रैः सूर्यशंख-मंदिराश्वमुखैर्वरैः ॥ सन्नद्धयोधपटलः । स
 शत्रूनन्यवेष्टयत् ॥ ५० ॥ परस्परामर्षवतां । रणतांडवशालिनां । तेषां बाणोत्करैर्व्योम ।
 व्यानशे रिपुघातिभिः ॥ ५१ ॥ कणात्सहस्रांशुरिव । तमिस्राणि विराटराट् ॥ वैरिसहस्रम-
 वधी-दस्तमाप च ज्ञास्करः ॥ ५२ ॥ ताटगजटवधकुड-स्त्रिगर्जनृपतिस्ततः ॥ ध्वानयन् ध-
 नुरुद्धांतं । मत्स्यराजमधावत् ॥ ५३ ॥ तस्मिन् वेगात्रिगर्तेशे । शस्त्रवर्षिण्यमर्षिणि ॥ सै-
 न्ये त्रासं गते त्वेकः । स्थिरोऽनून्मत्स्यजूपतिः ॥ ५४ ॥ उदंडकांडजालेन । मुक्तेनाथ सुशर्म-
 णा ॥ रणाब्धौ विधुरो जातो । मत्स्यवन्मत्स्यजूपतिः ॥ ५५ ॥ कणाद्ध्यस्त्रं च विरथे । व-
 ध्वा मत्स्यनृपं रथे ॥ क्लृप्त्वा त्रिगर्जनृपतिः । प्राचलत्सैन्यसंयुतः ॥ ५६ ॥ ततो युधिष्ठिरो
 जीमो । यमलौ च क्रुधेरिताः ॥ त्रिगर्तेशचमूं काम-मुपडुडुवुरुन्मदाः ॥ ५७ ॥ दास्ये दा-
 सस्तवैश्वर्य-मित्याख्यन् स त्रिगर्तराट् ॥ बद्धे जीमेन मत्स्येशं । निर्वधं कुर्वता कणात् ॥

मात्ता

॥६७६॥

शत्रुंजय

॥ ५९ ॥ हृष्टस्तदा विराटेश-स्तत्रैव निशि सोत्सवः ॥ उवास पांशुवाख्यान-सुहितो धर्म-
सूनुना ॥ ६० ॥

॥ ६७७ ॥

अथोत्तरकुकुप्मुक्ताः । सुयोधननृपः प्रगे ॥ विराटनगरोपांते । गा जहार विचारमुक्
॥ ६१ ॥ ततस्त्वरितमागत्य । गोपालोत्तःपुरस्थितं ॥ कुमारमुत्तरं धेनु-हरणं तन्न्यवेदय-
त् ॥ ६२ ॥ ततो रोषोद्धतस्त्रीर्यो । मातृजायाजनाग्रतः ॥ व्याचख्यावुत्तरः सार-सारधिर-
हितोऽस्म्यहं ॥ ६३ ॥ नो चेदेकोऽपि कोपेन । पवमान इवोद्धतसन् ॥ उन्मूलयामि कुरुज-
वैरिसैन्यदुमावलीः ॥ ६४ ॥ युग्मं ॥ तदूर्जितमिति श्रुत्वा । यज्ञजातःसमत्सरा ॥ जगौ वृ-
हन्नमाख्यो यः । कलाचार्यः स्वसुस्तव ॥ ६५ ॥ सारथिः स हि पार्थस्य । तत्तद्दीरविमर्दने
॥ तवापि ज्ञविता योग्यो । यथाकामीनयानकृत् ॥ ६६ ॥ युग्मं ॥ कुमारोऽथानुजां प्रेष्या-
निनाय च बृहन्नडं ॥ धारयामास च तदा । सारथ्यं बहुयत्नतः ॥ ६७ ॥ व्यत्ययेन दधत्पूर्वं
। हासयन् युवतीजनं ॥ बज्जार कवचं पार्थो । रथमध्यास्त च कृणात् ॥ ६८ ॥ पार्थवाहि-
तधौरेय-वेगात्कौरववाहिनीं ॥ आससादोन्नददंति-दंतुरामुत्तरः पुरः ॥ ६९ ॥ दृप्तं जीष्मक-

माहा०

॥ ६७७ ॥

शत्रुं जय

॥६७८॥

पादित्य—सूनुदुर्योधनादिभिः ॥ बलं वीक्ष्योत्तरः प्रोचे । पार्थ स पृथुवेषधुः ॥ ७० ॥ वृहन्नड
खेस्तेजो—दीप्रदंतुरशस्त्रजृन् ॥ सर्वत्र विस्तृतमिदं । बलं नालं विलोकितुं ॥ ७१ ॥ ततः पा-
र्थो हसित्वोचे । कृत्रियान्वयज्ञूरसि ॥ तदुक्त्वापि स्त्रियां पार्श्वे—ऽधुना किमिव बहसि ॥
॥ ७२ ॥ रणारंजप्रणयिनां । कृत्रियाणां रिपुग्रहे ॥ जीवितं राज्यलाभाय । कीर्तिलाभाय
पंचता ॥ ७३ ॥ यदि मृत्योः कीर्तिफलं । कदलीतुल्यमस्तु मा ॥ तन्ममेति गिरं प्राह । कु-
मारोऽपि ज्ञयातुरः ॥ ७४ ॥

इत्युक्त्वा स्यंदनादत्त—ऊँपो मत्स्यनेरंङ्गः ॥ गंतुकामोऽर्जुनेनोचे । दत्तऊँपेन पृष्टतः ॥
॥ ७५ ॥ धीरो जत्र कुमारत्वं । मम पार्थस्य सारथिः ॥ जव येन रिपून् जित्वा । त्वयि की-
र्तिं निवेशये ॥ ७६ ॥ अतो निर्जीः शंवाकार—वृत्तं चापं ममेधुधीं ॥ समानय शमीस्कंधा-
द्विचिकित्साविवर्जितः ॥ ७७ ॥ इत्याख्याय स्वरूपं स्वं । बंधूनां च धनं जयः ॥ गृहीतास्त्रो
रग्यारूढः । प्राचाखीत्सैन्यसन्मुखं ॥ ७८ ॥ इतो गंगासुतो वीक्ष्य । तं शंखध्वनिजैरवं ॥ ज-
गौ दुर्योधनं पार्थ । एष स्त्रीवेषधारकः ॥ ७९ ॥ तन्नूनं समये प्राप्ता—नद्य वोऽयं जिघांस-

माहा०

॥६७८॥

शत्रुंजय

॥६३८॥

ति ॥ जगन्नयप्रमोदाया-नेन संघेहि सांप्रतं ॥ ८० ॥ नो चेद्वलचतुर्थांश-गुप्तस्त्वं गोव्रजैः स-
ह ॥ याहि रक्ष्यो हि नृपति-र्वयमस्यांतरे स्थिराः ॥ ८१ ॥ पितामहादिति श्रुत्वा । मंत्रं दु-
र्योधनोऽनुत् ॥ बलांशेन समादाय । गोकुलं ज्नीरुकोऽचलत् ॥ ८२ ॥ तद्दीक्ष्य फाट्यगुनः प्रो-
चे । कुमारं मन्त्रयादसौ ॥ पलायते धार्तराष्ट्र-स्तद्व्यानिह चालय ॥ ८३ ॥ तेनाथ शक् त-
था नुव्रो । रथो रविरथोपमः ॥ प्रापारिसैन्यं सदैव ॥ तत्केतुकपिवृक्तैः ॥ ८४ ॥

पार्थोऽथ दध्मौ स्वं शंखं । यथा तन्नादमोहिताः ॥ स्वयं व्याजुघुदुर्गाव । उत्पुच्छाः स्व-
पुरंप्रति ॥ ८५ ॥ कलंकः प्रथितो वंशे । गाश्च पूर्वं जिहीर्षता ॥ त्वयाधुना नश्यता तु । ज-
गौ पार्थः सुयोधनं ॥ ८६ ॥ मिलिते वैरिणि तथा । किं गंतुं शक्यमित्यपि ॥ तत्तिष्ठ धन्व
संघेही -त्युक्त्वाधिज्यं धनुर्धधात् ॥ ८७ ॥ तदा पार्थशरासारैः । पूरिते गगनार्णवे ॥ नालहि
शात्रवग्राह-गजकलपसंचयः ॥ ८८ ॥ जटकोटिहयं वीक्ष्य । पार्थः पृथुदयान्वितः ॥ संमोह-
नास्त्रममुच-दस्वप्नस्वप्नकारणं ॥ ८९ ॥ चतुरंगापि सा सेना । सुदतीव चतुर्विधा ॥ पार्था-
नंगशरासंगा-न्मोहमाप सज्जर्तका ॥ ९० ॥ मुक्त्वा ज्नीष्मव्रतं ज्नीष्मं । निशणेष्वपरेष्वथ ॥

माहा०

॥६३९॥

शत्रुंजय

॥६८०॥

स्मृतोत्तरावचाः पार्श्वौ । जगौ मत्स्येशनंदनं ॥ ए१ ॥ दुर्योधनस्य नीलानि । पीतान्यादित्य-
जस्य च ॥ विचित्रवर्णान्यन्येषां । वासांस्याहर वेगतः ॥ ए२ ॥ तथा कृते तेन शरैर्घृतो
ज्जीष्मस्य वाजिनः ॥ हत्वार्जुनः पुरं प्राप । रिपुसैन्यं च डुडुवे ॥ ए३ ॥ पुरं विराटो विज-
यी । तत्प्राक् प्राप्तः प्रमोदजाक् ॥ रिपुपृष्ठे गतं ज्ञात्वा । सुतं किंचिददूयत ॥ ए४ ॥ याव-
त्सन्नाहयेत्सेनां । स सुतानुगतिस्पृहः ॥ तावच्चरैः कुमारस्य । जयोऽशंसि प्रमोदिजिः ॥
॥ ए५ ॥ राजमानो मुदा राजा । कारयन्नगरोत्सवं ॥ स्वयं चकार कंकेन । सज्जायां सारि-
खेलनं ॥ ए६ ॥ प्रशंसंतं सुतजयं । कंकः प्राह नरेश्वरं ॥ जयोऽस्य किं न सुखज्ञो । यंता
यस्य बृहन्नरः ॥ ए७ ॥ इतो रथादवारुह्या-र्जुने याति निजाश्रयं ॥ उत्तरस्तु सज्जासीनं ।
नत्वा जूषमुषाविशत् ॥ ए८ ॥ उवाच च मया राजन् । जयो यस्मादवापि सः ॥ प्रत्यह-
तामतरुपहः । स्वयमेष्यति बंधुयुक् ॥ ए९ ॥ ततस्तृतीयेऽहि युधि-ष्टिरः स्नातः सुवस्त्रयुक् ॥
कृतार्हत्पूजनः क्षुब्ध-देवतेभ्यो वारिं व्यधात् ॥ १०० ॥ स्वरूपज्ञाजश्वत्वारः । परे धर्मसुतं सु-
दा ॥ नेमुः सिंहासनस्थं च । विराटोऽपि नमोऽकरोत् ॥ १ ॥ इदं राज्यमियं संप-तत्रान्य-

माहा०

॥६८०॥

शत्रुंजय

॥६७॥

दपि ते विज्ञो ॥ विराटेनेति विज्ञत-स्तत्रास्थाधर्मसूः सुखात् ॥ १ ॥ नत्वा विराटः स्वसुता
 -मुत्तरामज्जिमन्यवे ॥ पार्थपुत्राय योग्येति । धर्मपुत्रं व्यजिज्ञपत् ॥ २ ॥ सोऽथ दूतैरज्जि-
 मन्यु-मानिनाय हरेः पुरात् ॥ समं च ज्ञागिनेयेन । तत्रागादपि माधवः ॥ ४ ॥ सुदिने
 माधवश्चक्रे । मत्स्यपाण्डवहर्षदं ॥ प्रीत्याज्जिमन्यूत्तरयोः । पाणिग्रहमहोत्सवं ॥ ५ ॥ अथो ह-
 ष्ठो हृषीकेशो । विराटानुज्ञया समं ॥ पितृस्वस्त्रा पाण्डुसुता-न्निनाय द्वारिकापुरीं ॥ ६ ॥ च-
 त्वारः पाण्डवास्तत्र । यादवानां च कन्यकाः ॥ चतस्रः पर्यणेषुस्ते । दत्तास्तज्जनकैर्मुदा ॥ ७ ॥

इतश्च रुक्मिणी स्वप्ने-ऽवलकृवृषजस्थिते ॥ विमाने स्वं निषण्णं च । दृष्ट्वाचख्यौ सु-
 रारये ॥ ८ ॥ सोऽप्याह ज्ञावी ते सूनु-स्तत् श्रुत्वा कापि चेटिका ॥ तदाह सत्यज्ञामायै ।
 सापि कृष्णांतिकं ययौ ॥ ९ ॥ इस्तिमद्धो मया स्वप्ने-ऽदर्शिं चाह हरिः पुनः ॥ तत्कूटमि-
 गितैर्ज्ञात्वा । प्राह मा खेदमुद्ग्रह ॥ १० ॥ ज्ञामाप्युवाच चेत्कूट-मिदं तत्परिणेष्यति ॥ पूर्वं
 यस्याः सुतो देयाः । स्वकेशा ह्यनया तदा ॥ ११ ॥ साक्षिणः प्रतिभुवश्च । कृत्वा ते तत्र ज-
 ग्मतुः ॥ दैवादुज्जे अपि पुन-र्गर्जं च दधतुर्वरं ॥ १२ ॥ प्रद्योतनत्वात्प्रद्युम्नो । रुक्मिण्या नन्द

माहा०

॥६७॥

शत्रुंजय

॥६८१॥

नोऽजवत् ॥ ज्ञानुश्च सत्यज्ञामाया । मिथः स्पर्धापरे हि ते ॥ १३ ॥ प्राग्वैराडुकिमणीवेशो
 । धूमकेतुस्तदा सुरः ॥ एत्य कृष्णाद् गृहीत्वाज्जै । प्रतिवैताह्यमज्यं गात् ॥ १४ ॥ तत्र टंक-
 शिलायां तं । मुक्त्वा देवस्तिरोदधे ॥ लात्वैनं खेचरः काल-संवरः स्वपुरं ययौ ॥ १५ ॥ प-
 ल्प्यै कनकमालायै । पुत्रत्वेनार्पयच्च तं ॥ जातोऽथ मत्सूनुरिति । घोषणां स्वपुरे व्यधात्
 ॥ १६ ॥ स तत्रापि हि पुत्रत्व-प्रीत्या ललितमानसः ॥ ववृथे नाम तस्यासी-त्प्रद्युम्नः कां-
 चनद्युतिः ॥ १७ ॥ अथ दुःखातुरं कृष्णं । ज्ञात्वा सीमंधरार्हतः ॥ नारदस्त्वरितं पुत्रो-दं-
 तादप्रीणयत्तदा ॥ १८ ॥ रुक्मिण्या प्रागज्जवे यच्च । घुसृणाक्तेन पाणिना ॥ अंडान्यादाय मु-
 क्त्वा च । मयूरी वंचिता भ्रमात् ॥ १९ ॥ तेनाधुनापि पुत्रेण । वियोगोऽस्या वज्रूव हि ॥
 श्रुत्वेति साक्षात्तं दृष्ट्वा । नारदः प्रययौ पुनः ॥ २० ॥ जविता षोडशाब्दांते । सुतेन सह सं-
 गमः ॥ इत्यार्हतेन वचसा । स्वस्था तस्थौ च रुक्मिणी ॥ २१ ॥

मादा

॥६८२॥

इतश्च सर्वशास्त्रास्त्र-कुशलो विक्रमी क्रमात् ॥ प्रद्युम्नो युवतीचित्ते । प्रद्युम्न इव सोऽ-
 जवत् ॥ २२ ॥ उद्यौवनं तं कनक-माला व्यालोक्य सादरात् ॥ अज्रूत्स्मरातुरा धिग् धिग्

शत्रुंजय

॥ ६८३ ॥

। नारीणामविचारतां ॥ ११ ॥ मन्यमाना निजं जन्म । तारुण्यं च वृथाप्य सा ॥ विना त-
 ज्ञोगमूचे तं । सविकारवचोन्नरैः ॥ १४ ॥ महाज्ञाग स्मरोर्वाग्नि-तापितं महपुर्नवान् ॥ स्व-
 देहस्पर्शसुधया । निर्वापयतु सांप्रतं ॥ १५ ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा । दूनश्चित्तेऽतिकृष्णसूः
 ॥ अब्रवीद्दिगिदं पापं । त्वं मातात्वत्सुतोऽस्मि यत् ॥ १६ ॥ साप्यूचे नास्मि ते माता । सं-
 वरेण क्वचिन्नवान् ॥ प्राप्तः संवर्द्धितश्चापि । ज्ञोगान् भुङ्क्व ततो मया ॥ १७ ॥ गृहाण गौ-
 रीप्रङ्गण्यौ । विद्ये विश्वजयक्रमे ॥ वितथं वचनं मे तु । मा कृथास्त्वं दयामय ॥ १८ ॥ न
 ह्यकृत्यं करिष्यामी-त्यंतर्निश्चित्य कृष्णसूः ॥ ऊचे प्रयत्न मे विद्ये । करिष्ये त्वद्वचस्ततः ॥
 ॥ १९ ॥ स लब्ध्वासाधयद्विद्ये । रंतुं तं प्रार्थयच्च सा ॥ मन्माता मङ्गुरुस्त्वं चे-त्युक्त्वा सो-
 ऽगात्पुराहृदिः ॥ २० ॥ नखैः कनकमाला स्वं । देहं दीर्त्वा कलिं व्यधात् ॥ किमेतदिति पृ-
 ष्ठंत-स्तत्सुताश्च समाययुः ॥ २१ ॥ ज्ञात्वा पराज्जवं मातुः । कुपितास्त उदायुधाः ॥ आग-
 ष्ठंतो हता विद्या-वलेनाच्युतसूनुना ॥ २२ ॥ संवरं च सुतवध-क्रुद्धं जित्वा स लीलया ॥
 व्याहरत्कनकमाला-वृत्तांतं च सुदारुणं ॥ २३ ॥ तदा च नारदोऽभ्येतः । प्रयुम्नेन स पूजि-

माहा०

॥ ६८३ ॥

शत्रुंजय

॥६८४॥

तः ॥ शशंस तस्मै रुक्मिण्याः । सीमंधरजिनोदितं ॥ ३४ ॥ ज्ञामाया ज्ञानुकः सूनुः । प्र-
थमं परिणेष्यति ॥ त्वन्मात्रा किल दातव्याः । स्वकेशाः पणहारिताः ॥ ३५ ॥ केशदानवि-
प्लवेन । त्वद्वियोगरुजा च सा ॥ सत्यपि त्वयि तनये । मरिष्यत्येव रुक्मिणी ॥ ३६ ॥

सनारदोऽपि प्रद्युम्न-स्ततः प्रज्ञप्तिनिर्मितं ॥ विमानमारुह्य ययौ । चाश्वेव द्वारिकां पु-
रीं ॥ ३७ ॥ सविमानं मुनिं बाह्यो-द्याने मुक्तवान्यवेषजृत् ॥ जन्ययात्रामथापश्यत् । स
ज्ञान्वर्धमुपागतां ॥ ३८ ॥ हत्वा विवाह्यां तत्कन्यां । सोऽमुचन्नारदांतिके ॥ कृष्णोद्यानं च वि-
द्यान्नि-श्च्युतपुष्पफलं व्यधात् ॥ ३९ ॥ जलाशयेभ्यः सर्वेभ्यो-ऽशोषयच्च जलान्यपि ॥ वि-
तृणं च पुरं कृत्वा । बहिर्वाहमवाहयत् ॥ ४० ॥ स्पृहयालुर्हयं मूढया-ज्ञानुकस्तं च वाहयन्
॥ मायया पातितः सर्वै-र्हस्यमानः पुरीं ययौ ॥ ४१ ॥ प्रद्युम्नोऽथ द्विजीज्ञूय । पठन् वेदं पु-
रांतरा ॥ चकार सरलां दासीं । ज्ञामायाः कुब्जिकामपि ॥ ४२ ॥ यथेष्टमर्थयन् ज्ञोज्यं मा-
याविप्रस्तया सह ॥ ज्ञामौकः प्राप ज्ञामा तु । तं न्यवेशयदासने ॥ ४३ ॥ ऊचे च द्विज रु-
क्मिण्या । मां रूपेणाधिकां कुरु ॥ सोऽप्यज्ञापत यथेवं । विरूपा जवतद्भुतं ॥ ४४ ॥ तद्भु-

माहाप

॥६८४॥

दात्रुंजय

॥६८५॥

क्त्या मुंडितशिरो-जीर्णवासोजनोक्ता ॥ सा जूत्वा कुलदेव्यग्रे-ऽजपह्नुवडेति गां ॥ ४५ ॥
 सभुंजानोऽथ विप्रोऽपि । विद्या शक्त्यान्नपानके ॥ समापयच्च चेटीजिः । समुत्तिष्ठेति जल्लिप-
 तः ॥ ४६ ॥ स बालमुनिवेशोऽथ । रुक्मिण्याः सदनं ययौ ॥ सा तु तदर्शनादेव । दूरं प्री-
 त्यातिमोदिता ॥ ४७ ॥ तदासनार्थं रुक्मिण्यां । गतायां स उपाविशत् ॥ कृष्णसिंहासने र-
 म्ये । साय दृष्ट्वा जगाविति ॥ ४८ ॥ कृष्णं वा कृष्णजातं वा । विना सिंहासनेऽत्र हि ॥
 अन्यं पुमांसमासीनं । सदंते न हि देवताः ॥ ४९ ॥ सोऽप्यवोचत्तपोज्ञावा-न्मय्यलं न हि
 देवताः ॥ षोडशाब्दतपःप्रांते । पारणार्थमिहागमं ॥ ५० ॥ नो चेद्यास्यामि ज्ञामाया । वे-
 श्मेत्युक्तेऽथ तेन सा ॥ आख्यदुद्भेगतो नाद्य । मया किंचिद्दि पाचितं ॥ ५१ ॥ उद्भेगकारणे
 पृष्टे । पुनः सावक्कुलामरी ॥ मयाराज्ञ शिरोदाना-दद्याख्यत्पुत्रसंगमं ॥ ५२ ॥ तदज्ञिज्ञा-
 नकथित-श्चूतोऽपि कुसुमैर्वृतः ॥ पुत्रागमनहेतुं त्व-मप्यहो तद्विलोकय ॥ ५३ ॥ सोऽप्यूचे
 रिक्तहस्तानां । न होरा फलदायिनी ॥ साप्याख्यात्किं ददे तुज्यं । पेयां यञ्जेति सोऽवदत् ॥
 ॥ ५४ ॥ स पेयाद्ध्यमखिलं । विद्ययाज्वालयत्क्षणात् ॥ खिन्नां च तामथ प्रेक्ष्य । ययाचे क-

माहा०

॥६८५॥

शत्रुं जय

॥६८६॥

पशमोदकान् ॥ ५५ ॥ साप्यूचे मोदका ह्येते । कृष्णस्यान्यैः सुदुर्जराः ॥ नर्विहत्यां करिष्या-
मि । द्वैतान् जवते मुने ॥ ५६ ॥ सोऽप्यज्ञाषिष्ट तपसा । न मे किमपि दुर्जरं ॥ सा स-
शंका ततस्तस्मा-येकैकं मोदकं ददौ ॥ ५७ ॥ दत्तान् दत्तान् शीघ्रमेव । भुञ्जानं तं तु मोद-
कान् ॥ सस्मिता विस्मिता सोचे । महर्षे बलवानसि ॥ ५८ ॥

इतस्तथा जपंती तां । ज्ञामामेत्यावदन्नराः ॥ फलादिरिक्तं विपिनं । निस्तृणं च तृणा-
पणं ॥ ५९ ॥ जलाशयान्निर्जलांश्च । ज्ञानुकं पतितं हयात् ॥ कन्याया हरणं चापि । तत्त-
था विप्रनिर्गमं ॥ ६० ॥ शुभ्रं ॥ ततो विषणा सामर्षा-त्केशानयनहेतवे ॥ दासीं पटलि-
काहस्तां । प्राहिणोडुक्मिणीगृहे ॥ ६१ ॥ तस्या एव कचैर्माया-साधुः पात्राण्यपूरयत् ॥
प्रेषीज्ञामांतिकमथ । नापितानपि तद्विद्वान् ॥ ६२ ॥ ततः प्रतिभुवं कृष्णं । ज्ञामा केशान-
याचत ॥ त्वं मुंडासीति कृष्णोक्ते । हास्येनालं जगावसौ ॥ ६३ ॥ कृष्णेन प्रहितो रामः ।
केशार्थं रुक्मिणीगृहान् ॥ प्रद्युम्नविकृतं रूपं । कृष्णस्यालोक्य लज्जितः ॥ ६४ ॥ स ज्ञायामे-
त्य रामोऽथ । दृष्ट्वा कृष्णं जगाद च ॥ रूपह्यात्वया हंत । हेपिता हि वयं वधूः ॥ ६५ ॥

माहा०

॥६८६॥

शत्रुञ्जय

॥६८७॥

तत्र नागां हरिरिति । प्रोचे शपथपूर्वकं ॥ माया तवैवेति वदं—त्यगात्रामा निजे गृहे ॥ ६६ ॥
रुक्मिण्या नारदोऽग्राख्यत् । प्रद्युम्नोऽयं सुतस्तव ॥ निजरूपधरः सोऽय । तस्याः पादौ न-
नाम च ॥ ६७ ॥ रुक्मिणी प्रह्वरस्तन्या । बाहुज्यामालिखिं तं ॥ स जगाद च तां मा-
त—नं वाच्योऽहं पितुः पुरः ॥ ६८ ॥

इत्युक्त्वा रुक्मिणीं माया—रथमारोप्य सोऽचलत् ॥ शंखं च पूरयामास । क्लोजयन् जन-
संचयं ॥ ६९ ॥ हरामि रुक्मिणीमेष । कृष्णो रक्तु चेद्वती ॥ व्याहरन्निति वेगेन । स पुरा-
द्वहिराययो ॥ ७० ॥ कोऽयं मुमूर्षुर्दुर्बुद्धि—रिति जलपन्न जनार्दनः ॥ ससैन्योऽध्यन्वधाविष्ट ।
शार्ङ्गमास्फालयन्मुहुः ॥ ७१ ॥ प्रद्युम्नस्तच्चमूं जंक्तवा । विद्यासामर्प्यतो हरिं ॥ सद्यो निरायुधं
चक्रे । निर्देतमिव दंतिनं ॥ ७२ ॥ यावद्विष्णुर्विषसोऽनू—तावदेत्य स नारदः ॥ तं शशंस
सुतस्तेऽयं । तमालिखिं माधवः ॥ ७३ ॥ रुक्मिणीसहितः कृष्णः । सुहितः सुतसंगमात्
॥ पश्यन् पौरोत्सवोत्सेकं । प्रविवेश पुरीं मुदा ॥ ७४ ॥ अजिह्वपदयो दुयौ—धनः कृष्णं प्र-
णम्य च ॥ पुत्री मे ते सुता स्वामिन् । केनाप्यपहृताधुना ॥ ७५ ॥ प्रह्वज्या तामहं ज्ञा-

मादा०

॥६८७॥

शत्रुंजय

॥६८८॥

त्वा-त्रानेष्यामीत्युदीरयन् ॥ कृणात्प्रद्युम्न अनैषी-तां स्वयंवरकन्यकां ॥ ७६ ॥ कृष्णेन दी-
 यमानां तां । मम ह्येषा बधूरिति ॥ प्रद्युम्नो न हि जग्राह । पर्यलैषीच्च जानुकः ॥ ७७ ॥
 अनिच्छुनापि प्रद्युम्ने-नोत्सेवेन महीयसा ॥ खेचरीः दम्भापकन्याश्च । गोविंद उदवाहयन् ॥
 ॥ ७८ ॥ अन्यदा जीर्णमंचस्थां । जामामालोक्य माधवः ॥ पप्रच्छ दुःखं प्रद्युम्न-समं सूनुं
 च सार्थयत् ॥ ७९ ॥ चतुर्थाराधितो नैग-मेषी देवोऽङ्गिगोचरः ॥ कृष्णेन याचितः पुत्रं ।
 हारं दत्त्वा तिरोदधे ॥ ८० ॥ तत्स्वरूपं विदन् युम्नो । मातुर्जांबवतीं सखीं ॥ विधाय विद्यया
 जामा-तुल्यं प्रैषीद्धरेर्गृहे ॥ ८१ ॥ हारं दत्त्वा हरिस्तां तु । बुभुजेऽथ दिवश्च्युतः ॥ आगा-
 त्कश्चित्सुरस्तस्याः । कुक्षौ सुस्वप्नसूचितः ॥ ८२ ॥ ततो ययौ जांबवती । हृष्टा निजनिकेतनं
 ॥ आययौ सत्यजामा च । कृष्णौको विषयार्थिनी ॥ ८३ ॥ अहो अतृप्तिर्जोगेऽस्या-श्रित-
 यन्निति केशवः ॥ रेमे तां रौक्मिण्यस्तु । विष्णोर्जंजामताडयत् ॥ ८४ ॥ प्रद्युम्नताडितां जे-
 रीं । विदन् क्षुब्धोऽथ माधवः ॥ जग्राह जामां ते सूनु-र्जांबी जीरुश्च सोमिति ॥ ८५ ॥
 प्रातर्जांबवतीकंठे । तक्षरस्य विलोकनात् ॥ प्रशंसन् युम्नमायां तु । हरिः कामं विसिस्मये

माहा०

॥६८८॥

शत्रुंजय

॥ ६८ ॥

॥ ८६ ॥ कालेऽथासूत तनयं । शावं जांबवती शुभे ॥ ज्ञामापि जीरुं पुत्रं । जन्मतोऽप्य-
तिजीरुं ॥ ८७ ॥ अथोपायादुक्मिसुतां । वैदर्जी रुक्मिणीसुतः ॥ उपयेमे सुहरिणी । शां-
बो हेमांगदांगजां ॥ ८८ ॥

मत्सुतंजीवत्येष । शांबो जांबवतीमिति ॥ ज्ञामाख्यत्सापि तामूचे । कृष्णाग्रिमत्सुतो
नयी ॥ ८९ ॥ स्वरूपं दर्शयाप्त्यस्ये-त्युक्त्वा जांबवतीं हरिः ॥ कृत्वाजीरींस्वयं जूत्वा-जीरो
अक्रापदधि ॥ ९० ॥ तावाजीरौ पुरस्यांत-र्दष्टा शांवः सदागतिः ॥ प्राहाजीरीमिहागच्छ । य-
था गृह्णामि गोरसं ॥ ९१ ॥ इत्युक्त्वा शून्यवेशमांत-स्तामाकर्षदसौ बलात् ॥ तौ तु जांबव-
तीकृष्णौ । प्रकटौ प्रेक्ष्य चानशत् ॥ ९२ ॥ हरिर्जांबवतीं प्राह । दृष्टस्तनयदुर्नयः ॥ जडं-
सौम्यं सुतं सिंही । मन्यते करिकर्कशं ॥ ९३ ॥ अथागच्छद् द्वितीयेऽह्नि । शांवः कीलकजृ-
त्करः ॥ पृष्ठो जगाद मद्धत-वक्तुर्वक्त्रे क्षिपाम्यमुं ॥ ९४ ॥ स्वैराचारीति निर्लेको । हरि-
णा त्याजितः पुरं ॥ प्रद्युम्नात्स हि प्रज्ञप्ती-विद्यां प्राप्य विनिर्ययौ ॥ ९५ ॥ अर्द्धयन् जीरुं
नित्यं । प्रद्युम्नो ज्ञामयौच्यत ॥ शांबवत् किं न निर्यासि । त्वं रे शठमते पुरान् ॥ ९६ ॥

माहा०

॥ ६८ ॥

शत्रुंजय

॥६९॥

क्य गङ्गामीति तेनोक्ते । स्मशाने याहि सा जगौ ॥ कदा मया समेतव्य-मित्यवोचत्स तां
पुनः ॥ ६७ ॥ यदा हस्ते गृहीत्वाहं । शांभमत्रानयाम्यरे ॥ तदा त्वया समागम्य-मित्यु-
चे सापि तं क्रुधा ॥ ६८ ॥ यदादिशति मे माते-त्युदित्वा रुक्मिणीसुतः ॥ ययौ स्मशाने
शांबोऽपि । भ्रमंस्तत्र समाययौ ॥ ६९ ॥

ततश्च ज्ञीरवे ज्ञामै-कोनं कन्याशतं शुभ्रं ॥ अमेलयत्प्रयत्नाच्च । कन्यामेकामियेष च
॥ ७० ॥ प्रज्ञप्त्या तनु विज्ञाय । प्रयुम्नो जितशत्रुराट् ॥ वज्रूव शांबोऽपि कनी । तत्पुरा-
तेऽवतस्प्रतुः ॥ १ ॥ ज्ञामा सुतार्थे तां कन्यां । जितशत्रुमयाचत ॥ सोऽप्याख्यन्मत्सुतां ज्ञा-
मा । धृत्वा बाहौ ब्रजत्वसौ ॥ २ ॥ अन्यच्चोद्गाहकालेऽस्याः । करं ज्ञीरुकरोपरि ॥ चेत्कारय-
ति ज्ञामा त-ज्ञीरवेऽस्तु ममात्मजा ॥ ३ ॥ तदंगीकृत्य ज्ञामागा-तत्र युम्नप्रयुक्तया ॥ प्र-
ज्ञप्त्या वेत्ति तं कन्यां । ज्ञामा शांभं परो जनः ॥ ४ ॥ आगच्छंती करे धृत्वा । शांभं ज्ञा-
मेत्यतर्क्यत ॥ सुतोद्गाहोत्सवे प्रीत्या-नयत्येनमसावहो ॥ ५ ॥ ज्ञामौकसि गतः शांबो ।
ज्ञीरोर्वामेतरं करं ॥ स्वहस्तेनोपरिस्थेनादाय वामेन वामधीः ॥ ६ ॥ कन्यानां नवनवति-पा-

माहा०

॥ ६९॥

शत्रुंजय

॥६९॥

णीन दक्षिणपाणिना ॥ धृत्वा च युगपद्बहिः । परितो विधिनाभ्रमत् ॥ ७ ॥ युष्मं ॥ वृत्तो-
 द्वाहः समं ताज्जिः । शांबो वासगृहं ययौ ॥ जीरुश्च तेन तत्रायान् । जृकुच्या जीषितोऽगम-
 त् ॥ ८ ॥ गत्वा स आख्यन्नामायै । साप्यश्रद्धधती स्वयं ॥ तत्रागतैर्हिष्ट शावं । शांबोऽपि प्र-
 णनाम तां ॥ ९ ॥ सकोपा साप्युवाचैवं । केनानीतोऽसि धृष्ट रे ॥ सोऽप्यूचेऽहं त्वयानीतः
 । कन्योद्वाहं च कारितः ॥ १० ॥ अत्र साक्षी जनः सर्वः । पृच्छतां मातरादरात् ॥ तथा च
 पृष्टा जनता । तत्सर्वं सत्यमुज्जगौ ॥ ११ ॥ मायी बंधुः पिता मायी । मायिनी यस्य च प्र-
 सूः ॥ मायी सोऽजलयत्कन्या-रूपो मां सहजो रिपुः ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा बहुरोषात्ता । ज्ञामा-
 निःश्वस्यमानिनी ॥ स्वगृहे दुःखिता मंचं । जीर्णमाशिश्नयत्ततः ॥ १३ ॥ युष्मं ॥ वसुदेवं न-
 मस्कर्तुं । गतः शांबोऽन्यदाब्रवीत् ॥ तात त्वया चिरं कालं । ब्रमतोद्बहिताः स्त्रियः ॥ १४ ॥
 अल्पकालेन तु मया । युगपत्कन्यकाशतं ॥ परिणिन्ये ततः सत्य-भावयोर्महदंतरं ॥ १५ ॥
 वसुदेवोऽप्यथ प्राह । कूपमंडुक वेत्सि किं ॥ अहं हि विक्रमात्प्रापं । देशादेशांतरे स्थितिं ॥
 ॥ १६ ॥ स्वयंवरसमायाताः । पर्यैषं च कन्यकाः ॥ तत्तादृक्समये बंधू-परोधादागमं पु-

माहा०

॥६९॥

शत्रुजय

॥६९॥

नः ॥ १७ ॥ मायया त्वं तु निर्लेजः । कन्याः पर्यणयः स्फुटं ॥ उल्लयित्वा मातरं तु । स्व-
यमागा न चादरात् ॥ १८ ॥ पितामहमिति कुदं । ज्ञात्वा शांभुः प्रणम्य च ॥ जगाद तात
कंतव्यं । बालदुर्ललितं मम ॥ १९ ॥ विनयगर्जमनर्जकहारि त—हचनमिहमथो स
निशम्य तु ॥ मनसि हर्षज्जरं बहुधाधरत् । सपदि तं प्रशशंस नयास्पदं ॥ २० ॥ प्रद्युम्नप्रमु-
खा एवं । कुमारा यदुज्जृतां ॥ पांडवानां च सर्वेऽपि । संज्जयाखिलयन्मुदा ॥ २१ ॥ तत्र
यादवसंप्राप्त—सन्मानसुहिताः सुखं ॥ स्ववेश्मनीव संप्राप्त—कामास्तस्थुर्दिवानिशं ॥ २२ ॥

अथो समुद्रविजय—प्रमुखा यादवेश्वराः ॥ संज्जय बलकृष्णाद्याः । पांडवैरित्यमंत्रय-
न् ॥ २३ ॥ सत्यप्रतिज्ञैर्युष्माजिः । सर्वं सेहेऽरिचेष्टितं ॥ प्रलयेऽपि हि नो संत—श्चलन्ति नि-
जवाक्यतः ॥ २४ ॥ प्राप्तकालैरिदानीत—हर्दमाना रिपुदुमाः ॥ वेद्याः कंटकिनः कामं । की-
र्तिपंगुत्वकारिणः ॥ २५ ॥ इतो जगाद धर्मांग—जन्मा नाहं स्वबांधवान् ॥ हन्मि श्रीलव-
लाज्जाय । स्वपक्षानिव संगरे ॥ २६ ॥ अथोचे शैपदीदृष्टो । ज्ञीमो निस्सीमपौरुषः ॥ सोढा
जवान् रिपोर्वृद्धिं । नाहं तादृक् पराजवान् ॥ २७ ॥ वध्याश्चेहिहिषो ज्ञीम—मुखाश्चेत्समरो-

माहा०

॥६९॥

दशत्रुं जय

॥ ६९३ ॥

त्सुकाः ॥ बोध्यास्तथापि ते पूर्वं । सान्नेत्यूचे युधिष्ठिरः ॥ २७ ॥ समुद्रविजयादीना-माज्ञ-
 या च रम्यस्थितः ॥ हस्तिनागपुरं प्राप । वाग्मी दूतो जयान्निधः ॥ २८ ॥ निषण्णेषु नदीसू-
 नु-धृतराष्ट्रमुखेष्वथ ॥ सज्जामुपेत्य विजयो । दुर्योधनमज्ञापत ॥ २९ ॥ द्वारिकाधीशकंसा-
 रि-दूतोऽहं विजयान्निधः ॥ तद्वाचिकं महीनेत-राकर्णय मदास्यतः ॥ ३० ॥ सत्यप्रतिज्ञास्ते
 पांडु-पुत्रास्तव तु बांधवाः ॥ निजोक्तं समयं लब्ध्वा-धुना प्रत्यहतां गताः ॥ ३१ ॥ गमयं-
 तो निजं कालं । यथा ते सत्यतामिताः ॥ ददंतो राज्यज्ञागं च । तथा यूयं प्रपद्यथ ॥ ३२ ॥
 महीलवकृते राजन् । पुरावद्युवयोरपि ॥ माधुना समरारंजो । ज्ञूयात्पक्षद्रुहो मिथः ॥ ३३ ॥
 इंद्रप्रस्थं तिलप्रस्थं । वारुणावतमेव च ॥ काशीं च हस्तिनाख्यं च । देह्येन्यो ग्रामपंचकं
 ॥ ३४ ॥ इति दूतोक्तमाकर्ण्य । जगौ दुर्योधनः क्रुधा ॥ दशत्रोष्टं स्पृशन्मूर्ध्ना । ददञ्चक्षुर्निजांस-
 योः ॥ ३५ ॥ एते द्यूतपणाज्ञायं । लज्जंते हारितं कथं ॥ ज्ञीमादयस्तु मत्पूर्व-विद्विषो न तु
 बांधवाः ॥ ३६ ॥ मङ्कितायां यज्ञमौ । चेरुरेते हि सर्वतः ॥ स एव ज्ञूमिज्ञागः स्या-न्नाप-
 रं किंचिदर्पये ॥ ३७ ॥ पांडवा मयि मित्रंतु । द्विषंतु यदिवाजय ॥ द्यूताल्लब्धं तत्राप्येन्यो

मादा०

॥ ६९३ ॥

शत्रुं जय

॥६९॥

। न ददे जूलवं क्वचित् ॥ ३९ ॥ पुनर्जगाद विजयो । न्यायोदययुतं वचः ॥ विधेहि राजन
मे वाचं । मुंच गोत्रकदर्शनां ॥ ४० ॥ हिमं वकीचकवक-कूरकिर्मिस्दानवान् ॥ यो जघान
मरुत्सूनु-स्तस्माच्छंभयं सुयोधन ॥ ४१ ॥ अपकारपरस्त्वं तु । पार्थेनोपायतः पुरा ॥ यश्चि-
तोऽसि तत्तेना-प्यमी पूज्या हि ते सदा ॥ ४२ ॥ धर्मैकसारो धर्मांग-जन्मा त्वयि तु वत्स-
लः ॥ उद्यदग्निमिवांजस्ता-ननु जानपि रक्षति ॥ ४३ ॥ तेऽधुना हरिणा वैरि-गर्जेऽहरिणा
समं ॥ वायुनेवाग्नयो युष्मान् । धृष्यन्ति किल काष्ठवत् ॥ ४४ ॥ ज्नीष्मकृपशोणपांडु-विडु-
रप्रमुखैर्नृपैः ॥ जयप्रतिश्रुतिनिज्ञं । वचः प्रोचे तदा शुभ्रं ॥ ४५ ॥ तद्वाक्पैरिव तोयेन । त-
प्ततैलमिवाधिकं ॥ जज्वाल क्रोधजो वह्नि-र्दुर्योधनहृदंतरे ॥ ४६ ॥

अथावधीरितस्तेन । हरिदूतोऽत्यमर्षणः ॥ धार्तराष्ट्रा अद्य नष्टा । उच्चरन्निति निर्ययौ ॥
॥ ४७ ॥ स दूतः शीघ्रमागत्य । तत्कृष्णाय न्यवेदयत् ॥ इष्टाप्तिमुदिता ज्नीम-मुखाश्च न-
नृतुर्धनं ॥ ४८ ॥ रणरंगाजिरप्रौढ-तांडवा अथ पांडवाः ॥ समुद्विजयादेशा-द्वलबंधमिति
व्यधुः ॥ ४९ ॥ यादवा मत्स्यराट् धृष्ट-शुभ्रसत्यकिशौपदाः ॥ सौजन्नेयमुखा आसन् । पांड-

मादा०

॥६९॥

शत्रुंजय

॥ ६९५ ॥

वानां वले नृपाः ॥ ५१ ॥ पुत्रः पार्थस्याज्जिमन्यु-र्जीमस्य च घटोत्कचः ॥ परेषामपि त-
त्रैयुः । पुत्राः क्वात्रव्रतोज्ज्वलाः ॥ ५२ ॥ इंद्रश्चंद्रो मणिचूड-श्चंद्रापीनो वियज्ञतिः ॥ चित्रां-
गदश्च पार्थस्य । स्नेहादेयुः खगामिनः ॥ ५३ ॥ पार्थः कर्णो सोऽपि पार्थ-मन्योऽन्यवधकांक्ष-
या ॥ वव्राते जूपपर्षत्सु । समत्सरतया पणं ॥ ५४ ॥ इतः कर्णादिज्जिः प्रेर्य-माणो दुर्योध-
नो नृपः ॥ दूतेनाजूहवज्जूपान् । स्वगृहान् रणकांक्षया ॥ ५५ ॥ जूरिश्चवा जगदत्तः । शल्यः
शकुनिरंगराट् ॥ ज्रीष्मः कृपागुरुः सोम-दत्तवाह्मीकशुक्तयः ॥ ५६ ॥ सौबलः कृतवर्माथ ।
वृषसेनो हलायुधः ॥ ऊलूकप्रमुखा जूपा । धार्तराष्ट्रदलेऽमिलन ॥ ५७ ॥ विज्ञाय विदुरो गो-
त्र-कदर्शनमुपागतं ॥ वैराग्याद्व्रतमादाय । ययौ वननिकेतनं ॥ ५८ ॥ कर्णः कुंत्या स्वपुत्र-
त्वं । ज्ञापितोऽपि जगादिति ॥ पूर्वं मया निजप्राणा । दत्ता दुर्योधनाय यत् ॥ ५९ ॥ परि-
हृत्य ततस्तं चे-दन्यं मातर्नजाम्यहं ॥ लज्जसे तत्त्वमेवाद्या-वकीर्णत्वे स्थिते मयि ॥ ६० ॥
इति कर्णगिरा कुंती । कुंतैरिव निपीयिता ॥ अर्वाक् पांडुसुतेभ्योऽस्मिन् । जयमीहत व-
त्सला ॥ ६१ ॥

माहा०

॥ ६९५ ॥

शत्रुंजय

॥६१॥

इतश्च यवनद्वीपा-ज्जांभान्याशय केचन ॥ वणिजो द्वारिकामीयु-र्विक्रीणंतेस्म तानि च
 ॥ ६१ ॥ लिप्सवोऽप्राधिकं लाजं । वणिजो रत्नकंचजान् ॥ आदाय मगधेशस्य पुरं । राजगृहं
 ययुः ॥ ६२ ॥ जरासंधसुतां जीव-यशसं मूढयहानितः ॥ गृहंतीं तत्र वणिजः । कुधा ता-
 मिति चुक्रुषुः ॥ ६४ ॥ किमस्मान्निरिहानीता । एते त्यक्त्वा हरेः पुरीं ॥ दूरतोऽस्तु महा-
 लाजो । मूलनाशोऽत्र नः खलु ॥ ६५ ॥ इति श्रुत्वा जीवयशाः । का नाम द्वारिका पुरी
 ॥ तत्र कोऽस्ति महीनेता । पुनः पप्रुह तानिति ॥ ६६ ॥ प्राहुस्ते पश्चिमांज्जोधे-स्तीरे धन-
 दनिमिता ॥ द्वारिकेत्यस्ति नगरी । नगारिनगरीनिज्ञा ॥ ६७ ॥ तत्र यादववंश्योऽस्ति । व-
 सुदेवनृपप्रसूः ॥ कृष्ण उष्णकराकार-प्रतापाधार ईशिता ॥ ६८ ॥ तन्नामश्रवणादेव । सं-
 जातार्तिज्वरातुरा ॥ रुदंती सा जरासंध-सन्निधौ प्रार्थयन्मृतिं ॥ ६९ ॥ जगाद जूषो मा
 रोदीः । पुत्रि कंसारियोषितः ॥ रोदयिष्ये मदज्ञान-वशादेशोऽस्ति जीवितः ॥ ७० ॥ इत्यु-
 क्त्वा सिंहनादेन । समं ज्ञेयमवादयत् ॥ जरासंधः सत्यसंधी-जवन्नाजूहवन्मृपान् ॥ ७१ ॥
 महौजसस्तमन्वीयुः । सहदेवादयः सुताः ॥ चेदिराजः शिशुपालः । स्वर्णनाजश्च रुक्मिरा-

माहाण

॥ ६९॥

शत्रुंजय

॥६९७॥

६ ॥ ७२ ॥ अन्येऽपि बहवो जूपाः । सामंताश्च सहस्रशः ॥ जरासंधं समापेतुः । प्रवाहा
 इव सागरं ॥ ७३ ॥ जरासंधोऽयदुर्वोध-क्रोधयोधसमन्वितः ॥ प्रयाणमकरोन्नु-प्राणनिर्वा-
 णकारणं ॥ ७४ ॥ मंत्रजिश्वाप्यशकुनै-र्वार्यमाणोऽपि जूरिशः ॥ स चचालार्धचक्रेशो । जू-
 चक्रं कंपयन् बलैः ॥ ७५ ॥ समायांतं जरासंधं । नारदः कलिकौतुकी ॥ आख्यञ्चराश्च कृष्णा-
 य । सतृणाय रणाय ते ॥ ७६ ॥ कृष्णवर्त्मैव कृष्णोऽपि । तेजसामेकमास्पदं ॥ अवादय-
 त्प्रयाणाय । जंज्रां जूपाश्च तेऽमिलन् ॥ ७७ ॥

समुद्रविजयस्तेषु । समुद्र इव दुर्धरः ॥ तत्रागात्सर्वसन्नाही । तस्यैते तनया अपि॥७८॥
 महानेमिः सत्यनेमि-दृढनेमिसुनेमिनौ ॥ अरिष्टनेमिर्जगवान् । जयसेनो महीजयः ॥७९॥
 तेजसेनो जयो मेघ-श्वित्रको गौतमोऽपि च ॥ श्वफल्कः शिवनंदश्च । विश्वक्सेनो महारथः ॥
 ॥ ८० ॥ अहोऽप्यो द्विषदहोऽप्यः । समुद्रविजयानुजः ॥ आययौ युधि धौरेया-स्तस्याष्टौ च
 सुता इमे ॥ ८१ ॥ उद्धवश्च धवश्चैव । क्षुजितोऽय मद्दोदधिः ॥ अंजोनिधिर्जलनिधि-वर्मदे-
 वो दृढव्रतः ॥ ८२ ॥ स्तिमितोऽपि हि तत्रागा-त्पंचैते तत्सुतोत्तमाः ॥ सुर्मिमान वसुमान्

माहाण

॥६९७॥

शत्रुंजय

॥६८॥

वीरः । पातालः स्थिर एव च ॥ ८३ ॥ सागरः षट् च तत्पुत्रा । निष्कंठः कंठनस्तथा ॥ ल-
 ह्मीवान् केसरी श्रीमान् । युगांतश्च समाययुः ॥ ८४ ॥ आययौ हिमवांस्तत्र । तत्तनूजा-
 खयोऽप्यमी ॥ विद्युत्प्रज्ञस्तथा गंध-मादनो माढ्यवानपि ॥ ८५ ॥ अचलोऽचलपुत्रास्तु ।
 सप्ताजग्मुर्महौजसः ॥ महेंद्रो मलयः सह्यो । गिरिः शैलो नगो बलः ॥ ८६ ॥ पूरणः सून-
 वस्तस्य । चत्वारश्च समाययुः ॥ उःपुरो दुर्मुखश्चैव । दर्दुरो दुर्धरस्तथा ॥ ८७ ॥ धरणः पं-
 च तत्पुत्राः । कर्कोटकधनंजयौ ॥ विश्वरूपः श्वेतमुखो । वासुकिश्च समाययुः ॥ ८८ ॥ आय-
 यावन्निचंडोऽपि । षट् च तस्य सुता इमे ॥ चंडः शशांकश्चंडाज्ञः । शशी सोमोऽमृतप्रज्ञः ॥
 ॥ ८९ ॥ वसुदेवश्च तत्रागा-त्सुत्रामेव वरौजसा ॥ तत्सूनवश्च बहवो । दोष्मंतो नामतस्त्व-
 मी ॥ ९० ॥ अक्रूरो वैरिषु क्रूरः । क्रूरोऽथ ज्वलनप्रज्ञः ॥ वायुवेगोऽशनिवेगो । महेंद्रगतिरे-
 व च ॥ ९१ ॥ सिद्धार्थोऽमितगतिश्च । सुदारुर्दारुकस्तथा ॥ अनादृष्टिर्दृढमुष्टिर्हेममुष्टिः शिलायुधः
 ॥ ९२ ॥ जरत्कुमारवाल्मीकी । गंधारः पिंगलस्तथा ॥ रोहिण्यास्तु सुतो रामः । सारणोऽथ
 विदूरथः ॥ ९३ ॥ आपेतू रामतनया । उल्बमुको निगधस्तथा ॥ चारुदत्तो ध्रुवः शत्रु-दमनः

माहा०

॥६८॥

शत्रुं जय

॥६७॥

पीठ एव च ॥ ६४ ॥ विष्णुपुत्राश्च बहवो । युयुत्सव उपाययुः ॥ जानुश्च जामरश्चैव । म-
हाजान्वनुजानुकौ ॥ ६५ ॥ बृहध्वजश्चाग्निशिखो । वृष्णुः संजय एव च ॥ अकंपनो म-
हासेनो । धीरगंजीरगौतमाः ॥ ६६ ॥ सुधर्मोदधिसूर्याश्च । चंद्रधर्मौ प्रसेनजित् ॥ चारुक-
ण्णकन्नरताः । सुचारुर्देवदत्तवत् ॥ ६७ ॥ प्रद्युम्नशांभुप्रमुखा । अपरेऽपि महौजसः ॥ उग्र-
सेनस्तत्सुताश्च । रामविष्णोश्च जूरिशः ॥ ६८ ॥

एवं पुत्रा दशार्हाणां । बहवश्च युयुत्सवः ॥ पितृस्त्वसृस्त्वसृसुता । अप्याजग्मुर्महाजुजाः
॥ ६९ ॥ ततः क्रोष्टुकिनाख्याते । दिने दारुकसारथिं ॥ ताद्वर्याकं रथमारूढः । सर्वैर्यदुज्जि-
रावृतः ॥ ४०० ॥ शुनैर्निमित्तैः शकुनैः । संसूचितजयोत्सवः ॥ प्रतिपूर्वोत्तरामाशां । प्रच-
चाल जनार्दनः ॥ १ ॥ युष्मै ॥ यदूनां पांडवानां च । चलतां सैन्यज्जारतः ॥ चकंपे काश्य-
पी कामं । कुलाचलचलत्वकृत् ॥ २ ॥ पंचचत्वारिंशतं तु । योजनानि निजात्पुरात् ॥ गत्वा
तस्थौ शनिपट्ट्यां । ग्रामे संग्रामविद्धरिः ॥ ३ ॥ अर्वाग्नरासंधसैन्या-च्चतुर्निर्योजनैः स्थिते
॥ तत्र कृष्णबले केचि-दागुर्विद्याधरोत्तमाः ॥ ४ ॥ समुद्रविजयं नत्वा । तेऽवोचन्मृपते वयं

मादा०

॥६७॥

शत्रुजय

॥ ३०० ॥

॥ गुणगृह्यास्त्वदीयस्य । त्रातुरानकडुंउनेः ॥ ५ ॥ येषां कुलेऽरिष्टेनेमि-जगद्काक्रमो विभुः
॥ एतौ च रामगोविंदा-वद्वितीयपराक्रमौ ॥ ६ ॥ प्रद्युम्नशां वप्रमुखा । नत्तारोऽमी च को-
टिशः ॥ तेषां वो युधि साहाय्य-मन्येज्यः कीदृशं ननु ॥ ७ ॥ विद्येयं ॥ तत्राप्यवसरं
ज्ञात्वा । स्वजन्तया वयमागताः ॥ समादिश स्वसामंत-वर्गे गणयन् प्रजो ॥ ८ ॥ एवम-
स्त्विति तेनोक्ते । ते जूयोऽप्येवमूचिरे ॥ जरासंधस्तृणमसौ । केवलस्यापि शार्ङ्गिणः ॥ ९ ॥
वैताढ्याज्ञै जरासंध-गृह्या ये संति खेचराः ॥ इहायांति न यावत्ते । प्रति तांस्तावदादिश ॥
॥ १० ॥ सेनानीश्चायमस्माकं । वसुदेवोऽस्तु तेऽनुजः ॥ प्रद्युम्नशां वसहितः । सत्येवं ते जि-
ताः खलु ॥ ११ ॥ समुद्रविजयः कृष्ण-मापृच्छयानकडुंदुर्जिं ॥ प्रैषीत्प्रद्युम्नशांवौ च । तत-
स्तैः खेचरैः समं ॥ १२ ॥ तदा च वसुदेवाय । प्रददेऽरिष्टेनेमिना ॥ जन्मस्त्रात्रे सुरैर्दोषिण ।
वक्ष्यैषध्वस्त्रवारिणी ॥ १३ ॥

अथ दुर्योधनो ज्ञात्वो-द्यतं यादवपांडवान् ॥ वधाय मगधाधीशं । नमस्कृत्य व्यजिज्ञ-
पत् ॥ १४ ॥ स्वामिन् केऽमी हि गोपाखाः । पांडवा अपि के त्वमी ॥ सन्निरस्मान्निरत्रार्थे ॥

माहा०

॥ ३०० ॥

शत्रुंजय

॥ ७०१ ॥

नयुक्तस्तव विक्रमः ॥ १५ ॥ अस्मानादिश तत्स्वामि-त्रयाऽपांडवयादवं ॥ कुर्महे विश्व-
मस्मेर-रिपुरंजोरुदारुणं ॥ १६ ॥ इत्याग्रहाज्जरासंधः । पट्टबंधनपूर्वकं ॥ तं न्ययुक्त रिपौ
व्यक्त-शक्तिं सेनायुतं रणे ॥ १७ ॥ अथोद्गुरमहायोध-वृतो दुर्योधनः क्रमात् ॥ प्रयाणैः कै-
श्चिदप्याप । कुरुक्षेत्रमतिदुतं ॥ १८ ॥ गजांतर्दीपपत्त्यंबु-मानुषाश्वमहोर्मिभिः ॥ एकादशा-
हौहिणीभि-र्नदीभिः सौशुभ्रत ॥ १९ ॥

दुर्योधनोऽथ प्रपिता-महं ज्रीष्मं नमन्मुदा ॥ चकार वीरकोटीरं । स्वसेनापतिमादरा-
त् ॥ २० ॥ अहौहिणीभिः सप्ताभि-र्युतास्ते पांडवा अपि ॥ चलंतोऽचलचालाय । कुरुक्षे-
त्रमुपाययुः ॥ २१ ॥ द्रौपदेयं ततः सर्वा-नुमतं पांडवा अपि ॥ चमूपत्वेऽभिषिचु-र्धृष्टद्यु-
म्नं महौजसं ॥ २२ ॥ निवृत्तोपायत्रितया । निर्णीतरणवासराः ॥ अथानर्चुर्महावीराः । श-
स्त्राणि कृत्रदैवतं ॥ २३ ॥ अशुभ्रन्मल्लिकामाला-माक्षितान्यायुधान्यपि ॥ स्वभ्रतृषु यशोरा-
शिं । दातुं तत्रोद्यतानीव ॥ २४ ॥ नदंति निशि शस्त्राग्रे । रणतूर्याणि रेजिरे ॥ आयांतीनां
जयश्रीणां । नूपुराणां रवा इव ॥ २५ ॥ इतस्तेषां वीररस । इवालोहिततिग्मरुक् ॥ उद्ययौ

माहा०

॥ ७०१ ॥

शत्रुंजय

॥७७२॥

रिपुतामित्र-परमाणून हरन्नरं ॥ १६ ॥ वृक्षाग्रेषु खगा व्योम्नि । खगा अथ रवं व्यधुः ॥ व-
 र्धयंतः सिंहनादं । वीराणां रणकाङ्क्षिणां ॥ १७ ॥ सैन्ययो रणतूर्याणि । तदा नेतुः समंततः
 ॥ नद्यङ्घ्रिहयस्पर्श-कारिणो वाजिनः पुनः ॥ १८ ॥ नदंतो वारणा रेजु-र्जरन्मदजलप्लुताः
 ॥ पर्यन्या इव वर्षासु । छिट्जवात्सकशोषिणः ॥ १९ ॥ निःस्वानकाहलाज्जेरी-तूर्यढक्काहुडु-
 क्कैः । पत्यश्वेज्जरश्चारावै-रज्जूनादमयं जगत् ॥ २० ॥ सुवर्णरत्नवर्माणः । कृपाणस्थितपाण-
 यः ॥ उत्थालयंतः फलकान् । प्रसस्रुः सर्वतो जटाः ॥ २१ ॥ दुर्धरा ध्वानयंतोऽथ । धनुश्चे-
 लुर्धनुर्धराः ॥ शर्वलाधारिणोऽज्जूवन् । सबलास्तत्पुरस्ततः ॥ २२ ॥ संवर्मिणोऽब्धिकल्लोल-
 धर्मिणोऽथ हया रयात् ॥ प्रसस्रुस्त्यक्तमर्यादा-स्तूर्यध्वनिविनिङ्गिणः ॥ २३ ॥ गजा उत्तान-
 शुंडाग्र-जाग्रदर्गलज्जीषणाः ॥ रणारंजकृतादन्न-द्वेष्टाः सज्जा अथो ययुः ॥ २४ ॥ शस्त्रैक-
 सदना नेमि-स्पंदनिष्पिष्टज्जूतलाः ॥ स्पंदनाः प्राचलंस्तत्रा-चलयोधवलाकुलाः ॥ २५ ॥ न-
 च्छलंतिस्म पाश्रोधेः । पर्याप्ति पृथुवेपनात् ॥ शुशिरेषु पादपाता-दिव सैन्यज्जरात्तदा ॥ २६ ॥
 रणरंगाजिरे वीरै-श्वलन्निस्तूर्यनादतः ॥ नर्तयित्वा पादचारै-रारेजे सैन्ययो रणः ॥ २७ ॥

माहाण

॥७७२॥

शत्रुंजय

॥ ७०३ ॥

विज्ञावरीनिज्ञे रेणु—नरे स्फुरति सर्वतः ॥ खद्योतद्युतिधर्माणो—ऽनूवन् बालमुखानि खे ॥
 ॥ ३७ ॥ निषादिज्जिर्गजारूढाः । सादिज्जिः सादिनो मिश्रः ॥ रथस्था रथिज्जिः पत्ति—वृंदाः प-
 त्तिज्जिरास्फलन् ॥ ३८ ॥ संघट्टत्ताजां रोषेण । रदिनां च मिथो रदैः ॥ अन्योऽन्यमप्रैर्योधा-
 नां । पादचारैरञ्जूलः ॥ ४० ॥ योधा उदायुधाः क्रोधो—ह्योधाः संवर्मिणोऽरिषु ॥ दुःप्रेक्षया
 जगतो जाताः । सदस्त्रांशुवडुज्ज्वलाः ॥ ४१ ॥ सनद्धा वाजिनो गत्यो—त्प्लुतंतो वद्धज्ज्वलयः
 ॥ सपक्का इत्यतर्क्यत । रिपुज्जिर्जयज्जंगुरैः ॥ ४२ ॥ नक्रंति सर्वशस्त्राणि । पर्वतंति च वार-
 णाः ॥ कल्लोलंति हयास्तोय—मानुषंति च पत्तयः ॥ ४३ ॥ मकरंति रथास्तत्रो—द्वेले समर-
 सागरे ॥ यानंति च विमानानि । हुंकृतैर्गर्जति स्फुटं ॥ ४४ ॥ युग्मं ॥

अथ प्रवृद्धमन्युः स—त्रिजिमन्यू रथस्थितः ॥ अविशङ्गिपुसेनां तां । रविवत्तिमिरोत्करे ॥
 ॥ ४५ ॥ तस्मिन् वाणोत्करैः कोपा—र्षत्युत्कर्षशालिनि ॥ रिपुदुर्जिह्ममज्जव—त्तद्भीरुत्वविना-
 शनात् ॥ ४६ ॥ विस्फुरंतमिति प्रेक्ष्य । तं बृहद्वलराट्कृपौ ॥ अधावतां शरैर्व्योम—व्याप्नुवंतौ
 रथस्थितौ ॥ ४७ ॥ अथो बृहद्वलमज्जि—यथावेर्जुननंदनः ॥ सहायत्वे च तस्यैव । प्राप कैके-

माहा०

॥ ७०३ ॥

शत्रुंजय

॥३०४॥

यराट् कृपं ॥ ४८ ॥ चत्वारस्ते मिथो युद्ध-पराः सेनाचरैर्जटैः ॥ आलोकिरे बहिर्जूत्वा । भु-
वनस्यापि ज्ञीतिदाः ॥ ४९ ॥ मिथो विरश्चिनौ खन्न-पाणी कैकेयराट्कृपौ ॥ उद्यत्फणाधरौ
सर्पा-विव विश्वहृयहृमौ ॥ ५० ॥ विजृंजिणस्तथा बाणै-रज्जिमन्योर्बृहद्वलः ॥ चिन्नेद केतु-
यंतारौ ॥ सारौजा रणसंकटे ॥ ५१ ॥ गर्जन्निष्ठुरनिर्घोषै-श्चक्रैर्जूमिं विदारयन् ॥ अथो ज्ञी-
ष्मरथो धर्म-सूनुसैन्यमयाङ्ग्यात् ॥ ५२ ॥ ज्ञीष्मे ज्ञीष्मरुषा बाणै-र्मैरुपं व्योम्नि कुर्वति ॥
अस्थिरा रिपुसेनाज्ञू-न्नौरिवाब्दे विजृंजति ॥ ५३ ॥ कुक्षेऽज्जिमन्युरिषुज्जिः । सूतं दुर्मुखज्ञूप-
तेः ॥ ज्ञीष्मकेतुं च सपदि । चिन्नेदाब्जादयन्नज्जः ॥ ५४ ॥ कुक्षेऽथ ज्ञीष्मे रश्चिनो । दश पां-
रुवसैन्यतः ॥ रक्षितुं पार्श्वतनयं । परिवव्रुरुदायुधाः ॥ ५५ ॥ ज्ञीमोऽपि रथचित्कारैः । क्षोज्ज-
यन् भुवनं रणे ॥ अथाययौ ज्ञीष्मबाणै-श्चिन्नकेतुरमर्षणः ॥ ५६ ॥ आत्मयुग्यगजध्वस्त-
सूतस्यंदनवाजिने ॥ उत्तराय स्वर्णशक्ति-ममुचत् शड्यपार्श्विवः ॥ ५७ ॥ सर्वायुधैर्निषिद्धा-
पि । निपत्योत्तरमूर्धनि ॥ जग्राह तदसून् शक्तिः । सुरोक्तिर्हि फलेग्रहिः ॥ ५८ ॥ कपिध्व-
जोऽथ कोपेन । कांरुजाक्षैरनर्गलैः ॥ वरूश्चिनीं विपक्षस्य । तिरयामास तीव्ररुट् ॥ ५९ ॥

माहाण

॥३०४॥

शत्रुंजय

॥ ३०५ ॥

दृष्ट्वाजुनशरैः सेनां । दीनां कौरवचूषते ॥ ज्रीष्मवीरव्रतो ज्रीष्मो । दधावे ध्वानयन् धनुः ॥
॥ ६० ॥ मार्गयंतो रिपुप्राणान् । प्राप्नुवंतोऽपि मार्गणाः ॥ स्वसिद्धं मार्गणत्वं हि । गांगेय-
स्य न तत्त्यजुः ॥ ६१ ॥ धृष्टद्युम्नोऽथ सेनानीः । प्रतिज्रीष्ममवावत ॥ क्षिप्तानेकजनप्राण-
स्तयोरासीन्महारणः ॥ ६२ ॥

अथाष्टमदिनप्रांते । पांडवा इत्यमंत्रयन् ॥ दुर्जयः सर्वथा ज्रीष्मः । कथं वध्योऽरिसैन्य-
पः ॥ ६३ ॥ ततो जगाद गोविंदः । संधेयं स्वर्धुनीरुहः ॥ व्यस्त्रे बंधे स्त्रियां यत्र । प्रहर्त्तव्यं
पराङ्मुखे ॥ ६४ ॥ बंधं शिखंडिनं पार्थ । द्रौपदेयं निजे रथे ॥ त्वमारोप्य व्यस्तदस्तं । प्रहरेस्त-
मशंकितः ॥ ६५ ॥ अंगीकृत्येति ते प्रातः । पुनः सनत्सैनिकाः ॥ रणाजिरमगुः पांडु-पु-
त्राश्च घृतराष्ट्रजाः ॥ ६६ ॥ नासीरस्थस्तथैवेषु-व्रातैः शांतनुजोऽब्धवत् ॥ उपदुद्राव करकैः
। सरज्जानिव पांडवान् ॥ ६७ ॥ स्वे रथे बंधमारोप्य । पार्थोऽपि निशितैः शरैः ॥ मंदमस्त्र-
विधौ ज्रीष्मं । जर्जरांमगसूत्रयत् ॥ ६८ ॥ वर्ममर्मज्जिदो बाणाः । पार्थस्य न शिखंडिनः ॥
यंतारमित्यसौ जलपन् । रथक्रोडे लुलोठ हा ॥ ६९ ॥ परिवव्रुस्ततः सर्वे । ज्रीष्मं ग्रीष्मे

माहाण

॥ ३०५ ॥

शत्रुंजय

॥३७६॥

सरो यथा ॥ तद्वोचोंबुपिपासार्ताः । शोकशोषेभ्यश्च ग्रहाः ॥ ३७ ॥ तृष्णार्तेऽथ नदीसूनौ । पार्थो दिव्यास्त्रवित् शरैः ॥ चकर्षोर्ध्वं जलं श्वच्चा-इविवत्सर्वचित्रकृत् ॥ ३८ ॥ दर्शयित्वाथ तच्चित्रं । धार्तराष्ट्राय सोऽवदत् ॥ विधेहि पांसवैः संधिं । त्वत्तोऽधिकपराक्रमैः ॥ ३९ ॥ अनाकर्णितमासूत्र्य । तत्र क्रूरः स कौरवः ॥ कोपपाटलितं चक्षु-श्चिक्षेप पवनात्मजे ॥ ४० ॥ अथ गीर्वाणवाणीन्नि-र्गंगाजूर्वतमग्रहीत् ॥ विमुक्तसर्वसावद्यो-ऽनशनाच्चाच्युतं ययौ ॥ ४१ ॥ स्वसैन्येऽन्निषेचातो । ज्ञेयं स धृतराष्ट्रसूः ॥ प्रातस्तं च पुरस्कृत्य । कुरुक्षेत्रमवापतत् ॥ ४२ ॥ ॥ ३५ ॥ सव्यसाची चकाराथ । तस्मै प्रणतिपूर्वकं ॥ गुरवे दक्षिणां ददौ । धनुर्वेदं तदा तथा ॥ ४३ ॥ तयोरथ शरव्रातैः । क्रमादात्मकरान् हरन् ॥ मिहिरो विरहोद्धालं । चक्रवाककुलेऽकरोत् ॥ ४४ ॥ तदादूतो बहिर्ज्ञेय । सैन्यात्संसप्तकाज्जिधान् ॥ प्रावर्त्ततार्जुनो योद्धुं । मृगानिव मृगाधिपः ॥ ४५ ॥ द्वादशेऽह्नि गजारूढो । जगदत्तोऽथ त्रीषणः ॥ उपडुञ्जव कौ-तेय-कटकं पार्थनिर्गमात् ॥ ४६ ॥ श्रुत्वात्मसैन्ये पार्थोऽपि । तत्कोज्जप्रज्वं रवं ॥ मुक्त्वा संसप्तकान् शीघ्रं । जगदत्तमयोधयत् ॥ ४७ ॥ जघानामर्षणः पार्थ-श्चिरं युध्वाथ तं गजं

माहा०

॥ ३७६ ॥

शत्रुंजय

॥ ७०७ ॥

जगदत्तं च देवानां । प्रतीढन् पुष्पवर्षणं ॥ ७१ ॥ हते तस्मिन् हतत्राणा । कुरुसेना नृ-
पोक्तिभिः ॥ रजन्यां रचयामास । चक्रव्यूहमखंसितं ॥ ७२ ॥ संसप्तकान् कवल्य-त्यथो पा-
र्थे वह्निर्गते ॥ जीमादिज्जिरज्जिमन्यु-श्वक्रव्यूहं वृतोऽविशत् ॥ ७३ ॥ सुयोधनकृपडोण-राधे-
यकृतवर्मणां ॥ अस्त्राण्यवगणयौच्चै-र्ममाश्र व्यूहमार्जुनिः ॥ ७४ ॥ सुयोधनादिज्जिर्जीमा-
दिषु रुद्धेषु संयुगे ॥ जयश्रुतोऽज्जिमन्युश्च । युयुधाते मिथो जटौ ॥ ७५ ॥ आयसैरथ दिव्यै-
श्च । चिरं युध्वास्त्रसंचयैः ॥ अज्जिमन्युं निनायांतं । दिनांतं स जयश्रुः ॥ ७६ ॥

क्रुद्धो जयश्रुवधं । प्रतिज्ञाय दिनावधि ॥ कपिध्वजोऽथ कोपेन । जगोद्दे रिपुवाहिनीं
॥ ७७ ॥ शेलादिज्जिस्ततो रुद्धः । कपिकेतुरमर्षणः ॥ शरासारैररिक्लेत्रं । अथाडुधिरकर्दमं ॥
॥ ७८ ॥ सत्यकिश्च मरुत्सूनुः । पार्श्वानुपदमीयतुः ॥ जीमं सुयोधनोऽरौत्सी-त्परं जूरिश्रवाः
पुनः ॥ ७९ ॥ जयश्रुं दिनांतेश्च । प्राप्य शक्रतनूरुद्धः ॥ तैस्तैर्नृपतिज्जिर्गुप्तं । रोगराजमि-
वापरैः ॥ ८० ॥ षष्णामपि हि वीराणा-मस्त्रैस्तेषां सुपातिभिः ॥ प्रलयोज्जेदशंकाजू-द्विभ-
स्यापि सुदुस्सहा ॥ ८१ ॥ सत्यकेवधनिष्णात-स्य भूरिश्रवसो भुजं ॥ चिन्नेद पार्थस्तं रो-

माहा०

॥ ७०७ ॥

शत्रुंजय

॥७०८॥

पा-त्सत्यकिस्तु व्यसुं व्यधात् ॥ ए५ ॥ विरज्यरथसारज्यं । व्यसुं कृत्वा जयज्यं ॥ जघान
 पार्थो घस्रांते । स्वांते संधां स्मरन्निजां ॥ ए६ ॥ रणे चतुर्दशदिना-वधौ ह्यमुपाययुः ॥
 धार्तराष्ट्रस्य सप्ताप्य-क्षौद्रिण्योऽक्षीणदुःखदाः ॥ ए७ ॥ रात्रियुद्धनिबद्धाशा-स्ततस्ते धार्तराष्ट्र-
 राजाः ॥ सुप्तेषु पांडुपुत्रेषु । धूकपातमुपाययुः ॥ ए८ ॥ ज्ञीमसूर्जोमवज्जीमो । विविधास्त्रै-
 घटोत्कचः ॥ मायायुदैश्च युयुदे । तत्र वित्रासिताहितः ॥ ए९ ॥ कर्णोऽथ कुपितः कांडै-
 कांडकृतमंडपैः ॥ तिरयामास तत्तूर्णं । सोऽपि तान् गदयालुनात् ॥ ए१० ॥ देवदत्तां ततः श-
 क्तिं । स्फुर्जह्निकशावृतां ॥ सुमोच शक्तिं राधेयः । प्राणानथ घटोत्कचः ॥ ए११ ॥ प्रा-
 तर्दोऽणोऽथ विशाण-रणकर्मा कृतांतवत् ॥ विराट्पुपदौ युध्वा । देहांतरमलंजयत् ॥ ए१२ ॥
 म्लानेऽथ तपसः सूनु-तैन्ये निधनतस्तयोः ॥ स्थिरीकुर्वन् निजान् धृष्ट-द्युम्नो दोषं रुषाय-
 यौ ॥ ए१३ ॥ पतञ्जं त्रसदश्वं । त्रस्यस्त्यंदनमेतयोः ॥ चिरं समरमालोक्य । दधुर्जीतिं ख-
 गा अपि ॥ १ ॥

इतो मालवजूज्जर्तु-रश्वत्थामा गजो हतः ॥ हतोऽश्वत्थामेत्यासीत् । सर्वत्र ध्वनिरज्जु-

माहा०

॥७०८॥

शत्रुञ्जय

॥ ७० ॥

ता ॥ २ ॥ मन्यमानो निजं पुत्रं । हतं शोणस्तया गिरा ॥ रणकर्मणि मंदोऽनूत् । किंकर्त-
व्यजडो गुरुः ॥ ३ ॥ विव्यावाप्र शरैर्वृष्ट-युन्नस्तं ठलसहस्रः ॥ विधुरः सोऽन्यनशना-द्रहलो-
कं ययौ गुरुः ॥ ४ ॥ स्वपितुर्हननं ज्ञात्वा-श्वत्थामा तु बलोद्धतः ॥ सेनां पांशवन्नूत्तर्तु-रना-
शयदिषुव्रजैः ॥ ५ ॥ नारायणीयं रोषाच्च । तद्वधायास्त्रमांमुचत् ॥ तत् स्फुलिंगकणैः का-
ष्टाः । पूरयद्विद्युते दिवि ॥ ६ ॥ कृष्णोक्त्या विनयप्रह्वै-स्तदस्त्रं पांडवैरथ ॥ निन्ये विफलतां
तूर्यं । विनयात्किं न सिध्यति ॥ ७ ॥ इत्थं महारणे तस्मिन् । द्वादशप्रहरायुषि ॥ बहवः कृ-
यमासेडुः । कथं च बहवः परे ॥ ८ ॥ ततोऽग्निषिष्यत क्षिप्रं । सेनानीत्वेगन्नूपतिः ॥ धार्त-
राष्ट्रैर्वलवती । ह्याशा सर्वशरीरिणां ॥ ९ ॥ पुरस्कृत्य ततः सर्वे । कर्णमन्यर्णपौरुषं ॥ गांधा-
रेया रणमयु-र्युत्सव उदायुधाः ॥ १० ॥ संफेटः सैन्ययोर्जडे । प्रोत्तलल्लवदंतुरः ॥ दुस्तहः
सर्वजंतूनां । दुर्जेदश्च परस्परं ॥ ११ ॥ कर्णान्यर्णात्तकोदमः । कर्णोऽर्णवसमध्वनिः ॥ पपात
वातवित्रस्त-समस्तरिपुरादितः ॥ १२ ॥ विष्वगूर्ध्वमधो यद्-दुष्णांशुस्तारयेत्करान् ॥ त-
दासीत्तन्नूजोऽपि । तश्चारिषु शरान् क्षिपन् ॥ १३ ॥

माहा०

॥ ७० ॥

शत्रुंजय

॥३१०॥

पार्थकर्णावश्रान्योऽन्यं । समानभुजक्रमौ ॥ युयुधाते शरैरुस्त्रै-रिवाकौ प्रलयोदितौ ॥
 ॥ १४ ॥ दुःशासनमरौत्सीञ्च । ज्रीमः पूर्वरुषेरितः ॥ निपात्य च भुवः पृष्ठे । तद्भुजावुदपा-
 टयत् ॥ १५ ॥ वीक्ष्येव ज्ञास्करो जूमिं । रक्तां दुःशासनासृजा ॥ तन्वन् द्यामपि तद्वर्णां ।
 । वारुणीं दिशमाश्रयत् ॥ १६ ॥ प्रातः पार्श्ववधापेक्षी । राधेयः शड्यसारथिः ॥ शंखस्वन-
 मिषाङ्गजन् । रणाजिरमवाप्तवान् ॥ १७ ॥ विहायसि दिशि हमायां । परितः प्राणिवर्गिषु ॥
 अलक्ष्यन्त तयोर्बाणा । वार्षकाब्दकणा इव ॥ १८ ॥ पार्थो गारुडशस्त्रेण । कर्णमुक्तसरीसृ-
 पान् ॥ न्यवारयत्पराण्येवं । प्रत्यस्त्रैः सर्वमंत्रवित् ॥ १९ ॥ पूर्वोपकारसंक्रात-पन्नगे-
 ऽसहायिना ॥ धनेजयो न्यहन् कर्ण-मर्णवाज्यर्णगे रवौ ॥ २० ॥ पुनः प्रातः पुरस्कृत्य । से-
 नानीं शड्यमाजये ॥ मंदोत्साहा अपि ययु-र्धृतराष्ट्रतनूहदाः ॥ २१ ॥ मुंचत्यरिमनःशड्ये ।
 शरान् शड्ये समन्ततः ॥ एको युधि स्थिरो जज्ञे । तत्रैकः स युधिष्ठिरः ॥ २२ ॥ सहदेवो-
 ऽपि संक्रुद्धः । संक्रुद्धं शकुनिमितं ॥ रुरोध शरसंघातैः । पूरयन् गगनार्णवं ॥ २३ ॥ उत्तरस्य
 स्मरन् शड्यं । शक्त्या सफलया क्रुधा ॥ जघान तपसः सनु-त्रैरिग्राही हि वीररुट् ॥ २४ ॥

माहा०

॥३१०॥

शत्रुंजय

॥ ७११ ॥

स्वकर्मलङ्घितो ज्ञीरु—स्तदास्तं कर्मसाक्षिणि ॥ गते सुयोधनो नष्टा । सरोतः प्राविशत्कुधीः
 ॥ १५ ॥ अश्वत्थामा कृतवर्मा । कृपो दौर्योधनीं गतिं ॥ पश्यंतः पदवीं दृष्ट्वा । ययुस्तत्सरसि
 दुतं ॥ १६ ॥ यावत्तत्र स्थितं दुर्यो—धनमेते वज्राशिरे ॥ तावत्तत्पृष्ठगाः पांडु—पुत्रा अपि स-
 माययुः ॥ १७ ॥ एकया तत्सरोऽप्येते—ऽहोहिण्या ह्योन्नितारयः ॥ संवेष्ट्य तमिति प्रोचु-
 रुच्चैरंजस्तिरोहितं ॥ १८ ॥ न युक्तं तव वीरैर्ऽ । दुर्योधन पलायनं ॥ पूर्वकीर्तिगुणहात्र—प-
 लायनमिदं ननु ॥ १९ ॥ किं चात्र शक्यते स्थातुं । रुष्टे सम्यक् किरीटिनि ॥ यः शोषयि-
 तुमीशोऽस्ति । विद्याच्चैरपि वारिधिं ॥ २० ॥ नालं चेत्सकलैर्योर्दु । तदैकेनैव केनचित् ॥ यु-
 द्धस्वेप्सितयुद्धेन । बुधस्व मनसि स्वयं ॥ २१ ॥

श्रुत्वेति व्याजद्वारात् । मनस्वी धृतराष्ट्रसूः ॥ गदायुद्धेन योत्स्येऽहं । सह ज्ञीमेन दो-
 षमता ॥ २२ ॥ अंगीकुर्वज्जिरेतैस्त—त्सरसः शीघ्रमेव सः ॥ प्रादुरासीज्जलचर—सत्त्ववज्जयकां-
 कया ॥ २३ ॥ सन्धीज्ञूय स्थितेषूच्चै—रपरेषु युधि मारुतिः ॥ दुर्योधनश्च सगदौ । मिथो रो-
 पादधावतां ॥ २४ ॥ तौ वंचयंतौ सुचिरं । गदाघातं परस्परं ॥ द्युसदामपि दुःप्रेक्ष्यौ । जा-

भाद्रप

॥ ७११ ॥

शत्रुंजय

॥७१२॥

तौ ताम्राननौ रुषा ॥ ३५ ॥ उत्प्लुतिप्रवणं जीमो । गदया पादयो रुषा ॥ दुर्योधनं निहत्यो-
 चै-रखोष्ठयदिलातले ॥ ३६ ॥ पतितस्यापि तस्याग्र । मौलिं मारुतिरंहिजिः ॥ अचूरयद्वलव-
 र-श्रिते रोषमवाप च ॥ ३७ ॥ ज्ञातेयशंकितः किंतु । चित्ते कोपपरो हली ॥ मुक्त्वा तथैव
 कौतेया-नवमन्य च निर्ययौ ॥ ३८ ॥ तेऽपि स्वबलरक्षायै । धृष्टद्युम्नशिखंदिनौ ॥ नियुज्य
 कृष्णानुगता । ययुः सांत्वयितुं वलं ॥ ३९ ॥ कृतवर्मकृपाचार्या-श्वत्थामानखयोऽप्यमी ॥
 तावत्सुयोधनं दृष्टुं । रणक्षेत्रमुपाययुः ॥ ४० ॥ तत्रावस्थं च तं वीक्ष्य । निंदंतः स्वं नृपं ज-
 गुः ॥ प्रसीद्यादिश नो येना-थापि हन्मो हि पांडवान् ॥ ४१ ॥ पांडवान् हन्म इत्येषां ।
 वचसाप्युत्सवन्मनाः ॥ स्पृशंस्तान्पाणिना जूप-स्तद्वधाय निसृष्टवान् ॥ ४२ ॥ तेऽपि शून्ये
 बले गत्वा । धृष्टद्युम्नशिखंदिनौ ॥ चिरायुध्वा च हत्वा च । प्रजहुः पांडवात्मजान् ॥ ४३ ॥
 तेषां शिरांसि चानीय । सुयोधनपुरोऽमुचत् ॥ सुयोधनोऽपि ब्रूषानां । मत्वा तानीत्यवोच-
 त ॥ ४४ ॥ धिक् स्तनंधयमौलीनि । किमानीतानि मे पुरः ॥ ज्ञागधेयानि तादृंशि । न वा
 यैः पांडवकथः ॥ ४५ ॥ उच्चरन्निति दुःखार्त्तः । प्रापदंतं सुयोधनः ॥ कृपाया लज्जितास्तेऽपि

माहा०

॥७१२॥

शत्रुंजय

॥ ७१३ ॥

। क्वचिज्जग्मुः शुचाकुलाः ॥ ४६ ॥

इतोऽनुकूढ्य ज्ञत्त्युक्तैः । सीरिणं पांडवा अपि ॥ प्राप्ताः स्वसैन्यं तनयान् । हतान् ज्ञा-
त्वा शुचं दधुः ॥ ४७ ॥ तेषां च धार्तराष्ट्राणा-मन्येषां च पृथासुताः ॥ सरस्वतीनदीतीरे ।
प्रेतकार्याणि चक्रिरे ॥ ४८ ॥ इतो दुर्योधनं ज्ञात्वा । हतं मगधभूपतिः ॥ तदैव प्रज्वलत्क्रोधः
। प्राहिणोत्सोमकं नृपं ॥ ४९ ॥ सोऽपि पांडुसुतैर्युक्तं । समुद्रविजयं नृपं ॥ एत्याचख्यौ ज-
रासंध-वाचिकं धीरगीरिति ॥ ५० ॥ यद्धतो मत्सखा पांडु-पुत्रैर्दुर्योधनो नृपः ॥ युष्मद्व-
लाद्भृशं तेन । डुये कंसवधादपि ॥ ५१ ॥ तत्सांप्रतं च मे देहि । रामकृष्णौ च पांडवान् ॥
नो चेदायत एवास्मि । रणधुर्यो जव ध्रुवं ॥ ५२ ॥ जरासंधोक्तमित्येष । उच्चरन् रोषपोषि-
तं ॥ धिक्कृतो रामकृष्णाज्यां । तज्जत्वाख्यत्स्वभूभुजे ॥ ५३ ॥

इतश्च हंसको मंत्री । जरासंधं जगाविति ॥ उत्साहप्रभुशक्तयोर्हि । मंत्रशक्तिर्बलीयसी
॥ ५४ ॥ अमंत्रात्कंसकालाद्याः । प्रापुस्तं तं पराज्वं ॥ अतो मंत्रधुरीणानां । संपदः स्युः प-
दे पदे ॥ ५५ ॥ अधुनोदयज्ञाजोऽमी । यादवाः सर्वथैव हि ॥ स्वामिना च पुरा दृष्ट-स्तेषां

माहाण

॥ ७१३ ॥

शत्रुंजय

॥७१४॥

तादृक् पराक्रमः ॥ ५६ ॥ रामकृणौ च तस्मात्तौ । जातौ सर्वोत्तरौ जसौ ॥ तत्पुत्रौ च म-
 हावीरौ । युग्नशांबौ तथापरे ॥ ५७ ॥ तत्कुले नेमिरेको य-स्त्रैलोक्यविजयक्रमः ॥ युयुत्स-
 ते हि कस्तेन । नेतेन त्रिदशाधिपैः ॥ ५८ ॥ तत्तादृग्विक्रमाधाराः । पांडवा अपि तद्वले ॥ म-
 हानेमिस्तु तेष्वेको । ग्रहेष्विव दिवाकरः ॥ ५९ ॥ एवं कालबलं ज्ञात्वा । शत्रूणामुन्नतिं च
 तां । न योऽहुं युज्यते स्वामिन् । सहसा महसः कृयात् ॥ ६० ॥ इत्यस्य वचसा दीप्त-को-
 पो राजारुणेक्षणः ॥ जगाद यदुज्जिर्मूढ । जेदितोऽस्ति ध्रुवं जवान् ॥ ६१ ॥ तव मंत्रैः सहा-
 मीषां । गोपालानां बलं रणे ॥ इत्वा स्वदुहितुः संधां पूरयिष्येऽथ मंत्रिक ॥ ६२ ॥ इत्यु-
 त्त्वा मंत्रिजिर्नृप-श्वक्रव्यूहमकारयत् ॥ प्रातर्यदूश्च समरे । शनिपल्लवां न्यमंत्रयत् ॥ ६३ ॥
 जरासंधः स्वयं पट्ट-बंधपूर्वं निजे बले ॥ हिरण्यनाजं सेनानीं । चकाराखिलसम्मत्तं ॥ ६४ ॥
 गरुडव्यूहमासूत्र्य । प्रातस्ते यादवा अपि ॥ सुनिमित्तधृतोत्साहाः । समराजिरमासदन
 ॥ ६५ ॥ समुद्रविजयोऽथात्म-बले बलवतां प्रभुं ॥ सेनानीत्वे ह्यनादृष्टि-मन्यवेचयदुत्सवैः
 ॥ ६६ ॥ द्योतयंतं रुचाकाशं । रथं मातलिख्यथ ॥ आनिनायैऽनिर्देशा-न्नेमिस्ते च समाश्र-

माहा०

॥७१४॥

शत्रुजय

॥ ७१५ ॥

यत् ॥ ६७ ॥ परस्परास्त्रसंघट्ट-स्फुरद्भक्तिकणौल्लवणौ ॥ तावद्यामिलतां व्यूहौ । प्रलयेऽदी ५-
वापरौ ॥ ६८ ॥ तेषां तूर्यरवैर्वाजि-हेषितै रथचीत्कृतैः ॥ जटद्वेडाजिरासीञ्च । जगदप्य-
तिजंगुरं ॥ ६९ ॥ चक्रव्यूहाग्रैर्वीरै-नृपहुंकारज्जित्तैः ॥ अथाज्ज्यंत कृष्णस्य । सैनिकाः
प्रथमे रणे ॥ ७० ॥ अग्रामग्रामपक्षाज्यां । महानेमिधनंजयौ ॥ व्यूहस्य मुखतस्तद्व-दना-
दृष्टिरधावत ॥ ७१ ॥ सिंहनादं महानेमि-देवदत्तं च फाल्गुनः ॥ बलाहकमनादृष्टि-र्द्धमौ
शंखं महाध्वनिं ॥ ७२ ॥ तेषां शंखस्वनैर्धन्व-क्रेण्डारैरथचीत्कृतैः ॥ शरोत्करैश्च शत्रूणां । सै-
न्यं दैन्यं परं ययौ ॥ ७३ ॥ तैस्त्रिजिर्विजिदे कोपा-त्रिषु स्थानेषु वैरिणां ॥ व्यूहस्तन्मार्गगा
वीरा-स्तदंतश्चाविशन् घनाः ॥ ७४ ॥

अथो रुक्मी महानेमिं । शिशुपालो धनंजयं ॥ हिरण्यनाजोऽनादृष्टिं । योढुं क्रोधाद-
धावत ॥ ७५ ॥ षष्णामपि मिश्रस्तेषां । विविधायुधवर्षिणां ॥ समरः सोऽमरैरप्य-सह्योऽनू-
दतिज्जीषणः ॥ ७६ ॥ न स सादी निषादी न । न पदाती रथी न च ॥ महानेमेः शरा
यत्र । न विशश्चमुरुक्तताः ॥ ७७ ॥ महानेमिशरैर्व्याप्तं । रुक्मिणं रक्षितुं नृपाः ॥ वेणुहारि-

माहा०

॥ ७१५ ॥

शत्रुंजय

॥७१६॥

मुखाः सप्त । जरासंधाङ्गया ययुः ॥ ७८ ॥ महानेमिः शरैस्तेषां—मष्टानामपि सायकान् ॥
 चिन्नेद लघुहस्तत्वा—ज्ज्योतीर्षीव विज्ञाकरः ॥ ७९ ॥ वरुणात्तामथो शक्तिं । रुक्मी शैवेय-
 संहतौ ॥ मुमोच व्यंतराः क्रूरा । व्यजृञ्जत तदग्रतः ॥ ८० ॥ अरिष्टनेमेरादेश—मथासाद्य स
 मातलिः ॥ महानेमेः शरे वज्रं । समक्रमयदाशु च ॥ ८१ ॥ तद्वज्रशरघातेन । महानेमि-
 न्यर्पयत् ॥ शक्तिं तां रुक्मिणं ज्ञाले । जघानान्येन चेषुणा ॥ ८२ ॥ पतंतं वेणुहारी तं ।
 क्षिप्त्वा स्वे स्यंदने ययौ ॥ सप्ताप्यन्ये च जूपाला । दुडुवुर्जयजंगुराः ॥ ८३ ॥ न्यहनन् समु-
 द्रविजयो । दुमं च स्तिमितो नृपं ॥ जङ्कठं सुसेनं च । क्षोत्र्योऽक्षोत्र्यपराक्रमः ॥ ८४ ॥
 एवं यादववीरैर्दै—जरासंधस्य जूभुजः ॥ समरे जग्निरे कुदै—वर्हवो बलशालिनः ॥ ८५ ॥
 अपि तीव्रकरो वीर—तीव्रतामसहः किमु ॥ जगाम पश्चिमांजोधिं । सैनिकाश्च निजाश्रयं ॥
 ॥ ८६ ॥ प्रातर्हिरण्यनाजोऽग्र । महारथिनृपैर्वृतः ॥ जगाहे यादवीं सेनां । नदीमिव महा-
 द्विपः ॥ ८७ ॥ अधावतामश्रु कुक्षौ । जयसेनमहीजयौ ॥ नज्जोनजस्याविव तौ ॥ शरधा-
 राजिवर्षिणौ ॥ ८८ ॥ महायुद्धमज्जूतेश—महौर्द्विभ्यैस्तथायसैः ॥ त्रिजगन्माथशंकाजू—यथा

माहा०

॥७१६॥

शत्रुंजय

॥ ७१७ ॥

दिविषदामपि ॥ ८९ ॥ क्रुद्धो हिरण्यनाजोऽथ । लब्ध्वावसरमात्मनः ॥ अवधीज्जयसेनं च
 ॥ महीजयमथाचिरात् ॥ ९० ॥ दृष्ट्वाथ तद्धं क्रुद्धो-ऽनाधृष्टिः स्पष्टविक्रमः ॥ रथं रथ्यान्
 सारथिं च । हिरण्यं च क्रमादहन् ॥ ९१ ॥ रथनेमिरथ श्रुत्वा । स्वबंधू निहतौ रुषा ॥ ए-
 एकोनत्रिंशतिपुत्रान् । जरासंधस्य चावधीत् ॥ ९२ ॥ रथनेमिर्महौजस्वी । जरासंधस्य जू-
 नृतः ॥ विलोड्य सकलां सेनां । बबले स्ववलंप्रति ॥ ९३ ॥ चकाराथ जरासंधः । प्रातः से-
 नापतिं नृपं ॥ शिशुपालं प्रतिज्ञां च । रामकृष्णवधे स्वयं ॥ ९४ ॥ शिशुपालं पुरस्कृत्य ।
 जरासंधचमूरथ ॥ यदून्निमंत्रयामास । रणसन्ने बुज्जुहितान् ॥ ९५ ॥ हंसकोक्त्या जरासंध ।
 उपलक्ष्य बलाच्युतौ ॥ प्रत्यप्रेरयदीर्घ्यालू-रथं ज्ञीतिप्रदोऽरिषु ॥ ९६ ॥ क्रुद्धं यममिवायातं ।
 तं वीक्ष्य बलसूनवः ॥ दशाधावंत रोषेण । वर्षतः शरधोरणीः ॥ ९७ ॥ विब्रुवन् शिशुपा-
 लोऽपि । वीरमन्यो निजं रथं ॥ निनाय कृष्णपुरतो । मुमोच च शरोत्करं ॥ ९८ ॥ मुकुटं
 कवचं धन्व । सारथिं च रथं हयान् ॥ शिरोऽपि शिशुपालस्य । क्रमात्कृष्णोऽग्निदुषा ॥
 ॥ ९९ ॥ अथाष्टाविंशतिः पुत्रा । जरासंधस्य रोषिणः ॥ रामेण सहायुध्यंत । तदस्त्रैर्मृति-

माहा०

॥ ७१७ ॥

शत्रुंजय

॥३१८॥

मासदन् ॥ ६०० ॥

हत्वा रामसुतान् रोषा-ज्जरासंधोऽपि जूपतिः ॥ जघान गदया रामं । मूर्ध्नि रामोऽप्य-
मूर्धत ॥ १ ॥ जिघांसुं तं पतंतं च । जरासंधं कपिध्वजः ॥ अंतरा योधयामास । सर्ववीर-
शिरोमणिः ॥ २ ॥ तथाज्जूतं विदन् रामं । रोषणो रुक्मिणीपतिः ॥ एकोनसप्ततिपुत्रान् । ज-
रासंधस्य चावधीत् ॥ ३ ॥ अस्ताचलं प्रति गते । रवावश्च रणाजिरात् ॥ स्वाम्यादेशगते सेने
। तदापासरतां क्रमात् ॥ ४ ॥ मत्वाथ दुर्जयान् शत्रून् । हेतिर्निर्मगधाधिपः ॥ स्वसिद्धाम-
मुच्यतामौ । जरामसुरसुंदरी ॥ ५ ॥ विना रामं हरिं नेमिं । सा जरातिजरत्वकृत् ॥ संच-
क्रामाखिलांगेषु । कालरात्रिरिवापरा ॥ ६ ॥ विजृम्भमाणया स्वैरं । तथा सर्वत्र सा चमूः ॥
इषदुच्छ्वासमात्राज्ज-त्सर्वथा ब्रष्टचेतना ॥ ७ ॥ अथ प्रातः प्रबुद्धः सन् । दृष्ट्वा तद्वच्चमूं नि-
जां ॥ इषन्म्लानमना नेमिं । प्रोचे विष्णुः प्रतापजाक् ॥ ८ ॥ किमंग समज्जुत्सैन्ये । बंधो
नः कयसन्निजं ॥ वलस्तु घातविधुरः । संतोऽसंत इवापरे ॥ ९ ॥ नेत्रे इवावां हि परं । गते
देहे स्व उज्ज्वले ॥ ततः किं ज्ञाव्यथो हन्मि । त्वया शत्रून् सहायिना ॥ १० ॥ उलप्रियो

माहा०

॥३१८॥

शत्रुंजय

॥ ७१॥

रिपुस्त्वेप । मिःक्षोषबलसंयुतः ॥ हतमात्मबलं हंतु—मेति तत्समरे जव ॥ ११ ॥ त्वद्दोर्दम्ब-
लादेव । त्रैलोक्यं तन्मयं ब्रजेत् ॥ इंद्रोर्षेणदयश्चामी । त्वत्पुरः किंकरा इव ॥ १२ ॥ इति
श्रुत्वा हरेर्वाक्यं । त्रिलोक्यावधिनापि च ॥ नेमिर्जगाददंतैर्दु—युतिपापतमोहरः ॥ १३ ॥
शृणु श्रीकांत संभ्रांतो । रिपुस्ते विक्रमौजसा ॥ यन्मुमोच जरां तेन । तथायं विधुरो ज-
नः ॥ १४ ॥ सत्यं हंति जवान् शत्रू—नेकोऽपि रणसंकटे ॥ जरया परमेते तु । प्राणान् मो-
हंति तच्चृणु ॥ १५ ॥ पाताले धरणेऽस्य । विद्यते देवतालये ॥ जविष्यत्पार्श्वनाथस्य । प्र-
तिमा महिमाधिका ॥ १६ ॥ आराध्य धरणेऽं त—मुपवासैस्त्रिजिह्वहं ॥ प्रतिमां तां च या-
चस्व । स ते दास्यति सेवितः ॥ १७ ॥ तस्याः पादांबुजस्नात्र—पयसा कृतसेचनं ॥ तव
सैन्यमिदं मोह—मुज्जित्वोत्थास्यति कृणात् ॥ १८ ॥ कृष्णोऽप्युवाच तद्ध्यान—निरते मयि
कश्चमूं ॥ पास्यत्येनां जिनोऽप्याह । पाताहं शत्रुसंकटात् ॥ १९ ॥ श्रुत्वेति हर्षजाक् कृष्ण
—स्तदाराधनतत्परः ॥ बभूव विशदोमौन—ध्यानप्रक्षिप्तमानसः ॥ २० ॥

इतश्च स जरासंधः । समियाय सुविक्रमः ॥ चतुरंगचमूयुक्त—स्तद्वलं च तथा विदन्

माहाण

॥ ७१॥

शत्रुंजय

॥३१॥

॥ ११ ॥ नजोमंरुपमातन्वन् । रविमाहादयन् सुखं ॥ ब्राणवृष्टिं व्यधात्सोऽग्र । धाराधरऽ-
 वापरः ॥ १२ ॥ अथ नेमिनिदेशेन । मातलिः स्वबलाजितः ॥ वात्यावर्त्तमिव स्वैरं । ब्राम-
 यामास स्यंदनं ॥ १३ ॥ अपूरयन्महाशखं । त्रिजगद्दयापिनिःस्वनं ॥ शाक्रीयं च चकर्षोच्चै-
 र्धनू रौद्रवं विजुः ॥ १४ ॥ सर्वतोऽपि मुमोचोच्चैः । शरान् संख्यातिगान् लघु ॥ रिपवः
 सर्वतस्तं चा-पश्यन् सर्वमयं यथा ॥ १५ ॥ तद्वावर्त्ततहाण-धोरणीर्जितुमक्लमाः ॥ दूरे
 तस्थुर्नृपाः सर्वे । तद्गणे साह्रिणो यथा ॥ १६ ॥ चिह्नेद कवचेष्वास-मुकुटध्वजसायकान् ॥
 नृपाणां जगवान् प्राणान् । नाहरत्स दयामयः ॥ १७ ॥ इतो ध्याननिलीनस्य । कृष्णस्य
 पुरतोऽजवत् ॥ पद्मावती तृतीयेऽङ्घ्रि । प्रज्ञापुंजांतरस्थिता ॥ १८ ॥ वीक्ष्य तां पुरतः कृष्णः ।
 सुरीगणसमन्वितां ॥ प्रणम्य जक्तिमान् प्राह । स्तुतिपूर्वमिदं वचः ॥ १९ ॥ धन्योऽद्याहं क-
 ताग्रोऽस्मि । पवित्रोऽद्यास्मि पावने ॥ अद्य मे सफलाः कामा । यदज्जुर्दर्शनं तव ॥ २० ॥
 वर्णयामि कियद्देवि । वैज्रवं ते स्वजिह्वया ॥ शक्रादयोऽपि यद्वक्तुं । सम्यग्नो विबुधाधिपाः
 ॥ २१ ॥ इति जक्तिवचःप्रीता । प्राह सा परमेश्वरी ॥ यत्कृते संस्मृता कृष्ण । जवताहं त-

माहा०

॥३२॥

शत्रुंजय

॥ ७१ ॥

दुच्यतां ॥ ३२ ॥ अबोचदच्युतः श्रुत्वा । तद्वचः परमेश्वरि ॥ यदि तुष्टासि तेद्देहि । पार्श्वार्-
हद्विंशमनुते ॥ ३३ ॥ यथैतज्जरया ग्रस्तं । सैन्यं तत्स्नात्रवारिजिः ॥ सङ्गीन्मूय रिपून् हन्ति ।
सदा त्वां पूजयत्यपि ॥ ३४ ॥ अग्रे पद्मावती प्राह । कृष्ण सार्चात्र न व्रजेत् ॥ तां विनैदं
जवत्सैन्यं । सचैतन्यं करोम्यहं ॥ ३५ ॥ अथैनं ते रिपुं हन्मि । जरासंधं ससैनिकं ॥ व-
ध्वाथ पुरतस्तेऽमुं । कृष्णो देव समानये ॥ ३६ ॥ यद्यद्वदसि तत्सर्वं । करोमि जवदीप्सितं
॥ न पुनः प्रतिमामत्र । समानेतुं समुत्सहे ॥ ३७ ॥ ततः कृष्णोऽब्रुवद्देवि । त्वयैतत्सकलं ज-
वेत् ॥ इहं कृते न चास्माकं । पौरुषं किञ्चिदीक्ष्यते ॥ ३८ ॥ ततो यदि प्रसन्नासि । तत्ता-
मर्चा ददस्व मे ॥ प्रसादाने यथा हन्मि । स्वयमेष रिपून् रणे ॥ ३९ ॥ इत्येत्याग्रहतो वि-
ष्णो-र्जक्त्या पद्मावती ततः ॥ स्मृत्वा र्चां तां समानीय । दत्वास्मै तु तिरोदधे ॥ ४० ॥

अथाच्युतोऽर्चाचरण-च्युतस्नात्रजलेन सः ॥ असिंचत्सैन्यमखिलं । तदुत्तस्थौ च तत्कृ-
णात् ॥ ४१ ॥ पांचजन्यं तथा दध्मौ । सहर्षो रुक्मिणीपतिः ॥ तद्वाकर्णतो जातो । नि-
र्घातो वैरिणां यथा ॥ ४२ ॥ ततो लहं नृपान् जित्वा । जरासंधं जिनोऽमुचत् ॥ प्रतिविष्णु-

माहा०

॥ ७२ ॥

शत्रुंजय

॥३२५॥

विष्णुनैव । वध्य इत्यनुपालयन् ॥ ४३ ॥ जातेऽथ सकले सैन्ये । रणसज्जे जिनेश्वरः ॥ वि-
 रराम रणात्सैन्य-रक्षायै केवलं स्थितः ॥ ४४ ॥ तद्व्यथामवधूयाथ । लांगली धृतलांगलः ॥
 बहुशश्चूर्णयामास । मुशलेन रिपुव्रजान् ॥ ४५ ॥ जरासंधोऽग्र रोषांधः । प्रतिकृष्णं निजं
 रथं ॥ अचालयन्नरासारैः । कुर्वन् वैरिषु दुर्दिनं ॥ ४६ ॥ कृष्णवर्त्मैव कृष्णोऽपि । वैरिकाष्ठे-
 षु दुस्तहः ॥ आस्पदं तेजसामेकं । दधावे स्यंदनस्थितः ॥ ४७ ॥ तयोः स्यंदनयोश्चक्र-पिष्टा-
 न्नूः कणशोऽन्नवत् ॥ गतागैतैश्च विश्वेऽपि । प्रहोन्नो रणधुर्ययोः ॥ ४८ ॥ आयसैरायसान्य-
 स्त्रैर्दिव्यैर्दिव्यानि तौ मिश्रः ॥ अस्त्राणि जघ्नतुर्वीरौ । जयाद् दृष्टौ सुरैरपि ॥ ४९ ॥ प्रह्नी-
 णास्त्रोऽग्र चक्रस्य । जरासंधोऽस्मरदुषा ॥ तच्च वह्निकणाकीर्णं । तत्पाणौ द्रुतमागमत् ॥
 ॥ ५० ॥ गोप गर्वं विमुच्याद्या-प्याङ्गां मन्यस्व मेऽधुना ॥ जीवन् पुनः स्वकर्म त्वं । ल-
 प्स्यसे चारणं गवां ॥ ५१ ॥ न चेच्चक्रमिदं कृष्ण । मूर्खानं तव ज्ञेत्स्यति ॥ विब्रुवाणं जरा-
 संध-मिति तं प्राह माधवः ॥ ५२ ॥ सुखे ॥ हत्वा तां गामहं सत्यं । पातास्मि निजकर्म-
 तः ॥ मुंच चक्रं जरासंध । चिरयस्यधुना कथं ॥ ५३ ॥ जरासंधोऽपि रोषेण । ब्रमयित्वा विहा-

माहा०

॥३२२॥

शत्रुंजय

॥ ७२३ ॥

यसि ॥ चक्रं मुमोच कट्वांत-वह्निवह्नीतिदायकं ॥ ५४ ॥ तच्च प्रदक्षिणीकृत्य । कृष्णं कृ-
ष्णकरे ययौ ॥ स्वमर्द्धचक्रिणं जानन् । कृष्णस्तद्विषयेऽमुचत् ॥ ५५ ॥ चक्रकृत्तगलनाल आ-
पत-भूतले मगधभूपतिर्दुतं ॥ प्राप च प्रचुरकर्मज्जारित-स्तुर्थनारकसखित्वमाकुलः ॥ ५६ ॥
विष्णुरेष नवमोनवमौजो-विजृम्भविशदोच्चसुकीर्तिः ॥ उच्चरंत इति नाकिगणा डाक् । कृ-
ष्णमूर्ध्नि ववृषुः कुसुमौघं ॥ ५७ ॥ अथो जरासंधसुताः समेत्य । नेमुर्मुकुदं सहदेवमुख्याः
॥ संज्ञावयंस्तानपि स प्रमोदा-दस्थापयज्ञजग्रे पुरे तु ॥ ५८ ॥ कृष्णोऽथ वामेयजिनस्य
मूर्ति-ममेयज्जक्तिर्यदुज्जिः प्रणुत्रः ॥ अस्थापयत्तत्र निजां च मूर्तिं । तच्चासने तच्च पुरं च-
कार ॥ ५९ ॥

श्रीशंखेश्वरपार्श्वविंशममलं संपूज्यसंपूजितं । प्रीत्या यादवनायका बहुतरां ज्ञातिं नि-
जे मानसे ॥ संमातुं ह्यनलं जविष्णव इव स्तोत्रैः पवित्रैस्ततो । दृष्टानेकमहाप्रज्ञावसुज-
गं नाथं तथैवास्तुवन् ॥ ६० ॥ तत्तादृग्वरपौरुषाकरमथ श्रीनेमिनं यादवा । हर्षोत्तालविलो-
चनांशुकुसुमैर्वाणीसुधावर्द्धितैः आनर्चुः प्रणिपत्य मातलिरपि प्राप्यैतदाज्ञां पुनः । प्रीत्यै स्व-

माहा०

॥ ७२३ ॥

शत्रुंजय

॥३२४॥

गपतेर्वज्रूव जगवद्गीस्त्वसंकीर्त्तिनात् ॥ ६१ ॥ इन्द्रप्रस्थं पांडवानामयोध्यां । प्रादात् कृष्णो-
 रुक्मनाजस्य हर्षात् ॥ शौर्येण तं महानेमये चा—न्येन्यस्तद्व्ययथायोग्यमेव ॥ ६२ ॥ च-
 क्रानुमोऽथ जतरार्द्धमसौ विजेतुं । संवेष्टितो यदुज्जिरुच्चपदाग्ररूढैः ॥ मार्गे मिलद्विजयदंरु-
 तप्रमोदो । विष्णुश्चाल सबलः सबलस्ततो नु ॥ ६० ॥ जतरार्द्धनिवासिदेवता—कलितां को-
 टिशिलां ततो हरिः ॥ चतुरंगुलमुद्धारजू—वलयादाकलयन्निजां स्थितिं ॥ ६१ ॥ मासैः प-
 ज्जिरसौ विजित्य वसुधां राज्ञां सहस्रैः सदा । जक्तिप्रह्वशिरोज्जिरर्चितपदस्तैः षोडशांकैस्ततः
 ॥ तत्तत्प्रौढभुजाप्रतापदलितप्रत्यर्थिसार्थो हरिः । स्वीयां प्राप पुरीं सदुत्सवमयीमेकातप-
 त्राश्रितः ॥ ६२ ॥ नम्रानेकनरैश्चमौलिमणिरुक्रोचिष्णुपादांबुजो । नारीनेत्रसुपात्रपेयसुज-
 गप्रत्यंगचारुत्वन्नृत् ॥ विद्यामृतसुरसेवितो गुणगणाधारो रमावल्लभः । स्फुर्जत्कीर्त्तिनदीनगः
 स जतरत्स्यार्द्धं सुखेनान्वशात् ॥ ६३ ॥

इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते श्रीशत्रुंजयमाहात्म्यांतर्जुतश्रीरैवताचलमाहा-
 त्म्यपांडवादिसंग्रामवर्णनो नाम द्वादशमः सर्गः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥

माहा०

॥३२४॥

शत्रुंजय

॥ त्रयोदशमः सर्गः प्रारभ्यते ॥

माहा०

॥ ७२५ ॥

सुरासुरा अप्यतुलप्रमाणं । नमन्ति ब्रह्मंजलयो यमुच्चैः ॥ ध्यायन्ति यं योगविदो हृदंत-
स्तं नेमिनाथं प्रणतः स्तवीमि ॥ १ ॥ अथ प्रभुर्नेमिजिनः समान-देहोपमानस्त्रिदशैरमानः
॥ बृहोऽजितोऽपि प्रतिबंधमुक्तो । रेमे रमेशाशयसम्मदाय ॥ २ ॥ यथा यथा नेमिजिनाज्जि-
लाष-स्तथा तथाचेष्टत देवसार्थः ॥ नाथोऽपि तत्तत्प्रतिकर्तुमिष्ठ-निष्ठानुरूपं विदधे सुराणां
॥ ३ ॥ यं यं प्रदेशं रविवच्चचार । विभुः स स स्यादधिकान्तरामः ॥ मुमोच यं यं स सुरो-
परोधात् । स शोभया तद्विरहादिवौषि ॥ ४ ॥ अथोपकार्येष विभुः सलीलं । विनोदयन् से-
वेकदेववृंदं ॥ संरक्षितं रक्तकलकशस्त्रै-र्जगाम कृष्णायुधधाम नाम ॥ ५ ॥ राहोर्नयात्किं भु-
वमिंदुरागात् । ह्रीराब्धितो वा नवनीतपीठः ॥ यशश्च यो वाय हरेर्निरीक्ष्य । शंखं सुखं चे-
तसि चेति दध्युः ॥ ६ ॥ गतागतव्रस्त इहांशुरागा-डुर्वानलो वाब्धिविरोधनष्टः ॥ करोत्कैरै-
र्व्याप्तमुदीक्ष्य चक्रं । चक्रुश्च ते तत्र वितर्कमित्थं ॥ ७ ॥ स्वर्देडवक्त्राग्रमिलत्खगाज्जां । ज्ञो-

॥ ७२५ ॥

शत्रुंजय

॥७५६॥

गीशज्ञोगाग्रमणिप्रकाशां ॥ पुष्पोद्भवत्कांतिकलापरम्यां । अलोकयंस्तेऽग्र गदां सुरारेः ॥
 ॥ ७ ॥ शक्रोऽनूजत्वं हरये ददौ य-त्ततोऽस्य चापेन शरासनस्य ॥ शाक्रस्य दत्तं निजजन्म-
 वत्त्वं । तद्दृश्यतेऽत्रेति जगुः स्फुटं ते ॥ ८ ॥ तत्तद्विपक्षोत्करपातज्ञोगा-दागादसंख्यत्वमयं
 प्रतापः ॥ वीक्ष्याच्युतस्यायुधवृंदमन्य-दचितयंश्चेति सुरा वितर्कं ॥ १० ॥

इतश्च विश्वोद्धरणप्रवीणः । कुतूहलात्कंबुमग्नोद्दिधीर्षुः ॥ ऊचे नृपत्यायुधवेश्मरक्षा-धि-
 कारिर्जिर्जक्तिर्जरात्प्रणम्य ॥ ११ ॥ स्वामित्रसि स्वांसविधूतवैरी । सुरारिवंधुर्यदि वीर्यसिंघुः
 ॥ तत्रापि मायासपरोर्बुजेऽनूः । कमोऽसि नोऽर्तुमपीममीषत् ॥ १२ ॥ निशम्य वाणोमिति
 स स्मितश्री-संज्ञावितामर्त्यगणो जिनेशः ॥ उद्धृत्य शंखं रदनांशुयोधि-द्युतिं प्रदध्मौ कि-
 ल लीलयेव ॥ १३ ॥ स पांचजन्यप्रज्ञवः प्रणादः । पुरीं प्रपूर्य प्रचुरं प्रसर्पन् ॥ पयोधिपूरं
 परतीरपारं । संप्रापयन् कंपयतिस्म पृथ्वीं ॥ १४ ॥ हत्वाब्धिना तुंगतरंगघातैः । समुद्धृता
 मत्स्यगणाः पतंतः ॥ पुरांतराकुट्टिमसौधमूर्ध्नि । दधुस्तदंतःस्थितकामचिन्हं ॥ १५ ॥ वियु-
 ज्य पृथ्वीं जननीमुदस्य । ये धातवो दूरमवापिता हि ॥ अस्यन्महासौधमिषेण तेऽस्याः ।

मादा०

॥७५६॥

शत्रुंजय

॥ ७२३ ॥

संयोगमापुर्जलजोत्पशब्दात् ॥ १६ ॥ स्थातुं न सक्ता ह्यन्नवन् गजास्ते । हया रयात्कंपम-
 थाययुश्च ॥ रथा वृथा यानविधौ विधूता । वज्रवृत्तस्पर्षति तन्निदादे ॥ १७ ॥ कर्णेषु वाक्की-
 लकघातपाता—दचेतना भुञ्ज्यलुठन् जनौघाः ॥ तदुःखदूना इव शीरिशार्ङ्गि—दशार्हमुख्या अ-
 पि चुक्षुभुस्ते ॥ १८ ॥ चमत्कृतोतः कृष्णमीकृष्णे द्वा—गुन्धेष्य मूर्धानमसौ विधूय ॥ जगाद
 तन्नादविघूर्णमान—सज्येषु शार्ङ्गि बलमस्खलजीः ॥ १९ ॥ किं नूतनः कश्चिदन्नूदन्नूतः । पु-
 रा मुरारिर्जितवैरिवारः ॥ किं वा नवः कोऽपि जिनोक्तमुक्त—श्चक्रीव वज्री भुवि जृञ्जमाणः
 ॥ २० ॥ त्रैलोक्यलोकेऽस्ति परो नरो न । यः क्षोभयेन्मां च बलं बलेन ॥ केनेव तद्वादित एष
 शंखः । प्रक्षोन्नकृत्सर्वजनस्य पश्य ॥ २१ ॥ सन्नह्यतां रे रणकर्कशांगा । गाढं गजान् वा-
 जिगणान्नुदंतु ॥ उत्तेजयंत्वस्त्रज्जरं हरंतं । स्फुरद्विप्रांशुकरोपमानं ॥ २२ ॥ आयांतु ते व-
 र्यभुजोर्जवीर्य—विध्वस्तविश्वारिचमूसमूहाः ॥ वीराः स्वबाहूद्धृतमेरुशैला । हेलोवलोद्ध्वित-
 वार्द्धिवेलाः ॥ २३ ॥

इत्युच्चरन् विस्फुरदोष्टघृष्टा—धरः कराघातविकंपितह्रमः ॥ स्मृत्यागतानंगविज्जीषणांगः

माहाण

॥ ७२३ ॥

शत्रुंजय

॥७२८॥

। सिंहासनाद् जगुदतिष्ठेदेषः ॥ २४ ॥ साटोपमन्योऽपि जनः समन्युः । कुर्वन् करोस्त्रालि
तशस्त्रजालैः ॥ खं दंतुरं क्लोजितपर्षदंत-रुत्तिष्ठदंशोऽस्य किलावज्जासे ॥ २५ ॥ नेडुस्तदैवाद्य-
रणार्थवादा । वादित्रवृंदा वसुधां विहायः ॥ प्रस्फोटयंतः प्रतिशब्दघाता-त्संरावयंतः ककु-
जोऽपि हंत ॥ २६ ॥ गजादिमान् डुंडुजिघोरगर्ज-स्तुरंगरंगत्प्रचुरोर्मिवर्मा ॥ शस्त्रांबुपूर्णो न-
रवार्धिरासी-द्रृशं तदोच्छ्रित इलातलांतः ॥ २७ ॥ निःस्वाननिःस्वानभुजान्निघात-हयोच्चहेषा-
गजवृंहितैस्तैः ॥ तन्त्रं खयोर्भैर्जटसिंहनादै-स्त्रैलोक्यमप्याप चलाचलत्वं ॥ २८ ॥ सन्नाह्य या-
वच्चतुरंगसेना-मियेष गंतुं मुरजित्तदैव ॥ उपेत्य नत्वास्त्रगृहाधिकारी । व्यजिह्वपत्तं विनयाव-
नम्रः ॥ २९ ॥ शार्ङ्गं धनुर्मर्दितोऽवधूय । खक्रः करग्राहसहो न चेति ॥ गदागदाभुग्न जर-
त्यसौस्त्री । चक्रं नृशं क्रंदति हस्तगं मे ॥ ३० ॥

इत्थं कृतावज्ञमसौ विमुच्य । शस्त्राणि सामान्यजनयंकराणि ॥ विनोदमीषत्क्रमते मदी-
यं । खयातश्च शुक्लेष्वयमादिमस्तत् ॥ ३१ ॥ स्वामिन्नयोक्तैरपि वार्यमाण-स्त्वहं खमादाय कु-
तूहलेन ॥ अपूरयदंधुररिष्टनेमिः । संक्रांतत्वत्तद्वत्त्वानिवोच्चैः ॥ ३२ ॥ तन्मुंच शत्रूचितसैन्य-

माहा०

॥७२८॥

शत्रुंजय

॥७१॥

संगो-ज्वडुं पौरुषमत्र नाथ ॥ ज्वच्चमूजारविकारमग्नः । शेषाहिरण्याहितज्जीतिरस्ति ॥ ३३ ॥
 श्रुत्वाथ तादृग् निजबंधुवीर्यं । चमत्कृतोतर्भधुसूदनोऽस्यात् ॥ तथैव विष्टब्ध इव व्यरंसी-
 दायासतोऽथ प्रचचाल नापि ॥ ३२ ॥ संदर्श्य किंचिन्निजवीर्यमित्थं । मुमोच शंखं जगवां-
 स्तथैव ॥ जगत्पुनः स्वां प्रकृतिं प्रपेदे । कार्यं निदानानुगतं हि तद्वत् ॥ ३३ ॥ ज्वमंस्तथै-
 वाथ स नेमिनाथो । ब्रष्टाष्टमात्रामणिकुट्टिमानि ॥ त्रस्ताश्वमातंगकुलानि पश्यन् । रयाद-
 यान्माधवपर्षदंतः ॥ ३४ ॥ कुंतासिपुत्रीकुलिशासिज्जल्ली-कुदाजडुःस्फोटधनुर्धरौधैः ॥ रोमां-
 चवर्मोच्चतरांगरक्षैः । क्वचिन्नटैर्वीररसावदातां ॥ ३५ ॥ सिंदूरपूरारुणपाणिजाग्र-क्षोदार्गलै-
 र्वर्मितविग्रहेजैः ॥ वारीधृतैर्वाब्धवृताङ्गुदैः । क्वचित्परीतां नित्रिं नदज्जिः ॥ ३६ ॥ फेना-
 वृतोर्मिप्रकरानुकारैः । सन्नाहिज्जिर्वाजिगणैः क्वचिद्वा ॥ सुखाधिरुहैर्वहुदेषमाणैः । सुरांचलैः
 क्षोन्नितज्जूमिजागां ॥ ३७ ॥ संयुज्यमानाश्वधृताग्रजगै-र्भृशं च कुक्किन्नरिज्जिर्महास्रैः ॥ क-
 चिद्ग्रै रूढपश्यां धृतांगै-रारोहणायोग्रजटाधिनाथैः ॥ ३८ ॥ वेश्मेव वीराज्जुतरौज्ज्जीति-रसो-
 चयानां घनवाहनौधैः ॥ जटोज्वडुंकुतिशस्त्रनादै-र्हरेः सज्जां प्रापदरिष्टेनेमिः ॥ ३९ ॥ कुञ्ज-

माहा

॥ ७१ ॥

शत्रुंजय

॥३३॥

॥ आक्रम्य चैकेन पदेन पृथ्वी-मन्येन रुध्वा च पदासनाग्रं ॥ स्थितं रुषोद्धासिमुखारु-
 णत्व-विडंबितोद्यत्स्वररश्मिविवं ॥ ४० ॥ सोष्णोक्तियुक्त्यानुमितांतरस्थ-कोपानलं कंप्रदन्त-
 दाग्रं ॥ वलित्रयाधारललाटपट्ट-स्वेदोदबिंदुप्रकरानुविद्धं ॥ ४१ ॥ गदामवष्टन्य करेण तत्त-
 त्कार्येषु वीरान् बहु योजयंतं ॥ तत्तद्गोघ्नतज्जयोत्तमगर्वो-क्षुरं हरिं नेमिरपश्यदग्रे ॥ ४२ ॥ विज्ञे-
 ॥ लीलाचलान्यामथ लोचनान्यां । तत्तज्जनोद्योगविलोकनोत्कं ॥ वीह्यान्पुपेतं सहसैव
 नेमिं । लज्जावनम्रोऽज्जवदच्युतो ज्ञाक् ॥ ४३ ॥ तूष्णीं स्थितेष्वन्यजनेषु विष्णुः । कृत्वाकृतेः सं-
 वरणं कृणेन ॥ ससंभ्रमात्तापनज्जावितात्म-प्रीतिः प्रभुं प्राह हसन्मुखाब्जं ॥ ४४ ॥ ज्ञातः
 स्मृतान्यागत पांचजन्य-स्त्वया किमापूरि विदूरिताशः ॥ यत्क्षुब्धमद्यापि ससागरादि । च-
 राचरं विश्वमिदं समस्ति ॥ ४५ ॥ बालोचिताः संति पराः क्रिया हि । क्रीमाकृतेऽस्मत्सदने
 घनास्ताः ॥ मृद्वंगरंगाय न ता वज्रवुः । शंखोद्धृतिः कर्कशदेहयोग्या ॥ ४६ ॥ तदाशयार्थप्र-
 तिचक्रवाचं । विज्ञाद्य तां नेमिजिनो गज्जीरं ॥ अक्षुब्धचित्तः सहजेन रंग-रसेन चेत्युत्तर-
 माससाद ॥ ४७ ॥ तादृग्वलं तस्य च धीरतां ता-मालोक्य साशंक इवाह विष्णुः ॥ रामा-

माहा०

॥३३॥

शत्रुंजय

॥ ७३? ॥

ननेहानिरतो गज्जीरं । वचः शुचि स्वाडु च कर्कशं च ॥ ४८ ॥ आतस्तवानेन जनोत्तरेण । वलेन गांज्जीर्यगुणेन हृष्टः ॥ जाने त्वया विश्वमिदं मदीयं । भ्रमन्महाशासनवासयोग्यं ॥ ४९ ॥ यदोः कुलं विश्वमलंकरिष्णु । त्वयाद्य हीरांकुरदीप्तज्ञासा ॥ आसादयंत्यन्यकुलानि काच-कटयानि संकटपयताधिशोभं ॥ ५० ॥ मदोजसा यद्दसौ महीशान् । वलस्तृणं चिंतयतीह तद्वत् ॥ त्वदोजसा विश्वपतीनशेषान् । मन्ये तृणायावरजोच्चवीर्यात् ॥ ५१ ॥ तवेयताप्येष वलेन बंधो । सुधांधसोरोधकरां समृद्धिं ॥ मुदः प्रपन्नोऽस्मि तथापि दोषणोः । स्वयोर्वलं दर्शय मे प्रसक्त्यै ॥ ५२ ॥

श्रुत्वा तडुक्तिं निजज्ञावलित्ता-मक्षुब्धचित्तो वसुधावलोक्य ॥ नमित्युवाचोचितकार्यवेदी । नेदीयसां प्रीतिकरो जिनेशः ॥ ५३ ॥ बंधू ततस्तौ परबंधुयुक्ता-वुत्साहधैर्याविव देहज्ञाजौ ॥ उत्थाय सिंहासनतोऽखवेष्टम । निरीक्ष्यमाणौ ययतुर्जनैर्धैः ॥ ५४ ॥ दध्यावथो नेमिजिनः कृपालुः । प्रायः परापायविमुक्तशक्तिः ॥ बंधुर्ममायं हरिराहितांत-स्तुब्धत्वतो मय्यपि शंकेते हा ॥ ५५ ॥ नाहं स्पृहावान् भुवनाधिपत्ये । ज्ञवांबुधौ नो पतयालुरस्मि ॥ आदित्सु-

माहाण

॥ ७३? ॥

शत्रुंजय

॥३३॥

रुचैर्व्रतमित्यथैनं । वच्मि त्रिशुद्ध्यापि न मन्यतेऽसौ ॥ ५६ ॥ दोष्णोरसा पाणितलेन पादै-
 र्मया हतोऽयं कथमत्र ज्ञावी ॥ रंज्ञातरुः पक्षिपदानि सोढा । नैरावतस्योद्धिखितानि तानि
 ॥ ५७ ॥ नायं यथानर्घमुपैति मत्तो । मत्तो यथा वेत्ति च मे वलांशं ॥ स्यान्मानसिद्धिश्च
 यथास्य कार्यं । त्रिचार्यं सर्वं हि मया तथैव ॥ ५८ ॥ संचिंत्य चित्तांतरिदं जिनेन्दु-जगद
 गोविंदममंदबुद्धिः ॥ गंज्जीरवाग्जारविगार्हेताद्धि-ध्वनिः प्रकुर्वन् मुखरा दिशोऽपि ॥ ५९ ॥
 पादप्रहारावनिपातपांशु-पूरोक्तमात्पामरहर्षकारि ॥ नियुद्धमेतन्नहि युक्तमुक्तं । सुव्यक्तनिःशे-
 षरणस्य साधोः ॥ ६० ॥ दिव्यायसैरप्यहितप्रयोज्यैः । शस्त्रैर्न शस्तो रण आवयोर्हि ॥ बं-
 ध्वोर्मिथोऽप्यात्मवदंगयोर्न । ज्ञेदोऽस्ति खेदोदयमेवकारि ॥ ६१ ॥ मिथोऽपि बाहोर्नमनान-
 माज्यां । जयाजयौ शक् कलयाव आवां ॥ स्यान्मानसिद्धिश्च न देहपीडा । व्रीडावहा क्री-
 डनमात्रतोऽपि ॥ ६२ ॥ हरिस्तदंगीकरणादुदस्त-बाहुर्वज्रूवाङ्गितमानसारः ॥ एकेन दंतेन
 यथैकदंत-श्वेकोच्चशाखो दुरिवोपवातः ॥ ६३ ॥ वामेन दोष्णाग्र विभुर्मृणाल-लीलालसं मा-
 धवबाहुनालं ॥ अनामयत्तद्वलगर्वधन्व-धर्माणमात्मोच्चकरेपुरेखं ॥ ६४ ॥ वामं भुजं स्वं वि-

माहा०

॥३३॥

शत्रुंजय

॥ ७३३ ॥

भुरप्युदस्य । व्यश्राणयत्तस्य विहस्य किंचित् ॥ एकोच्चुसच्चृंग इवाङ्गिनाथ—अैकोच्चतायः कि-
 मु वृक्षजालः ॥ ६५ ॥ सर्वौजसासावपि नास्यमानः । कृष्णेन नेषद्वयनमद् दृढीयान् ॥
 प्रजंजनेनातिबलेन वृक्षाः । क्षुच्यंत एतेन न जातु मेरुः ॥ ६६ ॥ अवेष्टयद्वाहुयुगं हरिः स्वं ।
 नेमेर्भुजस्याजित एव साक्षात् ॥ शाखाभिवांहिप्रचयो वटज्ञे—ज्ञोगीव ज्ञोगेन च चंदनज्ञेः
 ॥ ६७ ॥ तथापि तस्मिन्न नमत्युदारे । वृषाकपिर्झक् कपिवल्ललंवे ॥ आकुंचितांहिः किल वल्लगु-
 लीव । कुलायवत्पक्षिविशेषकस्य ॥ ६८ ॥ वैलङ्क्यलक्षत्वमथ कृष्णेन । प्रज्ञादयन्नञ्जदसो मुरा-
 रिः ॥ विमुच्य नेमीशभुजं भुजंग—ज्ञोगोपमं तं सहसालिलिंग ॥ ६९ ॥ वत्स त्वयाऽतुञ्ज-
 लेन मन्ये । तृणाय विश्वं जयता तथा मां ॥ कुलं च सर्वेषु कुलेषु मेरु—भिवाङ्गिषु प्रोच्चत-
 मं निजं हि ॥ ७० ॥ प्रसन्नगंज्जीरगिरेति नेमि—मालाप्य कृष्णो विससर्ज सद्यः ॥ आहस्म
 च प्रस्मितमुत्समयाढ्यः । स सीरिणं शंकितचित्तवृतिः ॥ ७१ ॥ यद्वंधुरेषोऽस्ति बलैकसिंधु-
 स्तत्सिंधुसीमावनिमंडलं किं ॥ न साधयत्यात्मबलं बलेति । नेपेदृथा शारदवारिदाज्ञः ॥ ७२ ॥
 ज्ञात्वाशयं सीरपतिः सशंकं । स शार्ङ्गिणः शांतमनाः शशंस ॥ स्वयं ह्ययं त्यक्तसमस्तसं-

माहा०

॥ ७३३ ॥

शत्रुंजय

॥७३॥

गो-ऽनंगोपमदीं न जवाज्जिलाषी ॥ ७३ ॥ रागादिरोगापगतो मुमुक्षुः । प्रतीकृते यः समयं
व्रतस्य ॥ स एव संसारनिबन्धनं किं । समीहते राज्यमिदं मदाय ॥ ७४ ॥ अदृष्टचिद्योग-
विज्ञो गज्जाजो । जवाज्जिलाषः सुखहेतुरस्ति ॥ मरावनासादितचूतवृद्धो । जनोऽज्जिलाषं कु-
रुते करीरे ॥ ७५ ॥ रामोक्तितोऽपीत्यमसौ मुरारि-स्तथापि नेमेरज्जिशंकतास्मात् ॥ अंत-
र्निगूढो हि पलायपूले-ऽज्जिशंकनीयः खलु वह्निरुच्चैः ॥ ७६ ॥

शक्रोऽथ विज्ञाय विज्ञोर्विलासं । विश्वस्य विस्तारितहर्षवासं ॥ त्वरैत्य नत्वा च जिनं
जगाद । कृष्णं जिनौजोधृतचित्तसादं ॥ ७७ ॥ पुंसां त्रिषष्टेरपि वीतरागा । मध्ये ज्वंत्युत्त-
मवीर्यवर्याः ॥ विश्वस्य विन्यासविधौ समर्था-स्तथापि संसारपराङ्मुखास्ते ॥ ७८ ॥ अ-
स्मादृशा अप्यमराधिनाथा । यस्याग्रतो ज्ञांति च किंकराज्जाः ॥ स विश्वनाथः कथमीहते-
ऽद-स्तुब्धं हि राज्यं कृष्णजंगुरं यत् ॥ ७९ ॥ आकर्षयाद्यार्हदुदाहृतं य-ज्जावी जिनो यादव-
गोत्ररत्नं ॥ द्वाविंश आजन्मविकारमुक्तः । सेत्स्यत्यसौ शान्तमनाः कुमारः ॥ ८० ॥ त्वया पु-
राण्यस्य जनातिशायि । तत्तादृशे कर्मणि पौरुषं तत् ॥ दृष्टं ततः किं निजमानसांत-र्विक-

माहा०

॥७३४॥

शत्रुंजय

॥ ७३५ ॥

द्व्यजालं वितनोषि कृष्ण ॥ ७१ ॥ असौ निजं कालममुं कियंतं । प्रपादय लोकोद्धरणाय
नाथः ॥ चारित्रमादाय पवित्रमूर्ति-मुक्तिं गमिष्यत्यपुनर्जवाय ॥ ७२ ॥

इति शक्रोक्तमाकर्ण्य । जिनसंशय आशये ॥ स्वागसः कृमयामास । नेमिमालिंगयन्
हरिः ॥ ७३ ॥ विमौजसं विसृज्याथ । नेमिमादाय माधवः ॥ ययावंतःपुरे छार-पालाना-
दिक्रदित्यथ ॥ ७४ ॥ नासौ महंधुरेषोऽत्र । निषेध्यः प्रविशन्नहो ॥ सत्यज्ञामादिजिघ्र्वातृ-जा-
याजिः सह खेलतु ॥ ७५ ॥ इत्युद्धाप्य विसृज्यापि । नेमिं पीतांबरः पुनः ॥ अखेलत पुरं-
धोजि-निर्विकारं च नेम्यपि ॥ ७६ ॥ ग्रीष्मेऽन्यदा तपत्यर्के । जलसंपर्कतर्कजृत् ॥ जगाम
रैवते शार्ङ्गि । सनेमिर्युवतीसखः ॥ ७७ ॥ विविशुस्तत्र सरसी-नीरेषु सुदतीजनाः ॥ तद-
धिष्टायिदेवीवत् । प्रेरिताः शार्ङ्गपाणिना ॥ ७८ ॥ जलास्फालनसंजात-कंकणध्वनिरच्युते ॥
पुपोष स्मरजूपाल-तूर्यनादमुदं चिरं ॥ ७९ ॥ काचित्कुंकुमपिण्डेन । निजधान हरेरुरः ॥
सरागां कुर्वती प्रोच्चैः । पर्वताधित्यकामपि ॥ ८० ॥ उल्लङ्घयन्त्रांबु-धारान्निः कापि मा-
धवं ॥ कादंबिनीव सिंचती । ऊरुचैलमिव व्यधात् ॥ ८१ ॥ एवं क्रीडारसे कामं । प्रसरत्य-

माहा०

॥ ७३५ ॥

शत्रुंजय

॥७३६॥

च्युतः प्रियाः ॥ प्रेरयामास नेमेस्त-तत्क्रोडानमहेतवे ॥ ७२ ॥ ताः परावर्त्य वेगेनो-दस्त-
शृंगा मृगेक्षणाः ॥ आञ्छोटयन् पयोर्जिह्वक्-विज्रागेन च नेमिनं ॥ ७३ ॥ उत्प्लुतंत्यः पय-
स्यर्क्षो-त्रिन्नस्तनघटाः स्त्रियः ॥ चुचुर्काग्रश्रवहारि । नेमेरुरसि चिक्षिपुः ॥ ७४ ॥ नेमिरप्य-
विकारः सन् । कृतप्रतिकृतैश्चिरं ॥ चिक्रीड तासु हस्ताग्र-हतवारिर्जरैरखं ॥ ७५ ॥ खेलंतं
नेमिनं दृष्ट्वा । हृष्टो दामोदरश्चिरं ॥ रमित्वा हंसवत्तीर-माश्रयद्वल्लज्जनावृतः ॥ ७६ ॥

निरगान्नेमिरप्यंजो-मध्यादध्यास्त तत्तटं ॥ ज्ञामादत्तासनश्चोचे । रुक्मिण्या नमर्पपूर्वकं
॥ ७७ ॥ किं देवर वृथा जन्म । ज्ञार्याविरहितो निजं ॥ एकाकी वंठवत्कुंठे । नयसि त्वेष-
रिग्रहः ॥ ७८ ॥ षोडशस्त्रीसहस्राणां । ज्ञेयतुर्विष्णोरसि प्रियः ॥ बंधुस्तदेकामपि नो । स्वी-
कुर्वन्न हि लज्जसे ॥ ७९ ॥ ततो जांववती प्राह । क्लीबोऽयं सखि देवरः ॥ किं च गृहव्ययो-
द्विग्र-स्तत्तदर्जनवर्जितः ॥ १०० ॥ आद्यास्तीर्थकृतः सर्वे । जुक्तराज्या गृहाश्रमाः ॥ प्रव्रज्य
निर्वृतिं प्रापु-नूतनोऽयं हि तीर्थकृत् ॥ १ ॥ साग्रहं ज्ञामयाप्येव-मुक्तो नेमिर्व्यचिंतयत् ॥
अहो जवाब्धौ पतिताः । पातयन्ति परानपि ॥ २ ॥ बाह्मात्रेणानुमंतव्य-स्तदमीषां मया-

माहा०

॥७३६॥

शत्रुंजय

॥७३७॥

प्रहः ॥ गलेन साधयिष्यामि । पश्चादप्यात्मकांकितं ॥ ३ ॥ विमृश्येति विभुः प्राह । करि-
ष्ये वः समीहितं ॥ ठेकास्तेऽवसरज्ञा हि । ये ज्ञवन्ति स्वकर्मणां ॥ ४ ॥ हृष्टस्ततो हृषी-
केशो । गजमारोप्य नेमिनं ॥ महोत्सवैः प्रियायुक्तो । क्षारिकामधिजग्मिवान् ॥ ५ ॥ स-
मुद्रविजयायाख्य-च्छ्रीशिवायै च नेमिनः ॥ प्रियास्वीकारमाकार-प्रोक्तमप्यच्युतः पुनः ॥ ६ ॥
जामा स्वजगिनीं राजी-मतीं लावण्यसंपदां ॥ जगाद योग्यां श्रीनेमेः । सर्वस्त्रीगर्वतस्क-
रीं ॥ ७ ॥ स्वयमुत्थाय गोविंदः । साश्चर्यजनवीक्षितः ॥ नृग्रसेननृपागारं । जगामाथ ज-
नाधिपः ॥ ८ ॥ अन्युत्थायोग्रसेनोऽपि । तं निवेद्य वरासने ॥ स्वं प्रशंसन् गदापाणिं । प-
प्रज्ञागमकारणं ॥ ९ ॥ हरिर्जगाद महंघो-र्ममाधिकगुणस्पृष्टः ॥ नेमेर्वधूस्तव सुता । राजी-
मत्यस्तु कांकिता ॥ १० ॥

अथोग्रसेनः सानंदो । निजगाद गदाधरं ॥ इदं गृहमियं लक्ष्मी-स्तवैवात्रार्थना हि
का ॥ ११ ॥ अन्युत्थायाथ गोविंदः । समुद्रविजयाय तत् ॥ निवेद्याजूहवद्वलब्ध-प्रत्ययं
क्रोष्टुकिं नरैः ॥ १२ ॥ कृष्णपृष्ठोऽथ वैवाह्यं । लग्नं क्रोष्टुकिरुज्जगौ ॥ श्रावणश्वेतषष्ठ्यां च ।

माहाण

॥७३७॥

शत्रुंजय

॥ ७३७ ॥

वधूवरविवृद्धये ॥ १३ ॥ सत्कृत्य क्रोष्टुकिं कृष्णो । व्यसृजन्नक्तिपूर्वकं ॥ आख्यतडुप्रसेनाय
 । ततो द्वावप्यसज्जतां ॥ १४ ॥ विवाहासन्नदिवसे । कृष्णोऽपि द्वारिकापुरीं ॥ प्रत्यष्टं च प्रति-
 द्वारं । रचयामास तोरणान् ॥ १५ ॥ उच्चैः शृंगारयामासु-र्मैवान् रत्नमयान् जनाः ॥ त-
 दंतरेषु मुमुचु-र्गंधवद्रूपजा घटाः ॥ १६ ॥ अथो दशार्हा मुशली । शार्ङ्गी च श्रीशिवामुखाः
 ॥ रोहिणीदेवकीरेव-त्याद्या ज्ञामामुखा अपि ॥ १७ ॥ सर्वाः संस्थापयामासुः । प्राङ्मुखं
 नेमिमासने ॥ स्नपयामासतुः प्रीत्या । स्वयं च बलशार्ङ्गिणौ ॥ १८ ॥ स्नानांते ने-
 मिनं सिंहा-सने संस्थाप्य शार्ङ्गजृत् ॥ नाराचधारिणं बद्ध-प्रतिसरमथो व्यधात् ॥ १९ ॥
 गत्वोप्रसेनवेदमांत-र्बालां राजीमतीं हरिः ॥ कौसुंजवसनां तद्ध-दध्यवासयदादरात् ॥ २० ॥
 अथ प्रातस्तु गोशीर्षि-चंदनालिसविग्रहः ॥ श्वेतस्रग्हारवसन-श्वामरत्नमंडितः ॥ २१ ॥ पु-
 रोगैः कोटिजिर्जूप-कुमारैर्वक्रवीकितः ॥ श्रीनेमिः श्वेततुरग-मारुरोह रथं वरं ॥ २२ ॥ श्री-
 नेमेः पार्श्वतोऽनूवन् । गजारूढा महीभुजः ॥ पृष्ठे दशार्हा गोविंदो । मुशली चावतस्थिरे
 ॥ २३ ॥ तत्पृष्ठे शिबिकारूढाः । सर्वाश्वांतःपुरस्त्रियः ॥ अभूवन् जूषणोन्निर-किरणैद्योतितां-

माहाण

॥ ७३७ ॥

अनुजय

॥७३ए॥

वराः ॥ २४ ॥ उच्चार्यमाणैर्धवलै-नृत्यन्निर्नर्तकीजनैः ॥ पठन्निर्बेदिज्जिर्वाय-मानैस्तूयैरनेकशः
 ॥ २५ ॥ वीक्ष्यमाणोऽहिकोटीजिः । स्तूयमानः कवीश्वरैः ॥ वर्द्धप्यमानो रामाजि-श्वित-
 यन् जवनाटकं ॥ २६ ॥ चचाल जगवान्नेमिः । स्वगृहाज्ञजवर्त्मनि ॥ उपोग्रसेनसदनं । प-
 श्यन् सुरकृतोत्सवं ॥ २७ ॥ ~~विजय~~ ॥ इतो राजीमती स्नाता । सर्वाञ्जरणजूषिता ॥ श्वेत-
 स्रग्वसना पूर्ण-मासीरात्रिरिवोड्ढिनी ॥ २८ ॥ सवयस्कसखीवृन्द-वृता पद्मेव साजिनी ॥
 वरागमनतूर्याणि । श्रुत्वोत्फुल्लाङ्गकाजवत् ॥ २९ ॥ ~~पुनः~~ ॥ ज्ञावज्ञाय सखी प्राह । धन्ये
 राजीमति त्वया ॥ किमाराधो जिनस्तीर्थे । यत्तुव्योऽयं वरो वरः ॥ ३० ॥ यस्मै देवा नम-
 स्यन्ति । यः प्रभुर्जगतामपि ॥ तदागमनतूर्याणि । श्रूयन्ते शृणु सुन्दरि ॥ ३१ ॥ यद्यप्यन्तः स्थि-
 तं नेमिं । पश्यन्त्यपि च पश्यसि ॥ आगच्छन्तं तथाप्येनं । पश्यामश्चेत्प्रसीदसि ॥ ३२ ॥

इति श्रुत्वा समं ताज्जि-र्मजीररणितैः स्मरं ॥ जीवयन्ती गवाक्षांतः । प्राप राजीमती
 दुतं ॥ ३३ ॥ जगाद स्फारिताह्नी तां । सखी सखि विलोकय ॥ त्रैलोक्यसुन्दरो नेमि-रिति
 त्वत्पतिरग्रतः ॥ ३४ ॥ मित्वन्ती चामरे नेमि-मुखज्योत्स्ना विज्ञायते ॥ गगोर्मिसंपृक्तजला

माहाण

॥७३ए॥

शत्रुंजय

॥ ७४० ॥

। यमुनेव तरंगिणी ॥ ३५ ॥ नेमेः शिरसि संपूर्ण-शर्वरीश्वरसोदरैः ॥ उत्रं धत्ते सितांज्जो-
 लुब्धहंसश्रियं सखि ॥ ३६ ॥ दृष्ट्वा राजीमती दृष्ट्या । नेमिं त्रिभुवनोत्तरं ॥ दध्यौ चेन्मत्प-
 तिर्नेमि-स्तदा ज्ञायं विजृंजितं ॥ ३७ ॥ स्फुरणाद् दक्षिणांगस्य । तदैवाचिंत्य साऽशुभं ॥
 जगादाशकुनादालि । जाने नेमिः सुदुर्लभः ॥ ३८ ॥ साप्युवाच प्रतिहतं । शांतं सख्यशु-
 भं निजं ॥ नेमिरायात एवात्रा-ध्यक्षे संदेह एष कः ॥ ३९ ॥ अथ नेमिस्थः प्राप । ज्ञो-
 जवेश्म तदा रयात् ॥ प्राणिनां चाशृणोन्नेमिः । करुणस्वरमस्मरः ॥ ४० ॥ संविदानोऽपि ज-
 गवान् । पप्रह निजसारथिं ॥ किमेष पशुसंघातः । करुणं रौति चाग्रतः ॥ ४१ ॥ स जगाद
 नमन् स्वामि-त्रमी यदुन्निराहताः ॥ विवाहे ज्ञोप्यसात्कर्तुं । किं न वेत्ति विभुः स्वयं ॥ ४२ ॥
 तदुक्त्या स दयाधारो । दूनीतर्जगतां विभुः ॥ अचिंतयद्दहो विश्वं । सर्वं तत्त्वार्थवर्जितं ॥ ४३ ॥
 यदन्यजनवहंधु-स्नेहपाशनियंत्रितैः ॥ अस्मान्निरपि कर्मेद-मीदृगारज्यते दह ॥ ४४ ॥
 आपातमात्रसौख्याय । कः कुर्यात्कार्यमीदृशं ॥ कृणोद्योतकृते कः स्वं । दहेन्मंदिरमग्निना ॥
 ॥ ४५ ॥ तद्वत्तं बंधुवर्गस्य । स्नेहेन विषयेण मे ॥ प्रस्थितस्य शिवागार-मर्गलेनैव पाप्म-

माहा०

॥ ७४० ॥

शत्रुंजय

॥ ३४? ॥

ना ॥ ४६ ॥ इत्यालोच्य विभुः सूत-माह ररुयान् निवर्त्तय ॥ त्यक्तवाहं मानवीं मुक्ति-मुद्यो-
ढानंतसौख्यदां ॥ ४७ ॥

व्यावर्त्तितरथं नेमि-मालोक्याथ यदूत्तमः ॥ समुड्विजयः स्वेन्न-मंतरेऽक्षिपडुमनाः
॥ ४८ ॥ वत्सातुन्नमते स्वहृत् । सदुत्सवमये कृणे ॥ त्वयेदं बंधुवर्गस्या-रज्यते दुःखदायि किं
॥ ४९ ॥ इतः शिवापि नीरंगी-उन्नास्याश्रुविमिश्रदृक् ॥ मनोरथदुं मे वत्स । मा ज्ञांही-
रिति वाणिता ॥ ५० ॥ कृष्णरामावपि श्रुत्वा । चलितं नेमिनं गृहात् ॥ स्यंदनं नेमिनाथ-
स्य । परिवव्रतुरुत्सुकौ ॥ ५१ ॥ अन्येऽपि ज्ञातरः सर्वा । मातरस्तमवेष्टयन् ॥ तारका इव
शीतांशुं । सपुण्यमिव संपदः ॥ ५२ ॥ तैर्वृत्तं विभुरात्मानं । मेने मुक्तिपथांतरा ॥ साम्य-
चित्तहरैः स्वैरं । मोहस्तेनानुगैरिव ॥ ५३ ॥ शिवासमुड्विजया-वाहतुर्वत्स किं त्वया ॥ क्रि-
यतेऽस्मत्कलंकाय । स्वांगीकृतविमर्दनात् ॥ ५४ ॥ आवाढ्यादपि नस्तौत । त्वया पूर्णो म-
नोरथः ॥ शिखां तस्याधुनापि त्वं । समुद्धर परिग्रहात् ॥ ५५ ॥ अथो जगाद गोविंद-स्त-
ज्जावमविदन्नदः ॥ अत्र पुण्यकृणे बंधो । किं ते वैराग्यकारणं ॥ ५६ ॥ वात्सल्यमृतकुड्या-

माहा०

॥ ३४? ॥

शत्रुञ्जय

॥ ७४२ ॥

ज्ञौ । पितरौ ते वयं पुनः ॥ तव कल्याणनिर्माण-प्रवीणाः पार्श्ववर्तिनः ॥ ५७ ॥ राजीव-
लोचना राजी-मत्यपि त्वयि रागिणी ॥ सत्यप्येवं कथं खेदो-द्भेदस्त्वां व्रथयत्यलं ॥ ५८ ॥ उचे
स्वाम्यपि नो पितृ-बन्धुभ्यो मेऽरतिः क्वचित् ॥ किंतु संसारकांतारे । विज्ञेमि विषयारितः
॥ ५९ ॥ अनादिजवभुक्तास्ते । जवंति च नवा नवाः ॥ एष्वतृप्तः पुनर्जंतु-र्नवे ब्रमति मू-
ढधीः ॥ ६० ॥ हितमिच्छत चेद्युयं । मयि वात्सल्यशालिनः ॥ दीक्षार्थमनुमन्यध्वं । तदा मां
जवकातरं ॥ ६१ ॥ इत्याकर्ण्य विज्ञोर्वाचं । हेतुयुक्तां यदूत्तमाः ॥ किंचिद्वक्तुमनीशास्ते—
ऽनूवन्न्यंचितकंवरः ॥ ६२ ॥ लोकांतिकास्तदैवैत्य । देवाः सारस्वता विभुं ॥ नत्वोचुर्जगव-
स्तीर्थं । प्रवर्त्तय दयोदयिन् ॥ ६३ ॥ तदैव स्यंदनं त्यक्त्वा । जगवान् शक्रदेशितैः ॥ अमरै-
राहतैर्ऽन्यै-र्दानं दातुमना ययौ ॥ ६४ ॥

राजीमती तु तत् श्रुत्वा । स्फुर्जधुप्रदतिप्रज्ञं ॥ तदैव गतचैतन्या । लुलोठ धरणीतले
॥ ६५ ॥ सखीशतसमानीत-शीतऽवैः कृणादथ ॥ गतमूर्छा लुलत्केशा । विखलापेति सा
नृशं ॥ ६६ ॥ निजार्जितेन ज्ञाग्येन । ज्ञातस्त्वं दुर्धनः पुरा ॥ स्वीकुर्वता नु वाक्येन । मां

माहा०

॥ ७४२ ॥

शत्रुंजय

॥ ७६३ ॥

त्वया साधु नाचरि ॥ ६७ ॥ नांगीकुर्वन्ति तत्कर्म । संतोऽत्रं पादितुं न यत् ॥ शुभ्रं वाप्य-
 शुभ्रं वापि । स्वीकृतं पादयन्ति ते ॥ ६८ ॥ यथा रागो मयि स्वाभिं—स्तथा मुक्तौ च मा
 कृथाः ॥ मत्स्यागान्मुक्तिमाप्नोषि । मुक्तेस्त्यागान्न किंचन ॥ ६९ ॥ इत्यालपन्त्यास्तस्यास्तु ।
 ज्ञेयकर्मव्रुत्तदा ॥ साम्ना सख्यस्तु तदुःखं । किंचित्किंचिन्न्यवर्त्तयन् ॥ ७० ॥ स्वामी य-
 थार्थदानेन । कष्टपडुरिव जंगमः ॥ वनीषककुलान्यब्दं । यावदप्रीणयत्ततः ॥ ७१ ॥ विज्ञा-
 यावधिनाशे—स्तदैवैत्य दिवो मुदा ॥ जन्मान्निषेकवद्दीक्षा—निषेकं चकुरीशितुः ॥ ७२ ॥
 नाप्नोत्तरकुरौ ज्ञत्तया । शिविकायां सुरासुरैः ॥ क्लृप्तायां जगतामीश । आरोहणविधिं व्य-
 धात् ॥ ७३ ॥ धृतसर्वायुधः शक्रै—र्वीज्यमानश्च चामरैः ॥ हरिमुख्यनृपैः प्रीत्या । पूज्यमा-
 नोऽनुगामिभिः ॥ ७४ ॥ वीक्ष्यमाणो जनव्रातैः । स्तूयमानः सुरासुरैः ॥ गीयमानगुणः स्व-
 र्ग—नागस्त्रीमानुषैरपि ॥ ७५ ॥ त्रिजगद्विस्मयं कुर्वन् । सर्वाज्जरणजूषितः ॥ स्वामी रैवत-
 कोद्यानं । सःस्त्राम्रमशिश्रयत् ॥ ७६ ॥ युष्मं ॥

शिविकाया अश्रोत्तीर्य । नेमिराज्जरणादिकं ॥ मुमोच चाग्रहीत्प्रीत्यै । हरिर्नक्तिजरा-

माहा०

॥ ७६३ ॥

शत्रुजय

॥ ७४४ ॥

नतः ॥ ७७ ॥ त्रिशत्यब्दमिते जन्म-दिनात्काले गते विभुः ॥ श्रावणस्य श्वेतषष्ठ्यां । पूर्वा-
हे चित्रगे विधौ ॥ ७८ ॥ कृतषष्ठतपाः पंच-मुष्टिकं लोचमाचरत् ॥ केशान् शक्रो न्यधा-
त्कीर-वाहौ वासस्तु तज्जुगे ॥ ७९ ॥ युष्मं ॥ निरुद्धे तुमुले स्वामी । सामायिकमशिश्र-
यत् ॥ मनःपर्ययसंज्ञं तु । जज्ञे ज्ञानं तुरीयकं ॥ ८० ॥ तद्वज्रग्राह जूपानां । सदस्त्रं व्रतम-
न्वमुं ॥ शक्रकृष्णादयो नेमिं । नत्वा चागुः स्वमाश्रयं ॥ ८१ ॥ द्वितीयेऽह्यथ गोष्ठांत-र्वर-
दत्तद्विजौकसि ॥ पारणं परमात्रेण । चकार परमेश्वरः ॥ ८२ ॥ तत्रापि पंच दिव्यानि । वि-
दधुर्विबुधेश्वराः ॥ अन्यतस्तु विभुः कर्म-कृपाय विजहार च ॥ ८३ ॥ व्रतादथ चतुःपंचा-शद-
हस्तु गतेष्वगात् ॥ सदस्त्राभ्रवनं नेमि-र्वेतसाश्रयमाप च ॥ ८४ ॥ ध्यानांतरजुषस्तत्रा-
श्विन्यमायां विज्ञोरथ ॥ घातिकर्मकृपाज्जज्ञे । केवलं त्वाष्ट्रगे विधौ ॥ ८५ ॥ सद्यः सुरेंद्राश्व-
लिता-सनास्तत्रैयरुर्मुदा ॥ चक्रुः समवसरणं । तं चान्नूषयदीशिता ॥ ८६ ॥ अथोद्यानपति-
गत्वा । हारिकां प्रणिपत्य च ॥ ज्ञानं शशंस श्रीनेमे-रुत्पन्नं सुरवैरिणे ॥ ८७ ॥ दत्त्वा त-
स्योचितं दानं । दशार्हैरपरैः समं ॥ मातृबंध्वंगनापुत्रैः । सोत्सवं स गिरिं ययौ ॥ ८८ ॥

माहा०

॥ ७४४ ॥

शत्रुंजय

॥ ७४५ ॥

तत्र प्रदक्षिणीकृत्य । नत्वा स्तुत्वा च नेमिनं ॥ निषसादानुशक्रं स । यथार्हमपरेऽपि च ॥
 ॥ ७७ ॥ सर्वे निजेज्यो भुवनेज्य एयु-रन्येऽपि देवा जिनजक्तिज्ञाजः ॥ अथो मिश्रः स्वी-
 यसमृद्धियोगा-त्स्पर्द्धापराःस्वस्वपदे निषेदुः ॥ ७८ ॥ इतश्च तच्चासनकाननौघ-पुण्यांबुदो-
 त्पन्नतडित्प्रज्ञायाः ॥ कुष्मांडिकायाश्चरितं सुचारु । प्रारज्यते विघ्ननिघातनिघ्नं ॥ ७९ ॥ श्री-
 नेमिनाथांहिसरोजजृंगी । योगीश्वरी प्रार्थितकामधेनुः ॥ अंवा जनांवा त्रिदशी सुखाय । जू-
 यात्करालंबिवराभ्रलुंवी ॥ ८० ॥ समग्रराष्ट्राक्षरणं सुराष्ट्रा । सिद्धोक्तयंतादिशिरोह्याढ्यः ॥
 जूस्वर्जयात् श्वन्नमधो विधाय । मुक्तोपमो योऽखिलतीर्थकेषु ॥ ८१ ॥ तत्रोक्तयंतस्य हि दा-
 क्षिणात्ये । दाक्षिण्ययुक्तं च नयप्रपन्नं ॥ रुद्ध्या कुवेरोपममर्त्ययुक्तं । पुरं कुवेरान्निधमस्ति
 शस्तं ॥ ८२ ॥ यत्रोच्चसौधाग्रगता मनुष्या । यक्षापज्जांगःकणवादिजिस्ते । मरुज्जिरीषच्चपलैश्च
 मोचा-दलैः श्रमांजो विलयं नयन्ति ॥ ८३ ॥ चित्रावलोकाद्विकसज्जनाहि-पद्मानि सद्मानि
 वनानि तानि ॥ यत्रोच्चशालः कृतवैरिमातः । प्रासाद आपादितपापसादः ॥ ८४ ॥ चैत्येषु
 चैत्येषु निषेव्य मूर्ती-र्यत्रार्हतां चित्रमयी रमायाः ॥ षट्कर्मशर्माणि नराः सुजक्त्या । यु-

माहा०

॥ ७४५ ॥

शत्रुंजय

॥ ७४६ ॥

कया लज्जतेऽशुभकर्मघातात् ॥ ७५ ॥ तत्पाति पाकारियशोजिहारि-गुणोऽरिकुंज्रींश्चिदारि-
 सिंहः ॥ कृष्णो नृपो यादववंशरत्न-मयत्नसंपन्नसमीहितार्थः ॥ ७६ ॥ तत्राज्ञवद्भूरिगुणा-
 जिरामः । षट्कर्मसंसाधनपूर्णकामः ॥ विप्रो जिनांहिस्मरणैकवप्र-संरक्षितद्वादशसद्व्रतश्रीः
 ॥ ७७ ॥ रत्नत्रयाधार इहास्ति धर्म-स्तच्चिह्नसूत्रत्रयज्ञूषितांगः ॥ साधूक्तसूक्तामृतसिक्तबोधि-
 -दुर्देवज्जट्टोऽद्भुतहृदयविद्यः ॥ ७८ ॥ ~~कुम्भ~~ ॥ तत्सूनुरूनीकृतवादिविद्यो-ऽज्ञेदेवलाकुक्षिसरो-
 मरालः ॥ लोकप्रियः स्वस्य गुणेन सोम-जट्टाजिधो बुद्धिनिधानमान्यः ॥ ७९ ॥ मुखेन्दुना
 धिक्कृतचंचंबिंबा । बिंबाधराराधितशीलधर्मा ॥ शर्मास्पदं पत्युरसत्यहीना । तस्यांविकाख्या
 समजूत्कलत्रं ॥ ८० ॥ लक्ष्मीश्रवला वाक्यफला च वाणी । शशांकलेखा कुटिला च खस्या ॥
 सापत्न्यशय्या च शची ततोवा । केनोपमीयेत सुवृत्तयुक्ता ॥ ८१ ॥ दिवं गते तज्जनके जिने-
 -धर्मोऽपि सोमस्य दिवं जगाम ॥ अंवा तु तत्संगतितो वज्रार । जडैकज्ञावत्वमुदारबुद्धिः
 ॥ ८२ ॥ अथान्यदा श्राद्धदिने दिनेशे । समाश्रयत्यंवरमध्यदेशं ॥ मासोपवासोद्भुतकर्महर्म्य-मु-
 निह्यं सोमगृहानवापत् ॥ ८३ ॥ तपःकृमाज्यामिव पुष्पदंतौ । दस्त्रौ महारोगचिकित्सक-

माहा०

॥ ७४६ ॥

शत्रुंजय

॥ ७४७ ॥

त्वात् ॥ जीवेदुजौ वा विबुधेस्सेयौ । तौ वीक्ष्य हर्षं समवापदंवा ॥ ५ ॥ अचिंतयञ्चांतर-
 नंतन्नक्ति-रिमौ मुनी क्वांतिधुनीगिरीशौ ॥ अगण्यपुण्येन गृहांगणं मे-ऽलंचक्रतुः पर्वदिने-
 य सद्यः ॥ ६ ॥ शर्मास्पदं पर्व ममाद्य सर्व-सुखान्यसंख्यानि तु पुण्यलब्धौ ॥ दुग्धाब्धि-
 धौते इव लोचने मे-ऽनूतां सुपूते मुनिदर्शनेन ॥ ७ ॥ आर्याप्यनार्यास्ति गृहे न मे न । दा-
 नं हृदत्वा रतिमेति चित्तं ॥ शुद्धानि धान्यानि च धाममध्ये । मुनी ततोऽमू प्रतिलाजयामि
 ॥ ८ ॥ इत्यंतरा हर्षन्नरादुदश्रू-रोमांचितांगी सहसांसनात्सा ॥ उत्थाय चात्रानि करे गृहीत्वा ।
 तत्वादिदं नक्तिन्नरादवोचत् ॥ ९ ॥ युवामवामप्रकृती कृतीशौ । शंके कृतैस्तैः सुकृतैर्मयैव ॥ प्रा-
 तौ गृहान्मे कृपया ततो नु । गृहीतमन्नानि ज्ञवामि पुण्या ॥ १० ॥ वीक्ष्यैव चित्तान्नविशुद्धि-
 मस्या । दधार पात्रं मुनिरर्च्यपात्रः ॥ अंवापि तस्मै प्रददौ मुदा त-दन्नं गतेर्वीजमिवोत्तमा-
 याः ॥ ११ ॥ यदूचतुस्तौ प्रमदेन धर्म-लाजं बलाज्जितकल्मषेज्जं ॥ तेनैव तस्या इज्जवैरिणे-
 व । मुक्तासिखोज्ञः प्रवितन्यतेस्म ॥ १२ ॥ वाचंयमौ जग्मतुरोकसोऽस्या । न चित्तवृत्तेः शु-
 ज्जवृत्तशुक्तेः ॥ कमौघघाताद्गृहकर्मणि स्नाक् । मंदत्वमासीच्च शुज्जायतेर्वा ॥ १३ ॥ अथांबि-

माहाण

॥ ७४७ ॥

शत्रुंजय

॥ ३४८ ॥

कायास्तदवेक्ष्य दानं । कस्येव मूर्त्ता कलहप्रियेव ॥ काचित्तदीयप्रतिवेशिनी स्त्रा-गुत्तानपा-
 णिः स्वगृहादुदस्थात् ॥ १४ ॥ साचीकृतांस्याऽरुणनेत्रपद्मा । वित्रासयंती वचसा जनौघान्
 ॥ ग्राह्य हस्तेन कटीतटांतं । वक्तुं कटु प्राक्रमत क्रुधानां ॥ १५ ॥ स्वातंत्र्यमेतद्भु ते
 धिगस्तु । वस्तु त्वया किंचिदचिति नैतत् ॥ यत्कथ्यहव्याद्यविधाय धान्य-मदा अधन्याय न-
 यो न तेऽयं ॥ १६ ॥ श्वश्रून् ते सद्मनि यत्त्वयैत-दारज्यते वैश्यकुलानुरूपं ॥ नाद्यापि पिं-
 डः पितृषु द्विजेषु । ज्ञोज्यादि न स्वैरविहार एषः ॥ १७ ॥

इत्यारटंती गृहिलेव सोच्चैः । श्वश्रूं तदीयां निकटौकसोऽपि ॥ आकार्य च स्वोक्तिस-
 र्खीं वितेने । वात्येव धूम्यां जगदर्त्तिकर्त्री ॥ १८ ॥ त्वया दयाधारतया व्यधायि । नैतच्छुभ्रं
 हा यददायि तस्मै ॥ सत्यां मयि त्वत्प्रसरः कथं स्ता-दस्तांघचेतोऽब्धिजृतः सुखाय ॥ १९ ॥
 इति द्वयोरंतरगात्र सांवा । वज्रार काश्यं शशजृत्कलेव ॥ कादंबिनीराहुविज्ञांतरस्था । कथं
 तथेषच्च हृदि प्रपेदे ॥ २० ॥ इतः स सोमोऽपि न सौम्यवृत्ति-राकार्य विप्रान् स्वगृहानुपेतः
 ॥ श्रुत्वा तयोरुक्तिमयुक्तकोपः । संतर्जयामास जृशं प्रियां स्वां ॥ २१ ॥ सा साज्जिमाना ज-

माहा०

॥ ३४८ ॥

शत्रुंजय

॥ ७४ए ॥

रिवेव

नवाक्यदूना । मौनान्विता सूनयुगं गृहीत्वा ॥ स्मृत्वा मनस्याप्तवचो मुनीनां । दीनानना
 संचरतिस्म गेहात् ॥ ११ ॥ श्वश्रोर्मयाज्ञा न कदाप्यखंडि । पत्युर्हितं ज्ञक्तियुतं व्यधायि ॥
 सर्वाणि कर्माण्यपि शर्महीनं । करोमि गेहस्य विकारवर्जं ॥ १२ ॥ पुण्याह्नि यत्पुण्यतमा-
 य दान-मदायि वाचंयमशेखराय ॥ तच्छ्रेयसे प्रत्युत तेज्य एव । मुधैव मां तत्प्रतिधः कि-
 णोति ॥ १४ ॥ पिंदादिज्जिश्चेत्तनयप्रदत्तै-र्मृता लज्जते परमां प्रसन्ति ॥ तदंबुसेकैर्जविताति-
 शुष्क-स्तरुः स्फुरत्पल्लवपेशलांगः ॥ १५ ॥ मिथ्यात्वमूढैः शुज्जपात्रदान-ममीजिराकुत्सि-
 तमड्यसत्त्वैः ॥ वैरोचनं मंगलमक्षिरुग्नि-स्त्रिव चांद् कणदांध्यचित्तैः ॥ १६ ॥ वृथाश्रवा ते-
 षु मम प्रलापो । मत्कर्मलाज्जोऽयमुपस्थितो हि ॥ अतः परं मे गृहवासदास्य-मवश्यनाशं
 समुपैतु सत्यात् ॥ १७ ॥ तावेव मेऽतः परमस्तु पुण्यौ । मुनी शरण्यौ शरणं जवाब्धौ ॥
 श्रीरैवते दैवतमाकलय्य । नित्यं तपस्यामि कुकर्महान्यै ॥ १८ ॥ इत्यंतरामृश्य सुतं वहन्ती
 । एकं कटौ हस्तगतं परं च ॥ विमुच्य शोकं जिनपादपद्म-स्नेहादविध्यातसुज्जक्तिदीपा ॥
 ॥ १९ ॥ चित्ते मुनी तौ च गिरिं स्मरन्ती । विमुक्ततत्तद्गृहवासबंधा ॥ अंवा चचालाचल-

माहा०

॥ ७४ए ॥

शत्रुंजय

॥ ७५० ॥

निश्चयासौ । नुन्नेव निःश्वासबलावलाजिः ॥ ३० ॥ ~~कुला~~ ॥

यावत्पुरोपांतमियाय दुःखा-कुला महीदत्तविलोचनांबा ॥ अस्पष्टवर्णं स विवर्णताज्जा-
गू । रुरोद तावद्विभुक्तकटिस्थः ॥ ३१ ॥ लालाविलास्योऽश्रुविमिश्रनेत्रो-ज्जोः स चाजडप-
दनद्वपतृष्णः ॥ शुज्जंकरोऽन्यस्तु विदस्त उच्चै-रुवाच मे ज्ञोजनमंबदेहि ॥ ३२ ॥ आक्रंदिते-
नेति तयो र्येण । पुनर्नवीज्जतशुचाकुलासौ ॥ मुमोच बाष्पाणि विलोचनाग्रा । नुन्नानि
ताज्यामिव संप्रविश्य ॥ ३३ ॥ वेदमार्थनाथे सुखजृत्त्यवर्गे । देहेऽप्यनीहां दधती वनेऽत्र ॥
विस्मृत्य वाचंयमवाक्यसारैः । शोकं प्रपन्नास्मि जिनांहिसेवां ॥ ३४ ॥ बालाविमौ मुग्धमु-
खौ बुभुक्षो-दन्यासमन्यू समयानजिज्ञौ ॥ तडुत्सुकत्वेन ममाशु नाशं । करिष्यतः पूर्वम-
हो स्वधातात् ॥ ३५ ॥ धिग्मां स्वपुत्राज्जिमतप्रदाना-ऽसहां समग्राशुज्जकर्मकर्त्री ॥ मातः
प्रसीदावनि देहि रंघ्रं । यथा तदाश्रित्य नयामि दुःखं ॥ ३६ ॥ स्रष्टास्मि किं सृष्टरसृष्टियो-
ग्या । तत्तस्थुमग्निप्रज्जवाखुपत्नी ॥ दुःखानि सर्वाण्यपि चैककाल-मयातरेऽसौ समयोऽस्ति
सद्यः ॥ ३७ ॥ वृथास्त्यरण्ये रुदितं ममाथ । यदैवहत्रो दययाश्रितं हि ॥ स्वकर्मजोक्त्वी

माहा०

॥ ७५० ॥

शत्रुंजय

॥ ७५१ ॥

जिनपादपद्म—जृम्भ्यस्मि सर्वं पतितं सहिष्ये ॥ ३७ ॥ इतीरयित्वा निषसाद याव—त्रिःश्वा-
सवात्या धुतपार्श्ववृक्षा ॥ तावत्सरोऽब्जांबुजृतं पुरस्ता—दस्ताघमालोकयदजगर्ज ॥ ३८ ॥ त-
थैव पार्श्वद्वितये छिरेफ—ऊंकारसंरावितकोकिलाच्यां ॥ माकंदकाच्यां परिपाकपिंगा—मलुंवि-
कास्याः करगा व्यधायि ॥ ४० ॥ अपाययत्तज्जलमंजलिच्या—मज्जोजयत्तफलमंगजौ सा ॥
वीक्ष्योत्तमं दानफलं च तादृक् । चकार धर्मे रतिमादरेण ॥ ४१ ॥

इतस्तथा तामज्जिज्ञप्य कोपा—त्रवान्ननिर्माणविधौ पुरान्नं ॥ उच्छिष्टवस्त्रे तसि चिंतयंती
। श्वश्रूस्तदीया सदानांतरागात् ॥ ४२ ॥ स्पर्शोपलेनाय इवासनानि । स्पर्शेन कढ्याणमया-
नि मुन्योः ॥ दृष्ट्वान्नपूर्णानि च सर्वतोऽपि । पात्राणि सा प्रीतिमवाप कामं ॥ ४३ ॥ मूढा-
त्मना चंडि यदंविकेयं । रे कोपिता कोऽपि न तावकोऽत्र ॥ दोषः परं दानफलं तवौको—यो-
ग्यं न रंकद्विजपुत्रिकासि ॥ ४४ ॥ यदत्र दानं प्रदेदे तदेत—ददर्शे ते शर्मकरं कलांशं ॥ त-
स्यास्तु पुण्यान्नुतवैजवाया । ज्ञावी सुरेंद्रार्च्य उदके उच्चैः ॥ ४५ ॥ इत्यंबरोदंतमसौ निशम्य
। ज्ञातेव निःसृत्य जगाद पुत्रं ॥ पश्यौकसौतर्धनधान्यजंगी—मंगीकुरु स्वस्य पुनर्वधूटीं ॥

माहा०

॥ ७५१ ॥

शत्रुंजय

॥ ७५२ ॥

॥ ४६ ॥ विशेषकं ॥ वत्सानुनीय त्वरितं ममोच्चैः । प्रीत्यै वधूमानय मानयेमां ॥ विना त-
 या मे हृदयं च गेहं । देवार्चयेवासदिवामरौकः ॥ ४७ ॥ निशम्य वाणीमिति मातृवक्त्रा-
 तत्स्नेहमोहादपि सोत्सुकोऽसौ ॥ तदैव तस्याः पदवीं प्रपेदे । पूरः पयोधेरिव चंङ्कायाः ॥ ४८ ॥
 दृष्ट्वा वने सूनुयुगावलंबि-करक्ष्यामद्भुततत्प्रज्ञावां ॥ तामाह्वाले कृणुमेकमत्र । प्रती-
 त्वा मामस्फुटवर्णमित्थं ॥ ४९ ॥ सापि प्रयांती प्रतिशब्दमस्य । स्वलन्नदीनूरुहकोटरांतः ॥
 निशम्य वक्रीकृतवक्त्रपद्मा । पृष्टे तमैक्षिष्ट समापतंतं ॥ ५० ॥ अये मयि कुह इवैष केन
 । संतर्जितोऽकारणवैरिणेव ॥ प्रज्जनेनाग्निरिवाग्न्युपैति । कं प्रार्थयेऽहं शरणं वनेऽत्र ॥ ५१ ॥
 प्रसह्य मामेष विधृत्य घातै-र्विभ्वयिष्यत्यदयोऽधुनैव ॥ त्रातास्ति कोऽप्यत्र न किं करोमि ।
 निःस्वामिकेवांबरसंज्ञवेव ॥ ५२ ॥ जिजीविषा कास्तु ममाश्रया किं । गृहस्थवासेन च दास-
 वृत्त्या ॥ यद्दानवित्तं नियतं मयार्जि । तदेव मे स्तात्परलोकयाने ॥ ५३ ॥ हंता ह्यसौ मांतु
 कदर्शनान्नि-स्त्यजामि तत्पूर्वमसून् स्वयं स्वान् ॥ इत्थं विमृश्यावटतीरमाप्य । तस्थौ मुमू-
 र्धुः पतनेन साश्र ॥ ५४ ॥ ज्ञूयाज्जिनांही शरणं च सिद्धा । मुनी च तौ मे धुतपापज्जारौ ॥

माहा०

॥ ७५२ ॥

शत्रुंजय

॥ ७५३ ॥

दयोदयोद्धारवरो हि धर्म-स्तदानमादात्म्यविजृंज्ञणेन ॥ ५५ ॥ हिजे दरिदे कृपणे च जि-
 ह्वे । म्लेष्ठे कलंकिन्यधमे परस्मिन् ॥ कुल्लेगवंगालकुरौ च कहे । सिंध्वादिदेशेषु च मा ज-
 निर्मे ॥ ५६ ॥ अर्थित्वमूर्खत्वमवित्त्वकार्प-एयत्वानि मिथ्यात्ववलाधिपत्वं ॥ विषास्त्रमद्या-
 दिरसापणत्वं । सत्वक्रयो मास्तु ज्ञवांतरेऽपि ॥ ५७ ॥ देवादिरत्नत्रयज्ञातृताच्ये । दातर्यधीशे
 च शुजाशुज्जहे ॥ कुले सुराष्ट्रामगधे च कीर-काश्मीरदिग्दक्षिणजे च देशे ॥ ५८ ॥ ममा-
 वतारोऽस्तु धनित्वदातृ-त्वारोग्यताक्षप्रगुणत्वमस्तु ॥ सत्वानुकंपार्त्तजनस्य रक्षा । योगाश्र-
 यो दानज्ञवप्रज्ञावात् ॥ ५९ ॥ कृत्वेति सत्याश्रयणं सती सा । विश्राम्य चित्तं जिनपादपद्मे
 ॥ युता सुताच्यां सहसैव ऊपा-मदात्तदा साहसशोज्जितांगा ॥ ६० ॥ कुलकं ॥ तद्रूपमुन्मु-
 च्य नटीव वेषां-तरं गता व्यंतरदेवसेव्या ॥ वज्रूव देहद्युतिपूरिताशा । सनुद्ययानंदिमुखार-
 विंदा ॥ ६१ ॥ मामेति जलपन्नयमन्युपैति । यावत्पुरस्ताच्च अलोकयत्तां ॥ विशीर्णदेहावय-
 वां सपुत्रां । कूपांतरां खेदमवाप चोच्चैः ॥ ६२ ॥ अकाल एवेदमकल्पि बाले । त्वया कथं
 रोषवशेन सद्यः ॥ अभूवमीदगू जड एष तत्किं । विदुष्यपि त्वं कृतवत्यदो हा ॥ ६३ ॥ किं

माहा०

॥ ७५३ ॥

शत्रुंजय

॥ ७५४ ॥

जीवितेनेह कलंकितेन । त्वया विना मानिनि निष्फलेन ॥ गत्वा गृहान् स्वस्य सुखं जना-
नां । कथं कथं दर्शयिता हताशः ॥ ६३ ॥ कलत्रपुत्रांगजमृत्युदुःख-दूनस्य मे सौख्यकरो
हि मृत्युः ॥ सर्वस्य नाशे सहसाच्युपेते । सर्वोऽपि नाशं सममेव यातु ॥ ६४ ॥ दुःखातु-
रोऽसाविति चिंतयित्वा । तामेव संस्मृत्य तदैव कूपे । ऊं पामदान्मृत्युमवाप्य चासी-दंवा-
सनेज्जारिसुरोऽवधिर्दुःखः ॥ ६६ ॥ कलत्रपुत्रं ॥

इतस्तथैणाधिपवाहनां तां । सूनुद्वयान्यूनमुदावदातां ॥ तत्कालजाताभरणत्पिकालि-माला-
समालोकनदत्तरागां ॥ ६७ ॥ उद्यत्रज्जेरत्नकराजदेह-युतिहृतान्यत्रिदशप्रज्ञैर्धां ॥ सुखेदुह-
स्तैरिव शुभ्रवस्त्रै-र्विजृषितांगावयवप्रदेशां ॥ ६८ ॥ सुखांशुपीयूषपयोधिमध्ये । खेलन्मुखा-
हिद्वयदंतरत्नां ॥ भ्रूमूलनासाभ्रुतवंशपत्र-समाधरौष्टां वरकंबुकर्णौ ॥ ६९ ॥ तां वीक्ष्य स-
र्वावयवानवद्यां । सन्नूषणैर्जृषितदेहदेशां ॥ उपास्यमानां सुरसुंदरीज्जि-र्नवावतारातिशयिप्र-
ज्ञावां ॥ ७० ॥ पाशाभ्रलुब्धौ दधती कराच्यां । वामेतराच्यां तनयांकुशौ च ॥ वामांगगा-
च्यां कनकप्रज्ञाज्ञां । वरप्रदानप्रवणार्थवार्णां ॥ ७१ ॥ जत्त्योत्त्वसन्मूर्तिरुदाररागः । संगो-

माहा०

॥ ७५४ ॥

शत्रुञ्जय

॥ ७५५ ॥

प्य पाणिहितयेन वेत्रं ॥ वेत्री सुरस्तां प्रणिपत्य हर्षा—द्वक्तुं तदा प्राक्रमतामितोक्तिः ॥ ७५ ॥
 कुलकं ॥ देवि त्वया पूर्वज्ञवे तपांसि । दानानि तीर्थाश्रयणानि कानि ॥ कृतानि यद्दयन्तर-
 सुंदरीणां । जातासि नः स्वामिनि सेवनीया ॥ ७६ ॥ तदुक्तिमाकर्ण्य कृतावधाना । स्वर्ग्य-
 पमं पूर्वज्ञवं विलोक्य ॥ तस्मै निवेद्यापि तथा जिनांही । असस्मरद्योगयुतेव मौनात् ॥
 ॥ ७४ ॥ तदैव देवैः परिकल्पयान—संगीतकाकर्णनदत्तकर्णा ॥ उद्योतयन्ती ककुजः कृणेन ।
 श्रीरैवतादिं समवाप सांवा ॥ ७५ ॥

इतस्तदैवाविरजूदरिष्ट—नेमेवरं ज्ञानमुदस्तकर्म ॥ गत्वा च वेगेन सज्जासु तस्या—शृणो-
 दुदारामिति धर्मवार्णी ॥ ७६ ॥ धर्मो जगद्विधुरकारणेन । धर्मो जगद्वत्सल आर्तिहर्ता ॥ हे-
 मंकरोऽस्मिन् भुवने हि धर्मो । धर्मस्ततो जक्तिजरेण सेव्यः ॥ ७७ ॥ सत्पात्रदानं प्रथमात्र
 शाखा । धर्मदुमे शीलमखंडमन्या ॥ ततस्तपोऽपायज्जरापहारि । जवोपहन्त्री शुज्जनावना
 च ॥ ७८ ॥ सिद्धोऽङ्गयन्तादिसुतीर्थसेवा । देवार्चनं सङ्गुहसेवनं च ॥ अघौघहन्मंत्रपदानि पं-
 च । तदग्रशाखाकुसुमांकुराणि ॥ ७९ ॥ फलं तु मुक्तिः शुज्जयोगसेवा—निःश्रेणिमाश्रित्य

माहाण

॥ ७५५ ॥

शत्रुंजय

॥ ७५६ ॥

तदीयमुच्चैः ॥ शमांतरादारुमुदारसत्त्वै-र्गृह्येत चित्तानिलकंपहीनं ॥ ८० ॥ विशेषकं ॥ निश-
म्य वाणीमिति नेमिनस्ते । पणीकृताऽहिंसनधर्मदेहां ॥ सर्वेऽपि तृप्तिं समवापुराप-द्विषा-
र्त्तिनुयोगसुधापवित्रां ॥ ८१ ॥ वैराग्यरंगाद्वरदत्तज्ञूपो । दान्यां सहस्रेण च सेवकानां ॥ स-
मं व्रतं प्राप गणेशतां च । दशान्यगच्छेशमुखां जिनस्य ॥ ८२ ॥ प्रवर्त्तिनी जूपसुता ततश्चा-
-ज्ञूयक्षिणी नाम समं पराज्निः ॥ दशार्द्धज्जो जाव्युतसीरिमुख्या-स्तन्नार्थ आसंश्च गृहस्थ-
धर्मे ॥ ८३ ॥ संघश्चतुर्थेति च तत्र जात-श्चतुर्गतिध्वांतविघातदीपः ॥ चतुर्वृषागारदृढाद्यधा-
रो । जगद्गुरोर्मुक्तिकलत्रहारः ॥ ८४ ॥ निषीय शक्रो विभुर्तोंबिकाया-श्चरित्रपीयूषमतिमा-
त्रज्जक्तिः ॥ चकार तामन्यसुरोपरोधा-त्तन्नासनारिष्टनिपिष्टजुष्टां ॥ ८५ ॥

इतोऽन्नवज्जौतमगोत्रजन्मा । गोमेधमुख्याध्वरकारकत्वात् ॥ गोमेधनामा द्विजराट् क-
लावान् । सुग्रामवासी द्विजलक्ष्मणः ॥ ८६ ॥ तत्पातकान्नष्टकलत्रपुत्रः । कालक्रमेणोक्त-
कुष्ठरोगः ॥ मुक्तोऽनुगैरप्यतुलार्त्तिदूना-ऽकदर्थ्यतोत्पन्नकठोरकीटैः ॥ ८७ ॥ अंगारशय्याखि-
ललीनमूर्तिः । सोऽमन्यतैतन्नरकातिशायि ॥ दुःखं दहद्देहमशेषरोम-कूपाश्रितं मानसमांघ-

माहा०

॥ ७५६ ॥

शत्रुंजय

॥७५७॥

कारि ॥ ८८ ॥ मार्गे लुठंतं श्रवदन्तपूतिं । लालाविलं शुष्कसमग्रधातुं ॥ दुर्गंधलुब्धयागतम-
 क्तिकाढ्यं । तं वीक्ष्य कश्चिन्मुनिराह शान्तः ॥ ८९ ॥ ज्ञे त्वयाकारि यदंगिघातो । धर्मैक-
 बुद्ध्या कुगुरुक्तिलान्नात् ॥ अत्रोग्रपापदुसुमं हि लब्ध्वा । फलं पुनः प्राप्स्यसि दुर्गतौ तत् ॥
 ९० ॥ ततोऽधुनाप्याश्रय जीवरक्षा-मयं जिनोक्तं शुभ्रधर्मसारं ॥ सर्वेषु सत्त्वेषु निजाप-
 राध-क्षांतिं च देह्याश्रय तेषु च त्वं ॥ ९१ ॥ तत्पापशान्त्यर्थसमर्थमीड्यं । श्रीरैवतादिं स्म-
 र मानसांतः ॥ सर्वद्विलुब्धाखिलदेववृन्द-सेव्यं जिनौकःशतपूतपृष्ठं ॥ ९२ ॥ इत्युक्तिमासा-
 द्य मुनेः स साम्य-पीयूषपूर्णो रहितो विकल्पैः ॥ शान्तार्तिरासाद्य मृतिं कृणेन । यक्षेश्व-
 रोऽनूत् प्रवरार्द्धिपूर्णः ॥ ९३ ॥ त्रैलोक्यनाथस्य गुणानसंख्यानं । स्तुवन् पवित्रास्यधरो व-
 ज्रूव ॥ रत्नत्रयाधारवृषाधिवासो । यक्षः स वाक्यान्मुनिपुंगवस्य ॥ ९४ ॥ वामेषु दोषु त्रि-
 षु शक्तिशाले । दधञ्च तद्वन्नकुलं क्रमेण ॥ अन्येषु चक्रं पशुमातुलिंगं । गोमेधनामा मनुजा-
 सनः सः ॥ ९५ ॥ अत्रैव जक्त्या कृतयानयात-स्तदैव सोऽप्युच्चपरिहृदः सन् ॥ गत्वा जिनं
 रैवतकादिसंस्थं । ननाम तस्योपकृतिं विद्वानः ॥ ९६ ॥ निशम्य सोऽपीशवचः प्रबुद्धः । श-

माहा०

॥७५७॥

शत्रुंजय

॥३५८॥

कार्थितैवेव वज्रार नेमेः ॥ सञ्ज्ञासने सर्वसमीहितार्थ-दाता ह्यधिष्ठातृपदं जनानां ॥ ९६ ॥
 इतश्च नेमिनं नत्वा । सुरेंद्रो रचितांजलिः ॥ अपृच्छन्नरदत्तोऽन्नूत् । केन पुण्येन तेऽनुगः
 ॥ ९७ ॥ कृपावान् विभुरप्याख्य-ब्रह्मोद्बोधकृते ततः ॥ उत्सर्पिण्यामतीतायां । सागरोर्द्ध-
 स्तृतीयकः ॥ ९८ ॥ वरज्ञानधरः पृथ्वी । पावयन् स्वांहिरेणुभिः ॥ समवासरदुद्याने । चं-
 पापुर्याः पवित्रगीः ॥ ९९ ॥ युष्मन् ॥ लोकपुंसो विचारस्या-वसरे विश्वविश्ववित् ॥ स ज-
 गाद शिवागार-विचारमिति पावनं ॥ १०० ॥ पंचचत्वारिंशल्लङ्क-योजनायामविस्तृता ॥
 उत्तानवत्राकृतिभृ-दस्ति सिद्धिशिखोज्ज्वला ॥ १ ॥ चतुर्विंशतिमे ज्ञागे । सिद्धास्तत्र निरं-
 जनाः ॥ अनंतानंतचिद्रूपाः । संति न प्रच्यवंति च ॥ २ ॥ अनंतमचलं शांतं । शिवं सं-
 ख्यातिगं महत् ॥ अक्षयारूपमव्यक्तं । तत्स्वरूपं जिनोऽभुते ॥ ३ ॥ स्वसंवेद्यमिदं मुक्ति-
 सुखं न वचनातिथि ॥ लज्जते कर्मणां नाशा-ङ्गनो योगपवित्रितः ॥ ४ ॥ इतः पंचमकल्पे-
 शः । श्रुत्वा वाणीं जगद् गुरोः ॥ मंदः स्वर्गसुखे नाश्रं । प्रणिपत्य व्यजिज्ञपत् ॥ ५ ॥ स्वा-
 मिन् ममापि संसार-त्रांतिरस्तमुपेक्ष्यति ॥ कदापि शिवसौख्यस्य । संगतिर्ज्ञाविनी न वा

माहा०

॥३५८॥

शत्रुंजय

॥७५॥

स्वाम्यप्यथाह ब्रह्मेऽ । ज्ञाविनोऽरिष्टनेमिनः ॥ द्वाविंशस्यावसर्पिण्यां । ज्ञाविन्यां गणनृत्पदं
 ॥ ७ ॥ प्राप्य संबोध्य ज्ञाविकान् । रैवताचलमंननः ॥ त्वं योगयुक्त्या मुक्त्याख्य-पदं प्रा-
 प्यस्यसंशयं ॥ ८ ॥ युग्मं ॥ स ब्रह्मेऽने निशम्येति । प्रमोदोत्फुल्ललोचनः ॥ नत्वा जिनं
 स्वकल्पेऽगा-वृशं मय्यनुरागवान् ॥ ९ ॥ स्वस्योपकारं विज्ञाया-ऽस्मत्तोऽस्मद्व्यानधारकः
 ॥ रत्नसारैरधान्मेऽसौ । मूर्तिं नेत्रामृतांजनं ॥ १० ॥ संगीतकं तदग्रेऽपि । चकारानिशमप्य-
 सौ ॥ अपूजयन्निसंध्यं तां । नित्यार्हत्प्रतिमामिव ॥ ११ ॥ इत्यायुर्निजमापूर्य । स तद्व्यानै-
 कमानसः ॥ लब्ध्वोत्तरोत्तरजवान् । वरदतोऽजवत्त्वह ॥ १२ ॥ यदनेन कृतास्माकं । मूर्तिः
 संपूजितापि च ॥ तत्फलान्न गणेशत्वं । लब्ध्वा मुक्तिमुपेक्ष्यति ॥ १३ ॥

तत्सामयिक उत्थाय । ब्रह्मेऽने नमन् विभुं ॥ जगाद साद्यापि विभो ॥ पूज्यतेऽर्चा हि
 वो मया ॥ १४ ॥ मत्पूर्वैरपि सा शक्रै-र्जक्त्याराध्या स्तुता नता ॥ अधुना तु त्वदादेशा-
 त्कृत्रिमां वेद्वि नापरे ॥ १५ ॥ विभुरप्याह तद्वक्त्रं । मूर्तिमानयतामिह ॥ नित्यार्च्यारहिता
 नान्या । कल्पे जवति जूमिवत् ॥ १६ ॥ स्वाम्यदेशादुपादाय । शक्रस्तां शीघ्रमाययौ ॥

माहा०

॥७५॥

शत्रुंजय

॥ ७६० ॥

कृष्णस्त्वर्चाकृते नाथा-त्तामर्चां लब्धवान्मुदा ॥ १७ ॥ जगाद विष्णुर्मच्चैत्ये । स्थापितेयं
मयात्र किं ॥ कालं स्थास्यत्यथान्यत्र । क्व च पूजामवाप्सति ॥ १८ ॥ उवाच स्वाम्यपीयं
ते । प्रासादे त्वत्पुरावधि ॥ पूजामाप्स्यत्यतः शैले । कांचनाख्ये सुरैः कृतां ॥ १९ ॥ द्विस-
हस्रीमतिक्रम्य । वर्षाणामतिदुःखदां ॥ अस्मन्निर्वाणसमया-दंबादेशाद्दण्डिग्वरः ॥ २० ॥ ततो-
ऽप्यानीय रत्नाह्व । एनां संपूजयिष्यति ॥ पुना रैवतकेऽत्रैव । सप्रासादां सुवासनः ॥ २१ ॥
॥ २२ ॥ स्थात्वा लक्षं सहस्राश्व । समास्तिस्रः शतद्वयं ॥ पंचाशतिं तथात्रासौ । तिरो-
धास्यत्यतः पुनः ॥ २३ ॥ एकांतदुःखमाकाले । ततोवैनां पयोधिगां ॥ कृत्वार्चयिष्यति घनं ।
ततोऽन्येऽपि सुरा हरे ॥ २४ ॥ स कः पुण्यतमो ज्ञावी । योऽर्चां रत्नोऽर्चयिष्यति ॥ विज्ञप्त
इति कृष्णेन । जगद्गुरुस्वाच तु ॥ २५ ॥ त्वत्स्थापितार्चाविगमा-द्विमलो नाम पार्थिवः
॥ नविष्यत्यत्र जैनैर्धर्मधुर्धरणोद्गुरः ॥ २६ ॥ स रैवते मुख्यशृंगे । चित्रवर्णविनिर्मितां
॥ अस्मन्मूर्तिं स्थापयिता । प्रासादे काष्ठकूटजे ॥ २७ ॥

तस्यामेवाच्यमानायां । सुराष्ट्रायां च निवृत्तौ ॥ कांपीड्याख्ये पुरे ज्ञावी । नाम्ना रत्नो

माहा०

॥ ७६० ॥

शत्रुंजय

॥७६॥

वणिग्धनी ॥ १७ ॥ द्वादशाब्दीं ततः कृष्ण । दुष्कालोऽत्र पतिष्यति ॥ घनः प्राणिगणः प्रा-
 ण-प्रयाणं हि विधास्यति ॥ १८ ॥ स्थितिहीनस्तु रत्नोऽपि । त्यक्त्वा देशममुं रयात् ॥ दे-
 शोद्देशान्तरं गच्छन् । काश्मीरे स्थितिमेष्यति ॥ १९ ॥ स तत्रोपाज्यं वित्तानि । गृहीतुं तत्फ-
 लं व्ययात् ॥ इच्छन् संघजनं जक्त्या-र्थयिष्यति जिनार्चने ॥ २० ॥ विशेषोत्साहितस्तेस्तु ।
 रत्नो हर्षजरोज्ज्वलः ॥ देवालयस्थमर्हंत-मर्चयन् संघशोजितः ॥ २१ ॥ पुरे पुरे जिनौकां-
 सि । नूतनान्यपि कारयन् ॥ पूजयन् गुरुमानंद-सूरिं स हि चलिष्यति ॥ २२ ॥ युष्मं ॥
 नूतव्यंतरवेताल-रक्षोयक्षोन्नवं पश्चि ॥ प्रत्यूहमंबिकाध्याना-त्स संघस्य हरिष्यति ॥ २३ ॥
 क्रमेण स्वपुरं प्राप्या-मंज्य संघं च जक्तितः ॥ शत्रुंजयेजिनं नत्वा । रैवतेऽत्र समेष्यति ॥ २४ ॥
 अस्मद्ज्ञानपदेऽस्माक-मर्चयन् प्रतिमां मुदा ॥ आरुह्यति महाशृंग-मंगरंगत्सुखोन्मुखः
 ॥ २५ ॥ गच्छंश्च शिलाधस्ताद् । इक्ष्यत्यस्याः सुकंपनं ॥ आकार्याथ गुरुन् जक्त्या । तदे-
 तुमपि प्रक्ष्यति ॥ २६ ॥ गुरवोऽवधिना ज्ञात्वा । वक्ष्यंत्येवं तमादरात् ॥ तीर्थत्रंशोऽप्यश्रो-
 क्षार-स्त्वयैव जवितात्र हि ॥ २७ ॥ व्याहरिष्यति रत्नश्रे-तीर्थजंगो मया विजो ॥ तदलं

माहा०

॥७६॥

शत्रुंजय

॥ ७६२ ॥

तत्र यानेन । नमस्याम्यत्रगो जिनं ॥ ३८ ॥ त्वत्तो न तीर्थविध्वंसः । किंतु त्वदनुगांगितः ॥
 ज्ञावी त्वत्तोऽधिकः सोऽपि । तीर्थोद्धारो जिनोदितः ॥ ३९ ॥ निशम्येति गुरोर्वाणी । सोत्स-
 वं संघनायकः ॥ कारयिष्यति संघस्य । प्रवेशं तीर्थमानवैः ॥ ४० ॥ इतः सहर्षाः सर्वेऽपि ।
 गजेन्द्रपदसंज्ञकात् ॥ कुंडाडुद्धृतपानीयैः । शुद्धैः स्नास्यंति सत्वरं ॥ ४१ ॥ ततः प्रमोदपूर्णा-
 गाः । धौतवासांसि बिभ्रतः ॥ तत्तोयपूर्णकलशा—स्ते विद्वयंति जिनालयं ॥ ४२ ॥ देववर्यै-
 र्वार्यमाणा । अतज्ज्ञाविदोऽथ ते ॥ लेपमूर्त्तिं ममांज्जोत्तिः । स्नापयिष्यंति संमदात् ॥ ४३ ॥
 तदंजः स्पर्शनादेव । लेपमूर्त्तिर्गलिष्यति ॥ अत्याईमृत्पिंड इव । स्थास्यत्यासनगा कृणात् ॥
 ॥ ४४ ॥ तां वीक्ष्य रत्नः शोकाग्नि—संशुष्यद्धर्मपल्वलः ॥ तदैव मूर्त्तिं इव । ज्ञावी किंकर्तृ-
 ताज्जमः ॥ ४५ ॥ तीर्थध्वंसकरं धिग्मां । धिग्मेऽज्ञातृत्वमीदृशं ॥ धिग्ज्ञानानुगवातं । तीर्थ-
 ध्वंसकरं हि यत् ॥ ४६ ॥ आगतानामिहास्माक—मासीत्सन्नक्तिजं फलं ॥ येन तीर्थोद्धृतिं त्य-
 क्त्वा । तीर्थध्वंसोऽज्ञवद्गहा ॥ ४७ ॥ कैः कैर्दानैस्तपोजिर्वा । हनिष्याम्येनसं हृदः ॥ नृत्या-
 नामपराधे य—स्वामिदंमः प्रकीर्त्तितः ॥ ४८ ॥ चिंताज्जिरथवामूज्जि—रत्नं व्यर्थाज्जिरागसि ॥

माहा०

॥ ७६२ ॥

शत्रुंजय

॥७६३॥

ममास्तु शरणं नेमि-नाथोऽतःपरमीदृशः ॥ ४९ ॥

इत्युक्त्वा सोऽखिलैलोकै-र्वार्यमाणोऽपि मां स्मरन् ॥ दृढासने निराहारो । निषीदिष्य-
ति सत्त्वान् ॥ ५० ॥ ~~कुसुमं~~ ॥ निषेडुषोऽथो तस्येत्य-मुपसर्गेऽप्यकंपिनः ॥ निराहारस्य
मासांते । ज्ञविष्यत्यंबिका पुरः ॥ ५१ ॥ अंबादर्शनसंज्ञात-सम्मदः स कृणादपि ॥ स्वतपः-
प्रत्ययं ज्ञात्वा-ज्युत्थानं च विधास्यति ॥ ५२ ॥ वदिष्यत्यंबिकाप्येवं । वत्स त्वं किं विषीद-
सि ॥ धन्योऽसि तीर्थयात्राजि-रेनान् पुण्यानि लेजयन् ॥ ५३ ॥ प्राचीनविगमाद्धेपः । प्र-
त्यब्दं नूतनो जवेत् ॥ प्रतिष्ठापदमेषोऽस्ति । शंकुः पुनरजंगजृत् ॥ ५४ ॥ संचारय पुनर्लेपं
। प्रतिष्ठामपि कारय ॥ पूर्वत्यागादंशुकानि । नूतनानि जवंति हि ॥ ५५ ॥ अथ वक्ष्यति र-
त्नोऽपि । मैवं मातर्वचो वद ॥ जातोऽस्मि पापवानेव । पूर्वमूर्त्तिविजंगतः ॥ ५६ ॥ तवादे-
शात्रवं लेपं । यदि संचारयाम्यहं ॥ तथाप्यन्योऽपि कोऽप्यज्ञो-ऽहमिव ध्वंसयिष्यति ॥ ५७ ॥
तदजंगं परां मूर्त्तिं । प्रसन्नार्पय कांचन ॥ येनांजःस्नात्रपूजाजिः । प्रीयते जनमानसं ॥
॥ ५८ ॥ इत्यनाकर्णितामिव । कृत्वा तज्जिरमंबिका ॥ तिरोधास्यत्यसौ तीव्र-निश्चयस्तु त-

माहा०

॥७६३॥

शत्रुंजय

॥ ७६४ ॥

पिष्यति ॥ ५९ ॥ तस्योपसर्गसंसर्गान् । क्षोज्ञाय रचयिष्यति ॥ अंवा स तु महासत्वः ।
 स्मरिष्यत्येव मां दृढः ॥ ६० ॥ ततः कुष्मांडिनी साक्षा-ऋजत्पंचास्यवाहना ॥ उद्योतयंती
 सर्वांशा-स्तत्पुरः स्थास्यति स्थिरा ॥ ६१ ॥ तुष्टास्मि वत्स सत्वेन । तीव्रेणानेन तेऽधुना ॥
 मनोऽज्जितं स्वस्य । मार्गयस्व ममाग्रतः ॥ ६२ ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा । स एवं
 व्याहरिष्यति ॥ तीर्थोक्षारं विना नान्यो । मातर्मेऽस्ति मनोरथः ॥ ६३ ॥ युष्मन् ॥ वज्रमूर्तिं
 विज्ञोः कांचि-देहि मे शाश्वतास्ति या ॥ यामर्चयंतोऽबुधैः । पूरयंति जना मुदं ॥ ६४ ॥
 ततो वदिष्यत्यंबापि । तीर्थोक्षारकरो जवान् ॥ गदितो गतरागैस्त-देहि सार्द्धं मयादृतः ॥
 ॥ ६५ ॥ विनैव मत्पदन्यासं । मान्यतो निक्षिपेद्वेशं ॥ इति श्रुत्वा तदैवासौ । तत्पृष्ठे च ल-
 गिष्यति ॥ ६६ ॥ ततोऽवा शिखराण्यन्या-न्यपसव्येन मुंचती ॥ पूर्वस्यां दिशि हेमाक्षौ । सि-
 ङ्गेजास्यं वदिष्यति ॥ ६७ ॥ चैत्यस्य कांचनाख्यस्य । रक्षार्थमसि नाकिञ्चिः ॥ मुक्तः स्व-
 ज्ञातया पिहित-द्वारमुद्घाटय द्रुतं ॥ ६८ ॥

इत्यादेशादंबिकायाः । स तदुद्घाटयिष्यति ॥ तदैव तत्कांतिजरो । बहिरुद्योतयिष्यति ॥

माहा०

॥ ७६४ ॥

शत्रुंजय

॥७६५॥

॥ ६९ ॥ घटवक्त्रोपमं द्दारां—तरंवा विह्वयति कृणात् ॥ सूचीबद्धगुणाकारो । रत्नोऽपि श्रा-
वकाग्रणीः ॥ ७० ॥ तत्र स्थितांवा विंवानि । प्रत्येकं दर्शयंत्यदः ॥ तं वदिष्यति वत्सैषां । क-
र्तृन् शृणु समाहितः ॥ ७१ ॥ सौधर्मपतिना नीलो—पलैरेतद्भिनिमित्तं ॥ धरणेनाहिनाचैतत् ।
पद्मरागाश्मज्जिर्वरैः ॥ ७२ ॥ अमूनि जस्तादित्य—यशोबाहुबलिमुखैः ॥ विधाय रत्नमाणि-
क्यैः । पूजितानि निरंतरं ॥ ७३ ॥ ब्रह्मैरिदमुद्दाम—रत्नमाणिक्यसारजं ॥ चिरमप्यार्चि कल्पे
स्वे । शाश्वतप्रतिमोपमं ॥ ७४ ॥ अमूनि कृष्णसीरिज्यां । कारितान्यर्चितान्यपि ॥ एषु य-
ज्ञेचते तुज्यं । तद्गृहाण मदाज्ञया ॥ ७५ ॥ अथो रत्नमणीहेम—मयान्यस्मिन् जिघृक्षति ॥
वदिष्यत्यंबिका वत्स । गृहाणामूनि मा शृणु ॥ ७६ ॥ कालेऽतो दुःखमानास्त्रि । लोको ज्ञाय-
तिनिर्घृणः ॥ सत्यशौचदयाहीनो । गुरुदेवार्च्यनिंदकः ॥ ७७ ॥ न्यायहिनाः परद्वय—परदा-
राकृतादराः ॥ भूपा स्नेहाश्च जूपीठे । जविष्यंत्यपि तस्कराः ॥ ७८ ॥ निर्मर्यादाः कदाप्येते
लोक्षादाशातनां ततः ॥ करिष्यन्ति मयि कापि । गतायां शून्यमंदिरे ॥ ७९ ॥ तस्मादुद्धा-
रतो हान्याः । पश्चात्तापो जविष्यति ॥ नाज्जृतायां तथा लक्ष्म्यां । गतायां सदसा यथा ॥ ८० ॥

भाषा

॥७६५॥

शत्रुञ्जय

॥ ७६६ ॥

तदिदं ब्रह्मशक्रस्य । सुस्थिरं विंबमावह ॥ विद्युद्बहिजलायोऽश्म-कुलिसौरप्यजंगुरं ॥ ७१ ॥
 सेति व्याहृत्य तत्कांतिं । स्तृतां द्वादशयोजनीं ॥ माययाञ्चाद्य तन्नेषो-पलकत्वं विधास्यति
 ॥ ७२ ॥ तत्सूक्ष्मतंतुर्निर्वध्वा । तमंबा कथयिष्यति ॥ यत्र मोक्षयसि तत्रैतत् । स्थास्य-
 त्यङ्गिरिव स्थिरं ॥ ७३ ॥

अनुशास्येति तं दत्त्वा । विंबमंबा व्रजिष्यति ॥ सोऽप्यन्यककुजालोक-हीनस्तच्च हरि-
 ष्यति ॥ ७४ ॥ ॥ क्रमादस्खलदंहिस्त-दुद्धहंस्तूलवत्पथि ॥ प्रासादद्वारमासाद्य । चिं-
 तामिति करिष्यति ॥ ७५ ॥ मुत्स्वेदमत्र मध्यस्थ-पूर्वविंबविलेपनं ॥ हृत्वैतत्स्थापयाम्यंत-
 रिति मोक्षयति तत्र सः ॥ ७६ ॥ यावत्प्रमार्ज्य चैत्यांत-रेषोऽभ्येक्ष्यति संमदात् ॥ तावत्त-
 न्मेरुवत्तत्र । ध्रुवमालोकयिष्यति ॥ ७७ ॥ मर्त्यकोटिजिरप्येत-न्नैव चालिष्यते यदा ॥ तदा-
 सौ पूर्ववत्तीव्रं । तपिष्यति तपः स्थिरः ॥ ७८ ॥ सप्तोपवासपर्यंते । स्वप्नेवा दर्शयिष्यति ॥ व्या-
 हरिष्यत्यपि स्वैरं । किमिदं वत्स तन्यते ॥ ७९ ॥ यत्र मोक्षयसि तत्रैव । स्थास्यतीदं वचो
 मम ॥ विस्मृत्येति त्वयामोचि । कथमत्रैव शाश्वतं ॥ ८० ॥ मा कुरु त्वं वृथायासं । ध्रुवं

माहा०

॥ ७६६ ॥

शत्रुंजय

॥७६७॥

मेरुसुनिश्चलं ॥ न चक्षिष्यत्यदो देव-दानवैरप्यतः पदात् ॥ ए१ ॥ प्रासादमेव व्यावृत्त्य । प-
 श्विमाज्जिमुखं कुरु ॥ यथा त्वंपश्चिमं पुण्यं । तावकं ज्ञावि शाश्वतं ॥ ए२ ॥ अन्यत्र ज्ञावि-
 नस्तीर्थो-क्षरा ज्यूयांस एव हि ॥ जवानेवात्र तीर्थस्यो-क्षरकृद्दिववत् स्थिरः ॥ ए३ ॥ अं-
 वा तमनुशास्येति । वरं दत्वातितोषज्जूत् ॥ तिरोधास्यति वेगेन । तथा सोऽपि करिष्यति ॥
 ॥ ए४ ॥ अथ रत्नः समं संघै-र्हर्षोत्कर्षज्जरोक्षुरः ॥ तथैव विहिते चैत्ये । प्रतिष्ठां कारयिष्य-
 ति ॥ ए५ ॥ सूरिमंत्रपदाकृष्टै-र्दैवतैः सूरिज्जिस्तदा ॥ तद्दिवमपि चैत्यं च । साधिष्ठायि क-
 रिष्यति ॥ ए६ ॥ ततः सोऽष्टविधामर्चा । कृत्वा दत्वा महाध्वजं ॥ ज्जक्तिनम्रो मुदोदारो ।
 मामिति स्तोष्यति ध्रुवं ॥ ए७ ॥ जयानंत जगन्नाथ । जयाव्यक्त निरंजन ॥ चिदानंदमय
 स्वामिन् । जय त्रैलोक्यतारक ॥ ए८ ॥ जंगमे स्थावरे देहे । सदा त्वमसि शाश्वतः ॥ अ-
 प्रच्युतो ह्यनुत्पन्नो । धात्वामयविवर्जितः ॥ ए९ ॥ त्रिदशैरप्यचाद्योऽसि । सुरासुरनराचि-
 तः ॥ अचिंत्यमहिमोदार-विनिर्जितरिपुव्रजः ॥ ४०० ॥ षत्रत्रयीमिलञ्चारु-चामरद्वयवीजि-
 तः ॥ प्रातिहार्यश्रियोदार । विश्वाधार नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥ इत्यज्जिष्ठृत्य रोमांची । पंचांगस्पृष्ट-

महा०

॥७६७॥

शत्रुञ्जय

॥ ७६८ ॥

भूतलः ॥ साक्षादिव स मां पश्यन् । मूर्त्तिं तां प्रणमिष्यति ॥ १ ॥ तत्कंठे स्वयमेवाग्र ।
पारिजातसुमस्रजं ॥ श्रुत्वा निधास्यति समं । क्षेत्रपालमुखामरैः ॥ २ ॥ ततः स कृतकृत्यः
सन् । वसन् सौराष्ट्रमण्डले ॥ सप्तक्षेत्रोत्तसद्बीज-फलं मोक्षमवाप्स्यति ॥ ४ ॥

इत्थं स रत्नः प्रतिमां । कृष्ण पूजयिता मम ॥ ज्ञात्वा त्वमपि तीर्थस्यो-क्षरतस्तीर्थकु-
त्किल ॥ ५ ॥ तदाकर्ण्य विज्ञोर्वर्षां । कृष्णः संजातसंमदः ॥ ज्ञानस्थाने विज्ञोश्चैत्यं । का-
रयामास शिष्टिपत्तिः ॥ ६ ॥ गणभृज्जिर्विज्ञोर्वर्षा-रपि प्रातिष्ठपत् स तत् ॥ कृष्णोऽथ जलया-
त्रायै । सुरमर्त्यान्न्यमंत्रयत् ॥ ७ ॥ वाद्यमानेषु वाद्येषु । कुञ्जहस्तांगनाजनैः ॥ समं परि-
वृतो देवैः । कृष्णः कुंडान्यगाहत ॥ ८ ॥ पूर्वमैरावते कुंभे । गत्वा तन्निर्णयाय सः ॥ पप्रञ्च
शक्रं गोविंद । एतन्नामार्थ एष कः ॥ ९ ॥ जगाद प्रहरिः पूर्व-मायाते जरतेश्वरे ॥ तत्का-
लेंजोऽत्र विदधे । कुरुमेतदिज्ञाधिपात् ॥ १० ॥ चतुर्दशसहस्राणां । नदीनां वारिराशयः ॥
पेतुरस्मिस्ततः पूतं । कुंडं कश्मलघात्यदः ॥ ११ ॥ पयसास्य जिनो येन । स्वयं स्नात्वा च
स्नापितः ॥ तेन कर्ममलैर्विहतः । स्वात्मा पावित एव च ॥ १२ ॥ कासश्वासारुचिग्लानि-

माहा०

॥ ७६८ ॥

शत्रुंजय

॥ ७६ए ॥

प्रसूत्युदरजा रुजः ॥ नश्यंत्यस्यांबुपानेन । बाह्या आंतरगा इव ॥ १३ ॥ इदं तु धरणेण ।
 नागेनाकारि पावनं ॥ एतच्च चमरेण । स्वयुग्येन कलापिना ॥ १४ ॥ एतयोरेंबुजिरपि ।
 जंगमं स्थावरं विषं ॥ कथश्चासादयो रोगा । विद्मंत्यसहिष्णवः ॥ १५ ॥ जूर्ध्वस्वस्वयीरा-
 ज्यं । न दूरेऽप्यनयोर्जलैः ॥ यः स्नाति जिनमात्मानं । चातिशुद्धमना जवन् ॥ १६ ॥ अमू-
 नि वलिसूर्येण-निर्मितान्यपराण्यपि ॥ कुंडानि कश्मलहरा-एयश्च तत्रैः पयोजरैः ॥ १७ ॥
 अंबया जरतोद्धार-संख्यात्वदमदीपि यत् ॥ तेनांबाकुंमधुना । वैशिष्ट्याख्यमजायत ॥
 ॥ १८ ॥ हरिः पुनर्हरिं प्राह । को विशिष्टोऽजवन्महान् ॥ यन्नाम्नालोपि तत्पूर्वं । नाम देव्याः
 सुपावनं ॥ १९ ॥

अथो जगाद सौधर्म-पतिः शृणु हरे कथां ॥ विशिष्टस्य जिनस्याब्ज-त्रयोमधुविमि-
 श्रितं ॥ २० ॥ आसीदष्टमविष्णौ ह्रमां । पालयत्यब्धिगां तटे ॥ विशिष्टनामा प्रावाजां । प-
 तिस्तीव्रतपाः क्वचित् ॥ २१ ॥ वेदवेदांगविज्ञान-कौटिल्यकुशलां कलां ॥ सोऽर्च्यते का-
 र्यतो लोकैः । कंदमूलफलांबुभुक् ॥ २२ ॥ उटजाजिरविस्तारि-नीवाराहारकारिणीं ॥ सोऽ-

माहा

॥ ७६ए ॥

शत्रुंजय

॥ ७७० ॥

न्यदा लकुटेनेर्णी । न्यहन्मंदपदो रुषा ॥ १३ ॥ तेन घातेन सा दीर्णो—दरभ्रस्यञ्जिशूकरा ॥
 ॥ लोलखुरोत्कीरत्पृष्ठी । प्राणांस्तत्याज पीडिता ॥ १४ ॥ तदालोक्य विशिष्टोऽपि । कष्ट-
 मंतरदूयत ॥ अहस्यत जनैर्बाल—स्त्रीघातक इति हुतं ॥ १५ ॥ प्रायश्चित्तचिकीः सोऽपि ।
 पापज्जीर्णतानुगः ॥ नदीहृदगिरिश्राम—वार्हिष्वभ्रमदन्नवत् ॥ १६ ॥ अष्टपष्टिमितान्येवं । ती-
 र्थान्येष विहृत्य च ॥ मन्यमानो निजं शुद्धं । पुनः स्वपदमाप्तवान् ॥ १७ ॥ ततः कश्चिन्न-
 मन् जैन—मुनिर्ज्ञानपवित्रितः ॥ तस्योदजतटं प्राप्य । स्थिरोऽस्यात्प्रतिमाधरः ॥ १८ ॥ इ-
 तश्च पर्यंतपुर—वासिनो मुनिमागतं ॥ ज्ञात्वैत्य ज्ञातितो नेमुः । संशयध्वांतज्ञास्करं ॥ १९ ॥
 व्याख्यायमानं सर्वेषां । श्रुत्वा पूर्वज्ञवान्मुनिं ॥ विशिष्टोऽन्येत्य पप्रन्न । तत्कर्मास्ति ममाग्र-
 न ॥ २० ॥ मुनिराह कथं शैल—नदीभ्रमणमात्रतः ॥ निविमं याति तत्कर्म । विना क्लेशं
 विना तपः ॥ २१ ॥ क्लेश एव हि मिथ्यात्व—तीर्थभ्रमणतो ज्ञवेत् ॥ विना रैवतकं शैलं ।
 तत्तत्पापव्यपोहकं ॥ २२ ॥ विशिष्टोऽप्यथ पप्रन्न । मुने क्लेशं तपो हि यत् ॥ त्वयाख्यायि
 समग्रं तद् । ब्रूहि मत्पापशान्तये ॥ २३ ॥ मुनिराह सुराष्ट्राख्ये । देशे क्लेशं हि रैवतः ॥ पं-

माहा०

॥ ७७० ॥

शत्रुंजय

॥ ७७ ? ॥

चाकनिग्रहोऽरिष्ट-नेमेराराधनं तपः ॥ ३४ ॥ अस्ति चेत्पापतो ज्ञीति-र्मतिः पुण्येऽतिनिर्म-
ला ॥ सन्नत्याप्तिप्रतिभुवं । तदैवतमन्निश्रय ॥ ३५ ॥

श्रुत्वेत्युत्फुल्लनयनो । विशिष्टः शिष्टबोधिजृत् ॥ चंत्तालपाटकमिव । तदाश्रमपदं जहै ॥
॥ ३६ ॥ तमालश्यामलं नेमिं । स्फुरत्तेजोऽग्निज्ञासितं ॥ संस्मरन्मनसा साम्या-दैवतादिम-
वाप सः ॥ ३७ ॥ शृंगं प्रदक्षिणीकृत्य । मुख्यं त्रिर्जावज्जासुरः ॥ उत्तरस्याः स पद्याया ।
मार्गेणारोहदक्षिणं ॥ ३८ ॥ मुक्त्वा दक्षिणतश्छत्र-शिलामंवागिरेरधः ॥ अंबाकुंडमवाप्यासौ
। तज्जलैः स्नानमातनोत् ॥ ३९ ॥ कुर्वन् स्नानं हृदंजोजे । ध्यायन् स्फटिकनिर्मलं ॥ आ-
र्हत्यं स महः प्राप । सद्ब्रह्मनध्येयविस्मृतिं ॥ ४० ॥ यावत्स्नात्वा बहिर्याति । तावदाकाशगी-
रिति ॥ अज्जूजातोऽसि शुद्धस्त्वं । मुने हत्याविवर्जितः ॥ ४१ ॥ अंबाकुंडजलस्नान-ध्यान-
युक्तस्य तेऽशुभं ॥ प्रह्नीणं सकलं कर्म । ततो नेमिं समाश्रय ॥ ४२ ॥ इत्यंबरगिरं श्रुत्वा
। विशिष्टो हृष्टमानसः ॥ तदैव नेमिनाश्रौको-मध्ये नेमिं नमोऽकरोत् ॥ ४३ ॥ अग्निष्टुत्या-
पि सन्नत्या । ध्यात्वा तं च समाधिना ॥ तप्त्वा तत्र तपोऽत्यर्थ-मवधिज्ञानमाप सः ॥ ४४ ॥

माहाण

॥ ७७ ? ॥

शत्रुंजय

॥ ७७२ ॥

पूर्वमेव धरन् वेषं । जिनध्यानपरायणः ॥ क्रमादवाप देवत्वं । परमर्द्धिपवित्रितं ॥ ४९ ॥ य-
त्कृष्णात्र विशिष्टस्य । हत्यादोषोऽनशत्ततः ॥ तन्नाम्नैवेदमाख्यातं । कुंडं लोकेषु पावनं ॥
॥ ४६ ॥ वातव्याध्यश्मरीमेह—कुष्ठदद्रुमुखामयाः ॥ नश्यंत्यस्यांबुसंसर्गा—तद्वद्व्यापि दु-
स्तरा ॥ ४७ ॥

श्रुत्वेति कृष्णः कुंडानां । प्रज्ञावं तादृशं हरेः ॥ आदाय तेषां चांज्ञांसि । नेमिमंदिर-
माप्तवान् ॥ ४८ ॥ सममिद्वैर्विज्ञोः स्नात्रं । कर्पूरागुरुचंदनैः ॥ विधाय पूजां विधिव—द्वि-
ष्णुरारात्रिकं व्यधात् ॥ ४९ ॥ ज्ञक्तिदामोदरे बद्ध । इति दामोदराज्ञिधां ॥ दामोदराज्ञिधे द्वा-
रे । स स्वमूर्त्तिमकारयत् ॥ ५० ॥ विशेषादधिकां ज्ञातिं । ज्ञापयन् स्वस्य मूर्त्तिनि ॥ दधार
नेमिनोर्विवं । कृष्णो द्वाःस्थोऽज्ञवत्स्वयं ॥ ५१ ॥ यत्रामुचद्विभुर्वस्त्रं । तत्र वस्त्रापथाज्ञिधे ॥
तीर्थेऽज्ञूत्कालमेधाख्यः । शास्ता क्षेत्रपतिर्गिरौ ॥ ५२ ॥ श्रमलत्वविधानेन । प्राणिनां स्वजल-
प्लुतैः ॥ तटिन्याममलकीर्त्तौ । ज्ञवोऽज्ञूदेवताधिपः ॥ ५३ ॥ इतः कर्णाटदेशेऽज्ञू—चक्रपा-
णिर्नराधिपः ॥ प्रियंगुमंजरीनाम । तत्पत्नी च गुणोज्ज्वला ॥ ५४ ॥ सान्यदासूत तनयां ।

माहा०

॥ ७७२ ॥

शत्रुंजय

॥ ७७३ ॥

नारीदेहां मनोहरां ॥ कपिवक्त्रां च तां वीक्ष्य । राजा चित्ते विसिस्मये ॥ ५५ ॥ रिष्टशंकी
 नृपः शांति-कर्म सर्वत्र निर्ममे ॥ चैत्ये चैत्ये च देवानां । पूजां पात्रार्चनं तथा ॥ ५६ ॥ नि-
 त्यं नित्यं नृपागारे । वर्द्धयंती श्रियं तु सा ॥ क्रमादंगेषु लावण्य-मपुषत्सुज्जगोत्तमा ॥ ५७ ॥
 सौजाग्यमंजरी नाम्ना । चतुःषष्टिकलाकला ॥ सान्यदा जनकोत्संग-मलंचक्रे सज्जासु च ॥
 ॥ ५८ ॥ इतो वैदेशिकः कश्चि-त्प्राप्तो नृपसज्जां तदा ॥ चकार सर्वतीर्थानां । महिमोत्कीर्त्त-
 ने वरं ॥ ५९ ॥ पुंडरीकाङ्गिमाहात्म्य-मुक्त्वा रैवतज्जुहूतः ॥ इत्युज्जगार संसार-तारणं पु-
 ण्यकारणं ॥ ६० ॥ राजन् रैवतकशैल-उन्मीलितपुण्यसंचयः ॥ निमीलद्दुःखदारिद्र्यो । जय-
 त्यजय एनसा ॥ ६१ ॥ सर्वकल्याणनिर्माण-प्रवीणो रैवते गिरौ ॥ जवद्वयेऽपि नो ज्ञीति-र्दा-
 रिद्रस्य तथैनसः ॥ ६२ ॥ तत्र शृंगाणि पूतानि । नद्यो निर्जरणानि च ॥ धातवो जूरुहाः
 सर्वे । सुखाय सकलांगिनां ॥ ६३ ॥ देवाः सेवापरा नेमे-र्यत्र प्राप्ताः सुपावने ॥ स्वर्गस्य
 सुखसर्गस्य । न स्मरंत्यपि जूपते ॥ ६४ ॥ सौजाग्यमंजरी सेति । शृण्वंती रैवतप्रथां ॥
 क्रमादासादयामास । मूर्ध्नि पूर्वजवस्मृतिं ॥ ६५ ॥ शीतोपचारनिचयैः । क्रमादवाप्तचेतना ॥

माहा०

॥ ७७३ ॥

शत्रुंजय

॥ ७७४ ॥

जगाद पितरं दुःखा-तुरं सेति प्रमोदजाक् ॥ ६६ ॥ ममाय मंगलं तात । शृण्वन्न किल का-
रणं ॥ प्राग्जवे रैवते शैले-ऽनूवमेका कपिप्रिया ॥ ६७ ॥

सदा चापल्यतस्तत्र । विवेकविमुखा सती ॥ अन्नमं सर्वशृंगेषु । नूरुहेषु नदीष्वपि ॥
॥ ६८ ॥ मुख्यशृंगात् प्रतीच्यां तु । नद्यस्त्यमलकीर्त्तिका ॥ नानाहृदप्रज्ञावाढ्या । नेमिदृ-
ष्टिपवित्रिता ॥ ६९ ॥ सा कपी सर्ववृक्षेषु । ब्रमंती स्वेढ्या किल ॥ जातिचापल्यतस्तत्रा-
गमत्कपिकुलैर्वृता ॥ ७० ॥ उत्फालाग्र महावल्ली-वितानैर्वद्धकंठिका ॥ जहौ कृणादसौ प्रा-
णां-स्तिर्यग्जवकलंकितान् ॥ ७१ ॥ तीर्थवासादहं राजन् । जातास्मि तव नंदना ॥ वपुर्वै-
चित्र्यामेतनु । शृणु चित्रकरं मम ॥ ७२ ॥ लतापाशनिबद्धाया-स्तस्या यत्सकलं वपुः ॥
गलित्वामलकीर्त्तौ हि । नद्यां वक्त्रं विनापतत् ॥ ७३ ॥ जातास्मि तेन सर्वांग-स्फुरद्भावा-
ण्यमंमिता ॥ विज्जर्म्मि च कपिवक्त्रं । तन्नदीजलवर्जितं ॥ ७४ ॥ मञ्जिरस्तत्र संस्थं त-न्न-
द्यां तस्यां क्षिप प्रजो ॥ यथा विम्बनाहीनं । निजं जन्म नयाम्यहं ॥ ७५ ॥ अनेन रैवता-
ख्यान-श्रावणात्स्मारितास्मि यत् ॥ तन्महंधुरसौ नूनं । पितर्मन्यस्त्वया धनं ॥ ७६ ॥ ५-

माहा०

॥ ७७४ ॥

शत्रुंजय

॥७७५॥

ति पूर्वज्जवं श्रुत्वा । सुतायाः प्रीतमानसः ॥ नरैर्नराधिपो नद्यां । तन्निरोऽपातयद् द्रुतं ॥७७॥
 सा तदैव मुखेनैदुं । जिगाय शुजलोचना ॥ राजा तु तीर्थमाहात्म्यं । दृष्ट्वा चित्ते विस्मि-
 ये ॥ ७८ ॥ संसारविमुखा साश्र । निषिध्य पितरं बलात् ॥ स्वविवाहोत्सुकं चेले । प्रतिरै-
 वतपर्वतं ॥ ७९ ॥ तपस्यंती तपस्तीव्रं । सा जिनध्यानतत्परा ॥ बहून्यशुजकर्मणि । क्रमा-
 दक्षिपद्भुजनाः ॥ ८० ॥ तीर्थमोहान्मृता सान्नू-त्तत्रैव व्यंतरामरी ॥ तन्नदीहृदमास्थाय ।
 संघविघ्नौघनाशिनी ॥ ८१ ॥ अथ तत्पप्रश्ने तीर्थं । पृथु माहात्म्यमत् कितौ ॥ सा च व्यंतर-
 देव्यासी-त्तदा सर्वसुरानुगा ॥ ८२ ॥ इन्द्रः कोणे च वायव्ये । पुरमिंशज्जिधं निजं ॥ विधाय
 मूर्ध्ना नेमिं च—धरन्नस्थादरिष्टनुत् ॥ ८३ ॥ ब्रह्मैशेऽथ निजां मूर्तिं । हारे रुमरनामनि ॥
 व्यधोत्रेमिजिनध्यान-पूतः संघस्य वृद्धये ॥ ८४ ॥ नंदज्जिह्वेऽथ रुजोऽन्नू-न्मद्विनाथाज्जिधो
 बली ॥ गिरिहारे जिनध्यान—पूतमानसवासनः ॥ ८५ ॥ अस्थान्महाबलहारे । बलज्जिह्वः
 स्वयं बली ॥ शिरश्चत्रीकृतजिन-पादपद्मगतातपः ॥ ८६ ॥ हारेऽस्थाद्वकुलाख्ये तु । स्वयं
 वायुर्महाबलः ॥ प्रत्यूहन्तृणसंघातं । सहस्रोद्भाययन् जने ॥ ८७ ॥ तत्रोत्तरकुरुस्थाना—

माहा०

॥७७५॥

शत्रुंजय

॥ ७७६ ॥

स्तस्थुः सप्तापि मातरः ॥ द्वारे वदर्याः स्वस्वास्त्र-हृतप्रत्यूहशात्रवाः ॥ ८८ ॥ केदाराख्ये तु
 केदार-नामा रुद्रोऽङ्गिरकः ॥ एवमाशासु सर्वास्वा-सन्नष्टौ त्रिदशोत्तमाः ॥ ८९ ॥ प्राति-
 हार्या यथा चाष्टौ । जिने तद्वज्रिरावपि ॥ अत्राष्टौ देवतास्तद्वत् । प्रतिहारा नृदायुधाः ॥ ९० ॥
 सर्वेऽपि मूर्ध्ना नेमीश-पादपद्मपवित्रिताः ॥ महाप्रज्ञाववित्रस्त-प्रत्यूहव्यूहनिर्मलाः ॥ ९१ ॥
 सर्वेऽप्यसंख्यत्रिदशाः । पूर्यमाणसमीहिताः ॥ नानायुधयानभृतो-ऽभुवन् जविकवत्सलाः ॥
 ॥ ९२ ॥ मुख्यशृंगोत्तरेणासी-न्मेघनादो महाबलः ॥ इप्सितदोऽन्नवद्ध-मेघनादोऽन्निरहि-
 ता ॥ ९३ ॥ सिद्धेन्नास्यस्तु पूर्वस्यां । सिंहनादोऽपि दक्षिणे ॥ एतैश्चतुर्भिस्तच्छृंगं । चतुर्मु-
 खमिवाज्ञवत् ॥ ९४ ॥ मुख्यशृंगाच्चतुर्दिक्षु । द्वे द्वे ये शिखरे लघू ॥ तत्र तत्र भृतो दग्धो ।
 मर्त्यः स्यात्त्रिदशोत्तमः ॥ ९५ ॥ तत्र स्थितास्तपस्यंतो । नेमिध्यानपरायणाः ॥ लब्ध्वाष्टसि-
 दीर्मनुजाः । प्राप्नुवंत्यन्ययं पदं ॥ ९६ ॥

गयाकटपटुमास्तत्र । वल्लयो वाञ्छितदानदाः ॥ रसकूष्यः कृष्णचित्राः । संति लज्ज्याः
 स्वपुण्यतः ॥ ९७ ॥ प्रतिदुमं प्रति सरः । प्रतिकूपं प्रतिद्धं ॥ प्रतिस्थानं सुरा आसन् । ने-

महा०

॥ ७७६ ॥

शत्रुंजय

॥७७७॥

मिध्यानपरायणाः ॥ ७७ ॥ हारांतर्नायक इव । तन्मध्येच्चशिरःस्थिता ॥ सिंहासनांवा स-
मञ्जू-त्संधस्येष्टार्थदायका ॥ ७७ ॥ यत्रस्थेन जगवता । नेमिनालोकितं पुराक् ॥ आलोक-
नाख्यं तच्चवृंग-मञ्जूत्तद्विवपावितं ॥ ७७ ॥ अंवा गिरेर्दक्षिणतो । यक्षो गोमेधनामञ्जृत् ॥ त-
स्थौ सर्वास्त्रसंरुद्ध-युक्तेषुररिपुव्रजः ॥ १ ॥ उत्तरेण महाज्वाला-ज्जिधा देवी प्रसन्नदृक् ॥ अ-
स्थान्त्संधस्य विघ्नौघ-निवारणपटीयसी ॥ २ ॥ यत्र मुक्तं च लान्तं च । पूजायंते च शार्ङ्गि-
णा ॥ ठत्रं सासीञ्जिला लोके । नाम्ना ठत्रशिलेति च ॥ ३ ॥ बहून्येवं हि शृंगाणि । कंदरा
अपि जूरिशः ॥ शिश्रियुर्वहवो देवा । जिनसेवापरायणाः ॥ ४ ॥ स्थानेष्वेवं समग्रेष्व-धि-
ष्ठितेषु सुरैरथ ॥ गिरिर्जातः सुरमय । इव स्वर्गान्मनोहरः ॥ ५ ॥ अथोत्तीर्य सुराः सर्वे ।
कृतकृत्या जिनाधिपं ॥ नत्वा स्वं स्वं पदं प्रापुः-पुनरागमनोत्सुकाः ॥ ६ ॥ उत्तरन्नथ कृ-
ष्णोऽपि । सतृष्णः पुण्यकर्मणि ॥ पश्चि विंडुगुहामध्ये । मुनिमेकमलोकयत् ॥ ७ ॥ तदैव ह-
ष्टहृदयो । हृषीकेशो नमन्मुनिं ॥ तडुक्तं चोज्जयंतदिः । प्रज्ञावमशृणोद् धनं ॥ ८ ॥ चारु-
त्वं च गिरेः पश्यं-स्तत्रस्थोऽथ जनार्दनः ॥ व्यलोकयज्जिरिं वायु-कोणेऽपृच्छच्च तं मुनिं ॥

माहा०

॥७७७॥

शत्रुंजय

॥७७८॥

॥ ९ ॥ मुनिराहोज्जयंताङ्गि-शिर इत्यज्जिधानतः ॥ अयं ह्यतोऽप्युमाशंभु—रिति नाम्ना ज-
विष्यति ॥ १० ॥

तथाहि वैताढ्यगिरौ । रुद्रो विद्याबलात्ततः ॥ रुद्राज्जिधो महीं सर्वा—माक्रमिष्यति खे-
चरः ॥ ११ ॥ उमेति वल्लज्जा तस्य । जीवितव्यमिवापरं ॥ जविष्यत्यनवद्यांगी । बहुनारीपते-
रपि ॥ १२ ॥ जनस्तत्रीतितः सर्व—स्तन्नांत्यै शंभुमित्यमुं ॥ उदीर्य सोमं सन्नक्त्या । ध्यास्य-
तीष्टसुरेण्वत् ॥ १३ ॥ स्वध्यातृणामसौ तुष्टो । दास्यत्यज्जिमतं सदा ॥ जनस्तेन विशेषात्तं ।
सदैवाप्यर्चयिष्यति ॥ १४ ॥ नगरामनदीचैत्य—स्थानेषु स रमन्मुदा ॥ उज्जयंतशिरस्येत्यो—
मया सह तपिष्यति ॥ १५ ॥ चारणविमतस्तत्र । स्थितं जक्त्या नमस्यति ॥ तस्योपदेशमा-
साद्य । स पापाहिरमिष्यति ॥ १६ ॥ दुःखज्ञेर्विषयस्याद्यं । मूलं नारीं विदन्नुमां ॥ त्यक्त्वा
सहस्रविंदौ स । कंदरायां तपिष्यति ॥ १७ ॥ तद्योगरहितोमापि । तत्प्रवृत्तिमजानती ॥ तपि-
ष्यति तपस्तीव्रं । स्थिता विंदुशिलोपरि ॥ १८ ॥ तद्भ्यानयोगसंतुष्टा । साक्षाद्भूयेप्सितं वरं
॥ अस्या निश्चलचित्ताया । गौरीविद्या प्रदास्यति ॥ १९ ॥ तद्भ्रातृस्वं पतिं ज्ञात्वा । गत्वा

माहा०

॥७७८॥

शत्रुंजय

॥७७७॥

तमतिरूपिणी ॥ ह्योजयिष्यति सा ध्याना-त्रार्याः क्षुण्येत को न हि ॥ १० ॥ तथैव स पु-
नस्तस्यां । प्रेममग्नो रमिष्यति ॥ तन्नान्ना प्रथिते शैले-ऽस्मिन्नुमाशंभुनामनि ॥ ११ ॥ स-
हस्रविंदौ यत्नेन । नेमिराराधितो जिनः ॥ तेनार्हन् जविता सोऽय-मुत्सर्पिण्यां सुरार्चितः
॥ १२ ॥ कृष्णोऽपीति मुनेः श्रुत्वा । नत्वा तं च जिनेश्वरं ॥ परिवारयुतोऽप्याप-त्पुनः स्वां
छारिकां पुरीं ॥ १३ ॥ प्रबोधयन्नथ स्वामी । गिर्जिर्जविक्रमानवान् ॥ विजहार धरापीठे । स-
हस्रांशुरिवांगवान् ॥ १४ ॥

राजीमत्यथ संविश्या । श्रीनेमेर्व्रतमासदत् ॥ वसुदेवं विनान्येऽपि । दशार्हाः प्राव्रजंस्त-
दा ॥ १५ ॥ रथनेमिमहानेमि-मुख्या अन्येऽपि सूनवः ॥ यदूनां प्राव्रजंस्तीव्रं । तपोऽपि नि-
रमापयन् ॥ १६ ॥ अजूनत्स्यामथो पुर्यां । स्थापत्या नाम काचन ॥ सार्धवाही तत्सुतश्च
। स्थापत्यासूनुस्त्यपि ॥ १७ ॥ स द्वात्रिंशत्प्रियानाथ-स्तथा सुखशताश्रयः ॥ निनाय सु-
वहून्पुत्रै-र्दिनानि त्रिदशोपमः ॥ १८ ॥ सोऽन्यदा जवदावाग्नि-शमिनं नेमिनो वचः ॥ शु-
श्राव विषयग्रामा-द्विमुखश्चाजवत्कृणात् ॥ १९ ॥ दीक्षायै जननीं स्वस्य । प्रणश्यत्कर्मव-

माहा०

॥७७७॥

शत्रुंजय

॥ ७८० ॥

धनः ॥ स च स्थापत्यांगजन्मा । प्रार्थयद्विविधाग्रहः ॥ ३० ॥ स्वापतेयज्ञतं सापि । स्थाल-
मादाय माधवं ॥ व्यजिज्ञपत्स्वपुत्रस्य । दीक्षादानोदिताग्रहं ॥ ३१ ॥ कृष्णोऽपि ज्वतृष्णा-
कृ-द्वचस्तस्य पुरो जगौ ॥ स चात्यंतविरक्तत्वा-त्तत्वात्तन्मन्यतेस्म न ॥ ३२ ॥ ततो हृष्टो
हृषीकेशो । दीक्षादानाज्जिलाशिनां ॥ पुर्याधोष्यदाह्वाना-करं तमनुयायिनां ॥ ३३ ॥ ततः स-
हस्रं पुरुषा । अमिलन् व्रतकांक्षिणः ॥ समं तैरथ तस्यापि । कृष्णो दीक्षोत्सवं व्यधात् ॥ ३४ ॥
स च नेमिजिनध्यान-निधानाधिपतिर्यतिः ॥ श्रुतज्ञानधरो जज्ञे । क्रमात्तैर्यतिजिः समं ॥
॥ ३५ ॥ जीवाजीवादित्वज्ञं । स्वामी सूरिपदे न्यधात् ॥ सोऽपि तैर्यतिजिः सादं । विज-
हार धरातले ॥ ३६ ॥ स्थापत्यासूनुराचार्यो । विहरन् शैलके पुरे ॥ व्यधादणुव्रतधरं । शी-
लकं नाम पार्थिवं ॥ ३७ ॥ ततः सौगंधिकापुर्यां । वनस्थः स प्रसिद्धिजाक् ॥ सुदर्शनेन ज-
क्तेन । परिव्राजां नमस्कृतः ॥ ३८ ॥ स श्रेष्ठी धर्ममाकर्ण्य । तस्माज्जीवदयामयं ॥ जग्रा-
हाग्रहतः को हि । चिंतारत्नं न कांक्षति ॥ ३९ ॥ परिव्राड् तद्गुरुः पूर्वः । शुकः शिष्यस-
हस्रयुक् ॥ देशांतराडुपायात-स्तं पुरं जृशमुत्सुकः ॥ ४० ॥ अन्यादृशमिवालोक्ष्य । सुदर्श-

माहा०

॥ ७८० ॥

शत्रुंजय

॥७८१॥

नमुवाच सः ॥ गुरोः पाखंदिनः कस्मा-दयमासादितो वृषः ॥ ४१ ॥ स जगाद चतुर्ज्ञान-
 -धरः शीलगुणोज्ज्वलः ॥ दयामये गुरुर्धर्मे । स्थापत्यासूनुरत्र मे ॥ ४२ ॥ सुदर्शनेन तैः
 शिष्यै-र्नीलाशोकवने वृतः ॥ शुकस्तं मुनिमालोक्यो-पन्यासे प्रश्नमादेदे ॥ ४३ ॥ अनेकां-
 तार्णवावर्त्त-भ्रस्यत्पदततिः शुकः ॥ क्रमान्निरुत्तरश्चक्रे । स्थापत्यासूनुसूरिणा ॥ ४४ ॥ सोऽ-
 र्हन्मतामृतस्वाद-लोलुपः शिष्यसंयुतः ॥ जग्राह चारुचारित्रं । क्रमात्सूरिपदं तत्रा ॥ ४५ ॥
 स्वकालमथ विज्ञाय । स्थापत्यासूनुरश्रमः ॥ पुंडरीकाचले प्रापा-नशनं जवज्जीरुकः ॥
 ॥ ४६ ॥ मासांते तीर्थमाहात्म्या-जिनध्यानपरायणः ॥ परिवारयुतः प्राप । स्थापत्यापत्य-
 मद्भयं ॥ ४७ ॥ विहरन् स शुकाचार्यः । शैलकाख्यं पुरं गतः ॥ अदीक्ष्यन्नीलकं तं । मंत्रि-
 पंचशतीयुतं ॥ ४८ ॥ अधीतद्वादशांगोऽथ । शैलकोऽपि महातपाः ॥ प्राप्तसूरिपदः पृथ्वीं पा-
 दन्यासैरपावयत् ॥ ४९ ॥ शुकजट्टारकोऽप्येवं । विहृत्य वसुधां चिरं ॥ शत्रुंजये महातीर्थे-
 ऽनशनात्प्राप केवलं ॥ ५० ॥ मासांते ज्येष्ठराकायां । सहस्रमुनिमंडितः ॥ सिद्धानंतचतुष्कोऽ-
 सौ । सिद्धानां पदमासदन् ॥ ५१ ॥ इतः श्रीशैलकाचार्यः । कालातिक्रांतज्जो जनात् ॥ रोगा-

माहा०

॥७८१॥

शत्रुंजय

॥ ७८१ ॥

क्रांतवपुः प्राप । शैलकं नाम पत्तनं ॥ ५२ ॥ महुकस्तत्सुतो राजा । ज्ञात्वायातं मुनीश्वरं
 ॥ परिवारयुतो गत्वा । प्रणनाम सुज्जक्तिमान् ॥ ५३ ॥ पुण्यपोषकरां वाणीं । तोषन्महु-
 को नृपः ॥ निशम्य स्वगुरोर्वर्मं । जग्राह श्रावकोचितं ॥ ५४ ॥ शुष्कमांसरसं कृष्णं । तं
 नत्वा नृपतिर्जगौ ॥ युष्मदादेशतः शुद्धै-श्चिकित्साम्येष वो गुरो ॥ ५५ ॥ तदादेशमथ प्रा-
 प्य । वैद्यैरेनं महीपतिः ॥ अचिकित्सयदात्मान-मपि दुष्कर्मरोगतः ॥ ५६ ॥ रसगृध्रममुं
 ज्ञात्वा । मुक्त्वा पंथकशिष्यकं ॥ विजहारान्यतः सार-स्तत्परीवार आरतः ॥ ५७ ॥ अन्य-
 दा कार्तिके मासि । राकायां स हि पंथकः ॥ प्रतिक्रामन् प्रगे सुप्तं । मूर्ध्नाजागरयज्जुहं ॥
 ॥ ५८ ॥ को मां जागरयत्युच्चै-रुच्चरन् गुरुरुद्धितः ॥ पंथकोऽपि तथालोक्य । विनयादित्य-
 वोचत ॥ ५९ ॥ धिग्मया क्षामणादंज्ञा-च्चतुर्मासिकपारणे ॥ यूयं जागरिताः पूज्या-स्तत्क-
 मध्वं क्षमापराः ॥ ६० ॥ तस्येति विनयं वीक्ष्य । गुरुश्चेतसि लज्जितः ॥ निनिंदात्मानमत्य-
 र्थं । तथा चारित्रदूषकं ॥ ६१ ॥ धिग्मया रसनेऽंशे । निर्जितेनाजितात्मना ॥ आनिन्ये ध-
 मरत्नस्य । मालिन्यं शिथिलत्वतः ॥ ६२ ॥ प्रतिक्रमयितानेन । निज्ञातंशविनिर्गमात् ॥ द्विधा

माहा०

॥ ७८२ ॥

शत्रुंजय

॥७८३॥

जागरितोऽस्म्येष । गतमोहांधकारतः ॥ ६२ ॥ इत्यात्मगर्हणायुक्तो । मुक्तदोषपरिग्रहः ॥ सं-
सक्तः परिवारेण । विजहार स जूतलं ॥ ६३ ॥ अनुगृह्य घनं लोकं । श्रीशैलकगुरुगुरुः ॥
गत्वा शत्रुंजये तीर्थे । जग्राहानशनं सुधीः ॥ ६४ ॥ मुनिपंचशतीयुक्तः । केवलज्ञाननिर्मलः
॥ मासांते स शिवागार-मशृंगारयदात्मना ॥ ६५ ॥ स्थापत्यासुतशुकशैलकादिवाचं-यम-
पतयो यदिह शिवं च लेज्जिरे ते ॥ तेनोच्चैरिदमतितीर्थमादिव्यं । नाम्नापि प्रबलकुर्मम-
र्मजेदि ॥ ६५ ॥

इतश्च पांडवा नेमेः । श्रुत्वा शत्रुंजयप्रथां ॥ स्वजन्म सार्थकं कर्तुं । चक्रुर्यात्रामनोरथं
॥ ६६ ॥ पांडुः स्वर्गादश्रागत्य । प्रीत्या तानित्यज्ञाषत ॥ मनोरथोऽयं ज्ञो वत्साः । शुन्नोदको
विज्ञाव्यते ॥ ६७ ॥ पुंडरीकाचले यात्रां । कुर्वंतु विशदाशयाः ॥ साहाय्यमेष कर्तास्मि । म-
हापुण्यवतां हि वः ॥ ६८ ॥ इत्यादेशं पितुः प्राप्य । पांडवाः प्रीतिशालिनः ॥ तदैव जूपती-
न सर्वा-स्तद्यात्रायै न्यमंत्रयन् ॥ ६९ ॥ सहर्षास्तेऽथ जूपालाः । स्वरुद्ध्या हस्तिनापुरं ॥
प्रापुर्वहुपरिवाराः । सत्कृताः पांडुसूनुजिः ॥ ७० ॥ सुदिनेऽथ मणीबिंबं । स्वर्णदेवालयस्थि-

माहा०

॥७८३॥

शत्रुंजय

॥ ७८४ ॥

तं ॥ पांशुवास्ते पुरस्कृत्य । चेलुः सबलवाहनाः ॥ ७१ ॥ साधर्मिकाणां वात्सल्यं । गुरुज्ञान-
नजिनार्चनं ॥ भ्रष्टार्हन्नुवनोदारं । कुर्वाणाः प्राचलंश्च ते ॥ ७२ ॥ सुराष्ट्रदेशपर्यंते । कृष्णो-
ऽपि यदुज्जिः समं ॥ समेत्यामिलदानंदा-त्पांशुवैः प्रीतिशालिज्जिः ॥ ७३ ॥ तीर्थपूजां संघ-
पूजां । कृत्वा च विधिनाथ ते ॥ शत्रुंजयं महाशैलं । मुदारुरुहुरुच्चकैः ॥ ७४ ॥ मुख्यं शृंगं
च वृक्षं च । त्रिःप्रादक्षिण्यत्रय ॥ नेमुस्ते पाण्डुकां जर्तुः । पूजितां च सुरासुरैः ॥ ७५ ॥ या-
वन्मिथो दत्तबाहू-वासुदेवतपःसुतौ ॥ वरदत्तगुरुपेतौ । चैत्यं प्राविशतां मुदा ॥ ७६ ॥ ताव-
त्प्रस्तदृशत्संधि-प्ररूढातितृणांकुरं ॥ देहं जराक्रांतमिव । तच्चैत्यं तावपश्यतां ॥ ७७ ॥ युष्मन्मं
मध्ये च जगवर्द्धिं । तथालोक्ष्यातिदुःखतः ॥ अदूयेतां मनाग्मर्म-क्रंतनादिव धार्मिकौ ॥
॥ ७८ ॥ धर्मसूनुं हरिः प्राह । कालमाहात्म्यतोऽप्यदः ॥ जज्ञे सुजर्जरं तीर्थं । कुर्वतो राज्य-
मावयोः ॥ ७९ ॥ ततः पाण्डुसुरोऽप्येत्य । प्राह कृष्णं प्रसन्नदृक् ॥ सर्वत्र कर्मणि जवा-नलं-
कर्मीणविक्रमः ॥ ८० ॥ त्वया च रैवतोदारः । पुराघायि सुमेधसा ॥ मत्सूनवे पुंडरीको-क्ष-
रपुण्यं ददस्व तत् ॥ ८१ ॥ प्राह कृष्णोऽपि संप्रीतो । युष्मदन्त्यर्शनात्र का ॥ एते यूयं वयं

माहा०

॥ ७८४ ॥

शत्रुंजय

॥७८५॥

ह्येते । न पुराप्यंतरं क्वचित् ॥ ८२ ॥ ततः स त्रिदशः प्रीतः । प्रशंसन् कृष्णमानसं ॥ यु-
धिष्ठिराय दत्वाथ । मणिं वेगात्तिरोदधे ॥ ८३ ॥

ततः शिष्टिपन्निरानंदा-धर्मसूनुर्विज्ञोर्वरं ॥ अकारयन्महाचैत्यं । नित्यचैत्यनिजं शुभ्रं
॥ ८४ ॥ पारिजातपुष्पाखान्निः । शंकुं निर्माय निर्मलं ॥ तं मणिं जगवन्मूर्ति-हृदये सोऽ-
ध्यरोपयत् ॥ ८५ ॥ ततः सुगंधिज्जिह्वै-र्द्विजैः शिष्टिपन्निरर्हतः ॥ स निर्मापयदानंदा-द्विंशं पां-
डुतनूरुहः ॥ ८६ ॥ तन्नक्तिरागरक्तं किं । पुण्यांशूदयमत्किमु ॥ नक्तिसीमंतिनीज्जाल-कुंकु-
माजं च तद्वज्रौ ॥ ८७ ॥ ततः श्रीवरदत्तेन । सुलोमे गणधारिणा ॥ तच्चैत्यमपि विंशं च । ध-
र्मसूः प्रत्यतिष्ठपत् ॥ ८८ ॥ विश्वालंकरणस्यापि । नृपोऽलंकरणोत्करं ॥ रचयामास तस्यो-
च्चै-रलंकर्तुं निजं कुलं ॥ ८९ ॥ पूजामथ अधात्पूर्ण-कामः सोऽष्टविधां प्रजोः ॥ महाध्व-
जं ददौ चैत्ये । परमं धर्मलक्षणं ॥ ९० ॥ यथाकाममविश्रांतिं । दानं दत्वा च याचकान् ॥
अपूजयच्च श्रीसंघ-मनघं तीर्थमादिमं ॥ ९१ ॥ शक्रोत्सवं च निर्माय । चामरह्वत्रमोक्षणं ॥
आरात्रिकां चकाराथ । दानं प्रादान्तपःसुतः ॥ ९२ ॥ विधायेत्यखिलं कर्म । धर्म्यं धर्मसुतस्त-

महा०

॥७८५॥

शत्रुञ्जय

॥ ७८६ ॥

तः ॥ सर्वानुमोदितो जूपै-स्वारोहत्समं नगात् ॥ ए३ ॥ चंडप्रज्ञासे श्रीचंड-प्रज्ञं नेमिं च
 रैवते ॥ अबुदे च युगादीशं । ततो नेमुः समाहिताः ॥ ए४ ॥ वैजारेऽप्यथ सम्मेते । चतु-
 र्विंशतिमर्हतां ॥ दशत्रिकनिवक्षजिः । पूजाजिस्तेऽप्युपागमन् ॥ ए५ ॥ संघाधिपतिकर्त्तव्यं
 । विधायेत्प्रममी शुभ्रं ॥ पुण्यपूतांतराः प्रापुः । क्रमेण द्वारिकां पुरीं ॥ ए६ ॥ द्वारिकायां
 हरिं मुक्त्वा । सत्कृतस्तेन जूपैः ॥ विसृज्य नृपतीन् सर्वान् । पांडुसूः स्वपुरं ययौ ॥ ए७ ॥
 व्यधायि पांडवैस्त्रिंशं । श्रीशत्रुञ्जयपर्वते ॥ उक्षारो निजपुण्यस्यो-क्षारवन्मंगलप्रदः ॥ ए८ ॥
 अथान्यदा पुनः स्वामी । सहस्राभ्रवनांतरा ॥ समवासरदेत्यापि । कृष्णस्तं च नमोऽकरोत्
 ॥ ए९ ॥ पप्रच्छ द्वारिकेयं स-मृद्धा देवविनिर्मिता ॥ यदवश्च स्वयं नाश-मायास्यंत्यश्रवान्य-
 तः ॥ ६०० ॥ स्वामी जगाद शांवायै-र्मय्यां वैस्तव नंदनैः ॥ हतो क्षीपायनो धृद्व्य-त्यवश्यं
 द्वारिकां पुरीं ॥ १ ॥ जराकुमारात्स्वभ्रातु-स्तवापि मरणं ननु ॥ श्रुत्वेति कृष्णो दूनोंत-
 न्त्वा नाथं ययौ पुरीं ॥ २ ॥ जराकुमारस्तत् श्रुत्वा । जत्सितोऽशेषयादवैः ॥ जगाम कृ-
 ण्णारुहायै । दूरं च वनवास्यज्जुत् ॥ ३ ॥ क्षीपायनोऽपि लोकोक्त्या । तदाकर्णान्यतो ययौ

माहाण

॥ ७८६ ॥

शत्रुंजय

॥७८७॥

॥ कृष्णोऽपि स्वपुरान्मद्यं । चिक्रेप गिरिगह्वरे ॥ ४ ॥ कादंबर्यां कंदरायां । सा तीरदुसुमो-
त्करैः ॥ स्थिता काले बन्नुवाति—मदकृद्गंधमात्रतः ॥ ५ ॥ शांबोऽन्यदाप्यटंस्तत्र । गंधमाघ्रा-
य लोलुपः ॥ पायं पायमतृप्तः सन् । तामवर्णयदुच्चकैः ॥ ६ ॥ घूर्णमानास्तयान्येऽपि । कु-
मारा गिरिगह्वरे ॥ भ्रमंतो ददृशुर्दृषा—यनं ध्यानजुषं द्विषं ॥ ७ ॥ असावस्मत्पुरीं दग्धा ।
यदून् हंता च तद् द्रुतं ॥ हन्यतामेष एवात्र । हनिष्यति हतः कथं ॥ ८ ॥ ते शांबेनेति
निर्युक्ताः । कुमारास्तं कुधातुराः ॥ लकुटैर्यष्टिभिर्मुष्टया । कुट्टयित्वा ययुः पुरीं ॥ ९ ॥ त-
दाकर्ण्य च लोकोक्त्या । दूनोंतः पुंडरीकदृक् ॥ तदैव सीरिणा सार्द्धं । गत्वा तमनुकूलयत् ॥
॥ १० ॥ दुर्विनीतैर्मम सुतै—रेतन्मद्याद्विचेष्टितं ॥ क्रमस्वाद्य क्रमाधार । न कोपस्त्वादृशा-
मयं ॥ ११ ॥ न कुप्यंते मनाक् संतः । पीडिता अपि बालिशैः ॥ किं राहुं पीडितोऽपीडुः ।
करैर्दहति जातुचित् ॥ १२ ॥

छीपायनोऽप्यथ प्राह । वृथा कृष्ण तवार्थना ॥ निदानं हारिकां दग्धुं । मयाकारि पु-
रान्तितः ॥ १३ ॥ युवां विनापरे सर्वे । यदवोऽप्यत्र वह्निना ॥ धह्यंते नियमाज्जात—मलं चा-

माहा०

॥७८७॥

शत्रुंजय

॥ ७८८ ॥

दूक्तिपाठवैः ॥ १४ ॥ न ज्ञात्र्यमन्यथा ज्ञात्री-त्यामृशन् माधवो ययौ ॥ तपस्यपि निदानेन
 । मृत्वा वह्निष्वजायत ॥ १५ ॥ द्वितीयेऽह्नयथ गोविंदः । स्वपुर्यामित्यघोषयत् ॥ निपिष्टये ह्य-
 रिष्टस्य । जनाधर्मेषु तिष्ठत ॥ १६ ॥ तद्वदस्थाज्जनः सर्वः । सर्वज्ञो विहरन्नथ ॥ उपेत्य सम-
 वासार्थी-तत्र रैवतकाचले ॥ १७ ॥ कृष्णोऽन्येत्य जिनं नत्वा । मोहविद्धाविर्णीं गिरं ॥ अ-
 शृणोत्तेन प्रद्युम्न-शांवाद्याश्च प्रवव्रजुः ॥ १८ ॥ रुक्मिणीजांनवत्याद्या । वह्नयश्च यदुयोषितः
 ॥ जगृहुर्व्रतमन्याश्च । श्रावकत्वं सुवासनाः ॥ १९ ॥ पप्रच्छ च हरिः स्वामिन् । कदा मे न-
 गरक्षयः ॥ स्वाम्याह द्वादशाब्दांते । रुष्टो धक्ष्यति सोऽसुरः ॥ २० ॥ तत् श्रुत्वा विमनाः
 कृष्णो । ययौ स्वां नगरीं विभुः ॥ अन्यतो विजहारांशु-रिवाज्ञानांधकारनुत् ॥ २१ ॥ कृ-
 ष्णादेशेन सर्वोऽपि । विशेषाद्धर्मवान्भूत् ॥ द्वीपायनासुरः सोऽपि । स्वावकाशमलोकयत् ॥
 ॥ २२ ॥ उद्दिग्रो द्वादशाब्दांते । तपस्सु सकलो जनः ॥ मय्यमांसाशनः स्वेच्छा-विहारी स-
 मजायत ॥ २३ ॥ वलवान् सोऽमरः पुर्या-मुत्पातानुपकटपयन् ॥ वात्यान्निस्तृणकाष्ठानि ।
 चिक्रेपांतस्तथा जनान् ॥ २४ ॥ पष्टिं बाह्याः कुलकोटी-र्द्वासप्ततिं तु मध्यगाः ॥ संपीड्य

माहा०

॥ ७८८ ॥

शत्रुंजय

॥ ७८९ ॥

हारिकापुरी । सोऽसुरोऽग्निमदीपयत् ॥ १५ ॥ दह्यमानाः सुरात् सर्वे-ऽप्यास्फलंतः परस्परं
 ॥ अशक्ता गंतुममुंचन् । प्राणान् वेश्मधनैः सह ॥ १६ ॥ वसुदेवो देवकी च । रोहिणी च
 समाधिना ॥ अग्निनानशनं प्राप्य । स्वयं देवत्वमासदन् ॥ १७ ॥ बलविष्णू तु देवोक्त्या ।
 बहिर्ज्ञत्वा निजां पुरीं ॥ जीर्णोद्यानस्थितावूर्ध्वं । दह्यमानामपश्यतां ॥ १८ ॥ ज्वालामा-
 लाकुलामेतां । दृष्टुमप्यक्रमाविमौ ॥ उद्दिश्य पांडुमधुरां । पांडवानज्जिचेलतुः ॥ १९ ॥ व-
 एमासीं यावदप्येषा । सलोका हारिकापुरी ॥ दग्धाग्निना प्लाविता च । पथःपूरेण वार्धिना ॥
 ॥ २० ॥ हस्तिकल्पं पुरं प्राप । ज्ञक्तानयनेहतवे ॥ विशन् बलस्तदीशेना-ह्वदंतेनान्यवेष्टय-
 त ॥ २१ ॥ स्वह्वेडाहूतकृष्णोऽथ । बलं तं सबलं नृपं ॥ विजित्यामोचयत्तत्र । बुभुजाते तु
 तौ बहिः ॥ २२ ॥ गच्छन्नथाग्रतः कृष्णः । सतृट् जलकृते बलं ॥ प्रैषीत्स्वयं तु वृक्षाधः । सु-
 ष्वापांशुकसंवृतः ॥ २३ ॥

इतश्च स जरासूनु-मृगयेन निवर्त्तयन् ॥ पीतांबरं न्यहन् पादे । मृगबुद्ध्या शरेण सः
 ॥ २४ ॥ अथोत्थायाद् कृष्णोऽहं । हतः केनास्मि पत्रिणा ॥ बलेन स स्वमाख्यातु । गोत्रं

माहा०

॥ ७८९ ॥

शत्रुंजय

॥ ७९० ॥

नाम च सत्वरं ॥ ३९ ॥ वृक्षांतरस्थो जारेयो-ऽप्याह हंहो जरासुतः ॥ जराकुमारोऽहं शा-
 ङ्गि-रक्षार्थं वनमाश्रितः ॥ ३६ ॥ द्वादशाब्दी ममात्राज्ञू-न्नापश्यं मानुषं क्वचित् ॥ कोऽसि
 तत्त्वं ब्रवीष्येवं । यो हि मद्भातपीडितः ॥ ३७ ॥ कृष्णोऽप्यवोचदेहोहि । यत्कृते वनवास्यज्ञूः
 ॥ स एवास्मि हरिस्तत्ते । प्रयासोऽयमज्ञूदृष्टा ॥ ३८ ॥ ज्वितव्यमिदं सत्यं । नात्र ते दूषणं
 मनाक् ॥ याहि याहि बलो हन्या-न्नचेत्त्वां मद्बध्नुधा ॥ ३९ ॥ अग्निज्ञानं कौस्तुभं मे ।
 गृहाण ब्रज पांशवान् ॥ प्रवृत्तिं कथयेः सर्वा । सहायास्तव संतु ते ॥ ४० ॥ इत्युक्तोऽपि स
 जारेयः । कथंचिच्च न्यवर्त्तयत् ॥ घातार्त्तितश्च गोविंदः । कुलेश्यामाप च कृणात् ॥ ४१ ॥
 तथा विपद्य तृतीया-मवनीमापदच्युतः ॥ पूरितायुः सहस्रार्थी । यावद्यादवनायकः ॥ ४२ ॥
 इतश्च पुत्रपुटके-नादायांबु हली कृणात् ॥ आगतोऽपश्यदनुजं । शयानमवनीतले ॥ ४३ ॥
 सुखं सुतोऽयमिति स । बुद्ध्या तस्थौ कृणं बलः ॥ विशतीर्महिकाः कृष्ण-वक्त्रे वीक्ष्य त्व-
 दूयत ॥ ४४ ॥ अश्रुवंतममुं स्नेहात् । पुनः पुनरधूनयत् ॥ ज्ञात्वा परासुं च बलो । मुमूर्धं च
 रुरोद च ॥ ४५ ॥ तद्भातकं वने पश्यन् । यदा नापश्यदुच्चकैः ॥ सिंहनादेन स तदा । कंपय-

माहा०

॥ ७९० ॥

शत्रुंजय

॥७९॥

द्रुहांगिनः ॥ ४६ ॥ स्नेहात्तं स्कंधमारोप्य । स बभ्राम वनाद्धनं ॥ कृणाञ्च मुक्त्वा मृडजि-
-र्वचोन्निरुदत्तापयत् ॥ ४७ ॥

षण्मासीमतिचक्राम । स एवं स्नेहमोहितः ॥ ततस्तत्सारश्रिर्देवी-ज्रूतः सिद्ध्यर्थं त्राय-
यौ ॥ ४८ ॥ बहुभ्रष्टरश्रोक्षर-स्थलारोपितवीरुधः ॥ दग्धदुसेकादमरो । रामं किञ्चिदबोधय-
त् ॥ ४९ ॥ तत्तन्निदर्शनाज्ञमो-ऽनुजं मृतममन्यत ॥ स्वं निवेद्यामरः सोऽपि । तत्स्नेहं तम-
मोचयत् ॥ ५० ॥ बलस्तेनैव देवेन । समं देहस्य शार्ङ्गिणः ॥ संस्कारमकरोत्सिंधु-संगमे
वह्निदारुज्जिः ॥ ५१ ॥ चारणधिरश्रोऽन्येत्य । श्रीनेमिप्रहितो बलं ॥ संबोध्यादीक्षयत्सोऽपि ।
तुंगिकाशिखरं ययौ ॥ ५२ ॥ रामधिरन्यदा इंगं । पारणाय विशन् स्त्रियं ॥ स्वरूपमोहिता-
मर्जं । वध्रंतीं घटशंकया ॥ ५३ ॥ दृष्ट्वोद्विग्नः स्वदेहेऽपि । मया नातःपरं पुरि ॥ वेशनीय-
मिति प्राप्या-ज्जिग्रहं वनवास्यंज्रूत् ॥ ५४ ॥ शुष्यं ॥ तपस्यतोऽग्रास्य मुनेः । साम्यज्ञाजो-
ऽनुज्ञावतः ॥ सिंहव्याघ्रादयो जीवा । दुष्टत्वं तत्त्यजुर्निजं ॥ ५५ ॥ कश्चिदेको मृगः पूर्व-ज-
वसं ब्रू एत्य तं ॥ सदैव शिष्यवत्तस्य । पर्युपास्तिर्मधान्मुदा ॥ ५६ ॥ रथकृत्यन्यदैकस्मिन् ।

माहा०

॥७९॥

शत्रुंजय

॥७९१॥

प्राप्तेऽत्र नृपकर्मणे ॥ पारणार्थमगोदेश-पुरस्सरमसौ मुनिः ॥ ५७ ॥ रथकृतं निरीक्ष्याति-
मुमुदे स्वं ननंद च ॥ अत्रैर्विशुद्धैरामर्षिं । जक्त्या स प्रत्यलाजयत् ॥ ५८ ॥ तद्वातृत्वं च पा-
त्रत्वं । मुनेर्जक्त्याजिनंदयन् ॥ हर्षाश्रुमिश्रनयनो । मृगस्तस्थौ धृतोन्मुखः ॥ ५९ ॥ अर्द्ध-
त्रिनेन तरुणा । पतता ते त्रयो मृताः ॥ पद्मोत्तरविमानांत-ब्रह्मकल्पेऽज्जवन् सुराः ॥ ६० ॥
तुंगीशृंगे तपस्तप्तं । यत्र रामर्षिणा महत् ॥ तेन तीर्थमिदं सर्व-कल्मषहानकर्म ॥ ६१ ॥
तुंगीगिरिर्महातुंगः । कुरंगेनापि यत्र हि ॥ प्रापि स्वर्गे सुरंगत्वं । तपोदानानुमोदनात् ॥
॥ ६२ ॥ यस्तत्र नेमिनं जक्त्या । त्रिसंध्यं नमति प्रभुं ॥ जवत्रयांतराप्नोति । स मुक्तिसुख-
संगतिं ॥ ६३ ॥

प्रद्युम्नसांवप्रमुखाः । कुमारस्तेऽथ नेमिनं ॥ आराधयंतो विधिवत् । प्रापुरित्यनुशास-
नं ॥ ६४ ॥ वत्सा गच्छत सिद्धादिं । कुगतिद्वारमुक्कं ॥ तत्र वो ध्यानयुक्तानां । मुक्तिलाजो
जविष्यति ॥ ६५ ॥ इति स्वामिगिरं श्रुत्वा । ते सार्द्धा हि त्रिकोटयः ॥ मुनयस्तं मुदा न-
त्वा । चेलुः शत्रुंजयंप्रति ॥ ६६ ॥ राजादनीं जिनं चापि । मुक्त्वा दक्षिणतोऽथ ते ॥ तस्यैव

माहा०

॥७९१॥

शत्रुंजय

॥७९३॥

सप्तमे शृंगे । तस्यू रैवतकांतिके ॥ ६७ ॥ तत्रासनसमासीना । जिताक्षाः साम्यसंगताः ॥
 श्वासप्रश्वासयोर्नाशा—ङ्गिरेरुद्वंकिता इव ॥ ६८ ॥ कृणादर्हन्मयं ज्योति—र्ध्यात्वाथ लयलाज-
 तः ॥ ध्यातृध्येयध्यानजेदं । मुक्त्वा ज्ञानं च लेङ्गिरे ॥ ६९ ॥ युक्त्वा ॥ अशेषाण्यपि कर्मा-
 णि । क्षिप्त्वा ते क्रमयोगतः ॥ अव्याबाधं पदं प्रापु—र्मुक्तिसंज्ञं महोज्ज्वलं ॥ ७० ॥ अध्यु-
 ष्ठा कोटिरप्येवं । शृंगे सन्नद्धसंज्ञके ॥ मुक्तिं यत्रापुरापन्न—तद्गतानां दहेन्मनः ॥ ७१ ॥ सि-
 ङ्घिसौधांगणं शैलः । सत्यं यत्रागतैर्नरैः ॥ कपर्दिगोमेधदौवा—रिकोद्योगात्तदाप्यते ॥ ७२ ॥
 इतश्च स जरासूनुः । पांडवानेत्य कौस्तुभं ॥ दर्शयन् छारिकादाहा—दिकं सर्वं शशंस च ॥
 ॥ ७३ ॥ पांस्वा अपि तद्भोका—त्संसारविधिं तृतीर्धवः ॥ प्रव्रज्यायानसंगत्यै । तद्विभुं विभु-
 मस्मरन् ॥ ७४ ॥ नेमिरप्यथ सर्वज्ञो । धर्मघोषं महामुनिं ॥ प्रैषीत्पांस्वबोधाय । मुनिपं-
 चशतीयुतं ॥ ७५ ॥ पांस्वा अपि तं नंतुं । परिवारयुता द्रुतं ॥ ऐयरुर्देशनां चापि । शुश्रुवु-
 मोहनाशनीं ॥ ७६ ॥ तेऽथ नत्वा मुनिं स्वस्व—न्नवान् पप्रच्छुरादरात् ॥ ज्ञात्वा ज्ञानेन मु-
 निर—प्याख्यज्जंजीरया गिरा ॥ ७७ ॥ पुर्यासन्नचले पूर्वं । बांधवाः पंच कर्षुकाः ॥ परस्पर-

माहा०

॥७९३॥

शत्रुञ्जय

॥७९४॥

प्रीतिरसां-बुध्यंबुमनुजा इव ॥ ७८ ॥ सुरतिः शांतनुर्देवः । सुमतिस्तु सुजङ्कः ॥ इति ना-
मज्जिरासंस्ते । विरूयाताः स्वगुणैरपि ॥ ७९ ॥

अन्यदा ते ज्ञवोद्भिन्ना । मग्ना दारिद्र्यकर्दमे ॥ यशोधरमुनेर्वाक्यैः । प्रव्रज्यास्त्राखमा-
सदन् ॥ ८० ॥ निस्पृहा निजदेहेऽपि । तपोऽर्ककिरणैरलं ॥ गुरुग्रीष्मोद्भवैः कर्म-पङ्खलं ते
व्यशोषयन् ॥ ८१ ॥ कनकावलिनामायः । परो रत्नावलीं तपः ॥ मुक्तावलीं पुनर्देव-स्तुर्यः
सिंहनिकेतनं ॥ ८२ ॥ आचाम्लवर्दमानाख्यं । सुजज्ञोऽपि तपोऽकरोत् ॥ महाव्रतानीव पं-
चा-ज्ज्वन् पंचाक्षनिग्रहात् ॥ ८३ ॥ युष्मं ॥ कर्मदेहं धातुदेहं । शोषयित्वा तपोऽग्निना ॥ ते
प्राप्तेऽनशनान्मृत्वा-ऽनुत्तरे नाकिनोऽज्वन् ॥ ८४ ॥ ततश्च्युत्वा पांडुसुता । ज्वन्तस्तेऽज्व-
न्निह ॥ अस्मिन्नेव ज्ञवे मुक्ति-लाजो वो ज्ञविताज्जुतः ॥ ८५ ॥ इति श्रुत्वातिसंवेगा-दासत्रां
मुक्तिमिच्छवः ॥ परीक्षितं न्यधू राज्ये । प्रव्रज्यां जगृहुर्गुरोः ॥ ८६ ॥ कुंत्यपि दौपदी दीक्षां
प्रापतुर्निब्रबंधने ॥ पंच ते च तपश्चक्रु-र्नानाजिग्रहज्जुषिताः ॥ ८७ ॥ आर्यानार्येषु देशेषु ।
नेमेर्विहरतः सतः ॥ चतुर्विंशतिसहस्रा । मुनेः सप्त शतानि च ॥ ८८ ॥ चत्वारिंशत्सहस्रा-

माहा०

॥७९४॥

शत्रुंजय

॥७६॥

णि । व्रतिनीनां सुमेधसां ॥ श्रावकाणां लक्ष्मेकं । नवषष्टिसहस्रयुक् ॥ ७६ ॥ श्राविकाणां
 त्रिलक्ष्येको-नचत्वारिंशत्सहस्रयुक् ॥ एवमासीद्विज्ञोः सर्वः । परिवारः स्वबोधितः ॥ ७७ ॥
 निर्वाणसमयं ज्ञात्वा । स्वस्यासन्नं जगद्भिभुः ॥ सुरासुरनरध्येयो । रैवताचलमाप्तवान् ॥ ७८ ॥
 पर्यतदेशनां तत्र । जगद्भिभुरसूत्रयत् ॥ प्रबुद्धाश्च जनाः केचि-त्प्रव्रज्यां जगृहुस्ततः ॥ ७९ ॥
 अथानशनमोपेदे । पादपोषणं प्रभुः ॥ चलितासनाश्च शक्रा-स्तत्राज्येयुः शुचाकुलाः ॥ ८० ॥
 त्वाष्ट्रे शुचिसिताष्टम्यां । शैलेसीध्यानतो विभुः ॥ निर्वृतो मुनिभिः सार्धं । षट्त्रिंशैः पंचभिः
 शतैः ॥ ८१ ॥ शक्रैः संजूय कट्यपडु-काष्ठैररिष्टनेमिनः ॥ मुनीनामपि देहानां । विदधे वह्नि-
 संस्कृतिः ॥ ८२ ॥

नंदिश्वरेऽथ निर्माया-ष्टाह्निमाखंभला महं ॥ पुनः स्वपदमासेडु-जिनध्यानपरायणाः ॥
 ॥ ८३ ॥ यत्र दीक्षाज्ञानमोक्ष-मयं कट्याणकत्रयं ॥ श्रीनेमेरज्जवन्नौमि । तं श्रीरैवतपर्वतं
 ॥ ८४ ॥ यत्रार्हतामेकमपि । जवेत्कट्याणकं किल ॥ तत्तीर्थं मुनयः प्राहु-रुल्लस्यंतस्ततोऽ-
 धिकः ॥ ८५ ॥ पवित्रा जगवत्पादैः । रैवताचलरेणवः ॥ पुनंति विश्वं संसक्ताः । शुद्धिकृच्च-

माहा

॥७६॥

शत्रुंजय

॥७९६॥

र्णजा इव ॥ ७९ ॥ पर्वताः सर्व एवैते । जलस्थलखचारिणः ॥ जीवाः संत्यत्र ये शैले । ज-
 वत्रयमुमुक्षुवः ॥ ७९० ॥ जूरुहा दृषदो जूमि-वाय्वं वग्निशरीरिणः ॥ अचेतना अपि शिवं । या-
 तारोऽत्र कियन्नवैः ॥ १ ॥ सर्पिर्घृताज्यां धमाता य-न्मृत्तिका गुरुयोगतः ॥ हेमत्वं लज्जते त-
 स्य । महिमा वर्ण्यते कथं ॥ २ ॥ तपःक्रमाज्यां संयुक्त-स्तथा साम्यरसप्लुतः ॥ त्यक्त्वा
 धातुमयं देहं । देही प्राप्नोति शाश्वतं ॥ ३ ॥ यथा स्पष्टमयः स्पर्शो-पलेनाप्नोति हेमतां ॥
 तथास्य स्पर्शतो देही । ज्ञेवञ्चिन्मयरूपज्ञाक् ॥ ४ ॥ मलयादौ यथान्येऽपि । यांति चंदन-
 तां दुमाः ॥ तथात्र पापिनोऽप्यंगि-गणा यांति प्रपूज्यतां ॥ ५ ॥ बंधवोऽथ विजोरष्टौ । म-
 हिष्योऽपि च शार्ङ्गिणः ॥ राजीमती च ज्यूयांसः । परेऽपि प्रययुः शिवं ॥ ६ ॥ विहरंतोऽथ
 ते पांडु-नंदना हस्तिकल्पके ॥ पुरे जनाज्जिनाधीश-निर्वाणं शुश्रुवुस्तदा ॥ ७ ॥ तदाक-
 र्ण्यं शुचाक्रांता । रैवतं दक्षिणे व्यधुः ॥ ययुश्च पुंरुरीकादिं । प्रापुरनशनं तथा ॥ ८ ॥ क्रमा-
 द्धातीनि कर्माणि । क्षिप्त्वा मात्रा समं च ते ॥ अंतकृत्केवलालोका । निःश्रेयसमशिश्रय-
 न् ॥ ९ ॥ पांडवानामनुप्रापु-र्मुनिपंचशतानि च ॥ सहस्रे ह्ये शिवागारं । प्राप्तानंतचतुष्टयाः

माहा०

॥७९६॥

शत्रुंजय

॥ १० ॥ झौपदी पंचमं कल्प-मवापानल्पपुण्यजृत् ॥ अन्ये तु मुनयः केचि-ञ्चिवं स्वर्गं च
केचन ॥ ११ ॥

॥७९७॥

इतश्च नारदः श्रुत्वा । छारिकादाहमीशितुः ॥ यदूनां च कथं दूनो । ययौ शत्रुंजयं गि-
रिं ॥ १२ ॥ निंदन्नविरतिं स्वस्य । युगादीशं नमन् जिनं ॥ शृंगे तत्रैव जग्राहा-नशनं ज-
वनाशनं ॥ १३ ॥ स चतुःशरणं कृत्वा । चत्वारि मंगलान्यपि ॥ चतुरस्त्रिकशुद्ध्या स । क-
षायान् चतुरोऽमुचत् ॥ १४ ॥ चतुःशाखं श्रयन् धर्मं । चतुर्थं ध्यानमास्थितः ॥ चतुर्थम-
पि तस्यांशं । लब्ध्वागात्पंचमीं गतिं ॥ १५ ॥ उत्सर्पिण्यवसर्पिण्यो-रित्येवं नारदा गिरौ ॥
शत्रुंजये ययुः सिद्धि-मनंतध्यानयोगतः ॥ १६ ॥ इहं श्रीरैवताङ्गिप्रजवपृथुतरोदारमाहात्म्य-
मेतत् । पुण्यं किञ्चित्सुरेण प्रकटितमिह तत् सिद्धिद्वैलानुसारि ॥ शेषोक्षरस्थितिं वा शृणु
मसृणमना नाशिनीमंहसां या-मस्मद्भाषीश्रवंतीश्रवदमृतजवां ज्ञावतो ज्ञावितात्मा ॥७९८॥

॥७९७॥

इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते श्रीशत्रुंजयमहातीर्थमाहात्म्ये श्रीनेमिदीक्षाज्ञान-
निर्वाणपाण्डवोक्षरादिवर्णनो नाम त्रयोदशमः सर्गः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥

शत्रुंजय

॥ चतुर्दशमः सर्गः प्रारभ्यते ॥

माहा०

॥७९८॥

फलामणिकराद्यस्य । मुखेन्दोर्नखदीधितेः ॥ तमस्त्रिजगतो यातं । स पार्श्वः पातु वो
 जिनः ॥ १ ॥ जंबूद्वीपेऽत्र जरेते । पुरी वाणारसी वरा ॥ गंगानुबिंबनात्स्वःपू-रिवासौ रा-
 जवत्यज्ञूत् ॥ २ ॥ ऐह्वाको जारते वंशे । यशश्चक्रो गुणालयः ॥ तत्रासीदश्वसेनाख्यो ।
 जिनाज्ञाकलितो नृपः ॥ ३ ॥ अज्जिरामगुणोद्दामा । वामाऽवामाशयाजनि ॥ सर्ववामाशि-
 रोरत्नं । शीलधामास्य बल्लजा ॥ ४ ॥ सान्यदा यामिनीयामे । तुर्ये वर्यसुखाकरान् ॥ श-
 याना शयनीयेऽप्रा-पश्यत्स्वप्नांश्चतुर्दश ॥ ५ ॥ चैत्रे सितौ चतुर्थ्यां जे । विशाखायां जि-
 नेश्वरः ॥ तर्ज्जे प्राणतादागा-दुद्योतश्च जगन्नये ॥ ६ ॥ पूर्णेऽथ काले पौषस्य । दशम्यां
 मैत्रजे सुतं ॥ सासुत श्यामलं सर्प-ध्वजमिड्यं सुरासुरैः ॥ ७ ॥ देवीजिर्देववृन्दैश्च । कृते मे-
 रौ महोत्सवे ॥ जूषोऽपि विज्जवोत्कर्षा-त्सहर्षस्तं व्यधाद्दुः ॥ ८ ॥ अंवास्मिन् गर्जगे पार्श्वे ।
 सर्पं सर्पतमैकत ॥ इतीव निर्ममे तस्य । पार्श्व इत्यज्जिधां पिता ॥ ९ ॥ अष्टपदोषन्नृदित्या-

॥७९८॥

शत्रुंजय

॥७९९॥

तै । वाढ्यं तेनानुज्जय च ॥ सर्वदोषमुच्चा मुक्तं । युक्ता तत्र विचारणा ॥ १० ॥ पित्राग्रहा-
त्स तारुण्ये । नरवर्मनृपात्मजां ॥ प्रज्ञावतीं महोत्साहा-दूढवान् सत्प्रज्ञावतीं ॥ ११ ॥ प-
रित्राजकमन्येद्युः । कठं शठतपोमठं ॥ दृढात् स बोधयामास । धूमार्त्ताहिनिदर्शनात् ॥ १२ ॥
ज्वालाकुलस्त्यजन् प्राणान् । सर्पः पार्श्ववलोकनात् ॥ अज्जुत् श्वन्नपतिर्नाम्ना । धरणोऽक-
रुणोऽप्रितः ॥ १३ ॥ ॥ निन्दमानः कठो लोकै-र्हिंसामिश्रकुर्मजृत् ॥ वहन् पार्श्वे रुधं मृ-
त्वा । मेघमाढ्यसुरोऽज्जवत् ॥ १४ ॥

त्रिंशदब्दीमतिक्रम्य । लोकांतिकसुरार्चितः ॥ दत्त्वा संवत्सरं दानं । प्रभुर्दीक्षात्सुकोऽज-
नि ॥ १५ ॥ पौषे सितौ च राधाया-मेकादश्यां कृताष्टमः ॥ प्रागंशेऽहि विभुर्दीक्षा-मग्रही-
त्रिशतीनृपैः ॥ १६ ॥ मनःपर्यवसंज्ञे च । ज्ञाने जाते विज्ञोः सुराः ॥ नत्वा स्वं स्वं पदं प्रा-
पुः । स्मरंतो मानसे जिनं ॥ १७ ॥ द्वितीयेऽहि कोषकटे । सन्निवेशे जगत्प्रभुः ॥ चकार प-
रमात्रेण । पारणं धन्यवेशमनि ॥ १८ ॥ विहरन् कलिगिरौ कुंड-समस्य सरसस्तटे ॥ का-
दंबर्यामटव्यां स । कायोत्सर्गमदात्प्रभुः ॥ १९ ॥ महीधरो गजः पातुं । जलं तत्र समागतः ॥

माहा०

॥७९९॥

शत्रुंजय

॥ ८०० ॥

दृष्ट्वा विभुं पूर्वज्ञव-स्मरणात्सेवतेस्म सः ॥ १० ॥ अपि पार्श्वस्थिता देवाः । संगीतकमसूत्र-
यन् । त्रिसंध्यं वांगणे ॥ प्राप्ते कट्यक्षौ क उदासते ॥ ११ ॥ विज्ञौ गतेंगराजस्तु । नंतुं तत्राग-
मद्विभुं ॥ अप्रेक्ष्यातिविषण्णोऽज्ञू-द्भष्टचिंतामणिरिव ॥ १२ ॥ मूर्खालुं तमिति प्रेक्ष्य । नृपं
तत्प्रीतिहेतवे ॥ तत्र चक्रुः सुरा मूर्खि । नवदस्तमितां प्रज्ञोः ॥ १३ ॥ मृतः कालवशादस्ती
। तत्राज्ञूद्व्यंतरामरः ॥ सोऽप्यन्ये च मनःकामं । तद्व्यातृणाम्पूरयन् ॥ १४ ॥ अंगराजोऽ-
पि हृष्टः सन् । व्यधात्प्रासादमुच्चकैः ॥ कलिकुंदमिति ख्यातं । तीर्थमेतत्तदाद्यज्ञूत् ॥ १५ ॥
कलौ गिरौ कुंडतटे । प्रतिमां यो जगत्प्रज्ञोः ॥ पश्यति स्मरति प्रीत्या-र्चयत्यस्येदितं जवे-
त् ॥ १६ ॥ महातीर्थमिदं देवै-र्ज्ञक्त्याधिष्ठितमीप्सितं ॥ दत्ते ज्ञवद्व्यस्यापि । मंत्रध्याना-
त्ततोऽधिकं ॥ १७ ॥ लब्ध्वा सज्जुस्तो धर्मं । कलिकुंडस्य योऽर्हतः ॥ ध्यायत्यशंकचित्तः सं-
स्तस्य दूरे न सिद्धयः ॥ १८ ॥ क्षुडोपसर्गैर्यो ध्यायन् । क्षुण्यत्यपि कदाचन ॥ स सिंहजे-
ता गोमायु-फेकृतैरिव नश्यति ॥ १९ ॥ ब्रह्मचारी मिताहारी । दांतो विजितशात्रवः ॥
जपन् मंत्रं गुरोर्वक्त्या-दचिरात्सिद्धिमाप्नुयात् ॥ २० ॥

माहा०

॥ ८०० ॥

शत्रुंजय

॥ ८०१ ॥

इतो विभुः शिवपुर्या । वने कौशांबके ददौ ॥ कायोत्सर्गमियायाशु । धरणस्तत्र वंदितुं ॥ ३१ ॥ व्युदस्यतेऽनेन मम । ज्वताप इतीव सः ॥ प्रज्ञोरुपर्यधानागः । स्वफलातपवारणं ॥ ३२ ॥ अंतःपुरीजनैरग्रे । विज्ञोः संगीतकं व्यधात् ॥ तादृशानां हि सन्नक्ति-वल्डयेवं पल्लवत्यपि ॥ ३३ ॥ तदादि सा पुरी जङ्गे-ऽहिष्ठेत्रेत्यजिधानतः ॥ यथा यथा महांतः स्युर्यत्र स्यात्तत्तथैव हि ॥ ३४ ॥ गत्वा तत्राहिष्ठेत्रायां । यो नमत्यनिशं जिनं ॥ स नम्यते जगद्भोक्तै-र्लब्ध्वा पदमखंडितं ॥ ३५ ॥ तस्यावयव विज्ञू राज-पुरे प्रतिमया स्थिरः ॥ आगत्येश्वरज्ञूपेन । वंदितश्चातिसंमदात् ॥ ३६ ॥ ज्ञात्वा पूर्वज्ञवं स्वामि-दर्शनाच्छुभदर्शनः ॥ तत्राकार्षिन्महोत्तुंगं । प्रासादं पृथिवीपतिः ॥ ३७ ॥ स्वस्य प्राग्जवमूर्तिं च । कौकुटीमीश्वरो व्यधात् ॥ यत्तदाद्यज्ञवत्तीर्थं । कुर्कुटेश्वरमित्यदः ॥ ३८ ॥ सुराः सन्निहितास्तद्दि । तीर्थमाविश्य तस्थुषः ॥ तद्भ्यातृणां सदा कामं । व्यधुः कल्पडुमा इव ॥ ३९ ॥ यस्तत्रस्थं जिनं ध्याय-त्यनिशं नक्तिज्ञासुरः ॥ किंकरंति सुरास्तस्य । पूर्णकामस्य वेदमनि ॥ ४० ॥ इतश्च विहरन्नाथ-स्तापसाश्रमसन्निधौ ॥ पुरासन्ने व्यधात्कायो-त्सर्गं जेतुं कुकर्मणां ॥ ४१ ॥ इतो

माहा०

॥ ८०१ ॥

शत्रुंजय

॥ ८०२ ॥

दशज्जवारातिः । कणसुर उपेत्य च ॥ उपसर्गान् ठलान्वेषी । कर्तुमारताद्भुतान् ॥ ४२ ॥ चो-
 पिद्विपद्विपाराति-वेतालव्यालवृश्चिकैः ॥ अप्यहोत्थं विभुं ज्ञात्वा । विचकार पयोमुचः ॥ ४३ ॥
 उन्मूलयन् दुमान् गह्व-शैलानुस्नाययन् बलात् ॥ कल्पांतरं जकारीव । ववौ वायुः सुदुःस-
 हः ॥ ४४ ॥ स्फोटयन् वसुधां शैलान् । पाटयंस्त्रासयन् गजान् ॥ जगर्ज निष्ठुरं मेघः । प्र-
 भुहो जकरः किमु ॥ ४५ ॥ स्वस्य प्रवेशयोग्यां किं । गर्ती कुर्वन्निवांबुदः ॥ धारासारैर्महा-
 तीव्रै-र्ववर्षाशनिजृद्धशं ॥ ४६ ॥ न श्वश्रेषु न गर्तासु । न नदीनिर्जरेष्वपि ॥ तमोवत्तज्जलं का-
 पि । न ममौ सर्वतो लुठत् ॥ ४७ ॥ यथाशनिर्यथा विद्युत् । यथा वारि प्रसर्पते ॥ तथा त-
 था विज्ञोर्ध्यान-प्रदीपस्तु प्रवर्धते ॥ ४८ ॥ न स्थिरायां न जूध्रेषु । विज्ञौ स्थैर्यमज्जुतदा ॥
 यदकंपत तेऽप्युच्चै-र्न प्रभुर्ध्यानतो मनाक् ॥ ४९ ॥ प्रवर्धन्नुबुधूरोऽथ । नीचगाम्यपि यो जृ-
 शं ॥ तत्संगादिव सोऽप्युच्चै-र्विज्ञोनर्सापुटं ययौ ॥ ५० ॥

इतो धरणागस्य । तत्संगादिव विष्टरं ॥ अकंपतोऽल्ललद्वाक्षौ । पोतवत्सोऽप्यचितयत्
 ॥ ५१ ॥ अचाढ्यं मेरुवत्केन । मदासनमचालि रे ॥ वज्रेणाद्य शिरस्तस्य । हत्वा संचूर्ण-

माहाण

॥ ८०२ ॥

शत्रुंजय

॥ ८०३ ॥

याम्यहं ॥ ५२ ॥ कोपाटोपादिति ध्यात्वा । युंक्ते ध्यानं स यावता ॥ तावत्तथास्थं स्ववि-
 भु-मपश्यच्चाप्यदूयत ॥ ५३ ॥ तदैव सपरीवार-स्तत्रैत्यादिशरीरजृत् ॥ फणाठत्रमधाजोगी
 -कोर्धरन् स्वामिनं स हि ॥ ५४ ॥ संगीतकं विज्ञोरग्रे-ऽसूत्रयत्तद्वधूजनः ॥ समवृत्तिर्विभु-
 श्वासीद् । द्वयोरपि स दोषमुक् ॥ ५५ ॥ व्यरमत्स यदा वृष्टे-र्न तदा धरणः क्रुधा ॥ स्व-
 जृत्यानादिशन्मंभु । विपद्द्वयदक्षिणान् ॥ ५६ ॥ मेघमाली स तान् दृष्ट्वा । कोषारुणविलो-
 चनान् ॥ जुतं द्रुत्वा विज्ञोः पादा-नशिश्चयदमंदधीः ॥ ५७ ॥ संजहाराद्द्वंद्वं त-त्तत्रतयो-
 वाच सोऽसुरः ॥ अनात्मज्ञेन यत् स्वामिन् । मयाचरि क्लमस्व तत् ॥ ५८ ॥ दासोऽतःपर-
 मस्मीश । तव विश्वजनप्रज्ञोः ॥ त्वं सदा तु दयाधारो । विशेषादपि तां कुरु ॥ ५९ ॥ त्रै-
 लोक्ष्यत्राणजृन्नाथ । यन्मां मर्षितवान् जवान् ॥ तद्विधैव द्विषन् सूर्यः । खद्योतं किं न ल-
 ङ्गते ॥ ६० ॥ कठोऽपीठमज्ञूत्स्वामि-सेवको धरणेऽवत् ॥ धरणानुमतितः संघे । प्रत्यूहव्यू-
 हनाशनः ॥ ६१ ॥ धरणेऽकठाद्यास्ते । बज्रवुः पार्श्वशासने ॥ महोत्सवकरास्तत्त-त्समीहि-
 तविधानतः ॥ ६२ ॥ गतेष्वथ विभुं नत्वा । तेषु स्वं स्वं पदं प्रति ॥ स्वामी विहर्तुमन्यत्र ।

माहा०

॥ ८०३ ॥

शत्रुञ्जय

॥ ८०४ ॥

ययौ तीर्थीकृताश्रयः ॥ ६३ ॥

अथ काशीवने चैत्र-चतुर्थ्यां धातकीतले ॥ राधायां चतुरशीतौ । गतेऽह्याप स केव-
 लं ॥ ६४ ॥ सुरासुरैः समवस-रणे कृते जगद्भिः ॥ चकार देशनां पुण्य-नाट्यनां दीं जग-
 न्मुदे ॥ ६५ ॥ अश्वसेनमुखास्तत्र । नरेशाः परिवव्रजुः ॥ वामाप्रज्ञावतीमुख्या । नार्यश्च जि-
 नबोधिताः ॥ ६६ ॥ हस्तिसेनमुखाः केचित् । सम्यक्तवं च प्रपेदिरे ॥ तन्नायोंऽपि स्फुरन्नी-
 ल-कमलोन्मीलनां शुभ्राः ॥ ६७ ॥ आर्यदत्तमुखास्तस्य । बभ्रूवुर्दश सूरयः ॥ मूर्त्तास्ते यति-
 धर्मस्ये-वांशा वभुरुपासकाः ॥ ६८ ॥ संपन्नोऽतिशयैः स्वामी । विजहार धरातले ॥ स्था-
 ने स्थानेऽपि तीर्थानि । कुर्वन्नंहिनिवेशनात् ॥ ६९ ॥ आससाद् च तीर्थेशं । क्रमात्तुञ्जयं
 विभुः ॥ आद्यार्हन्निव ज्ञानानां । तत्प्रज्ञावमसूत्रयत् ॥ ७० ॥ विभुव्याख्यानतः सर्प-नकु-
 लेज्जकुर्गङ्गाकाः ॥ प्रबुद्धाः प्रययुस्तत्र । स्वर्गं साम्यसमाश्रयाः ॥ ७१ ॥ रैवतादिषु शृंगेषु ।
 विहृत्य त्रिजगत्प्रभुः ॥ पुनः काशीमवासीत्स । त्रिदशैः सेवितक्रमः ॥ ७२ ॥ हस्तिसेनोऽथ
 तद्वधु-स्तत्रैत्य विभुमानमत् ॥ सुरैश्च अपि संजुय । जक्तिनुन्नाः समाययुः ॥ ७३ ॥ इतः

माहा

॥ ८०४ ॥

शत्रुंजय

॥ ८०५ ॥

कृपालुरीशोऽपि । तेषां तारणकारणे ॥ सर्वज्ञानुयायिन्या । गिरारज्जत देशनां ॥ ७४ ॥
 शत्रुंजयः सुरेशार्चा । संघपत्वं च सद्गुरुः ॥ सम्यक्तवं शीलसाम्ये च । शिवसौख्याय सप्तकं
 ॥ ७५ ॥ अनंतज्ञवसंज्ञत-डुकृतजोहकृत्तिरिः ॥ शत्रुंजयः सिद्धिपदं । शाश्वतः सेव्यते न कैः
 ॥ ७६ ॥ रागद्वेषद्विषद्वात-हर्त्ता वंद्यपदांबुजः ॥ जिनो ब्रजिनसंघातं । पूजितो हंति देहि-
 नां ॥ ७७ ॥ अर्जयंस्तीर्थकृत्तत्र । स्वगोत्रं च पवित्रयन् ॥ लंजयन्नपरान् पुण्यं । संघेशः
 सेव्यते न कैः ॥ ७८ ॥ मिथ्यात्वधर्मसंघूर्ण-जनं सम्यग्वचोऽमृतैः ॥ निर्वापयन् गुरुध्यातः
 । पातकांतकरो गिनां ॥ ७९ ॥ तावज्जीवो भ्रमत्यत्र । जने मिथ्यात्वमोहितः ॥ सम्यक्तवं न
 स्पृशत्येष । यावन्निःशेषपापनुत् ॥ ८० ॥

जलतृप्तिर्विषं सर्वं । पीयूषत्यही रज्ज्वति ॥ किंकरंति सुरा यस्मा-त्तद्भीलं सेव्यमंगि-
 निः ॥ ८१ ॥ स्वज्ञाववैरिणोऽप्यंगि-गणा यद्वैरवर्जिताः ॥ मित्रं त्यन्योऽन्यमासेव्यं । साम्यं
 सिद्धिनिबंधनं ॥ ८२ ॥ सप्तैते सप्तनरक-ध्वांतजित्सप्तसप्तज्ञाः ॥ एकोत्तरसप्तकर्म-समाप्तेश्च
 शिवाप्तये ॥ ८३ ॥ हस्तिसेनो निशम्येति । ज्ञत्तयोत्थाय नमन् जिनं ॥ कृतांजलिपुटः संघ-

माहा०

॥ ८०५ ॥

शत्रुंजय

॥ ८८६ ॥

पतित्वं प्रार्थयन्मुदा ॥ ८४ ॥ इंशहृतैर्जिनेंशोऽपि । वासाकृतकणैरमुं ॥ प्रातिष्ठिपत्स्वयं सं-
 घ-पतिमुत्सवमंदिरं ॥ ८५ ॥ स तदैव समं संघै-र्देवालयमनुव्रजन् ॥ पूर्वसंघपवन्मार्गे ।
 चार्चतिस्म जिनान् गुरुन् ॥ ८६ ॥ शत्रुंजयमपि प्राप्य । नदीज्यो जलमाहरत् ॥ महोत्स-
 वैर्युगादीश-मस्त्रपन्मुन्मयो जवन् ॥ ८७ ॥ शृंगे शृंगेऽपि चैत्यानि । कारयन् वित्तवृष्टिमान्
 ॥ स हि पुण्यघनः संघ-मर्चतिस्म महोदयी ॥ ८८ ॥ चंडप्रज्ञासे श्रीशैले । गिरिनारगिरा-
 वपि ॥ नत्वा स्तुत्वा च तीर्थेशान् । दानं पंचविधं ददौ ॥ ८९ ॥ क्षेत्रेषु सप्तसु स्वं स । स्व-
 बीजमिति निक्षिपन् ॥ निश्रेयःफललब्धौ शृंगं । ज्ञावांजोन्निरसिंचयत् ॥ ९० ॥ धर्मं चतु-
 विधं ध्यात्वा । चलितस्तं पथि प्रभुं । नत्वा काशीमयासीत्सो-ऽवासीच्चासीमचैत्यकृत ॥ ९१ ॥
 जिनश्रिते गुरुर्नेत्रे । वाचि तत्त्वं श्रुतौ श्रुतं ॥ करे दानं शिरस्याज्ञा । धर्मिणस्तस्य सर्वदा
 ॥ ९२ ॥ इतो विहरतोऽनूवन् । सहस्रा विंशतिर्विज्ञोः ॥ शतानि च नव प्राप्त-लब्धयो व्रतिनो
 गणे ॥ ९३ ॥ सहस्रास्त्रिंशतिः साष्टा । व्रतिनीनां च श्रावकाः ॥ लक्षं सहस्रा आसंस्ते ।
 चतुःषष्टिमिताः प्रज्ञोः ॥ ९४ ॥ सप्तसप्तिसहस्राणि । त्रयो लक्षाश्च श्राविकाः ॥ विभुस्वह-

माहा०

॥ ८८६ ॥

शत्रुञ्जय

॥ ८०७ ॥

स्तविन्यस्त-धर्माणो ह्यपरे न हि ॥ ८०६ ॥ आयुर्वर्षशतं प्रपाद्य जगवान् सम्मेतशैलं गतो ।
 मासेनानशनेन कर्मविलयं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता ॥ सार्धं तैः श्रमणैः सिताष्टमदिने मासे शु-
 चौ निर्वृतो । राधायां त्रिदशैः कृतांत्यकरणः श्रीपार्श्वनाथो जिनः ॥ ८०६ ॥ श्रीहस्तिसेनोऽ-
 पि निजं तनूजं । महारथे युज्यमथो विधाय ॥ शत्रुञ्जये साम्यसमाश्रयेण । समाश्रयत्सि-
 ङ्सुसद्य शान्तः ॥ ८०७ ॥ ये सिद्धा मुनयोऽपि संघपतयस्तीर्थोद्धृतिप्रह्विणः । केचित्ते सुरराज
 तेऽत्र कथिताः कालेऽवसर्पत्यपि ॥ अस्मत्तोऽपि च ये हि ज्ञाविन इहैकांतं महादुःखिनो ।
 यावत्तानपि ज्ञावज्जासुरमनाः पुण्यान् शृणु प्रस्तुतान् ॥ ८०८ ॥ श्रीशत्रुञ्जयशैलराजचरितं
 श्रोतुश्च वक्तुस्त्रिधा । शुद्ध्या बुद्धिविवर्द्धनं रविरिवाऽज्ञानांध्यनुन्निर्मलं ॥ रुग्दारिद्र्यविषापमृ-
 त्युशमनं पीयूषवत्स्वादु यत् । कृत्वा कर्मनिषूदनं किल ददात्यानंदमुच्चैः पदं ॥ ८०९ ॥ इतो
 वैज्जारमस्माकं । गतानां वचसा नृपः ॥ कृत्वा यात्रां श्रेणिकोऽपि । चैत्यान्यत्र पुरेऽपि च ॥
 ॥ ८१० ॥ अस्मन्निर्वाणतो वर्षे-स्त्रिजिः सार्धाष्टमासकैः ॥ धर्मविष्ठावकः शक्र । पंचमारो
 जविष्यति ॥ १ ॥ ततः शतैश्चतुर्जिः षट्-षष्टिर्जिर्वत्सरैर्दिनैः ॥ पंचचत्वारिंशतापि । विक्र-

माहा०

॥ ८०७ ॥

शत्रुंजय

॥ ८०८ ॥

मार्को महीमिमां ॥ १ ॥ सिद्धसेनोपदेशेना-नृणीकृत्य जिनोक्तवत् ॥ अस्मत्संवत्सरं लु-
प्त्वा । स्वं तमाविष्करिष्यति ॥ ३ ॥ युग्मं ॥

इतश्च कांपिड्यपुरे । सुरेशार्हकृद्दार्हते ॥ जविता ज्ञावरुश्रेष्ठी । अवहारिशिरोमणिः ॥ ४ ॥
जवित्री ज्ञावला नाम । तत्पत्नी तीव्रशीलज्ञा ॥ धर्माश्रिता क्हांतिरिव । रेजे या ज्ञावडानुगा
॥ ५ ॥ गृहव्रतं पालयतो-स्तयोर्यास्यंति वासराः ॥ सुखमाकालवत्स्वैर-धर्मकर्मसमाश्रयात् ॥
॥ ६ ॥ चंचलाचंचला लक्ष्मीः । स्वलक्ष्मकलितालयात् ॥ पालितापि चिरं तस्य । पलास्य-
त्यपि पश्यतः ॥ ७ ॥ यातेऽपि इविणे सत्वं । न तयोर्यास्यति क्वचित् ॥ सत्वसाध्या हि
यत्सर्वाः । क्रियाः पुंसां मनीषिताः ॥ ८ ॥ अल्पवेषधरो ह्यल्प-सद्गुणोऽल्पस्वमान् पुनः ॥
सोऽनल्पज्ञावजृद्धर्मे । कर्ता हृद्दार्जनाद्ययं ॥ ९ ॥ त्रिसंध्यं जिनमर्चित्वा । नमिष्यति गुरु-
नसौ ॥ ह्योर्हि संध्ययोर्नक्त्या । प्रतिक्रैस्यति निर्मलः ॥ १० ॥ अन्यदा विहरंतौ हा-वैष्य-
तस्तद्गृहान् मुनी ॥ ज्ञावला प्रतिलाज्याथ । प्रक्षयति स्वधनागमं ॥ ११ ॥ विदित्वाथ तयो-
रेको । व्याहरिष्यति तामिति ॥ विक्रेतुरद्य तुरगी । ग्राह्या बहुधनाप्तये ॥ १२ ॥ सावद्यम-

माहा०

॥ ८०८ ॥

शत्रुंजय

॥ ८०९ ॥

प्यदोऽस्माज्जि—रुक्तं बहुशुजाय ते ॥ त्वत्सूनुस्तु ततो इव्या—तीर्थमप्युद्धरिष्यति ॥ १३ ॥

सा नंस्यत्यथ तौ हृष्टा । धर्मलाजाशिषं च तौ ॥ दत्त्वा स्वाश्रयमासाद्य । गुरुपादान्
श्रयिष्यतः ॥ १४ ॥ सा च हृष्टं गृहात्प्राप्ता । तुरगीक्रयिकं नरं ॥ दृष्ट्वा पत्युर्मुनेर्वाक्यं । व-
क्ष्यतीदृग् हितप्रदं ॥ १५ ॥ किञ्चिदुद्धाररौक्येण । इव्येणार्थी स ज्ञावडः ॥ गृहिष्यति गृहा-
यातां । कामधेनुमिवांगिनीं ॥ १६ ॥ मुक्त्वा सर्वाणि कर्माणि । स तामेव श्रयिष्यति ॥ शुजो-
दकं हि यद्वस्तु । पाठ्यते सर्वयत्नतः ॥ १७ ॥ समये साय सर्वाङ्ग—स्फुरद्भूकणलकितं ॥ न-
चैःश्रवोऽनुजन्मान—मिवाश्वं प्रसविष्यति ॥ १८ ॥ त्रिहायनः किशोरोऽथ । स स्वतेजोऽग्निरंशु-
वत् ॥ राजस्पृहायै जविता । तत्तज्जननिवेदितः ॥ १९ ॥

तपनोऽथ नृपोऽन्येत्य । तद्गृहान् स्वयमुत्सुकः ॥ तस्मै लक्षत्रयं दत्त्वा । वि-
त्तमश्वं गृहिष्यति ॥ २० ॥ सोऽपि तद्विविधैरश्वी—र्जयतीः संगृहिष्यति ॥ तत्तचुरगरत्नानां ।
खानीर्दारिद्र्यनाशिनीः ॥ २१ ॥ सप्तजिः सप्तिजिः सप्त—सप्तिर्भुवनमेककं ॥ नद्योतयत्यदःसू-
नु—स्त्रिलोकीं द्योतयिष्यति ॥ २२ ॥ इति चास्य जविष्यन्ति । त्रिगुणास्ते ततोऽपि च ॥ क-

माहाण

॥ ८०९ ॥

शत्रुंजय

॥ ७१० ॥

मादस्याः क्रमक्रांत-दिक्चक्रा बहुविक्रमाः ॥ १३ ॥ ~~सुखम्~~ ॥ सर्वेषामधिपं ज्ञात्वा । विक्र-
 मार्कं स ज्ञावन् ॥ तानेकवर्णानादाय । करिष्यत्यस्य दौकनं ॥ १४ ॥ तुष्टोऽयं विक्रमादि-
 त्य-स्तस्य सौराष्ट्रमंस्त्रे ॥ द्वादशान्यपुरोपेतां । दाता मधुमतीं पुरीं ॥ १५ ॥ वाद्यमानेषु
 वाद्येषु । उत्रचामरचिह्नितः ॥ पठन्निर्मागधैः सारं । गायन्निर्गायनीजनैः ॥ १६ ॥ हयवृद्धैर्ज-
 नव्रातै-वृतो मधुमतीं पुरीं ॥ उत्तोरणामश्राज्येत्य । ज्ञावन्तो वेक्ष्यति स्वकां ॥ १७ ॥ ~~सुखम्~~
 तस्मिन्नेव क्षणे तस्य । ज्ञार्या पूर्वव ज्ञास्करं ॥ लक्षणव्यंजनोपेतं । प्रसविष्यति नदंनं ॥ १८ ॥
 संपद्देलोदितस्तस्या-नंदवार्द्धिर्मुखेदुना ॥ सूनोरमंदमुद्देलो । न केनापि स्वविष्यति ॥ १९ ॥
 पुत्रागतिश्रुतिप्रीतः । प्रविश्य स्वपुरं रयात् ॥ ददद्दानमसौ दीनान् । दयया तोषयिष्यति ॥ २० ॥
 प्रसीदिष्यति सर्वाशा । वायुर्वास्यति सौख्यकृत् ॥ सचराचरजीवानां । मनः शान्तिमु-
 पेक्ष्यति ॥ २१ ॥ स स्वसूनोरनूनोच्च-ज्ञाग्यज्ञासुरवर्ष्मणः ॥ कर्ता स्वगोत्रानुमतं । गोत्रं जा-
 वड इत्यथ ॥ २२ ॥ ~~सुखम्~~ ॥ स लाड्यमानो धात्रीजि-स्तत्पयःपानपोषितः ॥ सुरज्जूरुद्वत्पि-
 त्तोः । पूरयिष्यति वांगितं ॥ २३ ॥ निमित्तज्ञोक्तज्ञागे । शुद्धे स्वविज्जवोदयात् ॥ ज्ञावडो-

माहा०

॥ ७१० ॥

शत्रुंजय

॥८११॥

ज्यां पुरीं नाम्ना । तेनैव स्थापयिष्यति ॥ ३४ ॥ इष्टं संजायते पुण्यात् । पुण्यदास्तु जिनेश्व-
राः ॥ आसन्नपुण्यदस्तेषु । श्रीवीरः परमेश्वरः ॥ ३५ ॥ इतीव तत्र सोऽस्माकं । प्रासादं
कारयिष्यति ॥ पार्श्वे च पौषधागारं । धर्मध्यानविधीढ्या ॥ ३६ ॥ युग्मं ॥ मुक्तवाग्र रिं-
खनविधिं । पादचक्रमणकमः ॥ कुमारः पंचवर्षीयः । कलाज्यासं विधास्यति ॥ ३७ ॥ स्थि-
ते मध्यं वयस्तस्मिं—स्तत्पितुर्मनसि तथा ॥ तद्योग्यकन्याचिंता च । प्रवेशं हि करिष्यति ॥
॥ ३८ ॥ विज्ञाय कांपीढ्यपुरे । स्वजातीयान् सहस्रशः ॥ तत्तत्प्रदणदहं स । स्वं शालं प्रे-
षयिष्यति ॥ ३९ ॥ इतः स गठन् कांपिढ्यं । शत्रुंजयतले पश्चि ॥ घेटीग्रामे निशामेका-
मुषिष्यति निमित्ततः ॥ ४० ॥

इतस्तत्र पुरे सूर—स्तज्जातीयो वणिग्वरः ॥ वसत्यस्य सुतारत्नं । सुशीलेति ज्ञविष्यति
॥ ४१ ॥ लब्धवाणीवरा सा तु । देवस्त्रीसमविग्रहा ॥ स्वगृहाजिरमासाद्य । तमीक्षिष्यति
कौतुकात् ॥ ४२ ॥ मातुलो जावडस्यापि । तारास्विव शशिप्रज्ञां ॥ कन्यास्वन्यासु तां वी-
क्ष्य । स विस्मयमवाप्स्यति ॥ ४३ ॥ ज्ञात्वा तन्नाम तज्ज्ञात्रं । तामाकार्य निमित्तवित् ॥ उ-

माहा०

॥८११॥

शत्रुंजय

॥ ८१२ ॥

त्संगेऽप्यधिरोप्यैत-त्तातमाह्वयिता जनात् ॥ ४४ ॥ ग्रामोचितामुपादायो-पदां सूरौऽपि त-
त्क्षणात् ॥ तं नमस्तेन चालिंग्या-सिष्यते निजसन्निधौ ॥ ४५ ॥ उद्धास्य मधुरैर्वाक्यै-स्तं
सानंदं स कोविदः ॥ कन्यां स्वज्जाग्निनेयार्थं । मार्गयिष्यति तत्समां ॥ ४६ ॥ स्वाशक्त्या न-
भ्रवदनो । यावत्सूरौ ज्ञविष्यति ॥ तावत् स्मित्वा स्वयं कन्या । तमेवं व्याहरिष्यति ॥ ४७ ॥
योऽज्जिजातो जृशं कर्त्ता । मच्चतुःप्रश्ननिर्णयं ॥ स वरोऽस्तु ममानर्घ्यो । नोचेत्कर्त्तास्मि सत्त-
पः ॥ ४८ ॥ इति तदुक्तिमाकर्ण्य । स प्रमोदपरः कर्त्ता ॥ सकुलामपि तां लात्वा । पुरमेष्य-
ति सत्वरः ॥ ४९ ॥

तत् श्रुत्वा जावडोऽप्युच्चैः । कौतुकोत्तालमानसः ॥ आदाय स्वजनानस्म-च्चैत्ये स्था-
स्यति पुत्रवान् ॥ ५० ॥ विज्ञूषितांगी कन्यापि । वृता तत्स्वजनैर्घनैः ॥ चैत्यमेत्य जनान्
सर्वान् । चक्षुषालोकयिष्यति ॥ ५१ ॥ सर्वत्र ब्रमणात् खिन्न-मिव तच्चक्षुरुच्चकैः ॥ जावडयु-
नि लावण्य-सरस्याश्रममेष्यति ॥ ५२ ॥ इषत्स्मितोच्चासद्गत्वा । मनोरथरथस्थितं ॥ सा
सुशीला सुशीलाज्ञि-र्वाणीज्ञिस्तं वदिष्यति ॥ ५३ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाख्या-नमून शास्त्र-

माहा०

॥ ८१२ ॥

शत्रुंजय

॥ ८१३ ॥

समर्चितान् ॥ चतुरः पुरुषार्थान् मे । पुरश्चतुर वर्णय ॥ ५४ ॥ सर्वशास्त्रपयोराशि-मंथरः
 स कुमारराट् ॥ मंदरक्षुब्धपाशोधि-ध्वनिरेवं वदिष्यति ॥ ५५ ॥ तत्त्वरत्नत्रयाधारः । सर्व-
 ज्ञूतहितप्रदः ॥ चारित्रलक्षणो धर्मः । कस्य शर्मकरो न हि ॥ ५६ ॥ हिंसास्तेयपरशोह-
 मोहक्लेशविवर्जितः ॥ सप्तक्षेत्रोपयोगी स्या-दर्शोऽनर्शविनाशकः ॥ ५७ ॥ जातिस्वजावगुण-
 जृ-त्सुप्तान्यकरणः क्लृप्तं ॥ धर्मार्थावाधकः कामो । दंपत्योर्जावबंधनं ॥ ५८ ॥ कषायदोषा-
 पगतः । साम्यवान् जितमानसः ॥ शुक्लध्यानमयः स्वात्मा-ध्यक्षो मोक्ष उदीरितः ॥ ५९ ॥
 सेति निर्णयमासाद्य । ज्ञारत्यनुमितं मुदा ॥ स्वचक्षुःषट्पदाधारां । तत्कंठे मोक्षति स्रजं ॥
 ॥ ६० ॥ हर्षोत्कर्षान्मनःप्रीत्या । पितृभ्यां शुभ्रवासेरे ॥ तयोः कारिष्यते कामं । विवाहोऽ-
 न्योऽन्यरक्तयोः ॥ ६१ ॥ कदाचिद्योगतो रात्रि-शशिनोर्देहवाययोः ॥ हीयमानाधिकत्वाच्च ।
 न तयोरुपमाज्जवत् ॥ ६२ ॥ धनार्जने रिपुध्वंसे । चतुरश्चतुरः पृथक् ॥ उपायान् कुर्वतस्त-
 स्य । सेत्स्यंत्यर्थास्त्रयश्चतुः ॥ ६३ ॥

कियत्यपि गते काले । ज्ञावनेऽथ दिवं गते ॥ जावतः स्वपुरीमेतां । धर्मवत्पालयिष्य-

माहा०

॥ ८१३ ॥

शत्रुंजय

॥८१४॥

ति ॥ ६४ ॥ दुःखमाकालमाहात्म्या-न्मुञ्जलानां बलं बलान् ॥ पयोधिपूर्ववृष्ट्वी । प्लाव-
यित्वा गृहिष्यति ॥ ६५ ॥ गोधान्यधनवालस्त्री-मध्यमांत्योत्तमान् जनान् ॥ सौराष्ट्राकञ्च-
लाटादीन् । लात्वा यास्यंति मुञ्जलाः ॥ ६६ ॥ स्वस्वोचितेषु कार्येषु । वर्णान् संज्ञाप्य मुञ्ज-
लाः ॥ दत्त्वा बहूनि वित्तानि । योजयिष्यंति मंरुते ॥ ६७ ॥ तत्रापि जावरुः श्रेष्ठी । सर्व-
वस्तुषु कोविदः ॥ अर्जयिष्यति वित्तानि । धर्माणीव विचारवान् ॥ ६८ ॥ आर्यदेश इव स्वी-
य-ज्ञातिमेकत्र वासयन् ॥ तत्रापि चैत्यमस्माकं । कारयिष्यति धर्मवान् ॥ ६९ ॥ आर्याना-
र्येषु देशेषु । विहरंतो मुनीश्वराः ॥ तत्रायास्यंति सानंदो । वंदिष्यति च जावरुः ॥ ७० ॥
धर्मव्याख्याकणे सिद्ध-शैलोच्चमहिमोदये ॥ पंचमारे जावमाख्य-स्तीर्थोद्धर्तेति श्रोष्यति ॥
॥ ७१ ॥ ततः प्रणम्य सानंदो । मुनीनेवं स प्रहसति ॥ स जावडोऽहमन्यो वा । यस्तीर्थो-
द्धारकृद् गुरो ॥ ७२ ॥ उपयोगेन विज्ञाय । गुरुस्तु व्याहरिष्यति ॥ अज्ञूवन् पुंरुरीकाधि-
ष्टातारो हिंसकाः क्रमात् ॥ ७३ ॥ मद्यमांसादकैस्तैस्तु । पंचाशद्योजनावधि ॥ परितः
पुंरुरीकादे-रुद्धसं प्रवितन्यते ॥ ७४ ॥ यस्तं चावधिमुद्धंध्य । भ्रमत्यर्वाग् जनः क्वचित् ॥

माहा०

॥८१४॥

शत्रुंजय

॥८१५॥

कपर्दी यक्षो मिथ्यात्वी । तं हिनस्त्यतिरोषणः ॥ ७५ ॥ अपूज्यो जगवान् जातः । श्रीयु-
गादिजिनेश्वरः ॥ समयेऽस्मिंस्तदुदारे । ज्ञाग्यवांश्च जवानहो ॥ ७६ ॥ कारितं बाहुबलिना ।
विंवं श्रीप्रथमप्रज्ञोः ॥ चक्रेश्वरीं सुरीं ज्ञत्त्या । मार्गय त्वं जिनोदितः ॥ ७७ ॥

इति श्रुत्वा गुरुं नत्वा । प्रमोदोत्फुल्ललोचनः ॥ जावडः स्वगृहान् गत्वा । जिनमर्चि-
ष्यति ध्रुवं ॥ ७८ ॥ कृत्वा बलिविधानं च । संतोष्य क्षुब्धदैवतं ॥ मनस्याधाय चक्रेशां । त-
पिष्यति समाहितः ॥ ७९ ॥ मासिकान्तपसः प्रांते । तुष्टा चक्रेश्वरी सुरी ॥ साक्षाद्भूत्वा म-
हापुंसं । तमेवं व्याहरिष्यति ॥ ८० ॥ याहि तद्गशिलाङ्गं । जगन्मल्लं च तत्प्रभुं ॥ संज्ञा-
प्य धर्मचक्राग्रे । विंभमार्हतमोक्षयति ॥ ८१ ॥ जिनोदितो जवान् ज्ञाग्य-ज्ञासुरो मत्प्रसा-
दतः ॥ विधास्यति महातीर्थो-द्धारं सारं सुधर्मिणां ॥ ८२ ॥ आकर्ण्य कर्णपीयूष-निजमे-
तद्वचः स झक् ॥ चलिष्यति चोपतद्ग-शिलां देवीं स्मरन् हृदि ॥ ८३ ॥ प्राञ्जितैर्बहुजिर्नृपं
। संतोष्य प्रतिमां विज्ञोः ॥ देव्योपदिष्टां स श्रेष्ठी । प्रीतिमान् प्रार्थयिष्यति ॥ ८४ ॥ लब्ध्वा
प्रसादं जूपाला-धर्मचक्रमुपेत्य च ॥ ज्ञत्त्या प्रदक्षिणीकृत्या-र्चयिष्यति समाहितः ॥ ८५ ॥

माहाण

॥८१५॥

शत्रुंजय

॥ ८१६ ॥

कियत्पि गते काले । ज्योत्स्नाक्तमिव निर्मलं ॥ रुषजस्वामिनो बिंबं । पुंररीकहयान्वितं
 ॥ ८६ ॥ मूर्ते तत्सुकृतमिव । दृक्परीयूषनिर्जं पुरः ॥ आविर्जविष्यति रया-ज्ञाग्यात्किं नोप-
 लज्यते ॥ ८७ ॥ युग्मं ॥ पंचामृतैः स संस्नाप्य । पूजयित्वा जगद्भिर्भुं ॥ रथेऽधिरोप्य पुयं-
 त-नेष्यत्युत्सपूर्वकं ॥ ८८ ॥ साहाय्यं जूपतेर्लेब्ध्वा । तत्रस्थान्निजगोत्रिणः ॥ पुरस्कृत्यैक-
 जक्तेना-नुतीर्थं स चलिष्यति ॥ ८९ ॥ जूमिकंपमहाघात-निर्घाताग्निप्रदीपनं ॥ मिथ्यादृ-
 क्सुरसंवदं । विघ्नव्यूहं पदे पदे ॥ ९० ॥ ज्ञाग्योदयाद्विलुप्यासौ । सौराष्ट्रामंडले क्रमात् ॥
 निजां पुरीं मधुमती-मलमासादयिष्यति ॥ ९१ ॥ युग्मं ॥ इतश्च पूर्वं तेनैव । पूरितान्यज-
 वन् किल ॥ बाहनानि महाचीण-चीणज्जोटान् प्रतिस्फुटं ॥ ९२ ॥ ब्रमित्वा वायुवशतः ।
 स्वर्णहीपं समासदन् ॥ अग्निदाहात्सुवर्णत्वा-न्निश्चितं पोतधारिजिः ॥ ९३ ॥ अष्टादशापि
 पोतास्ते । जृतास्तक्षतुज्जिर्जृशं ॥ प्रवेशकाल एवाश्व । समेष्यंति सुज्ञायतः ॥ ९४ ॥ त्रि-
 ज्जिर्विशेषकं ॥ नत्वैकोऽयं नरः प्राप्तं । पुरीपरिसरे मुनिं ॥ श्रीवज्रस्वामिनामानं । तस्माया-
 वेदयिष्यति ॥ ९५ ॥ द्वितीयस्तु द्वादशाब्द-प्रांते पोतानुपागतान् ॥ कथयिष्यति सानंदः ।

माहा०

॥ ८१६ ॥

शत्रुंजय

॥८१७॥

स्वर्णधातुजृत्तानजि ॥ ९६ ॥ ताच्यां दोलितचित्तः सन् । स एवं चिंतयिष्यति ॥ क लक्ष्मी-
 र्लक्ष्मीकृत्पापा । क स पुण्यो मुनिर्ननु ॥ ९७ ॥ नस्ये पूर्व वज्रमुनिं । श्रोष्ये तद्वचनान्य-
 पि ॥ यत्तद्दर्शनतोऽपि स्या—त्र दूरे जगतोऽपि सा ॥ ९८ ॥ इत्यामृश्य स धन्यात्मा—जंगमं
 तीर्थमागतं ॥ महोत्सवैः समं लोकै—स्तं वंदिष्यति जावडः ॥ ९९ ॥ स्वर्णांजोजांतरस्थस्य
 । वज्रस्यास्येडुदत्तदृक् ॥ निषीदिष्यत्यसौ याव—तावदुद्योतयन् दिशः ॥ १०० ॥ विद्युदंमि-
 व व्योम्नि । दर्शयन् जनचित्रकृत् ॥ दिवोऽन्येत्य सुरो नत्वा । मुनिमेवं वदिष्यति ॥ १ ॥ शु-
 रम्भे ॥ स्वामिन् सुकर्मणः सूनु—स्तीर्थमानपुरेशितुः ॥ नाम्ना कपर्दी दुर्दातो । मद्यपोऽहं पुरा-
 ज्ञवं ॥ २ ॥ कृपाकूपारज्जवता । प्रत्याख्यानप्रकाशनात् ॥ शत्रुंजयस्मृतेः पंच—परमेष्ठिपदा-
 दपि ॥ ३ ॥ उद्धृतोऽस्मि पतन् श्वभ्रे । मद्यपानज्जवैनसा ॥ यथा तथा शृणु स्वामिन् । त-
 वोपकृतिवह्णं ॥ ४ ॥ ॥ मद्यपानरसे मग्नं । मामालोक्य कृपापरैः ॥ प्रत्याख्यानाव-
 लंबो यो । ददे पूज्यैस्तमासदं ॥ ५ ॥ अन्यदा चंझालायां । जज्ञसनमग्निश्रितः ॥ अपिबं
 सह नारीजि—र्नाम्ना कादंबरीं सुरां ॥ ६ ॥ चषकारोपिते मद्ये—ऽस्मरं यावत्तवाहरं ॥ ताव-

माहा०

॥८१७॥

शत्रुंजय

॥ ८१८ ॥

षकुनिजग्धाहि-गरलं तत्र चापतत् ॥ ७ ॥ अजानन्नपिवं तद्धि । विषाञ्चामूर्धमुच्चकैः ॥ अ-
 स्मरं च महामंत्रं । पश्यंस्त्वामेवं सर्वतः ॥ ८ ॥ निंदन् स्वव्यसनं जूयो-जूयस्त्वामेव संस्म-
 रन् ॥ मंत्रोच्चारपरो मृत्वा । यक्षेष्वाज्ञवमीदृशः ॥ ९ ॥ नान्ना कपर्दी यक्षोऽहं । यक्षलक्षैर-
 नुश्रितः ॥ विश्वोद्धारकमः स्वामिन् । ब्रूहि किं करवाणि तत् ॥ १० ॥ विनयोदारमित्युक्त्वा
 ॥ सर्वाञ्जरणजूषितः ॥ पाशांकुशमातुलिङ्गा-रुधारिदोश्चतुष्टयः ॥ ११ ॥ गजारूढो निधाने-
 शैः । सेवितः सर्वतोऽमरैः सुवर्णवर्णजृद्धो । निषीदिष्यति तत्पुरः ॥ १२ ॥ कुम्भे ॥ वज्र-
 स्वामी ततः सिद्ध-दिप्रज्ञावमुदीर्य तं ॥ श्रुतज्ञानधरस्त्वेवं । जावडं व्याहरिष्यति ॥ १३ ॥
 यात्रां कुरु महान्नाग । तीर्थमेतत्समुद्धर ॥ वयं च यक्षस्वज्ञाग्या-देतत्कार्यावलंबिनः ॥ १४ ॥
 इति श्रुत्वा स उत्थाय । वस्तून्तार्य च वाहनात् ॥ कट्याणकामनः कृत्वा । कट्याणं
 स चलिष्यति ॥ १५ ॥ ततः पूर्वदिने पूर्व-रक्षकाः सिद्धजूतः ॥ ज्वरयिष्यन्ति संघेश-पत्नीं
 जयमतीं सतीं ॥ १६ ॥ वज्रस्वामी तु दृग्दाना-च्चिकित्सिष्यति सत्तपाः ॥ कृपा किरति हि
 ध्वांतं । ज्ञास्करस्तु व्यपोहति ॥ १७ ॥ यक्षलक्षैर्वृतो व्योम्नि । कपर्दी दुष्टनाकिनां ॥ समाप-

माहा०

॥ ८१८ ॥

शत्रुंजय

॥८१॥

तंति विघ्नानि । निहंस्यत्यतिदुःसहः ॥ १८ ॥ वायुना जलदं वायुं । गिरिणा पविना गिरिं ॥
 गजं सिंहेन सिंहं च । सरजेण मुनीश्वरः ॥१९॥ वह्निं तोयेन तोयं च । वह्निनाहिं गुरुत्मता
 निहंस्यत्यसुरोत्पन्नां । श्रीवज्रो विघ्नसंततिं ॥ २० ॥ युष्मं ॥ कमादादिपुरं प्राप्ते । श्रीसंघे ते
 सुराधमाः ॥ कंपयिष्यंति शैलेंद्रं । वातोद्भुतपुत्रवत् ॥ २१ ॥ श्रीवज्रः शान्तिकं कृत्वा । ती
 र्थतोयाकृतैः सुमैः ॥ आहत्य शैलमाकृष्यात् । करिष्यति पुनर्ध्रुवं ॥ २२ ॥ जगत्प्रतिमाम-
 ग्रे । कृत्वा संघेऽधिरोहति ॥ शैलेन्द्रे वज्रनिर्दिष्टा-हनि ध्वनति कुंदुन्नौ ॥ २३ ॥ शाकिनीजूत-
 वेताल-रक्तःकुग्रहसंग्रहान् ॥ जीषणान् दर्शयिष्यंति । मिथ्यात्विसुरसंचयाः ॥ २४ ॥ यु-
 ष्मं ॥ वज्रस्वामिकपर्दिन्यां । विघ्नध्वांते हते सति ॥ पुष्पदंतान्यामिव स । शैलशृंगमुपे-
 ष्यति ॥ २५ ॥ कीकसास्थिवसारक्त-सुरकेशपलादिजिः ॥ क्लिन्नमालोक्य ते शैलं । विषी-
 दिष्यंति मानवाः ॥ २६ ॥ आनाय्य नद्या वारीणि । नरैः श्रीजावरुः कृणात् ॥ स्वचित्तमि-
 व शैलेशं । कालयिष्यति निर्मलः ॥ २७ ॥ प्राप्तादान पतितान् भ्रष्टान् । सतृणान् वायुकं-
 पितान् ॥ दृष्ट्वा संघाधिपः काम-मरतिं लप्स्यते मुहुः ॥ २८ ॥ निशायामुषिते संघे । तत्रै-

माहा०

॥८१॥

शत्रुंजय

॥ ८२० ॥

वासुरसंचयः ॥ रथस्थां प्रतिमां जर्तु-रवारोहयिता गिरेः ॥ १९ ॥ प्रातर्मंगलनादेन । प्रबु-
द्धो जावडः सुधीः ॥ अदृष्ट्वा प्रतिमां जर्तु-र्विषीद्विष्यति निर्जरं ॥ २० ॥ तद्विज्ञायोपयोगेन ।
वज्रो यक्षस्य तस्य तां ॥ दर्शयिष्यति आनंदी । स चारोहयिता पुनः ॥ २१ ॥

पुना रात्रौ प्रसुप्तेषु । तेषु मिथ्यात्विनः सुराः ॥ गिरेरुत्तारयिष्यंति । यावदुद्धंघितं दि-
वा ॥ २२ ॥ प्रातः संघजना एनां । प्रापयिष्यंति पर्वतं ॥ अनिर्विषाः सुरास्ते तु । पुनर्ने-
ष्यंति जूतले ॥ २३ ॥ इत्येकविंशतिघस्राः । कुतप्रतिकृतैस्तयोः ॥ यास्यंति न पुनः कश्चि-
दुद्दिजिष्यति चाग्रहात् ॥ २४ ॥ रात्रावाकार्य यक्षेशं । वज्रस्वामी च जावडं ॥ व्याहरिष्य-
ति यद्यक्ष । स्मर शक्तिं वदानुगान् ॥ २५ ॥ व्याप्य व्योम सुरैः सार्धं । तिष्ठासुरतृणानलः ॥
मन्मंत्राश्रितगात्रस्त्व-मज्ञेद्यो वज्रवत्परैः ॥ २६ ॥ सन्नार्यस्त्वं तु संघेश । चतुर्धाधर्मधारकः
॥ ध्यायन्नादिजिनं पंच-परमेष्ठिं स्मरन् हृदि ॥ २७ ॥ रथावध्वक्रपर्यंते । प्रतिमास्थैर्यकृत्स्व-
प ॥ समर्था अपि ते नालं । युवां लंघयितुं मनाक् ॥ २८ ॥ अस्माज्जिः सह संघो-
ऽयं । सर्वो बालाबलादिकः ॥ आप्रज्ञातं प्रतिमया । तिष्ठत्वादिजिनं स्मरन् ॥ २९ ॥ इति

माहा०

॥ ८२० ॥

शत्रुंजय

॥ ८१ ॥

श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं । सर्वेऽपि स्वस्वकर्मणि ॥ त्वरिष्यन्ति स्वयं वज्रो । ध्याने स्थास्यति निश्च-
लः ॥ ४० ॥ फेत्कारान् कलितारावान् । कुर्वतोऽप्यसुरा घनाः ॥ न प्रवेशं क्वचित्पापा ।
लप्स्यन्ते ध्यानपुण्यतः ॥ ४१ ॥ प्रकाशयति मूर्त्तिमे । प्रातः पुण्यप्रकाशकः ॥ पूर्णध्यानो गु-
रुर्वज्र-स्तथावत्तच्च दृश्यति ॥ ४२ ॥ ततो मंगलतूर्याणि । वादयन्तः समन्ततः ॥ प्रतिमां प्रा-
पयिष्यन्ति । प्रासादे तेऽतिसम्मदात् ॥ ४३ ॥

ततो वज्रश्च संघेश-स्तत्पत्नी च महाधराः ॥ चैत्यमाविश्य यत्नेन । प्रमृहन्ति विसंस्थु-
तं ॥ ४४ ॥ दुष्टदैवतनाशाय । वज्रो ध्यानसमाधिना ॥ सर्वत्राकृतविहेषा-ञ्छांतिकं प्रविधा-
स्यति ॥ ४५ ॥ पूर्वः कपर्दी पूर्वा तां । मूर्त्तिमध्यास्य कोपनः ॥ प्रस्थास्यत्यसुरैः कैश्चि-वृ-
त्तोऽनर्थविधित्तया ॥ ४६ ॥ भ्रस्यच्छर्णामिमां बाह्ये । दृढां मध्येऽथ नूतनां ॥ स्थापयामीति बु-
द्ध्या ता-मुद्गरिष्यति जावडः ॥ ४७ ॥ श्रीवज्रस्वामिना मंत्रैः । स्तंजितः सोऽसुरव्रजः ॥ त-
मुपशेतुमीशो न । पूत्करिष्यति दारुणं ॥ ४८ ॥ तेनोच्चैर्ध्वनिनावयोम-व्याप्नुवानेन खचराः ॥
दिग्दन्तिभिः समं दूरं । दूरान्नश्यन्ति ज्जीतितः ॥ ४९ ॥ कंषिष्यति क्लितिः शैलैः । सममंबु-

माहा०

॥ ८१ ॥

शत्रुंजय

॥८१॥

धिवीचिवत् ॥ एष्यन्ति मूर्ध्नी सर्वेऽपि । गजसिंहनरोरगाः ॥ ५० ॥ प्रासादाः कुट्टिमन्याशु ।
 पतिष्यन्ति सन्नूरुहाः ॥ शैलोऽपि च द्विधा ज्ञावी । दक्षिणोत्तरखंमतः ॥ ५१ ॥ विना वज्रं
 जावमं च । तत्पत्नीं च परे नराः ॥ विचेतना ज्ञविष्यन्ति । लुण्ठतो विगतासुवत् ॥ ५२ ॥ त-
 थास्थितं जनं वीक्ष्य । कपर्दी वज्रवोधितः ॥ दधद्वज्रं करे धास्य-त्यसुरं तर्जयन् जृशं ॥ ५३ ॥
 विज्यन् पूर्वकपर्दी डाक् । नष्टा पाथोनिधेस्तटे ॥ चन्द्रप्रज्ञासहेत्रांतः । स्यास्यत्यपरनामजृत्
 ॥ ५४ ॥ ततो जनं बोधयितु-मादिमूर्तेर्विज्जोरिति ॥ अधिष्ठातृन् वज्रगुरु-व्याहरिष्यति सा-
 मगीः ॥ ५५ ॥ जावडानीतविंशं तु । प्रासादांतर्निषीदतु ॥ विवेनानेन सहिता । ज्वंतश्चात्र
 सुस्थिताः ॥ ५६ ॥ आदौ नतिः स्नात्रपूजे । ध्वजारात्रिकमंगलं ॥ विधाय मुख्यनाथेऽस्मिं-
 स्ततोऽप्यस्मिन् करिष्यते ॥ ५७ ॥ अस्यैव मुख्यनाथस्य । ज्वत्वाज्ञा सदा स्थिरा ॥ इह-
 ग्रीतिज्जिदो ज्ञूयात् । कपर्दी मूर्धजेदकः ॥ ५८ ॥ शुजोदर्कामिमामाज्ञां । दत्वा वज्रो गुरुः
 सुरान् ॥ सुस्थान् कर्त्ता करिष्यन्ति । तेऽपि लोकान् प्रमोदिनः ॥ ५९ ॥ ततो जयजयाराव-
 पूर्वमंगलनिःस्वनैः ॥ प्रतिष्ठाया महस्तत्र । ज्ञावी प्रकटदैवतः ॥ ६० ॥ गुरौ या ज्ञक्तिरर्चा

माहाण

॥८२॥

शत्रुंजय

॥ ८२३ ॥

या । जिने दानं च यन्महत् ॥ जावनायाः प्रमोदो यो । नैर्मल्यं यच्च मानसे ॥ ६१ ॥ त-
त्सर्वं च बभूवास्मिन् । जावमेऽन्यत्र न क्वचित् ॥ यादृग्गोपयसि स्वाद-स्तादृक् तत्रे क-
थं जवेत् ॥ ६२ ॥ युष्मै ॥

अथ ध्वजाजिरोपाय । सन्नार्यः संघनायकः ॥ मुक्तयोकोदेहलीतुल्यं । प्राप्तादाग्रं श्रयि-
ष्यति ॥ ६३ ॥ अहो धन्योऽस्मि संसारे-ऽप्यहो जाग्यं ममाद्भुतं ॥ यदन्यदुष्करस्तीर्थो-क्षर-
श्रुते मयानघः ॥ ६४ ॥ मन्नाग्यैर्लब्धिसंपन्नः । संसारार्णवतारकः ॥ प्रत्यूहव्यूहजिह्व-स्वा-
मी गुरुरन्नूमम ॥ ६५ ॥ श्रीबाहुबलिना ध्यातं । सत्प्रज्ञावं महर्द्धिमत् ॥ दुःप्राप्यमन्यैर्लब्धं
य-द्विंशं तत्रापि जाग्यवान् ॥ ६६ ॥ शत्रुंजयं महातीर्थं । दुःप्रापं मुक्तिदं ह्यदः ॥ सुप्राप्यं
यन्मया चक्रे । ततोऽधिकतरोदयः ॥ ६७ ॥ श्रीवज्रबोधितो यक्षः । प्रत्यक्षोऽमरकोटिजिः ॥
कपर्दी विघ्नमर्ही मे । तत्र जाग्योदयो महान् ॥ ६८ ॥ मानुष्यजववृक्षस्य । मुख्यं फलमि-
दं ननु ॥ यत्संघं पुरतः कृत्वा । नम्यतेऽत्र जिनेश्वरः ॥ ६९ ॥ प्रज्ञातमद्यैव मम । सफलं मे-
ऽयं जन्म च ॥ अद्यैव देवता तुष्टा । अद्यान्नृच सुमंगलं ॥ ७० ॥ कृत्वेदमद्भुतं पुण्यं । पुनः

माहा

॥ ८२३ ॥

शत्रुंजय

॥८२४॥

कर्मवशोगवान् ॥ आर्त्तरौद्रादिजिर्ध्यानैः । स्वं कलंकयतीह हा ॥ ७१ ॥ जववासममुं सु-
त्त्वा । जिनध्यानपरायणः ॥ क्षिपामि यदि कर्माणि । तदा सिद्धिर्ममाग्रतः ॥ ७२ ॥ तयो-
रित्थं चिंतयतो—ज्जावनाज्जावितात्मनोः ॥ निष्कलंकं शुज्जध्यानं । कृणादाविर्जविष्यति ॥ ७३ ॥
कुर्वन् ॥ बाहुद्वयाद्धर्षसंपत्ते—रायुषः कथ्यतोऽपि तौ ॥ प्राप्य हृत्स्फोटनं कल्पं । प्राप्स्येते तु-
र्यमुच्चकैः ॥ ७४ ॥ उत्तमे तु तयोर्देहे । आदाय व्यंतरामराः ॥ क्लेप्स्यन्ति क्षीरपाश्रोधौ । क-
णादक्षीणवासनाः ॥ ७५ ॥

इतः शत्रुंजये जाज—नागस्तस्यैव नंदनः ॥ तावनालोक्य संघश्च । विषीदिष्यति निर्जरं
॥ ७६ ॥ तयोर्वृत्तांतमावेद्य । चक्रेश्वर्यपि हर्षदं ॥ इष्टोक्तियुक्तिज्जिरमू—नुच्चैराश्वासयिष्यति ॥
॥ ७७ ॥ जाजनागोऽथ तं संघं । पुरस्कृत्य गुरुकृतः ॥ रैवताङ्घ्रिषु शैलेषु । नमिष्यति जि-
नान्मुदा ॥ ७८ ॥ कारयित्वाथ चैत्यानि । स सर्वत्र शुज्जोदयः ॥ पात्रयिष्यति चाचारं । पै-
तृकं सर्वकर्मसु ॥ ७९ ॥ विक्रमादित्यतस्तीर्थे । जावन्स्य महात्मनः ॥ अष्टोत्तरशताब्दांते
जाविन्युद्धृतिरुत्तमा ॥ ८० ॥ कियत्यपि गते काले । ततो विद्यावत्तादलं ॥ बौद्धाः संबोध्य

महा०

॥८२४॥

शत्रुंजय

॥ ८२५ ॥

जूपालान् । दुर्जयाः परवादिजिः ॥ ८१ ॥ विलुप्य शासनान्यन्या-न्यात्मधर्मं जगत्यपि ॥ स्था-
 पयंतो ग्रसिष्यन्ति । तीर्थानि सकलान्यपि ॥ ८२ ॥ इतश्च लब्धिसंपन्नः । सर्वदेवमयो गु-
 रुः ॥ शशिगङ्गाबुधिशशी । सूरिर्ज्ञावी धनेश्वरः ॥ ८३ ॥ सोऽनेकतपसा पुण्यो । वज्रज्जीपुरनाय-
 कं ॥ शिलादित्यं जिनमते । बोधयिष्यति पावने ॥ ८४ ॥ निर्वास्य मंडलाह्वयान् । शिला-
 दित्येन सूरिराट् ॥ कारयिष्यति तीर्थेषु । शांतिकं चैत्यसंचयं ॥ ८५ ॥ सप्तसप्ततिमब्दाना-
 मतिक्रम्य चतुःशती ॥ विक्रमार्काब्जिलादित्यो । जविता धर्मवृद्धिक्त् ॥ ८६ ॥ ततः कुमार-
 पालस्तु । बाह्मो वस्तुपालकः ॥ समराद्या जविष्यन्ति । शासनेऽस्मिन् प्रजावकाः ॥ ८७ ॥
 जूपा स्नेहा जविष्यन्ति । इव्यलुब्धाश्च मंत्रिणः ॥ निजाचारपरिभ्रष्टा । लोकाः प्रायोऽन्यव-
 चकाः ॥ ८८ ॥ गीतार्था लिङ्गिनः केचित् । केचिदाचारवर्जिताः ॥ सादरा अपविद्यासु ।
 विद्यासु न च जविनः ॥ ८९ ॥ ततो मन्निवृत्तेरब्द-शतेष्वेकोनविंशतौ ॥ चतुर्दशसु याते-
 षु । वर्षेषु स्नेहानंदनः ॥ ९० ॥ चैत्राष्टम्यां नृपो विद्यौ । पाटलीपुत्रपत्तने ॥ ज्ञावी कल्कि-
 चतुर्वक्त्र-रुड्नामत्रयान्वितः ॥ ९१ ॥ तदा च मथुरापुर्य-कस्मान्मुशलिकृष्णयोः

माहा०

॥ ८२५ ॥

शत्रुञ्जय

॥ ८१६ ॥

॥ पतिष्यत आयतने । वाताहतजरद्भुवत् ॥ ८१२ ॥ जविष्यंतीतयः सप्त-जयं गंधरसकयः
 ॥ दुर्जिह्वं च तदा राज-विरोधोऽरिष्टकोटयः ॥ ८१३ ॥ षट्त्रिंशच्चत्सरांतेऽसौ । राजा कडकी
 जविष्यति ॥ खातयिष्यति नंदस्य । राज्ञः स्तूपान् हिरण्मयान् ॥ ८१४ ॥ अर्थाग्रीं खानयि-
 त्वा च । पुरीं वित्तं गृह्णीष्यति ॥ करदानंखिलान् जूपा-नात्मनः स विधास्यति ॥ ८१५ ॥
 खन्यमाने पुरे धेनु-र्लघ्नेदेवीति नामतः ॥ आविर्जविष्यति मुनीन् । पीडयंती शिलामयी ॥
 ८१६ ॥ तदरिष्टं जविष्यंत्या । वृष्टेर्हेतुं च केचन ॥ विज्ञायान्यत्र यास्यंति । स्थास्यंत्यन्ये तु त-
 त्र च ॥ ८१७ ॥ लात्तान्यलिङ्गिदंभोऽसौ । जैनर्षीनपि मार्गयन् ॥ कडकी कोपात्पुरीदेवै-र्व-
 लादेव निषेत्स्यते ॥ ८१८ ॥ वृष्ट्याश्चाब्दः सप्तदशा-होरात्राणि पुरं कृणात् ॥ प्लावयिष्यति
 कडकी च । सूरिः प्रातिपदः कियान् ॥ ८१९ ॥ संघलोकः कियानुच्चैः । स्थास्यति स्थलमूर्द्ध-
 नि ॥ अपरे तु प्रयास्यंति पूरेण पयसांपतिं ॥ ३०० ॥ युष्मद् ॥ नंदश्च्येन स पुरीं । नूतनां
 कारयिष्यति ॥ पंचाशदब्दीं च ततः । सुजिह्वं जवि धर्मवत् ॥ १ ॥ अथासन्नावसानस्तु ।
 कडकी पाखंभिज्जिः परैः ॥ लिङ्गानि त्याजितैर्जैना-नुपशेष्यति दुष्टधीः ॥ २ ॥ सूरिः प्राति-

माहा०

॥ ८१६ ॥

शत्रुंजय

॥ ८२७ ॥

पदः संघः । कायोत्सर्गं प्रदास्यति ॥ विप्ररूपेण शक्रोऽपि । चलितासन एष्यति ॥ ३ ॥ न-
 क्तिप्रत्युक्तिर्निर्वार्य-माणोऽपि न विरंस्यति ॥ यदा कड्की तदा शक्र-घातात्पंचत्वमेष्यति ॥
 ॥ ४ ॥ षडशीतिवत्सराणी-मायुः संपूर्य कड्किराट् ॥ नारको नरकावन्यां । दुरंतायां जवि-
 ष्यति ॥ ५ ॥ शक्रः कड्किसुतं दत्तं । राज्ये पैत्र्येऽधिरोप्य च ॥ अनुशिष्यार्हतं धर्मं । संघं
 नत्वा गमिष्यति ॥ ६ ॥ जानन् पापफलं तादृक् । दत्तः शक्रानुयोगतः ॥ सूरैः प्रातिपदस्यो-
 क्त्या-ऽर्हच्चैत्यानि विधास्यति ॥ ७ ॥ पुरस्कृत्य ततः संघं । गुरुं दत्तः क्षितीश्वरः ॥ शत्रुंज-
 यादितीर्थेषु । यात्रोद्धारे करिष्यति ॥ ८ ॥ त्रिखंडे जारते ग्रामे । पुरे खेटे च कर्षटे ॥ पत्त-
 ने च गिरौ तीर्थे-ऽप्यार्यानार्येऽपि मंडले ॥ ९ ॥ अर्हदायतनान्युच्चैः । कारयिष्यति दत्तराट्
 ॥ पालयिष्यति गुर्वाज्ञा-महिंसानिरतः सदा ॥ १० ॥ ॥ ॥

वर्षिष्यति घनः काले । जविष्यति न चेतयः ॥ गोमहिष्यश्वसंकीर्णं । विश्वं च सुरस-
 ज्रवत् ॥ ११ ॥ राजानो न्यायनिष्णाता । मंत्रिणो जनताहिताः ॥ लोकाः समृद्धिर्माणो । द-
 ते राज्यं प्रकुर्वति ॥ १२ ॥ पंचमारकपर्यंतं । यावदेवमतः परं ॥ प्रवृत्तिर्जिनधर्मस्य । जवि-

माहा०

॥ ८२७ ॥

शत्रुंजय

॥ ८१८ ॥

प्यति निरंतरा ॥ १३ ॥ अतः परं दुःखमाया । जना धर्मविवर्जिताः ॥ निःस्वाः स्वल्पायुषो
 रोग-ग्रस्ताः करनिपीडिताः ॥ १४ ॥ अर्थलुब्धाश्च राजानो । रताश्चैर्येऽतिजीषणाः ॥ कुशी-
 लाः कुलनार्योऽपि । ग्रामाः प्रेतवनोपमाः ॥ १५ ॥ निर्लेजा निर्दया लोका । गुरुदेवादिनिन्द-
 काः ॥ नृविष्यति क्रमाक्षीन-हीनसत्त्वा नराः खलु ॥ १६ ॥ आचार्यो दुःप्रसहाख्यः । फ-
 लगुश्रीरिति साध्यसि ॥ श्रावको नागिलो नाम । सत्यश्रीः श्राविका पुनः ॥ १७ ॥ विम-
 लवाहन इति राष्ट्र । मंत्री च सुमुखाजिवः ॥ अपश्चिमज्जाविनो हि । दुःखमायां हि जार-
 ते ॥ १८ ॥ गुरुदुःप्रसहोद्देशा-ज्ञा विमलवाहनः ॥ विमलाज्ञविहोद्धारं । यात्रां चापि करि-
 ष्यति ॥ १९ ॥ करद्वयप्रमाणांगा । विंशत्यब्दायुषो नराः ॥ केचिद्धर्मरताः प्रायो । निर्धर्मा
 ज्जाविनो घनाः ॥ २० ॥ द्वादशाब्दीं गृहे नीत्वा-ष्टाब्दीं दुःप्रसहो व्रते ॥ पर्येतेऽष्टमज्जकेन ।
 सौधर्मं कल्पमेप्स्यति ॥ २१ ॥ पूर्वाह्नेऽग्नौ चरित्रस्य । मध्याह्ने राजधर्मणः ॥ अपराह्ने कृत्यो व-
 ह्नेः । क्रमादिहं नृविष्यति ॥ २२ ॥ इहं च दुःखमा वर्ष-सहस्राण्येकविंशतिः ॥ एकांतदुः-
 खमाकालो-ऽप्येवंमानो नृविष्यति ॥ २३ ॥ तदा च पशुवत्लोका । निर्लेजा बिलवासिनः ॥

माहा०

॥ ८१८ ॥

शत्रुंजय

॥८१॥

मत्स्यादाश्च जविष्यन्ति । बीजमात्रकृते किल ॥ १४ ॥ शत्रुंजयोऽपि शैलेऽस्तदा सतकरो-
 व्रतः ॥ जविष्यत्येवोत्सर्पिण्यां । पूर्ववद्धिमेष्यति ॥ १५ ॥ तत्राप्याद्यार्हतस्तीर्थे । पद्मना-
 जस्य पूर्ववत् ॥ उदारोऽपि च तन्मूर्त्ती-राजादन्यप्यसौ तथा ॥ १६ ॥ जविष्यत्येष शैलेऽ-
 स्तारयिष्यति देहिनः ॥ कीर्त्तनादर्शनात्स्पर्शा-क्लिनवत्कलितोदयः ॥ १७ ॥ युज्यते ॥ दुरितज-
 रविकारध्वांतविध्वंसवद् ॥ सुकृतशतसुलज्यः क्षुज्यदर्त्तिप्रहंता ॥ असममहिमपात्रं मोक्षदः
 शस्तपुण्यो । जयति गिरिवरेणः पुंडरीकः सुजडः ॥ १८ ॥ सकलकरणबोधोद्बोधजाग्रद्विवेके
 । निजमनसि सदा यैर्वीतसगोऽध्यरोपि ॥ जवशतजवपुण्यैर्लज्यते पुंडरीकः । सकृदपि नर-
 नाशैः सेवितुं तैस्त्रिशुद्ध्या ॥ १९ ॥ कृणमपि गिरौ स्थित्वा योऽत्र प्रयात्यतिदूरतः । स ज-
 वति जने पुण्यः सेव्यो ह्यलब्धजनाचले ॥ स च जिनपतिं त्यक्त्वा नान्यं जजत्यविशंकितः
 । श्रयति नु सुधीर्लब्ध्वा चिंतामणिं किमु कर्करान् ॥ २० ॥

कलयसि कथं पीडां पापाङ्गुशं किमु तप्यसे । वृत्तनियमजैर्दुःखैरात्मा कथं बहु युज्य-
 ते ॥ श्रय गिरिममुं रागेद्वेषदुमानलसाम्यजाक् । क्षिपसि च यथा कर्माण्युच्चैर्धनं निबिडान्य-

माहा०

॥८१॥

शत्रुंजय

॥ ८३० ॥

पि ॥ ३० ॥ तावत्पापजटस्तनोतु विकटां ज्रीतिं ब्रमन् जूतले । तावत्संसृतिरासत्त्वविरतं
शाखाशतैर्दुर्गमा ॥ यावज्जाग्रदमंदबोधकलितः प्राणी न सिद्धाचले । तीर्थेशं प्रथमं स्मरप्र-
मथनं ध्यायत्यधौघडुहं ॥ ३१ ॥ कस्त्वं रे कलिकाल कान्यहह रे पापानि तृष्णेऽसि का ।
केऽमी रे विषयाः क्लयाय जगतो युष्माकमुज्जृजितं ॥ पश्यंतु प्रसन्नं निरुद्धकरणैः शत्रुंज-
येऽत्र स्थितै—र्युष्मन्मूलविमूलनाय जगवान् संसेव्यते योगिनिः ॥ ३२ ॥ शृंगाण्यस्य गुहा-
तटागविपिनान्यापस्तु कुंडान्यपि । धुन्योऽप्यश्मकणा मृदः सकलमप्यन्यद्यदत्र स्थितं ॥ नि-
श्चैतन्यमपि क्लयाय निबिरुस्य स्यान्महापाप्मनः । किं त्वेतस्य निगद्यते निजमनो रुध्वात्र
यस्तिष्ठति ॥ ३३ ॥

गदितमेतदमुष्य गिरेर्मया । किमपि सञ्चरितं सहजं मनाक् ॥ यदि जवंति मुखे रस-
नाशतं । तदपि नो सकलं खलु पार्यते ॥ ३४ ॥ आयासैर्वहुज्जिरलं वचोविलासै—र्ज्ञातृत्वं य-
दि पापज्जीतिरस्ति ॥ मुक्त्वा तत्सकलकदर्शनां निजस्या—दीशं तं जजत सदेह पुंरुरीके ॥
॥ ३५ ॥ इहं प्रबोधाभृतमंगिवर्गे—ऽज्जिवृष्य बीरो विरराम वार्दः ॥ चित्तांतरुतामलवीजपु-

माहा०

॥ ८३० ॥

शत्रुंजय

॥ ८३ ॥

एय-डुमोदयं वोक्तुमुत्सुकः किं ॥ १६ ॥ प्रफुल्लनेत्रैः स्थिरचित्तदेहैः । सर्वैः पपे यद्गगवत्सुवा-
 णी ॥ स्थिरास्थिरोन्मेषिविमेषिन्नेद-स्तदाज्ञवद्व्यापृतनेत्रदेहैः । १७ ॥ जातं स्वराविष्कृतसङ्-
 साकुलैः । सर्वैः पुरा किं तु तदा मुदाश्रयैः ॥ स्वराकुलैः कैश्चिदज्ञूयतोच्चकै-रन्यैस्तु ज्ञागा-
 श्रयिनी रसाकुलैः ॥ १८ ॥ पुण्यकितिं हर्तुमज्ञूय उत्सुकः । कितिं विहर्तुं समज्ञूत्स उत्सुकः
 ॥ ये चाज्ञवंश्चाविरताः परेऽपि । बज्ञूवुरत्राविरताश्च ते परे ॥ १९ ॥ देशनामिति विधाय नाय-
 को-ऽवातरद्विमलशैलमूर्द्धतः ॥ तेऽपि तीर्थनतिनो नराः सुराः । प्रापुराश्रममश्रो निजं निजं
 ॥ ४० ॥ श्रीशत्रुंजयशैलराजमहिमप्रोत्कीर्त्तनाद्यत्कृतं । पुण्यं तेन ममास्तु बोधिरमला मिथ्या-
 त्वनिर्नाशिनी ॥ कुरुं चाप्यधिकं प्रमादवशतोऽज्ञानाद्यदूस्त्रम-प्युक्तं तत्र ममास्तु दुःकृत-
 महो मिथ्या जिनध्यानतः ॥ ४१ ॥ मिथ्यात्वकृणदाहरोऽरिविजयाज्जातप्रतापोत्करो । ज-
 व्योद्बोधकरो दुरंतदुरितध्वांतश्रियस्तस्करः ॥ गोप्तिः स्वस्य विबोधितांगिकमलः प्रोन्मीलदंशू-
 ज्ज्वलः । पायादादिजिनो रविः प्रतिदिनं सिद्धेदयाद्दिस्थितः ॥ ४२ ॥ सूरिः सौगतशेमुर्षी
 विमुखयन् श्रीचङ्गह्वांबुधे-श्वरोऽतङ्गुणो धनेश्वर इति श्रीसिद्धनूमीनृतः ॥ माहात्म्यं यदु-

माहा०

॥ ८३ ॥

शत्रुंजय

॥ ८३२ ॥

वशं नूपणमणोरत्न्याग्रहादीर्दत-स्याकार्षिहृहर्षदं नृपशिलादित्यस्य तीर्थोद्धृतेः ॥ ४३ ॥ या-
वज्जागर्ति जैनस्त्रिजगति जनतादत्तशर्मा सुधर्मो । यावच्चाकाशतल्ले कलयत उदयं पुष्पदंतौ
तमौतौ ॥ तत्तत्पुंरत्नवृत्ताश्रय इह वसुधामंडले मंढनाज्ञ-स्तावन्नंदत्वमंदोदयिविविधरसांज्ञो-
निधिर्ग्रैय एषः ॥ ४४ ॥ श्रीश्रीमान् यदुवंशं नूपणमणी राजा शिलादित्य इ-त्याख्यः ख्या-
तयशा जिनार्चनरतः शत्रुंजयादीशितुः ॥ माहात्म्यं स धनेश्वरं गुरुवरं नत्वोपरोध्य स्वयं ।
ग्रंथे कारयतिस्म यत्तदस्त्वहंरहः संघस्य सर्वेष्टदं ॥ ४५ ॥

॥ इत्याचार्यश्रीधनेश्वरसूरिविरचिते श्रीशत्रुंजयमहातीर्थमाहात्म्ये

श्रीपार्श्वनाथादिमहापुरुषसच्चरित्रवर्णनो नाम चतुर्दशमः

सर्गः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥ ग्रंथाग्रंथ (१००००)

॥ समाप्तोऽयं ग्रंथः गुरुश्रीमच्चारित्रविजयसुप्रसादात् ॥

॥ आ ग्रंथ जामनगरनिवासि पंढित आवक हीराबाल हंसराजे पोताना अने परना
हितमाटे बापी प्रसिद्ध कर्णो ठे. ॥ श्रीरस्तु ॥

माहा०

॥ ८३२ ॥

